

உ
சிவமயம்.

X. F. 3 (12)

பிரபுலிங்கலீலை.

நந்தசித்தநாதநவீரசைவசமையாசாரியராகிய

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

இஃது,

உறையூர்

மதுரைநாயகமுதலியாரவர்கள்

குமாரர்

சொக்கலிங்கமுதலியாரவர்களால்

பாவையிடப்பட்டு

திருப்பரங்குன்றம்

அருணாசலசரணர்

குமாரர்

நாராயணசரணரால்

தஞ்சை

“ஸ்ரீ கிருஷ்ணவிலாச அச்சியத்திரசுரீலையில்,

பதிப்பிக்கப்பட்டது:

விகாரி-வரு.

MAHAMAHOPADHYAYA
SWAMINATHA IYER LIBRARY

சிவப்பிரகாசகவாயிகள் வேலையகவாயிகள்
கருணாப்பிரகாச கவாயிகளென்னும்
மூவரசரித்திரச்சுருக்கம்,

தொண்டைமண்டலத்திலே, முத்திரகரம் ஏழனுள் ஒன்றாய் விளங்குகின்ற காஞ்சீபுரத்திலே, ஏறக்குறை'ப முன னூறு வருடங்களுக்குமுன் தொண்டைமண்டல வேளா னர்க்குந் தீக்ஷாகுருவாகக் குமாரசுவாயிப் பட்டாரகர் என்ப வர் ஒருவரிருந்தார். அவர் திருக்கார்த்திகைத் தரிசனத்திற்கா -த் திருவண்ணாமலை யாத்தினாக்ஞப்புறப்பட்டு ஒருநாள், வழி யில் ஒரு நந்தனவனத்திற்றங்கிச் சிவபூசைமுடித்து, அன்று சாயங்காலமே தாங்குறித்ததலத்தையடைந்து, அங்குள்ள ஈசா னிய தீர்த்தத்திலே அதுட்டானஞ் செய்துகொண்டு, தமக்ஷ பூசைப்பேடகத்தைப் பரிசனர்களிடத்ததுவினாவ? அவர்கள் பக லிற்றங்கியிருந்த விடத்தில் வைத்து மறந்துவந்ததாக அச்சத் தோடு விண்ணப்பஞ்செய்தனர். அதுகேட்டு மிகமனக்கலக்க முற்று, அப்பரிசனர்களோடு அவ்வூர் மனிதனொருவனையுஞ்சே தது பகற்றங்கியிருந்த நந்தனவனம் வரையும் பரிசோதித்து வருமபடி அனுப்பிவிட்டுத் தாம் ஓரிடத்திற்போய், நம்முடைய ஆன்மார்த்தமாகிய உடையவனாவிட்டிப்பிரியும்படி நேரிட்டதே என்னும் வருத்தத்தால் அன்றிறவுமுழுதும் நித்திரையின்றிச் சிவத்தியானஞ் செய்துகொண்டிருந்தனர் அததருணத்தில், அவரது சிவபுண்ணிய முதிர்ச்சியினாலே திருவண்ணாமலையி லெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான ஓர் சங்கமத்திருவுருவங் கொண்டு அவரிடத்திற்கெழுந்தருளி, தம்மெதிர்வந்து தமக்கு நிகழ்ந்த ஆபத்தைத்தெரிவித்து வணங்கிநின்ற அவர்மீது திரு பானோக்கஞ்செய்து, “நீர் அங்கமவேறு இலிங்கமவேறாக இரு நதமையால் இவ்வாறு பிரியும்படி நேரிட்டது, இலிங்காங்க சம்பந்தியாயிருந்தால் இவ்வண்ணம் நேரிடுதலியலாது, உடது பூசைப்பேடகம் நாளை உதயத்தில் வந்துசேரும். நீர் இது முதல் இலிங்கதாரணஞ்செய்துகொள்ளும் “என்று அதுக்கிப் பிக்க; அவர் இச்செய்கை”நமது சீடர் பந்துககள் முதலானவா

உ சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம்.

களுக்கு விளோதமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்து நின்றனர். அதுகேட்ட சிவபெருமான் ” அந்தச்சீடர்முதலியோரார் பெறப்படும் பயன் சிறிதுமில்லை. நமது கட்டளைப்படி நீர் சிவலிங்கதாரணஞ் செய்துகொண்டால் உமக்கு மூன்று புத்திரர்களும் ஒரு புத்திரியும் பிறப்பார்கள். அவர்களால் இம்மைமறுமையின்பங்களும் முத்தியுஞ்சித்திக்கும். ஆதலால் இவ்வாலயத்திற்குத் தெற்குவீதியிலுள்ள மடத்திலிருக்கும் குருதேவரிடத்திலே சிவலிங்கதாரணதீகைச் செய்துகொள்ளும் ” என்று வற்புறுத்தி ஆஞ்ஞாபித்து, வீரசைவசமயாசார நெறிகளையும் போதித்து, அவ்வாறே குருதேவருக்கும் கட்டளையிட்டு மறைந்தருளினார்.

மழநாட்சாலையில், சிவபெருமானது திருவாக்கின்படியே பூசைப்பேடகம் வரப்பெற்று, ஸ்ரீ குருதேவராலனுப்பப்பட்ட அடியார்களோடு மடாலயத்தையடைந்து குருதேவரைத் தரிசித்து, அவராலே சிவலிங்கதாரணதீகைச் செய்யப்பெற்று, திருக்கார்த்திகைத்திருவிழா நின்றவேறியபின் குருதேவரிடத்திற் விடைபெற்றுக்கொண்டு காஞ்சீபுரத்திற்கு வந்து, தமது அதுட்டானப்படியே சீடர்களுக்குஞ் சிவலிங்கதாரணதீகைச் செய்துகொண்டிருந்தனர். அக்காலத்திலே, அவருக்கு அண்ணாமலையார் அதுக்கிரகித்தபடியே மூன்று புத்திரர்களும் ஒரு புத்திரியும் அவதரித்தார்கள். அவர்கள் முறையே சிவப்பிரகாசமலையாய்தம், கருணைப்பிரகாசம், ஞானம்பிகை என்று நாமகரணமுடையராய் முதல்மூவரும் கல்வியிற்பயின்று வருங்காலத்தில், தந்தையாராகிய குமாரசுவாமிஜயர் சிவலிங்கவைக்கியமயினார்.

பின்பு மூத்தவராகிய சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் தமது சகோதரர்களை அழைத்துக்கொண்டு திருவண்ணாமலைக்குப் போய், குருதேவரைத்தரிசித்து அங்கேவாசஞ்செய்துகொண்டு, தமது கல்விமுயற்சியிற்றளராத வாழும் நாட்களுள் ஓர்நாள், அந்தச் சோணசைலத்தை பிரதக்ஷணஞ்செய்து வரும்போதே சோணசைலமாலையெனப் பெயரிய நூறுசெய்யுள்களாற் நேருத்திரம் பண்ணினார். பின்னும் பேரிலக்கணங்களைப் பெரிதுங் கற்கவிரும்பித் தமது சகோதரர்களுடனே தக்ஷிணதேசத்திற்குப் பிரயாணமுற்று, வாலிகுண்ட புரத்திற்குத் தென்பாகத்திலுள்ள துறறமங்கலம் என்னும் நகரத்தைச்சார்ந்த ஒரு நந்தனவனத்திற் சிவபூசை செய்துகொண்டிருந்தனர். அக்காலத்தில் அக்காரணமாகியும் சிவலிங்கதாரியாயும் குருலிங்கசங்கமபத்தி

யிற் சிறப்புற்றவராயும் விளங்கிய அண்ணாமலை ரெட்டியாரொன்பவர், சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் வரவைக்கேள்வியுற்று, அங்கடைந்து தரிசித்தமாதிரத்தில் அவரிடத்தே அதுக்கிரகம்பெறவிரும்பி அடிமைபூண்டு, “சுவாமீ, தேவரீர் இவ்விடத்தில் வாசஞ்செய்தருளவேண்டும்” என்று பிரார்த்தித்து, அவரையுடன்படுத்தித் தங்கள் குருவாகிய சென்னவசவையர் மடத்திற்கு மேற்றிசையில் ஒரு திருமடங்கட்டி, அதில் சுவாமிகளை எழுந்தருளுவித்து, அகோராத்திரம் பிரிவின்றி அணுக்கத்தொண்டராயமர்ந்திருக்க; சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் அவருக்குச் சன்மார்க்கங்களைப் போதித்துக்கொண்டு, இரண்டு வருஷம் வரையில் அங்கே எழுந்தருளியிருந்தார்.

அதன்பின்பு தாங்கொண்டகருத்தை நிறைவேற்றவிரும்பி தகூறினதேசத்திற்குச்செல்லல்வேண்டு மென்பதை அவருக்கறிவுறுத்தித் திருநெல்வேலியையடைந்து, பொருளை நதி நீரத்திலிருக்கின்ற சிந்துபூந்துறையில் தருமபுரவாதீனத்து வெள்ளியம்பலவாண சுவாமிகள் இலக்கண விலக்கியங்களில் அகிவல்லவர்களாய் இருக்கின்றார்கள் என்பதைக் கேள்வியுற்று அவ்விடத்திற் சென்று, சுவாமிகளைக்கண்டு, அவர்களாலுபசிக்கப்பெற்று, தாம் இலக்கணங்கற்கவேண்டி வந்தமையைத் தெரிவித்துக்கொண்டனர். அச்சுவாமிகள் சிவப்பிரகாசசுவாமிகளுடைய இலக்கியப்பயிற்சியை அறிதற்பொருட்டு கு, என்பதை முத்தற்கொண்டு ஊருடையான், என்பதை இடைப்பெய்து கு, என்பதையே ஈற்றினும் கொண்டுமுடியும்படி ஒருவெண்பாப்பாடுக என்றுகூற; சுவாமிகள்

குடக்கோடுவானெயிறுகொண்டார்க்குக்கேழன்
முடக்கோடுமுன்னமணிவார்க்கு—வடக்கோடு
தேருடையான் ஹெவ்வுக்குத்தில்லைதோன்மேற்கொள்ள
ஹருடையானென்னுமுலகு.

7 அன்னும் வெண்பாவைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். மேலை வெண்பாவினுள் வடக்கோடு தேருடையான் என்று அமைத்தமையை சுவாமிகள் வியந்துபாராட்டி, சிவப்பிரகாசசுவாமிகளைத் தழுவித் தம்மருகிருத்தி, அவர் சுகோதரர்களாகிய வேலையசுவாமிகள், கருணைப்பிரகாசசுவாமிகளென்னும் இருவருக்கும் ஒரு பகூத்துள் பஞ்சலக்ஷணங்களையும் பாடஞ்சொல்லி முடித்தார், அது கண்ட சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் அண்ணாமலை ரெட்டியாரொன்பவர் தங்களுக்குவழிச்செலவிற்குபகரித்தமுந்நூறுபொன்னையும் குருதக்ஷணையாகவைத்து உபசரிக்க; சுவாமிகள். இது,

ச சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம்.

நமக்கு வேண்டிவதில்லை. நம்மைத்துவித்தலையே இயல்பாகக் கொண்டு திருச்செந்தூரில் வசிக்கும் தமிழ்ப்புலவொருவரைத் தங்கள் வாயிலாக வெற்றிகொண்டு அவர்வந்து நமமை வணங்கும்படிசெய்து கோடலே குரு தக்ஷணையாகும்” என்றுமறுத்தருளினார்.

அவர்களுத்தறிந்த சுவாமிகள் அதற்குடன்பட்டு, அவா மாணக்கோடும் திருச்செந்தூருக்குப்போய், முருகக்கடவுளைத்தரிசனஞ் செய்து பிரதக்ஷணம் வரும்போது; அச்சுவாமிக ளார் சுட்டப்பட்ட தமிழ்ப்புலவர், எதிர்ப்பட்டுச் சிவப்பிரகாச சுவாமிகளை யாவொன்று அவருடன் வந்த மாணக்கரிடத்திற்றா னே வினாவி, மேற்படி சுவாமிகளிடத்திற் பாடங்கேட்டசுவா மிகள் என்பதை அறிந்துகொண்டு, அவர்களைத் தமதுவாழ்க்கப்ப டியேதுவிக்கத்தலைப்பட்டார். அப்பொழுது சிவப்பிரகாசசுவா மிகளுக்கும் புலவருக்கும் கலகநேரிட; புலவர்சுவாமிகளை நூத னவகையாற்பாடி வெற்றிபெறுவோ டெனத்தூணிந்து “நாமி ருவரும் நிரோட்டகயமகம் பாடுவோம். முன்னர்ப் பாடிமுடி த்தவருக்கு அஃதியலாதார் அடிமையாவோம்” என்று வாக்கு ட்ச்சத்தஞ்செய்தார். சுவாமிகள் தங்கருத்து நிறைவேறும் வா யில் இதுவே என்று கருதி அதற்கிசைந்தருளி, அவளோடு பாடத்தொடங்கி உடனே அத்தலத்து முருகக்கடவுண்மீது நிரோட்டகயமகவந்தாதித்தொடையாக முப்பது கட்டளைக்கலி த்துறை பாடிமுடித்தருளினார். அதுகண்டு புலவர், தாம் ஒரு செய்யுளேனும் பாடிமுடியாமையையுணர்ந்து, சுவாமிகளு டைய திருவடிகளைவணங்கி, “அடிமையாயினேன்” என்று விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டார் சுவாமிகள் தமதடிமையா யமைந்த அப்புலவரை ஆதீனசதிர்கழைத்துவந்து தாம் போத காசிரியராகக்கொண்ட அச்சுவாமிகளுக்கு, அடிமையாக்கிவிட் டார். சுவாமிகள் திருவுளமசிறிந்து சிவப்பிரகாச சுவாமிகளை ப்பார்த்து, “தாங்கள் பாடியசெய்யுளிற் குறித்தபடியே சித்பு பரத்திற் சிலகாலம் வாசஞ்செய்தருளுக” என்று விடைகொ டித் தனுப்பியருளினார்

சுவாமிகள் அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி சிவஸ்தலங்கடோ றுஞ்சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்து, துறைமங்கலத்தைச்சார் ந்து முன்போலவே அண்ணாமலை டெட்டியானென்பவருக்குத் தி ருவருள்பாலித்து, அவரது வேண்டுகோளின்படி அவரானுகை யுளமைந்த, வாலிகண்டபுரத்தின் உடமேற்பாகத்துள்ள திரு வெங்கைநாநகரத்திலே, தம்பொருட்டு அவராற்கட்டப்பட்ட திருமடத்தில் வசிக்குநாளில், அவ்வூர்ப்பிடாரியாரது உற்சவ

இரத்தால், அடியார்களுக்குபயோகமாகத் திருமடத்தெதிரி
விருந்த முருங்கைமரம் அழிந்தமைகண்டு

திருந்துதமிழிலக்கணவைந்திணைக்கோவைவிருத்தகிரிச
செல்வர்க்கோதும், பெருந்தகைமையுடையம்யாம்விடுமோலை
வெங்கனூர்ப்பிடாரிகாண்க, விரும்புவியிலொருமுருங்கைக்கொ
மபொடியாமற்காத்திங்கிருக்குநீரும், முருங்கைதனைவேரோடிந்
களைந்தனையெனருலுனக்குமுறைநன்றாமோ.

என்னும் திருவிருத்தத்தை அருளியமாத்திரத்தே, அவ்விர்
தம் அழிந்தொழிந்தது, அதன்பின் சிலகாலமங்கிருந்து, அத்
தலத்திலுள்ள பழமலைநாதர்மீது திருவெங்கைக்கோவை, திரு
வெங்கைக கலமபகம், திருவெங்கையுலா, திருவெங்கையலங்
காசம் என்னும் நான்குபிரபந்தங்களை அருளிச்செய்து, பின்பு
துறைமங்கலத்தை யடைந்தார். தமதடியாராகிய அண்ணாமலை
பொட்டியாரொன்பவா சுவாமிகளை “தேவரீர் விவாகம் செய்து
கொள்ளவேண்டுமே” என்றுபிரார்த்திக்க; அதற்குத்தரமாக

சேய்கொண்டாருங்கமலச்செம்மலுடனேயரவப்
பாய்கொண்டானுமபரவும்பட்டிச்சுரத்தானே
நோய்கொண்டாலுங்கொளலாநூறுவயதளவிருந்து
பேய்கொண்டாலுங்கொளலாம்பெண்கொள்ளலாகாதே

என்னும் தரவு கொச்சகக் கலிப்பாவைப் பாடியருளிய
சுவாமிகள் கருத்துணர்ந்து, பின்பு வேலையசுவாமிகளைப் பிரா
திக்க; அவர் சிவப்பிரகாசசுவாமிகளுடைய கட்டளை எவ்வாறு
மோ என்னுங்கருத்தால் உடன்படல் மறுத்தவென்னும் இரண
டிமின்றி மௌனராயினர். பின்னா யாத்தினாயினின்றும்வந்த
கருணைப்பிரகாச சுவாமிகளிடத்தில் தமது வேண்டுகோளை
விண்ணப்பஞ் செய்தமாத்திரத்தில், அவர் அதற்குத்தரமாக

நாணியென்பதைநாரியென்றுரைத்திடுகையால்
வேணுவானதுவளைந்துபோய்ப்புகுந்ததுவென்றற்
காணலாவதோருருவமெய்நாரியைக்கண்டாற்
பூணுவார்மயல்காலையொன்பதும்புதிதோ.

என்னும் செய்யுளால் தமது கருத்தை உள்ளபடி தெரி
வித்தனர். சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் தம்பின்னோரிருவர்கருத்தை
யும் உணர்ந்து, அவர்களுக்குத் தாம்துறவறம் பூண்டமையைத்
தெரிவித்து “மணம் புரிவித்து,” இல்லறத்தை ஒழுங்குபெற
நடத்தி வாழ்க என்று ஆசீர்வதித்து அவர்களை நிறுத்திவிட்டு,
தம்மிடத் தன்பு பூண்ட அண்ணாமலை பொட்டியாரோடு சிதம்

சு சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம்.

பரத்திற்கு எழுந்தருளி, அங்கே ஒரு திருமடங்கட்டுவித்து அதில் வீற்றிருந்து, சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு, சிவப் பிரகாசவிகாசம், தருக்கபரிபாஷை, சதமணிமாலை, நால்வந்நாண்மணிமாலை என்னும் பிரபந்தங்களைச் செய்தருளினார்.

பின்பு சிதம்பரத்தை அருமையாகநீங்கி, பிறதலங்களை யும் வணங்கி, திருக்காட்டுப் பள்ளியையடைந்து, சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு அங்கிருக்கும்போது, - கல்வியறிவிற்கிறந்த ஒருபெண் வீதியினிடத்தே உப்புவிற்றலைதலைக்கண்டு, இறக்கமுற்றுத் திருநோக்கதீகைச் செய்து, அவளதுநல்லாழையும்குப்பிக்குவந்தையு முணர்ந்து, அவளுடைய புலமையைப் பிறர்க்குப்பலப்படுத்தத் திருவுளங்கொண்டு

நிறைய வுளதோவெளிதோ கொளுவேம்
பிறையைமுடிக்கணிந்தபெம்மா—னுறையுந்
திருக்காட்டுப்பள்ளித் திரிபாவாய்நீயிங்
கிருக்காட்டுப்பள்ளியெமக்கு.

என்னும் வெண்பாவைத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய மாத் திரக் தேடி அப்பெண்,

தென்னோங்கு தில்லைசிவப்பிரகாசப்பெருமான்
பொன்னோங்குசேவடியைப்போற்றிநோ—மன்னோன்
றிருக்கூட்டமத்தனைக்குந்தெண்டனிட்டோந்திராக்
கருக்கூட்டம்போக்கினோங்காண்.

என்னும் வெண்பாவைப் பாடிக்கொண்டு, தரிசனவேதியி னெதிர்ப்பட்ட இரும்புபோல மனமுருகி மிக்கவினாவொடு விழுந்து நமஸ்கரித்தெழுந்து கூப்பியகரத்தினளாய் நிற்க; அப் பெண்ணிற்கு உண்மைஞானமுண்டாகும்படி கிருபானோக்கஞ் செய்துசிலகாலமங்கிருந்தனர்.

அதன்பின் சுவாமிகள் காஞ்சிபுரத்தைத் தரிசிக்கவிரும்பி, அண்ணாமலைஓட்டியாறோடும் பிரயாணப்பட்டு வரும்போது வழியிலே சாந்தலிங்க சுவாமிகளைக்கண்டு கலந்து, களிகூர்ந்த பின் அவரை நோக்கித்தாங்கள் பேருொன்னுந் திவ்வியதலத் தினின்றும் எதையுத்தேசித்து எழுந்தருளியதென்று வினவ; அவர், திருக்கைலாயத்தில் சிவபெருமானருளியவாறே சமுத் திரத்தில் திருவவதாரஞ்செய்து வீரசைவசமயத்தை உலகத் தில் நிலைபெறநாட்டி முருகக்கடவுளது வரப்பிரசாதியாய் மயிலமலையில் விளங்கியிருந்த சங்குகன்னொன்னுங் கணத்தலை வரது மாணக்கருட்சிறந்த சிவஞான்பாலைய சுவாமிகளைத் தரி

சித்தல்வேண்டிமென்னும் காதலால் வந்தேன்,, என்றுரைத்த
னர். பின்னர் இருவரும் களிகூர்ந்து பொம்மைய பாளையத்
தைச் சமீபித்தவுடன் சாந்தலிங்கசுவாமிகள் சுவாமிகளேனோ
க்கி „நாமிருவரும் சிவஞான பாஸ்யசுவாமிகளைத் தரிசிக்கவே
ண்டி யிருப்பதால் அவர்கண்மீது சிலதோத்திரங்கள் பாடுக,,
என்று பிரார்த்திக்க; „நாம்நரஸ்துதி பண்ணுகிறதேயில்லை,,
என்று மறுத்துவிட்டு சாந்தலிங்கசுவாமிகளோடு அவ்நூலு
ள்ள ஐயனாகோயில் அன்றிரவு துயில்கொண்டார். அப்
பொழுது முருகக்கடவுள் மயில்வாகனரூடராய் எழுந்தருளி
ஒருபாத்திரத்தில் விடுபுஷ்பங்களைவைத்து “இவற்றை மாலை
யாகத்தொடுத்து நமக்கு அணியக்கடவாய்” என்று திருவாய்
மலர்ந்து மறைந்ததாகக் கனவுகண்டு, அதனைச் சாந்தலிங்க
சுவாமிகளுக்குத் தெரிவிக்க; அவர் “ சிவஞானபாஸ்யசுவாமி
கள் முருகக்கடவுளிடத்து அதிபத்திமைபூண்ட உள்ளத்தோடு
விளங்கியிருத்தலால், அதுபற்றியே அக்கடவுள் தங்களுக்குச்
சொற்பனத்தில் சுவாமிகள் மகிமையை இவ்வாறாகப் புலப்
படுத்தினார்” என்று வலியுறுத்தினார். உடனே அச்சுவாமிகள்
மீது தாலாட்டு, நெஞ்சுவிடுதுது என்னும்பிரபந்தங்களைப் படி
அவர்க்நிதானத்திலே அரங்கேற்றி, ஞானோபதேசம்பெற்று
அந்தஞானசாரியரது கட்டளைப்படியே தமது தங்கையாகிய
ஞானம்பிகையைச் சாந்தலிங்கசுவாமிகளுக்கு விவாகஞ்செய்து
கொடுத்துவிட்டு, தம்மை நெடுநாளாகப்பிரியாது அத்தியந்த
அன்புடையராய் உடன்றொடர்ந்துவந்த அண்ணாமலை டொட்டி
யாரைத் துறைமங்கலத்துக்குப்போகும்படி ஆஞ்ஞாபித்து,
ஞானசாரியரைத் தரிசித்துக்கொண்டு, அவ்விடத்திற்குநே
இருந்தார்.

சிலகாலஞ்சென்றபின் ஞானசாரியரிடத்தே விடைபெற்
றுக் காஞ்சீபுரத்தையடைந்து ‘சுவாமிதரினஞ்செய்து அங்கிருக்
கும்பொழுது, நிஜகுணயோகியென்பவரார் கீர்வாணகன்னட
பாஷையிற் செய்யப்பட்டிருந்த விவேகசிந்தாமணியின் ஓர் பாக
மாகிய வேதாந்தபரிச்சேதத்தை வேதாந்தரூடாமணியெனப் பெ
யர்த்து அதனையும், இஹானுகொன்னுங்கணத்தலைவரால் அக
த்தியமகாமுனிவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட சித்தாந்தசிவாமணி
யையும், பிரபுதேவாச்சரித்திரமாகிய பிரபுலிங்கலீலையையும் தீயி
ழிற் பாடியருளி, சிவஞானபாஸ்யசுவாமிகளைத் தரிசித்தல்லே
ண்டுமென்னும் பேராசைடால், அவர்மீது பின்னோத்தமிழ், திருப்
பள்ளியெழுச்சி என்னும், இரண்டு பிரபந்தங்களையுஞ் செய்து

அ சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம்.

கேரண்டு, கூவமெனவழங்கும் திருவிற்கோலத்தின் வழியாக வரும்பொழுது, அந்நகரத்தா சுவாமிகளின் அற்புதமகிமைக ளைக்கேழ்விபுற்று எதிர்கொண்டுபசரித்து அத்தலபுராணத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தருளுமபடி பிராத்திக்க; அவர்களது வேண்டுகோளுக்கியைந்து, புராணம்பாடி முடித்து, ஞானசாரி யனாயடைந்து தரிசனஞ்செய்து மேற்சொல்லியபிரபந்தங்களைச் சுந்தியிலரங்கேற்றி, உடன்வசித்திருந்தார்.

பின்னர் ஞானசிரியரிடத்தே விடைபெற்றுக்கொண்டு வீருத்தகிரியையடைந்து, பழமலையாதனாயும் பெரியநாயகியம் மையாழாயும் தரிசித்துவணங்கி, அவ்விடத்தில் ஞானசாரியா கட்டளைப்படி ஒரு திருமுடமமைத்துத் தமவரவுநோக்கி எதிரா கொண்டு வணங்குகிறதும் சிதம்பரபூபதியைச்சிறப்பித்து,

வெங்கைப்பழமலையார்மீதுகோவைவியந்துரைக்கு
மெங்கட்கினியசிவஞானதேவனிசைவுகொடு
திங்கட்பவனியிருகான்முதுகுன்றர்சேர்மறுகின்
மங்கைச்சிதம்பரபூபதி நல்குமடமிதுவே.

என்னும் கட்டளைக்கவித்துறையைப் பாடியருளி அத திருமுடத்தடைந்து வீற்றிருந்து, பழமலையந்தாதி பிக்ஷாடன நவமணிமாலே, கொச்சுக்கவிப்பா, பெரியநாயகியம்மை நெடுங் கழி நெடிலாசிரியவிருத்தம, பெரியநாயகியம்மை கவித்துறை என்னும் பிரபந்தங்களைத் திருவாய்மலாந்தருளிஞர். ஒருநாள் மணிமுத்தரதியிலே ஸ்நானஞ்செய்து வரும்பொழுது அதனரு கிருந்த மாஞ்சோலையின்புறத்து வறிதே விழுந்துகிடந்த மாங் கனியைக்கண்டு, இது சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு நைவேத்திய ததிற்கு உபகரணமாகுமென்று கருதி எடுக்க, அதுகண்ட அச் சோலைக்காவலாளன் சுவாமிகளின் மகிமையறியாது மடிபிடித் திழுத்து மனவருத்தஞ் செய்தமையைக்கண்டு

அடித்துவருந்தொண்டனுக்காவந்தகனைத்தாளா
லடர்த்ததுவுஞ்சத்தியமேயாற—லெடுத்ததொரு
மாங்கனிக்காவெண்ணைமடிபிடித்தமாபாவி
சாங்கனிக்காதித்தன்வரத்தான்.

என்னும் வெண்பாவை அருளிச்செய்தனர். அவ் வெண் பாவி லமைத்தபடியே அவன் சூரியனுதயமாக உயிர்துறந்து, சுவர்மிகளைத் தரிசித்துப் பரிசிக்கப்பெற்றுத் தண்டிக்கலுற் றமையால் நற்கதிபெற்றுய்ந்தான். பின்னும் சிலநாளங்கிருந்து

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம். ௯

திருப்பதிகம்பெற்ற திருத தலங்கடோறும் யாத்தினாசெய்து வருமபொழுது, அகராதிசெய்த வீரமாமுனிவொன்பவர் எ்திரப்பட்டு ஏசுமதமாகிய தங்கொள்கையை நாட்டுதற் பொருட்டுத் தருக்கஞ்செய்ய; உடனே அககொள்கையைமறுத்தது, ஏசுமத ந்ராகரணமெனப் பெயரிய ஓநூலை அருளிச்செய்து, ஒவ்வோர தலங்களையும் இரண்டு வெண்பாக்களாற் றேத்திரஞ்செய்து முடித்தது, அதனபின் கலமபகமென்னும் ஓர் பிரபந்தத்தை இயற்றிக்கொண்டுவந்து, ஞானசாரியபாத தரிசித்தது, அநநூலை சந்நானத்திலரங்கேற்றி, உடன்கித்தனர் ஒரு நாள் சாயங்கால அதுட்டான முடித்துக்கொண்டு, ஞானசாரியரும் தாமும் ஏகாந்தமாயிருந்து, தமது சடஸ்தல இலிங்கவனுபவாதையும் ஞானவிசேஷ சமரசபாவத்தையும் ஆராய்ந்து, இன்புறும்பொழுது, அதொழுந்த சந்திரோதயத்தைக் கண்டு

கடன்முரசமார்ப்பக்கதிர்க்க"பிற்றாலேறி
யடைமதிவிண்கழைநின்றாடக்—கொடைமருவு
மெங்குள்சிவஞானவேந்தலிறைத்தமணி
தங்கியவேதாரகைகடாம.

என்னும் வெண்பாவை அருளிச்செய்து, பின்னுமொருநாள் தனிமையாய்ச் சமுத்திரதீர்த்தையடைந்து அங்குள்ள நறும்ணற் பரப்பில் தாமெழுதிய நன்னெறிவெண்பா நாற்பதையும் தம்பின்னோராகிய கருணைப்பிரகாச சுவாமிகளுக்கு எழுதி வரும்படி கட்டளையிட்டு, ஞானசாரியரிடத்தே விடைபெற்று ககொண்டு நல்லாற்றாராயடைந்து, அவ்வாசிரியர் திருமடத்திலவீற்றிருந்தார்.

இவரிடத்து விடைபெற்றுச்சென்ற கருணைப்பிரகாச சுவாமிகள் இஷ்டலிங்க வகவல் படிமுடித்து, சீகாளத்திபுராணத்தைப் பாடத்தொடங்கி சீகாளத்திச சுருக்கம்வரையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்தருளி, திருவெங்கைமாநகரத்தில் பதினெட்டாம் வயதில் சிவலிங்கவைக்கியமாயினார். அதனையறிந்த சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் அவ்விடத்தேசென்று,

முன்னமொருதமிழ்ப்புலவன்றனையுண்டுகண்டசுனைமுதிர்ச்
சியாலே, தன்னியலைமுழுதுமுறைத்தமையாமுன்னினைக்கவா
ந்துதடங்காளத்தி, மன்னவனுண்டானெனதுமாதவத்தின்வலி
தீரமண்ணின்மீதே, யென்னுடன்வந்தவதரித்தவிளக்கருணைப்
பிரகாசனென்னுங்கோலே.

க0 சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம்.

என்னும் செய்யுளைப் பாடிந்ற்க, வேலையசுவாமிகள்,

ஆண்டதனெனையொவ்வாய்வித்தையினிற்றமையனினு
மதிகமென்றே, பூண்டவுலகதனினுள்ளோர்புகல்வதுகேட்டி
ருந்துமென்னபுதுமைதானே, காண்டருகண்மணியேநல்லிள
ங்கருணைப்பிரகாசக்காளாய்ந்தான், மாண்டனெனென்றறிந்திருந்
துமுயிர்தரித்தேனயானுமிருவன்னெஞ்சேனே.

என்னும் செய்யுளைப்பாடித் துக்கித்துக்கொண்டு, சுவாமி
களைப் பிரியலாற்றாது வருந்தி நின்றனர். அவரை ஒரு
வாறுதேற்றி நிறுத்திவிட்டு, தாம் நல்லாற்றாநாயடைந்து,
திருமடத்திலிருந்துகொண்டு, சிவநாமமகிமையும், இஷ்டலி
ங்கப்பெருமான்மீது அபிஷேகமாலையும் நெடுங்கழிநெடிலும்,
குறுங்கழிநெடிலும், நீரஞ்சனமாலையும், கைத்தலமாலையும்,
சீகாளத்திபுராணத்தில் கண்ணப்பச்சுருக்கமும், நக்கீரச்சுருக்க
மும் செய்தருளி, சிவாதுபஸ்ச் செல்வராய்ச் சிலகாலம்வாழ்ந்
திருந்து, முப்பத்திரண்டாம்வயதில், கன்னிமதியில், பெளர்
ணிமைத்திதியில், சச்சிதானந்தப் பிழம்பாகிய பரசிவலிங்கத்திற்
கலந்தருளினார்.

அந்நேயறிந்த வேலையசுவாமிகள் அவ்விடத்தையடைந்து

அல்லிமலர்ப்பண்ணவனூமாராய்ந்தறிக்கவிதை
சொல்லுமிருவரிடைத்தோன்றியயான்—முல்லை
யரும்பிற்பொலியுமணிமுறுவனல்லாய்
கரும்பிற்கணுநிகர்த்தேன்காண்.

என்னும்வெண்பாவைப்பாடி அளவிடப்படாத அருந்துயர்க்
கடலின்மூழ்கி, ஒருவாறுதெளிந்து சிவப்பிரகாசசுவாமிகளது
சமாதிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு, அவ்விடத்தி னின்றூநீங்கி,
நல்லூர்ப் புராணம், இஷ்டலிங்ககதைதலமலை, கும்பகோணச்
சாரங்கதேவர் சரித்திரமாகிய வீரசிங்காதனபுராணம், குகைநம
சிவாயசுவாமிகள் சரித்திரமாகிய நமசிவாயலீலை, உபமன்னீ
யமகாமுனிவரால் திருவடி தீக்கைசெய்யப்பெற்ற திருவண்ண
சரித்திரமாகிய பாரிசாதலீலை, மயிலத்திரட்டைமணிமலை,
மயிலத்துலா என்னும் பிரபந்தங்களைச் செய்தருளி, சீகாளத்தி
புராணததையுமுடித்து, பெருமத்துர் மடத்தில், எழுபத்திரண்
டாம்வயதில், சிவலிங்க வைக்கியமாயினார்.

இம்மூவர் சரித்திரச் சுருக்கம்,

முற்றுப் பெற்றுது.

இம்முவரருளிச்செய்த நூல்களின் பெயர்.

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்
அருளிச்செய்தன.

சோணசைலமாலே
திருச்செந்திலந்தாதி
திருவெங்கைக்கோணவ
திருவெங்கைக்கலம்பகம்
திருவெங்கையுலா
திருவெங்கையலங்காரம்
சிவப்பிரகாசவிகாசம்
தருக்கபரிபாஷை
சதமணிமாலே
நால்வாநானமணிமாலே
தாலாட்டு
நெஞ்சவிடுதூது
வேதாந்தசூடாமணி
சித்தாந்தசிகாமணி
பிரபுலிங்கலீலை [ள்ளைத்தமிழ்]
சிவஞானபாலையசுவாமிகள் பி
திருப்பள்ளியெழுச்சி
திருவிற்கோலபுராணம்
பழமலையந்தாதி
பிக்ஷாடனநவமணிமாலே
கொச்சகக்கலிப்பா
பெரியநாயகியம்மை விருத்தம்
பெரியநாயகியம்மைகலித்து
றை
ஏசுமதநிராகரணம்

கேசத்திரவெண்பா
கலம்பகம்
நன்னெறி
சிவநாமமகிமை
அபிஷேகமாலே
நெடுங்கழிநெடில்
குறுங்கழிநெடில்
நிரஞ்சனமாலே
கைத்தலமாலே

வேலையசுவாமிகள்
அருளிச்செய்தன.

நல்லூரப்புராணம்
இஷ்டலிங்கக்கைத்தலமாலே
வீரசிங்காதனபுராணம்
குணகநமசிவாயலீலை
பாரிசாதலீலை
மயிலத்திரட்டைமணிமாலே
மயிலத்துலா

கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள்
அருளிச்செய்தன
இஷ்டலிங்ககவகவல்

இம்முவராலும்
அருளிச்செய்யப்பட்டது.
சீகாளத்தி புராணம்.

ஆ நூல்கள் (சஉ)

இச்சரித்திரச் சுருக்கத்துள் இவர்கள் சமைய உசிதமாயச
சொல்லப்பட்ட கவிகள் (டிஉ).

திருச்சிற்றமபலம்.

கதியின் அட்டவணை.

டக்கம்.	ஆவது.	கதியின் பெயர்.	பாட்டுத் தொகை
க	க	துதிகதி	உக
எ	உ	கைலாசகதி	சுக
ஹ	ந	மாயையுற்பத்திகதி	எச
உஎ	ச	மாயையுச்சனைகதி	நுக
நச	நு	பிரபுதேவர்வந்தகதி	குக
நக	சு	விமலேசகதி	நுந
நுஅ	எ	மாயைகோலாகலகதி	அந
ஏய	அ	வசவண்ணர்வந்தகதி	சநு
எஎ	க	அகமாதேவியுற்பத்திகதி	நுக
அநு	ந	மாதேவியம்மைதுறவுகதி	நுஅ
கச	நக	கொக்கிதேவர்கதி	நந
கஅ	நஉ	முத்தாயியம்மைகதி	உஎ
நாஉ	நக	சித்தராமையர்கதி	எசு
நாநஉ	நச	வசவண்ணர்கதி	சஅ
நாநக	நநு	மருளசங்கரதேவர்கதி	உச
நாஉஉ	நசு	இட்டலிங்ககதி	சந
நாஉஅ	நஎ	கதலிவனகதி	உந
நாநக	நஅ	சாதகாங்ககதி	உநு
நாநச	நக	கோரக்கர்கதி	சுக
நாசந	உந	முனிவரர்கதி	உக
நாசச	உக	சூனியசிங்காதனகதி	நநு
நாசஅ	உஉ	சூனியசிங்காதனத்திலிருந்தகதி	சுஉ
நாநுஅ	உந	ஆரோகணகதி	சுச
நாசுச	உச	மூலேஸையகதி	உக
நாசுக	உநு	மான்மியகதி	உஎ

ஆக கதி உரு-க்கு திருவிருதம் ககநுஅ.

உ

சிவமயம்.

பிரபுலிங்கலீலாசூலம்.

காப்பு-விருத்தம்.

சுரர்குலாதிபன் றுயும்புலர்ந்தனம்;
பெருகவார்கடற்பெய்தவயிற்றினேன்
கரகரீகாக்கவிழ்த்தமதகரி
சரணநாளுந்தலைக்கணியாக்குவாம்.

முதலாவது

து தி க. தி

சிவபெருமான்.

பூவாய்நெடுங்கோட்டிபுசுந்தேன்கைகான்முடங்குபொறியிலி
னாவாயொழுகின்றெனவுலகமனந்தமாலுநான்முகனுந் [தன்
காவாயெனநின்றேத்தெடுப்பத்தானையுவந்தெங்கரதலத்தின்
மேவாவமர்ந்தமாமணியைத்தொழுதுவினைக்குவிடைகொடுப்
பாம். (க)

உமாதேவியார்.

ஆதிபகவன்றனதுடறணிப்பான்பணியவவ்விறைவன்
பாதமிறைஞ்சுமதற்குநெற்றிப்பகையுமல்குற்பகையுமாஞ்
சீதமதியுமரவும்விழுஞ்செயற்குமுவகைசெயாமலலை
மாதபணியுமதற்குமனமகிழுமுமையைவனங்குவாம். (உ)

விநாயகர்.

மாரனெடுத்தவனைக்குமொருகரும்பையொடித்துமலர்சித்தறி
நாரியடுத்தவளிமாலையுததுரந்தநயந்தோடி
வீரமனத்துவினைப்பாகர்குறிப்பிடுவோகிவீனையாடு
மீரமதிச்செஞ்சடைக்களிரல்யானையினைத்தாளேத்துவாம். (ங)

சுப்பிரமணியர்.

பாகமொருபெண்குடியிருக்கும்பரமனணியிற்பரித்தமணீ
நாகதுழைவுற்றுடல்சுருணடுகிடந்தூன்குவெண்டலைப்புழையிற
போகமெல்லத்தலைநீட்டிப்பார்த்துவாங்கப்போகும்பொரு [லாம
தோகைமயில்வாகனப்பெருமாடுணைத்தாட்கமலந்தொழுதிடு

அல்லமாப்பிரபுதேவர்.

கலையைமதிக்கும்புலவர்தமைச்சித்தர்குழாத்தைக்கடவுளரை
நிலையைமதிக்கும்முனிவரரைத்திசைமாழகனைநிலாவையாச
சிலையைமிதுக்குநொடியோனைவிழுங்கியுமிழாத்திறன்மாயை
நிலையைமிதுக்குமல்லமன்செங்கமலமலர்சதாடலைக்கணிவாம். (1)

வசுவேசர்.

வெள்ளவேணிப்பெருந்தகைக்குயான்செய்யடிமைமெய்யாகி
கள்ளவேடம்புனைந்திருந்தகள்வொல்லாங்களங்கமறு
முள்ளமோடுமெய்யடியாராகவுள்ளததுள்ளுமருள்
வள்ளலாகும்வசுவசன்மலர்ததாடலையால்வணங்குவாம். (சு)

சென்னவசுவேசர்

பங்கவளற்றுவழிமாற்றியொருநல்வழியைப்பகர்வார்போற்
றங்கண்மதியிற்பலபிதற்றுஞ்சமயருணாகடமைநீக்கி
யங்கநிலையிற்றிலிங்கநிலையிற்றென்றருளும்வீரசைவ
சிங்கநிலைத்தவருட்சென்னவசவன்றிருத்தாள்சிரத்தணிவாம்.

மடிவாலமாச்சையர்.

வார்க்குங்குமமென்முலைபாகனடியாரறுவைமாசடித்துத்தியைத்
திர்க்குஞ்செயல்போல்விச்சலமன்னவன்றன்சேனைசெய்ப்பிழை
தாக்குங்கரவாள்கொடுகின்னபின்னமாகத்தடிந்திட்டுப்
போக்குங்கருணைமடிவாலமாசசன்பொன்னங்கழல்போற்றி.

சைவசமயாசாரியர்.

பெண்ணிற்கரசுதானாகவென்புபெருநீற்றறைபிரச
வண்ணக்கமலமலர்ப்பொய்கையாகச்செங்கன்மாயையா
நண்ணச்சிறியநரிகளைமுடங்குளையபரியாய்நகர்புகுதப்
பண்ணற்குரியவமுதுறழ்முத்தமிழ்நால்வளையும்பணிசுவாம்.

சிவனடியார்.

பரவைகளைவன்றிருத்தொண்டத் தொகையுளடியார் பத்திபெ
முருவமாகுநஞ்சோமநாதன்றுதியுளுசுரண [லா
ரவண்ணியானடியார்கண்மற்றையவர்களனைவருந்தாம்
வி ரவிநாளுமிருப்பவிடங்கொடுக்குமுள்ளம்விரிந்தன்றே. (௧)

சிறப்புப்பாயிம்.

வேறு.

தண்ணிலவுபுனைசடிவததி நறபுகழல்லமதேவன்சரி தத்திம்
பால், புண்ணியாருசெவிவாயிற்றமிழ்ச்சங்கத்தான்முந்திதுபு
ட்டிணை, வெண்ணரியபுகழ் உலய்த்திருந்தவனோவடிவெடு
தானென்ற கூறப், பண்ணியன்முத்தமிழ்க்கவிதைசசி வப்பிர
சப்பெரும்பேர்படைத்துளானே. (௨)

அவையடக்கம்.

வேறு.

அடலுறுமல்லமனரியசீரொடு
பதிதலினயந்துபாராட்டும்பன்முறை
மடனரிசுமுலகமென்மொழியைவந்து வா
கடலினுமுழ்குவாகாலமொன்றினே. (௩)

படலத்தொகை.

நாற்கதிசுருமிடர்கடந்துநச்சுனர்
பாக்கதிமுதலிருபத்தைந்தாங்கதி
மேற்கதிபெறவருள்விளங்குமல்லமன்
சீர்க்கதியிருபதோடைந்துஞ்செப்புவாம். (௪)

சம்பந்தம்.

கன்றியவயிரிகள்காதுங்காதையும் *
வன்றுயர்மதனேநாய்வளாக்குமீற்றமும்
புன்றொழிலினர்வறும்பொழுதுபோக்கலு
மன்றருளல்லமனமலலீலையே. (௫)

அநிகாரிகள்.

புறங்கறையொழுசெம்புண்ணிலீயென
வறுங்கதைபுல்லியர்கொள்வார்மாமல
ருறுங்களிவண்டினல்லமனென்காதையைப்
பிறந்துளபயன்பெறும்பெரியர்கொள்வோ. (௬)

ஈ. பாரதராமாயணங்களை நினைந்துரைப்போலம்

பிரயோசனம்.

மயலுந் தூன்றுகோன்மல்குமன்பெனு
மியலெழுத்தெழுதுகோலங்கலிங்கமாம்
வியனிலத்தளவுகோன்மதிவிளக்கினை
யயர்வறததூண்டுகோலமலலீலையே.

(௨௬)

விடயம்.

நன்றிகொளடிகணுன்குநநடந்துபோ
யென்றனிநாவினினெழுமிசெய்யுளான்
வென்றிகொளல்லமன்சீர்த்தகிமென்பயன்
கன்றலிலன்பராங்கன்றையூட்டிமால்.

(௨௭)

வேறு.

பரசிவம்பிரமமென்னப்பட்டொருதிரிவுமின்றி
யுணாமணிமிறந்துநின்றவொருசிவலிங்கந் தன்னின்
வருமுயர்சதாசிவன்றான்மற்றவன்றனைப்பொருந்து
மருமைகொண் ஞானசத்தியவர்களாற்சிவனுதிப்டன்.

(௨௮)

ச., நப்சிவனுக்கிச்சாசத்தியவ்விருவரானுந்
தோற்றுவனுருத்திரன்றான்சொல்லியவவற்குச்சத்தி
மாற்றருங்கிரியையென்பாமற்றவரிருவர்பாலும்
போற்றுநீமரியுதிப்பன்பொறியவன்சத்தியாமால்

(௨௯)

அத்திருமாலுமாவும்ளிப்பவந்துதிப்பன்வண்டு
மொய்த்திசைமுரலுஞ்செங்கேழ்முளரிவானவனவற்குச்
சத்திவெண்கமலையனனோர்தரவருமுலகிறீரற்ற
ரித்தனருருருகேசனினைவுமாததிரையினுமால்.

(௩௦)

ஆக்குறுஞ்செயலதொன்றேயயன்நனக்காக்கலோடு
காக்குறுஞ்செயலிசெண்டிங்கண்ணனுக்காக்கல்காத் தல்
போக்குதலென்றிம்மூன்றும்புராதகற்களித்தவர்க்கு
நீக்கருமிறைமைமல்கிற்றுவினன்குருகேசன்.

(௩௧)

முதலாவது துதிகதி முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் உக.

இரண்டாவது.

கைலாசகதி.

—:~:—

வெள்ளிமால்வரையினுச்சிவ்ற்றிருந்தருளுமுக்கண்
வள்ளலாரொடுகுளுற்றமதாரிடுநெகட்செவ்வாய்ப்
பிள்ளைவாண்மதிதுதற்றமடிராட்டியல்லமனைக்காண்பான்
கள்ளமாயையுஞ்ஞாலத்துவிடுத்தவக்கதியுரைப்பாம். (க)

இயங்குவநிற்பவானயாவையுங்கலைமாதோடு
முயங்குபுமுன்னமீன்றடாளரிவானவன்வகுத்து
வியன்புவியண்டந்தன்னுளவிதித்தனன்றகுமிடங்கள்
வயங்கெழுமசுரநாகாவானவர்முதலியோர்க்கும். (உ)

நான்முகவண்டந்தன்னுணனிசிறந்தொப்பிகந்த
தூன்முகவழிகளாற்கண்டிமபாகுளுவகைபூப்பத்
தான்மிகுமருளான்மேனிசாற்றியபேரநந்தக்
கூன்முகமதியணிந்தகொற்றவன்கலைக்குன்றம். (ங)

கொள்ளைவண்டிழிந்துதாதுகுடைந்துமுக்குழவுடைந்து
கள்ளிழிந்தொழுகுசெம்பொற்கடுக்கைவேயந்திலகுவேணி
வள்ளல்வண்புகழ்திரண்டவளங்கெழுகலைக்குன்றில்
வெள்ளிவந்தத்தியாசமாகவேவிளைந்ததம்மா. (ச)

கண்பிசைந்தொருசேயின்னுங்கலுழிநுந்தனைக்கொடுப்பன்
மண்பிசைந்துண்டமாயன்மறுத்திடவலியனல்ல
எண்பிசைந்திறைவனுக்கேநாமிடமாவமென்று
பண்பிசைந்தலைதிரண்டபரிசினின்றிடுமக்குன்றம். (ரு)

ஒழுகுறுமருவியீட்டமொலியினுகுவெண்டிங்கள்
பழகுறுமுடற்களங்காற்பாகசாதனன்கூர்ங்கோட்டி
மழகளிறுமிழமத்தான்மலர்மிசைக்கடவுளுந்தி
யழகுறுநடையாலன்றியறிதரப்படாவக்குன்றில். (ஈ)

விளங்கொளிதூளும்புமந்தவெள்ளியங்கிரியினுச்சி [று
தூளங்கொளிவிரிக்குஞ்செம்பொற்சுடர்மணிச்செய்குனறென்
களங்குபராரைத்துய்யகருப்புரக்குவாலின்மீது
வளங்கெழுசுடரொன்றுற்றுவயங்குதல்போலுமன்றே. (ஈ)

இனையதிக்கைலைவெற்பிவினையரசிருக்கையொன்றுண்
டனையதையணியமாட்டாதப்புறம்போயினுனை
றெனையிகழ்பவர்களில்லையிலங்குமம்மண்டபத்தின
றனிவளமனந்தனாலுஞ்சாற்றிடற்கரிதுமாதோ

(௮)

வேறு.

அன்னமண்டபத்தங்கண்ணோர்பகன்
மின்னுசெம்மணீவேதிகையொன்றின்மேன்
மன்னுசெங்கதிர்மண்டலத்துற்றன
னென்னவந்தங்கிருந்தனெனப்பேவ

(௯)

குழவியாயுடற்கூனிரதைத்தேதார்
விழவுவாண்மதிவேணியின்மேவுறக்
கிழவியாகிக்கிரிக்கோன்முகப்பெறு
மழகுநீர்முகளாயிடைவாழ்வுற.

(௧௦)

அங்கிபென்னறகடுப்பேமேனாகிய
செங்கனென்றுதிருநுதல்சேர்தரத்
திங்கனென்றுந்தினகரனென்றும்வா
ழங்கண்மல்குமருண்மடைபோன்றுற.

(௧௧)

எண்ணுமன்பரிதயமென்புட்படு
கண்ணிபோன்றுவார்காதிடைத்தேதாநிற
நண்ணுமாதுமைநன்னுதற்பொட்டென
வண்ணநீலமணிமிடற்றென்றுற.

(௧௨)

நகந்தருங்கொடிகன்களைநாணியே
முகந்திருமபுமுறையிற்றிரும்புமான்
மகிழ்ந்திடங்கதிர்வீரமழுவலந்
தகுந்தகுந்தகுமென்னத்தயங்குற.

(௧௩)

பெற்றிறெரிந்தசுடர்மணிக்கங்கண்
முற்றிலங்கவெருகருங்கேழலின்
பற்றிருந்தமதாணியிற்பட்டெனப்
புற்றருங்கிலயுற்றனாபொற்புற.

(௧௪)

புரத்தவென்றநகைக்குமென்போதினோன்
சிரத்தவென்றசெங்கைக்குஞ்சிலைமத
னெரித்தகண்ணிற்குமின்றெனக்கூற்றே உத்
தரித்தவீரக்கழுவொடுதானுற.

(௨௫)

இருந்தவாதிபுடத்திலிருந்தனன்
பரந்தலாணும்படியுமுயிர்களு
மொருங்குதோன்றவுதவிக்கருவுநீஇ
வருந்திலாதமணிவயிற்றன்னையே.

(௨௬)

இறைவனங்கணெனுமுச்சுடர்களு
முறவுகொண்டவிருளெனுமோதிமே
லறவனென்றநம்மண்ணல்புனைந்தரு
ணறவுமிழந்தநுமலாதாழ்ந்திட.

(௨௭)

எற்றுவார்கொடியெந்தைசடைப்பிறை
யாற்றுள்வீழ்வுற்றிறப்பதற்கெண்ணுறத்
தோற்றமேவுசுடர்த்திருநெற்றயின்
ஞாற்றுமோமணிசசுட்டிநலந்தர.

(௨௮)

ஈசஞர்முகமென்னுமுளரியி
லாசைசுடருமளிவிழிக்காரருள்
வாசமாமலர்வாய்க்கிளவெண்ணகை
தேசுலாமணியாகச்சிறந்துற.

(௨௯)

மாணப்பூண்புனைமற்றையுறுப்பெனப்
பூணுட்பட்டிடாதோலையின்பூணென
யாணர்ச்செம்பொனிலங்கொளியோலைமேற்
காணக்காதெனும்வள்ளைகவின்கைய.

(௩௦)

ஒங்குவாவுடையும்பனயனரி
தாங்குமாவிதணந்தொழிநாளினும்
வாங்குறவெழின்மங்கலநாடுணளி
தேங்குபூணரசென்னச்சிறந்திட.

(௩௧)

அரவுலாஞ்சடையண்ணலைப்பிள்ளைதான்
பருவமுன்றினிற்பாடவிற்பாறரும்
பொருவில்கொங்கைப்புகழெனப்பொங்கொளி
மருவுமாரமணிவடந்தாழ்ந்துற.

(௩௨)

பறந்திடாமணிவண்டுபடுமலர்
சிறந்தநீலமலொடுசீர்பெற
மறந்திடாதுமறைமுடியின்பொரு
ளறைந்துபைங்கிளிமுன்கையமர்ந்திட. (௨௩)

தோலுடைப்பரன்றென்மனையாட்டிதன்
பாலடுத்ததெவ்வாறெனும்பட்டரை
மேலுடுத்திவிளங்கவொண்மேகலை
நூலிடைக்குறுநோய்புரியாதுற. (௨௪)

புத்தனிச்சம்படினும்பொருமையை
யெய்த்துமற்றையிருமணத்தம்மியி
லத்தன்வைத்தவடிக்கமலங்களின்
முத்தரிச்செஞ்சிலம்புமுழங்குற. (௨௫)

இருந்தவாரருளெம்பெருமரட்டிபாற்
குரும்பைநாணுமென்கொங்கைப்பொறையினால்
வருந்துதூற்பகவன்னகருங்குலா
ரரம்பைமாதரளப்பிலொய்தினார் (௨௬)

வேறு.

முலையுந்தொடையருந்ததிமுதலெழுமுனிவ
ரில்லறம்புரிதுணைவியராமெழுவருமபோய்
வல்லரும்பெனகருவிமுலைப்பனிமலைமகளைச்
சொல்லருந்துதிசெய்துவாழ்த்தெடுத்தனர்ந்தொழுது. (௨௭)

அன்னமொன்றறியாமுடிக்கங்கையையறிந்து
துன்னவந்தலமருமெகினங்களின்றெருகுதி
யென்னவம்புயத்தொருசத்தேகாடியிந்தினைகண்
முன்னடைந்துவெண்கவரிகளிரட்டினர்முறையால். (௨௮)

அரவுகௌவியகதிகொணப்பட்டசூந்தாற்றி
பரவையல்குல்லெண்முத்தவாணகைகொலையில்விற்
புருவமென்மலர்க்குழற்சசிகோடிகன்புகன்று
மருவியம்பிகைமருங்குநின்றசைத்தனர்மன்னே. (௨௯)

எடுத்திசைகளுளர்நரம்பிதுமிடறிதுவென்
றடுத்தகைவராமபிரமருமறிவரிதாகப்
பட்டத்தபாம்பணிபரண்புடைமாதுசீர்பாட்டிற்
றொடுத்தவாலியகலைமடந்தையர்ப்லர்துதித்தார். (௩௦)

செப்பமைந்ததண்ணுமையிசைதாளமென்சிறுதாட்
டுப்பமைந்தவொண்சதிதழீஇச்சுவையபல்கூய
முப்பமைந்தவின்கறியெனநடித்தனருழையோ
டொப்பமைந்தகணுருத்திரகணிகையருவந்து (௩௧)

எந்தபாலுமைமுக்குணங்களுமுருவெடுத்து
வந்தமாதர்சுளருகுநின்றனாபணிமகிழ
வந்தமாதருட்டமுணமாதுமையருளாற்
சந்தமாயையெனபெயர்கொடுதருக்கிநின்றனளால் (௩௨)

தெள்ளுவார்தினாக்கங்கையுங்கங்கையுஞ்சிறிய
பிள்ளையாகியமதியமுமதியமும்பெரிது
துள்ளுமோரிளநவவியுநவ்வியுந்தொடாபு
கொள்ளுமாறவனெருங்கினவுருத்திரகுழாங்கள் (௩௩)

சங்கமென்றுடனென்றுதாக்குறவொளிதழைக்குந்
துங்கநேமியுமன்னவாறுறவலைசுருட்டும்
பொங்குவேலைவந்தெனவரிக்கணங்களற்புத்தத்
வெங்கணையகன்பேரவையிடத்துவந்திறுத்த. (௩௪)

முகங்கணங்கினுமான்மறைவிதிமுறைமுழங்க
வுகந்துகையிருநான்குநான்குச்சியிற்குவியச்
சுகந்தருஞ்செயற்பிரமர்களாப்பிலர்தையல்
புகுந்தமேனியனவையிடைப்புருந்தனர்பரவி. (௩௫)

அயனுமாயனுமெனி லுயர்ந்தவொன்பதன்றிக
கயிலைநாயகனமர்திருவோலக்கங்காண்பா
னயனமாயிரமிலாமையின திகளுனென்று
வயிரவான்படையிந்திரொண்ணிலர்வந்தார். (௩௬)

உரகர்சித்தர்கள்வித்தியாதரர்சுரூயர்கிம்
புருடர்மெய்க்கதிர்முதலியகோடிசைபுரப்போ
ந்ருதர்மற்றுளார்விழிபிதிர்ந்திடவுடனெருங்கி
வரதனத்திருவோலக்கங்காணியவந்தார். (௩௭)

அழிவுமாக்கமுமுரையின்றுசெயும்வலியடைந்தார்
மொழியும்யாக்கையுமனமுநல்லறங்களின்முயன்று
கழியுமாறுமுக்காலமுமுளர்தளைகழன்றார்
பழியிலாவசிட்டாதிமாமுனிவர்ப்பரந்தார். (௩௮)

குழவிபால்குடிப்பதுகடல்குடிப்பதுகுழவி
பழகுமாறுணன்மண்ணெடுத்தண்பதுபடைப்பு
முழுதுமோர் தளர்நடைமகச்செயலெனுமுரண்கொன்
வழுவிலாவருட்கணங்களைண்ணிகந்தனவந்த. (௩௯)

செருக்கொடுஞ்சிவநிந்தைசெய்வார்க்கிலதீர்வு
விரிக்கினென்று முன்சிறுவிதிதலையறவெட்டி,
யெரிக்குநல்கிநிந்தனைசெயாமறி முகமியைத்துத்
தருக்கிநின்றவவ்வீரன்வந்தொருபுடைசாரந்தான். (௪௦)

காதியாயிரமால்களைப்பிழிந்துமாங்கனிபோற்
கோதுவீசினுங்கடல்கவிழ்த்தனையசெங்குருதி
பூதியாயினுநிரம்புருக்கபாலபாணியனாய்
மாதுபாதியனவையிடைப்புருந்தனன்வடுகன். (௪௧)

வீரமாதருக்கில்லையென்றுகொப்பதென்விளங்க
வீரமாதெனவறிகிலிரோவெனவிளம்பி
வீரயோகினிவெள்ளமோடமர்பொரவிரும்பும்
வீரகாளியும்புருந்தனளவையிடைவினாந்து. (௪௨)

ஊன்றுஞானமோடியர்வயிராகநல்லொழக்க
மூன்றுகாவெனக்கொண்டரன்முகத்திளமுறுவ
றோன்றுமாறுநின்ருடினன் கதிரிருடொலைத்தல்
போன்றுமாயையைத்தொலைத்திடுபிருங்கியென்புனிதன்.

படிகொண்மாமுடிக் கங்கணத்திறைபதம்படுமொண்
முடிகள்யாவையும்படுகழனந்தியெம்முதல்வ
னடிகளேந்துகையுறவடிததொதுக்கியவ்வவையைக்
கடிகொண்மாலையம்பிரம்பொடுதிரிந்தனன்களித்து. (௪௪)

பெய்யுமாமழைமுகிலெனப்பெரியவாய்முழுவந்
துய்யமாமதியனையவெண்சுரிமுகச்சங்க
மையவாணனும்பாணுகம்பப் பெயரவனுந்
கையும்வாய்மொத்ததிர்த்தனர்செவிகரங்கவிழ்ப்ப. (௪௫)

துதிப்பேரார்சிலர்பாடுவேரார்சிலர்துள்ளிக்
குதிப்போர்சிலர்கைகளாற்றோளிணைகொட்டி
யதிர்ப்பேரார்சிலர்நெக்குநெக்குருகிநெஞ்சுகமெய்
விதிர்ப்பேரார்சிலராயினரணவையிடைமிடைந்தோர். (௪௬)

படைக்கலங்களினொளியிமையவொளிபரித்த !
தொடைக்கலங்களினொளியரம்பையர்பனைத்தோளி
னிடைக்கலங்களினொளியெலாமிருளிறைமிடற்றி
னடைக்கலம்புகநிறைநதனபரந்தபேரவையில். (சௌ)

கடவுளுக்குந்தேவிககும்

(வாக்குவாதம்.)

வேறு.

இன்னணமவையிடையிருந்தவெம்பிரான்
றன்னொடுவினவுமோதகையெயுன்னுபு
கன்னலுமமுதமுங்கைப்பொழுமுடை
யன்னைதன்வாய்திறந்ததைதன்மேயினாள். (சஅ)

தலைவரின்னவையிடைச்சார்தவீட்பெரு
நலனுடையவொலாநனுகிவெம்பவத
தலைகிலராகியின்படைமோடலா
னிலையிலரோவிதுந்கழ்த்துவாயென்றாள். (சக)

விளங்கிழைநன்றுநின்வினாவென்றந்தைமண்
ணந்தவனபன்முதலாயினொருமின்
புறங்கொளுநாமருபததொடொன்றுதத்
தொருள்கிரியையாற்சாகிலாொன்றான். (ரும)

பேறு.

அனையதேனாமருபக்கிரியைகளைத் தும்வெல்ல
நனைவுறுகுடிகுயொன்றுநீயெனக்குரைத்தியென்றாப்
பனிமலைதவஞ்செய்தினற்பொலவாய்மடந்தைகூற
நனையவிழ்கொன்றைவேணிநம்பனமற்றிதனைச்சொல்வான். ()

போகபூமியினிற்போகதனுவினாற்பொருந்தலாகா!
தேகமாயின்பசித்தியியம்புறிநகருமபூமி
யாகமானதுகொண்டன்றியாதலான்ஞாலத்தெய்தி
யோகமாநெறியினின்றோருண்மைசாதித்துக்கொள்வர். (ருஉ)

என்றிதுகொழுநன்கூறவிளங்கொடியனையதாயி
னொன்றொருமக்கண்ஞாலத்துவமையின்ஞானசித்தி
நன்றுறவுணர்த்தவல்லகுரவன்யார்நவிறியென்னக்
குன்றணிமதியமொப்பக்குனித்தவன்கூறலுற்றான். (ருங)

தொல்லையிலுயர்சுஞ்ஞானி தூய்நிரங்காரனென்போ
 தொல்லையிறவங்கள்செய்யமெதுமெய்வடிவந்தானே
 யல்லமநாமமைந்தனாயினமனையான் நன்னை
 வில்லுறழ்துதலாய்காண்டன்மிகவுணக்கரியதென்றான். (105)

என்றலுமிமையவல்லியெனக்கரிதென்பதென்கொ
 லுன்றனியல்லமன்றனுண்மையையறியவேண்டி
 னின்றவந்தமக்கெலாமுமெளிதெனநெகிழ்ந்துரைப்ப
 வுன்றினர்புரமெரித்தவணிநகையாளன்சொல்லான். (106)

முனிவுறேல்வறியவுன்றன்மொழியளவல்லன்மாதே
 வினைதூபுமன்பரன்பால்வேண்டியவடிவனாகி
 யனையவாவிழியிறேறான்றியருளுவனலமதேவன்
 நனதியல்பியாவரானுஞ்சாற்றிடற்கரியதென்றான். (107)

மெய்ம்மையிம்மாற்றமாகுங்வேறுளார்க்கியான்செய்மையை
 பொய்ம்மலிசெயலிற்றப்பிப்போமெளிந்காண்பலென்னு
 வம்மலைமகடருக்கியதைதலுநின்றனற்றன்
 மைம்மலிகுழலாய்காண்குமென்றிதுவள்ளல்கூறும். (108)

இன்னணஞ்சூளியம்பியினிவறிதிருத்தியாயிற்
 பொன்னவிர்சுணவகுபூத்தபுணர்முலைமடலாய்தொல்வி
 நின்னிடைவருமென்றணனினிகழ்த்தலுமிமையவல்லி
 யென்னுரைதவறாதென்னநெடுமொழியிசைத்துப்பின்னர். (109)

மாயையை-பூதலதீதிவ்விடுத்தல்

ஆயிடையருகுநின்றதேமாகுணவடிவமாகு
 மாயையைவிளித்துநீபோயமண்ணிடையல்லமப்பேர்
 நாயகன்றனையறிந்துணுகுகியென்றுகூறி
 யேயினளவன்வணங்கியினையதொன்றியம்பலுற்றான். (110)

(மாயைகுளுறவு)

அல்லமனியல்பறிந்தநங்கணைகுவனமுவுமாயின்
 உல்லிதின்வலிந்துபற்றியீர்த்திவண்வருவென்று
 சொல்லினளொருஞள்வேலைசுவறிவுண்டிடுவென்று
 புல்லியவெறும்பொன்றற்றல்புகல்வதுபோலவன்றே. (111)

(மாயைபூதலத்தில் அடைந்தமை.)

தன்னளவறியாண் மாழ்கித் தண்மதி தவமும் வேணி
முன்னவனவையுணின் றுமொழிந்தவச்சுண் முடிப்பான்
பன்னகமுடிபரித்தபார்மிசைச்செலவைநெஞ்சத்
துன்னினனெய்தினுளவ்வொளியிழைமாயைமாதோ (கக)

இக்கதியில் (உ-வது) பாட்டுமுதல் (கூ) பாட்டிகள் திருக்
கைலாயச்சிறப்பும் (அ-வது) பாட்டு அரசாட்சிமண்டபச்சிறப்
பும் (கூ-வது) பாட்டு சிவபெருமான் ஆதனத்துற்ற சிறப்பும்
(ஐ-வது) பாட்டுமுதல் (ஐ) பாட்டிகள் சிவபெருமானதுசிறப்பும்
(கக-வது) பாட்டு கடவுளிடத்து உமாதேவியாரிருந்தமையும்
(கௌ-வது) பாட்டுமுதல் (க) பாட்டிகள் உமாதேவியார் சிறப்பு
ம் (உக-வது) பாட்டுமுதல் (உஉ) பாட்டிகள் மகாசபைகூடுதற்
சிறப்பும் பொருள் கொள்க.

இரண்டாவது-கைலாசீகதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-அஉ.

மு ன் ற வ து ,

மாயை உ ற் ப த் தி க தி .

பூதலத்தைப்பொருந்துபுமாயெயன்
ரோதலுற்றவொருபிடிதுண்ணிடை
மாதவத்தர்மனங்கள் கலங்குறச்
சாதமுற்றுவளர்த்தமைசாற்றுவாம். (க)

(நாட்டுச்சிறப்பு.)

களங்கவெண்மதிநெஞ்சங்கவற்றுமேரர்
துளங்குசங்குடைத்தேதான்றன்மணத்தணி
வளங்கொண்மண்மகள்மார்பின்மதாணிபோல்
விளங்குமென்பவினவலதேயமே. (உ)

வாவியாவுமதன்பெருந்துணிசெய்
யாவுமாரெனெக்குஞ்சிலையிடம்
காவெலாமவன்காசுலகள்
பூஷவமார்மனைபோர்க்களமென்பவே. (க)

பொறைக்கயிற்றிற்புகழையின்சொல்லெனும்
விறக்கயிற்றின்விருந்தைக்குரவர்கொன்
மறைக்கயிற்றின்மனத்தைத்திருவைநல்
லறக்கயிற்றினசைப்பவரொருமே. (ச)

வறியனாவன்வடதிசைமன்னவ
ன்றிலிவாளன்னந்தனுமாவனேர்
சிறியனாவன்சிலைதன்பூம்பொழில்
வெறியுலாவும்விளவலதெய்தினே. (ங)

(நகரச்சிறப்பு.)

இணையிலாதவினையவளமபல
நணுகிவாழுமவிளவலநாட்டிலவ்
வணியினாபணமுத்தும்விலையிலா
மணியினமேவுமவனவசைமாநகர். (சு)

படிக்குளீர்ப்புலரப்பமுத்தொண்டிவி
வெடித்தவாயினெந்தன்மணிவெயிர்
லகித்துவானத்தமர்மதியைத்தொடாக்
கடித்தவேள்குடைக்காம்பெனத்தோன்றுமால். (ஊ)

நறவவிழ்ந்தநறுமலர்நிறும்வண்
நறவருந்தியிருலுற்றொடுங்குமா
லறவர்தங்குகந்தொறுமையமுண்
நறவர்தங்குகைதுன்னுதல்போலவே (ஈ)

வாவிச்செங்குலங்களில்வல்விருண்
மேவித்துஞ்செவிடிதருகாசையிற்
காவிற்சென்றுகஞ்சுவண்டினைக்குறில்
கவத்தண்மதுக்கொள்ளுகொண்டெண்ணுமால். (உ)

பெடையொடுந்துப்பிரிவில்பைங்குள்ளைகள்
குடியிருக்குங்குளிர் பொழில்வாய்மலர்ப்
பொடியுதிர்க்கிலவே லளிபோய்வயன்
மடையுடைக்குமதுப்பெருவெள்ளமே.

(௧௦)

சேலுலாவித்திரியுநதிப்புணன்
மாலியாணைமறையக்கதிர்க்கலைச்
சாலிரீடித்தழைத்துவிளையல்
காலினோடிக் கமதுவிழுமசோ.

(௧௧)

வரிக்கயல்செங்கமலம்வாரிவளை
யிருக்கையான்மலரம்பிணையேந்தலால்
விரிக்குமஞ்சிறைமென்னடைப்புள்வயல்
செருக்குவின்மதன்செங்கைநீங்கர்க்குமால்.

(௧௨)

நளிர்கடற்றுயினாரணன்றன்னுருக்
கொளவளிப்பவர்கையிற்கொடுத்திடும்
வளைபிறக்குமிடமெனவண்புணற்
குளமனைத்துங்குடவளைமொப்க்குமால்.

(௧௩)

(அகழும் மதிலும்)

வேறு

தாழ்ந்தோருயர்வொன்றுமிகவுயர்ந்தோர்தாழ்வொன்றுமறஞ்
சூழ்ந்தோருரைக்குமுரைகண்டாமதில்கூழ்கிடந்ததொல்லகழி [ச்
தாழ்ந்தோரணந்தன்மணிமுடிமேனின்றன்றுயர்ந்துதடவரையை
சூழ்ந்தோர்வாயினுதிப்பவன்றாட்கீழ்நின்றதுபோய்ச்சுழெயி
லே.

(௧௪)

(நான்குவருணத்தார்.)

சொற்போர்ப்புரிவர்தான்மறையாறங்கமுணர்ந்ததொழுகுலத்
விற்போர்ப்புரிவரெழுயசிலையிராமனையவிநல்வேந்தர் [தோர்
பொற்போர்ப்புரிவர்பிறப்பொருளுந்தம்போற்பேணிப்புரிவணிக
நெற்போர்ப்புரிவரங்குளில்விவனாண்குலத்துநெறியினோ. [ர்

(நகரின் குறைவு)

உடுப்போர்க்கு டுக்குந் துகில்களா லுண்போர்க்கு ணும்பொரு
ள்களாற், றொடுப்போர்க்கெ டுக்குமலர்களாலணிவேர்க்கணியு
ஞ்சுடரிழையா, லடுப்போர்க்கெ டுக்குமனைகளாற் குறைபாடுடைய
தன்றதுதான், கொடுப்போர்க்கிரப்பாரில்லாத குறையொன்றுள
து கூறுங்கால். (கசு)

(யானைகளும் குதிரைகளும்)

ஈசனளித்தவொருகோட்டியானைக்கியாங்களிணையாயின்
'வாசவனைத்தாங்கீரிருகோட்டியானையெம்மைமானுமெனும்
பாசவுந்ற்கால்யானையொடுபாண்டிலிழுக்கும்பகடியரிற்
றேசினிரதப்பரிசிறந்தவென்னும்பரிசுடெருவகலா. (கஎ)

(தூலாசிரியர்)

மறையுங்கலைகள் பற்பலவு முழங்குமொலியுங்கலஞ்செய்
பறையுங்குழலும்யாழமியம்பொலியுங்கரியும்பரிமாவு
நிறையுந்தெருவினோடுமணித்தேரினொலியுந்நைகடலி
னையுந்திரையிற்சென்றுவிசும்பமரர்செவியினைடந்திடமால்.

வேயைநகுமென்சுடர்த்தொடியதேதான்மாதூமையைவிடை
பேயுமகன்றுவரற்கரியகலைமையைப்பிரிந்தெய்தித் [தொண்
தூயமனமுங்கலங்கவருந்தவர்வேள்குவவுத்தோள்வீங்க [டு
மாயையிற்றந்தவனவசைமாநகரின்வளத்தையார்சொல்வார். (க)

(அந்நகரின் அரசன்சிறப்பு).

வேறு.

இம்மாநகரிந்கரசாகியிருந்துவாழ்வோ
னம்மால்புணருஞ்செயன்மாதையாகம்வைத்தல்
சும்மாபுகழ்நெனவிந்நைதயைத்தேதாளில்வைத்தேதான்
கைம்மாறுவேண்டாமழைபோன்மமகாரனென்பான். (க)

இறைதானளக்குந்திறல்வேந்தர்க்கரியசீரான்
குறைதானிரக்குமவர்க்கோடிக்குறுகநிற்பா
னிறைதானவெற்புமணிநாகமுந்நின்றதாங்கும்
பொறைதானெடுக்குமிருமந்நற்பொருந்ததோனான்.

இரப்பார்வரினோடினாலமெளியதன்றிக்
கரப்பார்க்கரும்பொருளன்றெனவீகைகற்றே
யுரைப்பாருரைக்குமுனையாவும்புகழில்லைத்தேதான்
றரைப்பாலுவமையிலையாகத்தருக்கிவாழ்வோன்.. (௨௨)

அவன்மனைவிசிறப்பு)

அன்னான்மனைவிவணர்வார்குழலையவேற்கண்
மின்னாற்முங்குறளாந்தொல்கிமெலியலிம்மிப்
பொன்னாச்சுணங்குவிரிபூண்முலைப்பூங்கொம்பன்ன
ளின்னாரமுதமொழிமோகினியென்னும்பேரான். (௨௩)

ஒன்றானம்பன்முங்காயிழையுத்தமாயை
குன்றுதவாற்றன்முனிவோருளங்குன்றுமாறு
பொன்றதபொற்பிங்கிவன்பூங்கருப்போந்துபெற்ற
னென்றவிவருக்கினையாவினியாரைச்சொல்வாம். (௨௪)

(அவ்விருவருமகவுக்காகநோற்றமை.)

வேறு.

இம்மமகாரனாமோகினியென்னு
மைம்மலிமென்குழல்வாள்விழிமாது
மம்மகவின்மையினாரொருய்தி
மெய்மெலினோன்புவினைத்தனரன்றே. (௨௫)

(மாயைகருவுற்றமை).

முன்னியனோன்புசெய்மோகினிமாதின்
றன்னுதரத்துமைதண்ணருளாலே
மன்னியன்மாரன்வலப்புயமாடக்
கன்னிகைமாயைகருப்பமடைந்தாள். (௨௬)

(கருப்பக்குறி).

முத்தணிதொங்கைமுகங்கள்கறுத்தாண்
மெய்த்திருமேனிவிளர்த்துநரம்பு
பைத்தனமீதுபரப்பவிருந்தாள்
பொய்த்துயில்சொண்டிபுளிக்குமுலந்தாள். (௨௭)

(கருவுயிர்த்தமை.)

இன்னணமையிருதிங்களிருந்து
பின்னருமோகினிபெண்மகவீன்ற
டன்னிகர்கின்றசலஞ்சலமொன்றிங்
கின்னொளிமுத்தினையீனறதையொத்தே. (உஅ)

(பிறந்துழிவிழாவெடுத்தமை.)

சங்கொடுதண்ணுமைசச்சரிதாளம்
வங்கியம்பொந்துடிவார்முரசங்கண்
மங்கலமங்கைமகப்பெறுநாளி
லங்கசன்வெம்முரசென்னவதிரந்த. (உக)

*இதுவுமது

தூண்டொளிபோன்மகடோன்றவுவப்புற்
முண்டகைமன்னலனங்கணர்கொள்ளப்
பூண்டுகின்மாமணிபொன்னிலமற்றும்
வேண்டியாவும்வெறுப்பவளித்தான். (கஉ)

(மன்மதன்செயல்.)

வேறு.

இங்கொருமாயையென்னுமெழின்முதுதோன்றலோடும்
பொங்குறுமுவகைகெஞ்சம்பொறுக்கலனாகியெய்யும்
வெங்கணைமழையுந்துவுமென்மலர்மழையுமொன்று
வெங்கனுமதனவேணின்றிடையறசொரிந்தானம்மா. (கக)

(தவஞ்செய்வோருக்குநேரிட்ட இடையூறு.)

கண்ணகனிலத்தகங்கைக்கரையினுமுழையிடத்தும்
புண்ணியவனத்துமெய்திப்புற்றும்மாபுமரமாயுற்றந்
தண்ணியபுனலிற்றீயிற்சார்ந்துமூண்டெயிறுறந்து
பண்ணியதலத்தோர்நெஞ்சம்பதைத்தனமயலின்மூழ்கி. (கஉ)

(முனிவர்களுக்காரணமாராய்தல்)

ஐம்பெரும்பூதமெல்லாமுக்கழிந்தொழியும்போதுங்
கம்பமினமதுநெஞ்சங்கலங்கியதென்னெகொல்லோ
வம்புறுசெயல்திங்குவந்தவாறெவ்வாறென்னுதி
செம்பொருளுணர்ந்தேர்சாவுசெய்தவரிருந்தகாலை. (கக)

(தூர்வாசர்வந்தமை.)

தளர்ந்துழியுதவுங்கல்விதானெனத்துருவாசப்போ
கொளுந்தனிமுனிவர்கோமான்ருறுகலுமுனிவரெல்லா
முளங்கனிவரன்றேறத்தியுயர்தவிசிடையிருத்தி
வளங்கெழுமலர்கரீவிவந்தனைசெயதுசொல்வார். (கச)

(முனிவர்கள்வினா.)

என்றமெம்முள்ளமெல்லாமெழுதியவிளக்குப்போல
நின்றிடுமின்றென்கொல்லோநிலைதடுமாறாநின்ற
தென்றன்முனிநுந்தசெய்யசிறுசுடர்போலவைய
நன்றிதையுணருமாறுநவின்றருள்செய்தியென்றார். (கரு)

(அவருத்தரம்.)

சங்கரியொருகுளாற்றன்றமோகுணவழுவமாஷிய
மங்கையைவிடுப்பவன்னாள்வனவகைசுகரிந்பிள்ளைத்
திங்களினுதித்தாளின்றுசெய்தவங்கிழமைபூண்டி
ருங்கணெஞ்சதனாலாற்றலுடைந்ததென்றவனுரைத்தான். (கசு)

(அதனை அங்கீகரித்தமை.)

அருந்தவமுனிநீசுறிற்றுண்மையேயன்றியெங்கள்
பெருந்தவமுயலுநெஞ்சம்பிறழ்தரற்கேதுவில்லை
யிருந்தளம்வருந்தியாய்ந்தவெம்மிடையையமெல்லாம்
பரிந்தனவருளானீயெம்பால்வருகையினுலென்று. (கஎ)

(அதனைவிரித்துணையென்றல்.)

முனிவர்துருவாசப்போர்முனிவர்கோன்றனைவழுத்திம்.
பனிமலைவல்லியேவப்பட்டெழினைமாயையென்னும்
வனிதையிவ்வுலகில்வந்தவாறுநீவிரித்தியாங்க
ளினிதுணர்வுறுமாறோதுகென்றலுமவனுரைப்பான். (கஅ)

(அவ்வாறுரைத்தமை.)

கயிலேயோலக்கத்துற்றகண்ணுதலல்லமன்ற
னியல்பினையறிந்தேற்றருயென்றுமையுடனுரைப்ப
மயிலியவறிவெண்ணுமாயையைவிளக்கைக்காண்பான
பயிலிருளினேவீடித்தபரிசெனவிடுத்தானன்றே. (கஆ)

(அவ்விடையுறுநீக்குமாறுகூறினமை.)

காரணமிதுவேயெங்கோன்கைலையைவிடுத்துமாயை
தாரணிதனில்வாற்குத்தக்கவம்மாயையென்னு
மாரணவிடங்கலந்தமயக்கமல்லமென்றிட்ட
பேரணிகலுழன்றன்னினைநினைந்திழற்பெயருமனே (ச௦)

(இதுவுமது.)

புணிதபவேண்டில்வாழ்நாள்பெரிதுறவேண்டிற்செல்வ
மணிதரவேண்டிற்கல்வியறிதரவேண்டில்வானம்
புணிதரவேண்டிமுத்திப்பயன்பெறவேண்டிலென்று
மினைபுறுமல்லமப்பேபொந்தையநினைப்பொன்று. (ச௧)

*(இதுவுமது.)

புகன்றவருளத்திற்றுன்பம்போக்குபுதுருவாசன்றா
னகன்றுதன்னிடத்தடைந்தானன்றுதொட்டருந்தவத்தோர்
மகிழ்ந்தருளல்லமன்றன்மலரடிமனத்திற்றாங்கி
யுகந்தவன்புகழ்வாய்வந்தவாரெலாமுரைக்கலுற்றார். (ச௨)

(அவ்விடையுறுநீங்கினமை.)

நெஞ்செனுமகலிலன்பாநெய்நிறைத்துள்ளமென்னும்
பஞ்சுறுதிரியினுச்சிபற்றிடவல்லமப்பே
ரஞ்சுடரிலகவேற்றியருந்தவர்மாயையென்னுந்
துஞ்சிருளகன்றிருந்தார்தொல்லமாதவங்கள்செய்து. (ச௩)

(நூலாசிரியர்கருத்து.)

மந்தாகிரிப்பேர்பெற்றமத்தெறிகடல்போலையர்
சிந்தனைகலங்கிமெல்லத்தனிந்தமைதெரிந்துரைத்தாம்
வந்துமண்பிறந்தவன்றேமாதவாமனங்கலக்கும்
வெந்திறன்மமகாரன்றன்மகடிற்றம்விளம்பலுற்றாம். (ச௪)

(தந்தைநாமகரணமுதலியசெய்தமை.)

(வேறு.)

கூந்தம்வலியுமிரும்புபோற்கண்கடன்றோடுறப்பிணித்து
நெஞ்சமனமோரணுவென்னனியாயமன்றென்றம்மனத்திற்
போந்தவாசைப்பெருங்கடலைப்புக்கட்டுமகளைக்கண்டுவந்து
வேந்தன்மாயையெனுநாமம்விளம்பிச்சிறப்புப்பெய்தான். ()

மோகினி மகளை வளர்த்தமை.

மாயைப்பெயர் கொண் மகளை நறுமஞ்சடிமிர்ந்துகணைக்காவி
னையக்கிடத்திரீராட்டியிணைக்கணுந் திரீரூதி [வி]
நேயத்துகிலின்மெய்துடைத்தநெகிழ்மென்முலையோடுறத்தமு
வாயிற்றிவலிஊகாடுதெய்த்துமண்பொட்டணிந்துநீறிட்டு. ()

கண்ணிற்கமையமைமெழுதிக்காற்குச்சதங்கைபொற்றண்டை
நண்ணப்பினைந்துபொன்னரைஞாணடுவிற்பூட்டிப்புலியுகிர்சோ
வண்ணப்பசும்பொண்ணிமார்பிலவனைந்துசிறுமென்றொடிசேர்த்
திப்பெண்ணிற்கரசிதிருதுதற்பொற்பிறைமேற்சட்டியொன்ற
ணிந்து. (சுஎ)

பேர்க்கும்பொருளாற்கண்மிச்சில்போக்கியன்பான்முலையூட்டித்
தூக்கும்பவளக்காற்பசும்பொற்றொட்டின்மலியக்கிடத்தியே
பார்க்குஞ்சுவைவானமுதமேபார்வேந்தணியேயென்றுயரந்
தீர்க்குங்கரும்பேகண்மணியேதிருவேபென்றுசீராட்டி. (சுஅ)

மிடியனொருசெய்யாளனச்செய்விளையக்காக்குஞ்செயல்போலப்
படியில்லவ்விவிரும்பிடுனான்பாடம்போற்றமுதுபோல
கொடியில்செங்கோன்மணுவேந்தனாலகம்புரக்குமுறைபோலக்
கொடியநோன்புசெய்தின்றகொடியைவளர்த்தாள்மோகினியே

(மாயைவளர்த்தற்சிற்ப்பு.)

கள்ளமாயைகன்னெழில்போற்கண்டதில்லையென்னமிக
வுள்ளம்வியந்துதலையசைப்பதொப்பவசையுஞ்சுடர்பார்த்து
மொள்ளவிரலொன்றனைச்சுவைத்துமிளிர்ப்பஞ்சதங்கைத்தாளு
தைந்து, விள்ளுமலர்வாய்குவித்தமுதுமீளாகைத்துங்கிடக்கு
மால். (சுரு)

மாயைகவிழமுக்கங்கவிழந்தமதனனிருந்தானவளிருப்பப்
போயசிலையொன்றெடுத்தெழுந்தான்பொனினுலியன்றபாவை
மெழ, மெயவனங்கவேண்டந்தான்வேந்தன்பயுந்தமகண்டப்பத்
னயதவஞ்செய்தைந்தவித்ததுறவினோர்பாலோடினான். (சுச)

குழலும்பாழுமினியவெனக்கூற வண்ணமென்களிவாய்
மழலைமொழிந்துமுடற்கினபமருவோடிமேல்விழுந்தும்
விழையுமமிழ்தின்மிகவினிமைவினையதுகருஞ்சுவையடிசில்.
செழியசிறுகையாலொத்துஞ்செய்தாண்மோகமீன்றேறா.

பரவுபெருஞ்சீரல்லமனைப்பறறவந்தமதியாற்றன்
ஊருவநீழலைப்பற்றநீனைதோடியோடிககலுழந்திவேள்
பொருவினமதியமேன்முனிநதுபொருமழலைவீசாபன்
மருவிபுறவுகொள்வாளபால்வாவாவெனனுவழைத்திடுவாள்.

(பெதும்பைப்பருவமடைந்தமை.)

மாதிரிபரிசுதந்தைதாய்க்கிழவளர்வுற்றரசிருந்த
நீதிக்கிழவளிறப்பவவனெறிசேரிளஞ்சேயவன்றவிசின்
மீதுற்றதுபோன்முன்மூளைத்தவெண்பல்விழுவெறெயிறுதிப்பப்
பேதைப்பருவங்கடந்துமேறபெதும்பைப்பருவநண்ணினாள்.

(அப்பருவத்தின்கிறப்பு)

செய்யவல்லகம்மியன்செய்சிங்கஞ்சுமந்தமணியனைமேற்
பையவந்தமணிமௌலிப்பாரேநகிருக்கும்பரிசுபோல்
வெய்யகுதப்பைபுளர்த்தகலவிழநீர்வள்ளைக்காதினிடைத
துய்யபசும்பொன்மணிசூயின்றதுனைத்தேதாடமையதேதான்றி
னாள். (ருரு)

(அப்பருவத்தின்வளர்ச்சி.)

மட்டுக்கனைவேளரணைவளர்த்தகுழற்காடலர்விரவிக்
கட்டுற்றதுநம்பரண்களத்திறகடிவுமவிழிகள்கிறிதுற்ற
முட்டித்ததுறவாமபறையமயனமுடியிறபதிதன்மெல்லமறைந்
தெட்டிப்பார்ப்பவெனமுகங்கொண்டெழுந்தமார்பினிளமுலை
கள். (ருசு)

அன்னநடையுமன்னமிலாடையர்நடையுந்தளர்வெய்தக்
கண்ணிநடக்குநடைகற்றாள்கருமபுகசக்குமுழிபெற்றாண்
மன்னுமலர்வீழ்சுருமபனையமைந்தார்பாவைக்குறிப்புணர்ந்தா
டன்னையரியனெனவறிந்துதானேமனத்திற்றருக்குற்றாள். (ரு)

இந்தக்கண்ணிமதிமுழுநோக்கெப்பிச்செவ்வாய்வலியடைந்து
சந்தச்சிங்கந்தனையடுத்ததக்கவரவின்வலிசார்த்து
முந்தைக்கொடியீனத்தலைவன்முனிவராகுய்கைவெல்லக்
கந்தப்பகழிபலவேழக்கருப்புச்சிலையிற்றொழிந்தனனாள். (ருஅ)

(மங்கைப்பருவமடைந்தமை)

|| கமாகப்பொங்கியெழுப்பதமேபோலப்பொங்குமெழின்
மோகமாயைதன்பருவமுன்னிமுடிவேந்தயனுமா
லாகுமாடமொன்றுபுரிந்ததன்கட்கல்விப்பலவும்
போகுமாதர்பலர்குழப்போற்றியிருப்பச்செய்தனனால். (௫௯)

(பொழுதுபோக்கல்.)

வேறு.

வாய்த்துளவம்மணிமாடநண்ணுபு
பாததொடைப்பலபயின்றுநதகுதிரி
நாத்தனியாழைமாணக்கெனென்றுதான
பேர்ததுளவிரல்களாற்பேசுவித்துமே (௬௦)

அங்கோருமடவரலதிர்ப்பத்தண்ணுமை
மங்கையர்சிலரிசைமரப்பாடுநுக்
கொங்கவிழ்மலரளிகுமுறத்தென்றலாற்
பைங்கொடியசைதல்போற்பாடியாடியும். (௬௧)

வருமுலயிறைக்கிணையாகவந்துறக்
கரமெனுமேவலன்புடைக்குங்காட்சிபோல்
வினாமலரோதிமேன்மிஞ்றினாந்தெழப்
பருமணிசூயின்றமென்பதடித்துமே. (௬௨)

பூந்தொடைவார்குழல்புனைந்துநல்வினாச்
சாந்தமுநானமுந்தயங்கப்பூசியு
மேந்திழைபலவுறுப்பிசையத்தாங்கியு
மாந்துறுசுவைபலவகையமாந்தியும். (௬௩)

தீங்கனிபாலொடுசெம்பொற்பஞ்சரந்
தாங்குறுபைங்கினியூட்டித்தனிமொழி
யாங்குபயில்வுறவளித்துங்கற்பகப்
பூங்கொடியனையவன்பொழுதுபோக்குநாள். (௬௪)

(அரசனும்ஆசிரியனுமணத்தலைவனைத்தேர்தல்)

தென்னவன்செம்பியன்சேரன்கொங்கண்
மன்னவன்மாளுவன்மகநாட்டிறை
யென்னுமிங்கிவர்தமுள்யாவர்கண்ணதோ
கன்னிதன்மணவினைக்கடனென்றுன்னியே. (௬௫)

ஆய்ந்திருந்தனன்மமகாரனாயிடைப்
பொந்தனவன்குருவாகப்போற்றுறுஞ்
சாந்தவாங்காரனந்தகுதிப்பேரினான்
வேந்தனங்கெதிர்கொளீஇவிதியிற்றழந்தனன். (௬௬)

மன்னவன்வந்தனைமரபிற்கொண்டவன்
கன்னிதன்னெழினலங்காணப்போயின
னன்னவனெதிர்தடந்தாரியன்றினச்
சென்னியின்வணங்குபுசிதப்புச்செய்தனன் (௬௭)

மாந்தளிராலிலவயங்குகோங்கரும்
பேந்தெழின்மமாமலொய்தியற்புதப்
பூந்துணர்வல்லினேன்பொனனைகண்டவ
னோந்தனன்காரணமாதென்றுன்னியே (௬௮)

மாதுருவுறுகுறிமதித்தீறிந்தவ
னோதரவொழுமுடியரசைநோக்கினின்
கோதையையார்தொலோதோளிற்கொள்பவ
னோதுகவென்றலுமுரைத்தன்மேயினான். (௬௯)

உணர்ந்திலனடியனெனொருநங்கோதைதன்
மணந்தனக்குரியவர்மனிதாலானவா
கணங்குளுளொருவனாக்கருத்திறீற்றர்ந்துநீ
யினங்குறவெனக்கிவணியமபுசென்றனன் (௭௦)

(தலைவனைத்தெளிதல்)

கொங்கவிழ்தொடையினாய்கூன்கொக்கன்றுவான்
கங்கையையடைவதுகடவுளன்னமே
மங்கையையணைபவர்மனிதசல்லர்நஞ்
சங்கரனேயிவடலைவனென்றனன். (௭௧)

(ஆசிரியன்அரசன்ஐயமகற்றல்)

மாலுநான்முடிநாடரியவள்ளலிவ்
வேலவார்குழலினாட்கெளியுனெவன
வாலமார்மிடற்றினனன்பர்வேண்டிய
கோலமாய்நனுகுமீதுண்மைக்கற்றென்றான். (௭௨)

(உபதேசஞ்செய்தமை.)

இன்னணமாசனோடியம்பிமாயையாங்
கன்னியைவிளித்தவள்கருத்திணங்குறச்
செந்நிலைதனையுபதேசித்தேகிணன்
றன்னிகர்குருபரன்றனதிடத்தரோ. (௭௩)

(நூலாசிரியர்)

குருவருண்டுமாழிறெறிகொண்டுமாயைதான்
வரவனவசைநகர்மதுகைநாதனைப்
பரவினளருச்சினைபயின்றுபூசனைக்
கருவிகண்முழுவதுங்கடைப்பிடித்தரோ. (௭௪)

மூன்றாவது மாயையுற்பத்திகதி முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-கருக.

நான்காவது

மாயைபூசைகதி.

பதியைமேவுறுங்காதனெஞ்சகத்தினுட்பதித்து
மதுகைநாதனைவரன்முறைவரிவிழிமாயை
யுதயகாலையிற்பூசைசெய்நாள்களுளொருநாள்
விதியையோதுவன்குவிமனத்தவர்கொளவிரித்து. (௭)

(சூரியனுதித்தல்.)

விதுவைச்சேய்மையிற்கண்டலர்குவளைகண்மெவிய
முதிர்விற்பூணிளமுலையெழின்மாயைதன்முகமா
மதியைச்சேர்தருவரிக்கருங்குவளைகண்மலரக்
குதினைத்தேரவனெழுந்தனன்குணத்திசைக்குன்றில். (௨)

(நீராடல்)

அனையகாலையிலன்னமென்றாவிபெய்யனைமேற்
றனியண்மாமயில்போற்றியின்றவடுயிறணந்து
வினையினுண்மவிமஞ்சனச்சாலையுண்மேவி
யினியண்சரீராடினன்சேடியோந்த. (௩)

(கலைதரித்தல்.)

விலைவரம்பறியாமணிக்கோவைகுழ்விளிம்பு
கலையணிந்தொருதலைமுலைமேலலங்கரித்தாண்
முலையொடிக் துகில்கண்டநாண்முதற்றொடர்ந்தன்றோ
விலகுறுங்கலைவல்லவாகடபடாமென்றல். (ச)

(அலங்காரமண்டபமடைந்தமை)

மணியமைந்தபொற்பாதுகையொருத்திமுன்வைப்பப்
பீணியவிழ்ந்தசெந்தாமரைப்பதங்கொடுபெயர்ந்தே
யணியணிந்திடுமண்டபத்தணைமிசையமர்ந்தாள்
பணியணிந்திடுமங்கையரடைந்தனர்பலலோ. (ந)

(ஆபரணந்தரிக்குமுறைகள்)

மாரவேள்சிலவளைந்திடப்பூட்டியவண்டு
நாரியோர்தலைநெகிழ்த்துவிட்டெனவொருநாரி
காரவாமலர்க்குழற்சடைகைபுனைந்தியற்றி
வீரவேனெடுங்கண்ணிதன்முதுகுறவிடுத்தாள். (சு)

பின்னும்வேணிவார்குழலெனுங்கரியபேரவ
முன்னமார்தருசடர்களையுமிழ்ந்திடுமுறைபோற்
கன்னிவாணுதன்மிகைக்கதிர்ப்பிறையொடுகவினப்
பொன்னவாஞ்சுணங்கவீர்முலையொருத்திகைபுனைந்தாள்

ஓதியாகியவறன்மிசைச்சுவடுறவூர்ந்து
தீதிலாதவொண்சந்தனத்திலதவெண்மதிக்குப்
போதுமோர்சிறுபாம்பெனமயிர்வகிர்ப்பொருந்தச்
சோதிமாமணிச்சட்டியொன்றொருத்திதுக்கினளால் (அ).

வேனலம்பதிகொலைவிடமூட்டியவெவ்வேன்
மானவஞ்சனமெழுதியவிழிபொரவரலாற்
ருனதன்பகைதனைத்துணைகொண்டுநந்தகைபோற்
பானலஞ்செவிமிசையணிந்தனனொருபாவை. (க)

அதித்துமாதவமழிமினென்றனங்கவேடமக்கு
விடுத்தவோலையைக்கண்கடம்மேற்பழிவிழம்பீற்
பொருத்தவேண்மிசைநிந்தைகூறுதற்குணைத்திருத்தல்
கடித்துவாழ்தரவொருத்திபொன்னேலைகாதணிந்தாள். (ஐ)

(650)
தன்னேநிந்தைசெய்வெண்ணகைமேற்பழிசாத
மன்னியங்கதுநிகரறவாழ்மனைவாய்தன்
முன்னிற்றந்திவிவேனெனஞான்றுகொண்முறைமை
யென்னவெண்மணிமூக்கணியொருத்தநின்றிட்டாள். ()

கற்றையங்குமுன்றுமலர்த்தொடையொடுகனமா
யுற்றணங்குமென்றிலகுபூண்பிடித்தையொப்ப
விறறயங்குவாணுதலெழின்மாயைதன்மிடற்றிற்
பொற்றடந்தகட்டணியொருமடவரல்புனைந்தாள். (கஉ)

கன்னியத்தம்வந்தினமணிக்கற்கடகத்தின்
மன்னியுற்றதற்புதமெனவோபலகாக்க
வின்னுதற்கருங்கண்மடமாதுகைவிளங்கப்
பொன்னினற்கடகம்புனைந்தனளொருபூவை. (கங)

ஆயுமின்சுவைதரச்செலுங்கையுடனடித்து
வாயினொண்கவின்காணியமருவுறுமாபோன்
மாயைதன்னையிற்பொற்கடகத்தின்முன்வனைந்தா
சியசெம்பவளங்களைக்கோதொருதோகை. (கச)

மங்கலத்தொழிலாடவர்மனநடக்கிற்காக
குங்குமப்பெருஞ்சேற்றினைக்குறித்தகிடுகற்போன்
மங்கையர்க்கொருநிலகமாகியவெழின்மாயை
கொங்கையிற்புனைந்தனளொருபெண்மணிக்கோவை. ()

பாயும்வெண்டினாக்கருங்கடனிலச்சுமைப்பாம்பி
றாயிரம்படங்களுந்திறையிட்டனவனை
மீயிலவ்கொளிரிமணிமேகலைவெய்ந்தாண்
மாயைமங்கைதனல்குவினொருதிருமடந்தை. (கஈ)

கறையடிக்களியானையின்வரவினைக்கண்டு
மறுகிணுற்றவரிரிதரமணிமருங்கிடல்போ
லுறுதவத்தினரறிந்தனரோட்வொண்னுதற்கு
நறுமலர்ப்பதத்தணிந்தனள்சிலம்பொருநங்கை. (கஏ)

(சந்தனக்குழம்பணிதல்)

கூடைமெண்மலர்மணத்தினாலறிந்ததைக்குறுகப்
பாடும்வெண்டினஞ்குழ்தல்போலினொள்கண்பரப்பத்
தேடரும்பொருளினையகட்குறுநறந்தேய்வை
பீடுறுங்குவிழுலைக்கணிந்தனளொருபேதை. (கஅ)

(கண்ணாடி தெரித்தல்)

நின்றன்விம்பமேநின்னக்கெதிரன்றிவேறில்லை
யென்றுகண்கொளத்தெளிந்தபேராடியொன்றெடுத்தாள்
குன்றெனுங்குவிமுலையவளெதிராகொடுங்குழைமேற்
சென்றுசென்றுபாயரிமதர்மழைக்கணுந்தேரிவை. (௧௧)

(மாயையின் விளக்கம்.)

வீரவேள்வளையாதசெங்கரும்பென்வில்லி
னாரிமேலிடாமலாமறுவிலாநகைமதியங்
காருறாதமின்கடற்பிறவாதவினனமுதம
வோரிலாதபூங்கொடியெனவிளங்கினண்மாயை. (௨௦)

(நூலாசிரியர்)

மாதரிவ்வகையணியலுமதுகையகன்றன்
பாததாமரையருச்சீனப்பொருள்கள்பற்பலவு
நீதியாலமைந்தனவினிகிரிலெம்பிராட்டி
போதுவாயெனவொருமடமாதெதிர்புகன்றாள். (௨௧)

(பூசைக்கிச்செல்லல்)

மயிலெழுந்தெனவெழுந்தனன்கோமகள்வாழ்த்திக்
குயிலெழுந்தெனவெழுந்தனமடந்தையர்குழாங்க
டியிலெழுந்தெனவெழுந்தனநூபுரத்தூழனி
வெயிலெழுந்தெனவெழுந்தனமணியணிவிளக்கம். (௨௨)

பொன்னிலங்கியசிகிலைமுன்கொணர்ந்தனர்பொறுப்போ
மன்னியங்கதையேறினண்மதர்விழிமாயை [௩
சின்னம்பெண்பணிலம்பனைதண்னுமைதிமிலை
முன்னினாந்தனமதியெழக்கடன்முழங்குதல்போல் (௨௩).

ஆன்றிரட்டுறுங்கண்ணைவாய்க்குழலி. தணிபூண்
மான்நிரட்டுறுமெனக்குழலாதினார்மலர்விற
கோன்றிரட்டியவமுதனையாண்முனங்குறுகி
மூன்றிரட்டியமுகமுடைமுருகனுமுருக. (௨௪)

வயங்குமாயையங்கரும்பினிற்றூழ்த்தவர்மாலி
னுயர்ந்தமாதராரூற்றிருந்தொழுகுண்கண்டலரை
நயந்துகுழ்தருமளியினண்ணினர்பிறர்காலா
வியங்குமாதிருபுடையினுமிடையறவீண்டி. (௨௫)

வேளாளித்தனன் நன்குடையெனக்குடைவிதிர்க்கும்
வாளெனப்பிறழ்மதர்நெடுங்கண்ணிபான்மருவக்
காளமொத்தகண்மடந்தையர்பலரிளங்கமுகின்
பாளையொத்தலெண்கவரிவீசினரிருபாலும் (௨௬)

காமலெந்தழன்மூட்டல்போற்கடிமலர்ச்சிவிறி
தாமரைசந்தனபொய்க்கணைசொரிந்துவிற்றடக்கைக்
கோமகன்றிருந்திழைபுளமறிதல்போற்குறுகிப்
பூமடந்தையெவென்றவர்பூமழைபொழிந்தார். (௨௭)

பாருவெள்ளிலைசந்தனங்குங்குமம்பளித;
மோகைமான்மதம்வண்டிமிர்நறுமலரொலியல்
பேர்கெழும்பணிப்பெட்டிமென்றுகிலுடைப்பேழை
தோகைமார்பலர்மருங்கினிற்சுமந்துபோயினரால். (௨௮)

கொங்கையகுகுவிமுகிழ்விழிக்கயலீதழ்க்குமுத
மங்கையமபுயமுந்தியஞ்சுழியிலையடுத்துப்
பொங்குறுகவினீர்பெருகாற்றினைப்புரையு
மங்கலந்திதழ்வுறுமணிமாளிகைமறுகு. (௨௯)

திங்கள்வாணுதன்மடந்தையர்செஞ்சிலம்பொலியுஞ்
சங்கிதேனாணிகலன்களின்சிற்றெலிதாமுங்
கொங்குலாமலர்ததொடையளியிசைகளுங்குழுமிப்
பொங்குமாழியிற்பஃறுளிபெருகுதல்போன்று. (௩௦)

தன்றுபெண்படைகுழ்வரமாயையந்தோகை
வென்றியங்கனன்மழுவினோன்விழியினல்வேளைக்
கொன்றதென்னெனக்கேட்பமென்றுளவலிகொண்டு
சென்றுறுஞ்செயலென்னவத்தெருவிடைச்சென்றான். (௩௧)

சேடியர்களைக்கண்டஆடவர்அறிவழிந்துபுகல்தல்.

வேறு.

அரிமதர்மழைக்கணல்லரிவைதன்புடை
நருமடவரலியர்வனப்புக்காண்டலு
மெரிபுரைவிழியரியேறுபேரல்பவர்
கரிதுகர்வெள்ளிலங்கனியையொத்தனர். (௩௨)

இடையெயர்ருசற்றுவாணுதல்சற்றேழையர்
படைவிழிசற்றுவாய்ப்பவளஞ்சற்றிணைக்
குடமொருசற்றிவண்கொள்ளைகொள்ளநம்
புடைபெயரறிவெலாம்போயிற்றேயென்பார் (௩௩)

இனத்தியல்பாமறிவென்பதுண்மையே
மனத்துயர்செயுமயன்மாற்றுநிறுதா
னனிச்சீமெல்லடியினூர் துதலடித்தலும்
பணித்துடல்வெதும்புமால்படித்தலாவென்பார். (௩௪)

தொல்லைநஞ்சடர் துயர்சொல்லக்காததவன
வல்லிபங்குடையருண்மதுகைநாயகன்
செல்லுமங்கையர்விழிநஞ்சுசெய்வதுஞ்
சொல்லுதுமவனெடுதொழுதுநாமென்பார் (௩௫)

இக்குழமகனிநுள்யார்வனப்பிணை
மிக்கவனெனத்தமைவினாவினாதிர்
முக்கனிகளுட்சுவைஞ்சுதிர்ச்சிபெற்றுள
தெக்கனியதனைநீரியமபுலீரென்பார் (௩௬)

கரும்பினுமினியசெங்கயற்கணரிளவ
குரும்பையும்பயன்படாக்கோவைதன்னையும்
விரும்பினமுலகர்முன்வீணினெஞ்சகம்
வருந்துதனகைதருமடமையென்பார். (௩௭)

விடங்குலாமதர்விழிவினாத்தண்பூங்குழ
னுடங்குநூலிடைப்பிறைதுதற்பொற்கொம்பனார்
குடங்கணனுறுமிளங்குவவுக்கொங்கைபோ
லுடம்பெலாமுடினாலுய்யலாமென்பார். (௩௮)

இவ்வணங்கருத்தழிந்திளைஞர்மாழ்குறக்
கொவ்வையங்கனியிதழ்க்கோதைமாரொடு
மௌகலங்குழலெழின்மாயையென்பவ
ளவ்வரண்கோயிலினருகுபோயினான். (௩௯)

(ஆலயமடைத்தமை).

சிவிகையினிழிந்துதன்சென்னிதாங்கிய
குவிகையினெடுபுகாக்கோபுரத்துள்வெண்
கவிகையனெனுமமகாரண்கன்னிகட்
செவிகையினணிபரனெதிர்சென்றாளேரோ. (௪௦)

(பூசையின் துவக்கம்)

வேண்டியவனைத்தையுமேவன்மெல்லிய
ராண்டருகுறவமைத்தளிப்பமாயைதான்
காண்டருதுதல்விழிக்கடவுட்கன்புளம்
பூண்டனளருச்சனைபுரிதன்மேயினாள்.

(சக)

(நர்மாலியங்களைத் தல்)

ஆதியவரன்முறைசெய்தருக்கிய
மாதியகொடுபரணணிந்திருந்தபூ
வாதியகளைத் துமந்திரமறைந்துநம்
மாதியைமஞ்சனமாட்டன்மேயினாள்.

(சஉ)

அபிஷேகமுறைமை.

வேறு.

தயிலமுடனாணிடத்தைந்தையமுதநறுநெய்பாறயிர்செழுந்தேன்
வயலினெழுகரும்புடைத்துக்கொள்சாறுபழம்பிழிந்தமதுரச்சா
று, புயலளவுதாழையினீர்நறுஞ்சந்தனக்குழம்புபோற்றநூலி
னியலினமைதபனமிவையொன்றன்பினொன்றுமுறையிறைவற்
காட்டி.

(சந்தனம் அட்சதை).

சங்குலவுமென்கைநெடுஞ்சுடரிலைவெல்லிழிமாயைசாம்பற்பூ
த்து, மங்கலமாகியமேனிமுழுவதுஞ்சந்தனத்திரிளாமலியச்சாத்
தித்திங்களெனுமொருசிறுகன்முதுகிப்பியின்றதெனச்சினவெ
ள்ளேற்றான், கங்கைமுடிமீதினில்வெண்ணிலவெறிக்குறித்தில
வக்கதையுமிட்டாள்.

(சச)

(மாலை பரிவட்டம் ஆபரணம் .

பிறைதகழூநெடுஞ்சடையெம்பெருமானைச்சார்ந்துசர்ப்பிராந்
திமேக, நறுமலர்மென்றோடைமலைபலவனைந்துகூர்ங்கோட்டு
நால்வாய்ச்சேற்றக், கறையடியிருரிசுயந்ததிருமேனியழகுறது
ண் கலைபுனைந்திட்டிறைவெனெலுபட்டணிநாணவவிர்மணிப்பூண்
பற்பலவுமெடுத்தணிந்தாள்.

(சடு)

(கஸ்தூரி அன்னநிவேதனம் தாம்பூலம்).

நற்றாமங்கமழ்ந்தியகல்யாணிமணை ந்ருநானஞ்சாத்திப்
பெற்றானங்கடி தலிலாக்க நிமருவுபோனகங்கள்பிச்சையல்லான்
மற்றானென்றில்லாதபெருந்தகைக்குநிவேதித்துவண்டிண்டி
புற்றாதுங்கடிமலர்மென்குழனமடவாள்வெள்ளிலையு முவந்தளி
த்தாள். (௪௬)

(தூபம்தீபம் உபசாரம் வாத்தியம் தோத்திரம் பிரகாரம்).

நறியபுகைசெழுஞ்சுடர்மென்சிவிறியொடுவெண்கவாரிநாமொடி
நெறிமுறையினெடுகடல்போலியமுழங்கநன்று தவிநிமலன்ற
ன்னைப், பிறைதுதலிவ்வகைபூசைபுரிந்துதுதிபலசெய்துபெரு
குமன்பான், மறைபுகலுமஞ்செழுத்துமறைந்துவலம்வந்துமு
னம்வணங்கிப்பின்னர். (௪௭)

(நடனசபையை அடைதல்).

அன்பினுளமுருகிவிழிசொரிநீராலெழுதியமையழிந்திருப்பப்,
பொன்புகையும்வடிவ மடர் பொடிப்பவெயர்வாணுதலின்பொட்ட
ழிந்து, மின்புகையுநெடுஞ்சடிவப்பொன்மலையினுனந்தவெள்ள
மூழ்கி, யின்பினடிப்பவளென்னவந்துநடநிலரங்கததெய்திநு
ளால். (௪௮)

(நடன அலங்காரம்).

அரங்கினிடைநடநவிலுஞ்செயற்கேற்பவுடையணிந்திட்டரும
பைவென்ற, குரும்பைமுலையினைவம்புகொண்டணிந்துதவங்க
ளெல்லாங்கொள்ளைகொள்ளுங், கருந்தடங்கண்மலர்க்கோதை
சிற்றடியிற்சைபுனையக்கற்றமாதர், சுருமபுமுடிநடல்லைகமெ
ன்போதனையசிறுசதநகைதுளங்கவார்த்தார். (௪௯).

(தாளம மத்தளம் வீணை).

மாயைமுலைககிணையெனவென்முன்றாணும்வந்தெசனவலக்கை
த்தாளம், போயிடைக்கைத்தாளமதைப்பொருமையினுற்றுக்
குதல்போற்புடைத்தொலிப்ப, வாயுடைக்குமொழிபோலுததண்
னுமைசெங்கைகளால்வார்த்தைசொல்ல, மேயகலைப்பெண்வி
ளர்ப்பவெழிமனமாதரிசைபாடவீணைகொண்டு. (௫௦)

(தூலாசிரியர்)

என்னெருகையோடுமற்போர்புரிகவெனநற்பவன்போலிடையி
 னோர்கை, மன்னியுறவைதெருகைநீட்டியரனெதிர்நின்றும்மா
 யைவல்லி, கன்னன்மதன்றனைவருகவெனவிளித்தல்போற்றழ
 ங்கக்காற்சதங்கை, பொன்னினியலொருபாவைநடிக்கின்றதெ
 ன்நடம்புரியுலுற்றாள். (௫௧)

(நடனம்).}

வேறு.

தண்ணுமைவிளங்கலுறுதாளரிசையெல்லாம்
 வண்ணமலாமெல்லடிவழிச்சதியினிற்பக்
 கண்ணினைகொள்பல்வனையகைவழிநடப்பப்
 பெண்ணமுதமன்னவள்பெயாந்தனனடித்தாள். (௫௨)

வாயுரைசெய்சொற்பொருண்மலர்க்கரமுரைப்ப
 மீயுயர்விசுமட்டுனெழுமென்புளொலியெல்லாம்,
 பாயொளியபஞ்சுநபதத்துறமிதிததுப்
 பேயொடுநடித்தவிதைபிததுறநடிததால் (௫௩)

(தூலாசிரியர்)

அந்தணனிருங்கலையணங்கினையுமிழ்த்தான்
 செந்திருநைநேமியிறைசெயெனவெறுத்தா
 னிந்திரனருஞ்செய்யெண்ணிலன்மறந்தான்
 பைந்தொடிநடிப்பநர்ப்பட்டதெனுரைப்பாம் (௫௪)

பொன்னெயிலிஞென்றியபுழைக்குண்முகமவைத்துந்
 துன்னிமுனாநன்றபவாதோடையிடையிவந்து
 மின்னெனநடம்புரிபுமெலலியனமருநகு
 வென்னும்வெளிகாணியவிடாப்பவொமைந்தர். (௫௫)

பற்றுமனமோடியிருபார்வையினுமெய்தி
 மற்றையபுலன்களேமறந்துநடமாடும்
 பொற்றொடியைநண்ணவுயர்பொன்மதினுறுப்பி
 னுற்றபொறிபோலசைவொழிந்திளைஞர்ந்நூர். (௫௬)

(பிரசாதம் அளித்தல்).

இளங்கொடியருங்குலவளின்னணநடிப்பக்
 களங்கனியைவென்றமணிகண்டனையருச்சித்
 துளங்குளிரருந்தவனுவந்திறையணிந்த
 வளங்கெழுமுசந்தமலர்மாலையொடளித்தான். (௫௭)

(அவைஏற்றல்)

வணங்கிமதுகேசனிருமாலியமதேற்றங்
கணங்குமடவாருடனரங்கிடையிருந்தா
|| ணுணங்கிழைமருங்குன்மிகநோமெனவினாந்து
பிணங்குறுசதங்கையமுபிள்ளையினடங்க. (௫௮)

(நூலாசிரியர்)

மைத்தடநெடுநகணிளவல்லிநீகர்மாயை
பத்தியொடருச்சனைபயின்றதையறிந்தா
னித்தனுலகெங்கணுநிறைந்தவனாதி
முத்தனருளல்லமமுதற்பெயரினானே. (௫௯)

நான்காவது மூலையபுசைகதி முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் உகநு.

ஐந்தாவது.

பிரபுதேவர்வந்தகதி;

நீரந்தமடியார்வேண்டுநினைவெலாநிரப்பாநின்ற
பெருந்தகையல்லமையன்பெயர்ந்தொருமனிதனாகி
வருந்துமயனமனத்தால்வந்தனைபுரிந்தாடன்பாற்
பொருந்துறுபவன்போற்செய்தபுணர்ப்பினைப்புகன்றுரைப்பாம

(நூலாசிரியர்).

தாமுறுதுகர்வுமவீடுந்தந்திடவல்லன்றானே
யாமெனவியம்பலாவெம்மல்லமதேவனுண்மை
நாமமுமறையவேரோர்நாமமுற்றம்மாயைக்குக்
காமியவினைப்பயன்றான்கடைப்பிடித்தருளவெண்ணி (உ)

(மாயையங்க அல்லமன் வடிவுகொள்ளல்).

கத்தருதிருதுதற்றீக்கண்ணினான்றுபட்ட
மதன்செயல்செய்யவன்னோன்வடிவுதான்கொண்டதென்ன
முதிர்ந்தழகொழுகுமாறுமுகங்களுட்சிறந்தவொன்றோ
டெதிர்ந்துளமுருகனென்னவிளமையோடழகுவாய்ப்ப. (௯)

அவ்ரிச்சடைமுனிவர்மாதரமுங்குறக்கொண்டகோலங்
கவினுமிவகடிவங்கொள்ளக்கற்றுமுன்விட்டதென்னக்
குவிமுலைமகளிராவிசூட்டுணுங்கோலமென்னப்
புவியுறுமிரவியென்னப்பொங்கொளியுருவொன்றுற்றான். (ச)

வீளிம்புறநடுக்களங்கமவீழ்ந்துருழ்மதியொன்றுண்டேல்
வளங்கெழுமயிரொழுங்குவள்ளல்வான்முகநிகர்க்குந்
துளங்குறுமுந்நிழைப்போய்மார்பிடைதேதோன்றுரோம
மிளங்கருநளினமுண்டேலேய்க்குமென்றியம்பநின்றான். (இ)

வீலைவரமபறியாவாடைவிரித்துடித்தளையிலங்க
மலைவருமபுதியசந்தமான்மதங்காதநாற்க்
கலைவரமபறிந்துளோர்தங்கருத்தினுக்கரிதாயென்புன்
றலைவருங்கமலப்பொற்றாடமபிரானமலியச்சாத்தி. (ஈ)

தளிர்ந்ததண்பொழிலிற்றேறமாநடஞ்சினைக்குயின்முகம்போற
றுளித்தலைமுகிலகலற்றுஞ்சுரிசூழற்சிதழியாத்திட [ம்
டளித்தொடர்மலைவையநதவவலங்களைக்குறுவோர்க்கெல்லா
வெளிற்றுரைப்பொருள்போற்றேறென்றமனறலைச்சாத்தணிந்து

களத்திடையிருப்பினுண்மைசாண்குவொன்னவாலங்
குளத்திடையாவைத்தகொள்கைபோற்றிலதந்தீட்டி
யொளித்தனிமதிசன்பாங்கருரோணியோடொருபெண்கூட்டி
யளித்ததுறையத்தென்னவணிமணிசெவிக்கணிந்து. (அ)

விலையிலவெண்டரளக்கோவைவீரசங்கிலிகேயூர
மிலகுசெம்மணிப்பொனஞ்றியிமைமுதலாயவெல்லாக்
கலனுமொண்கவினெனுஞ்செங்கனலிற்பெய்நறுநெயென்ன
மலைவினங்குருகுசெசன்வயங்குறுப்பெலாமணிந்து. (ஊ)

(மத்தளமேற்றல்)

இந்திரதிருவிற்கேற்றவிலக்கணமுழுதும்வாய்த்த
சந்தரகுமரற்காவாவிதனைததான்சுமப்பதாக
வந்துளதெதுகொலோவென்றெண்ணிமானிடர்மயங்க
நிந்தையின்முதுகின்பாற்றண்ணுமையொன்றுநிகழ்த்தாங்கி. ()

(மத்தள முழக்கல்).

சென்றருண்மதுகைநாதன்றிருமுன்வான்கூடர்வலஞ்சூழ்
குன்றுறழ்கொடிநெடும்பொற்கோபுரத்தெதிர்போய்நின்று
மன்றிடைநவில்சூத்தாடிமத்தளத்தொழில்லைக்கொண்டா
னென்றுளமருளவெங்கோனெறிந்துதண்னுமையதிர்த்தான். ()

உரலசைந்திடாதகிகியுறியினெய்யெடுத்தயின்றேரூன்
குரலசைந்தூதுமோர்வேயங்குழன்மொழிமாதர்மாழக்சி
சிரலசைந்தாடாநின்றசிறகர்போன்மத்தளத்தை
விரலசைந்தறைதலன்றிமெய்யசையாமனின்றான். (௧௨)

(மாயைவியப்புற்றுப்புகல்தல்).

சுத்தமெய்ஞ்ஞானணந்தஞரியன்கரத்தாலார்க்கு
மத்தளமுகின்முழக்கநடித்துறுமயில்கேட்டம்ம,
வித்தகாமனிதர்கையாலெஞ்செவிப்படாதிருந்த
புத்தொலியிதுவென்றுள்ளமவியந்திதுபுகலுமனறே. (௧௩)

மோட்டிளமுலையீரின்னதண்ணுமைமுழக்கங்காதாற்
கேட்டிலமிவ்வாறுண்டென்றுணாப்பவகேட்டிலேமால்
வேட்டிலகனைத்துநின்றவியக்குமிவவிஞ்சைகற்றுக்
நாட்டியவவனயார்கொல்லோகூண்கவென்றணங்குலாத்தாள்.

(பாங்கியர்பகர்தல்).

மாதர்வல்வினாந்துசென்றுமத்தளமுழக்கிநின்ற
சோதியைவியுறியாற்றாஞ்செய்தொல்லைமாதவத்தாற்கண்டு
காதொடுபொருதுமீளுங்கயனெடுங்கருங்கட்செவ்வாய்க்
கோதைதன்மருங்கின்மீண்டுவந்திதுகூறலுற்றார். (௧௪)

(பாங்கியாமாயையின் முன் அல்லமனைச்சேர்த்தல்).

கற்றதன்விஞ்சைபோலக்கவினுநாங்கண்டதில்லை
விறொழிலனங்கவேளேமேனிகொண்டடைந்தானென்ன
வுற்றனனெருவனென்னவொண்டொடிவிளிமினென்றான்
மற்றவர்விளித்துவந்துமாயைமாதெதிர்பிடித்தார். (௧௫)

(நூலாசிரியர்).

அந்நிலையலமனாத்தண்ணலைக்கண்டபோதே
செந்நிலமுருநீர்போலச்செல்வீமான்மயமேயாகிப்
பொன்னவிரொருபூம்பாவைபோன்றசைவறவிருந்தாள்
கன்னல்விண்மதவேளெய்துகையினைத்தருகுநின்றான். (௧௬)

(பாங்கியர் அல்லமனோடுமாயாடல்)

மயக்குமென்பதுபேரம்மாயைமயங்குமென்றிடவிருப்ப
வியக்குநின்றேயம்மாதுவீரவேளையையின்பம்
பயக்குநின்பெயர்யாதெங்குப்பயின்றுறைகுவைசொல்லென்னு
கயக்குமென்மொழியார்கேட்பஞானவாரிதியுணாக்கும். (௧௭)

(அல்லமன்பாங்கியர்க்குப்புக்கல்தல்).

செல்லுறழ்குழலீர்தேயமோபரதேயஞ்சுளால்
வல்லவரென்னவந்தே தார்வலிநீலயல்லலென்னு
மல்லமனென்பேபொன்றுமன்புசெய்பவரிடத்திற்
புல்லுவன்றொடர்விராமென்றனன்பொய்ம்மையில்லான். (1)

(அல்லமனைப்பாங்கியர்உபசரித்தல்)

உலகுளவிஞ்சையெலலாமுணர்ந்தவெம்பிராட்டிதன்பான்
மலைவறவிஞ்சைகற்றேராதம்மொடுமருவியப்பாற்
செவவினையொழிந்திருத்திசெவ்வமோடையவென்ற
விலவிதழமுதமன்னாரியம்பினரிணங்கும்வண்ணம். (உ௨)

(மாயைமகிழ்வுற்றது)

தன்கனிவாய்திறந்துசாற்றவேண்டியசொல்லெல்லா
மின்குழுவனையமாதர்விளம்பலுமகிழ்வுற்றீது
புன்சடைமதுகைநாதன்பூசனைப்பயனென்றெண்ணி
யின்குழன்மொழிமடந்தையிருந்தனளுரையாடாமல். (உ௩)

(மாயைஅல்லமனுக்குத்தாம்பூலமளித்தல்)

மோகினி தவஞ்செய்தீன்றமுகிழ்முலைமாயைதன்கைப்
பாருவெள்ளியைளித்துப்பரிந்தருகுறுமடைப்பைப்
போகியென்பவள்சிறந்தபோகிபோனடித்துநின்ற
யோகிதன்கரத்தனிப்பித்துரியனபலவுஞ்செய்தாள். (உ௪)

(அவையேற்றல்)

அடிக்கமலங்கள்போற்றுமடியவர்வேண்டிற்றெல்லாங்
கொடுத்தருள்கருணைவள்ளல்கொண்டகோலத்திற்கேற்ப
நடிப்பவனாதலாலேநாமவேற்றடங்கண்மாயை
யெடுத்துதவறுவதன்கையேற்றனனிழிந்துளொன்போல்.

(நூலாசிரியர்)

விடைக்கொடியமலன்றன்னைவிடைகொடுபுறம்போந்தங்
மடக்கொடியமதலெள்வாளிமருமம்பாய்ந்துருவநைந்து
நடக்கரிதாகியம்பொனகையணிச்சிவிகையூர்ந்து
தொடிக்கைதுண்ணிழைமருங்குற்றேறுழியர்குழச்சென்றான். (1).

(மாயைஅரசனைத்தன்வசப்படுத்தல்)

நண்ணிவெண்குடைவேந்தன்பானடம்புரிதொழிற்கிசைந்த
தண்ணுமையலமன்றன்சதுருரைத்துடனிருப்பக்
கண்ண்கன்னூலங்காக்குங்காவலனிசைவுகொண்டு
பெண்ணமுதனையமாயைபிறங்குதன்மாடமபுக்காள். (௨௫)

(மாயைஅல்லமனோடுமையாடல்)

வலம்புரிவளையனந்தமருங்குழிந்துறச்சிந்த
சலஞ்சலமிருப்பதென்னததமனியடணிமாடத்திற்
பொலங்குழைமகளிர்குழப்பூந்தவிசுருந்துவிஞ்சை
நலந்தெரிபவள்போலெங்கணம்பனோடுமையிழைந்தாள் (௨௬)

(மாதரியற்கைக்குணம்)

நினைவவன்புணர்ச்சிமேற்றநெடுங்கனோக்கனங்கனன்னு
னனிமிகுமழகின்மேற்றுநரவெறுங்கூற்றின்மேற்று
புனைமலர்வணர்வாரகூந்தற்பொற்றொழிக்கிதனலன்றோ
மனமொழிமெய்யொருங்குமங்கையரியமொன்பார். (௨௭)

(நூலாசிரியர்)

தீதறுகழைக்கரும்பிற்றீஞ்சவையிரதநீத்துக்
கோதினைவிரும்பிக்கொள்ளுகொள்கைபோனுவியின்கட்
போதுறுமதம்விடுத்துப்புன்மலங்கொள்ளுமாபோற்
பேதையெம்பிரானுன்முத்திபெருதுபுன்போகம்வேட்டாள். (௨௮)

(இதுவுமது)

ஒன்றிரண்டொழியவாளியுளவெலாமாரன்றூர்த்தான்
குன்றிரண்டனையகொங்கைக்கோமகளாற்றாளாகி
மின்றிரண்டனையமேனிவிடலன்மேற்சாய்ந்துவீழ்வாள்
பொன்றிரண்டனையமாதர்பொருந்தலாணுணிநின்றாள். (௨௯)

(மாயைபரவசமடைந்தமை)

தளிரியல்காமத்தியிற்சருகுபட்டாற்றாளாகி
புணுகிசர்மகளிர்சில்லோருடன்வரவெழுந்துட்போகி
யளிமலரளகஞ்சோரவணிமுலைத்துகில்விலங்க
வனமுலியணையின்மீதுவாயுயிர்ப்பெறிந்துவீழ்தாள் (௩௦)

(மாயைபாங்கியர்க்குத்தன்கருத்துணர்த்தல்)

அள்ளிக்கொளும்பேரழகனருணமம்புகலுமவாவா லு
முள்ளக்கருத்தையுயிர்போலுமகளிர்க்குணர்த்துமுளத்தா லு
மெள்ளப்பவளவாய்திறந்துவீடேதலமன்மேவுதற்குப்
பிள்ளைப்பிணாவாணுதன்மடவீரொன்றாள்பிறரைவென்றாளே.

(பாங்கியர்மாயைமனமறிதல்)

இறங்குதுறையினீத்தாயிற்றென்னமாயையிடத்துமயல்
பிறந்தபொழுதேகயுயிரளவாய்நின்றதென்னும்பெற்றிமைமைய
றிந்துமகளிர்நின்கருத்தையறியவுணர்த்திலல்லமற்குச்[வ
சிறந்தமனையொன்றளிக்குதுமென்றுரைத்துப்பின்னுஞ்செட்

காமமுனையோதோன்றிற்றுனக்கென்றெங்க்கருத்திறோன்றிற்று
வாமமணிமேகலைமருங்குல்வடிவேன்மருட்டுமதர்விழியா
யாமுரினதுநெஞ்சகமுமவேறலேநீன்னிதயத்திற
சேமமதனைநாணமற்செப்புகென்றார்கிருந்திழையார். (௩௩)

(மாயைதன்பெருமைகருதல்)

கன்னித்தன்மையழியுமெனுநாணமுலகங்காக்குமொரு
மன்னற்குரியமகளென்னுமபெருமைதானுமத்தளிகன்
நின்னைப்புணர்ந்தாளெனவருந்தகாதமொழியுந்தன்னுளத்தி
லுன்னிக்கருங்கண்மடமாயையொன்றுமுளையாதிருந்தனளாள்

(சகலேவிலாசியைவினாத்தல்)

இறைவியொன்றுமுளையாமல்வாளாவிருப்பவேவல்புரிந்
துறவினின்றசகலையெனுமாதுபிராட்டியுளையொடுதான்
பிறவுமின்றவேறுபட்டாளென்னேபெண்ணையறியேனென்
றறிவுகலங்கியொருவுகலாவிலாசியணங்கைவினாவினாள். (௩௪)

(சகலேக்கிவிலாசிபுகல்தல்)

இனியான்மறைப்பதென்கொணும்த்கின்றவந்தவல்லமனாந்
தனிராயகன்பேரழகனென்னுநறையுண்டதரியாமற்
கனிராயம்மடந்தையுளமழிந்தாளென்றுவிலாசிகட்டினாக்க
முனியாளியைந்துபுன்னகைகொண்டிருந்தாண்மாயைமுகங்க
விழ்த்து. (௩௫)

(மாயையின்கருத்தைப்பாங்கியரறிந்தமை)

மாயையிடையையுளண்முலையான்மற்றைமாதர்போவென்று
நாயமதிஞரனுமதித்துச்சொல்லுமருங்குற்றேருகைதான்
வாயினிளவெண்ணைகதேதான்றவாளாவிருப்பக்கண்மெய
லாயினுடையனெனமாதரறிந்தாரருத்தாபத்தியினால். (௬௭)

(அல்லமணிடத்தில்மதமானி தூதுமசுவஸ்ய)

வல்லியுள்ளமறிந்தனமிம்மாயைதனையுமயக்கவல்ல
வல்லமன்றன்கருத்தையினியறியவேண்டுமென்றவார்தாஞ்
சொல்லவொல்லுமதமானியென்பாள்யானத்தேதான்றறனை
மெல்லவுள்ளமறிவெனச்சென்றாள்வினோதவிமலன்பால். (1)

(அல்லமனுமதமானியும்வாய்வலிகூறல்)

மங்கைவருமவ்வரவையறிந்தவளோர்மாற்றம்வகுத்திடுமுன்
றங்குமனையிற்சென்றிருப்பனுங்கடலைவியெனைத்தேடிற்
றிங்கணுதல்வெண்ணைக்கருங்கட்செவ்வாய்த்திருவேசெப்பு
கவென்,றெங்கடலைவனியம்பமதமானியியம்பன்மேயினான். (1)

வீடுபுறநீவேண்டற்கவையவெமதுவிளங்குமணி
மாடநின்னதேயிவனுறைகவரசர்கோமான்மகளிதய
டமதனிலுனைவிடாதிருத்தியிருந்தாள்பிரிவறநீ
கூடவுறையும்விருப்புடையனென்றாள்குறிப்புவெளிப்படவே

முன்மில்லேனானீவிர்மிகவுமுடையீரும்மிறைவீ
வென்றியரசர்குலமடந்தைசாகியறியாவினீர்தன்யா
னன்றிமகளிர்நீவிர்நான்மைந்தனென்றாலடாதம்மா[னான் (சுக)
வென்றுமுங்கருடனுறைவென்றெந்தைநகைகொண்டியம்பி

எள்ளாதொழியினன்றியவண்டாளாயிற்வினைப்பேதங்(டவுனை
கொள்ளாளொருவர்மாட்டுமெனிலுயிர்போற்சிற்ப்பிற்கொண்
யெள்ளாளென்னவேண்டுமோவென்சொலெல்லாமிருந்தறிதி
வள்ளாலெனவின்மொழிபுகன்றாண்மாற்றமறிந்தமதமானி. (1)

காரிற்சிற்றந்தமலர்க்குமுலாய்நின்சொலெல்லாங்கவர்பொருளைப்
பாரித்திருந்ததேறுகிலேன்பணியொன்றொருவர்பாற்புரிவோர்
தார்த்திருந்துவருங்காலநதுணிந்துவருதறுணிவென்ற
ஞரிக்கினங்குமவன்போலநடித்துவிடுத்தாழுவுவோன். (சுக)

மன்னர்மன்னன்மகடிருவோலக்கங்காணுமைந்தரோ
 மின்னையுன்னுமவனல்லடலைவனாகவுன்னினளா
 லென்னவன்னமனையாயநுந்தலைவிக்கியற்கையுயர்த்திடுதன்
 முன்னமென்னவடங்கியொழுதுதலெனக்குமுறையென்றான்.

சொற்போர்செய்துமறைப்பதனியென்னுமயாங்கடொழுமிறை
 யர்யநிற்போய்நின்னையெதிர்த்தளவேகரியுண்விளவினிறையழி
 ந்தாள்,கற்போனின்றவருந்தவருங்காணுமுன்னமுனைக்கண்ட
 தற்போனின்றுதமொறநினைப்போலிருந்ததலைவியே. (சுரு)

(அல்லமன்மாயைக்குடன்பாடிற்றது)

என்றுமங்கைகூறுதலுந்தலைவிய்தயநீயிறிவை
 யுன்றியின்றுபுதியன்யானறிவனோவிங்காய்தமாய்
 நின்றவுன்றன்மொழிகேட்குமதுவேயெனக்குநெறியென்றான்
 குன்றைவென்றகுவிமுலையாள்களிப்பவெமையாட்கொள்ளு
 வோன். (சுரு)

(மதமானிமகிழ்வுற்றுமீளல்)

நல்லசகுனமென்னவெதிர்கண்டிவந்தாய்நம்பிநீ
 வல்லவசுசர்சுசர்முனிவரொல்லாமயங்குமாயையையோர்
 புல்லினெளியனெனப்புல்லநின்றையெனப்புன்றுவலொடு
 சொல்லிமகிழ்வுகொண்டிறைவிபான்மீண்டனனச்சுடர்த்தொ
 டியே. (சுரு)

(மதமானிதூதுசென்றபின்மாயைவருந்துதல்)

அங்குமாயைமதமானிசென்றதநீபினகந்தளர்ந்து
 மங்கைகவாய்மைகூறியுடம்படுக்குமோமன்மகடனக்குப்
 பங்கமாமென்றென்னுயிசைச்சீறியகலப்பண்ஊமோ
 விங்குநானென்செய்வனெனவறியேனென்னவிருந்தயர்வான். (.)

என்னோவறிந்துபொயினுச்சந்துபொருந்தாதெய்துமோ
 வன்னோவரசன்மகளென்னவஞ்சியழகனகலுமோ
 வின்னோரன்னநினைவின்றியெனையேநினைத்திட்டிருக்குமோ
 பொன்னோடுமழும்வாண்முதங்கண்டலதுதயரம்போகாதே. (

(நூலாசிரியர்)

என்னப்பலவுநீனைந் துமடமாயையிருப்பவிஞ்ஞைமார்
மின்னற்கருங்கணிடை ஓடக்குறிகணல்வலிளங்குதலாற்
கன்னிக்குவகைகைகூடுமென்னவிருக்குங்காலதனி
லன்னப்பெடைபோனடந்துமதமானிகளிப்புற்றடைந்தனளால்

(மதமா'னிவரவறிந்தபாங்கிர்வினாவிற் குவிடைபுகல்தல்)

கண்டாமனாபோன்முகமலர்ந்தவந்தாள்சென்றமதமா'னி
கண்டார்மகளிர்வனுள்ளங்காயோபழமோகழறென்றார்
தண்டார்வனைமென்குழன்மடவீர்பழமேயென்றுசாற்றினாள்
கொண்டாருவகையவர்மாயையுவகையாரோகூறுவார். (நிக)

(மாயைமகிழ்வுற்றது)

மன்னனறியினென்னோமாவறியோமிதனைமறைமன்னப
பன்னிமகளிர்ளுத்தடக்கிக்கங்குல்வரவுபார்த்திருந்தா
ரன்னமனைபாளல்லமன்றனுடம்பாடுகாத்தவம்மொழியே
கன்னன்மதவேளெய்தபசும்புண்ணின்மருந்தாக்களிப்புற்றாள்

(இரவுக்குறி).

புனலின்வினையாடிருமைந்தர் தமமுளெழுந்துபோயோடிப்
புனலின்விழுவான்போல்விழுந்ததொளிஞாயிறுபோயப்புண்
ரியிடைப், புனலின்விழுந்துமூழ்குபுவந்தெழுவான்போலக்கு
ணதுகடற், புனலின்மிசைவந்தெழுந்ததிருள்பருகிப்புதுவெண்
டிங்களே. (நிக)

(செவ்வானம்).

தொக்கமலம்வாய்மூடக்கள்ளுண்டிருஞ்சுரும்பினங்கண்
மொய்க்குருமென்குவளைவய்திறந்தமுகிறஞ்சிளம்பொழிலி
புக்கமணிநீர்க்கயத்தினாதேர்குருகுவிண்மீன்பூத்தனவாற்
செக்கொணுஞ்செந்தீயினிடைப்பொரிந்துதெறித்தபொரிபோல

இதுவுமது.

தூயசாதிப்பகலவன்போய்மேலைப்புண்ணிதோய்த்திடலு
ழாயைநாமங்கொண்டிருந்தமணிமென்கலராபமயிலை
னாகுகோம்பிகண்டுசினந்துடலஞ்சிவப்புற்றடங்கல்போன்
மேயமரலிப்பொழுதிலிருஞ்செக்கர்தோன்றிவீந்ததால். (நிநி)

(தூலாசிரியர்).

காலையரும்பிப்பகலெல்லாம்போதாயிருந்தகாமமலர்
மாலேமலர்நதுபொருமலொருமாயைநாமமணிவல்லி
மூலையிருந்துபுறம்போந்துவிரிவெண்ணிலாபெனமுற்ற்த்திந்
பீலிமஞ்ஞையெனவீழ்ந்துமதநோய்மிகவாய்பிதற்றுமால். (௫௬)

(நிலவைப்பழித்தல்).

தாய்வாயடைந்துமிருந்தலையைமோதிமோதிச்சலித்தலறக்
காய்வாய்நிலவேபுடன்பிறநதாளிருந்துவாழுகடிமனையை
நீவானெழுந்துவந்தழிப்பாயென்றாலநதோநிலையின்றித்
தேய்வாய்நின்னோடியையிலாவெண்ணையென்னசெய்யாயே. ()

தக்கன்மகத்திலொருஞான்றுதாளிற்படுநீதலையேறி
மிக்கமுனிவர்மந்திரநீரிறைப்பவின்னுமீண்டிலாய்
நக்கன்பவளவாய்ப்பட்டிக்களத்தேயிறகுநஞ்சநீனை
யொக்குமென்பதறியாமையன்றோவொளிரவெண்மதியமே. ()

அங்கமதினஞ்சிருத்திகேளுங்கமல்லாவவிர்சடைமேற்
றங்கநீனைவைத்திட்டதுநன்கொடுமைகருதித்தானன்றோ.
பொங்குமமுதகலையென்னநீனைப்புதல்வெண்டுககா
ளிகுமனிதர்காராட்டைவெள்ளாடென்பதேய்க்குமால். (௫௭)

உருப்பமிகுவன்றழல்சிவப்புற்றுலகர்காணவொளிதரவு [ரோ
நெருப்புவெண்மையென்பதுநன்னியாயுநீனைக்குறித்தன்
பொருப்புநஞ்சந்தன்ச்சேறுபுலர்ந்துபொரியப்பூவணையும்
விருப்பமலருங்கொளுந்தவழல்வீசியெழுந்தவெண்டுககான். ()

இன்றோருலகிலெனக்கொன்றுபிறர்க்கொன்றாகியிருக்கின்றாய்
நன்றோவுணக்குமதியமேஞாயிறேபோல்வாழாமன்
முன்றோகையர்களியாவனையுமொப்பக்காணமுயற்சியா
வன்றோதேய்ந்துபோகின்றாயந்தோவதனையறியாயோ. (௬௧)

(தென்றலைப்பழித்தல்).

[ய்

கொல்லாநோன்புமுனிமலையிறேருன்றியெண்ணைக்கொல்கின்ற
பொல்லாமந்தமாருதமேயென்னோகருணைபூண்டிலாய், சொல்
லாய்திருப்பாற்கடலினிடைத்தேதான்றுங்கடவிற்றன்குணமே,
யல்லாலமுதகுணமுண்டோநீனைவெறுப்பதறிவன்றே. ()

(சூயிலைப்பழித்தல்).

உயிர்த்தபொழுதே நின்ற குரல்களாமுன்னே னாடிற்றீன்றதாய்
நயத்தின்வளர்த்ததாய்குரல்கீகட்டலுமெடுங்கத்தாரந்ததாற்
பய்த்தமல்ர்ப்பூங்காவகத்திலிருந்தபல்காற்கூவினாற்
செயிர்த்துநின்னைஞ்சூயிலெநான்வெறுத்தல்செப்பவேண்டுமோ

(மன்மதனைப்பழித்தல்).

கன்னற்சிலையாயென்மனத்தைக்கலக்குங்காளைகவின்கண்டு
மூன்னிற்பதற்குநாணியோவின்கேநின்றுமூனிகின்றாய்
தன்னிற்பெரியரில்லையெனுமவனைச்சமரிற்றாக்காம
ன்னனார்த்தளிரின்மெலியாராயடர்த்தாயாண்மைநன்றோ. ()

(மதமானி அல்லமனிடத்தில்மாயையைசேசர்த்தமை)..

என்றுபுலம்பிமயன்முதிர்ந்துமாயையிரங்கியிருந்தயா
மன்றன்மலர்பெய்மெல்லணைப்பூம்பள்ளியறையின்மதமானி
சென்றுநம்பியல்லமனைமுன்றந்திருத்தித்தேதொய்யுண்
வென்றிமடங்கற்கிடுதல்போலவளைவிடுததாளவ்வறையுள். ()

வேறு.

(மாயை அல்லமனைத்தழுவுதல்).

வேளினண்பகலின்வெய்யபாலையுணர்வேட்டவனநிலத்துறு
நீர், தானெதிர்கண்டுபருகுவோடுதல்போற்றண்மலரணைமிசைய
மர்ந்த, ஞானநல்விளக்கைவழியுறக்கண்டுநகையொடுதிருமுகம
லர்ந்து, பானலங்கண்ணிபுணர்முலைவிம்மப்பரிந்துமெல்லிமுந்
துபுல்லின்னால்த். (சுசு)

.. (அல்லமன் உருவெளிகண்டுமாயைவருந்துதல்).

நாடியவாடிநிழுவெனவனைமேனண் ணுறத்தேதான்றியுவினையை
யோடினள்விழுந்துதழுவுறத்தழுவுறமையாலணைமிசைவிழு
ந்தே, யாடியினிழலைபற்றீட்டியகையாடியிற்றுககநின்றமுது
வாடுறுமழலைப்பேதையேபோலவருந்தினண்மதர்விழிமாயை. ()

சொல்லருமழ்கன்றிருவுருவியிற்றேறன்றலான்மீளவுமெழுந்
து, புல்லினண்மலர்மென்கைகளால்வெளியைப்புல்லல்போற்சு
ந்வத்தன்னவெறுவாய், வல்லியிவ்வாறுவெளியைக்குற்றுவன்ன
றன்னகப்படாமையினா, வல்லமன்வனீதுருவெளியென்னவயிர்
த்தனனூண்மையையன்றே. (சுசு)

(தூலாசிரியர்).

அருந்தவநெடுநாண்முயன்றுதான்பெற்றவமுதைவாய்வைத்திடு
மளவிற், கரந்தவறுதல்போலல்லமதேவன்கட்புலத்தற்றுமென்
றோளிற், பொருந்துறவெளிபோல்வராமையாற்றீயிற்புழுவெ
ண்ப்பதைபதைத்தரிவை, வருந்தினள்காமமல்லமணன்றிவடிவு
ளார்யார்கடந்திடுவார். (சுசு)

(இதுவுமது).

கன்னிகையென்றுமிறைமகளென்றுங்கருதிடாதவாவினைத்தி
ட்டி, மென்னிணைமுலைகண்மார்புறத்தழுவியிதழ்சுவைத்தனை
மிசைப்புணர்வுற், நின்னலினின்பக்கடலிடைமூழ்கவிவன்றற
ற்பெற்றிலேனென்று, தன்னகனைந்துவெய்துயிர்ப்பெறிந்தாட
வத்தனாயலைத்தவமமடந்தை. (எ௦)

(இதுவுமது).

பொழிந்திழிமழையால்வளிநனைந்திடுமெற்புகைந்தெழுமெரியி
ல்வான்வேமேன், முழங்குவெண்டிணைப்பேரழியக்கலயமூனி
வனையழுத்துமேனஞ்ச, மெழுந்தரன்றனைவருத்துமேன்மயக்
கமெய்துவனல்லமதேவ, நொழிந்தவர்தம்மையொழிவறமயக்கு
மொருத்தியுமவன்றனைமயக்கும. (எ௧)

(கனவுகாணுதல், சூரியனுதித்தல்).

விண்ணினைக்குத்திக்கையிளைப்பவர்போல்வேனெடுங்கண்ணிய
ங்கிருந்த, வண்ணலைத்தழுவித்தழுவியெய்வருந்தியவசமுற்றனை
மிசையுறங்கி, பெண்ணுறநனைவாலவன்புணர்ந்ததுபோலின்
கனவொன்றுகண்டெழுந்தான், கண்ணகனிலத்தினிருள்குடிப்
பவனுங்கருங்கடன்முகட்டினிலெழுந்தான். (எ௨)

(மாயைபாங்கியர்க்குக்கனவுகூறல்)

காலையின்மாலையார்குழன்மாதாகண்டிசெய்வளல்லமன்றன்
கோலமென்சொல்வேன்விழியெதிர்தோன்றிக்குறுகிலென்கை
ப்படானதனற், சாலவுரைந்துதுயின்றனன்கனவிற்றடமுலைநு
ழைந்திடப்புல்லி, மேலுநல்லருள்செய்துன்னைநானென்றும்விடு
கிலெனென்றனென்றான். (எ௩)

(பாங்கியர் அல்லமன் உண்மை தெளிதல்)

அருந்தவமழிக்குமழுகுடையணங்கிற்ககப்படாவிற்றவினன்யா
கோ, புரந்தரனயன்மால்சுரர்முனிவராகிம்புருடர்வித்தியாதர
வொன்னப், பரந்தவர்தமமுளலனிவனொருவன்பார்த்திடிற்பராபர
னென்று, திருந்திழைமகளிராமனததுளேவியந்திதிதரிவையோ
கொத்தன்மேயினரால் (எச)

(பாங்கியர்கனவிற்பயன்கூறக்களிப்படைந்தமை)

ஆசைநின்னுளத்தின்மிகவளர்ப்பதற்காயல்லமனிவ்வகைநடித்
தான், பேசுகனவிற்பயனுனக்குரைப்பிற்பின்புனைமெய்யுறவ
னைவன், வாசமென்குழலாயென்றவணமனததின்வருத்தமற்றிட
வறிந்துகாத்தார், காசளிமருங்குன்மடநதையர்மாயைகடலைத்
ந்துள்ளுளேகறித்தான (எடு)

(மாயையைத்தாய்முனிதல்)

இன்னணமாயைமாதிரைநச்சுத்தவியல்பினைமோகினிசிலர்போ
ப்ப, பன்னுறவறிந்துமானமீககூர்ப்பருவற்கடலிடைப்படிந்து,
தன்னொருமகளராய் மானிசையெய்தித்தனையப்பாங்கிமாரொடு
கூ, யென்னிதுசெய்தாயையகோபேதாயென்றுரைந்தின்னன்பு
கன்றாள். (எசு)

மானமுமுயிருமொருங்குநல்லாதவழியுயிர்தன்னையேவிடுத்துத்
தானுறுபொருளாய் மானமெகொருமுனரைந்ததன்செவிப்படி
வென்னா, பாணுவுமறிபுமிபங்குறுமளவுமபழியிதுவழிவழிவரா
தோ, யானுனைவருந்தியின்றதுமிதற்கோவென்செய்தாய்பாவி
யென்றிசைப்பாள். (எஎ)

குரவர்தாமியைந்துகொடுத்திலராயிற்குமரகேளினையவனெனீ
னு, மருவராநிற்பர்தந்தைதாய்தங்களைனையினொழுக்கன்னியர்
தா, முருவிவடொனினுங்குரவருண்மகிழ்வுற்றுதவுறினையவ
ர்தம்மைப், பரவுவான்கடவுளாகவேநனைந்துபண்பொடும்பயி
லுவரன்றே (எஅ)

மணம்புரிவதன்முன்குரவராணையினுமணவினைமுற்றியபின்ன,
ரிணங்குறவருள்செய்கொழுநனையினுமிருப்பர்தம்வயமில
வோன்று, மணங்கனையவர்தாமென்பதையறிந்துமடாதவிச்செய
வினைச்செய்தாய், பிணங்குவாரிலையென்றிருந்தனைபோலும்பே
கைநீயென்றுதாய்முனிந்தாள். (எக)

(உலகவியல்பு, நூலாசிரியர்).

தான்செயுந்தவறுந்தாய்செயுமுனிவுந்தன்மனந்தனைநனிவருத்த
நான்செய்வதென்னென்றிருநிலநோக்கிநாணிநீர்விழியுதவிருந்
தா, டேன்செய்மென்மொழியாண்மோகினிகண்டிசினந்தவிர்ந்
தகங்கரைந்தீன்மேன், மான்செயும்விழியாய்பிழையிலையென்றா
ண்மனங்கரைவன்னைபோலுண்டோ. (அ௦)

(மோகினிமுனியப்பாங்கியர்புகல்தல்)

மங்கைமீர்நீவிர்குழந்தனரிருந்தும்வளைதருவேலியில்பயிர்போ
ஸெங்கடம்மடந்தைநிறையழிந்தொழியவென்செய்தீர்பாவிகா
னென்ற, னங்குறுமடவார்சொல்வொம்பிராட்டியருளொடுகே
ண்மதிமதனா, லுங்குலமடந்தையுயிர்விடாதிருந்ததுந்நவமென்
றுரைந்துஊத்தார். (அ௧)

பாங்கியர்பகரச்சினஞ்சிறிதவிந்துபாங்கியர்குழவினுட்சிறப்புற்,
ரோங்கியசகளைதன்முகநோக்கியுரைப்பண்மோகினியெனுமரசி
பூங்கணைமதேவனையவல்லமனைப்புறத்துநின்றகற்றிடாதெங்க
ளீர்ங்கதிர்முகமெல்லியன்முனம்விடுத்தாயென்கொலோவெனவ
வளுரைப்பாள். (அ௨)

மானிடப்பிறவியரிததிலரசர்மக்களாகுதலரிததனி
லுனுறுப்பமைதலரிததிலரிதாலுணாவொடுபோகங்கணுகர்த
ருனெனப்பெரியர்கூறலாலன்னாய்தவம்பலமுயன்றுநீபெற்ற
மீனெனப்பிறமுங்கண்ணியைவெகுண்டுவெறுப்பதுதகாதெனவு
ரைத்தாள். (அ௩)

மோகினிசகளைபுகன்மொழிகேட்டுமுகமலர்ந்தென்றவப்பயனும்
பாகெனுமொழியாடவறிவன்யாழோர்பயின்மணமரசர்மேற்றெ
ராகலிலிவளுக்கல்லமன்றனையருமணத்தலைவனங்கவன் [ன்ப,
பாற், போகம்வேண்டியவாகொள்கெனப்புகன்றுபுகன்றனப்பி
ன்னுமோர்மாற்றம். (அ௪)

(மோகினிமாயையினினைவிற்கிணங்கியது)

உலகெலாமறியவதுவைசெய்காறுமுலகமன்னவனறியாமற்
றிலகவாணுதலாளொழுக்கீர்மறைமின்றேமொழியீரிவடமை[க்
கலமெலாதுமதேயாதலானுமக்குநான்சொல்வதென்னெனாமகளு
கலகிலாவுவகைசெய்துபோயினடன்னகத்தினுண்முனிவுநவந்
தீன். (அ௫)

சிறு

பிரபுலிங்கலீலை.

(மாயைவினாவும் சகளை விடையும்)

என்பிழைபொரு மலன்னையோடென்பாலிருந்தவோசொலினத
ஞாலன்புடையன்னையுமோவென்னவறைந்தனண் மாயை
கேட்டறைவான், பொன்புரைசகளைநங்குருவுனக்குப்புராரியேத
லைவனென்றிருப்ப, பின்பிதுநீசெய்தனையெனினின்னைப்பிழை
சொல்வார்மேறபிழையுண்டோ. (அசு)

மானையாய்ந்தாயறிந்தமையான்மறைந்ததுநொய்துபட்டன்
றிக், கோனிறையறிவனெனினெளிதாமோகாமளவல்லிநீகே
ண்மோ, போனதுபோகவினியவன்றனைப்புறத்தினில்விடுவ
தேயறிவு, தானெனவுரைத்தாண்மாயைகேட்டயர்ந்துதாங்கரு
ந்துயரமோடிருந்தாள். (அஎ)

(அல்லமன்அறியான்போன்று சகளையவினாவவிடைபுகல்தல்.)

அல்லமன்றிந்துநுந்திருமடந்தைக் கடுத்தென்புகவெனச்சகளை
வல்லிநின்மாயைவலையிடைப்பட்டமறையெலாமிறைமனைநிறை
ந்த, தொல்லநல்லினையாலறிந்திலன்வேந்தனெருவனுமாயாமுய்
யவேண்டிச், சொல்லுவதொன்றுண்டையநீபுறத்தேதார்சூழலிலி
ருத்தனன்றென்றான். (அஅ)

(அல்லமன்வருந்துதல்).

மாயையையகன்றாடக்கக்காலெழுமோவாயிடைமாற்றமொ
ன்றுண்டோ, போயொருவிடயமுண்மனம்வருமோபொருந்து
றும்பகலிரவுளீவா, காயமுமுயிருங்கலந்துவாழ்வுறுமோகண்ட
னமெனவெனையொருவர், நீயறிவுறவிற்குரைப்பவருளரோநேரி
ழாயென்றனண்ணல் (அக)

(நூலாசிரியர்)

கருத்தினையறியாதவன்மொழிதனக்குக்காட்டியபொருளையே
கொண்டு, வினாத்துணர்மலர்மென்குழலினான்புணரும்விதியுள
தென்னிலென்கொடியைத், தரித்தெவனெருநீயிருப்பினுமுனக்
குத்தருமிதிலயம்வேண்டாவென், றுரைத்தனன்கருணையென்
றுசெய்குவனென்றுமுன்றவளண்ணலைநோக்கி. (கஉ)

சுலையிவ்வாறுமொழிதரங்காய்சாலவுநன்றுநன்றென்று
நகைமதிதவமுஞ்செஞ்சடைமதுகைநாயகன்றிருமுனஞ்சென்று
முகிழ்முலைநடிக்கும்பொழுதுதன்செயல்செய்முயற்சியினின்றன்
ன்றனக்குத், தருமெனவளர்பேரறிவினாற்றன்னைத்தானலாதறி
தரப்படாதான். (௯௧)

ஐந்தாவது-பிரபுதேவர்வந்தகதி-முற்றிற்று.

ஆதிரு-விருத்தம் ஈராக.

ஆறாவது

விமலேகதி.

அமலையேவவகனிலத்தெய்துபு
சமலமாயைதனக்கருண்மூர்த்தியா
நிமலனல்லமனீதியையன்பினால்
விமலேகநிறியவண்ணம்விளம்புவாம். (௧)

(நூலாசிரியர்)

மதுகைநாதனைநாடொறுமாயைதா
னதிகவந்தனையாற்றிநம்மல்லம
னுதவுமான்மனத்தோங்கவிருந்தன
டிதிகளெண்ணிலசெல்லநிலத்தினே. (௨)

(அம்பிகைஏவுதலால்விமலேமாயையைக்காண்டல்)

ஆயகாலையிலம்பிகைஞாலமேன்
மாயைபோய்நெடுநாளினும்வந்திலன்
போயிராதவட்கொண்டிவண்போதென
வேயினுணல்விமலையைபென்பவே. (௩)

கறையிற்சோதிக்கயிலையினின்றும்
மிறைவியேவவிறைஞ்சிவருமுலைப்
பொறையினால்விழுந்தாளென்பபூமிசை
மறுவிலாமதிபோல்பவள்வந்தனன். (௪)

வந்துபொன்னெயில்வட்டவனவசை
நந்துபொன்மணிமாடநணுகியே
சந்தமாயைதனதெதிர்நின்றன்
கந்தமென்மலர்க்கற்பகவல்லிபோல். (௩)

(மாயைவிமலைக்குஆதனமளித்தல்)

நின்றபோதெதிர்கண்டுநிலவுல
கன்றுபோலுமிவ்வாயிழைவாழிட
மென்றுமாயையெழுந்துதொழுதனை
யொன்றுமேவியிருப்பவதவிஞள். (௪)

(பாங்கியரவ்விருவரைவியப்புறுதல்)

அருகிருந்தவனையரிருவரு
மிருகரங்களுமேந்துமணியென
வுருவமைந்திவனொத்தனொன்றுகுழ்
புரமடைந்தையர்புந்திவியந்தனர். (௫)

(மாயைவினாவிற்சுவியிலைபுகல்தல்)

மாயைவந்தமடந்தையைநோக்கியே
நீயிருந்ததென்குன்பெயர்யாதுநீ
மேயதன்மையென்னென்றுவினாவலுந்
தேயுதுண்ணிடைசெப்புதன்மேயினாள் (௬)

கயிலையென்னிடங்கற்பகவல்லியென்
பெயரியம்பின்விமலைபெருங்குலச்
சயிலமங்கைநின்றன்புடையேவினாள்
வியனிலந்தனில்வந்துனைமேவினேன். (௭)

என்னமன்களெம்பெருமாட்டிதான்
மன்னும்வெந்துயர்மக்கட்பிறப்பினேன்
றன்னையுன்னிநின்றனைவிடுததென
பன்னுகென்னப்பகர்தரன்மேயினாள். (௮)

வேறு.

அல்லமன்வலிநிலையறிந்துவாவென
நல்லுமைநனைவிடநன்றென்றெனகைநீ
வல்லமைபேசியிம்மண்ணில்வந்தபின்
சொல்லியநன்பெருஞ்சூன்மறந்தனை. (௯)

நின்னையுமறிநதிலையென்றாவ
 ணுன்னுமனமொழியுருதவல்லமன்
 நன்னையறிவுறுந்தனமையுண்டுகொல்
 கன்னிமாதுமைதமகலையையல்லையோ

(கஉ)

ஒடுறமருந்தயின்றிறங்கல்போலுணர்
 யாடியருண்மறந்தயாந்திருத்தலா
 னாடிநின்றனையதரற்கென்னேநல்லுமை
 யேடவிழ்மலர்க்குழாலேவினாஎன்றாள்.

(கங)

(நூலாசிரியர்)

கதிொழுபகலெனக்கண்டிடாதுதண்
 மதியெழுமிரவெனமனந்தெளிந்தூதன்
 நிகியொடுந்நையுமோர்சிந்திறந்தனள்
 விதியுணரிறைமகளவிமலைசொல்லினால்

(கச)

மூலகாரணெனச்சிலர்மொழிந்திடு
 மாலுமோர்மானிடப்பிரப்பில்வந்துகண்
 சிலமோர்ந்திலெனனிற்சிறியபேதைநான்
 ஞாலமேன்மயங்குதனவிறல்வேண்டுகோ

(கரு)

(இதுமுதல் ௧௫-கவிகளால்விமலைஅல்லமன்சரித்திரம்)
 மாயைக்குப்புக்கல்தல்.

அல்லமனியல்பெலாமறியப்பூந்துணர்
 லல்லநின்குமுதவாய்மலர்ந்துகூறெனச்
 சொல்லநின்றினையடிதொழுதமாதொடு
 வில்லுறழ்ந்துதுதல்விமலைகூறுவாள்.

(கசு)

கயிலையினுமையொடுகண்ணுதற்பிரான்
 செயலுறுமல்லமன்செய்திகூறலு
 மயலுறவிருந்துநானறிந்துளேனதை
 மயிலியல்கேளெனவகுததன்மேயினாள்.

(கஏ)

வேறு

படியில்வள்ளிகாவையெனும்பதியிற்றனக்குந்கரில்லா
 னொடில்கருணைநிராங்காரணென்னுமுண்மைப்பெயரினான்
 மடிவில்கற்பினவன்றேவிமாசுதீர்ந்தசுஞ்ஞானி
 கடிவின்மறையாகமவிதிகள்கண்ணுற்றறியவொழுதுவார். (1)

மெய்ம்மைசிவமேயல்வாமல்விரியுமுலகம்பொய்யென்பா
ரிம்மைமறுமைநிலைபல்லவென்னநிகழ்ந்தகருத்தினர்
செம்மைநெறியிற்புறமொடகந்திரியுங்கரணங்காமாதி
பொய்ம்மைவினையிலவர்குருநூல்பொருளாய்த்துணிந்து
வீடுவப்பார். (கக)

இனையராகியிருக்குநாளில்வாழ்க்கையினின்றிடுதலாற்
றனையரின்மையானெஞ்சந்தளர்வான்போன்றுநிரங்கார
னினையுந்தியானமில்லாதநெஞ்சஞானமில்லாத
வினையும்போலுமக்களிலாமிக்கவாழ்வென்றியம்பியே. (உ௨)

இந்தவுலகிற்குதவியாயியன்றதொழில்கள்பலசெய்யு
மைந்தன்வேண்டிமெனநிற்போன்மக்கட்பதடியாகுவா
னந்தவுலகிற்காநினைப்போனறங்கூர்மகனாமத்துவிதா
னந்தமுதவுமகவிருப்போனஞானியாகுமென்றெண்ணி (உ௧)

உடம்பைப்பொறியைக்கரணத்தையுயிரைத்தானென்றுமுலாம
லடங்கத்துறந்துதனையறிந்துபேதாபேதமென்னுமயல்
கடந்திட்டிருக்கும்பரமுத்திகாட்டும்புதல்வன்வேண்டிமென
விடும்பைப்பிறவீரோய்தணிப்பவெண்ணுமனத்தானெண்ணினா

இரண்டோடி.ரண்டிமூவி.ரண்டையிரண்டாநிரண்டிமீ.மிசை
யெண், ணிரண்டோடி.ரண்டுகொண்டிருந்தவிதழ்ப்பங்கயங்க
ள்கடந்துபோ, யிருந்தகுளத்தின்மேலோராயிரந்தோட்டமலக
மலமிசை, யிருந்தசோதிதனைக்கண்டெம்மெண்ணமுடிப்பே
மெனவெழுந்து. (உ௩)

வேறாமொருவனுடனிருப்பும்வேண்டாதவத்திற்கென்பதொடு
மாறாய்மனையுங்கொழுநனும்போய்வனத்திற்கமலாசனத்திருந்து
தேறாப்புனல்போற்றெளிந்தமனந்திறந்துநிதவாவியுயொடு
பேரமிட்டலிங்கத்திற்பிறழாதமையும்படிவைத்து. (உ௪) [தம்

தறிபோலுடலநேரிருந்துதயங்குமருங்கினிருநாடி
நெறிபோய்மீளும்வளியதனைநிறுவநொடியிற்செலுத்தி
யறிவோர்சிறிதுஞ்சலியாமலன்னப்பெயர்மந்திரமாரிக் [ரால்.
குறிபோயிருந்தவொருகுறியைக்குறித்துகொண்டங்கிருந்தன

லாயுநிற்பமனநீன்றுமனந்தானிற்பப்பொறின்னு
பாயபொறிகணிற்பவிடர்படுபுன்புலன்கணின்னனவா
லாயுபுலன்கணின்னமையாலகிலந்தோன்றாதுள்ளத்தே
துயபரமானந்தபரஞ்சோதிதோன்றக்கண்டிருந்தார். (௨௬)

ஒருங்குமனமோடினையசுவையோகசமாதிநவதிங்க
ணிரம்பவிருந்தகாலத்துநெற்றிமிசையிற்பரஞ்சோதி
திரண்டுகுழவியுருவாகிச்சென்றுபுறமுற்றிடவதனை
விரும்புமிருவர்தாமுமுடன்விழிகடிநந்துகண்டனரால். (௨௭)

வெம்மையொழிந்துநிலத்திழிந்துவிளங்குகதிரோபனிரீங்கி
யெம்மையாளவருமதியோவிடுமிந்தனங்கணுகராத
செம்மையொளிவான்பேரழலோதெரியுதென்னவொளிர்ந்தவ
தம்மையறியாவுவகையுளந்தழைப்பச்சோதிமதலையே. (௨௮)

அலைந்துபிறப்பிலாங்காரவஞ்ஞானிகளாமானிடரு
மலிந்தசுரகுமுனிவரருமற்றையோரும்பெறுவரோ
தொலைந்தமாயநிராங்காரசஞ்ஞானிகள்போன்மலவிருளை
நலிந்துவளர்ச்சிதானந்தநந்தாவிளக்காமதலையையே. (௨௯)

பேரானந்தம்பிள்ளையாப்பெற்றவவர்க்குவிடயத்து
ளோரானந்தம்பெற்றுடனையொழியுமுலகர்தம்மைநா
நேராவியம்பலாகுமோநிகர்தாந்தம்மிற்றாமென்று
வாராரிளமென்முகிழ்முலைநன்மடவாயுணர்ப்பதன்றியே. (௩௦)

பண்டுபாசந்தபுசிலரும்பரஞ்சோதியைத்தாந்தம்முளே
கண்டொழிவுபெறுநரலாற்கண்ணிற்காட்டமவரில்லை
தொண்டிடுமிந்நிராங்காரசஞ்ஞானிகடம்முட்கண்டு
கொண்டவொளியையுலகுய்யக்குழவியாக்கிக்காட்டினரால். ()

சங்குந்தெய்வதுந்துமியுந்தழங்கமலர்மாமழைபொழிந்த
வெங்குந்திசைகள்விளங்கினகன்றின்றமலடுதறிதளிர்ந்த
பங்கங்கலந்தபுனறெளிந்தபதகர்மனமுந்தெளிந்தவருள்
பொங்குந்துறவர்மனமகிழ்ந்தபுனிதன்மகவாய்த்தோன்றுநான்.

நையாமனத்துநிராங்காரன்ஞானத்திரளாம்பிள்ளைதனை
மெய்யாமுளக்கணன்றியுமில்வியுங்காணப்பெற்றனமென்
றெய்யாவுவகைக்கடன்முழுகியேறான்மார்போடுறத்தழுவிச்
கையாலெடுப்பவெங்குநிறைக்கனவான்கனவானெய்தாகி. (௩௧)

செவ்வாய்ஞானமயில்கொழுநன்செந்தாமரைத்தாள்வணங்குபுந
மீவ்வாய்மகனதியல்புநீயியம்பாயென்னவவனறெறிந்து [ம
சைவாகமமுமாணமுஞ்சாற்றற்கரியநமமகவை
யெவ்வாறுரைப்பனியான்மடவாயென்றுவியந்துகூறுவான். ()

காம்பார்க்குழவியாகாமணம்பாற்குழவியாயினான் [ந்
நீம்பாற்கடலிற்றுயில்வோனுஞ்செந்தாமரைமேலுறைவோனு
தாம்பார்க்கரியவடிமுடியோன்றானேயையமீதற்கில்லை
காம்பாற்புரிந்ததனையதோட்கனிவாய்த்தடங்கனையென்றான் ()

ஆன்றமயல்செய்சையோகத்தன்றித்தவயோகத்தினை
லீன்றபொழுதிற்றன்மகனையிருந்துசான்றோனெனக்கேட்டு
தோன்றுமுவகைக்கடற்படிந்தாள்சுஞ்ஞானித்தாய்ப்சம்பொன்
போன்றுவளர்ந்துமருங்குன்மீடிபோககவறியாவிளமுனைமலை,
யாய். (௩௬)

வேறு.

மத்தெஞ்சுகமோடுதம்மதியினென்றையறைந்திது
மெய்ததுறும்பொருளென்றதைவேதமாகமமோதுமென்
றுத்திகொண்டொசெய்தெதிரொன்றைநின்றதைசெய்சமயர்தம
பித்தையல்லெனும்ல்லமாப்பிரபுவெனும்பெயரிட்டனர். (௩௭)

வினையினொருவன்றருமேனியாளனலாதொரு
மனிதனாகித்திடும்வடிவனாதலில்லம்
னினையுமாறுதவழ்ந்துபின்னின்றுமெல்லநடந்துபோய்
வனையுமாமணிமாளிகைமறுகினாடல்பயின்றனன் (௩௮)

வருகவெங்கடமாவியேவருக்கண்ணுகரமுதமே
வருகவெங்குல்தீபமேவருக்கேடறுசெல்வமே
வருகபாசவிநாசனேவருகஞானவிநோதனே
வருகவென்றனையுளமகிழ்ந்திடவந்துமேல்விழுமல்லமன் (௩௯)

மாயையாலுளவாகியவடிவுநாமமழித்துள
தாய்வோர்பிரமந்தனையறியுமாற்றிவித்தல்போன்
மேய்பேதையர்மணலமைவீடுதாள்கொடழித்தனன்
போயுலாவுவன்மானிடன்போலவேவிளையாடுவான். (௪௦)

நானியக்கினியங்குறுஞாலமென்றறிவிதல்போற்
ருனுருட்டினல்வீதியிற்றமனியச்சிறுதேரின்
யானடக்கருநெஞ்சகமிதனையொக்குறுமென்பது
போனமக்குயிராயினோன்புதியப்பரமாடுமால். (சக)

ஆடியொன்றெதிர்கொண்டுதம்மானைந்தெரிவார்கள்போல்
கூடியொண் குருவெதிர்கொடுகொண்டுதன்பெருவிஞ்சைக
ணடியொண் கலைகற்றல்போனாடகம்பலசெய்தனன்
பீடுறுமபழமறைகளும்பேசருமபுகழாளானே. (சஉ)

தந்தைதாயுளமின்புறத்தனதுபேரருளாவிள
மைந்தனுகியிருந்தொருவாலலீலநடித்தரு
ளெந்தைதானுலகெங்கனுமெய்திமக்கடமவல்வினை
சிந்துமாறுநினைந்திதுசெப்பன்மேயினனென்பவே. (சங)

உங்கள்பாவனயொருமையாலுருவமாமகனுகிநா
னிங்குமேவியிருந்தனனிநிடந்துல்கெங்கனுந்
தங்குமாதவர்முதலியோர்தங்களெண்ணமுடிப்பனென்
றெங்கனாதனியம்பவவ்விருவரும்புகல்கின்றனர். (சச)

பிறப்பெனுங்கடலிற்படுமீழையேமுறுபுணையனைய
துறப்பின்வீடெனுமொண்கரைதுன்னுருதமிழ்வேமென
மறப்பிலாவிருகுரவருமனமுனைந்துரைசெய்திடச
சிறப்பஞானசிகாமணிதெனியுமாறுரையாடினான். (சசு)

சுறறுதும்மையகன்றிடேன்றளரன்மின்மனமென்றுநான்
சொற்றதையமுமக்கெனிற்றுணியுமாகமவேதநூல்
கற்றுளோராவியுநிராங்காரஞானிகடமையிவ
னுற்றவல்லமனகல்வனெனுமினென்றுணர்மின்களே (சசு)

என்றுபொன்றுமில்வுடன்முதலியாவும்வேறெனக்குப
ந்ன்றதம்மில்வேறலனெனுநிலையென்றுதாதான்மிய
மொன்றுறம்பரிசுரைசெய்யுவுணரும்வண்ணமுணர்த்தினான்
பின்றலின்றியவல்லமாப்பிரபுவெனுங்குருராயனே. (சஎ)

தந்தைதாயிலனுகியதானுவாகியசங்கரன்
மைந்தனும்மகவிலவெனுமனவருத்தமகற்றவு
முந்தேதசிகனுகிநன்முத்தநல்கவுமெய்தினோ
ரிந்தமாதவரலதிலையென்றுமக்கடுதித்தனர். (சஅ)

ஆதலாலெழில்லமனருளினுறுகின்றது
வாதமாறுநன்முத்திதான்மலைதருங்கொடியறிதியென்
றேர்தினுனரனதுபொழுதுடனிருந்தனனென்றவண்
மேதைமாயையறிந்திடவிமலைகூறினளென்பவே (சக)

எள்ளிலெண்ணெயெனப்படரிந்தனத்தெரியென்னவாய்
விள்ளுமென்மலர்மணமெனவிசவியெங்கணுநிற்பினும்
வள்ளலல்லமனன்பார்தம்மனமடைந்துவிளங்குவன்
பெள்ளுமின்சுவைவிம்முபாறிரண்முலைக்கணிநொழுகல்போல்
ஆராவது-விமலைகதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-௩௩௬.

எழாவது

மாயைகோலாகலகதி.

நல்லெழில்விமலையின்னணநவின்நிட
மூல்லெவண்ணகைவருமுயற்சியெண்ணியே
புல்லுவனவையென்றெழுந்தபோதினி
லல்லமனகன்றமையறியக்கூறுவாம். (க)

(மாயைஅல்லமனைஅடையும்விதம்வினாதல்)

முகிழ்மதியணிபவன்முதல்விக்கோதிய
வகைபெறவிமலைதான்வகுப்பமாயைகேட்
டகநெகிழ்வுற்றுநாமல்லமப்பெருந்
தகைதனையடைவதெவ்வாறுசாற்றென்றான். (உ)

(இதுமுதல் ௨௪-கவிகளால்விமலைவிடைபுகல்தல்)

மழுவலமுயரியவள்ளல்வந்தனை
யழகுறவியற்றினையாயினல்லமன்
விழியெதிர்தோன்றிநீமனத்துவேண்டிய
தொழிவறநல்குவனுனக்கென்றேதினான். (ங)

முதல்விநீயுரைசெயுமுன்னமேயருண்
மதுகைநாயகன்றனைவழிபட்டேத்தினே
னதுதரும்பயனிலையறிந்துளேனெனப்
புதுமயன்முகிஞள்புலர்ந்துகூறினான். (ச)

வெருவறவிவளகவிழியிலாமையாற்
பரசிவபூசனைப்பயனிலென்றன
ளரகரவென்றுகாதங்கைவைத்தி.
துணாசெயும்விமலைதன்னுளங்கலங்கியே.

(௫)

பயனிலையருச்சனைபயின்றுமென்றனை
யயனரிமுதலியவமரர்க்காயினு
நயமொடுசதாசிவநாதன்பூசனை
முயலுதலன்றியோரொண்ணமுற்றுமோ.

(௬)

வாசவனரியயன்வானநாட்டுளோர்
பாசமின்முனிவர்பலருமண்ணிடைப்
பூசனைவிகிமுறைபுரிந்தவாலயநு
காசணியல்குலாய்காண்கிலாய்கொலோ.

(௭)

மலைமகள்சூரமகளிர் பாற்கட
லலை மகண் முனிவரில்லறக்கிழத்தியர்
கலைமகள்விழிநுதற்கடவுட்பூசையா
னிலைமைகளடந்தமைநினைந்திலாய்கொலோ.

(௮)

சித்தியுமாயுளுஞ்சிறப்புங்காமிய
புத்தியரடைவரப்புததிபோக்கினோ
முத்தியைபடைவொமமுதல்வனபூசையாற்
சத்தியஞ்சத்தியந்தளர்மருங்குலாய்

(௯)

பீடுறுமானிடப்பிறப்புவாய்த்துநல்
லேடவிழ்மலரினாவினையைப்பூசியார்
பாடமைநாளொலாம்பாழ்க்கிறைப்பவர்
மூடரையெண்ணுங்கான்முந்திநிற்போ.

(௧௦)

காம்படுதோளிமுக்கண்ணன்றான்மலா
தேம்படுமலர்கொடுபூசைசெய்பவர்
பாமபொடுபழகிலாபபரமனென்றவர்
பூம்பதமனமகிழ்ந்துலகம்போற்றுமே.

(௧௧)

நோய்ப்பிறப்பிலாதகண்னுதலைப்பூசியா
வாய்ப்புறதலைக்கொருமதிபெருநர
னாய்ப்பிறப்புற்றதினறிஞொன்றொரு
நாய்ப்பிறப்பாற்றவுநன்றுன்றோ.

(௧௨)

பொருவிலியாகமம்புகன்றமந்திரக்
கிரியைகள்வழுவறக்கிளக்குநல்லருட்
குருபரனருளிஞற்கொண்டிசெய்குநர்
ப்ரசிவபூசனைப்பயனைநண்ணுவார்.

(கரு)

அண்ணலைம்முகங்களுமருளுமாகம
நண்ணியவிதிமுறைநன்குசெய்யினு
மெண்ணருமன்புளத்தில்லையெயெனீற்
பண்ணியபூசனைபயன்றராதேரா

(கரு)

பூசைசெய்தன்னையும்பூசிக்கப்படு
மீசனதியிலபையுமிறைவன்பூசைசெய்
யாசறுபொருளையுமறிவறிந்துயர்
தேசிகனருளிஞற்கெளரியவேண்டொமால்

(கரு)

மந்திரதந்திரவழுக்கள் வந்தேவா
சிந்தனைபுறவிடயத்திற்சென்றதோ
பைந்தொடிபூசனைபயனிலென்றுநீ
நிந்தனைசெய்ததென்னிகழ்த்துவாயென்றாள்

(கரு)

(நூலாசிரியர்)

என்றுநல்விமலைமாதியம்பப்பூசையால்
வென்றிகொளல்மன்விழியிற்றேரூன்றிய
நன்றியையறிந்திலணமுவிநின்றலால்
வன்றுயர்மனமுறமாயைகூறுவாள்.

(கரு)

(மாயைவினாவிற்குவிமலைமனமிரங்கிவிடைபுகலதல)

வேறு.

ஒன்றையுமுணர்கிலனொருநுவுரைத்தவாற்றா
லின்றளவிலிக்பூசையியற்றியுமபயனென்றிலலை
யென்றனள்பருவமுற்றேரர்க்கிருமறைபுதேசிப்ப
தன்றிவன்மனிதர்க்கோதினதுபயன்படுவதுண்டோ

(கரு)

நெறிபலமுறையுரைத்துநினைந்திலளதனையந்தோ
மற்றுகுறுமனத்தாளாகிமாயைமால்கொண்டிருந்தா
ளறிவிளர்க்கறிவிப்பார்தாமறிவிஷராவொன்று
வெறிமலர்வணர்வார்கூந்தல்விமலைதன்மனந்தளர்ந்து.

(கரு)

இவண்மனங்கவன்றிருந்ததிதனைநானறிவலென்று
குவிமுலைவிமலைசொல்வாங்கோற்றொடிமடந்தாய்நின்மே
லவிழ்மலரம்புபட்டதாயிருந்தன்றெனக்கு
நவிலுதிமறையேலன்னைநகமகளானையென்றாள். (௨௦)

ஆணையவெருவிமாயையம்பலத்தாடாநின்ற
தாணுவுமுளமவீரும்புந்தண்ணுமைத்தொழிலான்கண்கட்
கூணெனுமழகின்மிக்காநொருவன்வந்தனைன்னொனைக்
காணலுமெனைநான்காணெனன்றனள்கற்றார்போல. (௨௧)

அல்லமனையனாமவன்றனக்கலதென்னெஞ்சக்
கல்லுருகுறுதுமுக்கட்கடவுளுக்கன்றிமேரு
வில்லுருளாவதுண்டோவிளங்குழாய்நின்னைக்காணு
நல்வினையொன்றிருப்பநாணுயிர்தரித்தேனென்றாள். (௨௨)

நீந்விவல்லமன்வேனெடுங்கண்வாணுதன்மடந்தாய்
நானவிவல்லமன்றானச்சமுன்றனக்குத்தக்க
மானிடவடிவங்கொண்டவந்தனைபோலுமன்னான்
ஞானநல்விழியினன்றிரயந்துதன்னுண்மைகாட்டான். (௨௩)

என்னநல்விமலைகூறவிலங்கிலநெடுவெற்கண்ணி
தன்னிகரல்லமன்சச்சிதநந்தசம்புலென்ற
யன்னவனலனிவன்றானமத்தளவல்லமன்காண்
முன்னொடுபின்மயங்கமொழிந்தனையணங்கேயென்றாள். (௨௪)

வேண்டியவடிவங்கொண்டிவெண்டியவாறுசெய்யு
மநண்டருளல்லமற்கீதாமென்றுமாகாதென்றுங்
கோண்டருநினதுநெஞ்சாற்குறித்திடப்படுவதுண்டோ
பூண்டிகழிளமென்கொங்கைப்பொற்றொடியென்றுசொன்னாள்.

(மாயைவிமலைக்குத்தன்வலிமைபுகல்தல்.)

தருக்கரின்னுடனுரைத்தற்காதினியரங்கிலென்றன்
கருத்துறுமனையன்றனைக்காட்டுவல்கண்டுநீயின்
புரைத்தருளினையென்னவண்ணந்தறிவரியனென்று
தெரித்தவனாயினன்னான்றிறவினைக்காண்பலென்றாள். (௨௫)

(மாயைவிமலையோடு ஆலயமடைதல்.)

கண்டுகொண்மணியின் றன்மைகாட்டுதற்கறிந்துளோனாக்
கொண்டசெல்பவர்போல்வந்தகோதையையுடன்கொண்டேகிப்
பண்டுதன்பூசைக்கெய்துமபரிசுபோன்மகளிர்குமுத
தொண்டையங்கனிவாயமாயைசுடர்மணிக்கோயில்புக்காள். ()

அருச்சுணைமுன்புபோனன்றாற்றுமதுகைநாதன்
றிருச்சரணங்கள்போற்றிசசேயரிநெடுங்கட்செவ்வாய்
வினாததுணர்மலாமெனகூநதல்விமலைமாதோடுமவந்து
ந்ருத்தமண்டபம்புகுந்தாணினாவனோததவிர்க்கைமாயை. (௨௮)

(மாயைாடித்தல்.)

அலலமரிவாதாநதாமெனற்றிதரவறிதிராமற்
சொல்லுகவெனடிக்குநதோற்றமபோன்மத்தளத்தை
வல்லவனறைதலோடுமாயைநெஞ்சுலாடச்
சில்லரிமணிசசிலமபுசிவமபுறவாடிகினாள் (௨௯)

முன்னுறவிருந்தஞானமூர்ச்சிமேல்விழியுமார்த்துப
பின்னுறநின்றமூர்த்திமானமிசைப்பெயருநெருசு
மன்னுறவிருத்திந்நாமாயைதானடித்தாளகண்டோ
தன்னயனமுமானேஞ்சுநதனமிசைநதுவீழ. (௩௦)

(நூலாசிரியா)

அரத்தமதுறுபளிங்காயரிமதாமழைக்கணமாயை
கருத்துறுகாமதனபாற்காணுறத்தேதானறிந்நான
வருத்ததுறுசெயல்கொணமாயைமருவியகுணமடுத்துப்
பரத்திந்நேரென்றுமென்றுபகர்வதுமுணமையன்றே. (௩௧)

கூத்துக்குப்புகுந்தநம்பிகொட்டிகுருநானுறாமற
சீர்த்தப்புகுநவின்னுசிகதைபேருநிநினாள்
வார்த்தைக்குட்படாதஞானவாரியைவாயாற்சொல்ல
முத்துக்குமதியைவென்றமுகத்தியர்குழாததுணணி. (௩௨)

கையொடுசெல்லாந்நகடைக்கணன்மாயைகாட்ட
வையனைவிமலைகண்னுற்றதிசயமுடையளாகி
வையகமதனின்மிககமனிதருளினையனபோல
மெய்யழகுடையான்றனைவேறுகண்டிலனென்றெண்ணி. ()

மாறருமலமனேயிவவடிவுகொண்டிவளசெயபூசைப்
பேறருளுதற்குற்றாரேனாபெருந்தவத்தாற்பிறந்த
வேறொருமகனோவென்றுவிமலையையத்தாளகித
தேறிலணிற்பமாயஞ்செய்துநின்றனனெனுகோமான. (௩௪)

தமமில்வேலையினிற்சேய்மைதடத்தொருவனைக்கண்டன்ன
னமைவுறவருதல்போதலையமுற்றறியார்போல
நிமலனைவிகாரியென்றுநிகழ்ந்ருவிகாரியென்றும்
விமலையேமயநுகுமென்னின்மாயையவெறுப்பதென்னே. ()

(விமலமாயைக்குஅல்லமனைததொரித்தல்.)

நீர்நிலைகோலாற்காணுநீர்மைபோலிங்குநின்றேன்
சீர்நிலைமாயைதன்னாற்றெளிவுறவறிவெனினு
வேர்நிலைவடிவமாயைக்கினையனையலமனென்று
வார்நிலைமுலைமடந்தைவடிக்கணற்காட்டினால். (௩௬)

(மாயைஅல்லமனையறிதல்.)

கண்ணினாற்கேட்குஞ்சீர்சால்கங்கணத்திறவன்முன்னர்
கண்ணினாற்குமரர்நெஞ்சக்கட்டவிழ்த்தாடுவாட்குக்
கண்ணினாற்குடறவந்தகயிலைமாதறிந்தாளன்னாள்
கண்ணினாற்கண்டினானக்கண்ணினாற்காண்பான்றன்னே (௩௭)

(நூலாசிரியர்)

வல்லிதன்மனத்திற்காமமாய்ந்துவண்கயிலக்குன்றிற்
சொல்லியகுணைஞ்சத்திறேனாற்றலுஞ்சமுன்றாடிப்போ
யல்லமன்மீதுவீழ்வாளாகமேல்வீழ்ந்துபற்றிப்
புல்லியநீனந்துசென்றாள்புல்லியநெறியினின்றாள். (௩௮)

(அல்லமன்மாயையின்செயலெவளிப்படுத்தல்)

கண்டனனவள்கருத்தைதக்காரிகைமனத்திற்காம
முண்டலமுணரக்காட்டிவழிக்கொள்வென்னுளத்திற்
கொண்டிகைதவறிவீழ்ந்தகுடமெனமத்தளந்தான்
விண்டிகவெறிந்துபோகட்டோமுன்னவிரைந்துவீரன். (௩௯)

MAHAMAHOPADHYAYA

DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

(பாங்கியர்வியப்புற்றுவருந்துதல்.)

இத்தனையாட்டமெல்லாமிவட்கிதனென்றெண்ணி
மத்தளமதனைவீசிப்போகலபோல்வளளப்போகப்
பித்தடைந்தனன்கொலென்றுபித்துநீஇமாதொல்லாங்
கைத்தளிர்விரன்முடக்கிக்குவளடிவைத்துநின்றார். (௪௦)

பறையடித்தின்றுகாறுமறைத்தவிப்பாவைசெய்கை
பறையுடைத்தொழிந்துகாளைபாபொலாமறியச்செய்தான்
கறையடிக்களிரல்யானைக்கருங்கழற்சீற்றத்துப்பி
னிறைமகட்குயிர்நிலாதென்றிருளையர்மனமுளைந்தார். (௪௧)

(மாயைதன்குள்ளமுவவருந்தல்.)

சிலைமதனின்றுசெய்யுஞ்செருவினுக்கன்றிவெள்ளி
மலைதனிலியம்புமாற்றம்வழுவிற்கென்றுளமழிந்தான்
கலவிசெய்தலைவனீங்கக்கைப்பொருட்கழுதிரகரு
முலைவிலைமகளிர்போலமுத்தவாணகைப்பொற்கொம்பு. (௪௨)

(மாயையைப்பாங்கியர்தேற்றல்.)

மாலேவாய்மரையேபோலுமாயைவாண்முகத்தைக்கண்டு
வேலுலாங்கருங்கட்செவ்வாய்விமலைமாதவளுளத்திற்
சாலுமாரொற்றிந்துதடங்கணுத்தளனோனீநன்
சீலநாயகன்போந்தேயந்தேடிநாங்காண்போமென்றாள். (௪௩)

(தூலாசிரியர்)

சிலைதுதல்விமலைசொல்லாற்றெளிந்துளமிறையைநோக்கிக்
கலைதொடருழைபோன்மாயைகாட்டினிற்றொடர்ந்துபொனாள்
மலர்தொடரளிகள் போலமாயையைத்தொடர்ந்துசென்றார்
கொலைபடுமயிலமர்த்துக்குழைபொருதடங்கணல்லார். (௪௪)

மெய்த்தவம்பயின்றுபெற்றுவேந்தர்க்குங்கொடாமன்முக்க
ணத்தனுக்கென்றுவாளாவரசன்வைத்திருந்தபாவை
மத்தளிகன்பின்போனாண்மகடனையந்தேதாவாண்டு
பத்தின்மேல்வைத்திருத்தல்பாவமென்றிகழ்ந்தார்கண்டோர் ()

பாவமும்பழியுநல்கும்பல்வனைகப்புகழறநகன்
யாவையுமழிக்குமெய்துமின்பமுமதனெய்து
நோவுநன்மரபுஞ்செய்யுநோன்புநல்லொழுககமேன்மை
சாவுமெண்ணுருமனிற்ருந்தயங்குபுன்காமமென்பார. (சுசு)

(மாயைபாலையிற்செல்லல்.)

வேறு.

பஞ்சின்மேன்மிதிப்பினும்பதைபதைக்குமென்பதநக
ளஞ்சுராள்பரன்மிதிப்பதைநீருணவவாவாள்
விஞ்சுராயிறுமுதிருதிருவெதுப்பினைவெருவா
ணெஞ்சியோகிமேலிருத்தியநர்நாவனைசென்றாள். (சுஎ)

(பாலைவனச்சிறப்பு.)

காமவெந்தழலாலுடல்வெந்தளங்கரிந்த
கோமடநதையலாலேமேல்வருகுளிர் தண்
பூமடந்தையப்பாலையிற்போமெனிற்புனலிற்
ருமிளங்கயல்சுடுமணல்வீழ்தெனத்தளரும. (சுஅ)

பானவநகருநகண்ணிபோகியகொடும்பாலே
யானைதன்புழைக்கைநகர் துளியிடைவிடாமல்
வானநின்னுபெய்யினுந்தழற்பட்டவல்லிரும்பின்
மேனகந்தெறிதிவிலைபோற்சுவறுறுமவினாந்து. (சுக)

மாலருந்தியபோதுதன்வயிற்றிடையிராதிப்
பாலையென்றுடனுமிழ்ந்திலனாகின்மெய்பதைத்து
வேலையின்றிலைவீழ்ததனாலுமுண்வெண்ணை
யாலுமவெந்தழறணிந்துயிருயகுவனலனே (ரு0)

நாயினுவிரீர்சிறுமுயற்குருளேகணக்குந்
தீயபாலையிற்றனைமறந்தவசத்திற்சென்ற
மாயைமாதுபின்னொடர்நதுசென்மலர்முகமாதர்
வாயினீரநீஇக்கண்கணீர்சுரந்தனவந்து. (ருக)

கானனீனொனச்சிறிதிடங்கடிதுசென்றினைப்பார்
மானனாசிலர்வாய்க்கடைநாவினல்வருடித்
தானையோகரமுகத்தெதிரைசத்துமெய்தளர்வார்
வேனிலுடொடிதென்றுதம்விதியினைவெறுப்பார். (ருஉ)

மாதரிவ்வணந்தொடர்ந்துபின்வரவெழின்மாயை
பாததாமரைவருந்தினபாலையுண்டந்தவ்
வாதிநாயகன்றனைமறித்துதவிசெய்தறன்மெல்
லோதியோடுறவாவமென்றுழைகணமுன்றோடும. (௫௩)

கூந்தன்மேல்விரிமுகிறரக்கோபமவாயகாட்ட
பெருந்தெருவகையனவடமலையருவியையேயப்பக
நாந்தளங்கைகடரவருங்காரொனக்கலாபம
வாய்ப்தமஞ்ஞைகண்மகிழ்வந்தள்ளபெருவனத்தில். (௫௪)

(மாயைவரவறிந்தமாதவாமனந்தளர்தல்)

சிங்கமுங்கரியுமபணிசெயத்தவஞ்செய்யு
வங்குறுந்தவாமாயைதன்முலையிடையாமா
தங்கமுஞ்சிறுசிங்கமுங்கண்டெந்தளர்ந்து
பொங்குறுந்துயரோடெழுந்திரிந்துபோயினரால். (௫௫)

(தூலாசிரியர்.)

கொடியவாளவிரிவேங்கையைக்கண்டமான்குழாம்போ
னெடியவாரசடைமுனிவர்கலங்குறுநிலையுந்
கொடியிலாவுமென்றோண்மடவார்வருதயரு
முடியுமாறருள்செயநீனந்தனனருண்மூர்ததி. (௫௬)

மாயைபோகவோர்கணத்தினிற்றரப்பனீர்மனத்தி
னோபுறீரெனவொருமுனிபோனின்றதுவன்று
தூயமாதவாக்கருள்செய்ததொல்லைநல்லுருவாய்த்
தேயுதுண்மருங்கணங்கெதிர்தோன்றினன்சிரித்து. (௫௭)

பொங்குமாரழல்வெஞ்சுரம்புக்கபூவையர்க்குக்
கங்கையாறெதிர்த்தாலெனக்கண்ணெதிர்தோன்று
மெங்கணயகன்றிருவடித்தாமரையிணையைத்
தங்கனாகுலந்தீர்த்துமெய்குளிர்தரச்சார்ந்தார் (௫௮)

(பாங்கியர் அல்லமனைத்தாறுதல்.)

பெருகளற்றினிலமுந்தியங்கெழுபவன்பிடித்த
கரனெகிழ்த்துவிட்டகல்பவன்போலிளங்காளாய்
வினாமலர்க்கணைபட்டுளையுமெல்லியலை
யருளறத்துறந்தனையென்கொலென்றனரவர்தாம். (௫௯)

(பாங்கியர்க்கு அல்லமன்சமாதானம்.)

பற்றியாயிடைவிடுக்கதாநீயிபோற்றி
யிற்றறநாருளைவிடுத்திலெனிதனையிவ்வுலக
முற்றுமோதுறுந்தமபிழைமொழிசுநருளரோ
குற்றநாடியேதிலரிடைகூறுநரல்லால். (௬௦)

(பாங்கியர் அல்லமனைப்பழித்தல்.)

என்னவோதலுமல்லமனைந்திழைமடவார்
மன்னன்மாமகண்மனததெழுகாமநோய்வளரு
முன்னநீமுனியாதிருந்தின்றுதான்முனிந்தா
யென்னையேறவிட்டேணியைவாங்கினையென்றா. (௬௧)

(மாயைக்கும அல்லமனுக்கும் வாக்குவாதம்)

தொலைநின்றிருமேனிபோலுள்ளமுநதூயதாய்
நல்லையென்றுனைநமபினைனகிஞ்சகநடிப்பு
வலையெனபதையறிந்திலெனெனவன்சொற்
சொல்லிநின்றனன்மாயையெமபிரானிதுசொல்லும்(௬௨)

வஞ்சநாடகநடிப்பதுமாயைதன்செயலோ
தஞ்சவல்லமனறனசெயலோவெனததடங்கட்
பஞ்சின்மெல்லடியாய்கடவுளளாயுமபடிறி
னெஞ்சமாதவாதமையுங்கேட்டறிநிநீயென்றான். (௬௩)

கள்ளன்மங்கையைகசளவுசெய்பொருளினைக்கண்டு
கொள்ளநன்குறிபுகல்விப்பதொககுமென்கூததைத
தளளருஞ்சராமுனிவராற்சொல்லிக்குந்தகைமை
வளளவென்றுபுன்னகைகொளீஇயுரைக்குமம்மாயை. (௬௪)

நெஞ்சமயாதினெலெனையகன்றிடவரிநினைக்குங்
கஞ்சன்மாயையையிலெனனக்கழறவாயுண்டோ
விஞ்சம்வானிறையென்னையெமமெய்யினுல்விடுவான்
றஞ்சமாயையென்றிகழ்தரததக்கசொற்கற்றேய். (௬௫)

என்னையஞ்சிமாவழங்குகாட்டிருக்குமாதவொன்
றன்னவென்றிடவல்லரோவல்லவொன்றன்னைப்
பின்னைவென்றிடவல்லரியார்பேசுதியென்று
மின்னவென்றதுண்ணிடைசொலவல்லமன்விளம்பும். (௬௬)

என்றனையைக்கடப்பவரிலையிலையென்று
வென்றிகூறினையேலவார்நிற்கவேல்வியாய்
நின்றவாருயிர்முயற்சியானிகழ்த்தியமாற்ற
மன்றிவாழ்மறையாகமத்தறிதியென்றறைந்தான். (௬௭)

* நாலுவாக்குநீபார்ப்பினுநானவற்றினுக்கு
மூலகாரணமாகுவன்மொழிந்தவிம்மாற்ற
நூலெலாமுறைத்திடெனச்செருக்கொடுதுவன்றான்
மாலெலாம்பிறப்பதற்கிடமாகியமாயை. (௬௮)

ஆட்டுகிற்பனிவ்வகிலமுமென்றனைநின்னை
யாட்டுகிற்பவரானவறிந்திலேபேதாய்
கேட்டுநின்னையோர்பொருளெனமூடோகிளப்பார்
நாட்டுமென்னைநன்கறிந்துயர்ஞானிகணவில்வார். (௬௯)

(நூலாசிரியர்)

ஆராயாரிருந்தாட்டுவோவதையறியே
மாரவேன்செயுநோய்மறித்ததன்பினென்வாதம்
பாபொனுவியம்பினன்பசிக்கனமிடிற்பசினோய்
தீருமாமருந்துதவுவனென்பவர்கீர்போல். (௭௦)

காமியாகிரீயருச்சனைகடைப்பிடித்தமையா
ஹமவேனெடுங்கண்ணினாய்காமிபோனடித்தேன்
நீமைனெஞ்சினாற்றூணினைந்தனைநினைத்தீண்டேன்
போமினாருடனென்றனன்வன்சொலாற்புனிதன் (௭௧)

(மாயைதன்வலியிழந்துவருந்துதல்).

வேறு.

மண்ணுலகிவிழிகுலமத்தளத்தொழிலோன்றனைவிரும்பிவறிது
மீண்டா, எண்ணன்மகனெனும்பழியைமானாமனிறுவிப்போ
யங்கைகொட்டி, விண்ணுலகைசெய்யச்சூண்முடியாதெவ்வா
றுவிமலன்பங்கிற், பெண்ணரசிதன்முகத்தில்விழிப்பலெனமா
ளையுளம்பீழையுற்றான். (௭௨)

* நாலுவாக்காவன. பரை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி.
என்பவைகளாம்.

(அல்லமன்மாயையைமுனிதல்.)

அன்புனான்புபெற்றகெளியனாடுனைச்சுளொன்றறைந்துவந்து, வன்பினாற்பெறவேண்டின்றழிந்தாயிதுதருமோமாயைமாதே, முன்பினாக்கவிதைத்துக்கரும்பாகவேண்டிமிகமுயன்றுநெஞ்சிற், றுன்பராய்ததிரியுமவர்போலென்றான்மாயைதனைத்துறக்கவல்லான். (௭௯)

(மாயைவருந்தவிமலைஅல்லமனுக்குப்புகல்தல்.)

கனாகுறுகவந்தகலங்கவிழ்ந்தநாய்கன்போலக்கலங்கினின்றவனாபுனாமென்முலைமாயைதனைக்கண்டவிமலையுளமறுகிமாழ்கியிரதமுறுகளிம்புமலிசெம்பினியனோக்குறவியல்புபோலவருள்புரிதிறையவிவள்குணநோக்காதென்றுதொழுதஞ்சிச்சொன்னான். (௮௦)

(விமலைக்குஅல்லமன்சமாதானம்.)

இலங்கிலவேன்மருட்டிமதர்விழிவிமலாய்வறுயவோடிரதந்தன்னா, னலங்கிளர்பொன்னுருவாயிலென்னாலிம்மாயையின்பீரணுகுமென்று, புலங்களறிவரியபரமானந்தசிவயோகிபுகலமாயை, கலங்கியளிபசம்புண்ணிற்செவ்வேல்பட்டெனவழுங்கிக்கழறுகின்றான். (௮௧)

(தூலாசிரியர்.)

நனவொருபுன்கனவாகமயங்கவெனைப்புணர்தவினாளுநம்பென்றி, யெனதெனநின்றுளஞ்செருக்கிடமாயைகூறுதலுமெங்கள்கோமான், கனவினுதர்வுறுமுணவுகுறையுமோபசியதனாற்களைவதுண்டோ, நீனைவிலவருகனவொன்றுகண்டிறுமார்தனைபேதாய்நீதானென்றான். (௮௨)

எவ்வண்ணமுனாவன்மைகொண்டுநீதள்ளினுநானின்றுபோகேன், கைவண்ணமலர்ப்பழிமதனனையாய்நீனைத்தழுவிக்கட்டிக் கொண்டு, செவ்வண்ணமன்கைலைக்கேகியெஞ்ஞண்முடிப்பவெனச்செருக்கிச்சொன்னான், மைவண்ணமலர்க்குழலான்வான்றிரட்டிலிழுங்குவவென்மாற்றம்போல். (௮௩)

முடிக்குமலர்க்குமுன்மடவாள்ருண்முடிப்பவெனுமொழிக்கு
முறுவல்செய்து, பிடிக்கவலையாயிலெனைப்பிடிநடையாப்பிடியெ
ன்றுபிரான்மறைந்தான், மடங்கொடிதன்விழியினாற்காண்பதும
போய்மகிமயங்கிவறிதுநின்றாள், சுடத்தொடிமென்றேண்மட
வாரின்றிழந்தோமிவளையெனத்துயருழந்தார். (எஅ)

வெண்டிங்கணிலவுவாயிடைப்புகிணுஞ்சகோரெனுமென்பு
ளன்றி, யுண்டிங்குவாமுமுயிருளதோநம்மல்லமனுமொருவன்
ருணும், பண்டங்குமொழிமாயைகைப்படினுமவன்பிடிக்கப்படு
வனோதான், ரெண்டன்பின்வழிநின்றமனமாசுதீர்த்தபெருந்து
யோர்க்கல்லால். (எக)

மாயைதனைவாதித்துத்தள்ளுபுதன்னிலைநின்றமாயாவாதி
யாயினனல்வீரசைவசித்தாந்தகுலதீபமாயினுனென் [மாற்றற்
ரேயுமணிறுவியிறப்பெதிர்வுர்கழ்வெனுங்காலமுனைரு [ந்தார்.
நாயமுனிவரொல்லாமல்லமனைத்தொழுதுதவந்தொடங்கிவாழ்

ஏழாவது-மாயைகோலாகலகதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-சுருக.

எட்டாவது.

வசவண்ணர் வந்தகதி.

சுசைவிலல்லமற்காயுமைநற்கலை
வசவதேவன்வலியகணங்கடாங்
கசியுமன்பிற்கயலையினின்றுதென்
றிசையில்வந்ததிறமுரைசெய்குவாம் (க)

தீங்குகாணுஞ்சிறுவிலைநாட்கடன்
வாங்குமோர்பொருள்போக்கும்வறியர்போ
னீங்களுநெடுந்தகைமாயைநின்
றேங்குமாவியியக்கமுமின்றியே. (உ)

(மோகினியுமமகாரனுமாயைத்தொடர்தல்.)

மத்தளங்கொடுவந்தவன்றன்றொடு
பொய்த்துண்ணிடைபோயினளென்னவே
சித்தநாணுந்துயரமுந்தின்றிடப்
பித்தர்போற்பின்றொடர்ந்தனர்பெற்றவர்.

(௬)

தக்கதந்தைதாய்சாயப்பழிசெயு
மக்களின்றிமீலடர்தாமாதலு
மிக்கவன்பிணிமேவலுநல்லவென்
றுக்கநெஞ்சுடனோடினன்மன்னவன்.

(௭)

காய்பசிக்குக்கவன்றுதசைதின
வாய்பதைக்குமறவார்விலையிடைப்
போய்விழக்குழக்கன்றுபுஞ்ந்தவண்
டாய்பதைப்பதுதன்னெதிர்காணுமோ.

(௮)

கண்டவார்சிலைக்கானவர்பார்ப்பினைக்
கொண்டபோகக்குடமபைகண்டேங்கியே
துண்டமாரினாசோரப்பறவைகண்
மணடுநோயின்மறுகுதல்காணுமோ.

(௯)

அரின்மிதிட்டதர்படப்பூம்பனை
மரமுறிததுமழைமதக்கைம்முக
வுரலடிப்பிறையொண்மருப்பஞ்செவிக்
கரிநடப்பக்கலங்கியிரியுமோ.

(௧௦)

பாற்கண்மென்பதம்வைத்துப்பதைக்குமோ
சுரத்துமேனிதுவண்டுவெதும்பிரீ
ரிரக்குமோமகளென்செயுமோவெனத்
தரிக்கருந்துயர்தாயடைந்தேகினுள்.

(௧௧)

பொன்னையன்னபுதல்விபொருட்டிவண்
மன்னர்மன்னன்மனத்தில்வளர்ந்தெழு
மின்னல்காணவுமொழொன்றிருந்ததென்
றுன்னிமாழ்கியவ்வுரார்பின்போயினார்.

(௧௨)

(அரசன்மகளைக்கண்டபுகல்தல்).

அயர்ந்துநிற்குமரிவையைக்கண்டிநான்
முயன்றுமெய்த்தவமுற்றும்பயின்றுணைப்
பயந்ததற்குப்பயனன்றுதவினை
நயந்தெமக்கெனத்தந்தைநவின்றனன். (௧௦)

(தாய்வருந்தல்)

என்னைநீங்கியழிதொழில்செய்பவன்
றன்னைநாடித்தலைமையிழந்தேனோ
கன்னிநீகொடுங்காட்டில்வந்தாயென
வன்னையோவென்றரற்றியமுதனன். (௧௧)

(விமலைஅவ்விருவர்க்கும்உண்மைபுகல்தல்):

மகனுமல்லனவ்வல்லமன்மாயைதும்
மகளுமல்லள்வரைபுரைதோனிஐ
யிகலும்வாட்கணரெய்யுநீயுமிங்
'ககலுமென்றுவிமலையறைகுவாள். (௧௨)

வினைப்பயன்கொளவேண்டினோரிடந்
தனைப்பொருந்துறச்சம்பந்தமாததிரத
தெனக்கினாரிவொன்றபிமானமொன்
றனைப்பொருந்தியழிவரறிவிலார். (௧௩)

தனையராகியுந்தந்தைததாயாகியு
முனையுருதவுயிரிலையாதலா
வினையர்கேளிரினையரயலென
நினைவுநென்மிளிர்நெட்டிலவேவினாய். (௧௪)

(மாயைமுன்றிகழ்வுகூறிக்கைகலாயஞ்சென்றமை).

வேனெடுங்கண்விமலையிவைசொல்லப்
பானலங்கட்பனிமதிவாண்முகப்
பூநறுங்குழற்பொற்றொடிமாயைமுன்
ருனடைந்தமைதந்தைக்குணர்த்தியே. (௧௫)

காவியங்கட்கனியிதழ்மாதுமை
யேவ்வந்தவென்னெண்ணமுடித்திலன்
போவனங்கிப்புரிமுழலோடுநா
னீவீர்நோவன்மினென்னேந்நேந்தென.

(கக)

வினாந்தெழுந்துவிமலையணங்கொடு
வருதுநெஞ்சமாயையக்காட்டுளோர்
பிரிந்தமுங்குரல்பின்றொடர்ந்தேகவே
பொருந்தருங்குயிலைத்தடம்போயினான்

(கங)

(நூலாசிரியர்)

அழுதுவாயவிட்டரற்றிலன்றன்னுடல
புழுதியாடப்புரண்டிலன்மன்னவன்.
பழுதிலாததனபாவைகாணாமையா
லெழுதுமோவியமென்னநின்றானோ.

(கஅ)

(மாயையைந்நேநதுதாய்படுந்நுன்பம்).

விழுவுணமீளவெழுவண்மெலிந்துநைந்
தழுவுண்மேனியசைந்தூந்லங்கையா
லுழுவன்வாய்கொண்டியிர்ப்பளிநப்பலென்
றெழுவன்கைகெரிததேங்குவளன்னையே.

(கக)

பாடுமாதருமபந்துங்கழங்குந்ந்
முடுமாதருமாகுமரிவைய
ரோடுமேவியொருமகள்வாழ்த்தவம்
மடநானினிக்கண்டியிவாழ்வனே

(உ௦)

துளிக்கும்வார்மதுசசோலையும்வாவியும்
பளிக்குமாடமுமபாழ்படவெனமகள்
களிக்குமானிருங்காட்டினுளெம்மைவிட்
டொளிக்குமாறொருசற்றுமுணர்ந்திலென்.

(உ௧)

என்னைவிட்டிருப்பினும்பொற்றொடி
யுன்னைநான்விட்டியிர்பிழையேனென
வன்னைவாய்விட்டரற்றினளாயிடை
மின்னனாருங்கதறினரீவெலையோவ்.

(உ௨)

(ஆசிரியன் அரசனுக்கு மகள் பெருமை கூற மனைவியுந்தானு
மகிழ்வுற்றிருந்தமை.)

வந்துவேந்தன்வழி மரபாரிய
ஹந்தமாமகனேன்மை நாமகருநான்
முந்துகூறிலனேதுயர்மூழ்கிரீர்
சின்னதனோதற்காதெனச் செப்புவான். (௨௩)

அருந்தவம்பலவாற்றும்றிஞரும்
பொருந்தருங்கயிலக்குமின்போனமை
தெரிந்துநெஞ்சந்தெளியவறிந்துநீர்
வருந்துந்தன்மைமடமைமடமையே (௨௪)

சிலைநுதற்பசுந்தேன்மொழிமாதுமை
கலைநாமக்குக்கவின்மகளாகநீர்
தலைமைபெற்றதுசாலுநீமையினி
யுலகினிந்பிறொப்பவரில்லையே (௨௫)

என்றுகூறஞ்ஞரவனிறைமகன்
மன்றல்வாழ்க்கைமனையொடுதன்போரீஇச்
"சென்றுமாடத்திருநகரிந்புகாக்
குன்றமாமதிற்கோயிலினண்ணினான். (௨௬)

வேறு.

(நூலாசிரியர்)

கயிலையில்விமலையோடுகவிரிதழ்மாயைசென்று
வியனிலமதனிற்றனனைவிடுத்தஞான்றென்னவானோ
பயிலவைதன்னிற்புக்குப்பரனையுமிமையமீன்ற
மயிலியறனையும்வாழ்த்திவணங்கியங்கருகுநின்றான். (௨௭)

(கைலையிற்சென்றமாயைஅம்பிகைக்கித்
தன்செயலுணர்த்தல்)

பொலிவழிவதனங்கண்டபோதேயம்மாயைநெஞ்சின்
மெலிவினையறிந்துமன்னைவினவலுஞ்சுள்கொண்டேகி
மலர்தலையுலகின்றான்முன்மயங்கியவாறனைத்து
நலியுநாண்டவருந்திநவின்றனன்குறிப்பிற்றோன்ற. (௨௮)

(அம்பிகைவருந்தமகாசபையில்சுவாமிநகைத்தல்.)

நன்னகமகன்கேட்டுள்ளநாணுபுமுகங்கவிழ்ந்தான்
பன்னதசயனனாதிபண்ணவாநெருங்கவைக்கண்
முன்னகைசெய்துநீயமுப்புரமானச்செய்தான்
புன்னகைபுரிந்தான்பங்கித்புரிசுமுல்செருக்குமாள். (௨௯)

அளியனென்றுண்குநான்சொல்லமனரியனேமற்
நெளியனேவுணைத்திநீயென்றிலங்கயிலெறிதலேபோல்
வெளியபுன்முறுவல்செய்யவிமலன்வெண்மதியங்கண்ட
நளினமென்மலர்போலென்றாய்நகைமுகமொழிக்கிணுளால். (௩௦)

(அம்பிகைவணங்கிப்புகல்தல்.)

போக்கரும்வலிபுகன்றுபோய்வருமாயைசொன்ன
வாக்கினில்வருந்துவேனைவள்ளனீநகைசெய்தென்னன்
மூக்கிலிமுகத்தின்முன்னர்முகுரங்காட்டிதல்போன்மென்ன
மீக்கினரிமையமீன்றமெல்லியன்மெலிந்துசொன்னான். (௩௧)

(சுவாமி அம்பிகையைத் தேற்றல்).

நடம்பயிலெந்நைதமங்கைநாணிஞல்வருந்தினுனென்
நடைந்தருள்சொல்வன்ஞாலமலைக்குமம்மாயைஞனா
னெடுத்தகைமுன்னஞ்சென்றநிலையேநன்றாடுகொல்வோல்.
மடங்கன்முன்வெல்வேனென்றுவருதலேயாற்றலன்றே. (௩௨)

அல்லமன்பெருமையெல்லாமனைவருமறிந்துகொள்ள
நல்லெழின்மலைமடந்தாய்நன்குணர்த்தினேநீயென்று
சொல்லுநரன்றிநின்னைநிந்தனைசொல்லவல்லா
ரில்லையென்றியம்பயாவுமீன்றவளியம்புகின்றான். (௩௩)

(அம்பிகைவீனாவும்சுவாமிவிடையும்).

பொறியிலியேன்செய்தீமைபொறுத்தருள்புரிந்துமெய்ம்மை
யறிவருள்குரவனாகுமல்லமன்றன்னைக்காணு
நெறியருள்புரிதியென்னநினைவனைவணங்கிக்கூற
மறிமழுமார்ந்திருக்குமலர்க்கைவானவனுரைப்பான். (௩௪)

மத்தமதுறுகுணத்துமாயையவிடுத்தவாற்றா
னித்தியகுரவன்றன்னையறிந்திலையணங்கே
சத்துவகலைமடந்தையினிவிடுத்தியாயிற்
கைத்தலெல்லிபோலக்காண்குவையவனையென்றான். (௩௫)

(நாலாசிரியர்).

மிடியடவிறப்பல்வன்றுமேவுமோரிடத்திற்செடபொன்
குடமொடுகண்டவன்போற்கொலசெயநாண்மிறந்துவந்து
துடியிடையுமையெம்மாளைத்தொழுதுசதுவவணங்கைப்
படிமிசையலமற்காண்பாண்செல்கெனப்பணித்தாளன்றே. (௩௬)

(நந்திதேவர் அம்பிகைக்குப் புகல்தல்).

அப்பொழுதருநின்றவருணந்திதேவனன்னே
யொப்பரும்பத்தியென்னுமஞ்சனமொன்றுண்டாயிற்
செப்பருஞ்ஞானந்தவல்லமதேவனென்னும
வைப்பினையெளிதுகாணலாமெனமகிழ்ந்துசொன்னான். (௩௭)

(நாலாசிரியர்)

அழிவருந்தியவைப்பையஞ்சனங்கொண்டொணும்
வழியுடையவன்போன்ஞானமெய்க்குரவனைத்தான்கண்டு
கழிமயலன்பர்காணக்காட்டுகோனீவனென்றெம்மை
வழிவழியடிமைகொள்ளும்வள்ளனந்தியைப்புகழ்ந்து. (௩௮)

சத்தியாலயான்பிணித்ததோதனைத்தனதுதாய
பத்தியாலவீழ்க்கவல்லோன்பார்க்கினிநந்தியேதா
னீத்தினைல்லங்குபூட்டுமிறைவனோவிடுவிப்பாளே
மெய்த்தவாடினானேனயார்விளம்புகவென்றுசொல்வான். ()

(சுவாமிநந்திதேவர்க்கு விடைபுகல்தல்).

அல்லமென்னுஞ்ஞானவானையையகப்படுத்த
வல்லவொண்பார்வைநீயேயாதலான்மண்ணிற்போகி
யெல்லையிலன்பாநெஞ்சத்தின்பருணந்தியென்று
சொல்லினனுயிரிற்றேரன்றத்தனையெனவிருக்கும்பெம்மான்.

(சிவகணங்கள் வினாவும் சுவாமிவிடையும்.)

அந்திவண்ணதவதவகாமானருளிணலின்னகூறச்
சந்தரிதனக்குமெட்டாததாயவன்றன்னைக்கர்ண
நந்திவல்லவனெனென்றுநனைக்கெய்துதனைக்கட்டம்முள்
வந்தொருசிலருணாப்பம்மங்கைப்பங்காளன்சொல்வான். (௪௧)

நந்தியென்றையுணர்ந்தாளுனவன்றையுணர்ந்தேன்
சிந்தைசெய்தெம்மைநீவிர்தெளிவுறவறிகிலீனான்
நெந்தையெம்பெருமான்கூறவிகழ்ந்துரைசெய்தோடொல்லாம்
வெந்துயர்கொண்டிநின்றார்மீளவும்விமலன்சொல்வான். (சஉ)

மாசுறுநதிபத்திவார்த்தையாலறியீர்நீவிர்
காசினியதனிற்சென்றுகண்களாலமையக்கண்டு
பேசுதிர்பின்னவொன்றுபெருந்தகைநந்திதன்னே
உசுவொண்கணங்கடும்மையேவினனருளிஞானே. (சங)

(தூலாசிரியர்)

கண் ணுதலருளாலேவு வகணங்களுட்டலைமைபெற்றோர்
மண் ணுலகதனில்வேண்டிவளமபதிதோறுமவந்து
நண்ணினருலகர்கண்ணினரர்வடிவாகத்தேதான்ற [ர்.
வெண் ணுநினெழுநூற்றின்மேலெழுபதென்றுரைக்குமெண்ணு

நந்தியென்கின்றஞானஞாயிறுந்லத்துதிப்பின்
முந்துறுமபணனொன்னுமுவல்லிருள்கெட்டோடுஞ்
சந்திரமௌலிசீர்வெண்டாமமாமலருமெண்ணு
விந்திரன்முதலாயுள்ளவிமையவர்மனமகிழ்ந்தார். (சரு)

எட்டாவது-வசவண்ணர்வந்தகதி - முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-சஅக.

ஒன்பதாவது

அக்கமாதேவியுற்பத்திகதி.

புரஞ்சுமென்றுகைப்புனிதன்பாலமர்
உருந்தடங்கண்ணிதன்கலையுந்நதியு
மருங்கணநாதருமகனிலத்திடை
வருந்திறமறிந்தவாவுகுத்துக்கூறுவாம். (ச)

பெடையொடுசுரும்பினம்பெரிதினாந்திடக்
கடிதடமள்குவாய்க்காலிளையே
மடையுடைமதுமணமுமலர்விய்சோலையு
முடிதடையெனுந்கொன்றிண்டாயினட். (உ)

நன்மையென்பனவெலாமுடையனான்மறைப்
புன்மையென்பனவெலாம்பொருந் துறனெனுந்
தன்மைதன்பெயரினா லுறியத்தக்கவ
னின்மலனெனவொருந்கரிலானுளன். (க)

அவனெழின்மனையவளாடகத்தினைச்
சுவணமென்குதலெனச்சுமதியென்பவ
டவநிலைதன்னினுந் தலைமைத்தென்னவே
யுவமையிலில்லறத்தொழுநீர்மையான். (ச)

தூநிருமலனுக்கச்சுமதிதன்னிடைத்
தானொருமகளைச்சார்ந்துதே தான்றினு
ளானுயர்கொடியினேனங்கைதாங்குரு
மானுறழ்சததுவகலைமடந்தையே. (ந)

(தூலாசிரியர்)

மதிபெறுகடலெனமகளை யின்றவர்
நதிபெறுசடைமுடிநம்பன்பாலுறு
கதிபெறுமதிதுதற்கரும்பைப்பெற்றுநற்
றுதிபெறுமலையெனமகிழ்ச்சி துன்னினார். (சு)

(பிதாவினால் உபதேசமும் சிவலிங்கதாரணமும்செய்தல்)

நெறிமுறைநிருமலனீ றுசாத்தியே
யறிவருமஞ்செழுத்தறைந்துமெய்யுணர்
குறியினைத்தரித்தனன்ருழுவியாகிய
பொறிநிகருதுமொருபுதல்விக்கென்பவே. (எ)

(நாமகரணம்.)

இந்துவார்சடையினோனிடத்தளையெனுஞ்
சின்தையான்மகளைமாதேவியென்றொரு
சந்தநாமங்கொடுத்தானழைத்தனன்
நந்தையுதற்குநற்றவம்புரிந்தவன். (ய)

(மாதேவியம்மைவளர்ச்சி.)

அறிவருளாதரவடக்கம்வாய்மைமெய்த்
துறவுநல்லொழுக்கமேதூய்மையென்றிவை
யுறவொடுகுழுவியாயுடன்வளர்ந்திட
மறுவறுசுமதிதன்மகன்வளர்ந்தனன். (ஊ)

வாடியமருங்குலம்மாயேதோன்றுநாட்
கோடியசிலைகொடுதவங்குலைப்பவே
யோடியமதனன்மாதேவியோங்குநாள்
வீடியசிலையனாய்வீழ்ந்துமாழ்கினான்.

(க௦)

விழுந்தன்கொடியதீவினைப்பரப்பெலா
மெழுந்தனநல்லறம்யாவுந்திங்களங்
கொழுந்தெனநீருமலன்குமரியோங்குநாள்
முழங்கினசிவாகமமுற்றுமெங்குமே.

(க௧)

வேறு.

(தூலாசிரியர்)

ஈங்குமாதேவியின்னணமிருப்பவெம்பிரானேவியகணங்க
டாங்கள்வேண்டியவொண்பதிதொறுமுன்செய்தவத்தர்பானன்
மகவாகித், திங்கிலாச்சித்தராமையன்மாச்சிதவனென்றிடுபெ
யர்முதலா, யோங்குநாமங்கள்வேறுவேறுறக்கொண்டுற்றனர்ந
ற்றவமுயன்று.

(க௨)

பயக்குறுமினியசங்கரபூசைபல்வநெறிப்படவியற்றிச்சிறக்க
செயற்கருஞ்செய்கைசெய்தவாரிருந்தார்தென்றிசைக்கயிலேபாற்
மயக்குறுமமணவல்லிருண்மெலியவயிணவமெனுமுடுமழுங்க
வியக்குறுசைவமலரன்னந்திவெய்யவனுதித்தமைவிரிப்பாம்.

வாயின்மண்ணிட்டிக்கொண்டவன்றன்னைமதித்துநன்னுதலி
ன்மண்ணிடாமற், பாயும்வெண்டினாயிற்றுயில்பவன்றனக்குப்
பரிதியொன்றளித்தருண்முக்க, ணையகன்றனையேகருதிவெண்
ணீற்றானன்னுதல்வீதியையணியுந், தூயநன்மறையோர்தமக்கி
டமாகுந்துரிசிலாவிங்குளாபுரியே.

(க௩)

(நகரச்சிறப்பும்தந்தணரொழுக்கமும்.)

கதிர்விளைச்செந்நெற்காடுகும்புகரும்புகும்புகும்தலியங்கதூரும்
புதுறும்பாளைக்கமுகதூழ்முப்புடைப்பசுங்காயதெங்கதூரு
முதிர்கனித்தேமார்தண்பொழில்பார்ப்பார்க்குயர்வுறுதுயர்மிடி
புகாம, லதிர்முரசியம்பும்வீதியந்கரிற்கணிகன்வைத்திடுபடை
காட்டும்.

(க௪)

விருந்தினுக்கிவாரன்னமந்கரினவேதுயர்மடந்தையொல்லா
ம், பொருந்துமன்னத்திற்கிடுவனவிருந்துபுனல்வயற்செங்கமலங்
கள், வருந்துதுண்ணிடைநன்மாதர்கைமமலர்க்குவண்டினைகொ
டுப்பர்பேரின்பந். தருந்தனிசகர்குழ்தடங்கள்வண்டிற்குத்தாண்
மலர்கொடுத்திடுமன்றே. (கசு)

இந்நகர்வாழுமறையவர்செய்யும்யாகநாமம்படிந்தன்றே, பொ
ன்னகர்வாழ்நர்நிறைந்தவாயுளராய்ப்பொருந்துதலிந்நகர்மறை
யோ, நுன்னருமனுவானெருப்பினைவளர்த்திட்டொழுநுநீர்கா
ட்டிறினன்றிப், பின்னொருசெயலாற்கலியுகந்தன்னிந்நெருநுநீர்
காணுறப்படுமோ. (கசு)

இனையமாநகரினந்தணர்க்கெல்லாமிறைமைபூண்டெனொரும
றையோ, னினைவெலாமரன்னுளினுமுனையெல்லாநிருமலன்று
தியினுஞ்செய்யும், வினையெலாமவன்பூசினையினுமவைத்தோன்
வேதமுமொழக்கமும்வல்லான். மனையுளானெனினுந்துறந்தவ
ர்க்கொப்பான்மற்றவனாமாதரசன். (கசு)

திருந்தியவனையான்றேவிதன்னுமஞ்செப்பின்மாதாம்பிகைபெண்
ளருந்ததிமுதலாங்கற்பினரியாருமநுநிலபூநின்றிமுற்ற [பார்
நிசந்தசமவனோக்கைகருவித்திறைஞ்சிநினைந்துபின்பாயலிந்நபிப்பா
கருந்தடங்கயற்கட்டிங்கொடியனையாள்கற்பினையாவோபுகல்
வார். (கசு)

பூங்கொடியனமாதாம்பிகைபெருமைபுனைந்துநாயன்றுபட்டா
ங்கே, யோங்கியவபாசிவனெனவேதமுனாத்திடுமருநந்திவந்தா
ன், றாங்குறவவடன்வயிற்றிடையதனாற்றக்கவர் தகவிலொன்ப,
தாங்கவர்பயந்தபுதல்வனாற்றெளியவநிமினென்றறைகுவர்பெரி
யோர். (உ௦)

ஐந்தொழிலொருவன்றிருவுளமகிழமுறுதொழிலாளன்மாதா
சன், பைந்தொடிகொழுநற்றொழுதெழுதொழிலான்பரிந்துதிவ
ளர்ப்பவன்மறையோன், செந்திருவனையாள்விருந்தினர்வயிற்றி
ற்றீயவிப்பவளிவர்பெருமை, நந்தெழின்மலனோன்சொன்மகளி
ருக்குநாவினும்புகன்றிடப்படாதே. (உ௧)

(நந்திதேவர்கிருவவதாசம்.)

இன்னமாதாசன்றேவிதன்வயிற்றினிவ்வுலகெல்லாஞ்செய்புண்
ணியத்தான், மன்னுமாரளிகள்விருந்துணக்காமர்வல்லியின்மலர்
மகள்வதுபே, வெண்ணையாளுடையநந்திவானவன்ருனெய்திவ
ந்துதித்தனன்னு, சென்னியர்ஸமரர்தொழுதுபூமாநிசந்தினர்து
ந்துயிமுழங்க. (உ௨)

(னாலாசிரியர்.)

எங்குருநததுதானறுநாட்புதுமையென்சொல்வாங்கண்மீழ
ட்டென்னும், செங்குணவமணருளத்தெரிஈழுவோன்வேடங்க
ணடஞ்சலிசெய்ய, வங்கொருநேயமபிறந்ததுதிருமாலடியவரு
ளத்தினிலெங்கன், சங்கரனிறைவனெனவொருநானஞ்சார்ந்த
துதமையறியாமல். (உக)

கொலைளவழுக்காறவாவொடுவெகுளிகொடுஞ்சொல்பொய்ப
யனிலகூற, னிலையழீஇயொருவன்செய்நன்றிமறத்தனிந்தனைவு
ஞ்சனைபிறந்தஞ், சிலைநுதன்மடவார்க்கருதலென்றினையதீமைக
ளியாவும்பொயினவா, னைமலிதருமமூர்த்தியாகியநன்னந்திவா
னவன்புவிவருநாள். (உச)

(சிவபெருமானால் வீழ்தியும்சிவலிங்கதாரணமும்தரித்தல்)

தாடலைநத்திங்கெம்மையாணந்திதாயகட்டினுரின்றுததாமே,
லேடலிழ்மலர்வாண்முகமதுதேதான்றவெழுந்தருளுதன்முனங்கு
ருவாய்க், கூடலசங்கமேசன்றாய்க்கோளித்துக்குறுகிநன்னுதலி
னீறணிந்து, வீடருள்பரமசிற்கனலிங்கமெய்யுறத்தரித்தனம்
மா. (உரு)

(வசவேசனென்னும்பெயரிட்டமை.)

தரித்தபின்றனதுமேனிகேதான்றாமற்றயெதிர்நன்றிபுப்பேர்,
திரிததுநல்லவசவனென்றுபேரிட்டுச்சென்றனன்சிவன்நனைக்கு
ருவா, நோருத்தர்தம்மிடத்திற்பாவனைசெய்கென்றுநாப்பவரு
னாகெடத்தானே, யருட்குருவடிவாய்வந்தருன்புரிந்தவாலமார்
குலபாணியனே. (உசு)

(உலகுளோர்வசவேசரைப்புக்கழ்தல்)

பிறந்தமெய்ஞ்ஞானப்பிள்ளைநன்னுதலிந்பெருகொளிரீறுமொ
ண்களத்திற், சிறந்துளவடவலிங்கமுங்கண்டுசெறித்தவானைவரு
டவியந்து, மறைந்தரன்குருவாய்வந்திவைபுனைந்துமகவினைச
வனென்றொருபே, மறைந்தனனென்னவழிந்தனடிசுனறிபுணி
னறிவிக்கவன்றே. (உஎ)

குறில்வழிவதரந்தனில்லையாய்க்கூடியதகரமுன்னொழுத்தென்
றறிகுறிவடிவந்திரிதல்வேபாண்டியுடல்விடையெய்திரித்துற
நறுமலர்வழியிததன்வெல்லநந்தியெய்நன்னகிழ்தார்
பெறுதவமுயன்றவன்னையுழ்க்கரவுழ்வுமுடிவைத்தியோரு
ரைப்பா. (உஊ)

{ சாதகன்மம். உத்தாபனம். நாமகரணம். அன்னப்பிராசனம் }
{ பிரவாசம். பிண்டவிர்த்தி. சவுளம். உபநயனம். }

(இவ்வெட்டுவகையுமுறையே கூறப்படுவன) புத்திரோற்பத்தி யாயகாலத்திற்செய்யுங்கிரியை, அசுத்தமாகிய அறைவீட்டினின் றும்சுத்தமாகியவுயர்ந்தவிடத்திற்சுழந்தையைச்சேர்ப்பிக்குங்கி ரியை, பேரிடுதலிற்செய்யுங்கிரியை, சோறுட்டிதலிற்செய்யுங் கிரியை, சூழந்தையெடுத்துக்கொண்டு ஆலையத்திற்குசெல்லுங்கி ரியை, சரீரத்தைவிர்த்திசெய்யுங்கிரியை, மயிர்வினைக்குச்செய்யு ங்கிரியை, பரிசுவத்தைத்தரிசிப்பதற்குச்சமீபமாகியநயந்தையு ண்டாக்குங்கிரியை, இவையாவும்முற்றமுடித்து (சு-வதுகாண் டோபக்கிரமணமாகியவேதபாகங்களை அததியயனம்பண்ணுவித் தல்.)

ஈன்றநாடொடங்கிச்செய்கடன்முற்றுமியற்றினன்மாதிரசன் றான், றென்றுமோர்குழவிப்பதங்கடந்தெங்கோன்சொல்குரு முன்னுறுங்காலே, யான்றமாமறைகண்முதலகாய்த்தான்முன்ன றிந்துளகலையெலாமறிந்தான், சான்றதாமதியமிரவிவந்திறுப்ப த்தன்கதிர்தானடைகுதல்போல். (உக)

(நூலாசிரியர்.)

பரமணையிதழ்ந்துநெறியலாநெறிபோம்பரமதயானையையடக்க, வரமுறுகூர்மையங்குசமென்னவரனடியாரொனுமாவிற, கொரும ழுவிளங்கன்றெனவருள்வசவனெழுநாள்வளங்கொள்கல்யாண புரமுறவமணகுழாத்தொடுமிக்கபுரவலன்விச்சலனிரந்தான். ()

படியில்கல்யாணபுரமெனுந்துசுபரிசிவபத்தியால்விளர்ப்பக் கொடியபுன்சமணமாசுவர்பிடித்தாங்குலவயத்திருந்திடுமந்நா னடியவாச்செல்வமெனும்வசவேசனங்குடன்வந்தநாகாம்பை யுடன்வரவந்தவ்விச்சலனகரினுற்றனன்றவாநெருங்க. (கக).

(விச்சலராசன்உட்பகைகொண்டவசவேசனாத்தன்னிடஞ் சேர்த்தல்.)

வந்தனன்வசவதேவனென்றுணாப்பமன்னவன்விச்சலனறிந்து மந்திரியென்றுமறைந்தவுட்பகையைமலிபொடிமூடியதழலை வெந்தழலென்னவிறிந்திடாடுதெய்தெய்கைநீண்டதலெனவெ திர்போ, யுய்த்திடவரிதாய்ததன்மதமிழியவுடன்கொடுகோயிலு ட்புகுந்தான். (கஉ)

(நூலாசிரியர்.)

பொருந் துமத்தாணியிடைத்தவிசொன்று புறமதகோளரிக்கு தவி
யிருந்திறற்சிங்கஞ்சுமர், ஆணைமேலிருந்தனனரசனப்போதி [ர்
லருந்திறற்றாணைகாவலர். நதரமைச்சாவெண்கவரிகொண்மாத
நெருங்கிநிற்கரியபேரவையிடத்து நிகழ்ந்தமையொன்றெடுத்து
ரைப்பாம். (௩௩)

வேறு.

இந்திரனெதிர்நின்றாடுமேந்திழைகாதிற்செம்பொற்
சுந்தரவேலையொன்றுசோநெசைச்சுருணமுடங்க
லந்தரமுடடினின்றமரசன்மேரவையிடத்து
வந்தெதிர்விழுந்ததொன்றுமானிடாமருணடுநோக்க. (௩௪)

நின்றவொடுத்துந் துநெடுங்கையிற்கொடுப்பவாங்கி
வென்றிகொண்டடங்கலன்னா. விரித்ததையெழுத்ததுநோக்கித்
தன்றலையெழுத்தேபெயனதது. அனாந், 'லன்மயங்கி
வன்றிறலமண்காலன்மலர்க்கையிற்கொடுத்தானன்றே. (௩௫)

வாங்கியமுடங்கடேனக்கிவசவநாயகனிவ்வோலை
தாங்குநின்ற விசினகீழோதமனியவைப்புண்டென்ற
தோங்கியதூணசெய்தோராயுனக்குநானகாட்டுவெனென
ருங்கதையகழ்வித்தானட்பரசர்கோனதிசயிப்ப. (௩௬)

அகழ்ந்திடநிதியைப்பொன்றாடகமலையிலத்திற
புகுந்திவண்வந்துமெல்லப்புறப்படலபோலத்தோன்ற
மகிழ்ந்தனனரசாகோமானவசலனைகண்டபோதே
நிகழ்ந்தவொண்பயனுணர்ந் துநெருசகநனிவியந்தான். (௩௭)

பயிலுநல்வினையெமுகூப்பயந்தவிவசவதேவன்
கயிலைநன்மலைக்கிரண்டாங்கடவுளையென்றுசொல்லி
யியலுணாமடந்தைபொய்யாளென்பதைப்பதுக்கிணைச்
செயலினைவிழியிற்கண்டோதெளிந்துநெருசகமகிழ்ந்தார். ()

(விச்சலன்தன்னரசரிமையைவசவேசற்களித்தல்).

மந்திரிக்கிழமைநல்கிமரபுளியுரிமையாற்றி
மைந்தனைப்புரக்குந்தாய்போன்மற்றைப்படித்தியென்று
சிந்தனைகளிப்பவின்சொற்செப்பியாயிடையிருப்ப
நந்தியைத்தொடர்புகொண்டாளுந்தகத்தடக்கைவேந்தன். (௩௮)

(நூலாசிரியர்)

(அரசன்வசவேசற்குவிவாகமுடித்தல்).

பெருந்தகைவசவதேவன்பெருமைக்குத்தக்கவாறே
யருங்கடிமணஞ்செய்வித்தானலங்கல்வேன்முருகனன்னான்
நிருந்தியவம்மணத்தின்சிறப்புநாம்விரிப்பதென்கூல்
புரந்தனையன்றுதொட்டுப்புகன்றுகல்யாணமென்றால். (சு௮)

இவ்வகைகல்யாணத்தினிருப்பநாகாம்பையென்னுந்
தவவைவநமவசவதேவன்றன்பிரசாதந்தன்னு
நிலவ்வமின்முத்திமெய்யோடிருக்கையினளிக்கும்வீர
சைவநன்னெறிவளர்க்குந்தனையனையின்றாளம்மா (சு௯)

மைந்தனையீன்றுவந்துவசவநாமம்புனைந்தா
ணிகதையில் கற்புநங்கைந்கழ்ந்தருமுகங்களாறு
* மந்தமிறலங்கனாறுயறிவித்தற்குலகில்வந்த
கந்தனென்றுன்னவந்நாகாம்பைதனமகன்வளாந்தான். (சு௧௦)

வீரமாகேசுரொன்னுமென்பயிர்வளர்க்கவந்த
மாரிபோனிகரில்செனனவசவதேசிகனிருப்ப
நேரிசுவசவநாமநெடுந்தகைமகவொன்றினறு
சீருலாஞ்சுகமேசுதேசிகன்பெயர்புனைந்தான். (சு௧௧)

மொழியினுனினையோளோக்கான்முக்கண்ணடியர்வேண்டிற்
றொழிவிலாதுதவித்தாய்போலோம்பினன்புறமததேதோ
வழியெலாம்வழக்குமாறமலிபுகழ்ச்சைவமென்னும்
பழியிலாவழிநடப்பப்பண்ணினன்வசவதேவன். (சு௧௨)

(கைலையினின்றும்வந்தகணங்கல்கல்யாணபுரிககிச்செல்லுதல்)

அரனடியவர்க்குத்தேனுவாகியவசவன்கீர்த்தி
விரிநிலமுழுதுமேபார்ப்பவெள்ளிவெற்பினையகன்று
தனாமிசைவந்திருந்தவொலாமுணர்ந்துசென்றார்
பொருலில்கல்யாணத்திற்குப்போதல்பேற்றகல்யாணத்தில். (1)

*ஸ்தலங்களாவன - பக்தஸ்தலம், மஹேஸ்வரஸ்தலம்,
பிரசாதிஸ்தலம், பிராணலிங்கஸ்தலம், சரணஸ்தலம், ஐக்கியஸ்தலம்

(வசுவேசர் அடியார்களை யுபசரித்தல்).

பலொடுவரினுமென்றும்படி தனிவரினுமிக்க
நலமொடுவரினுமேனிநலமறவரினுஞ்சீர்சான்
மலைமகள் கணவன் றெண்டர்வரவுகண் ணுறினெதிர்த்து
நீலமிசைவணங்கியஞ்சிநின் றுநன்றாற்றநந்தி (ச௬)

சாதியுங்குறியுநீத்துச்சரணரைச்சிவனெயென்று
பாதபங்கயமிறைஞ்சிப்பததிசெயகு வனன்னநதி
தீதறசுவைத்திங்கண்டாற்செய்தசெங்கரும்பும்வேயபுய
பேதமொன்றுமற்சாதிபெயர்விடுத்தறிதல்போல. (ச௭)

மாதர்கடமையகன்றமலிதுறவினொண்ணில்லார்
கோதையருடனிருத்துங்கொடுமயலிலொண்ணில்லார்
மேதைகொளருசசனைக்குவேண்டிபுழுதுங்கொண்டு
போதுகள்வழாமலீசனபூசைசெய்பவொண்ணில்லார். (ச௮)

விரதங்கள்வேறுவேறுமேவிநற்புறொண்ணில்லார்
பரதஞ்செய்மதாரிக்கட்பரத்தையாமனைகடோறுஞ்
சுரதஞ்செய்ப்புறொண்ணில்லார் நாயகனைந்திராம
வரதன்றனன்பின்வாழும்புழுவின்மாகேசரமமா. (ச௯)

தீதுசெய்யமணர்முன்னாச்செயற்குஞ்செய்கைகாட்டி
வாதுசெய்தவஞ்செருக்குமாய்வுசெய்கிமையமீன்ற
சூதுசெய்முலைமடந்தைதுணைவனொடொண்டர்க்கெல்லாம்
யாதுசெய்குவனென்றேவலியறவவன்வசுவதேவன். (௫௦)

உளந்தெளிசரணர்சமமோடிந்நாறயொருநாளி
னளந்தறிவரியசோகிபல்லமன்றபுநோக்கி
வளங்கெழுதிருக்கல்யாணவளங்கர்தனில்வாறோக்கு
மிளம்பயிர்போலிருந்தானெம்மையாருடையநந்தி. (௫௧)

ஒன்பதாவது-அக்கமாதேவியுற்பத்திகதி-முற்றிற்று.

ஆத-திருவிருத்தம்-௫௩௨.

பத்தாவது

மாதேவியம்மைதுறவுகதி.

தன்னைக்காணுவேளாண்பாயத்தொன்று
மன்னைக்காணுஞ்சோறெனவிட்டருண்மாதேவி
மின்னைப்போலுமல்லமுதேவனுள்ளையாடுங்
கொன்னைக்காணிற்றேழியுலகத்தமைக்கறுற்றாம. (௧)

(பேதைபெதும்பைநீங்கி மங்கைப்பருவமடைந்தமை.)

கொங்கைப்பொறையைக்கொண்டுமருங்குற்கொடிவாட
வங்கைக்குடநெய்பெய்தழலென்னவழகெய்தி
நங்கைக்கிணைகண்டிலமுலகெங்கணுநாமெனை
மங்கைப்பருவநண்ணினண்முற்றுணர்மாதேவி (உ)

வாதித்தொன்றோடொன்றழல்போன்முலைவந்துற்றும்
பேதைப்பெண்போற்காமமுளந்திறபிறவாமற்
பாதிப்பெண்மேனியனெனுமின்பபுதிதன்னைச்
சாதித்தெய்துஞ்சாதனமோடுதலைப்பட்டாள். (ங)

தன்னையறிந்திடையீடறமுககட்டலைவன்பாற்
பின்னமறும்படிமேவுபெரும்பருவப்பெண்ணைக்
கன்னனெடுஞ்சிலைமன்மதன்வேரிக்கணைபாயு
மன்னுமிளம்பருவத்தினளென்பர்மறைப்புற்றார் (ஈ)

வண்பிபடாதலாசண்பகமேயெனமாறாகிப்
பண்டரோடோமாசெய்தன்வண்பிபடாமேனி
கண்டிடுமொண்சுடரோயெனுமறுகவின்பொங்க
வொண்டவனின்மலன்மாதமர்நாள்களினோர்நாளில். (இ)

(அமணனாகியகவுசிகராசன்பவனிவருதல்.)

வீரனருறைவின்மூமமதவேழமிசைக்கொண்டு
தாருந்தோளும்பொங்கமதிக்குடைதன்மேலா
மாரண்கரிமேல்வந்தனென்னமணிப்பொற்றே
ருருந்தெருவிறகவுசிகமன்னனுலாவந்தான் (ஈ)

இயங்கடரங்கநெடுங்கடலென்னவெழுந்தார்ப்ப
புயங்குமருங்குன்மடந்தையர்பாடியுடன்பொத
வயங்குகளிவரந்திளமைந்தர்மருங்கினடுத்தேகப்
புயங்களலங்கலிலங்கவிசும்பிறைபோல்வந்தான். (ஈ)

மாணுநெடுங்கரிமீதுபுரந்தனில்வந்தானைச்
காணுமடந்தையோதுமுணர்ந்திலர்காமத்தா
ணுமிழந்தனர்நுசுமிழந்தனர்நன்றாகும்
பூணுமிழந்தனராவியிழந்திலர்போனார்கள். (அ)

நல்லமத்தாநெண்ணெயினின்பானன்றுண்ணச்
செல்லுசுரும்பேவெங்கரியின்றழ்செவியூடு
மெல்லகடந்தேதேபோவென்மெல்லவிளம்பென்று
சொல்லிமறங்கூர்வேலனகண்ணார்துயர்கின்றார். (ஈ)

(அரசனமாதேவியமமையைக்காண்டல்.)

கோதையாமாலாலிவவகைநோவகொடிமாட
வீதியினூடுவருநதிறனமன்னன்வினையில்லா
மாதவனாகுநின்மலனுக்கோர்மகளாகுநு
காதொகொதுங்கண்மடமாதைக்கண்டானே. (௧௦)

(அரசனயானைமீதுபரவசமடைநதுபுகல்தல்.)

கண்டனனோவிலையோவெனுமுன்னங்கழைவாங்கிக
கொண்டனன்வாளிசொரிந்தனனோடிக்கொடுமா
னுண்டிலையோவெனவாவிதளர்ந்தேயும்பன்மேல்
மண்டலமாளுமன்னனிநுநதான்வசமறநே. (௧௧)

கொங்கைப்பாரத்தான்மலர்வாசககூடாம
லிங்கிப்பாரிற்போதுமலர்க்கணெழின்மாலோ
மங்கைக்கோலங்கொண்டிலத்திலவருமின்னோ
வங்கைக்கார்த்தட்பொற்றொடியாரோவறியேனே. (௧௨)

வஞ்சிநடந்தேயென்னெதிர்வந்தேமயல்செய்தா
னெஞ்சுதளர்ந்தேன்மாலில்விழுந்தேதனினைகானே
னஞ்சலையென்றேயின்றனையாளேலனல்காணும்
பஞ்சபடிம்பாடங்கசனம்பாற்படுவேனே. (௧௩)

(அரசன்மாதேவியமமையைத்தொரிதல்.)

என்னநினைந்தேதமன்னவனவெந்தீயிழுதாங்கி |
முன்னர்மருங்கேநின்றவொருததன்முகநோக்கிப்
பொன்னெனவந்தவ்வாயதலின்றுபுறப்பட்ட
கன்னியணங்கார்நீயறிகென்றானகாமுறநே. (௧௪)

ஒடியறிந்தேயனனவனவநதங்கூனாசெய்ய
வாடுமருங்குன்மங்கையையினனாமகனென்று
நீடியவெந்துயர்மன்னனறிந்தெநநெறியாலுங்
கூடுவனிர்தவணங்கினையென்றுகுறித்தேகி. (௧௫)

கோயிலின்மேலியிருநதுயாளுனககுறிகூறு
துயவராகியவாரியர்தாமுஞ்சுடர்செமபெரி
சேயிழையாருமவலிந்துறிலின்புசெயாளொன்று
வாயிலினுலனைவேனெனமுன்னமனதெனணி. (௧௬)

(மாதேவியம்மையைமனைவியராக்க அரசனால்விடுத்த தாதிய-
ந்ருமலய்யருக்குப்புகல்தல்.)

வேறு.

தூதுவல்லநன்முதுக்குறைமாதரைத்துணிந்து
நீதிவல்லவனிருமலனமகடனைவி
திதிவெம்மனைகிழத்தியாம்படியுரைசெய்து
போதுமின்களெனேறவினனவியனிலம்புரப்பான் (௧௭)

ஐயவன்னதேசெய்குமெனப்புகனறகத்திற
பையவந்துநன்னிருமலன்றிருமுகம்பார்த்து
வையமனனவன்கருத்தினைகுத்ததனம்றுததுத
தூய்யமங்கைமீமோமககடாதிதுவெனசசோன்றான. (௧௮)

வேந்தன்மாமனைதும்புகளாயினவவேந்தன்
சார்ந்தவாழ்வெலாநுமவெனவறிகிலீதானே
போந்தவோர்திருமகளைவவினைப்புறம்போக்கு
மார்தர்யாருளரொன்றுமங்கையர்சொல்லகுப்பான். (௧௯)

இம்மைசேர்பயன்கருதியேதகாதவரிடத்திற்
கொம்மைகார்முலைமகட்கொடைநேர்ந்தவக்கொடியா
ரம்மையாழ்ந்தியத்திடைவீழ்ந்தனரழுந்திச்
தம்மைகோக்குநொருவருமினறியேதனார் (௨௦)

தமக்கடாததுசெய்துயிர்வாழ்வதுசன்னிற்
சுமைக்கடாதமெயவிடுததேவனெனசொல்ல
கொம்கடாததுபுகன்றநாமங்கைமீரிச்சொ
லுமக்கடாததென்றியம்பலுமங்கையர்சொல்லவா (௨௧)

உறையில்வாளொமொழுகுறுவனத்தோடி
மறவனோர்பொருடருகெனவித்தலைமானு
மிறைவன்வாழ்குடிதன்னிலொன்றொருபொருளிரத்த
வறவனாகியநீயிதையறிந்திலையத்தோ. (௨௨)

(ந்ருமலய்யர் தாதியரைமகளிடத்துய்த்தல்.)

என்றுமாதராரீகடறுந்ருமலனென்கண்
மன்றல்வாரகுழல்பேதைதயோவல்லனும்பினத்தைச்
சென்றுகடறுமின்கண்மன்மினிசந் துணாசெய்யி
ன்னிப்போமினென்றியம்பினனவார்மனநயந்து. (௨௩)

மங்கைபாலடைந்தறைகுவர்மதன்வலிமாய்க
கொங்கைமாமுகிழ்ப்பூங்கொடியருள்கூர்ந்தே
யெங்குகளகோமகஞாயிர்நிறுத்தினையென்னி
லங்கண்மார்வத் துயிர்க்கெலாமனனையாகுவையால். (உச)
மாதேவியம்மைமொவினையதைதகருதியிணங்கியது.

என்னவோ தலுந்ருமலனீன்றருளென்றாய்
மனனென்மனைதுறக்குமோருழ்ச்சிபாமிதித்துப்
பெர்னனனீரரெனக்கொருகூர்னைப்பொருந்திப்
பன்னுமாய்னீர்பணித்ததுநனெனப்பகர்ந்தாள (உரு)

(நூலாசிரியர்

துருசனறவர்பொற்றொழிசொல்லியசொல்லாற
தாதல்கொண்டனொன்றுளதெரிந்ததாங்கருதி
மாதுந்ந்பெருங்கருணையொவதற்க்கங்கண்மன்னன்
புத்தறந்தனைபதுபயததக்கவென்ற (உச)

உள்ளமாயவமோடேகியமடநசையருணாப்ப
வள்ளலாகிய மன்னவனமனநனிமசிந்தது
செளமாரமுதனையவளிநுதுழிசசெனரு
னெளஞக மனநாபகொண்டவனென்செயவியசையான். ()

அரசன் அழகைநோக்கிபுகலதல்).

வல்லிகொண்டையைப்பொன்மலையென்னெமதியா
னிலவறுங்குடமாகேவெயனணினனுசலை
வில்லெனுப்படிநீனத்தனனெண்ணொருமென்னுண்
சொல்லுவன்றனக்ககப்படுமடந்தையாய்துணிந்து (உஅ)

(அரசன்வினாவும் மாதேவியம்மைவிடையும்).

அருள்செய்தென்னைநீயளித்திடமசுற்றநான்செய்வ
கூணசெய்தானதுசெய்வனென்றரசாகோணுணாப்ப
வணசெய்தோளிநுயென்னைநீவலிந்துபுல்லாமைக்[ங்கி. ()
கொருசொலுண்மைசொல்லென்றனொருபுடையொது

நூலாசிரியர்.

நன்கருத்திசைவாலன்றிநன்னையானவியே
னென்பதற்கொருருளுரைக்கும்குகிவெழுந்த
மின்கொடிச்சிறுமருங்குலாய்க்கொன்னென்னை
புன்புகர்க்கருங்கடாக்கினிற்றசர்க்கொண்டபுல்லான். (க0)

அரசன்சபதம்புகல்தல

வேறு

வந்தநலவீருந்திருப்பமனைவினுற்றருநதுவானும
பந்தியினுணவுவேறுபணனுபாதகனுந்தாயுந்
நந்தையுமுணவுண்ணுதசமுககனுமுசசிப்போது
மென்றவாதமைநோக்காமனுக்காநதிமெனடியனருனு (௯௧)

நின்றதசெய்யுணவினுணுந்ருமலனபுசையின்றி
வந்துணவருநதுவானுமறுதததுனுக்காவிப்பானு
தந்தநலவீனையாறசெலவஞ்சாரந்தவந்தமமைக்கண்டு
சந்தனைப்பொறுதமுங்கித்தீவினுண்மகிழ்வான்ருனும். (௯௨)

கன்றணவிடாமலான்பால்கந்ருதகொளபவனுஞ்செய்த
நன்றிகொல்பவனுந்கொடியநினைதவறுவானு
கொன்றுயிப்பதைப்போர்குநகொடியனும்போககளதகிற
நன்றிலைவினைவிததுசசாய்ந்ருபோமடையானும் (௯௩)

அடைக்கலமெனவந்தானையளித்திடாதகற்றவானு
கொடுக்குதுமெனவுதைத்துக்கொடானுமொண்கொடைவிலக்கி
விடுக்குதுமவனுமபாவவீனையிடத்துதவியாகி
நடக்குதுமவனுந்நேர்ந்ருநட்டபின்வஞ்சிப்பானும் (௯௪)

குரவாதம்முரைகடக்குநகொடியனுந்ருந்ருளாந்தம
வரவெதிகாண்டெழாதமறவனுமறிந்தான்போன்று
கரவினிலருநுல்கற்குநகயவனுமபுதியதாகி
யரவினில்வந்தநல்லோககிடநகொடாதகற்றவானும். (௯௫)

முனபுகழ்நதுதைதுப்பினனாமுறவல்செய்கிகழ்வான்ருனுந்
தன்பெருநகினைநலகாந்துதளவுறவாழ்கின்றனு
மன்புகொண்டொருவன்வைத்தவருமபொருள்கவாகின்றனுந்
துன்புறுந்தொழில்செயவித்ததுசசொல்பொருளிலையென்பானும்

கற்பழிமனைவியோடுகலந்திருப்பவ்னுமற்றோர்
பொற்புடைமனைவிதன்னைப்புணாவதற்கெண்னுவானுஞ்
சொற்பொருளுணர்ந்தினுனைத்தொழவுளநானுவானும்
விற்பனவலாதவிற்றுமெய்வளர்த்தழிகுவானும். (௯௬)

உலமலிவியலிலாற்றினதனதகாலயததிற
சலமலமொழிப்போனாநாநனிவழிவிலகருவாணும
விலமொழிபொய்ததுவிறகுமவெய்யவாணிகனுநதாழ்க
சுலமிவிதனகுறறேவலகூலிகொண்டியுறறவாணும .. (கூஅ)

உருவசெய்தநிறதசொல்லையுவாததுழிககூறுவாணும
பிறப்பிழைதனையேகாடிப்பிறொடுபேசவாணு
முறைவழுவறுகொடுஞ்சொனமுனிவிடைமொழிகுவாணு
மறிவிறிமனைவிசொல்லினவழிநிற்குமறிவிலாணும (கூக)

கலாதலாதை மப்பிரிததுககலகங்கண்டிடவல்லாணும
புலகதருநாலினிலலாப்பொருளினககூறுவாணு
கலாதனையழககாடுயாதிகைததிகழ்கிறபோன்றாணு
மெலிந்தவாட்டததுமிக்ககெருளியைப்பெருகருவாணும (கூடு)

புண்ணியமபிறாபொருட்குப்புர்ப்பவன்ருணமிநத
மண்ணிடையின்பதிறகாமறுமைசெய்தொழிலவிடுகரு
தண்ணியவறிவிலாணுநதவததனாய்கழ்கிற்பாணும
பண்ணியவினையிலென்றும்பாவமேபயில்கினுணும (கூக)

(நாலாசிரியர்)

ஆவனாணுணை மய்யாதறைநதனையதுசெய்ததனி
மேவுமேளுயினென்றுவேளவிரும்பழகனகூறக
காவிரோவிழிமாதேவிகருததிகைசந்தற்றேயாயிற்
போவமவாவென்றுசொன்னாபுரவலனுவகைபூததான் (கூஉ)

கேயலின்முன்னாசெனருன்கொற்றலன்சிலிகையேற்றி
யாயிணுமடவதைநல்லாரருகுழுவற்றுச்செல்லப்
பேயினளரசர்கோமான்புக்குழிபுக்காளொளவேற்
சேயரினெடுககட்செவவாய்ததிலகவாணுதன்மாதேவி (கூகூ)

(அரசன்காமமிருதியால்மனங்கனாநதுதாததல்)

மடந்தையைததனிக்கண்டவகிமருவியவரக்கேபோல
வுடைந்துகெருகியாற்றுவுள்ளமோடிளம்பூங்கொம்பே
கடந்திடற்கரியகாமக்கடங்கடந்தேறக்கொங்கைக்
குடந்தரத்திருவுளத்திற்கோடியென்றரசினைஞ்சு. (கூச)

(மாதேவியம்மைநகைத்துப்புக்கல்தல்.)

காவலன்காமமிக்ககழிபடர்கிளவிகண்டு
பாவைபுன்முறுவல்செய்துபண்பெனுந்தொடரால்யாப்புண்
டோவல்செய்யாதுநிற்குமொருகளிறினையாயான்சொ
லேஉல்செய்திட்டபின்னொன்றொடுபேசுகென்றாள். (சுரு)

(அரசன்தான்செய்யுமபணியைவினாவாமாதேயம்மைபுகல்தல்.)

எதுநான்செய்வதன்னதியற்றுஉனறைதியெனன
வோதினாநரசேனாதவொண்டொடியயனமாறேடுஞ்
சோதிமாசிவலிங்கத்தைத்தூபையாய்க்கரீடத்திற
போதினாலஞ்ச்சித்தென்னைப்பொருத்துதியின்னொன்றாள்

(அரசன்சிவபூசைக்கிணங்காமையைநோக்கிமாதேவியம்மை
மறுத்தல்)

எல்லையில்காமம்பொங்கவிளமுலைவெழுமுக்கதேதாளாற
புல்லுங்நென்றெழுந்தபுரவலன்றனைத்ததிதகூசு
சொல்லியதன்னமன்னஞ்சுரத்ததுணர்முகந்துவாயிற்
செல்லுமொண்கரத்தைதயோடிச்சென்றுபற்றுகதீலையொகும். (1)

(நூலாசிரியர்)

முகையிடைமுருகுண்டாயினமுள்ளயிடைவிளவுண்டாயி
மகவிடைமதனவினபமவருவதுண்டாயிற்சைப்ப
பகையொடுமுருவிரின்றபார்த்திபன்றனதுளத்தி
னுழியிடையமலற்போற்றும்மொழக்கமும்வந்தூண்ணும. (ருஅ)

(அரசனுமாதேவியம்மையும்ம்தவழிநின்றல்.)

செப்புறுஞ்சுண்ணைந்துதீண்டிலனரசனின்ற
முப்புராஞ்சீறுமுங்கண்முதல்வன்பூசனைதான்யாங்க
னெப்போழுதுஞ்செய்தக்கதன்றெனவினையிலாந்ந்
றுப்புறுதோளும்பாங்கடொடுவதன்றெனப்புகன்றாள். (சக)

(மாதேவியம்மைதுறவடைந்தமை).

மட்டவிழ்குழன்மடந்தைவாயுரைகையுழுவாயுறு
சுட்டியதெனவடக்கிங்காமமிந்நனமீறிப்போற்
கெட்டிடவறிகிருந்தான்கிணர்முணித்தானுஞ்செய்தோனா
னெட்டிலையயில்வேற்கண்னுணித்தானுஞ்செய்தோனா. (ரு0)

துறஷெனுமரசுநெஞ்சத்தொன்னகர்கொளவவாவா
மிறைவனதானையெல்லாமிரிதல்போற்பூண்கள்யாவ
மறுவையுமகற்றியோதியவிழ்த்துவார்மைக்குழம்பின்
மறைவுறுமணிப்பொற்பாவைபோலுடண்மறையவிட்டாள். (9)

ராருளடைந்தினள்கொலென்றுமருண்மென்னவனிருப்பத
தெருளடைந்தங்கைகொண்டசிவலிவகத்தொடுநீனைந்த
பொருளடைந்தெனமகிழ்ச்சிபொங்கமன்னவனைநீங்கி
யருளடைந்தொழுகுகண்ணாணிமறுகடுசென்றாள். (102)

(மேதேவியம்மைபிதாமாதாகளுக்குத்தன்கருத்துணர்த்தல்).

அன்னையும்பிதாவுநடுகளாவருமட்கடுத்ததென்னென்
றுன்னிவந்தழுங்கநீவிரும்மகளென்றுமாழ்கி
யின்னல்கொண்டிரங்கன்மின்போமென்னேநானறியதேடித
தன்னிருங்கருணைசெய்புஞ்சற்குரவனைசசார்கிற்பென். (103)

(தூலாசிரியர்).

என்றவளவானேநாக்காதேதிவர்போலகன்று
சென்றனணிருமலப்போச்செல்வனுஞ்சுமதிதானு
நன்றிவணினைத்ததென்றுதம்முடைமரபிற்கெல்லா
நன்றிமெபுகழெனறெண்ணிநிறுவினர்தங்களுமம. (104)

(கண்டோரிரங்கல்).

கண்டவரெல்லாநெஞ்சங்கொளதுகக்கண்ணீர்மல்கத
திண்டிரலரசன்பின்னர்ச்சிவிகைபூர்த்தலர்பூங்கொய் [வக
லொண்டிருமகன்போற்சென்றவொண்டொடியிப்பேய்க்கோ
கொண்டிவண்போதாநின்றகொள்கையேதறியெமென்பார. (1)

மங்கையையிவணங்கண்டேம்வயிறெரிதவழந்ன்றே
மிங்கிவடன்னையினரொன்படுவாரொவென்பார்
மங்கலவடிவங்கண்டுமகிழ்ந்தகண்ணிதுவுங்கண்டு
பொங்குறுதூயரங்குறப்புரிந்ததெப்பாவமென்பார் (105)

(தூலாசிரியர்).

இன்னணநகரமெல்லாமிரங்கமாத்தேவியம்மை
கன்னலுமமுதாதேநனுங்கப்பப்பேரின்பில்லுந்
தன்னிகர்குருகுதேசன்றன்னையேத்தடிசென்றாண்
மென்னிழல்விரும்பிமிக்கவெயில்சூட்சுசெவ்வார்போல. (106)

அடவிகடொறுமடைந்துமடுக்கல்கடொறுமிவர்துநு
கடிகநகர்தொறும்புகுந்துநகாமனைவென்றவல்லி
மடிவருமனத்திலன்புவளர்தரக்கருணையாலென
குடிமுழுதடிமைகொள்ளுங்குரவனைத்தேடுகின்றான். (ருஅ)

பத்தாவது-மாதேவியம்மைதுறவுகதி-முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-ஞக௦.

பதினேராவது கொக்கிதேவர்கதி.

—:0:—

அருள்செயுமல்லமனநீமிடப்பெயர்க்
குரவனைமெய்யொடுகலந்துகொண்டதான்
பரவுறுமடியர்தம்பவந்துறந்துபோய்த்
திரிதருநிலையினைத்தெரிந்துசெப்புவாம். (க)

(அல்லமன் அடியார்களை நோக்கிசெல்லுதல்).

சீர்நிலையல்லமதேவன்குல்கொளுநு
கார்நினைமயிலெனக்கருதித்தன்னையே
பார்நிலமிசையமர்பத்தர்தம்மையா
னோர்நினைவொடுகடந்துலாவுகாளினே. (உ)

ஒன்றொருநானொருதிசையினோங்கருட்
குன்றனையானொருகோலங்கொண்டதான்
சென்றனவனெதிர்திறந்துதோன்றிற்று
மன்றன்மென்மலரினவனமொன்றாயிடை. (ங)

சிறுபொழுதைத்தினுந்திரிவிலாதபே
ரறுபொழுதினுமிதழவிழ்துதேன்சொரி
நறுமலர்நிறையுமநந்தனத்தினைப்
பெறினமகபதிவளம்பெறவுவந்திடா. (ச)

படியிசைதவம்பலபயின்றுநொந்தவா
வடதிசைக்கயிலையின்மருவவேண்டலக்
கடிமலர்ப்பொழினமணங்கலந்ததென்றல்வந
துடன்மிசைதவழ்தலொன்றுமுன்னியே. (ஞ)

கண் ணுறு மலர்பலகண்டிகண்டுபோ
யுண் ணுறுந றுமதுகொளவுமுன்றிடு
மெண்ண றுமளியின மிரையுந் தன்மையாற்
றண் ணுறுநந் தனம்வண்டிச்சந்தையே

(க)

ந றுமலர்நிறையுமநந் தனத்தினைக்
ருறைவநீவளிப்பவன்கொக்கி தேவனென்
றறைதந்பெயரினானையனாயிடைத்
திறமுறுசெயுலினைச்செய்துநின் றனன்.

(எ)

(அல்லமன்நந் தனத்திற்கொக்கிதேவனாக்கண்டிவணங்கல்)

நின் றவன் றனையருணினைந்தநெஞ்சொடு
சென்றநம்மல்லமதேவன்கண்டிவன்
புன்றொழில்விடவரும்பொருளுணர் த்துவ
லென்றருகடந்தையசரணமென்றனன்.

(அ)

(கொக்கிதேவர் அல்லமனைவணங்கிவினாவல்).

தானெ திராநீமலனைச்சரணெனத்தொழாந்
தேனலாவனத்தனின்செயலியா துநின்
மேனியின்பெயரொதுவிளம்புகென்றலு
ஞானநல்விளக்கஞானவிறன்மேயினான்.

(க)

அல்லமன் தன்னுண்மைபுகல்தல்).

பததாதமமனைதொறும்பத்திப்பிச்சைகொண்
டெததிறவியையுமின்றிருப்பனல்லம
னுததமவென்பெயர்பெயருனக்கெனென்
றததனும்வினவத்தன்பெயரறைந்தவன்.

(க0)

(கொக்கிதேவர் அல்லமனைப்புக்கல்தல்).

அருகருருலிங்கசங்கமத்திற்காகமெய்
வருநதுறுதொழிலறவறிதிரூப்பவ
னருநதுறுபிணமெனவறையுமாற்றநீ
தெரிந் திலையோவெனச்செப்பன்மேயினான்.

(கக)

வேறு.

எய்தற்கரியயாக்கைதனக்கெய்திறநென்றூதுகொண்டு
செய்தற்கரியவறங்கள்பலசெய்துதுயர்கூட்பிறவியினின் [திங்
றய்தற்கொருமைபெறவெண்ணுதுழல்வோனுடம்புபொற்கலத்
பெய்தற்குரியபால்சமரிற்பெய்ததொக்குமென்பரால்.

(கடி)

மினபோலழியுமுடல்கொடுநலவினைசெய்தழியாவுடம்பெயநி
யினபோடமாதலாயிருப்பயாககைவருநதுமெனெறணணி
யனபோடறஞ்செய்கினையாமலருந்திவாளாவிருககுமவன
றனபோனமருளரிவேயெனறனறணபூமபொழில்வைத்தளிக்
கினறான் (க௬)

(அலலமனசி ரி ததுகொக்கிதேவாகருஞானோபதேசஞ்செய்தல)

உணாததமொழியையலல மப்பேருடையான்கேட்டுகனைருலைத
துசுசிரிததுவினைநலவனசெடதுசி நதபாவினபமபெறுவானேல்
வருததலுறுமுமலல களிவேராமலமாகியாணவசதாலும
பொருததமு டேபேரினபநாமபுணரலாமென்றியம்பயே. (க௭)

கானசெயவினையாலோருடமப நசாநுமினபமென்றனையவ
ஆனசெயுடலமொழியவுடனோழி புமமெயயழிபாமல
வானசெயபதததிவிருக்குமெனினமானபதகதனருகுங், கான
செயமலாததனஞ்செய்துசுருதுமுதுடைப்படுணனுமோய.

இனபநனிசெயநலவினையின ரப்பினிநபபயுடமபினிடைத
துனபமதுசெயதீயவினைதோனறுமததீவினையயவின்
முனபுசெயநலவினையுமிமுதையாலிணமோறிரு
மெனபவுலலிலோணபகலுமிரவமாறிருகவுடபல (க௮)

புறததுகருமபபலசெயதுபொருபபையதழககூட்டெலிபிடிதக
கிறபபசசிறியவிண்ணினபமெயதுமாறோநோராமன [ஐ
மறுததுசெயல்களனைத்தினையுமவாளாவிருநதுபேரினபம
பெறததக்கடனோமநளனயாபேசுகெனருளே டெருமான)

பொறியிறபுறததுமனஞ்செலலிறபுலனேசோநறியிடுமகததிற
செறியககரணமபராதகசிடகேதோனறுஞ்சிவநகேகானற
வறிவிநபரதவிடயமயமாகுமுலகநகேகானறாற
பிறவித்துயரக்கடங்கடந்தேபேரினபஞ்சாகுவமொன்று. (க௯)

சுண்ணாறகாணக்காட்டியினகருகத்த நசுதுமொபெனன
வெண்ணாக்கருணைக்கடலினையாளிவண்டி கழ்தியெனறுபாபப
நண்ணாப்பெருமானென்றநவின்நிலததையகழ்கினறான்
பண்ணாற்சிநந்தபொறிவண்பொருமெலர்ப்பூம்பொழிலுடையான்

(கொக்கிதேவர் அநிமிடனைக்காண்டல்)

தொடலுஞ்செம்பொற்சிகரமொன்றுதோன்றச்செய்யுட்பொருள்போலக், கடிதினகழந்துபுகுந்ததனுட்கண்டார்நிலத்தையசுழ்ந்திட்டு, மிடியன்கண்டபொருள்போலவிடையம்புறத்துக்காணாமல், வடிவஞ்சிறிதுமசையாமல்வசமற்றிருக்கும்யோகியையே. (௨௦)

கையிற்சிவலிங்கத்தின்மேற்கண்கள்வைத்திட்டெலும்பல்லான்மெய்யிற்றசையொன்றினியேமேவும்புனிதன்றனைநோக்கிச்செய்யசசெயலிலாதசெயற்சிவயோகியைக்கண்டனையோவென்றையதடைந்தவவனறியவறிவிததுயரல்லமதேவன். (௨௧)

(கொக்கிதேவர் அல்லமனைக்குருவாகவடையநினைத்தல்.)

கடலின்விழுந்துதுயர்பவர்க்குக்கலமொன்றருகுவந்ததெனக்கெடலில்பரமகுருவெனக்குக்கிடைத்ததாவாவற்புதமென்றுடலம்விதிர்ப்பக்கண்கணீரொழுகவுருகித்தொழுதனஞல்விடலின்மரபிற்குருசீடவிதியைவிளக்கவுளங்கொண்டி. (௨௨)

(அநிமிடன்முத்தியும்-அல்லமன்சிவலிங்கம்பெற்றமையும்)

காந்தங்கண்டவிரும்புபோற்கண்டபொழுதேயநிமிடன்றனந்துஞ்செங்கைச்சிவலிங்கமெங்குளபெருமானவகைமலர்போந்தங்கிருந்ததுபொழுதிற்புனிதனசீவகலைதானுஞ்சார்ந்தங்கிருந்தசிவலிங்கநதன்னோடவன்பாற்சார்ந்ததால். (௨௩)

(நூலாசிரியர்)

வந்துபரமசிவலிங்கமருவப்பெறுமல்லமன்றனையுமந்தவிமலலிங்கமுடனடைந்தஞானகுரவனையுங்கந்தமலர்நல்வனமுடையான்கண்டமகிழ்வுற்றிவர்பெருமைசந்தமறைதேர்நான்முகனுஞ்சாற்றீற்குந்தென்றறைகுவான். (௨௪)

(கொக்கிதேவர் அல்லமனைப்புகழ்ந்துசுரியைத்தொழிலிவிட்டுஞானநிலைநிறுபுகல்தல்.)

நின்றற்கண்டேன்சிவலிங்கநிஷ்டைஞானையோகிதனைமுன்னாட்கருமமனைத்துமினிமுடித்தேன்ஞானநிலைன்றேனுன்னாற்செய்யப்படுமுதவிக்குதவிவேறுநெடுந்தகாயென்னாற்செய்வதொன்றுளதோவெழிலிக்குதவியாற்செய்வார்.

ஐயநீனையுநின்கரத்தினடைந்தசிவலிங்கத்தினையும்
பொய்யில்குரவன்றனையுமொருபொருளென்றறிந்தேனின்றெ
செய்யகமலத்திருவடியிற்சென்றுதொழுதல்லமநாம [ன்று
மெய்யனெதிர்தின்றன்பினுல்விளம்பும்வனநகாவலனன்றே. ()

என்னையறிவித்ததுபோலிவ்விஷ்டலிங்கமகம்புநமு
மன்னியிருக்குநெறியினெனின்மலர்த்தான்பரவுமடியார்க்குப்
பன்னியுணர்த்தகிச்சரமாகிப்பாரிற்சரிப்பாயெனதொழுதான்
றன்னினிலத்தினரொல்லாந்தகும்பேரினபடபெற்றநீனாதான். ()

(அல்லமன்கொக்கிதேவனாத்தமுவிக்கிருபைசெய்தல்.)

கொக்கிதேவனிரந்தமொழிகொண்டுகிளரல்லமதேவன்
றக்கபெரியோர்தமக்கியல்புதாம்பெற்றுள்ளபேறெல்லா
மிக்கவுலகம்பெறுகவெனவேண்டிக்கோடலெனப்புகழ்ந்து
செக்கர்மலர்ப்பூங்கைகளாற்றீண்டித்தமுவியருள்செய்தான். ()

(நூலாசிரியர்.)

அங்கைச்சிவலிங்கத்தினிடையமைத்தநோக்குநெஞ்சகமும்
தங்கச்சியோகத்தினையேசார்ந்தங்கிருந்தானோவியமபோன்
மங்கைக்கிடந்தந்தருளினோன்மலர்த்தாட்கிபூவனமாக்கிப் [ன்
பொங்கப்புரந்தவத்தானமெய்ப்பொருளாசிரியர்கண்ணுற்று

அடியர்வேண்டிற்றேபுரியுமல்லம்பேபொம்பெருமா
னெடியவிழிகளருளசரப்பந்மலலிங்கங்கரத்தேநதிப்
படியிலரியதவஞ்செய்யும்பத்தருள்ளங்களிகூர
வடியவிளமாத்தழைப்பவருமந்தாந்லமபோற்சரிககின்றான். ()

பதினோராவது-கொக்கிதேவர்கதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-௬௨௦.

பன்னிரண்டாவது

முத்தாயியம்மைகதி.

கண்டிலேனசகண்ணையென்றருர்
கொண்டொவாடிகொடியிடையொ
விண்டுபோகவினாந்துவந்தல்லமன
பண்டிகூறும்பரிசுவிளம்புவாம்.

பொடியணிந்தெழில்பொங்குறுமல்லம
னடியர்தங்களைத்திறன்றுயிரினே
யுடையிழந்தவொருவன்கரமெனக்
கடிதடைந்துகளைந்தருள்செய்யுநாள்.

(உ)

அகுகணன்முத்தியடைந்தமைநோக்காது
, உடன்பிறந்தாள்வருந்துதல்.

மறைத்திருந்தமலிசிவபத்தியைப்
புறத்தறிந்தபொழுதேயுடம்பினே
வெறுத்தகன்றுவெளியுருவாயின
னறுத்தபந்தவசகணனென்பவே.

(ங)

அறைந்தனாயவனங்கவுபாதிபோய்
*நிறைந்தநீர்மைநனைந்திலன்போயுயி
ரிற்றநூபோயினென்னத்தளர்ந்துடன்
பிறந்தமாதுபெரிதுளமாழ்கியே.

(ச)

(அல்லமனைமுத்தாயியம்மைகண்டமுதல்).

புலம்பினைந்திருக்கின்றவப்போதினி
லிலிங்கமுங்கரமுந்திகழ்வெய்துற
நலங்கொளல்லமனண்ணினனண்ணலுங்
கலங்கிநின்றவக்காரிகைகண்டனள்.

(ஊ)

கண்டபோதசகண்ணனைக்காண்கிலாள்
கொண்டபீழைகுறையவமுதடிப்
புண்டரீகப்புதுமலர்வீழ்ந்துகண்
மண்டுநீருகவாய்விட்டரற்றினள்.

(சு)

பரவியேன்முகம்பார்க்கவொண்ணாதென
வரவியாமசகண்ணனகன்றுசெய
நோவெலாமிவனூக்கவருளினான்
மேவினொயெனமீண்டுமவணங்கினான்.

(ஏ)

முத்தாயியம்மைக்குஅல்லமன்அசகணன்றன்மையையறிவித்தல்.

வணங்குமாதின்மலர்முகநோக்கியே
யணங்கனாநல்லசகணன்றன்மையை
யுணர்ந்திடாமலுனாதலுணர்வுளர்க்
கிணங்குராதென்றெந்தையியம்புவான்.

(அ)

அழிவிலானையழிந்தனென்றுநீ
விழியினுன்மிகுவெள்ளம்பெருக்கினை
கழிவிலாதவாகாயங்கழிந்ததென்
றொழிவிலாமலுளமெலிவார்கள்பேல். (க0)

சச்சிதானந்தசங்கரனாகவே
யச்சநிங்குபுதன்னையறிந்தவன்
றுச்சமாந்துயர்நீதான்மலியாக்கையை
யிச்சியானதையானெனவெண்ணியே. (க0)

ஒண்டனாக்கெழுவிவருளுருக்
கொண்டடுத்தருவருனாற்றனைக்
கண்டமெய்த்தவன்காயந்தனையன
முண்டநெட்டிலையொப்பவிடுப்பனல். (கக)

படியில்வந்தபரமகுரவனாற்
றடையறும்படிதன்னையறிந்தவ
னுடல்விடும்பொழுதொன்றொருமண்மயக்
கடமுடைந்தவாகாயநிகர்ப்பனல். (கஉ)

பந்தபாசமுழுதும்பரிந்திட
நந்துமோர்சிவஞானிநர்வினை
சிந்துமாறுசெறிந்தவுடம்புதான்
வெந்ததுசின்விழியெதிர்தோன்றுமே (கங)

யாவுமாகியிருக்குஞ்சிவத்தொடு
மேவுஞானவிழியுடையான்றனக்
கோவுமாறிலுறவுபகையெனும்
பாவமோவிலையென்றறிபாவையே. (கச)

யாக்கைதாமென்றிருந்தழிகின்றவ
ருக்கிலாவறிவாகியுடம்பொடு
தாக்கிலாதவர்தம்மையுந்தாமென
நோக்குவாரவருண்மையைநோக்குறார். (கரு)

கூத்தனாகக்கோலநடிப்பினைப்
பார்த்துவாய்மையென்றெண்ணிலாபாருளா
ரோத்துஞானிதன்யாக்கைநடிப்பினை
*யோர்த்துமாதவருண்மையென்றுன்னுறார் (கக)

* ஓர்ந்து என்பது ஓர்ந்து எளவலித்தல் விகாரம்பெற்றது

அறிந்திடாமலசகணன்றன்மையை
யிறந்துளானென்றிரங்கினையன்னை
மறந்திடாயிம்மதியென்றணல்செரல
நிறைந்தனானமுத்தாயிரிகழ்த்துவாள். (க௭)

(முத்தாயியம்மையல்லமனைப்புகழ்ந்துபுகல்தல்).
அரவிற்காலரவன்றியநிபவர்
தனாயினில்லயசகணன்றன்னை
தெரியினன்றிசீசியளறிவலோ
பெருமயான்செய்பிழைபொறுப்பாயென்று (க௮)
வேறு.

பங்கனிநுந்தபதிக்கருள்செய்து
கங்கையடைந்தகணக்கெனவென்பர்
லிங்குறவந்தனையெங்குடியுள்ளார்
தங்கடவந்தருதன்மையினென்று. (க௯)

வந்தனைசெய்துவழுத்திமுனின்று
பந்தமகன்றபதம்பெறுமவண்ண
மெந்தையியம்பியெனக்கருள்செய்யென்
றந்தமடந்தையறைந்தனளன்றே. (௨௦)

(அல்லமன்முத்தாயியம்மையைப்புகழ்ந்துஉபதேசஞ்செய்தமை.)

தேசிகனல்லமதேவன்மகிழ்ந்து
பாசமகன்றுபரம்பொருள்காணு
நேசமடைந்தனைநின்னைநிகர்ப்பார்
காசினியின்மிசைகண்டிலமென்று. (௨௧)

பிறப்பொருகோடிபிறந்துபிறந்து
புறக்கருமங்கள்புரிந்திழனும்போய்
மறப்புறுமாணவவல்லிருளின்றிச்
சிறப்புறுமுத்திசெறிந்திடுவாரோ. (௨௨)

மரிப்பொடுதிப்புமறிக்குதுமென்று
கருத்தைவெளிக்கருமத்தின்விடுத்து
விரிக்குதனெய்யைவிடுத்தெரிகின்ற
நெருப்பையவிப்பநினைப்பதையொக்கும். (௨௩)

மட்டறவோமெனத்தைநிறுத்திக்
கட்டுதல்வீடுவிடுதகிடல்கட்டென்
றெட்டியபண்பினுணாத் தலமப்பேர்ச்
சிட்டனவட்கருள்செய்தனனன்றே.

(உச)

(நூலாசிரியர்)

தத்துவமற்ற மயக்குவதள்ளி
மெய்த்தனைப்பெறவேறுகொடுத்தான்
பொய்த்துறுகுப்பைகிளைத்தொளிபொங்கு
முத்தையளித்தெனமுத்தைதனக்கு.

(உரு)

(முத்தாயியம்மை அல்லமனைவணங்கிச்சிதம்பரஞ்சென்றமை).

வீடுவிரும்பிவெறுத்திலன்மெய்யைத்
தாடருமொண்குரவன்றையெங்கு
நாடியுழன்றிலனுயவெண்ணைத்
தேடியடைந்தருள்செய்தனையென்று.

(சுஉ)

அல்லமனென்னுமருட்குரவன்றன்
புல்லிவணங்குபுபொற்கொடியன்னுள்
செல்லலகன்றுசிதம்பரமெய்தி
பொல்லையிலின்பொடிருந்தனம்மா.

(உஎ)

பன்னிரண்டாவது-முத்தாயியம்மைகதிமுற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம் சுசஎ.

பதின்மூன்றாவது.

சித்தராமையர்கதி.

காமருசித்த-ராமனிடத்திற்
போமணவுசொற்ற-சீர்மையுணாப்பாம்.

(க)

செல்லல்களைந்து-நல்லறிவின்பஞ்
சொல்லுவனென்னு-மல்லமனென்பான்.

(உ)

(அல்லமன்சொன்னுலாபுரமடைந்துசித்தராமராயிகழ்தல்).

கருமயோகமுங்-கிரியையாவையும்
மருவிராமன்வாழ்-புரியைமேலினான்.

(ங)

வாயியாலயங்-காவி ராமனா
கேவ்லாளர்செய்-தோவிலாமையை. (ச)

பார்த்தருளண்ணன்-முத்தவி ராமன்
வார்த்தையறிந்த-கூத்தினனென்றே. (ரு)

பேரறிவனீனான்-சாரவிருந்த
ஆரினுமில்லென்-ரூரவிகழந்தே. (சு)

இல்லமகன்றிய்-வல்லலடைந்தா
னல்லபசும்பொன்-வல்லியுவந்தான். (எ)

என்றுநீனந்து-நன்றுறவாவி
யொன்றகழ்வார்பாற்-சென்றிதுசொல்வான். (அ)

வேறு

ஒட்டினுளத்தினி-விட்டம்யாதுகொலித்தொழின்
முட்டிலாமன்முயன்றனன்-கொட்டிவீழுமிகுத்தல்போல். [மை
விழற்கிதைப்பவிடுத்தல்போற்-றொழிற்குளெய்த்துறுதொழினு
யிழைக்கவிட்டதெனென்றிட-ரொழிக்கலுற்றவனேதினன். (]

(நூலாசிரியர்.)

சாந்தனோதியதாழ்மொழி-காயந்தவேலிருகாதினும்
போந்தபோன்றுபுகுந்தன-மாந்தராகுலமன்னினார். (கக)

(சித்தராமர்ஏவலரும்அல்லமனும்வாய்வலிகூறிப்பூசல்புரிதல்.)

அறமழித்தனையன்றியு-நெறியறக்குருந்தனை
பெறவுணாத்தனைபித்தவென்-றுறவுறுதனொட்டலர். (கஉ)

ஒட்டனென்றினையும்பருஞ்-சிட்டனென்றுகொள்சித்தனைத்
துட்டவென்றுசுளித்தனர்-வெட்டிருந்தடமேவினோர் (கங)

வேறு.

மெய்த்தடமகழ்பவர்வினையையன்றியே
சித்தர்சஞ்செயலொருசிறிதுமின்மையான்
மத்தர்நூலுருவனைமண்ணினும்மினு
முத்தமவொட்டனென்றுணாத்துமென்றனன். (கச)

நிகழ்ந் துலகிடைநிலைநிற்குநல்லற
முகந் துசெய்பவன்றனையும்பனையெனப்
புகழ்ந்தவர் புண்ணியர்பொருமையானீழி த
திகழ்ந்தவாநரகனென்றிசைப்பாநல்லவர்.

(கரு)

மறவினையுடையவாமாற்றித் தூயநல்
வறவினையுடையவாயறிந்திட்டன்னனோ
மெறவினையடைந்திலையொப்பக்கண்டறத்
துறவினையுளையெனவொட்டர்சொல்லினார்.

(கசு)

ஒங்கிருவினைகளுமொப்பக்கண்டவர்
தாங்கனென்றனையொருதமரிந்பேணுவ
ராங்கவையிரண்டையுமடைந்துபோயுழ
னீங்கனென்றனையுணர்நெறியிலீனொன்றான்.

(க௭)

யுனக்கொருகதியிலென்றுண்மைகூறியே
சினத்தனார்ந்லனகழ்சிறியர்யாவருந்
தனக்கினைதானெனுந்தம்பிரானையே.

(கஅ)

முற்றியகல்வியின்மூடர்நீவிர்நுங்
கற்றறிமூடனைக்கறைமின்னவ
னுற்றனெனிலவனுணர்வுஞ்சொல்லினா
விற்பெனவுணர்வமென்றெந்தகூறினான்.

(கக)

சேடனும்புகழ்வுறுஞ்சித்தராமனை
மூடனென்றுணர்த்தவம்மொருகயந்தொடாத்
தோடருங்கொட்டினோர்சீற்றத்துப்பெனு
நீடுவெந்தழல்சொரிநெய்நிகர்த்ததால்.

(உ0)

இறுக்கினரமூக்குடையெயிறுமென்றன
ருறுக்கினரதிர்த்தனருயிர்த்துமீசையை
முறுக்கினர்நகைத்தனர்முருட்டுக்கைகளாற்
பெறுக்கினர்சிலைகளைப்பெருஞ்சினத்தராய்,

(உக)

நங்குரவனையிகழ்தயமிலான்றனை
யிங்கொருசிலையினாலெறிந்துகொல்லுதல்
பொங்குறுமறமொடுபுகழுமாருமென்
நெங்குரவனையவொதிர்ந்துகூழ்ந்தனர்.

(உஉ)

கட்டுமினடிமினுங்கரத்திற்கொட்டினால்
வெட்டுமினிந்தைசொல்வாயின்வெண்பலைத்
தட்டுமினெறிமின்வன்றலைகுமைந்திடக்
குண்டுமினெனவுளங்கொதித்துக்கூடினார்.

(௨௯)

(நூலாசிரியர்.)

என்மனவிருளறவெழுந்தவல்லமன்
மின்மலிவுறுகிருமேனிமீதிடிச்
சொன்மலியொட்டலர்குழ்ந்துகொண்டெவன்
கன்மழைசொரிந்தனர்கைசலிப்பவே.

(௨௪)

சாக்கியனொறிதனிக்கலன்றிமெய்
நோக்கிலர்தாமொருநூறுகோடிகள்
மீக்கிளர்சோதிதன்மீதுவீசினார்
தாக்குறுமோவவைதாக்குறாவோர்.

(௨௫)

கொடியவொறிந்தகல்குவிய்க்குன்றென
முடிமிசைநின்றனன்முத்தனல்லமன்
புடவியினுடனிழல்புதைப்பவந்நிழல்
கடிகினிம்மிசைகாணுந்தன்மைபோல்.

(௨௬)

(இச்செயலினைக்கண்டோர்அல்லமனைவியப்புறுதல்.)

ஒறுப்பவனிழிந்தவனொருவன்செய்தநோய்
பொறுப்பவனெவனென்பொறுக்குநெஞ்சமு
மறப்பவனுயர்ந்தவனென்றுவாய்மையாற்
சிறப்பவரிம்முறைசெப்புவாரோர்.

(௨௭)

தீங்கினையெதிரின்றுசெய்தபோதினை
தாங்கிலன்முனிவினைமறந்துதாமரைத்
தேங்கமழ்மலனொருமுகஞ்சிறப்புறீஇ
யிங்குநின்றிடுமிவன்யாண்டொளன்கொலோ.

(௨௮)

மலர்மிசைவேதனோமலர்க்கண்மாயனோ
பலர்புகழ்மழவிடைப்பாகனோவெனி
லலனிவன்பிழைசெயுமவரிடத்தினு
நலனுள்ளென்றுகண்டவர்நவின்றனர்.

(௨௯)

(நூலாசிரியர்.)

கல்லெறிபடாமையைக்கண்டவொட்டலர்
சொல்லுறினிவனொருகுழ்ச்சிமந்திரம்
கல்லவனிவன்றனைவலிந்துபற்றியே
கொல்லுவமெனவெதிர்குறுகினாரோ.

(௩௦)

குறுகலுமவன்பலகோலங்கொண்டன
 னிறைபுணற்குடந்தொறுந்லவுதோன்றல்போன்
 மறுகினர்ந்லனகழ்மனிதற்பற்றுதற்
 கற்கிலரினையனென்றடலன்றன்னையே. (கக)

(ஏவலர்மயங்கிஅல்லமன்றன்மையைச்சித்தராடர்க்குணர்த்தல்)

மருண்டனர்சித்தராமப்பெருந்தகை
 யிருந்தருளிடததுமெய்யிளப்பவோடியே
 திருந்தியவடிமிசைச்சென்றுவீழ்ந்தெழீந்
 தரந்தையோடினையனவறைதன்மேயினார். (கஉ)

யாந்தொழில்செயுமிடத்தேததுவின்றியே
 போந்தனனொருமகன்புதியனிற்புக
 மேரார்ந்திலனுணர்ந்தொணாமொழியுணர்த்தனன்
 மாய்ந்திலமுடனசைமருவியாங்களே. (கங)

(தூலாசிரியர்.)

என்றவரறைதலுமிராமன்சின்தையிற்
 புன்றொழிலகன்றுமெய்ப்போதம்பெற்றிட
 வன்றருளல்லமனடிகள்காட்டுறு
 மொன்றொருசீற்றம்வந்துதித்தெழுந்ததே. (கச)

யாவனென்றன்னையின்கழ்ந்துளானவ
 னாவரிந்திவனானெனவெழுந்தனன்
 மேவுறுந்தவமதவெருளிதானினி
 யோவுறுந்தரத்ததன்றொருவரானுமே. (கடு)

(சித்தராமரும்-அல்லமனும்புகழுதல்போ
 ல்கழ்ந்துபோர்புரிதல்).

வேறு.

என்னவைதவன்யாரவனெனமுனிந்தெரிபோன்
 முன்னொய்தினன்சித்தராமப்பெயர்முதல்வ
 னன்னையன்னம்மல்லமனவன்சினுறிந்து
 சென்னியொண்கரமசைத்துவெண்ணைகசெய்துசெப்பும். (கச)

அகழ்கினர்ராதமைத்தாங்குறுமகனிலமென்ன
 விகழ்கினர்ராதமைப்பொறுக்குமிதன்மையெய்தலின
 னிகழ்கின்றருண்மாதவமுடையோகிரீயென்று
 புகழ்கின்றனெனவிகழ்ந்தனன்பின்னரும்புகல்வான். (கஞ)

சிறப்புப்புற்றநல்லோகிதன்மனத்தெழுசினந்த
 னறத்தைக்கொன்றிடுமுன்புபஞ்சியிற்புகுமழல்போ
 லொறுக்கப்பட்டவன்பவம்பிணையொழித்திடுமதனாற்
 பொறுத்தற்கொப்பிலையென்றுநன்றிந்தனைபோலும். (௩௮)

காலனின்முனம்பொறையுளனாகுவன்கடல்சே
 ராலநல்லமுதாருமென்றவன்றவமபுகழ்வான்
 போலவைதன்னகொடியவனெனும்பொருடோன்றச
 சிலநல்குமோர்தொழில்செயுமல்லமதேவன். (௩௯)

பொறையுறும்படியல்லமன்குழ்ச்சியிற்புகலக்
 குறையுறுஞ்சினமிருந்தனனெருப்பெனக்கொதித்தே
 யறையுறுந்திரன்பந்தெனச்சித்தராமைய
 னிறையுறுந்திருவருளுடைப்பிரானொடுநிகழ்த்தும். (௪௦)

குறிப்பில்வைதனைவெளிப்படையிகழ்வினுங்கொடிதாய்
 வெறுப்புமுன்செயாவென்னைநீமிகவிகழ்ச்சமையாற்
 பொறுப்பனல்லன்யானுதல்விழித்தீயிடைப்பொடிப்ப
 வறுப்பனென்றனனிகழ்வினுக்காருளமறுகார். (௪௧)

தன்னைக்கொல்லினுந்தான்பிறிதொன்றினைக்கோறல்
 பன்னிற்பாவமென்றறைகுவர்கற்றுணர்பழையோர்
 நின்னைச்சொல்லியவறத்தினைநீந்தையென்றெண்ணி
 யென்னைக்கொல்லுவனென்றநீயறவனெயென்று. (௪௨)

சாதனங்களுணீறுமுந்தியதென்பர்சாற்று
 மாதவங்களுளியாசெகாமையுமற்றுமதிப்பிற்
 பாதகங்களிற்கொலைசிறந்தன்றெனப்பார்த்து
 நீதெரிநதிலையரக்கனெயென்றனனிமலன். (௪௩)

செருக்கொழிந்திலையென்னெதிர்செவிசுடுதீச்சொ
 லுறைத்துநின்றையுனைவிடுகிலனெனவுருதது
 நெருப்பெனுந்திருதுதல்விழிதிந்தனனினேத்து
 மரிப்பினுந்தருவேனுயிரொன்றிராமன்றான். (௪௪)

நெற்றித்தீவிழிக்காமனைநீற்றுவதன்றிப்
 பற்றிக்காமமில்லையாகியைப்படுத்திடவற்றோ
 செற்றத்தானுதல்விழியழல்லமதேவன்
 வெற்றித்தாண்மலர்க்கீழ்ச்சென்றுபணிந்ததுவினாந்து. (௪௫)

பணிந்துமீனும்வழலொருவீரன்மேற்பாயத்
துணிந்துபோயவனாற்றல்கண்டெவலிதொலைந்து
தணந்துபேடிமேற்செல்லுமாறலைவனசரன்போ
லணைநதிராமன்வாழ்நகரினைப்பற்றியதன்றே. (௪௬)

(நூலாசிரியர்).

கங்கைவார்சடைக்கறைமிடற்றிறைநகைக்கனலம்பாய்த்
துங்கமாமதிஸ்கூழ்தருபுரத்தினைச்சுடல்போ
லெங்கனாயகன்மேல்விடுமிராமனன்னுதற்க
ணங்கிபோகியந்நகரினைச்சுட்டதையன்றே. (௪௭)

அணியெரிந்தனமென்றுகிலெரிந்தனவாரத்
துணியெரிந்தனகலவைகளெரிந்தனசுதையின்
பணியெரிந்தனமனைவவமெரிந்தனபகரு
மணியெரிந்தனவெரிந்தனகண்டவர்வயிறு. (௪௮)

சேயெடுப்பவர்விருத்தனாயீர்ப்பவர்சேமம்
போயெடுப்பவர்புகவரிதாகிமண்புரண்டு
வாயடிப்பவர்மனையெரியவிப்பவாமறுகிப்
பாயலைக்கடலெனவழுதிரங்கினர்பதைத்து. (௪௯)

உதித்தனாயிறுபோன்றுசெம்மணியினமொளிரப்
பதித்தமாளிகைமீதுபற்றியவழற்கொழுந்தாற்
கதித்தவாடகச்செங்கமலத்துவான்கங்கை
கொதித்ததாயிடைக்கொதிபொருதன்னங்கள் குழைய. (௫0)

அன்னகாலயிலருக்கடலல்லமதேவன்
சொன்னலாபுரத்தவர்துயரனைத்தையுந்தொலைப்ப
வுன்னியோர்விறியழலினையிமைப்பினிலொழித்தான்
முன்னமாலமுன்டமரணாக்காத்தருண்முறைபோல். (௫௧)

எந்தையல்லமனருளிணுதல்வியியெரியால்
வெந்தவந்கரட்டண்டையின்மும்மடிவிளக்கம
வந்தபல்வளமொடுசிந்ததுநரர்மகிழ
வுந்துவெவ்வழலிடைவெந்தவாடகமொத்து. (௫௨)

ஒருத்தன்வந்தவாருகியபொற்பணியொன்றைத்
'கிருத்தவல்லவனழித்ததைச்சிறந்திடச்செயல்போற்
புரத்தைநன்றுறவல்லமன்புரிதலும்புரத்தோர்
கருத்தில்வந்தெழுந்தோங்கியதார்வமாக்கடலே. (௫௩)

(55)

ஒருகணுற்றல்போயொழிந்திடவலியறுமிராம
னிருகணுறுங்கண்டெளச்செருக்கென்பதொன்றின்ப
பெருகுநாணெனும்புனல்கொளப்பேரழல்வீழ்ந்து
கருகுநாண்மலனொழுகங்கரிந்திதுகருதும். (56)

(அல்லமனுண்மைகண்டுவணங்கியசித்தராமற்கு அறிவுறுத்தல்)
வேறு.

என்னொருதுதல்விழித்தீயிவன்றனையிறஞ்சலாலே
தன்னருளதனெனனைத்தடித்துவந்தாளவேண்டிப்
பொன்னவிரசுணங்குபூத்தபுணர்முலைமடந்தைபாக
னிந்நிலவரைப்பிற்கோலமிதுகொடுவந்தானென்று. (57)

தீயனென்றிவிலாமற்செய்பிழைபொருததாட்கோடி
பேயனொருவன்செய்தபிழையினையவனையின்ற
தாயலாற்பொறுப்பர்யாவர்தாணுவேயென்றிராமன்
போயொழாமுதின்செந்தாட்போதினைப்பற்றிவீழ்ந்தான். (58)

தன்னினமாமிராமன்சரண்புகிலவன்செய்தீமை
யுன்னுவனலெனெங்கோமானுடன்றுவிந்திலங்கைகாக்கு
மன்னவனகவின்சூர்வொள்ளிமலையெடுத்தலைத்துவந்து
பின்னவன்வணங்கிநிற்ப்பிழையுளங்கொண்டதுண்டு. (59)

செய்யதாண்மலரின்வீழ்ந்தசித்தனையருளாடோங்கி
யையரீயெழுக்கெஞ்சிலஞ்சலையென்றுகூறிக்க
கையினெடுத்தீணத்துக்கல்வியுந்தவமுமாய்க்கும்
வெய்யதாம்வெகுளிதனைவிட்டிடென்றெந்தைசொல்வான்.

வலியவனிடத்துமொத்தான்மாட்டினும்வெகுளிகாத்தல்
பொலிவுசெயறமதென்னப்பொருந்துறாதனையர்தம்பா
னவிவுறுவெகுளிசெல்லாதாதலானலியலாற்று
மெலியவனிடத்திற்காக்குமெகுளியேயறமதென்பார். (60)

வைதவன்றன்னென்றுவாழ்த்தினனெனவுந்தீய
செய்தவன்றன்னெல்லசெய்தவனெனவுங்கொள்வோன்
கைதவமகன்றமுத்திகண்டவனவ்வாறுன்னான்
பொய்தவனென்பதென்றுபுகன்றனர்புலவரன்றே. (61)

பெரியவர்தம்மைக்காய்ந்தான்பிறக்கல்வியகோலொப்பான்
புரிவனபுரியப்பட்டுபுலம்புலனொத்தார்க்காய்ந்தா
னெரிநகதனில்வீழ்வனிழிந்தவார்க்காய்ந்தானென்று
லொகுவார். (62)

யாவர்க்குமொப்பநன்றாமென்னினுஞ்சினமிலாமை
மூவர்க்குமரியசெய்யமுனிவர்க்குஞ்சிறந்ததென்று
தேவர்க்குமரியவின்பஞ்சித்தராமப்பேரண்ணன்
மேவற்குவடிவுகொண்டுமேவியவிமலன்சொன்னான். (௬௨)

(அல்லமன்கூறியஅறிவிந்ககமகிழ்ந்துபுகல்தல்)

அல்லமனைறந்தமாற்றமறிந்துநஞ்சித்தராமன்
சொல்லுவன்முத்தியெய்துந் துணையசாதனங்களெல்லா
மில்லையென்னிடத்திலெனுமெண்ணீவலிந்தாட்கொள்ள
நல்லவனாகச்செய்தநன்மையேநன்மையென்று. (௬௩)

கருத்தழிகடமிறங்குகவுட்கரிவலிந்துபற்றித்
திருத்துபுதன்காலேவுஞ்செயல்செயக்கொள்வதன்றி
யொருத்தல்வந்தறிந்துதானேயுறவுகொண்டிடுவதுண்டோ
தெரித்திடிவடியனேனின்நிருவடிக்கத்திறத்தேன். (௬௪)

அடன்மலிவீரன்வீரமவனெதிர்மலைந்துநின்றேரன்
படைமிசைகொண்டகாணப்படுமதுபோலவுன்றன்
கடன்மலியருளிற்றறல்கண்டிடப்படுமினகென்றன்
கொடுமையின்மிகையாலென்றுகுடந்தம்பட்டமுங்கிக்கூறி. ()

என்குறைந்நையாதெந்தாயினித்திருவுளமிரங்கி
நன்குறுமுத்திசேருநன்னெறிகாட்டுகென்று
தன்குறையிரநதுளைந்துதனைநிகர்சித்தராமன்
முன்களையிறந்தவன்பான்முதல்வனைவணங்குகுறால். (௬௬)

(அல்லமன்சித்தராமர்க்குஞாளுபதேசஞ்செய்தல்)

வணங்கியவனைஞானவாரிதியருளாடுறாக்கி
யிணங்கியபருவங்காணுமிவன்றனகின்பமுத்தி
யனைந்திடுநெறிய்தென்னவறைவமென்றுளத்துட்கொண்டு
பிணங்குறுபிறவியென்னும்பிணிமநூந்தனையான்சொல்வான். ()

பருவமுறநிலர்க்குமுக்கட்பவனாகத்தினுண்மைப் [ஞன்
பெருமையைப்பொருளையெண்ணிப்பெருமிதத்துரைப்பிலன
குரவரிற்பதடியென்பகுறித்துநற்பருவநோக்கி
யருள்செயிற்குரவசினகமவனெனாவறைவனையன். (௬௮)

உணாசெயிற்பரமஞானமொன்றுமேமுத்திக்கேது
சரிதைநங்கிரியையோகந்தாமொருமூன்றுஞான
“ மருவுதற்கேதுவென்றுமறைபுகன்றுணாக்குமிந்தக்
கருவியைப்பொருளென்றெண்ணிக்களிப்பவர்கயவரன்றே. ()

கருமமும்யோகநதானுங்கரணத்தைப்புனிதமாக்கிப்
பொருமிடர்வாயிறோறும்புக்குழல்கறங்குபோலத்
தெருமராதுண்ணித்துத்தெளிந்தவக்கரணந்தன்னு
னிருமலனாகுமீசனித்தனென்றுணர்வுதிக்கும். (௭௦)

ந்ததியனிமலனென்னுந்நேவுறினந்தமாகிப்
பொய்த்தழியுடம்புடம்பைப்பொருந்தியபொருள்வெறுத்து
மெய்த்தருள்சுவன்றன்னைவிரும்பினன்சென்றுசார்ந்து
தத்துவமுதறிநின்றதனியறிவினையேகாணும். (௭௧)

புலன்களையொழித்தபோதேதொறிகளும்பூதமைந்துங்
கலங்குறுகரணநான்குங்கலாகியுஞ்சுத்தமைந்தும்
விலங்குறுமடியில்வைத்தவெறுங்குடந்தள்ளின்மேன்மேன்
மலங்குறுவொருங்குக்குமட்கலம்விழுதலேபோல். (௭௨)

இந்தியமோரொன்றாய்விட்டிடினமற்றையொன்றுசாரூ
முந்தியமனமழிப்பமுற்றும்போமணியபாம்பி
னைந்தலைகளினுளொன்றையரிந்திடினமற்றொன்றாலஞ்
சிந்திடுமிடரறிந்தாற்றீர்திடுமொருங்குமாதோ. (௭௩)

ஆதலான்மனமடங்கிலங்கலிங்கங்கடம்முட்
பேதமோவபேதமோவென்றழிவுறுபித்துநீங்குந்
திதிலாயென்றியம்பிச்சித்தராமற்குநாவா
லோதொணுவுணர்வினுண்மையுணர்த்தினன்குருகுசேசன். ()

(தூலாசிரியர்.)

மனிதருளுரகர்சித்தர்வானவர்கணங்கடம்முண்
முனிவருளென்போனின்மன்முழுதருள்பெற்றாரில்லை
யினியெனேரிகர்வார்யாவொன்றாட்குரவனாதம்
பனிமலரடியில்வீழ்ந்துபணிந்தனன்சித்தராமன். (௭௪)

இப்பரிசுருளிளாலையிராமனுக்குபதேசித்துச்
செப்பருமவன்குற்றேவல்செய்யியவுளமகிழ்ந்து
நகப்படுமமுதமன்னகருணைவாரிதியிருந்தான்
றப்புரவமைந்துசீர்சால்சொன்னலாபுரத்துமாதோ. (௭௫)

பதின்மூன்றாவது-சித்தராமையர்கதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-௭௨௩.

பதினான்காவது.

வசவண்ணர்கதி.

சித்தராமனோடாரியனல்லமதேவன்
பத்தராகியபயிர்செய்கல்யாணமாம்பழனத்
துய்த்தநீரொனும்வசவனையுழுவரிற்கண்டு
மெய்த்துமாவமங்கடைந்தமையாமினிவிரிப்பாம். (க)

அன்னமீனுடனிகழ்வறக்கொண்டமையாமற்
செந்நெலார்வயற்ப்பசியாற்றுபுசிறந்த
சொன்னலாபுரந்தவஞ்செய்ததென்றுவான்றுதிப்ப
வென்னையாளுடையல்லமனிருந்தருளினில். (உ)

(மார்க்கவாசிகளால்வசவேசர்புகழைஅல்லமனறிந்தமை)

சந்தமேவுகல்யாணமாநந்தனந்தன்னி
னந்திராண்மலர்ப்புகழ்மணநயந்தசொல்வளியால்
வந்துகாதெனுநாசியிற்புகமிகமகிழ்ந்த
துந்துவார்திரைக்கருங்கடலுடித்தபேருலகம். (ங)

முக்கணையகன்புகழெனுமூரலுண்பதற்குத்
தக்கதீஞ்சுவைக்கறியெனச்சமைந்ததுவசவன்
மிக்கவான்புகழவற்றினேமாதவர்விரவித்
துய்க்குநாவினிற்றுய்த்தனர்பவப்பசிதொலைய. (ச)

யுல்லமன்வசவேசரன்பினைசித்தராமர்க்குணர்த்தநீனைத்தல்.)

விலக்குமுற்பவச்சித்தராமற்குமுன்விளம்பு
மிலக்கணத்தினுக்கருணந்தியெனுமிலக்கியத்தைக்
கலக்கமற்றறிந்திடுவதற்குதாரணங்காட்ட
மலக்கமுற்றமம்மல்லமன்றிருவுளம்வலித்தான். (ரு)

(அல்லமன்சித்தராமையுடன்கொண்டிகலியாணபுரம்
நோக்கிச்செல்லுதல்.)

அடியவர்க்கெளியானெனுமவனெமதகத்திற்
குடியிருக்குமவ்விராமனையுடன்கொடுகுறிலோர்
நெடிலடித்தநன்னிணையெனவந்நகர்நீங்கிக்
கொடியமதிற்கலியாணமாநகர்வழிக்கொண்

(வசுவசனானோக்கிச்செல்லும அடியார்களைக்கண்டு
இருக்கும்புகழ்கல்)

நறும்பழஞ்செறிதனியிடமொய்த்திடநண்ணு
மெறும்பெழுநகெனவானடியவர்திரளெழுந்து
மறந்தும்வெஞ்சமண் குண்டராயினர்குருவசவ
னுறுமபுரம்புகலிருவருங்கண்டொழுவந்தார். (௭)

தம்பிரானருள்வசவனாகியவறச்சாலைக்
கும்பவாசநீர்முதலியவேண்டுகொண்டு
வம்புலாமலர்வனத்தயர்வுயிர்த்துநல்வழிசேர்ந
தெம்பிரானடியவர்திரளேகுதல்கண்டார். (௮)

பாண்டின்மாவளஞ்சிவிகையூர்ந்தேருநர்பரிந்து
வேண்டுமாறுகொளவேடத்தர்துநந்தவார்விரத
ரீண்டுமூறுகண்டெவந்துசென்றெழில்லங்கார
காண்டமாமெனுமங்கலபுரத்தினைக்கண்டார். (௯)

(அல்லமன்கவியாணபுரியின்நகர்வளச்சிறப்பைச்
சித்தராமர்க்குப்புகன்றுகொண்டேகுதல்.)

கண்டுசெல்லுமப்போதிலந்நகர்வளங்கருத்திற
கொண்டவல்லமன்றிருவுளமிகக்களிகூர்ந்து
பண்டைநல்லிசைப்புலவர்சொல்லிராமனைப்பார்த்து
மண்டுபல்வளங்காட்டுவன்றனித்தனிவகுத்து. (௧௦)

(சோலை.)

தனைவிரும்பிவந்தடைந்தவாதம்மைமுன்வெறுத்த
தினகரன்கதிர்விரும்புறச்செயதளித்திரள்க
ணனிவிரந்துணுங்கடிமலர்சுமந்துபொன்னகரார்
கனிவிரும்புதண்பொழிநிகழ்வதையெதிர்காணாய். (௧௧)

(வண்டு)

பூவினோடுசெந்தேன்மழையொழிவறப்பொழியுங்
காவினோடுவள்ளிதழவிழ்ந்தொழுகுதேங்கமலு
வாவியோடுநல்லிசைபயிலஞ்சிறைவண்டு
பாவினோடுவண் குழலெனத்திரிதலைப்பாராய். (௧௨)

(வயல்)

கடிமலர்ப்பசுந்தேன்றுளிபிலிற்றுபூங்காவைக்
குடியிருக்குமவ்வளவெனக்கொண்டுவெண்குருகு
மடியுதத்தவனொலிநுந்திளங்கயல்வரலு
நொடியினிற்கவர்தண்பனைமருதமுநோக்காய். (௧௩)

(கதிர்)

குதியாயங்கதிர்மணிக்குடரீர்குடிப்பதுபோ
லதிரிளங்கமஞ்சுல்வளைதவழ்வயலணிநெற்
கதிர்வளைந்துசெந்தாமரைவாயுறக்கவிழ்ந்து
துதிபொருந்தியவழகையுமையநீநோக்காய். (கச)

(கோட்டை)

இங்குத்தன்னுள்வாழ்பயிற்சியாலிற்றதுயிர்போயு
மங்குப்பொன்னெயில்வட்டத்துளிநுண்மனத்தமணர்
தங்கற்குன்னுமிப்பொன்னெயில்வட்டமுஞ்சடைமேற்
கங்கைப்பெண்ணைமார்பனடிக்கன்பரீகாணாய் (கச)

(கோபுரம்)

திறந்துமூடுநின்னுதலிமைவிழியெனச்சேர்ந்து
பிறங்குமாமணிக்கதவிருபுடையினும்பெற்றுந்
சிறந்தகோபுரவாய்தலுமலர்மிசைத்தெய்வம்
பறந்துநாடியமுடியிறைக்கன்பரீபாராய். (கச)

(சிவனடியார்கள்)

இலங்குநீறெனுங்கவசமிட்டக்கமென்றியம்பு
மலங்கல்வாகைவேயந்தஞ்செழுத்தத்திரமடுத்த
நலங்கொள்வீரரம்பத்தீர்தமறுகமணள்ளார்
கலங்குபாசறைபொன்றெதிரிகழ்வதுகாணாய். (கச)

(கொடிகளையுடையமாடங்கள்)

கட்டுவார்சடைக்கண்னுதல்பூசனைக்கரும
மட்டுமாதவர்திப்பசியாற்றுறுமறமுள்
ளிட்டுமேற்புறங்கண்டவர்கொடியனவென்னப்
பட்டுமாளிகைபற்பலநிகழ்வனபாராய். (கச)

(சித்திரம்)

பொறித்தவாழையின்கனியினைக்கடைத்தலைபொருந்தக்
குறித்திடாதுணவெனக்கறித்தலகுநோய்கொண்டு
நிறுத்துவாழையின்கனியும்ச்செய்கையாய்நினைந்து
கறித்திடாதமர்செம்முகப்பசங்கிளிகாணாய். (கச)

(கிள்ளைகள்)

வள்ளனல்வசவன்புகழ்வாயினல்வழுத்தா
தெள்ளும்வல்லமண்குண்டர்தம்பிறப்பினுமிழிப்பில்
புள்ளுநல்வனவெனவிளம்பூவையோடிருந்து
கிள்ளையவ்வசவன்புகழ்சொல்வதுகளாய். (உ௦)

(நூலாசிரியர்)

என்றுகூறியவ்வி ராமனைமகிழ்வுசெய்தின்ப
மன்றல்வீதியில்வசவநாயகன் றிருமனைமுற்
குன்றுபோலுயர்கோபுரவாய்தலைக்குறுகச்
சென்றுமேவினனெம்மையாளல்லமதேவன். (உக)

(வாசவ்வளமும்அடியார்கள்சிறப்பும்)

தொடர்த்துனைக்கைவெண்மருப்புரற்காற்கருந்தோற்றோ
லுடித்தமெய்ப்பீரன்கொலைகுறித்தெடாமழுவொப்ப
வடைத்தலைக்குறித்திடாதசெம்மணிக்கதலுடித்த
கடைத்தலைக்கண்மாதவர்குழாநெருங்குதல்கண்டார். (உ)

வேறு.

அறுசுவையடிசிலுண்பானடைகுவாரடிசிலுண்டு
மறுகிடைவருவார்களேரார்வைகியவிடங்களுடிக்
கறியொடுமருவுசோற்றுக்காவடிசுமந்துசெல்வார்
நறுமலர்சுமந்துதண்டநாதன்பூசனைக்குப்போவார். (உக)

செஞ்சரணிறைஞ்சிநல்குஞ்செழுந்துகில்கிழித்துக்கீன்கொண்
டெஞ்சியமிகையென்றெண்ணியிட்டவண்கன்றுபோவா
ரஞ்சுடர்மணிப்பசும்பொன்னணிதுகிலலங்கல்சாந்தம்
வஞ்சியர்தமக்களிப்பத்தருகெனவாங்கிச்செல்வார். (உச)

நிறைதசெய்தெமையெதிர்த்தநெறியில்புன்சமணர்தங்கண்
மைந்தினையறியச்சொல்வம்வசவனுக்கென்றுசெல்வார்
நந்தியைவணங்கவேறுநகர்தொறுநின்றுபோந்து
சிந்துரம்வயமாவம்பொற்சிவிகைவிட்டிழிந்துசெல்வார். (உரு)

(நூலாசிரியர்.)

சீர்கெழுவசவற்பாடத்திவவியாழ்கொண்டசெல்வா
ராகிவின்மதனைவென்றோனடியவர்குழாநெருங்கு
மேர்கெழுமணிப்பசும்பொன்னிருங்கடைநோக்கிநின்ற
ரோகையோடலமனாததொருவனுமிராமன்றானும். (உச)

(அப்பண்ணென்னுமடியார்வசவேசருக்கு இவ்வீருவர்
வரவுடைத்தல்.)

ஆயிடைநின்றோர்தம்மையப்பணப்பெயரினமிக்க
தூயவனெதிர்கண்டோகைசொல்லுவலையற்கென்று
கோயிலுளமலபூசைகுழாத்தொடுசெய்யும்போதிற்
போயினன்வசவனொடுபுகழ்ந்திதுபுகலலுற்றான். (உஎ)

‘நாதவரிருவரையமழைமதர்நெடுங்கண்மங்கை
பாதினனுருவிரண்டுபடைத்துவந்தனனையென்ன
சோதியதளக்கோவைத்தோரணைய்தன்முன்ன
வீதியினின்றொன்றுவிளம்பினன்றவத்தின்மிக்கான். (௨௮)

(வசுவேசர்வவுதலால்அப்பணன்அவ்விருவரையுமழைத்தல்)

என்றவனியம்பநந்தியெனும்பெயர்க்கருணைக்குன்ற
கல்நிறைநிறைந்துநெஞ்சங்கரைந்துவந்தனையுந்தாய்க்கிங்
கொன்றொருதடையுமுண்டோவொல்லீதருதியென்ன
சென்றவனமலனொடுகித்தராமனைவணங்கி. (௨௯)

பரசிவலிங்கபூசைபண்ணியபயனையுங்கள்
வரவெனவுளமகிழ்ந்தான்வசுவனீர்வருகவென்ன
வெருவொடுமுளமுனைந்துமெய்த்தவன்விளம்பவெங்கள்
குருபரன்முனிவான்போலக்குறுகைகொண்டுகூறுமு (௩௦)

(அல்லமனுசையும் தூலாசிரியரும்).

அரசியலடைந்தார்தம்பாலையமேற்றருந்துகின்றோர்
வருசெயல்வரிசையன்றுமறித்துநீபோதியென்ன
வுரைசெயவமலனப்பனுளம்பெனீஇக்கடிதுமீண்டு
வரைசெயும்வயிரத்தினடோள்வசவநாயகற்குச்சொன்னான்

(அப்பணன்வசுவேசர்க்குப்புக்கல்தல்)

அல்லமன்புகன்றமாற்றமப்பணன்சென்றான்று
சொல்லலுந்துணுக்கென்றுள்ளஞ்சொற்றளர்ந்துடல்வியாததுப
புல்லவந்தனையுந்தாய்முன்பொருதுதும்பறுத்திட்டோடு
நல்லிளங்கன்றுபோன்முன்னசெலாநிருந்தேனென்று. (௩௧)

(வசுவேசருக்குமடிவாலமாச்சய்யர்புகல்தல்)

கரைந்துகுமனமுனைந்துகவிலகொண்டமுங்கநந்தி
பெருந்தகைமாச்சிதேவன்பெருங்கடற்பிறந்தசாவா
மருந்துதன்னெதிர்கிடைத்துமற்றதைவாரிக்கையா
லருந்துறவவசுவான்போலாயினீபுமென்றான். (௩௨)

(வசுவேசர்அடியார்களுடன்வந்துஅல்லமனை
வணங்கிக்குறைபாடுதல்).

பெருந்தகைமாச்சிதேவன்பேசுசொல்லினக்குத்தூண்டிந்
தூரும்பெனவுதவச்செம்பொற்றுணெனுந்தோளரன்மாழ்கி
யிருந்தவப்பிழையென்மேற்றெயன்றடியிறைஞ்சியொய்யென்
றருந்தவொடுபுறப்பட்டல்லமனருகுவந்தான். (௩௩)

என்குணமறமேயாகியானதிற்றிரிதலில்லே
என்குணமருளேயென்றானீயதினிற்றியெந்தாய்
புன்குணமகவின்மீமைபொறுத்தருள்செய்கையென்னுந்
தன்குணம்விடுதொழிக்குந்தாய்வியனுலகிலுண்டோ. (௧௬)

சூத்திரப்பாவையானச்சூத்திரிநீயருட்கண்
பாத்தெனைக்குறையகற்றிப்பணிசெயக்கோடியென்று
வாயததற்குரான்செந்தாமரையடிமிசைவிழுந்தா
னேத்திமெய்ப்பததிசீத்தமெனப்படும்வசவதேவன். (௧௭)

(சென்னவசவேசர்வணங்குதல்).

ரூதுதள்ளினிற்றுத்தநர்யாவோதை
எமாயின்மறிப்பவருளரோவெங்க
வைவாயிற்றடுப்பவருலகில்யாண்டு
யாலயாலருள்செயெந்தாயெனச்சென்னவசவன்றழந்தான்.

(மடிவாலமாச்சையர்வணங்குதல்).

சொற்றிடுங்குதலைச்சொல்லிற்சொற்றிற்றந்தொரிதல்போலிச
சிற்றிளங்குமரனன்புசெயவடியிடுமுனோக்கேல்
சற்றுநின்கடைக்கண்வைத்துத்தண்ணளிபுரிகவென்று
நற்றவமாச்சிதேவனங்குரவனைப்பணிந்தான். (௧௮)

(கின்னரப்பிரமன்வணங்குதல்).

*உரைமனமெய்யொருங்கியுன்பணிசெய்வவல்லோன்
றணாமிசையிவனலாதுதானொருவரையும்காணே
னருள்செயவேண்டுமென்னவல்லமனடிபணிந்தான்
கிரிமகள் கொழுநற்கன்பன்கின்னரப்பிரமனம்மா. (௧௯)

(அடியார்களையாவரும்வணங்கஅல்லமன்புகல்தல்.)

எமையெலாமடிமைவேண்டினிவன்பிழைபொறுத்தியென்றோ
வமையுலாம்பனைமென்றோட்சையரிமதர்மழைக்கீட்செவ்வா
யுமைமனானையுவந்தவொண்டவொலாம்பணிந்தா
சமையுளாருணருமெங்கடம்பிரான்சாற்றலுற்றான். (௨௦)

சொல்லியசொற்கன்கற்றீர்சொற்றவந்நெறியினிற்கு
நல்லியலில்லதும்பானவிறருமாற்றமொன்று
புல்லியசெயலொன்றாகப்பொருந்துநர்தம்மிலார்க்கும்
பல்லியமொடுநடிக்கும்பரதநெபெரியராவார். (௨௧)

ஆதரவிலையேல்வேண்டிமறத்தினிற் பொருளோர்செம்பொற்
பூதரவளவளித்தும்பொருளழிவளவேயாகு
மா.தரவுளதேனல்கும்பொருளனுவளவென்றாலும்
பூதரமெனவளர்ந்துபுண்ணியப்பொருளளிக்கும். (சஉ)

துறவறமனையறஞ்சீர்தூய்மைநற்கல்விநல்லோ
ருறவொடுமகங்கடானமொண்டவம்விநதம்பூனை
யறிவிவையனைத்துமில்லையாதரவில்லையாயிற்
பெறுவனமெய்வருத்தம்பெரும்பொருளழிவுமாதோ. (சங)

ஆதரவுடையான்செய்யுமல்லவுநல்லவாகு
மாதரவிலாதான்செய்யுநல்லவுமல்லவாகு
மாதரவதனாலாவிக்கருந்துணையின்பமுத்தி
யாதரவலாதுவேறென்றளித்திடக்கண்டதுண்டோ. (சச)

(நூலாசிரியர்)

ஆதலாலன்பினுஞ்சொல்லகமகிழ்வினைச்செயாவென்
றோதினாண்டியர்தீமையொழித்தருடொழிவினின்றோன்
காதலால்வணங்கிஞாநின்கருணையாலன்றியாங்க
ளேதினாண்லராவேமென்றடிதொழுதுநின்றார். (சரு)

(வசவேசர்ப்பதிக்குவியந்துசித்தராமர்அல்லமனுக்குப்புகல்தல்.)

காஞ்சிரங்கனிநின்றங்குக்கடையனென்பிழைபொறுத்தாய்
தீஞ்சுவையமுதமன்னதிவ்வியகறியிற்குற்ற
மாஞ்சுவையறைதல்போலிவ்வன்பினைச்சீரெலென்று
பூஞ்சரண்மிசைவணங்கிப்போற்றினன்சித்தராமன். (சக)

(அல்லமனைவசவேசரும்சென்னவசவேசரும்வணங்குதல்)

கடிக்கமலங்கள்வென்றகான்மிசைமீண்டுந்தாழ்ந்தான்
விடுத்திடெலென்றுசென்னவசவனும்வீழ்ந்திறைஞ்சித்
தொடிக்கரந்தொழுதானன்பர்துதித்தனர்கூழ்ந்துகொண்டு. (சஎ)

(நூலாசிரியர்)

அல்லமனெனுமெங்கேகாமானருட்கடைக்கண்வைத்தைய
சொல்லுவனெழுதியென்றுதுணைக்கையாலெடுத்தனைத்து
நல்லருள்புரிந்துதண்டநாயகன்றிருமடத்து
னெல்லையிலடியர்கூழ்வினிதெழுந்தருளிநாலை. (சஅ)

பதினாண்காவது-வசவண்ணர்கதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-எனக.

பதினேந்தாவது
மருளசங்கரதேவர்கதி.

தாணுவியுயர்பிரசாதகுண்டத்திற்
காணரும்ருளசங்கரனைக்கண்டருட்
பூணணிபல்லமன்போதநல்கிய
மாணுறுநெறியினைவகுத்துக்கூறுவாம். (க)

(வசவேசர் அல்லமனைக்கொண்டுதம்மனைக்குட்புகுதல்.)

மாதவொண்ணிலர்மருங்குழுந்தர
வாதுவொதிர்வொருளாகவல்லம
நாதனையறிவறிந்திகொண்டித
னேதமின்மனையிடையெய்தன்மேயினான். (உ)

(அல்லமன்பிரசாதகுண்டமடைந்தமை)

அவததைகன்பலபலவகன்றுமெயபபர
சிவததினையடைபவர்கெய்கைபோற்கடை
தவப்பலகடந்துபோய்ச்சாதகுண்டத்தை
யுவப்புடனடைந்தனனொப்பிலல்லமன்.

(அல்லமன் மருளசங்கரதேவரைநோக்க அவர்வணங்கினன)

உயர்பிரசாதகுண்டத்தினெண்கரை
மயன்மலிபித்தாரின்மருளசங்கரன்
பயிலுதலகண்ணுநீ இப்பரமயோகிதன்
னியலினையுணர்ந்தனனெம்பிரானோ. (ச)

கண்டருளமலனைக்கண்டுதானெதிர்
வெண்டினாயமுதினமிடியன்மேவியே
யுண்டனெனமகிழ்ந்தோடிவீழ்ந்தனன்
வண்டிருவடிமிசைமருளசங்கரன். (நி)

(அல்லமன் மருளசங்கரதேவர்குணங்களைச்சித்தராமருக
கெடுத்தானாத்தல்.)

மய

யனைந்தெழுமுவகையோடருள்செய்தல்ல
னிணங்குறவருணியிராமற்பார்த்தவன்
குணங்களைவியந்திதுகூறன்மேயினான்.

குண்டமேவுறுபிரசாதங்கொள்ளுகொண்
டுண்டுவாழ்மாதவனுண்மைத்தன்மையைத்
தண்டநாயகன்முதற்சரணர்யாவருங்
கண்டிலர்யாரினிக்காணவல்லவர்.

(௭)

சரியையொண்கிரியைகாறடுக்கும்யோகிவை
புரிபவர்தம்மையப்புரியுஞ்செய்கையாற்
றெரிதரலாகுமோர்செயலுமின்றிவா
ழரியநன்ஞானியையறியலாகுமோ.

(௮)

நலமுறுமோர்சிவஞானியில்லிவாழ்
நிலையறமாகினுநீத்துநிற்குமோர்
தலையறமாகினுந்தரித்துஞாலமே
லிலைமறைகாயெனவிருக்குமென்பவே.

(௯)

வல்லனென்றிருப்பினுமிருக்கும்வன்மையொன்
றில்லனென்றிருப்பினுமிருக்குமென்னுறப்
புல்லனென்றிருப்பினுமிருக்கும்புண்ணிய
நல்லனென்றிருப்பினுமிருக்குஞானியே.

(௧௦)

அறிவறிஞானியாலன்றிவன்பவ
மறிவுறுகருமியான்மாய்வுறாதகா
ணெறிகதிரிசுவிவந்கெழுந்திடாவிடிற்
செறியிருளகலுமோசித்தராமனே.

(௧௧)

சங்கரமுனிநிலைதனைக்கண்டாய்கொலென்
றெங்குருபரன்சொலவிராமன்கைதொழு
திங்கிவன்மருளரிவிருந்ததன்மையென
னங்கணவறைகெனவறைதன்மையினான்.

(௧௨)

வேறு.

தொழிலான்முயன்றுதுகர்வெனென்றயுயரொன்றுயிராகுவினையு
வொழியாவமலசரமுர்த்தியுண்டமிச்சினுகர்வெனென்ற [மெள
பழியாதுமில்லையகன்றுபோம்பவமுமென்னப்பிரசாதக்
குழியானதனையகலாமற்கொண்டிங்கிருந்தான்குணமி

(௧௩)

பந்தமகன்றசிவபத்தர்பாதம்விளக்கும்புனற்குழியில்
வந்துபிறந் துமுழங்கியதில்வையும்புழுவின்பெறும்பேறு
முந் துகங்கைமுதலவாமுற்றம்படிந் துதீவினைகள்
சிந்துமந்தனாளுருமேசேராரொன்றுமறைசாற்றும்.

(௧௪)

தாய்க்குவழுவின்மகளிர்க்குத்தந்தைதனக்குப்பசுவிற்ருச்
சேய்க்குமறையோர் தமக்கிடர்செய்தீர்வில்கொடியபாதமும்
போக்குமிமைப்பிற்கரணத்தைப்புணிதமாக்கிச்சிவமாக
வாக்குமரன் நன்பிரசாதமாயினதற்குநிகருண்டோ. (கரு)

பசிக்குமருந் துமாய்விடெயக்கும்வண்மைசேர்ந் துபவ
மொசிக்குமரன் நன்பிரசாதவூதியந்தானுணர்ந்திங்கு
வசிக்குந்தகைமைசங்கரற்கேவருவதன்றிப்பசிக்குணவு [ன்.)
புசிக்குமனிதர் தமக்கெனும்பொருந்தாதென்றெனம்பெருமா
(சித்தராமர் அல்லமனைப்புக்கழ்தல்)

நின்னையறிவன்சங்கரனையேயவனையறிசுவாய்
பின்னையுலகியாரறிவார்பேசிற்பாம்பேபாம்பின்கா
றன்னையறியுமெனவலமன்றாட்டாமையினிழப்பணிந்தா
னென்னையுடையாவுடையவிராமனென்னுமினையிலான். (1)

(வசவேசர் அல்லமனைவணங்கிப்புக்கல்தல்.)

அம்பொன்னைவப்பின்மீ திருந் துமறியாதல்லற்படுவான்போ
னம்பன்மருளசங்கரனைநானேவறியாதிருந்தழிந்தே
னிம்பர்மருவிநிரஞ்சனையெனக்குக்காட்டித்தந்தையென்
றும்பர்பரவுமல்லமனையுவந்துபணிந்தானருணந்தி. (கஉ)

(அல்லமன்வசவேசரைப்புக்கழ்ந்துபுக்கல்தல்.)

இணங்குமிக்ககாமிதனக்கின்பழுடல்சரலிங்கம் [ர்த்தற்குக்
பிணங்கன்முத்திகாமிக்குப்பேரின்பென்பதுண [றுளதோநினக்
குணங்கண் மிக்காய்நனைச்சினந்தாங்குறையொன்[கரவின்,
பணங்கொணிலத்திற்பரமசிவபத்திக்குவானையென்றக்கால். (1)

இங்குமருளசங்கரன்போலெண்ணிலார்நின்மனைவாயிற்
கங்குல்பகலுமகலாமற்காப்பொன்னினின்முன்றில்
பங்கவினையின்வலிகடந்தபலருந்தாஞ்செய்தவப்பயனாற்
றங்குகயிலமலையன்றோதண்டநாதவென்றமலன். (உ0)

வெம்மையெதன்கணிகழ்ந்திடினும்வெந்திக்குணமென்பதுபோ
மும்மையுலகியாண்டேனுமுனைக்கிற்பத்தியுதைந்நதென் [ல
றிம்மையுலகியமபுமெனிலெங்கள்வசவநின்பெருமை
கொம்மையிளமென்முலைமடந்தைகூறனன்றியாரறிவார். (உக)

பத்திக்கடலேகுணக்குன்றேற்பாசப்பகையேயெம்முறவே
முத்திக்கரசேசிவானந்தமுதலேஞானடணிவிளக்கே
சித்திப்பொருளேயருணந்திதேவீர்ன்னைத்தொழுமடியார்
புத்திக்கமுதேயாவர்ன்னைப்போல்வாரவாயறியேமால். (உஉ)

அல்லமன்புகழுதலேற்றவசவேசர்வணங்க
அடியார்மகிழ்வுற்றமை.

என்றுகூறவெமையுடையானெனக்குப்புகன்றநலமெல்லாரு
சென்றநாளிலிலேநீனதுசெந்தாமரைததாடொழிப்பெற்ற
வின்றுதொடங்கியுளவாமென்றெந்தைந்திவணங்கியெழ
நின்றவமலசிவசுரணர்நெஞ்சமுமகைபூததனரால். (உஉ)

(மருளசங்கரதேவர்க்குஉபதேசஞ்செய்தல்.)

அருளான்மருளசங்கரனுக்கமர்தாமுமறிவரிய
பொருளாகியபேரின்பவதுபூதிவிளக்கமருள்செய்தா
னுரையானினேவாலருநேனுக்கர்லுலகருணாவைப்பிணித்தமல
விருளானதனையறமாற்றவெழுந்தஞானசூரியனே. (உச)

பதினேந்தாவது மருளசங்கரதேவர்க்கி-ருற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-எகரு.

பதினேருவது

இட்டலிங்ககதி

சிட்டனல்லமதேவனரு
நட்டநண்பொடுநந்தியுணர்வுற
விட்டலிங்கத்தியல்புபுகன்றமை
கட்டுவல்லினைக்கட்டறவோதுவாம். (க)

சங்கரற்குத்தனைநிகரின்பவீ
டங்களித்தருளல்லமனந்திதன்
மங்கலத்திருமாளிகைகட்செவிக்
கங்கணற்கினியாரொடுகண்டனன். (உ)

(வசவேசர்அல்லமனுக்குஆதனமளித்துப்புகல்தல்.)

மண்டுபேபொளிமாடத்துநாப்பணந்
தண்டநாதன்றவிசொன்றமைத்திட
வண்டநாயகனல்லமனாயிடைக்
கண்டநோக்கங்களிப்பவிருந்தனன். (ங)

ஆதனத்திலமர்ந்தருளல்லமன்

பாத்தமன்பொடுபன்மலர்தூயிது

மாதவத்தின்வலியெனத்தாழ்ந்தெழு

காதன்மிக்குக்கரிந்துளநந்திதான்.

(ச)

அடியனேன்சிவபத்தியறிந்தமை

படியிலுமன்கனவெனப்பட்டது

முடியுமாறுமொழிந்தருளென்றுபொற்

றொடியுலாங்குகதொழுதுவிளம்பினான்.

(ரு)

(அல்லமன்வசவேசரைப்புகழ்த், தான்மனம்வருந்திப்புகல்தல்.)

கேட்டவாரியன்கேடிச்சிவநெறிக்

கூட்டமேவுறுகொள்கையினாய்நனைக்

காட்டுவாருளரோசெங்கதிர்க்கிரு

ளோட்டுசோதியுமுண்டுகொலோவென்றான்.

(சு)

வள்ளலின்றெனைவந்துபுகழ்ந்தனன்

நெள்ளுதண்புனநெற்குமுளோத்தலைக்

கிள்ளிநின்றெறிகின்றவர்போலென

வுள்ளுடைந்திட்டினாக்கும்வசவனே.

(எ)

வேறு.

இகழ்ந்தெனதுளச்செருக்கினையகற்றிலாய்

புகழ்ந்தனைவிழைபுளிங்கறியிட்டாறுநோய்

மிகுந்தெழுவளாத்தல்போலெனவிளம்பியே

தருங்கழலிறைஞ்சினன்றண்டநாயகன்.

(அ)

அருளிணைந்தடியருச்சிக்கும்படி

தெருளிலாவெனக்குரைசெய்தியென்றது

மருளானுமெனுமொருமதிஞற்கீந்தருள்

பொருளிணைநையனபுகறன்மேயினான்.

(க)

(அல்லமன்வசவேசருக்குஉபதேசஞ்செய்தல்.)

புன்மரநெளிபுழுப்புள்விலங்கெனும்

பன்மயறுயர்செயும்பவங்கடப்பியே

வன்மைகொணிலமிசைமக்களாகுத

னன்மைகொளையர்க்கலாலரிதுநத்தியே.

(க௦)

நரர்வடிவாயினுநன்மையாற்றுக

மரபினிலுலகினில்கருதறப்புத

லரிதுநல்வறம்புரிவழியுப்பினு

மருவுதலரிதறம்வளர்க்குமங்கமே.

(க௧)

அறத்துறுப்பெய்தினுமன்பினுலறஞ்
சிறப்புறச்செய்தலிங்கரிதுசெய்யினும்
புறச்சமயங்களைப்போக்கியாகம
நெறிச்சமயங்களையரிதுநேர்தலே. (கஉ)

ஆகமம்புகனெறியடைவனாயினுஞ்
சோகமில்சைவநற்றுறையென்றெனச்
சேர்குதலரிததுசோவனாயினு
மேகலிங்கயி்க்யனாகுதலன்றெண்மையே. (கங)

புண்ணியமுதிர்வினாற்பொருந்தியங்கையிற்
கண்ணுறநிகழ்வுறுசிவலிங்கத்தினை
யெண்ணியமனமுடனென்றும்வந்தனை
பண்ணியமுயல்பவன்பத்தனென்பவே. (கச)

ஆவுறுபிணிகெடவாலின்பால்கறந்
தாவினையூட்டல்போலாணவங்கெட
வாலியுளமலனையங்கைதந்துபின்
னாலியுளமைவுறவாக்குமாரியன். (கஞ)

கருங்கொடியிருவிழிக்கண்ணுமோர்மணி
திரிந்திடுசெயலெனத்திருதலின்றியே
பொருந்துறமகமொடுபுறமுந்தீர்வற
விருந்திலகுறுமருளிட்டலிங்கமே. (கக)

குறிபலபலமுறைகொண்டுபல்வகைப்
பொறிதொறுமருவியொண்புலனுதர்ந்துமாய்ந்
தறிவருநிலையவாதாரமேவியு
நிறைவுறுமங்கையினிகழுமிட்டமே. (ககா)

அடைந்துளவுருச்சுடைமைதியென்பன
வுடம்பொருமூன்றினுமுற்றடைந்திடுந்
தொடர்ந்துளவினைவலிதொலைத்தியானெனு
மிடும்பையிலின்பருளிட்டலிங்கமே. (ககி)

என்றறிவுறவறிந்திட்டலிங்கமா
மொன்றொருபொருளிலேயுறவிழித்தவன்
பொன்றுறுசகமெனப்புணர்ந்தமாயையை
வென்றவனவனெனாவினம்பும்மேதமே. (ககக)

பொருவில்சற்பத்தியாந்தாரம்பூண்டொரு
வரவயிநாகமாம்வத்திரமபுனைந்
தொருவலிலுணர்வெணுஞ்செச்சையொன்றுறப்
பரமனையிருத்துவோன்பததனாகுவான். (20)

ஒன்றினெனினுள்ளுறவுடம்புமூன்றையு
*மன்றல்காதிரமடியதாகுகியே
யென்றுமங்கைமவுறவிட்டம்வைப்பனே
வன்றவன்சிவமாயமாகுமென்பவே. (21)

அருளெனும்புனலினையாட்டிச்சாந்தமாம்
வரைநறுஞ்சந்தொடுமருவவிந்கிய
வினாமவர்புனைந்தறிவினையருத்துறிந்
பரமனையவன்சிவபத்தனாகுவான் (22)

ஆசறுமனததெழுமன்பையன்றியே
பூசனையுவுக்கிலென்புராரிசென்னிமேல்
வீசறுதிரையினுமிக்கேதாசொலீ
பூசல்செய்மனமுடையொருவனுட்டிரீ (23)

பூப்புனைகையுமெம்புனிதனறனபுகழ்
பாப்புனைநாவுமேபடைத்துளான்றனைச்
சேப்புனைகொடியுடைதேவனெனெயன
நாப்புனைபுகழொடுநாகனோத்துவார். (24)

பூசனையொதகைபுரந்தகன்புகழ்
பேசுதலிலாதவாய்பெற்றுழன்றிடு
நீசரானவர்தமினெடுவனததிடைக்
கூசுதலிலாதபுன்குரனுகுநன்றோ. (25)

குடிப்பனவிழுங்குவகூடொயிற்றினாற்
கடிப்பனநக்குவவனைத்துங்கைம்மல
ரடுத்துளசிவன்றனக்கற்பித்துண்பவன்
விடுத்தவன்மேல்வரும்வினைகள்யாவுமே. (26)

தானுறுமுடன்மனநதனமென்றுள்ளவை
யீனமில்குருசிவசரங்கட்டீந்துதான்
யானெனதென்குதவின்றிவைகுலோன்
மேனிகழ்சிவமொடுவேறலானரோ. (27)

குருசிவசரங்கொளக்கொடுத்தமெய்மனம்
பொருளிரைவநமவெனப்புந்திசெய்துகொ
னொருவனில்வழிமறித்தொறுத்துக்கொள்வன
சுரனனிநல்லன்மெய்தவறிலாமையால். (௨௮)

விடுவனகாமம்வெவ்வெருளிமாலிவை
தொடுவனகுருசிவசரங்கடொல்பவந்
கடுவெனவெருவீயகருத்துளார்க்கிவ
ணடுவனவெனப்புலனட்டவாற்றலாய், (௨௯)

அங்கையினமர்தருமரீனவிட்டொரு
வங்கடவுளர்தமைவிழைந்துபோற்றுவார்
ங்கையையகன்றுவர்க்கழியின்மூழ்குநர்
ங்களின்வேறலர்தருமமூர்த்தியே. (௩௦)

மாமகமில்குருசர்முனியின்முன்னுள
தாகியசெயிர்முழுதகன்றுவண்டுறைப்
போகியமடியெனப்புனிதனாகுமேற்
பாகெனுமொழியுமைபாகறகன்பனம். (௩௧)

விள்ளருநற்சிவவேடத்தோர்பொருள்
கொள்ளைகொள்கிற்பினுங்குறைகள் கூறினும்
பிள்ளையையறுப்பினும்பிழைகள்செய்யினு
மெள்ளுதலிலனெனிலீசற்கன்பனம். (௩௨)

சங்கமந்தனக்கொருசாகியுன்னினை
னங்கையினமர்தருமரற்குமுன்னினான்
சங்கரனெசுரந்தம்மில்வேறெனு
மங்கவனறிவருமளற்றமுங்குவான்.

தலைமைகொள்குருசிவசரங்கட்காகவே
யுலையிடுமரிசியன்றோங்கன்மத்தெறி
யிலையமுதாந்தமக்காகவாக்குறிற்
கொலைசெயுநஞ்சினுங்கொடியதாகுமால். (௩௩)

தனுவுளவுளவுமோர்தருநற்செய்கையு
மனமுளவளவும்பாவனையுஞானமுண்
டெனவுளவளவுஞேயமுமியைந்தவன்
பினையுளவளவுநோய்பிறர்க்ககற்றுமே. (௩௪)

ஈசனையிருத்துறுமிதயத்தோர்பொரு
ளாசையைிருத்துதலந்தனாளர்தாம்
வாசமுற்றிடுமொருமனையிற்புன்செய
னீசனையிருத்துதனிகர்க்குமென்பரால். (௩௫)

சினமுதலியமயநீரமாற்றுபு
வினைதபுவாய்மையாமெழுக்கையன்பெனும் ;
புனலொடுவிசவியேபூசினல்லது
மனமெனுமனையிடைவராதிலிங்கமே.

(௯௭)

காலமுங்கநீமமுங்கடந்தகாரணன்
பாலுறும்பரிசறப்பார்மடந்தையர்
கோலமும்பொருளையுங்குறித்துநச்சுநர்
சீலமுமவிரதமுந்தீயவென்பரால்.

(௯௮)

வெங்கொலைகளவுபொய்வெருளியாசையென்
றிங்கிவையொடுமீஇயிருக்கின்றார்தமக்
கங்கையினெல்லிபோலவிர்சடைப்பிரரன்
செங்கையிலிருப்பினுஞ்சேயன்சேயன்.

(௯௯)

பத்தரைப்புக்கழுவறப்பணியவுண்டவர்
வைத்தனகொளவுடன்மருவப்பேற்றவர்
சித்தியுங்கடவுளர்சிறப்பும்கேற்றொரு
முத்தியும்பொருளெனமுன்னுறர்களால்

(௧௦௦)

இன்னணநன்னெறியாவுமாயிடைத்
துன்னியசிவகணந்துணிந்துகொள்ளவே
மன்னவனெனுமருள்வசவநாயகன்
றன்னொடுபுகன்றனன்றிலவனல்லமன்.

(௧௦௧)

பாடினன்பரவினன்பணிந்தசொல்லுரை
யாடினன்பன்முறையல்லமன்றிருத்
தாடிலபுனைந்தனன்றண்டநாயகன்
மூடியவுவகையின்மூழ்கினாரோ.

(௧௦௨)

திருந்தவிலவகையுபதேசித்தெண்ணிலா
வருந்தவர்குழாத்தொடுமருணந்திப்பெயர்ப்
பெருந்தகைமகிழுவறப்பிரிவிலாரிய
னிருந்தனன்மலிகலியாணத்தென்பவே.

(௧௦௩)

பதினொருவது-இட்டலிங்ககதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-௮௯௮.

பதினேழாவது கதலிவனகதி.

வளையிற் புண்ணியவனுத்தினில்வளங்கெழுநதியின்
களையிற் பன்னெடுநாளருட்கு ரவனைக்காண் பான
றிரிதற்குற்றுவாய்வந்துமாதேவிகல்யாண
புரியிற்கண்டுவந்தேகியமுறையினிப்புக்கல்வாம் (க)

(மாதேவியம்மை அல்லமனைத்தேடிக்காணாது
கலியாணபுரியை அடைந்தமை).

காட்டினும்பெருங்குன்றினுந்தேடினள்காணான்
வாட்டுறும்பிறப்பெனும்பிணிமாய்வுறவீட்டிற்
கூட்டுநன்மருந்திருப்பன்தயநிரூராற்கூறக்
கேட்டுவந்துமாதேவியந்நகரினைக்கிடைத்தாள். (உ)

தலையின்வெண்கலையொன்றுறவெற்றைசமைந்து
பலிகொளும்படிமனைதொறுமுலகெலாம்பழிச்ச
வலமரும்பரற்கினியவள்வெற்றையாய்க்கட்
புலன்விருந்துணங்கடிநகர்வீதியுட்புகுந்தாள். (ங)

நாற்குணங்களுண்முதற்குணமாகியநாணைத
தீர்க்குமிம்மடமுடையவள்யார்கொலோதெரியேம
பார்க்கிலின்னவள்பித்துடையாளெனப்பலரு
நோக்கும்வண்ணம்வந்துற்றனஞல்கியேனாக்காள். (ச)

(மாதேவியம்மைவசவேசர்மடத்திலுற்றமை)

உலகுளார்தமைப்பேபையென்றுணர்ந்தனளோதா
னுலகுளார்தனைப்பேபையென்றுணர்குவொன்றோ
ளுலகுளார்தொழுந்தண்டநாயகன்மடத்துற்றாள். (ரு)

(மாதேவியம்மை அல்லமனைக்கண்டுவணங்க
சிவகணங்கள் வியப்புற்றது).

தண்டநாயகனொடுபலர்நெருங்குறத்தவிசி
னண்டநாயகனல்லமன்வீற்றிருந்தருளக்
கண்டிபோயருகிறைஞ்சினளாண்டமர்கணங்கள்
பண்டுதாமறியாவியப்படைந்தனர்பார்த்து. (கூ)

(மாடேதவியம்மைபிறவிநோய்க்குவருந்தியமுதல்).

நெஞ்சமாரமுலரக்கெனநெக்குநெக்குருகச்
செஞ்சொல்வாய்தடிமாறவாளவீழிபுனல்சின்தக்
கஞ்சநாண்மலர்க்கைதொழுதநங்கநோய்காண
ளஞ்சினேன்பவப்பிணியினிலருள்செயென்றமுதாள். (௭)

(அல்லமனைமாடேதவியம்மையின்பக்குவமறிந்தமை)

வீடுவப்பவரானெனப்பெண்ணெனவேறா
வேடலர்க்குமுலுமைகலையேயிவளிவள்போ
னாடுநிற்பருவமபெருமவாரிலாநாங்
கூடுதற்குரியாளெனவல்லமன்குறித்தான்.

தானலாதொருபொருளிலைச்சகமெனவென்னு
நானமேவலாற்காமவின்பந்தனைநண்ணு
டானலாதரவாற்றனைத்தமுனியின்புறுந
ரோனைமாந்தருளுளர்கொலோவென்றனாரிருந்தார். (௯)

அங்குள்ளசிவகணங்கள்மாடேதவியம்மையைப்புகழ்தல்).

இன்றுகாமனைவென்றவளினையளாயிழையோ
டொன்றுமேனியனாகியகண்ணுதலொருவன்
வென்றுளானெனவுலகினிலெடுத்தசொன்மெய்ம்மை
யன்றுபோலுமென்றியம்பினர்சிலரவணமர்ந்தோர். (௧௦)

உடலமானமற்றிவளெனவனைத்தையுமொருங்கு
விடவலார்க்கலாலிளமையுஞ்செல்வமும்விரும்பி
நடலைவாழ்வினில்வெறுப்புறப்புல்லியநர்க்குத்
தொடருமாவினெதொலையுமோவெனச்சிலர்சொன்னார். (1)

(அல்லமன்அடியார்கள்தாரதன்மயமறிந்துமாடேதவி
யம்மைக்குஉண்மைநிலையுணர்த்துதல்).

சென்றுதெடிநாந்தத்துவமருள்செயுஞ்சீட
ரன்றினானதேசிகனுளனெனவாய்ந்திட
டின்றுமேவுமாடேதவிபோலியெனவெம்மா
னின்றனாநமூலந்தனையுணர்த்துவானினைந்தான். (௧௨)

பூதநீயலைபொறிகளுமலையலைபுந்தி
யேதுநீயலையிவற்றினேமயங்கியானென்னும்
போதநீயலையென்றிவையனைத்தையும்போக்கிச்
சோதியாகியபிரமமேநீயெனச்சொல்லி. (௧௩)

1 | ஞேயஞானஞாதுருவெனுமிவைபலநிற்கு
மாயின்னே றறுமுத்தியின்றதுசக மாமென்
றேயுமாறி துவதுவெனுஞ்சுட்டிலு வியல்பை
மாயைமாறியதேவிபாலருளினை ளளல். (கச)

(இவ்வாறுணர்த்த-மாதேவியம்மை அணங்குதல்).

1 | தேறுநீரொனநெனதுளந்தெளிததேதழிச்சுகம்
மாறுகாண்கிலேனுடல்பொருளாவிசண்மதிப்பில்
வேறுபோய்நினவாயினவென்றவள்விழிக
ஞாறுநீரொடுமல்லமன்றாடொழுதுளைந்தாள். (கரு)

(மாதேவியம்மை அல்லமனிடத்தில் விடைபெற்றுத்
திருப்பருப்பதமடைந்தமை .

அன்னையினிக்கதலிமாவனத்தினையடைந்திட்
டென்னையேமவினாகேட்டவிப்பொருளினையெல்லா
நின்னின்தெளிந்துறுதிகொணிருத்தியாசனத்தின்
மன்னுவாயெனவே வினனறக்கொடைவள்ளல். (கக)

வள்ளனாண்மலர்த்திருவடி அணங்கியம்மருங்கிற்
கொள்ளைமாதவர்தாடொழுதருள்விடைகொண்டு
வெள்ளமாகிபலன்புரின்றய்தகிடமேவித்
தெள்ளுமாரமுதனையவன்பருப்பதஞ்சோந்தாள். (கௌ)

(அரம்பைவனவளம்).

வசவன்பாலருளல்லமனுற்றெனவாடோனார்
பசுவின்பானிறைசனையிடைநழுவிவீழ்பழத்தை
மிசையும்பூங்கிளிமிழற்றொலிகடலெனவிரவ
விசையும்பாசிலைக்கதலியங்காடதிலிலங்கும். (கஅ)

விரிந்தவாழையினெட்டிலையிசைநிறைமதியம்
பொருந்துமாறுவின்முழுதையுமளித்தருள்புத்தே
ளருந்தவாய்மடைத்தொழிற்றிறநீரம்பியவடிசில்
சொரிந்ததாமெனமனங்களிகூர்தரத்தோன்றும். (கக)

(நூலாசிரியர்)

இனையவாழையங்காடுகண்டெங்கண்மாதேவி
முனிவர்வானவரியாவருமுறைமுறைபோற்றத்
தனியளாயொருபுறம்பசந்துளசுவைதருசெங்
கனியவாவியவுள்ளமோடிருந்தனங்களித்து. (உ௦)

பதினேழாவது-கதலிவனத்தி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-அருஅ.

பதினெட்டாவது

சாதகாங்ககதி.

வினையடுத்தவிழுமந்துடைததெமக்
கனையடுத்தவருளுடையல்லமன்
மன்னடக்கடிவசவற்குணர்த்துத
றனையெடுத்தினிசசாற்றுதுநாமமோ. (க)

காவின்டுங்கதலிவனத்துமா
தேவிபோதத்திருநுளசெய்தகண்
மேவ்ஞானவிளங்குறவெமமுடை
யாவிபோலும்வசுனஞ்சுருவான். (உ)

(வசுவேசர்வணங்கடவுல்லமனுபதேசஞ்செய்தல்).

டித்தவாதமயக்கமிலாதுயர்
முத்திசூதனமொன்றுமொழிந்தரு
ளத்தநீயென்றடிகடொழுதெழப்
பத்திவேண்டுமபரமன்பகருமால்: (ங)

பரிமமுததிபதம்பெறுமேதுவுட்
கரணசுத்தியதனதுகாரண
மரணெரித்தாமலறகுறித்தநற்
கிரியையித்திறமவேசனுகிளக்குமால். (ச)

மனமிலிங்கமருலிலேயேஷ்ட
றனிலிலிங்கந்தரித்துமிலையிலே
யெனவியம்புரினையிலியாகம
ந்னைவரன்கழனிந்கந்துதினாய் (ஞ)

தாவிலாதமனமொடுசார்தரா
தோவுமாயினுலகிறபுனலுமொண்
பூவுநாடொறுமபோககுறுபூசனை
யாவிபோகியடாகந்நாசுருமால். (கூ)

புறம்புகாண்குவன்புல்லியனீசனை
யறிந்தஞானியகமுறக்காண்பன
லெறுமபிகாணுறிலின்கரும்பேகொருஞ்
செறிந்தவாடிஸ்தின்பனவென்பவே. (எ)

கரங்கணல்லகருமஞ்செயாநிற்பத்
திரிந்துசெல்லுஞ்செலாதவிடத்துநெஞ்
சொருங்குருதவொருமனந்தன்னினும்
பரந்தவல்லற்படுக்குமபகையிலே. (அ)

துயிலையின்பெனச்சொல்லுதலிந்தியத்
தியலுநெஞ்சமிலாமையினுனன்றோ
பயிலுநெஞ்சம்பரந்துதிரிதருஞ்
செயலில்லைச்சிறிதுஞ்சுகமரோ.

(௧)

மனமொருத்தன்வசப்படுமேலவன்
பினைவருத்தும்பிறப்பையடைந்திடான்
மனமொருத்தன்வசப்படாதோடுமே
னனிபிறப்பிடைநாளுஞ்சுழலுமே.

(௧௦)

அறவினைக்குமரும்பொருளினபொருள்
பெறுவதற்கும்பெருங்கல்விகற்றுயர்
விறவினுக்குநல்வீரந்தனக்குமொண்
டுறவினுக்குந்துணைமனமென்பவே

(௧௧)

நல்லசெப்துநரரையுயர்த்தவு
மல்லசெய்தனுகளற்றிடையாழ்ப்பவும்
வல்லதிந்தமனமலதையனே
யில்லையென்னவியமபுமறையெலாம்.

(௧௨)

நெஞ்சமாதுமைநேசனைநண்ணுமேல்
விஞ்சுபாதகங்கோடிவிளைப்பினு
மஞ்சுறானவனவ்வினையாவையும்
பஞ்சுதீயிடைப்பட்டுனமாயுமே

(௧௩)

மக்கண்மானிடரென்றுமனத்தினுண்
மிக்கமேன்மைவிளங்கினரில்லென்ற
பொக்கமேவும்பொறிகளோரைநதினா
லொக்குமாவினையொதுயர்வுற்றிடார்.

(௧௪)

கெடுக்கவல்லதுங்கெட்டவாதகளை
யெடுக்கவல்லதுமிமனமென்றதை
யடக்கவல்லவனையபவக்கடல்
கடக்கவல்லவனாகடிதரோ.

(௧௫)

ஆயின்மிக்கோசரியசெயலெலா
நேயமிக்கமனத்தைநிறுத்தல்காண்
வாயுநிற்கமனமுமுடனிற்குந்
தோயநிற்குநினிற்குந்துரும்புமே.

(௧௬)

ஓடுமாவைநிறுத்துநினுள்ளுறக்
கோடும்வாபுக்கலினத்தினைக்கொள்ளுவ
நீடுமாமனநிற்கநிறுத்துநி
லோடும்வாயுவையுள்ளுறவீர்ப்பரால்

(௧௭)

அடித்தநாடிகளாங்கொருமூன்றிலும்
விடுத்துமவாங்கியுமேவந்துத்தியுந்
தடித்துமவாயுவைத்தன்வசமாக்கில்வாய்
மடித்திடாதுமனமுமவசப்படும்.

(கஅ)

ஒடிம்பொன்னுமுறவும்பகையுமோர்
கேடுஞ்செல்வமுங்கீர்த்தியுந்நதையும்
வீடுங்காணீழும்வெற்றநோக்குதல்
கூடிந்தன்மைகொளுமனநன்மனம்.

(கங)

மன்னுகாமவெகுளிமயக்கமென்
றின்னகூடியெறிவளிமுற்கட
ரொன்னவாடுமியன்மனந்தீமனந்
தன்னையாருந்தடுக்கததகாதோ.

(உ௦)

முறிந்திடாதுமனபவனங்கடாரு
செறிந்தவாயிற்சிவமயமாசூமா
லறிந்துவாயுவையங்நனெய்தினே
னிற்றந்திடாதலிலிங்கப்பிராணிபாம.

(உ௧)

இன்னவாறுபலவுமியம்பினை
னன்னையோலுநமமல்லமதேசிகன்
றன்னேநேர்தருசைவமலளர்க்குமோர்
மன்னனாகுமவசானேநோக்கியே.

(உ௨)

(வசவேசர்அல்லமனைப்புநழ்ந்துவணங்குதல்).

நின்னேநோக்கவுந்நனையிறஞ்சவு
நின்னேவாழ்த்தவுந்நமொழிகேட்கவு
மென்னமாதவெய்தினோரெனப்
பன்னிநாதற்பணிநதனனந்தியே

(உ௩)

(அடியார்கள்வணங்குதல்).

சித்தராமனுஞ்செனைவசனாறு
முத்தனாமருண்மாச்சன்முதலிய
பத்தராகும்பலருமென்புனறலை
வைத்தநாதன்மலரடிவாழ்த்தினார்.

(உ௪)

ஆனகாலையிலல்லமனாகிய
நானவாரிநடந்நுலெனவெண்ணு
மேனைமாதவர்க்கின்பமளிக்குவால்
யானெனாவுளத்தெண்ணினனென்பவே.

(உ௫)

பதினெட்டாவது-சாதகாங்ககதி-முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-அஅக.

பத்தொன்பதாவது

கோரக்கர்க்கு.

வசவனைமுதலாயுள்ளமாதவர் தமையகன்று
பசுமதிதவழ்குவட்டிப்பருப்பதமலையையண்ணித்
சூசைசுடமிறையோர்போற்றுங்கோரக்கனெனும்பேர்ச்சித்த
னிசைவுறவுண்மையெந்தையியம்பியவாறுசொல்வாம (க)

(அல்லமன்னீங்குஅடியார்கள்வருந்துதல்.)

பொறிவழிசெலாதுநெஞ்சம்புனிதமாம்வகைபுகன்ற
நெறிமுறைவழாதியற்றிநீவிர்நின்மின்கண்மிக்க
வறவனாயுலகிந்கண்டிங்கடைதுமென்றாண்டையோர்கட்
கிறையவனினிதியம்பியெழுந்துமின்னெனமறைந்தான். (உ)

கன்றின்வாய்முலைநெகிழ்த்துக்கறவைவிட்டகன்றதென்னச்
சென்றனையெனென்றுகிசைதொறுநோக்கிமாழ்கி
வன்றழலிழுதுபோலமனமுகக்கண்ணீரமல்கி
நின்றனர்வசவனாதிநிகரில்சற்பததொல்லாம் (ங)

காணுதலொழிநல்லார்க்காணினங்கவர்பானப்புப
பேணுதலொழிகபேணிற்பிரிவுறலொழிகவுற்றான்
மாணுயிருடமயில்வாழும்பாழ்க்கைபோயொழிக்கவென்ன
வூணிடமொருதாய்நீத்தபாப்பெனவுளங்குலைந்தார். (ச)

(சித்தராமர்அல்லமனைநீனைந்துதனதிடமடைந்தமை)

தண்டநாயகன்கரத்திற்றம்பிரான்றன்னைக்கண்டு
பண்டுபோலுவகைபூத்துப்பத்திசெய்தாங்கிருந்தான்
நெண்டனாகியவிராமனசொன்னலாபுரத்தினெஞ்சிந்
கொண்டவாரியனோடேகிக்கொடுவழிதப்பிநின்றான். (ரு)

(நூலாசிரியர்.)

அல்லமனைறந்தமாற்றமகங்கொடுபிறருந்தாஞ்செய்
நல்லனபுரிந்துதத்தமிடந்தொறுநணுகிவாழ்ந்தார்
தொல்லநல்லினையாற்றன்னைத்தொழப்பெறுமடியாதம்பாற்
செல்லுவனென்றுசென்றேன்செயலினிததெரிக்கலுற்றும். (சு)

எரிபுரைதளிர்நளிர்ப்பவிளமரக்காவிற்றென்றன்
மருவுதல்போலவன்பர்மனமொடுகண்களிப்பத்
திருவுருவொன்றடைந்துசென்றவக்கருணைவள்ளல்
கருமுகிறவுழ்பாராப்பருப்பதங்கண்டிசென்றான். (ஏ)

அல்ல மன்கண்டுசெல்லுமப்பருப்பதத்தின்மேன்மை
சொல்லுதலறியாராகிச்சுரர்முனிவரர்கடம்முள்
வல்லவொனவிருக்குமறிஞருமயங்கிரிப்பப்
புல்லறிவாண்மைகொண்டபுகலுவன்சிறிதஞ்சாமல். (௮)

(உதயகிரி-அஸ்தகிரி)

நாடொறுமுதிததோடுகொருயிறுதனைச்சுமக்குங்
கோடுறுவணாகுணக்குவகுடக்குமாய்த்திகைததுநிற்பக்
கூடுதல்பிரிதலின்றிக்குறைமதிதலைச்சேர்துன்பந்
தாடருகதிசைச்சென்னிதரிப்பதக்குன்றமாதோ. (௯)

(திருக்கைலாயம்)

பொன்னற்குன்றெழுவாயாகப்பொருப்பளவிநந்துநிற்பசு
சென்னிக்கட்டவழுவெண்டுகட்சிலாதான்சூழுவெற்புத்
தன்னைக்கண்டவையென்றோதலைமிகையேற்றுமென்னென்
றினன்கட்டபுடிந்தன்றோவவ்விறுமலைவிளர்த்ததம்மா. (௧௦)

(மேருகிரி.)

பரசிவலிங்கமொன்றுபருப்பதம்போற்றரிப்பத்
துரிசறவடைந்தேனில்லையென்னுமச்சோகத்தையா
லுருகுறுமமையத்தோடியொருமலைகுழைத்தானன்றிக்
குருகமர்தளிரியற்குக்குழைத்தவன்குழைக்குமோதான். (௧௧)

(மைநாகபருவதம்)

பெருப்பிறைமகனொனற்குப்பொருந்துறாசீசநாம
நெருப்பனையான்சார்ந்தாக்ருங்குழ்தொடாமொழியினன்றிப்
பருப்பதமெனவேகூறப்படுமிதுவென்னுநாணற்
றினாப்பொலிகடலிற்சென்றுவீழ்ந்ததுசிலம்பொன்றம்மா. (௧௨)

(விந்தகிரி-மந்தரகிரி.)

தன்னையோர்கையால்வீழப்பிலத்திடைத்தள்ளிவந்தோன்
சென்னியால்வணங்கியேத்துஞ்சிலம்பினைவிந்தமொக்கு
மென்னலாமென்னலாமோவினையறுபருப்பதத்தைப்
பின்னுவார்திரையிலிட்டிப்பெயர்த்தபுன்மத்தோவொக்கும். (௧௩)

(சுனையின்மகிமை.)

நகைமதிப்பிள்ளைபோலநாத்தகூன்கிழவன்சென்றோர்
முனைமலர்ச்சுனையின்மூழ்கிமுருகுகொப்பளிக்குந்தோட்டுப்
பகைமலர்க்குமுன்மடந்தைபகர்ந்தவாராணைகாத்து
மகிழ்மனத்தன்புனையோல்வந்துமேலெழுவன்னேற. (௧௪)

* அன்பன் * திருநீலகண்டநாயனார்.

(கோட்டுப்பூ-கொடிப்பூ-நீர்ப்பூ-நிலப்பூவுடையகொடிகள்.)

சினைமலர்புதன்மென்போதுசெழும்புனற்பசுந்தாட்செந்தே
னனைமலர்தமதுதண்பூநண்ணியீர்ந்கொடிகள்குண்டுச்
சுனைமலர்விழிகள்போலத்தோன்றுமப்பராளைக்குன்றிற்
புனைகலர்பலவுங்காட்டிம்புரிசுமுன்மகளிர்போலும். (கரு)

(அருவியும்-யானையும்).

தூங்கிசையருவிபாயத்துளைக்கைவெண்கோட்டுமற்கா
ளீர்ங்கவுணெடுநல்யானையேற்பவெந்தழலலாமற்
றேங்குதண்புணன்மேனோக்காதென்பதுதீர்ச்சென்று
பூங்கதிர்பனாவெண்டிங்களபோன்மெனத்திவிலையெய்யும். (கசு)

(யோகிகள்).

விஞ்சையருளர்நரம்பின்வீணையாறெழுமின்தேசை
குஞ்சரமனையவென்றிக்குன்றவர்புரத்திலென்றுந்
தஞ்செவிமடுத்தக்கேட்பார்தனிநிலையோகமுற்றா
ரஞ்செவிநிறையவுள்ளேயரியயாமோசைகேட்பார். (கஎ)

(கொப்பிகரகம், ஸ்தூபி).

பீடுறுகருவினோடுபெயரியவில்லினும்ப
ரோடுறுபுகம்பொறைச்செய்தோங்குறுசிகரமொன்று
நீடுறுசிலாதரன்றெனெடுத்தாப்பிள்ளைக்குன்றின்
மோடுறுமுடியின்மீதுகவிழ்த்தபொன்முடியையொக்கும். (கஅ)

(சோதிவிருகும்).

செங்கதிரவெனமுந்ததிவாவிடைக்குடம்பைதெற்றிப்
பொங்கொளிமரத்திற்சோசால்புள்ளினம்பொறையுயிர்த்துக்
கங்குலினடைகிடப்பக்கருதிவந்ததனைக்கண்டு
வெங்கனல்கொளுந்திற்றென்றுமீமிசைச்சுழன்றிரங்கும். (கக)

(மூங்கில்).

நறுமலர்க்குழல்வெண்முத்தநகைமலைமடந்தமிழ்க்
வறம்வளர்ப்பதற்குநெறசிற்றளவிருகாழியென்று
கறைமிடற்றிறையளப்பவொருபெருங்கருவிதானிவ்
வெறிமலர்க்குடுமிக்குன்றின்வெய்களுளொன்றிற்பெற்றான் ()

(திருப்பருப்பதத்தின்மகிமை.)

நெடியவன்குறுகியப்பானின்றுகைதொழுமவ்வெற்பின்
மிடியுடையொருவன்விற்கும்விறகினைக்குறித்துச்சென்று
வடிவுடைநவியங்கொண்டோர்மரத்தினைத்துணித்தலோடும்
படிபுறுபுகம்பொன்னொகும்பரிசுகண்டிவந்தசெல்வான். (உச)

(சோலையும்வானரமும்).

கொண்டலகணமுழவினார்க்குங்கோதைவெள்ளருவிவெற்றில்
வண்பொண்மூரன்றுமுகிமலர்கிளைத்தாறுசெந்தே
னுண்டுகண்டியில்புகொம்பருயர்மரத்திவாந்திராசி
ஞெண்டுகண்டஞ்சிமந்திஞொலெனவிழியுமன்றே. (உஉ)

(பனிவகுமலையும்பானைச்சத்தமும்).

தளிர்க்குளகிளைத்தேதனேராய்த்துத்தனதுவாய்க்கொடுக்குஞ்
பளிக்கறையதனுட்கண்டிபரிந்துவேறென்றினுக்கிங் [ய்
களித்ததென்றுளமயங்கியருமபிடியொருகூர்ங்கோட்டுக்
களிற்றினைமுனிந்துசெல்லுங்கமலையுடைத்தக்குன்றம். (உ௩)

(குறவாகுறத்தியர்)

மலையுழையின்மானைப்பிடித்துநீல்குகென்றே
வொண்ணுதன்மடந்தைவேண்டவொருகுறமகன்கேட்டன்று
பெண்ணுரைகொண்டிராமன்பிடிப்பதற்கெண்ணுமாபோ
லெண்ணிலனிதற்கென்செய்வேனென்றுளநைந்துநிற்பான். ()

(அருவி).

மேருமந்தரமேயாதிவெற்பெலாமெனைவெறுப்பச்
சாரமென்மாட்டேமுக்கட்டம்பிரானெனநினைந்து
சேருமொன்னலையஞ்சிச்சிலம் | போல
வாரவெள்ளருவிபாயுமழகிளையு | அதோ. (உ௪)

(அல்லமன்கோரக்கரிருக்குமிடம்அடைந்தமை).

இனையனவளமிரு வெந்திருச்சயிலந்தனை
பனையினுமினியனெங்கோனல்லமன்சென்றுநண்ணித்
நனியுடல்சித்திபெற்றுததருக்குமக்கோரக்கன்றா
னனியுளமகிழ்ந்திருக்குநல்லிடந்தனையடைந்தான். (உ௫)

(கோரக்கர்அல்லமனைக்கண்டிமுகமன்கூறல்).

அத்தனோர்வருதல்கண்ணுற்றப்பெருஞ்சித்தன்மன்னோ
டொத்தவோர்சித்தனாகவுன்னுபுதனைவியந்து
நித்தநான்மலர்த்தாடாழாநின்றனாகெருவித்துஞான
சித்தநீவருகவென்றோர்தவிசுடைச்சேர்த்திச்சொல்வான். (உ௬)

வேறு.

இரவிவானவனெழுந்ததுமின்றெனக்கதாஅன்று
தெரியவாயினகண்களுமின்றுநின்சிந்த
வரவுநானெதிரின்றுபெற்றமையினிவரவு
பொருவின்மாதவம்புரிந்திடார்க்கெளியதோபுகலின். (௨௮)

முதலையாகியநற்குணஞ்சார்ந்தநல்வாய்மை
கிதைவிலாவடியாரினஞ்சேர்ந்திடாதவன்கண்
ஊதவினையுஞ்சேர்ந்திடாநென்பவெந்தாலு
முதலிலான்பெறுமுதியம்யாதுகொன்மொழியில். (௨௯)

ஒருவிருந்தினர்க்குரைசெய்முகமனெனொப்பக்
குருபரன்றனக்கினையனவின்மொழிகூறி
வருபெருந்தகையார்கொனீயுரையெனவாழ்த்தி
யருளினங்கடறனைவினாநின்றனன்றே. (௩௦)

(கோரக்கர்முகமனுக்குஅல்லமன்புகல்தல்).

செறிந்தமூலவாங்காரத்தின்வேறெனத்தீர்ந்திட்
டிதந்திடாதுதற்கண்டவனென்னையுநகாண்பான்
மறிந்துபோமுடன்மானியையுரைப்பதென்மதிதென்
றறிந்தஞானிகள்வேறறவறிபவனறையதான. (௩௧)

(கோரக்கர்காயசித்தியைவியப்புறுதல்).

ஆதிநாதனதருளிஞற்குளிகையாதிகளான்
மேதையாமுடல்சித்திபெற்றவனென்றும்விளியா
ததலாலதுபெருதவனழியுமென்றைந்தான்.
பூதமேனியேதானென்பொருந்துபுந்தியினான். (௩௨)

(அல்லமன்பழித்தல்).

உடம்புவாழ்தருண்வாழ்தலுமுன்பொதிந்தியற்று
முடம்புசாதஞ்சாதலுமாகவேயுரைத்தா
யுடம்புதானுயிரொன்னையுன்னினைபோலு
முடம்புவேறறியாவுலகாயுதனெத்து. (௩௩)

யாக்கைதானெனிலெனதுடம்பென்பதிங்கென்னை
போக்குமாடைபொன்முதலியபொருளுளொன்றெனதன்
ருக்குவார்தமிலதனையானென்பவனைய
பார்க்கிலயாருளர்பகர்தியென்றல்லமன்பகர. (௩௪)

(கோரக்கர்)

யானினைந்தனனோடினனென்றியம்புதலாற்
றானெனப்படுகின்றதெனக்கதுதன்னை
நீநிகழ்த்துகவென்றுகோரக்கனின்றியம்ப
ஞானநற்குருபீனி தூவின்றனையந்து

(௩௫)

(அல்லமன்)

நானினைந்தனனெனக்கரணத்தினைநண்ணு
மானதன்மையாலுடல்பொறிகரணங்களைத்துந்
தானெனும்படிவரும்வரததான்பலவதனை
னீநவின்றதத்தியாசமென்றறிகெனநிகழ்த்த.

(௩௬)

(கோரக்கர் நூலாசிரியர்)

ஒழியுமென்னுயிரொனுமிடத்தவஷியொழிய
மொழியவேறுமோருயிருளதோவிதைமொழிதி
பழியினல்லருட்குன்றமேயென்றவன்பகரச்
செழியமென்மலாப்பதத்தெமையாளபவன்செப்பும்.

(௩௭)

(கோரக்கருக்கு அல்லமன்புகல்தல்)

உயிரெனும்பெயரியங்குகாற்கியற்பெயருரைப்பி
லயுலுறுந்தனக்கப்பெயராகுபேராமென்
றியலுணர்ந்தவரியம்புவொன்றெமக்கிறவன்
மயலறும்படியுரைத்திஃதுரைத்தனன்மன்றோ.

(௩௮)

தன்னைச்சச்சிதானந்தமென்றருமறைசாற்ற
மின்னிற்கெட்டிடுந்தசைநிணமென்புதோன்மேயந்த
வின்னற்பொய்க்குடிலாகியவுடம்பினையானென்
றுன்னிக்கெட்டினையென்கொனியென்றினுமுரைக்கும்.

(௩௯)

வெருவுறப்படும்பிறவியையொழித்துமெய்வீடு
மருவுதற்குளம்வைத்தவனிம்மலவடிவைத்
தெருவினிற்புனிதம்படாவொன்றனைத்திண்டி
யருவருப்பவன்போலருவருத்ததையகற்றும்

(௪௦)

மருந்துகொண்டுநோய்தீர்ப்பவர்போற்சிவமருவி
யிருந்தவிவ்வுடம்பினப்பெரியவர்விடவெண்ண
மருந்துகொண்டுநோயோடுறமதிப்பவன்போல
யிருந்தவிவ்வுடம்போடுறவெண்ணினையென்றோ.

(௪௧)

பிறந்தவாகமொன்றிற்ந்திடாப்பெருமையுமுடைத்தோ
வெறிந்தவான்சிலைவீழ்ந்திடாதிருப்பதிங்கில்லை
செறிந்தகாரியமென்பதொன்றாயினுஞ்சிதையு
மிற்ந்திடாதுகாரணமெனப்படுமதெயன்றும். (சஉ)

மருந்தினாலுடனீ த்தமாமென்றுநீவகுத்த
திருந்துவாழநாட்பன்மைகொண்டன்றிவேறில்லை
பொருந்துநீயுடலழிந்திடாதென்பதுபொருந்தா
தருந்தவாவினிவீடுவெண்டென்றனையன். (சங)

(கோரக்கர்தன்னையியந்துஅல்லமனுக்குப்புக்கல்தல்)

ஏதுசொல்லினுமென்னுடலழிவுருதென்றும்
வாதுசெய்வதென்காட்சியாலுணர்த்துவன்வலியின்
ரூதினாதனதருளினுலென்றுகோரக்கன்
நீதிவாவருள்வாரியோடுகொத்திதுசெய்யும். (சச)

இன்னியங்கனின்முழங்குவெள்ளருவ்வெற்பெறிந்த
மன்னவன்படையன்னதோரொளிரயில்வாய்வாட்
டன்னையெம்பிரான்னைக்கொடுததனையென்றனனை
நின்னிரும்புயவலியினுலெறிகெனநிகழ்த்தி. (சடு)

அத்தவீச்சிறகன்னதோர்தோலறுமேனுஞ்
சித்தனாலேனென்றுமுன்னின்றனசெருக்கி
ந்ததனயானிவன்கருதியதெசெய்துநெஞ்சின்
வைத்தமாதருக்கொழிப்பென்றருளுள்மவலித்தான். (சசு)

(கோரக்கர்செருக்கொழியஅல்லமன்வாளாலெரிதல்)

வாங்கும்வாளினையின்னெனவிதிர்ந்தருண்மாரி
யோங்குவானுருமேறெனவதிர்ந்தவனுடம்பிற்
ரூங்கமால்வணைமீதெறிந்தானெனத்தாக்க
வாங்கொரோதைகிண்ணென்றுமேலெழுந்ததையன்றே. (சஎ)

(கோரக்கர்தகவலிமை)

திருப்பருப்பதங்கியதவ்விற்றிற்றத்
தரக்கணற்றிதுதனையுமின்றெடுத்தனனெமென்
றுணாப்பதற்கரிதாகியவச்சமுற்றேரடிப்
பொருப்பிறைக்கொருமகளரன்புயங்கன்புல்லினளால். (சஅ)

விஞ்சைமாதர்தம்யாமொலிகேட்டமாவேட
ரஞ்சிலோதியர்பதிலேகட்டயரசுணம்போ
னெஞ்சுமாழ்கினர்புள்ளினமெழுந்தகானிமிர்த்துத்
துஞ்சுமாவெழுந்தோடினவான்றுளிதுளித்த. (சக)

(கோரக்கர்முன்னினுஞ் செருக்கடைந்தமை)

இன்னவாரொலியெழவுடலூறின்றியிருப்ப
முன்னமேவியசெருக்கினுமமடங்கெய்தி
யென்னேநேர்பவரிலையெனவவனுளத்தெண்ணித்
தன்னையேநனிவியந்தமையறிந்தனன்றிலைவன். (௫௩)

(கோரக்கரை அல்லமன்னகைத்துப்புக்கல்தல்)

ஒலியெழுந்திடவின்னணந்நதுபேருடம்பு
வலியடைந்தநீனெடுப்பவரிலைவளிவழங்கு
முலகிலென்றுகைகுலைத்திளநகைபுரிந்தொருகைம்
மலர்பொருந்துவாளவன்கையிற்கொடுத்திதுவகுத்தான். (௫௪)

(அல்லமன்னவியவாரேகோரக்கர்செய்தமை).

வாங்குவாளினானிவலியொடுதுமீவலியுந்
தாங்கியென்னையெறிந்துகாணென்றுநந்திலைவ
னாங்குநின்நனன்சித்தனும்ஞ்சிலனாகி
யோங்குவாளினாலெறிந்தனெடுப்பிலானுருவை. (௫௫)

(நூலாசிரியர்).

அனுமயங்குமின்னுழைத்தொறிந்தவாளாக
வினையங்குமெய்ப்படாதுவாள்வறிதுபோயிற்றுப்
பணையங்குதோண்மாயைதன்படாமுலைபடாத
மணமயங்குதண்ணீர்திமேல்வாள்படவற்றே. (௫௬)

வேறு.

(மகண்டுகோரக்கர்வணங்கிப்புக்கல்தல்).

வானெறிந்துகையிலைத்தகோரக்கநாதன்மிகமனம்வியந்து, [த்
நானிறைஞ்சும்பாஞ்சுடரோயிவனென்றுமெய்விதிர்ப்பாடுநடுங்கி
தானடைந்தசெருக்கொழிந்துதலையன்பினெறிநடப்பத்தலைப்பட்
டெங்கோன், நேனடைந்தசெழுங்கமவத்திருவடியில்வீழ்ந்தெ
ழுந்துசெப்புகின்றான். (௫௭)

சின்னையறியாதுமதுவுண்டவன்போன்மனஞ்செருக்கினினைந்த
பாவம், பின்னொதிரின்றுநினதுமாமறுத்துப்பித்தனைப்பிதற்
றுந்தீமை, யின்னுயிர்கொன்றுடல்கவருமறவன்போற்செய்தபி
ழையெல்லாமெந்தாய், மன்னியநின்பேரருளாற்றீர்த்தெனையாட்
கோடியெனமறித்துந்தாழ்ந்தான். (௫௮)

* அனு-உச்சகசாக்கிரகம். அதாவது மயிர் துளி.

செய்தபிழைபோகவினிப்பிழைசெய்யாதுடம்புநசைதீர்த்துநின்
றன், மெய்தெரியினெனக்குநீயினியனெனப்பெருங்கருணைவெ
ள்ளங்கூற, வுய்தலிலென்பிழைபொறுத்திட்டடித்தரியவானமு
தமூட்டிகின்றாய், கைதருசெமமணியனையாயான்செய்வதேதுள
துகைம்மாறென்று. (ருசு)

(கோரக்கர்பக்குவங்கண்டுஅல்லமன்புகல்தல்)

“முற்றமுருள்செய்துநீயானறியவேண்டுமொழிதியெ
ன்று, பற்றுடலநசைதீர்த்துகோரக்கனிற்பவவன்பருவங்கண்டு,
கற்றறியுமறிவினாறிவரியபரஞ்சோதிகருணைகொள்ளப், பெற்
றதிருவுளமகிழ்வுற்றன்பொடுகேண்மதியென்றாப்பேசலுற்றான்.

(அல்லமன்புகலக்கோரக்கர்புகல்தல்).

இருந்தபடிசூகேசனையறிவையெனினின்பிறவியெனுநோய்
தீர்த்து, பொருந்துறுவைபெர்னபமென்றமலன்கூறவவன்போற்
றியெந்தாய், பரிந்தருள்செய்குசேசனெனுமொழிப்பொருளேத
துகூறப்படுவான்யாவன், றெரிந்துணரவருள்செய்வாயென்று
தொழுவெம்பெருமான்செப்புகின்றான். (ருஅ)

(இதுவுமது).

சூகையிதயமதன்கண்மரிறையீசனென்றுபொருள்குறித்துக்
கொண்மோ, நிகழினையசூகேசமொழியுடையன்யான்றானெண்
வேநிமலன்கூற, வகமகிழ்முகமலர்ந்துகித்தனறைசூவனீயேயா
கிலுன்றன், முகையவிழ்மென்மலர்க்கரத்திற்சிவலிங்கங்கொண்
டதென்கொண்மொழிதியென்றான். (ருக)

(அல்லமன்புகல்தல்).

பிறந்தபயன்பெறவுலகொனைக்கண்டுகொண்மொளம்பிறழ்தலி
ன்றிச், சிறந்தசிவலிங்கமலர்க்கரங்கொண்டூசனைதாஞ்செய்ய
வேண்டி, நிறைந்தவெனதுருவாகுமிக்குறிகைக்கொண்டனன்
யானீங்காதென்று, மறிந்துதெளிசூதிமனமென்றருள்செய்தெங்
குருதேவனறையலுற்றான். (சு௦)

போதகனாகியசூரவனெஞ்ஞான்றுநற்கருமம்புரீகவென்று [லே
வேதமுதலாகியநூன்முழுதுமொருங்கொருவந்தம்விதித்தலா
சாதகனாகியபருவமானுக்கன்பாசவலிதணிக்கவல்லான், [தால்.
மேதினிமேலுடலொடுநிந்தசெயல்விடுவதன்றியிடைவிடலாகா

ணர்த்தியுடம்புநானென்றிருந்தவியல்புபோல,
நின்றவெனையுணர்ந்தூநீசோகம்பாவனைகொண்டுநிற்பையாயிற்,
பொன்றலுறுவிடங்கலுழன்றனைநீனப்பப்போதல்போற்போம
விச்சை, நன்றறிதியெனவறிவித்தனனெங்கோன்கோரக்கநாத
ன்றன்னை, (சுஉ)

(கோரக்கர்அல்லமன்வடிவடைந்தமை)

• ஞானகுருபரனருளாற்றனக்குரைத்தமொழிப்பொருளைநன்
கறிந்துட், தீனைவடிவென்பதுவிட்டுண்மையலாவனைத்தையுநீத்
துண்மைகண்டு, தானதனையடைந்துதானதுவென்னுமருளகன்
றுதானேயாகி,வானவருமறிவரியபெரும்புகழ்க்கோரக்கனவண்
மன்னினானால். (சுசு).

பத்தொன்பதாவது-கோரக்கர்க்கதி-முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-சுசுசு.

இருபதாவது

முனிவர்க்கதி.

பனிவரைமுகளொடுபவளவாசடைத்
தனிவரையமர்திருச்சயிலநீங்கியே
துனிவரையல்லயன்சுருதிமெய்ப்பொருண்
முனிவரையுணர்த்தியமுறைமைகூறுவாம். (க)

அருந்தவமுயன்றகோரக்கற்கம்முறை
விரிந்தறிவுருவமாமெய்ம்மைத்தன்மையைப்
பரிந்தருளமலனப்பாலுமுத்தரம்
பொருந்துணர் தமக்கருளபுரியப்போயினான். (உ)

(அல்லமனஇயற்கைக்குணம்).

நல்லனதீயனநாடுருதுகொள்
வல்லழவெனவருண்மையெனப்படு
மல்லமனெதிர்த்தவரறமுளாரற
மில்லவொனாதறிவியற்றினாரோ. (ஈ)

யாவருந்தனதருட்கேற்றுளாடொனப்
பாவவன்றையறப்பரிந்துநன்னெறி
மேவவந்தருள்புரிவிமலனாயிடை
மாவழங்குறுமொருவனததிற்போயினான். (ச)

(அல்லமன்ஷர்வேடனுக்குமனமிரங்கல்).

அக்கொடுவனத்தெதிரன்பென்கின்றதுட்
புக்கறிகிலாவொருபுளினன்கூன்புறக்
கொக்கெனநாடொறுங்கொலைகுறித்தவன்
கைக்கொடுமரமொடுகடிதுதோன்றினான். (ரு)

அன்பனாய்க்கண்ணிடந்தப்பும்வேடனுக்
கின்பமீகுதல்புகழ்க்கேற்றதன்றுநான்
வன்பனாய்த்திரியுமிம்மறவற்காப்பவென்
றென்பொலாமணிமனமிரங்குற்றென்பவே. (சு)

(அல்லமன்வேடனோர்க்கஅவன்வணங்கினமை).

நல்லறிவவனுளநடுதற்கொப்பிலா
வல்லமன்வினையறாருட்கண்வைத்தனன்
கொல்லையின்விறையிடக்கொழுப்புசாமுளி
புல்லெரிபுறவழற்போகட்டெனனவே. (எ)

மேவுதீவினையெலாம்விளிந்துதூயனாய்ப்
பாவியேனாய்க்கைபகர்தியென்றன
மாவுலாவவழங்குருனத்திலேவட்டுவன்
யாவர்தாமிறையருளெய்தினுய்ந்திடார். (அ)

(வேடனுக்குத்துன்பமொழித்துநன்னெறியுணர்த்தல்)

அறிவெனுமேலினுலம்புலனகளா
மறியினடருளெனுமேலையததப்புற
தெறிகுவையெனினினக்கிலைத்துன்பென
நெறியினவழுவறநிமலன்கூறினான்.

அறிவொடுமனஞ்சிலையம்பதாகநான்
குறியெனவெய்கையேற்குடரந்நனைப்
பொறியிலிலங்கைமுனபுரந்துளான்றலை
பறிபடவெய்தவன்பணிபுமென்றுமே, (ஐ)

(நூலாசிரியர்)

இப்பரிசேறுழ்வலியெயினனுய்வகை
செப்பிநன்னிலையருள்செய்திருத்தியே
யப்புறமருளுடையமலனடோமபொழு
தொப்பறுதவவனடொன்றுதோன்றிறே. (கக)

(வனச்சிறப்பு)

கோட்டமைகரிகளுங்கொடுமடங்கலும்
பாடமைபகைதவிப்பரிசினுதற்
காடரவொடுமதியமப்பிரான்சடைக்
காடலதுவமையாங்கண்டதில்லையே.

(கஉ)

பெயர்க்குறுகால்கள்கையாகப்பெற்றவு
முயர்க்குறுநாசிகையாகவுள்ளவு
மயக்கறுதியினைவளர்த்துவான்புனல்
பயக்குறுமுனிவர்பணிகள்செய்யுமால்.
மறைபலவோதுநர்மகம்வளர்க்குநர்
கறைமிடற்றுடையநங்கடவுட்பூசனை
முறைவழிபுரிசுநர்மூசசவித்தொரு
தறியெனவசைவறவிருக்குந்தன்மையார்

(கச)

வேறு.

ஆயிருக்குமருந்தவர்தங்கள்பாற்
போயிவர்க்குறுபோதனையாற்புவ
நோயகற்றுவலென்றுதுவன்றனன்
றாயெனக்கொருதானெனுமல்லமன்.

(கரு)

(அல்லமன்முனிவர்களுக்குப்போதித்தல்.)

நோற்றுநோன்புடனெந்துவருந்துவீ
ராற்றுநீர்மகமாதிவினையினுன்
மாற்றுமாயைமலஞ்செறுவிற்படு
சேற்றினுற்கழுஞ்செறுநிகர்க்குமால்.

(கசு)

ஞானங்கொண்டிருணுகஞ்சிவபத
மூனங்கொண்டகருமத்துறுவது
வானங்கொண்டிவளர்த்தல்புகையறு
மானங்கொண்டிவளர்த்தலையொக்குமால்.

(கௌ)

குடமியங்கிரியொப்பக்குவித்தபுற்
சுடுதல்கொண்டிபிறவிசுடப்படா
தபுலன்களறிவெனுமங்கியிற்
சுடுதல்கொண்டிபிறவிசுடப்படும்.

(கஅ)

போதமாகும்புனிதத்தழலினுட்
பேதபாவனைப்பேரவிபெய்வனை
லாதிஞ்சோவுடைமாசியவனென
வேதம்யாவும்விளங்கவிளம்புமே.

(கக)

ஞ்சோவுடைமாசி-சோமுசிமாறநாயனார்.

மறையினுள்ளகருமீமனவினை
வறியர்கொள்ளுதல்போலமதியறுஞ்
சிறியர்கொள்வந்தெளிதத்துவமசி
யறிஞர்கொள்வரணிகொளஞ்செல்வர்போல். (உ௦)

(முனிவர்கள் அல்லமனைத்தொழுதுவணங்குதல்.)

என்றுகூறவிருந்தவரன்பொடி
நின்றுஞானநெடுந்தகைதாண்மிசை
யின்றுநீவரவெத்தவஞ்செய்தன
மன்றயாமெனவாழ்ச்சிவணங்கிஞர். (உ௧)

மாயைதோன்றியஞான்றுமனத்தினை
மூயமோகமுடிந்திடச்செம்மலர்
வாயிஞாற்றுருவாசன்சொலப்படிந்
துயனாமிவனென்றுதுதித்தனர். (உ௨)

(தூலசிரியர்)

இன்னவாறிடவிருந்தவரின்புற
மன்னுஞானமஹமொழிகூறியே
தன்னேமேவுந்தலைமைபுரிந்தன
னன்னேபோலுநம்மல்லமதேவனே. (உ௩)

இருபதாவது முனிவர்க்கி முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-௬௬௬.

இருபத்தேராாவது

சூனியசிங்காதனாகதி.

அல்லமனையறிதற்கோரநிகருவியாகவுன்னிச்
சொல்லரியவெழுநிலைப்பொற்குனியசிங்காதனமொன்
றில்லையெனவிலலைபெய்யென்கள்குருவசவேசன்
மல்லலுறவினிதாற்பிசுபகுமுறைவகுத்துணாப்பாம். (௧)

(வசவேசர்யோகநிலையடைந்தமை.)

ஒடுக்குமனம்வீட்டினெறிக்கொருதுணையாகும்புறத்து
நடக்குமனநிரயவழிநடப்பதற்குத்துணையாமென்
றிடக்கர்மனமடக்குந்கையெரிநிராணியம்பியவா
றடத்தமனமுறவெரியினருணங்கிதலைப்பட்டான். (௨)

மனவு சங்குமணி.

நில்லாதுபோமனத்தைக்கால்பிடித்துநிறுத்தியே
வில்லாரும்தியமுதம்விருந்திட்டுநட்புறீஇப்
பொல்லாதபுலனுதரப்பிறத்தநிலைதமொறிச்
செல்லாமலுடன்கொண்டிசித்திரமொத்திருந்தனனாள். (௩)

நின்றமனங்கொண்டுதானித்தமாந்தனையுணர்த்த
வென்றுவருஞானகுருவெனவெழுந்துவளர்காத
லென்றுமொழிவறநிற்பவுவப்பதுலகிற்பொருள்வே
நின்றியருணந்திபிரானெந்தைவரவினேநோக்கி. (௪)

(வசுவேசர் அலீலமனையறியுமாறு ஆதனமமைத்தல்.)

எவ்வுருவினொடுவருமோவெம்பிரான்றெளியகிலென்
செவ்வியவேராதவிசமைத்துச்சேந்ததன்மேலிருப்பவனை
யவ்வியமில்லமனென்றறிவையானென்றுதுணிந்
திவ்வுலகமுளம்வியப்பவிதுசெய்தானருணந்தி. (௫)

ஆதியாதாரமாதியுக்கெனப்பன்னிறத்த
சோதியேழ்நிலைகளேங்ககச்சூனியட்டமொன்று
போதியேனானவியப்பப்பொன்மணிபளிங்குகொண்டு
சாதிநான்மறைகள்போற்றுஞ்சைவநாயகன்செய்வித்தான். (௬)

காசணவுபாதியேழ்மேற்கண்டிடுஞானிபோலச்
சீரணிதுதலின்மீதுசென்றுகாண்யோகிபோலப்
பூரணஞ்ஞானந்தப்போதகணிசுப்புக்காண்பா
னேரணிநிலைகளேழ்மேனிகழ்வெளிந்தவிசமைத்தான். (௭)

(ஆதனத்தின்கேற்றம்)

களங்கமின்மதியம்போலக்கண்டவாமனமலர்த்தம்
பளிங்குசெய்நிலையுள்வந்தபார்ப்பவரெய்நிறிழ்போய்
விளங்குதறன்மேற்றேறன்றெவந்தெரிபுகம்பொனாற்செய்
துளங்கொளினிலையைச்சென்னிசுமத்தல்போற்செய்தவொக்கும்

(ஆதனத்துட்புகுந்தமானிடர்மயக்கிப்புகழ்தல்)

திருந்தியபளிங்குகொண்டசெய்தவந்நிலையின்வாய்தல்
பொருந்ததெறிகிலாராய்ப்புகுந்துகாண்மனிதொல்லாந்
கரங்கொடுதலிக்கண்டுகண்டெரியார்கள்போல
வருந்தியமனமகிழ்ந்துவசுவனைவியப்பரன்றே. (௮)

(ஆதனத்தின் அழகைநோக்கித்தேவர்கள்புகழ்தல்)

நினைவினாலொருவன்செய்தநெஞ்சுளாலயமேயன்றி
வினையினுலகர்செய்துவிளங்கியபணிகடம்மு
ரினையதோடுவமையாதலில்லையென்றுமடமொல்லாந்
சனையலானிகரிலாததவிசினையிந்துநின்றார். (௯)

(ஆதனத்தின்பெருமைநோக்கி அடியார்கள் வசவேசரைப் புகழ்தல்)
 அம்பராசனமியன்றவ திசயங்கேளாமுக்கட்
 டம்பிராண்டியராகத்தையுனா லொல்லாஞ்சென்று
 செம்பொனாலியன்றவந்தச்சீர்கெழுபீடநோக்கி
 யெம்பிரான்வசவதேவணியையடிதொழுதிருந்தாரா. (கக)

(வசவேசர் ஆதனத்தினியல்புநோக்கி அல்லமன்
 வரவுபார்த்திருத்தல்.)

கனாயி துகல்விக்கென்னக்கற்றவர்பலருமேத்தத்
 தனாமிசையமர்ந்திருந்தசாரதாபீடமேபோ
 லுனாமனமிறந்ததாமிவ்வொருதனிஞானபீட
 மருடருகுருகுசேசனன்றியேறிடுதற்காமோ. (கஉ)

இப்பெரும்பீடமேறியிருந்திடவல்லோனென்றும்
 வைப்பெனும்படிமறைந்தெம்மனத்திருப்பதற்குவல்ல
 வப்பெருங்கருணைக்குன்றமாசு மல்லமனையென்று
 செப்புறுபரிசிலா னாய்ச்சிந்தைசெய்திருந்தானந்தி. (கங)

(தூலாசிரியர்)

கனாபொருகங்கையாற்றிற் கண்ணிவைத்தரசவன்னம்
 வருதலேநோக்கிநிற்கும்வாறுபோலிருள்விழுங்கிப்
 பெருகொளிவிரிக்குஞானபீடமொன்றமையவாக்கிக்
 குருபரன்வரவுநோக்கிக்கொண்டிருந்தனனெங்கோமான் (கஈ)

(வசவேசரைநோக்கும் அல்லமனை அடியார்கள் கருதுதல்.)

எட்டினைப்புதுரீராற்றிலெதிர்கிழித்தேறவிட்டோன்
 பாட்டிடைத்தலைவனன்பர்பலருநம்வசவன்றனை
 நாட்டமுற்றடையுமாசானமக்குமாமென்றிருந்தார்
 வீட்டினுக்கேற்றுசோதிவிருந்திற்குமுதவுறுதோ. (கரு)

இருபத்தோராவது-சூனியசிங்காதனகதி முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-கஅச.

இருபத்திரண்டாவது

சூனியசிங்காதனத்திலிருந்தகதி

பள்ளம்புகுபுனல்போனெறிபடருஞ்சிவனடியா
 ருள்ளம்புகுமருணந்தியிவ்வுலகோரறியாமற்
 கள்ளங்கொளுமனமோடுசெய்யணைமேலொருகருணை
 வெள்ளங்கடிதேறுஞ்செயல்வீருப்பாலெடுத்தாப்பாம். (க)

(அல்லமன்வரவுதலுக்குவசவேசர்பரவசமுறுதல்)

சிரனாடுகயலாடல்செய்செய்நாடுடையுழவ
சிரனாடுமொருகாவிரியறனாடுமுறைபோற்
பரனாடுமடியார்வினைபரியத்திரிகுரவன்
வரனாடுமுருகும்பரவசவன்புறுவசவன். (உ)

(அல்லமன்வரவுதாழ்ப்பவசவேசர்மனம்வருந்துதல்.)

பெண்ணைமைகதிர்வீசனைபுரிந்தீறுபருவம்
பின்னாயினயான்செய்தொழில்பிள்ளைத்தொழிலாயிற்
நெந்நாள்வருமேனையாளுடையெம்மானறியேனென்
றுன்னாவுருதுயரோடுமுனைந்தான்வினைகளைந்தான். (க)

(வசவேசர்சென்னவசவேருக்குத்தனதுநிமித்தங்கூறுதல்)

இவ்வாறம்நானோர்பகலெமையாளுடையவசவன்
செவ்வாறுசென்மனத்தல்லமதேவன்வரேறென்றிற்
நவ்வாறதுநிகழ்வுற்றவாளுந்நனையொருநா
னெவ்வாறுகாசெய்வன்பணியிறையுஞ்சொல்வரிதால். (ச)

வலமாடினவிழிதேளாருள்வசவற்கதிதூரஞ்
செலுமாடவன்வருநாள்விழியிடமாயசெயல்வாய்
குலமாதுளமெனவேமகிழ்கொண்டன்புந்நைந்து
மலமாயகடிகுஞ்சென்னவசற்கிதுபுகல்வான். (ஞ)

வேறு.

நற்குறிபலவுமிற்றைநாணிகழ்கின்றவென்பால்
வநீகிலமுனிவர்போற்றும்வசவவந்நிகழ்ச்சியாளும்
பிற்பெறுபயன்யாதென்றுபெருந்தகைவினைவந்நை
சிற்பரமுணர்ந்தசென்னவசவதேசிகனுரைப்பான் (சு)

(சென்னவசவேசர்வசவேசருக்குநிமித்தத்தின்பயனுணர்த்தல்)

ஐயவிந்நிமித்தந்தன்னாலல்லமற்காண்பையின்று
மெய்யுடையதிதுகாணென்னாவிடித்தனன்மருகனெங்கள்
கையுறுமமுதனென்றனருதியபடிவிண்ணப்பஞ்
செய்யவுண்மகிழ்வுபூத்துச்செயல்செய்வார்க்குணாக்கலுற்றான்.

(அல்லமன்வரவறிந்தவசவேசர்கலியாணபுரியைஅலங்கரிக்கச்
செய்தல்)

உடம்பெனும்வனத்தினின்றவுயிரொணங்கன்னிதன்னைத்
தொடர்ந்திசைமணத்தாற்சேர்ந்ததுணைவன்வலமனின்றெய்து
மடைந்தருள்கல்யாணத்தையணிமினென்றெந்தைகூற
நடந்தனர்நன்றென்றன்னாரநகரியோர்க்குணர்த்தினாரால். (அ)

(தோரணம்)

அலர்க்திர்ஞாயிறுருமணிநெடுந்தோககொடிஞ்சி
விலகுநவதிறுக்காமனேமலளவொருசாணிந்பப்
பலர்புகழ்மணிமாடத்துப்பநக்குமொண்கிளியொழுங்கி
விலைசெருகியபசும்பூநேதாரணமிசையவாரத்தார். (க)

(நிலைக்கீழ் தர்-கொடி)

போதகக்குருமழுருட்புக்கொடிகட்டணன்றென்
 றுதரவொடுமசைத்தாரவிரொடிகாடத்தும்பா
 னோதிதன்னிரதமென்றுஞ்சுழலமேனகுதல்போல
 வீதியுளாடியோடுவிளங்குநறிலைதோசெய்தார் (உ)

(பனிநீ ரால்வீ திதுரு ததல்)

குங்குமநரியசந்தங்குழைத்ததண்பனிர்சிந்திப்
பொங்கெழின்மறுகளைத்தும்புதைசெழுஞ்சேறுசெய்தரா
மங்கலமனைமுன்பந்தர்மணப்பந்தருண்மையாகக்
கொங்கலிழிதழ்நறுமபுநகோதைதகேக்கிரால். (கக)

(வாழை-கரும்பு-கமுகு)

வயலிடஞ்சேர்ந்துநின்றவாழையுங்கரும்பும்பாளே
யுயரிளங்குமுருமொன்றோடொன்றின்னுசாவித்தாமெல்
லியரநுந்தொடைதோள்கண்டமெனுமுறுப்பழகிரக்குஞ்
செயலில்வந்தடைந்தவென்சசெழுங்கடைததலைமுனர்த்தா

(பூரணகுமபம்)

இலையினற்பொலிந்தவாழைதொடையினுலெய்தும்பேறு
முலையினறபெறுவமென்றுமுன்னிவந்திருததல்போலக்
கலையினற்சிறந்தல்குற்கயற்கணுநிறைகுடங்கள்
விலையினற்சிறந்தசெம்பொன்வேதிகைமீதுவைத்தார் (கக)

(தேபம்)

மனத்திருளூற்றாநின்றமணிச்சடர்வரவுபார்ப்ப
நினைத்துவந்திருதகலபோலநெடுமணிக்கதவவாய்தன்
முனைத்திருவிளக்குரைததார்முகிழ்முலைக்கருநெடுங்கட்
டனிச்சிலைதுதழ்பூங்கோதைச்சரிசுமுற்றளிர்க்கைநல்லார். (கச)

(வசவேசரோடு அல்லமனைக்காணவந்தமாதர்கள்)

அல்லமகுரவன் நன்னையருணந்தியோடிகாணச்
செல்லுவமென்றுசெம்பொந்தீர்கெழுவிமானத்தோடி
மொடல்லையினிலத்திழிந்தவும்பர்வாழ்மகளிர்போல
வில்லெனுமாருங்குன்மாதரிருந்தனர்நிலத்தோறி. (கடு)

(நகரத்தின் அலங்காரமகிமை,

திருநகரிதனையின்று திருந்தவேறலங்கரிப்ப
நெருநலுள்ளனகழித்துநீத்தவையமரர்கோமா
நெருநகரலங்கரித்தறகுரியனவென்னினந்தி
பெருநகரணியினமிககபெருமையாகூறவல்லார். (௧௬)

வசவேசர் அல்லமனைக்காண் அரண்மனையினின்று நெடுசெல்லுதல்.

இன்னணமலங்கரித்தவெழின்பணிமறுகினூடு
மன்னவர்மன்னனுய்யமந்திரிக்கிழமைபூண்டோன்
றன்னெருகுரவன்றனைத்தானெனிராகொள்ளவேண்டிப
பொன்னவிற்கோயினின்றும்புறப்படாப்போதலுற்றான். (௧௭)

(சென்னவசவையர்.)

பதியுமப்பதியாற்காணும்பசுவுமப்பசுவின்றானம்
பொதியு * ஐம்பாசந்தாணுபெருளெனவழகிற்கூறும்
வியுமப்பாசம்பொய்யாய்வேற்றுவவீடுமோதி
மதியுமக்கறுத்தசென்னவசவனுமருங்குசென்றான். (௧௮)

(மடிவாலமாசசையர்.)

எம்மடியாசமுக்கணிறையவனடிமைபூண்டோர்
தம்மடியாசநீக்குந்தன்றொழிநெறிவழாத
செம்மடிவாலமாசசுதவாணுமன்புதாயின்
மும்மடியாசுநந்திமுதல்வனோடருகுசென்றான். (௧௯)

(கிங்கரன்-கின்னரப்பிரமன்.)

சங்கரன்சடையிற்பாமபுந்தவழந்தெதிர்கிடந்தபிள்ளைத்
திருகளுஞ்செய்தவொப்பச்செனுகைமானவசமாகக்
கங்கையுந்திரையடங்கக்கானமுன்பாடியீச
கிங்கரன்றனதுபாங்கர்கின்னாடரமன்சென்றான். (௨௦)

(அடியார்பகுப்புகள்)

தண்டினர்கரக்கையர்சடையருததுளனத்தர்
புண்டரகுதலர்கற்றேரய்பூந்துகிலுடையாரீவ
கண்டனையகம்புறத்ததுககண்டவர்வினையினீங்கித்
தொண்டிறுநெறியினின்றோர்கூழ்ந்தனொண்ணிலாரோ. (௨௧)

* ஐம்பாசமாவன-ஆணவம், கன்மம், மாயை, வைந்தவம், திரோத
சத்தி.

(வீரர்கள்)

தோள்வலந்துடித்ததின்றுசுடரிலேவேற்புணென்று
கோள்வலங்கொள்ளுஞ்சொம்பொற்குன்றெனுமார்பிற் காண்
வேள்வலங்கொண்டநெற்றிவிழியிறையருளாவென்னும் [பேர்
வாள்வலங்கொண்டசேனைமறவாவாரிதிபோர்க்குழந்தார். (உ௨)

(குதிகைகள்)

எங்கள்வாழ்வனையநந்தியெழுந்தருண்மறுகினூடு
பங்குல்வானிரவிப்புத்தேணமணிகெட்டுந்தோப்பைங்கிள்ளை
தங்கன்காற்றுட்குடைந்துதரிப்பரிதாகியோட
வங்கண்மாஞாலமெல்லாமதிர்ந்தநடந்தவம்மா. (உ௩)

(யானைகள்)

அரவொடுமண்சுமக்குமடுகளிறெட்டொடுமபோர்
பொரவொருகளிறல்யானைபோதுமென்றெண்ணிலாது
விரவொடுபுனாநிறத்தவீரங்கவுட்சிறுகட்டிங்கு
கரவளைவெண்மருப்புக்கடாக்களிறெழுந்தவன்றே. (உ௪)

(சேனாதிபதிகள்)

*ஆனைமேற்கொண்டிவ்வாவுமாடல்வெம்பரியிவாந்தூங்
கூனல்வேய்தொடுத்துஞ்ஞான்றகுச்சுடைச்சிவிகைபூர்ந்துஞ்
சேனைகாவலொண்ணில்லாரசிலைதன்கோலமென்ன
மானவேன்மன்னர்மன்னன்மந்திரிமருங்குசென்றார் (உ௫)

(வெண்சாமரம்)

நலங்கிளர்மதன்குடைக்குநகைமணிக்காம்பிலென்ன
விலங்குறுபசும்பொற்காம்போடெண்ணில்வெண்குடையெழுந்
புலன்களைவென்றவீரன்போகியமறுகிலெங்கும் [ச
விலங்கினையன்றிவந்தவிலங்கின்வாலாடிற்றன்றே. (உ௬)

(மாதர்களீட்டம்)

மாயைதன்றேறல்வியெல்லாமாதர்க்கும்வந்ததன்றே
நாயகன்றன்னப்பற்றிநாம்வென்றிகொள்வமென்று
போயுறுதன்மைபோலப்புணாமூலக்கருநெடுங்கட்
டேயுதுண்மருங்குண்மாதர்திரன்பலவெழுந்தவன்றே. (உ௭)

(சேனையின்ஓசை)

பரிகளின்முழக்குமிக்கபல்லியமுழக்கும்பூட்கைக்
கரிகளின்முழக்கும்வீரக்கழலொடுசெல்லும்வெங்கோ
ணரிகளின்முழக்குமாதரணிகளின்முழக்குஞ்செங்கைச்
சரிகளின்முழக்கும்விம்மித்தடங்கடல்போன்றவன்றே. (உ௮)

(சேனையின்சிற்ப்பு)

ஆடுவகவரியெங்குமசைவனசிவியெங்கு
மூடுவகுடைகளெங்குமுழங்குவவியங்கெளங்கும்
பாடுவவிசைகளெங்குமபாய்வனகரிகளெங்கு
மோடுவபுரவியெங்குமுயர்வனதூளியெங்கும். (உக)

(சேனக்குங்கடலுக்குஞ்சிலேடை)

* கரிகலமசையர்நின்நகவரிகணுரைகணமொக்குள்
விரிகுடைமதுகைவீரர்விதிர்க்குமவாளுகண்மீன்பாயும்
பரிதினாமுழக்கமார்க்குமபல்லியமுழக்கமாகப்
பொருகடலெனவெழுந்துபோயதுவசவன்சேனை. (கஉ)

(வசவேசர்அல்லமனைவணங்கச்சேனையோடுசெல்லுதல்)

இன்னவாறெழுந்திரளொடுநந்தியெம்பெருமான்
நன்னேநேர்குருபரெனதிர்சென்றவன்றானைச்
சென்னியால்வணங்குவனனுமோகையாற்சென்றான்
நுன்னும்வானவர்தொகுதியும்வியப்பொடுதுதிப்ப. (கக)

(புத்தரும்அமணரும்வசவேசர்முதலியஅடியார்களையிகழ்தல்)

அத்திறஞ்செல்லுஞ்செலவினையகங்குருட்டமணர்
புத்தர்கண்டிவொன்கொலோவறிதெதிர்போதல்
பித்தனென்றுதம்மிறைவனைச்சொல்லுமிப்பேய
வொத்திறஞ்செயாரொனச்சிவசரணரையிகழ்த்தார். (கஉ)

(அமணர்கள்விச்சலராசன்முன்வசவேசரையிகழ்தல்)

மன்னன்விச்சலன்பாலடைந்தருகொம்மன்னா
நின்னகர்க்கொருபுதுமையொன்றுற்றதுநீகே
ணன்னிமித்தமொன்றெய்தியதேதொகொடுநந்தி
தன்னிடத்தொருவன்வருமென்றெதிர்சாரும். (கக)

தண்டநாயகன்றோள்வலந்துடித்ததுதன்னைக்
கொண்டதரன்வருங்குருபரெனன்றெதிர்கோடல்
கண்டவோர்கனவிற்பெறுமடிசிலைக்கருதி
யுண்டிபோம்விருந்தினர்தமைத்தேதிதலொக்கும். (கச)

ஒருவன்வந்திடுமெனவெதிர்கடற்படையொருங்கு
பரவிவந்திடச்செல்லுமிவன்நன்னைநீபார்த்துப்
பொருவின்மந்திரக்கிழமைநல்கியவுனைப்போல்வா
ரரவின்வன்றலைப்படியிசையிலெயெனவறைந்தார். (கரு)

*யானையும்-கப்பலும்-சாமரமும்-தூரையும்-குமிழியும்குடையும்
-மீகாமனும்--வீரரும்--வாரும்--மீனும்--குதினாயும்--அலையும்
ஒசையும்-வாத்தியமும் என்றுபொருள்கொள்க.

(அரசன் அமணர்களுக்கு வசவேசரின் மகிமையை யுணர்ந்து
புகல்தல்)

அருகர் வாசகங்கேட்ட லுமுளம் விபந்தடி கேள்
விரகி னுன் மிகு தண்டநாயகனுமெவ்வினேவு
கருதி னுன்கொலோவ றிகிலமுடிவுறக்காண்பம்
வருக நீரிருமின்களென்றிருந்தன மன்னன். (௩௬)

(அமணர்கள் செருக்கழிய வசவேசர் முன் அல்லமன் வரநீனைத்தல்)
தண்டநாயகன் றனதுளந்தங்குறத்தானத்
தண்டநாயகன் றன்மனந்தங்கியதலைவன்
றண்டநாயகன் றீனையிகழ்சமண செருநகழியத்
தண்டநாயகனெ திர்செவநீனைத்தன னறறித்து. (௩௭)

(அல்லமன் வேற்றுருவடைந்து வசவேசா முன்னே தோன்றல்)
என்னைக்காண் குவனெவ்வகைசெல்லி னுமென்று
துன்னற்கோவணமொடு விசிகுஞ்சியுந்தோன்ற
தன்னைக்காண் குர்பித்தனெநெள்ளவென்றனக்குப்
பொன்னைப்போ லுநல்வசவநாயகனெ திராபோனான். (௩௮)

வேறு. (அவ்வுழி நின்றோர் அல்லமனுக்கஞ்சுதல்)

மருவிறின்றவரி வன்மருளையென
விராவிலிங்ககலகலென விலங்கின
ொருவருங்கண்டிறையுருயுணர்ந்தில
ருருவுகண்டெள்ளுருணரவல்லரோ. (௩௯)

(அல்லமன் புரியும்லீலாவினோதம்)

அல்லமனாயிடையாட லுன்னியே
பல்லெழுவாயுடைப்பாலனாகுவன்
கொல்லிளவேறெனக்குமரனாகுவன்
வில்லெனவுடல்வளைவிருத்தனாகுவன். (௪௦)

விஞ்சையர்மகிழ்வுறவீனையொன்றுகைக்
கஞ்சமென்மலர்கொடுகானம்பாடுவ
னஞ்சனவிழிமணியரிச்சிலம்படி
வஞ்சிபரமனமயல்வளரவாடுவன். (௪௧)

இந்திரனிவனெனயானேமெற்கொளா
வந்தொருபுடநரம்ருளத்தோன்றுவன்
பைந்தொடிபெயர் தருபாணிபோலவே
பந்திமுன்முடங்குளைப்பரிசூடத்துவன். (௪௨)

வானிடைக்கண்டனன்மனையிற்கண்டனன்
சேனையுட்கண்டனன்றெருவிற்கண்டனன்
யானெனக்கடிநகொங்குந்தோன்றுவன்
ஞானநற்கண்ணிஐற்காணுநம்பனே.

(சுந)

ஆடுநர்தம்முடனாடுநல்லிசை
பாடுநர்தம்முடன்பாடுமென்மலர்
சூடுநர்தம்முடன்சூடும்வாள்விதீர்த
தோடுநர்தம்முடனோடுமல்லமன்.

(சுச)

பொருவிலாவனிகாப்பொருந்துமானிடர்
வனாவிலாவாடலிவ்வகைசெய்கிற்பவ
ரொருவரோபலாகொலோயுணாகிலோமென
வெருவினாநல்லமன்வினோதநோகுகியே.

(சுரு)

(வசுவேசர்அல்ல மனையுயர்ந்தறிந்தவனாகினமை)

மண்ணிடைபுறவுநர்தியனவபயினக்
கண்ணிமெனநகரனகாண்கைபோ
னண்ணிடுமுணாவுடைநதத்யெயுபிரா
னண்ணிலையறிந்தனையமின்றியே.

(சுக)

உடம்பெலாழுள்ளமாயுருகிக்கண்கண்
ரடங்குறாதொடுகமெயவிதிரப்பவன்புற
குடாநதெலாவயியையுநதொண்டுகொண்டரு
வென்கிந்தகாயருளெனநலத்திறஞ்சினார்.

(சுஎ)

(அடியாகள்வணங்குதல்)

தண்டநாயகலிலநதண்டிற்றாழ்நதெழ்த
தொண்டராயனொடுதுன்னினொலாந
கண்டிரீர்விழியுக்கச்சிந்தவன்புற
லண்டநாயகன்றிருவடியிறைஞ்சினார்

(சுஅ)

தேவர்கன்பூமாரிபொழிதல்)

நந்திதனன்பையுநந்திபால்வரு
மெந்தைதன்னருளையுமென்சொல்வாமெனச்
சிந்தினர்மலர்மழைதவாயாவருந்
துந்துமியதிர்த்தனாடொண்டரார்ப்பவே

(சுஊ)

கலியாணபுரமுமகையையாகிரியம

மயலிலாநங்ருவசவன்வாழ்தரு
மியலினாலல்லமெனணைவநகருந
செயலினாலடியவர்திரள்களித்தலாந்
கயிலையேவளாகெழுக்கல்லியாணமே

(ரும)

(அமணர்கள் பொருமையுறுதல்)

தெரியநற்றண்டநாயகன் றன்செய்கையும்
பெரியவக்குருபரன்பெருமைதன்னையுந்
கரியமெய்ச்சமணர் தாங்கண் டிமன்பில
ரரியவற்றரிதழுக்காறுவெல்வதே. (கடு)

(அல்லமன் வசவேசர் மடத்திலுறுதல்)

தந்திரமுடிவெனுஞ்சைவதேசிகன்
வந்தெதிர்தனது தாள்வணங்கினொடு
செந்திருமகளுலாந்தெருவுட்போகியே
நந்திதன்மந்திரநணுகினோர். (கடுஉ)

(தேவர்களும் வியப்பும் ஆதனத்தை அல்லமனோக்குதல்)

தேவருமுனிலருஞ்சித்தராகிய
யாவருமிதனியலின்னதென்றுளத்
தாய்வருநிலையுடையம்பராதன
மூவருமடிதொழுமுதல்வனோக்கினன். (கடுங்)

(அல்லமன ஆதனத்திவரந்தமை)

அசைவறுமறிவுருவாகுமல்லமன்
றிசையுறுமணியணைச்சென்னீமீமிசை
வசையறுவழிநடைவசவதேசிக
னீசையமருவகிடையேறவேறினான் (கடுசு)

(அல்லமன் ஆதனத்திவரத்-தானே பூமாரிபொழிதல்)

கூற்றருமொளியுடைக்குதிரைத்தேறினான்
வேறொருமணிமயவெற்பிவரந்தெனத்
தேற்றமுணைமிசைதேசிகோத்தம
னேறலுமலர்மழையிழிந்தவென்பவே. (கடுரு)

(வாத்தியமுழக்கமும்-அடியார்த்தோத்திரமும)

முரசொடுபல்லியமுழக்கெழுந்தன
துரிசறுமடியவர்தொகுதிகைகுவித்
தரகரவெனுமொலியண்டகூடமட்
டொருகணமொடுங்குமுன்னோடிற்றென்பவே. (கடுசு)

(ஆறு தாரமுடிவின்நீட்களசிவம்போல் அல்லமன்

ஆதனத்திருந்தமை) வேறு.

முதனிலைமுதலாமுவிருநிலையின்மூலமாமுதலவாதார
விதழவிழ்கமலப்பொகுட்டினுணின் றவிலிங்கமோராறெனந்ந்
நுதன்மிசையிலகுநீட்களம்போலதுவன்றவேழாநிலையாகு [று
மதன்மிசையமலனல்லமதேவனமர்ந்தனனமாரும்வியப்ப ()

(தூலகுக்குமகாரணமுதலியவுபாதியொழிந்ததூரியனைப்போல
அல்லமனையாவருமறிந்தமை)

உடம்பொடுபொறிநாற்கரணமற்றுயிரென்றுணாத்திடப்படுமுபா
கடந்தூளநிலையிற்சோதியாயிலங்கக்கண்டிடுதூரியனை [திகிலைக்,
நெடுந்தவிசமையவமைததசெமமணிப்பொன்னிலைக [ப்போல,
விடந்தனிவிசம்பெனறல்லமனிருப்ப [ளோரோழையுங்கடவா,
வீருந்தவரயாவருங்கண்டார் (ருஅ)

(அல்லமன்புகழைஅடியார்கள் துதித்தல்)

ஆடினாசிலவரவகைதன்கொட்டியல்லமனபெரியதோர்புகழைபு
பாடினாசிலவர்விழிபொழிவெள்ளம்பாயவுறக்குவித்தகைதலை
சூடினாசிலவர்நிலமிசைவழ்ந்துதொழுதனாசிலவாமெய் [மேற்
மூடினாசிலவர்பரவீனாசிலவர்முககூனடியவரனறே. [ப்புளக,

(அல்லமன ஆதனததமரவசேபசாபரவசமடைந்துஆனந்தவாரி
யிற்படிந்தமை)

இந்தியம்விடயங்கரணமெய்யென்னுமயாவையுங்காண்கிலனோ
மந்தரவனைமேலிவாந்திருந்தருளுண்ணலைக்கண்டவப் [ங்கு
முந்தியபரமாந்தவாரிதியுணமூழ்கினனமுத்தினன [பொழுதே
தந்திரமெவற்றுஞ்சிறந்ததுசைந்தந்திரமெனுமருணந்தி. [மமா

(அல்லமனதன்னைப்புறத்தூக்கண்டவசவேசனாப்புகழ்த்தல்)

மண்டலமவத்தைகுணமபிமாநமலமிவையனைததையுங்கடந்து
கலாடிமெவண்ணமபுறத்தூரியமமைக்காணியவ்மைததவி [ட்
வெண்டினாசுருட்டுமகருகடலுலகில்வேறுளாசெ[ச்செய்கை
தொண்டர்கடுதிககுடவசவனைத்துதித்தான்சுர[ய்வதன்றென்று
ரொலாந்துதிக்குமெய்பெருமான். (சுக

(வசவேசாபுகழ்அல்லமன ஆதனத்திலிருத்தல்)

உனனருளுளதேதற்கமலனமாறொழிவொருநிதுதூரும்புசெய்க்
மெனனநவவசவன்புகனறுகைகூப்பயினைவிருபுனலுக்கவு [ற்கு
தன்னுணாகிலனாய்சமறநிற்பதணகதிரசசெமமணிக்கு [ருகித்
பொன்னரியனைமேலவிசுமபுறவிருந்தானபுல்லருமல்ல [யின்ற
மதேவன். (சுஉ,

இருபத்திரண்டாவது-சூனியசிங்காதனத்திலிருந்தகதி

முற்றிற்று

ஆக-திருவிருத்தம்-கபசக

இருபத்துமூன்றாவது
ஆரோகணகதி,

ஒருவருண்ணவொருவர்பசிகெடார்
தனாயிலென்னுந்சகுமொழிபொய்த்திட
வருளினல்லமனொருமபசிகெட
விரவியுண்டமிகுதிவிளம்புவாம். (க)

தண்ணந்திமுகளிற்றண்ணெனத்தண்கதிர்
வண்ணங்குன்றுருளாயிறுவாரசிலைப்
பண்ணங்குன்றுறுபான்மையினுதனத்
தெண்ணந்தேவனிருந்தருள்காலையின். (உ)

ரத்துற்றஅல்லமனைக்கண்டவசவேசர்அசைவற்றிருந்தன

வசவனுள்ளம்வயல்புருநீனொன
விசயநல்லமன்மேனிவடிவமா
யசைவிலன்பிறிதொன்றுமறிந்தில
னிகையுமோவியமென்னவிருந்தனன். (ஈ)

அல்லமனாகியவமுதத்தைச்சென்னவசவையர்நோக்குதல்;

கழுமணித்தவிசென்னுநகலத்திடை
யழிவற்றத்திகழல்லாருகிய
செழியநற்சுதைசென்னவசவனும்
விழியினுக்குவிருந்திட்டனனரோ. (ச)

(மோளிகைமாறன்மடிவாலமாச்சையர்மனமாகியவண்டினக
களஅல்லமனாகியமலரிடத்துற்றமை)

முனிவினைக்கொழுகுமோளிகைமாறனும்
வினையினைதெறுமெய்மமடிவாலனாந
தனைநீர்க்குந்தவச்சமர்பூவினை
மனமெனப்படுமவனெடுறவிட்டனர். (ரு)

(அல்லமணிநுந்தஆதனத்தைஅடியார்கள்குழந்தமை)

முன்னிருந்தமுதுக்குறைவாளரும்
பின்னடைந்தபெரியருமாகிய
மன்னிருந்தமணித்தவிசுன்புடைத்
துன்னியெங்கணுஞ்குழந்தனர்தொண்டரோ. (சு)

(ருத்திராக்கமணிபவர், பஞ்சாக்கரதியானமுடையார்சிலர்)

புண்டரந்திருநெற்றியிற்பூசுமெய்க்
கண்டியெனனுங் கலனணிவார்சிலர்
பண்டைநான்மறையின்பயனாகவே
கொண்டவஞ்செழுத்துங்குறிப்பார்சிலர். (௭)

(ஆகமலிதிப்படிசிவார்ச்சனைபுரிபவர்சிலர்)
நந்தனந்தருநான்மலர்மஞ்சனஞ்
சந்தனஞ்சுடர்தண் புகையாதிக்கொண்
டிந்தியங்கொலாமடங்குள்ளமோ
டந்திவண்ணையர்ச்சிப்போரார்சிலர். (௮)

(இந்திரியாயமுடையார்க்கேவல்புரிபவர்சிலர்)
தாவில்பூசனைதாடபுரிகிற்பதிற்
பாலெலாஞ்சொல்பட்டிடுமைம்புலக்
காவல்செய்யுங்கருத்துடையார்தமக்
கேவல்செய்தனன்றென்றுசெய்வார்சிலர். (௯)

(சிவபிரானைதேவதாதிரஞ்சியபவர்சிலர்)
பூசனைத்தொழில்பூண் பதினெண்மடங்
கீசனைத்துதித்தேத்துதனன்றென
வூசலொத்தவுளமிலராய்ப்புலத்
துசிறிந்தத்துதிப்பவரோர்சிலர். (௧௦)

(வேதத்தின்முடிவாகியதத்துவமசியின்மொருளைத்
தியானிப்பவர்சிலர்)
அங்கலிங்கமயிக்கமிதுவென
மங்கலந்தருமாமறையின்முடித்
தங்குறந்தத்துவமசிதன்பொருள்
பங்கமின்றிப்பகர்பாரோர்சிலர். (௧௧)

(அல்லமனாகியஆசிரியனிடத்திற்பகபதிபாசவியல்பைத்
தெளிபவர்சிலர்)
பாசமேதுபசுவெனப்பட்டதே
தீசன்யார்பதியெவ்வகையாருயிர்க்
காசதீரவருளமுருளுடைத்
தேசிகாவெனத்தேர்பவரோர்சிலர். (௧௨)

(மானதபூசையாற்வேபோதமிழந்தவர்சிலர்)
புறந்தின எசெயும்பூசையினன்றெனச்
சிறந்தகஞ்செய்தியானமருவியெய்
மறந்திருந்தமனஞ்சிவலிங்கமுற்
றிறந்திடுந்திறமெய்தினரோர்சிலர். (௧௩)

இடகலைபிங்கலைதடுத்துச்சுழிமுனையினிறுத்ததுனர்சிலா

ஒடிமீளுமுயிர்நின்றிடாதென
னீடுமாமனநிற்பதன்றாதலால்
வீடுமேவாரிதென்றுவிதிமுறை
நாடிவாயுநலிபவரோராகிலர்.

(௪௮)

(அல்லமனிடத்தில்அன்புவைத்தவசமே நாராக்கண்ட
அடியாரகள்மனமவருந்திரீங்கினமை)

இனையராகியிருந்தவக்காலையி
லினையனாகியவல்லமன்றனனிட
நீனைவெலாமுற்றன்றுதமநிடை
மனமிலாதவசவனைக்கண்டனர்.

(௧௫)

வேறு.

பெரியவர்சிறையொன்னும்பெற்றிடை
யரவணிகடவுடனடியர்தமமுளே
தெரிபவனெவனவன்கிறியனையென
விரிவுறுமறையெலாம்விளம்புமென்பவே.

(௧௬)

ஆவுரிசதிடினூநீறனியுமன்பனம்
மாவுரித்தவனெனணங்கத்தக்கவன்
பூவுரித்தவன்பதம்புனையப்போற்றுற
நாவுரித்தெனமறைநான்குமோதுமால்.

(௧௭)

வந்தவர்வருபவர்வருகின்றார்களா
மந்தமிலடியர்மாட்டாற்றஞ்செய்கையைச்
சிந்தனைசெய்கிலன்றேசிகனசெயு

மிந்திரசாலமுற்றிருந்துநுகியே

(௧௮)

பத்தியிற்றவறினோன்பாலிருந்துநாந்
துய்த்துடற்குமப்பதிற்றுறததனன்றென
மெய்த்தவக்குழாமெலாமெருண்டிபோயின
வத்தனற்றண்டநாயகனைவிட்டோ.

(௧௯)

(அடியார்கள்நீங்கவசவேசர்மணவினைமுடிந்தமனைபோலிருக்கு
மடத்தையோக்கினமை)

துன்றியமெய்த்தவர்துறந்துபோயபின்
மன்றல்செய்மற்றநாண்மனையெய்த்தொரு
தன்றனிறற்புரந்தனிப்பங்கண்டன
னன்றறிநற்செயனந்திதவனே.

(௨௦)

அடியார்தன் அமுதருந்தாதொழிந்தமைநோக்கிவசவேசர்மனம
வருந்துதல்)

விழுவினன்னபுசெயவழியையின்றுநான்
குழுவூறுமடியவர்க்கு நிததுச்செய்தவிய்
வொழிவறுநிசெலுண்டொழிந்திடாநிதாந்
தழிவுறுழேயெனவகந்தளர்ந்தனன். (உக)

சங்கமபத்திசெய்தண்டநாதனை
சங்கமபத்திசெய்தகைமைபூண்டநான்
சங்கமபத்தியிற்றவறினென்னென்றற்
சங்கமபத்திசெய்தனமையெண்மையோ (உஉ)

இழிப்பினுமவெறுப்பினுமில்லினுள்ளன
வழிப்பினுமுடம்பினையரிநதுகொல்லினு
பிழிப்பறுசங்கமபத்திசெய்ப்பவ
னெழிப்பதுபிறவியென்றுலக்மோதுமே (உங)

அடியார்கன்பசிரீங்க அல்லமனவசவேசரிடத்தில அமுதருந்த
நினைத்தல்)

இம்முறைசங்கமபத்தியெய்திய
வெம்முடைந்திதனெண்ணமுற்றுந்
வம்மடையடிசிவண்டலமன்மாதா
தம்முறுபசியெலாந்தணிப்பவன்னினான (உஈ)

சவேசரிடத்தில் அல்லமன் தனதுபசிரோயைவினைவி
லகற்றென்றல்)

பருவன்யான்சிறுபசியுடையனசிற்றுன
பினாவுறவிதிநீவேண்டுமாறுபின
பரிவுளவடியவர்பாற்செயென்றனன்
பொருவறுவசவனைநோக்கிப்போதகன் (உஊ)

(வசவேசர் அல்லமனையுபசரித்து அமுதுசெய்வித்தல்)

ஐயனுமுனிவுறாதருளும்வண்ணமயான்
செய்யுநல்வினையெனமகிழ்ந்துதேவனைப்
பையவுண்மனையிடைப்பணிநதுகொண்டுபோய்ப்
பெய்யுமென்மலர்மணிப்பீடத்தேற்றினான். (உசு)

ஏற்றியவருள்வசவேசனெம்பிரான்
காற்றினைமலர்களைக்கந்தமஞ்சன
நாற்றமென்மலர்நறுமபுகைவிளக்கெனட்
போற்றியவிவைகொழிசைசெய்தனன். (உசு)

பூசனைசெய்தபின்போற்றிநின்றபொற்
பாசனமமைத்தமென்பதம்படைத்துமேல்
யோசனைகைகொழந்தியுமொள்ளிய
போசனமுறையிடப்புரிந்தாநந்தியே. (உஅ)

அருந்துகவெனவிடிவொழிமுமக்கலந்
திருந்தியமுதலோரவிழிஞ்சேடியா
தருந்தினிஞ்ஞரிமைப்போதினலலமன்
பொருநகியவவரிற்றுபூதராகவே (உக)
பின்னருமமுறைமெய்யவயனவ்
வன்னமுமம்முறையருதிப்பின்னரும்
பின்னருமமுறைமெய்யவுண்டனன்
றன்னுளமவியாதனனறண்டநாயகன். (கஉ)

சிற்சிந்திதனமிதிஞ்செய்கையாலரு
ளிறைக்கெழிந்துகரெருப்பெழுந்ததால்
விற்றுகனலமுறைவிறகிடக்கனன்
றுற்பெரிதெனெழுந்தேகாங்கல்போலவே. (கக)
எண்ணியபண்ணிப்பாங்கியற்றுமேவல
ரண்ணலுவருமெனவழைத்துநமனைப்
பண்ணியபகமெலாம்படைமினென்றலுந்
துண்ணெனவனமிடுநதொழிஞ்ஞடங்கினார். (கஉ)

வேறு.

அளவறுமடியர்க்கெல்லாமாக்கியவடிசிற்றுகுன்றங்
கொளவுறுகூடையோடுகூடைகடாக்கக்கொண்டு
வளமுறுகயிலக்குன்றபெயர்த்திவண்ணைத்ததென்னத்
தளவுறுவடிசிலெங்கடம்பிரானெதிர்துவித்தார். (கங)

பருப்பொருபொருப்பெனத்தாம்படைசதனர்சிலவொடுத்து
வினாப்புதுமெய்கவிழ்த்துவிடுத்தனர்சிலாமணக்கும்
பொரிக்கறிபளிதரபாருபுளிங்கறிபலவுமெல்லா
ந்நாத்தொருசிலர்சொரிந்துநின்றனர்முகில்கன்போல. (கச)

வடைபடுதிநிரியாகமாங்கனிகவண்கல்லாக
வுடைபடுகழைக்கரும்பங்கொண்கதையாகக்கொண்டு
கடைபடுமுலகிற்கெல்லாநகாரியகருத்தன்முன்னர்ப்
படைபடையெனச்சொரிந்தார்படைமுகத்தினைஞர்போல. (கரு)

குளங்கையாகவந்தக்குளத்தினுட்பசுவின்நீம்பால்
விளங்குறமுத்தேவிலவிடுத்தெனவிட்டாசிலலோ
ருளந்தனிமுவர்செய்யுளொத்தமுக்கனிபுமேனார்
வளங்கெழுதொடர்புபோலுமற்றையபழமுந்தூர்த்தார். (கசு)

எண்ணிலரிடுவெல்லாமினியனவின்னுவென்னுன்
கண்ணிமையொடுநகுமுன்னககடிதயினறுதவுறாமல்
வண்ணமெனமலாககைவாங்கிபுறிதிருநதனனெனகோனேறர்ப்
பண்ணவன்பரிசுருமேடுபள்ளமெனபனவங்குண்டோ. (46)

(மடைத்தொழிற்புலவர்வசுவேசுருக்குக்குறிப்பறிவித்தல்)

சற்றினுமுண்கவென்றுதமருபசரியாவண்ணஞ்
சற்றினுமிதிகென்றுதமபிராணுண்ணுந்நுண்
மற்றிதுகணடுநின்னோமட்கலமொழியேயுறு
பற்றிலையென்றாநதிருமுதம்பாசதுசசொனனார். (47)
(அடியார்கள்தங்கனிலவினாநாமுதுகளைகவொண்டிவந்து
படைத்தல்)

உண்வினையாடல்செய்யுமொருநாளைகண்டுவிண்மேற்
கண்வினையாடுநெற்றிக் கடவுளெய்யடிபாடெல்லாம்
விண்வினையாடுநெய்யலையாநாநதிந்செலவப
பெண்வினையாடுந்தமிற்பேரன்மிடுகறடுண்ணி. (48)

பாண்டினைமேலெற்றிவந்துமபாணையிறசுந்நுநதும்
வேண்டியபாகமுறறுவெறுவேறுயான
மாண்டகைக்குரபாணுண்ணவளவிலாசொரிந்துயர்த்தா
நுண்டழலவெறுககுமவண்ணமுட்டுவெனபார்போல (49)

மலையெனவமலளுனவாரிமுனசெய்ததுயாப்பா
சிலைமலாபசங்காயந்தமிளஞ்சொழந்தண்டாற்செய்த
வுலையமைபல்காயபெயொண்கறியமுதுவேறு
பலபலமுறைமயங்கப்படைப்பர்வல்லினாந்துவந்து. (50)

குய்கமழ்க்நிகளிட்டிக்குவிப்பார்சிலவொடுத்து
நெய்கவிழ்கையராகிநிற்பவர்சிலர்நீரமபப்
பெய்கவிழ்சொரியெனனான்பாப்பெய்ப்பவர்சிலரனைந்த
கைகமழ்தயிர்க்குடததாற்கவிழ்ப்பவர்சிலரங்கம்மா. (51)

இட்டவர்மறியவன்னமிதற்குவினைந்துசெல்வார்
முட்டுவொதிர்நடந்துமூரல்கைவாககொங்கிக்
கொட்டுவாடிசிறந்தகூடைகள்வழித்தெறிந்து
தட்டுவரனம்படைக்குந்தம்பிரானடியரன்றே (52)

(அல்லமனுக்குப்பசினோய்தனியாமையால்பலபண்டங்களா
வொழிக்கநனைத்தல்)

இன்னணம்படைத்தவெல்லாமிமைப்பினிலயின்றசைவ
மன்னவனவயிற்றின்வெந்தீவளர்த்தினிரீயொல்லா
மென்னநல்பசுவதேவனிருந்தபல்பண்டங்கொண்டு
முன்னவன்பசியையாற்றமுன்னிமற்றிதனைச்செய்தான். (53)

அவனாயும்பயறுமெள்ளுமரிசியுமவலுங்கொள்ளுந்
துவனாயுங்கடலையுஞ்செஞ்சோளமுநெல்லும்புல்லுங்
சுவனையுங்கயிலையுமபொற்குன்றமுமபோலஞாலத்
தெவனாயுங்களிப்புச்செய்யவொகணுகுவிப்பிததானால்

(வசவேசர்மனததாலியற்றஅல்லமனினேவாலயின்றமை
சூன்றெனக்குவித்தவெல்லாங்கொள்ளெனக்கொண்டுநம்பன
மென்றரைக்கணததுளின்னுமெவ்வனகொணர்திடெயன்ன
வன்றிறற்றண்டநாதன்மனத்தினுலவையியற்றி
நின்றிடத்தம்பிரானுந்நேவினாலவையின்றான். (சக)
(அடியார்கள்வசவேசரியல்பையும்அல்லமனியல்பையுநோக்கிப்
புகன்றணுகுதல்)

நோக்கினுலளித்தவெல்லாநாககினுற்றெருலேததானந்தி
வாக்கினுலளித்தவெல்லாமவாக்கினுலவளளலுண்டு
போக்கினுனிதிதலுண்ணலென்னுமிப்போரின்கண்ணே
தூக்கினுலிருவர்தாமுந்தோல்வியுற்றுடைந்தாரில்லை. (சக)
படைத்திடுந்தொழின்முயன்றபதனதியல்புமன்ன
துடைத்திடுந்தொழிலினின்றதூயவனியலுநோக்கி
யடுத்தநற்பத்தொலலாமனைபவரிருகரீரு
மெடுத்தாதுதளம்வியப்புற்றிறைஞ்சினொருநகுமாதோ (1)
இடுதற்குவல்லானந்தியிடுமபொருளெவற்றையுங்கை
தொடுதற்குவல்லானிநதத்தூயவனென்பரிவ்வா
றிடுதற்குவல்லாரில்லையென்பரிவ்வாறுநாங்கை
தொடுதற்குவல்லார்தமமைச்சொல்லவுங்கேளெமெனபார் (1)
(அல்லமனுக்கமைபுமுணவைவசவேசருக்குச்சென்னவசவை
யர்புகல்தல்)

கண்ணப்பனன்பினேகறியெனவமைத்தவ்வுனை
யுண்ணப்பனானினேமுயிருணினமைவென்னு
வண்ணப்பொன்னையசென்னவசவதேசிகன்கணகி
விண்ணப்பஞ்செய்தான்றுங்கவிடைமுகங்கரந்தானேடு (ரு)
(மடிவாலமாச்சையர்புகலவசவேசர்அல்லமனுக்குப்பொருந்து
மாறுவமுதருத்துவிததல்) வேறு.

சென்னவசவன்சொல்லியவசசெயலேசெய்யுஞ்செயலென்று
மன்னுமருளின்மடிவாலமாச்சிதேவன்வந்துரைப்ப [து
வென்னையுடையானும்மொழியேயெனதுமனத்தைத்தேற்றும்
பின்னையுளதோமகதகமலாற்பெருநீர்தெளித்தற்கென்றுரைத்து.

பொறிகள்கரணம்பூதங்கள் புலன்கண்மற்றும்பல்வகைய
கறிகளாகவாருயிரோகலந்தூண்பதமாரீயுண்ணப்
பெறுவதிலவன்யானெனநின்றபிறவிபடணிதீர்மருத்தவன்ற
னறியமலர்மெல்லடிபணிந்தானமையாளுடையருணந்தி. (1)

(அல்லமன் அடியார்கள்களிக்கவசவேசரைப்புல்லுதல்)

வசவனிவேகண்டருணஞானவள்ளல்லமப்பெயரான
பதியின்வந்தேதவனபொருட்குப்படர்நாமக்குவந்திலவன்யான்
கசியுந்நதுமனத்தனபுகாணவந்தேனென்றேத்தி
யிசையினமலியுமரனடியார்யாருமகிழ்வெடுததனைத்தான். (2)

(வசவேசா அல்லமனைப்புக்கழ்ந்துவணங்கிநின்றல்.)

கண்போலுயிர்கள் கண்டறியக்கடிர்போற்காட்டிமபெருமானே
யுண்போன்யானாஷ்டிமுனக்கூட்டிவேனென்றேழுநதமையா
லெண்போதென்போற்பேதைமையாரில்லையல்லையென்றனன்
பண்போடமலனைதிராநின்றனபத்திவடிவமாயினான். [பின்,

(அடியார்கள்புகழ்ந்துமகிழ்ந்தமை.)

செம்மைநெறியானருணந்திதவன்றனைப்புக்கழ்வமோ
பொய்ம்மைதீருமல்லமனைப்புக்கழ்வமோவிங்கன்றியிவர்
தமமைவழியாற்காண்பதற்குத்தவஞ்செய்துடலமிதுபெற்ற
லெமமைபாமேபுகழ்வமோவெனந்நனர்தமபிரானடியார். (3)

(அல்லமன் ஏவுதலால்வசவேசர் அடியார்களுக்கமுதருத்திவிக்கச
செல்லுதல்)

பரிந்தநந்திமுகனோக்கிப்பசித்தாரொன்றுநீதளரப்
பரிந்தவந்தவடியார்தமைப்பிறங்கலனையநின்மாடத்
தருந்தவிணர்கிக்கொணர்தியெனவறிவானந்தமயன்கூற [தில்
வினாந்துவிடைகொண்டேழுந்தன்புலெள்ளஞ்சென்றதவரிடத்
(வசவேசர் அல்லமனருந்தியவுணவுகளியாவுருந்தியகமகிழ்வுந்
றிருக்குமடியார்களைக்காண்டல்)

சென்றவசவனருட்குரலன்றிருமேனியிற்றானங்கணிந்த
மன்றன்மலருஞ்சந்தனமும்வடிவிற்புகழ்மடிகிரிமிடுத்து
தின்றன்முதலகறிமணக்கத்தேக்குவிடுத்திமுகமலர்ந்து [ல்.
கொன்றைகமழ்வேணியனடியார்குழாங்களிருப்பக்கண்டனன

(வசவேசர்வணங்கிஅழைக்கஅடியார்கள்புகல்தல்)

கண்டநந்தியடிபணிந்துகடையேன்செய்தபிழையெல்லா
முண்டுபொறுமின்வருகவெனவுள்ளங்களிப்புற்றங்கிருந்த
தொண்டர்வசவநின்பெருமைசொல்லவெளிதோவயிரூர்ப்
பண்டுபொலவரய்கடொழிந்துடாமலயின்றேமின்றென்று. (4)

தேவருண்ணவவியுணவுசெந்தீமுகத்திலிடுதல்போ
லோவில்யாங்கெல்லேமமுண்ணவடிசிலல்லமன்ற
னாவின்மருவவிடுநீனையோர்நாவோபுகமுந்தரத்ததென
வாவியினையநந்திசீரெலனடியார்புகன்றேததி. (௫௧)

உலகிலொருவன்சிலையோகியுண்டதமமாசராசரயீர
மலகிலுயிர்கெளலாமுண்டதாருமென்னமறைகூறு
மிலகுமுனாயைக்காட்சியானின்றிங்குணரயுணர்த்தினுன்
கலகவினைகடாக்குமருட்கண்ணன்றிசுழல்லமதேவன் (௫௨)

ஆதலாலவ்வல்லையருத்தலெமையெலாமருத்தல்
பாதமலனைப்பணிதலெமைப்பணிதலாருமெஞ்ஞான்றும்
பெதமில்லைவல்வசைப்பெயயோய்செல்கடுன்னமலை
மாதுதழுங்குமுழந்தேதோள்வள்ளலடியாதமைவணங்கி. (௫௩)

(வசுவேசர்மீண்டுஅடியார்களியல்பைஅவலமனுக்குப்புகல்தல்.)
மீண்டுநந்தியல்லமனாமென்பூங்கடலவடியிறைஞ்சி
யாண்டபெருமானடியார்களனையுண்டவுணவுகரு
வீண்டுமகவுமுண்ணல்போலெந்தையுண்டலொமுண்டு
பூண்டமகிழ்வோடிருந்தனாநீபுனைந்தமலருமபுனைந்தென்றான்.

(உலகேகார்புகல்தல்.)

மாறனடித்தவடிட்டமன்னுமுயிரின்றிறமெல்லா
மீறில்புகழக்கங்கணவசவனிட்டவடிசிலுணடுபசி
யாறியிருந்ததாதலினாலல்லமன்பூரணனென்னக்
கூறுமொழியெய்யெய்யென்றகூறியுலகங்களித்ததால். (௫௪)

(அல்லமன்வேதாகமத்தின்பொருளேவசுவேசருக்குணர்த்த
நீனைத்தல்.)

இவ்வாறருந்தியமைதிபெருமென்கள்பரமயோகிதான்
நெவ்வாகியவைமபுலன்வென்றதிறல்கூர்வசவன்றனைமகிழ்ந்து
சைவாகமமுநான்மறையுஞ்சாற்றுயபொருளையுணர்த்துத்தற்குச
செவ்வாய்பலரத்திருவுள்ளஞ்செய்துதனிவீற்றிருந்தனனால். (௫)

இருபத்துமுன்றாவது-ஆரோகணகதி-முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-ககக௦.

இருபத்துநான்காவது

மமேனாலயகதி.

மயக்குதலின்றிமனேனாலயமெய்திற்
சாயந்தருமத்தலைப்படுமென்று
நீயந்தருபல்லமநாதன்விளங்க
வியமபியவண்ணமியம்புதுமன்றே.

(௬)

பத்தர்கடங்கன்பசிக்குணுமையன்
 றத்துவநல்கருத்கொடுதங்க
 வததலையன்புடகருகுழுகின்ற
 விததகனந்திவிளமபுவனனேற.

(௨)

(வசவேசர் அல்லமனைநோக்கிபிரமத்தின்னிலமையையறியுமா
 றுணாததென்றல்.)

விருப்புலெறுப்புருவாய் விடயதேதா
 டிருகருமயற்சகமென்பதிலாடற்
 பரப்பிரமத்தியல்பார்ப்பதெனக்குத்
 தெரித்தருளென்றுவாசெய்துதுதிததான்.

(௩)

(அல்லமன்வசவேசருக்குப் பதேசஞ்செய்தல்.)

அண்ணலுமார்வமடைந்தருணந்தி
 மணலுலகேகார்தனைமாறபுருநாக
 கணனுமமாறுமடாவினலென்று
 புண்ணியுருபுடன்றிடுகின்றான்.

(௪)

யானெனதெனடதிருந்திகொள்
 ஞானமுருனதுகணணிலஞ்சிற்
 றானிலையாகசுநகிகழ்ந்தருந்
 தீனமிலாதசுநகிகழாதே.

(௫)

கறங்கெனுமாறுமல்கின்றகருத்துப
 பிறநிறபாசபெருபுபுருபு
 கிறந்திடியயானெனதெனறுமகந்தை
 மறைந்திடுமன்றிபறைந்திடுமாதான்

(௬)

பாளிபுசெய்வலெனக்கிதுசெய்வ
 றோனையொன்னவிருந்தகருததான்
 மீமணிகழ்மதநிலிருமபவிருட்டாற்
 பாணுவைமவுறுபற்றைநிகாக்கும.

(௭)

விருவினைதாமலருய்யானெனலாலவ
 விருவினையால்விருமினபொடுதுன்ப
 மிருவினையானெனவினறெனிலில்லை
 யிருவினையிலெனிலில்லைபிறப்பே

(௮)

மனத்தையடக்கமனந்துனையாகும்
 பினைததுணையின்றதுபெற்றனனாயிற்
 றுணைசகிவமெயொருதானெனவாழ்வ
 னினைத்துமறந்துநிலத்துழலானே.

(௯)

வாரணமாகுமனத்தையடக்கிற்
காரணமாயைகளைந்தொழியாத
பூரணமாகியபோதமடைந்திட்
டாரணமோதுமருமபொருளாவான்.

(க0)

வேறு.

விரிந்தநெஞ்சங்கருவியாம்விடையமுணரவிரியாம
லொருங்குநெஞ்சங்கருவியாந்தன்னையுணரவெஃருங்காமல்
விரிந்தநெஞ்சமுடையவனைவிடாதுபிறவியென்றுணர்க
வொருங்குநெஞ்சமுடையானையுருதுபிறப்பென்றுணர்கவே. (1)

அந்தக்கரணசுத்தியேயறிவையறிதற்சாதனமல்
வந்தக்கரணசுத்திதனக்கறையுங்கருமமாரணங்க
ளந்தக்கரணசுத்திதானாவதவாவற்றிடுதலே
யந்தக்கரணசுத்தியினுடைவன்பிண்டப்பெயரன்றே. (கஉ)

ஆசையறுதல்வீட்டினப்பேரோயடைதற்காரணமா
மாசையறுதலலதில்லைப்பலநூலனைததுமாயந்திடினா
மாசையறுவோனசிவஞாதறிண்ணமெனநன்றறிந்திருந்து
மாசையறுதலென்கொண்டோவந்தோமனிதரறியேமே (கங)

ஆசுதீர்த்தமனத்தினிடையன்றியுணர்வுதோன்றாது
மாசுதீர்த்தவாடியிடையன்றிவதனநதோன்றுமோ
பாசநீங்குபரஞ்சுடனாநினைக்குந்நினைவாற்றிற்றுமனங்
காசநீங்குகண்போலத்தனைக்காணவிளங்குமால். (கச)

வானமல்லேனவளியல்லேனழனிர்லேனமண்ணல்லேன
ஞானமல்லேனவினையலவேனானேசிவமென்றெண்ணினே
ஞானமில்லாவொருசிவமேயாவனிவ்வாறுன்னதா
னீனமெல்லாமுடையவுடம்பெடுத்தசகுழலுமெஞ்ஞான்றும். (1)

தன்னைச்சிவமென்றறிந்தவனையறிந்தானறனையுண்மையாத
தன்னைச்சிவமென்றறியாதானறியானென்றுந்தன்னுண்மை
தன்னைச்சிவமென்றறிந்தவன்றேதாழ்வாமபாசந்தனைநீப்பன்
றன்னைச்சிவமென்றறியாதானறனக்குப்பிறப்பேதுணையாகும்.

தன்னைப்பேதமாய்க்காண்கைசுத்திந்காணப்பட்டதாந
தன்னைப்பேதமறசசிவமென்றறிவான்ஞானிதானொருவ
னென்னக்கருதிமறையதுநீயானொயென்னவத்துவிதந்
தன்னைப்புக்குங்கண்டதனைச்சாற்றன்மறையின்கருததன்றே
துய்தாகியநெஞ்சுடையார்க்குத்தாமேசிவமாத்தோன்றுமாற்
நீதாகியநெஞ்சுடையார்க்குத்தெளியவபேதமிகலின்றி
வேதந்கமகங்கள்விளம்பிடினும்விளங்காதென்றும்வேறென்னும்
வாதாலழிவரவர்மாயைமயக்கமயங்குமதியினர். (கஅ)

நெஞ்சஞ்சோகம்பாவனையினிற்கநிறுத்திவிடயங்க
ளஞ்சுந்துறவாத்துறந்தசுவையோகியொருவனடியினையிற்
றுஞ்சந்திருமால்முதலமரருள்ளமவனைத்துதித்திறைஞ்சா
தெஞ்சந்தவமாமுனிவரிலையெனநான்மறையுமியம்புமால். (௧௬)
(உபதேசம்பெற்றவசவேசர் அல்லமனை வணங்க அடியார்களியாவ
ரும்வணங்குதல்.)

என்றுகருணைபொழிவிழியெங்கோமானுண்மையினிதியம்ப
நின்றவசவராயனுளமழல்சேர்மெழுகினெக்குருகிச்
சென்றுகுரவனடிபணிந்தான்சென்னவசவன்முதலாகத்
துன்றுசரணருய்ந்தனம்பாமென்றுதுதித்துத்தொழுதனரால். (௧)
(அல்லமன்தனதுதொழிலில்நின்றல்.)

இவ்வாறருளாற்றினையுணர்த்தியிருந்தஞானவியல்வீர
சைவாசிரியனல்லமனித்தனாயிற்பருவந்தலைசிறப்ப
வுய்வானினைந்துதினேநோக்கியுற்றவடியார்க்குபதேசஞ் [னான்.
செய்வானியன்றவடிவொடுசென்றருள்செய்செயல்செய்துலாவி

இருபத்துநான்காவது-மனோலயகதி முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-௧௧௩௧.

இருபத்தைந்தாவது.

மான்மியகதி.

வியனிலமேவியவிழுமியோர்க்கெலாஞ்
செயிரறுமல்லமன்செய்தநன்றியைக்
கயிலையினுதல்விழிக்கடவுடன்புடை
மயிலியலொடுசொலுமாறுகூறுனாம். (௧)

ஆயிடைபருணந்தியாதிமாதவர்
நேயமோடமர்வுறநிறுவியல்லமன்
மாயிருஞாலமேன்மானிடர்க்கெலாம்
போயருள்செயுந்தொழில்பூண்டொளனரோ. (௨)

திருக்கலாயத்திலுமாடேதவியார்சிவபிரானைவினாதல்.)

இன்னனைமல்லமனிநுநிலத்துறத்
தன்னிகர்கயிலையிற்சிகங்கந்தாங்கிய
பொன்னனைமிசையமர்புராரிதன்நெடு
மின்னனிமுலையுமைவிளம்பன்மேயினான். (௩)

(சிவபிரான் அம்பிகைக்கிநந்தி தேவர்-சத்துவகுணமாயை, சிவ
கணங்கள் ஆகிய இவர்கள் பூவுலகில், அவதாரஞ்செய்து நடத்திய
வியல்பையும் வீரசைவசமயாசாரத்தையும் அச்சமயிகளுக்குப்போ
தகாசிரியனாகிய அல்லமன்பெருமையையும் விரித்துரைத்தல்)

அல்லமனருள்பெற்றக்கடைந்தநந்தியோ
டெல்லியினின்கணமென துநற்கலை
மெல்லியனிலமிசைமேவிச்செய்ததென்
சொல்லுதியெனவுமையிறைவன் சொல்லுவான. (அ)

நந்திநல்வசவனாநாமங்கொண்டமாந்
தந்தமிலெம்மடியவனாயாமெனப்
புந்செய்தவர்விழைபொருளளித்தமண்
சிந்தியநிலமிசைச்சிறப்புற்றானோ. (ஆ)

அறஞ்செயுநின்கலையாகுமங்கைபேய்ச்
சிறந்துளவுலகின்மாதேவிப்பேர்பெற்றி
மறஞ்செயுமதன்வலிமாளமாய்த்தெலாந்
துறந்தனள்குரவனைத்தூருவிப்போயினான். (இ)

நண்ணியநங்கணநாதர்தாமுமக்
கண்ணகன்ஞாலமுற்றெமமைக்காணிய
வண்ணநல்வினைகள் பல்வகைபுரிந்தவ
ொண்ணியபலநகரிடத்துவைகினா (எ)

அளக்கரும்விரதராயவரிருந்திடத்
துளக்கமினிஸையுடைத்தாயனல்லமன
கொளக்குறைபடாதபேரின்பங்கூட்டுண
விளக்கினனுலகினிலவீரசைவமே. (ஈ)

வேறு.

எவ்வகைச்சமயத்திற்குமிறைவனையெனினுநேயஞ்
சைவநச்சமயத்துற்றான்சைவத்தும்வீரசைவத்
தவ்வவர்பிறவிரீக்குமல்லமன்விருப்பமுள்ளான்
மைவரிக்கயனெடுங்கண்மடவராலென்றான்வள்ளல். (ஊ)

சமயமெவ்வகையினுநதான்சைவமேலாய்தென்கொ
லமையுநல்வீரசைவமதனினுஞ்சிறந்ததென்கொ
லிமையவர்பரவுமுக்கணெம்பிரானருள்செய்யென்ன
வுமையவன்வினவவேழமுரித்தவன்விளம்புமன்றே. (க)

உரைக்குமெச்சமயத்திற்குமுத்தரபாகஞ்சைவந்
தரிக்குமச்சைவத்திற்குத்தரமெனவீரசைவந்
தெரிக்குநற்காமிகாதிசிரத்தினிற்றிகழுங்கண்டா
யரிக்குந்நிலம்பரற்றுமடிமலர்த்தடங்கணல்லாய். (கௌ)

புறந்தீருசமயம்புக்குப்புறமலாச்ச மயத்தெய்தி
யறந்திகழ்சைவமுற்றாங்கதிற்சரிதா தியாற்றிச்
சிறந்துளவீரசைவஞ்சேர்த்தபின்வீடுநண்ணு
நறுந்தளிர்கவற்றுமேனிரனைமலர்வல்லியன்னாய். (௧௨)

அருமறைமுடியுஞ்சீர்சாலாகமமுடியுமொத்துப்
பொருமறமிலாமன்முற்றுப்பொருளினைவிளங்கக்காட்டித்
தருமுறையதனால்வீரசைவமேதலைமைத்தாமிவ்
விருமறுவறுநன்னூலுமிதிந்பிரமாணமாகும். (௧௩)

ஒன்றொருவிடயந்தனையுருசுவைநிறைவென்றாக்கி
யென்றுமெம்முகத்தனித்திட்டெம்பிரசாதங்கொண்டு
துன்றுறுகருமமுன்னாத்தாய்மையிவ்வீரசைவத்
தன்றிவேறொருமார்க்கத்தினைக்குமோவடிக்கண்மாதே. (௧௪)

ஆதலால்வீரசைவத்தறிவினையறியச்செய்தான்
மாதர்மாதேவியாமுன்வண்கலைமாதினுக்கும்
மேதையாம்வசவகுதிமெய்யடியவர்க்குஞான
போதகாசிரியனென்னும்பொருவிலல்லமன்வேற்கண்ணாய். ()

பருவபேதத்தாற்பேதப்பெம்பொருள்பருவங்கண்டு
திருவின்மாமுனிவரீயோகர்சித்தர்கண்முதலானோர்க்குப்
பொருவிலாவல்லமப்பேர்புண்ணியன்புகன்றாட்கொண்டான்
குரவவார்க்குமுன்மடந்தாயென்றனன்குன்றவில்லி. (௧௬)

(அம்பிகைஅல்லமன்பெருமையைச்சிவபிரானாற்கூறக்கேட்டு
வணங்கினமை.)

அம்மையுண்மகிழ்வுபொங்கல்பலன்பெருமைகளா
மமமர்செய்துளங்கலக்குபாயையைக்கடந்தானென்றன்
மெய்மகைமரின்பவளொமால்விளம்பநன்னிந்தேதெனென்று
மும்மதிவ்வல்தொலைத்தமுக்கணையகனைத்தாழ்ந்தான். (௧௭)

(தூலாசிரியர்.)

அங்குமைமாதினோடுமல்லமன்பெருமைகூறித்
திங்கள்வெண்முகிழ்புனைந்தசெஞ்சடைப்பரமன்மேவ
விங்கருண்மேகமென்னுமிணையிலெங்குருகுசேசன்
மங்கலமுத்தியின்பமவழங்குமத்தொழிலினின்றான். (௧௮)

மூத்தவரினோளுநோயர்முகிழ்முலைமாதர்நல்ல
சீர்தொழிலாளர்பொல்லாத்தீத்தொழிலாளொன்றும்
பார்த்திலன்யாவர்மாட்டும்பரிந்தருண்மாரிபெய்து
காத்தனனமலஞானகாரணன்குருகுசேசன். (௧௯)

இன்னவாறருளிணையிவருறவிவர்வேறென்னை
தன்னைபோலுயிர்கட்கெல்லாமாறருளொருங்குசெய்தே
யெய்தையொளெனக்கொண்டாளுமிணையடிக்குருகுகேசன்
மன்னுமாதவர்கணெஞ்சமலர்ந்தோறும்வாழாநின்றான். (௨௦)

எல்லொளியிரவிபோலவிருண்மலமிரித்திலங்கு
மல்லமன்சரிதமோதிலறம்பொருளின்பமவீடாம
நல்லென்பயனோர்நான்ருநண்னுமணிதனைக்கேட்க
வல்லநல்லிணையினுமற்றவைமருவிவாழ்வன. (௨௧)

மதியிலார்மதிஞராவர்மகவிலார்மகவுயிர்ப்பர்
நீதியிலார்நிதிபடைப்பர்நிலையிலார்நிலைத்துவாழ்வர்
பதியிலார்பதிகிடைப்பர்பழுதிலிவ்விருபத்தைந்து
கதியினுனிமமபுகாதைகற்றவர்கூறக்கேட்பின். (௨௨)

மாசறுமல்லமப்பேர்வள்ளறன்சரிதந்தன்னி
ஞ்சறுஞ்செய்யுளெல்லாமன்புடன்படிப்பார்தம்மை
யேசறுமனிதொன்னவிசைப்பதோகரித்தோல்போர்த்த
வீசனென்பதுவேயன்றியேதுமற்றேதுவம்மா. (௨௩)

நூல்செய்தகாலம்.

பார்க்கெழுசகாத் தமூவைஞ்ஞாற்றெழுபாளுன்காவ
தாகியகரநாமக்கொளாண்டுறுவிடைநூயிற்றிற்
சீர்கெழும்ல்லமன்றன்றிருவினையாடற்காதை
கார்கெழுமிடற்றெங்கோமான்கருணைகொண்டியம்பினுனே. ()

வாழ்த்து.

புண்ணியருலகில்வாழ்கபுலஞ்செறுநோன்புவாழ்க
பெண்ணொருபாகன்பூசைபேணிவாழடியார்வாழ்க
கண்ணுதலொருவற்சார்த்தகற்புடைச்சைவம்வாழ்க
வண்ணல்லமன்சீர்கேட்குமாதரவாளர்வாழ்க. (௨௪)

பொருவரும்பூதிவாழ்கபூதியையணிவோர்வாழ்க
திருவளர்கண்டிவாழ்கசிறந்தவருசெழுத்தும்வாழ்க
குருவருள்வாழ்கமெய்யைக்கூறுநாவோர்கள்வாழ்க
வெருவரும்பிறவீதிர்க்கும்வித்தகர்வாழ்கவாழ்க. (௨௫)

அல்லமன்சூழ்ச்செய்யுளதனிலோர்செய்யுள்கற்க
வல்லவாருத்தமோதவல்லவர்வளையவல்லோர்
செல்வமீதென்னவன்பாற்செவிப்புலனிறைக்கவல்லோ.
மொல்லவரும்பூமிதிலென்றும்வாழ்க்திகெவன்றே. (௨௬)

இருபத்தைந்தாவது-மான்மியகதி-முற்றிற்று.

ஆக - திருவிருத்தம் -ககருஅ.

பிரபுலிங்கலீலை-முற்றிற்று.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்துதி
கருணைப்பிரகாசசுவாமிகளியற்றியது.

புனையெழில்வடிவினோர்பொதுமடக்கண்டமைந்தர்
மனமெனப்புலவர்நெஞ்சமருளுமின்றமிழ்ப்பாமாலை
சினவிடையவற்கேசாற்றுஞ்சிவப்பிரகாசனென்னு
முனைவனெம்மடிகள்பாதமுளரிகள்சென்னிசேர்ப்பாம். (5)

எவனொருநொடியிலெண்ணிசைத்தேதார்செய்யுண்மற்றைக்
கவிகள்பன்னாணினைந்தகாப்பியங்கட்குமேலா
பெவனிற்றமுதனும்த்தோடியைதருவினக்கப்பேரோ
னவனொடுபிறப்பெமக்கீண்டளித்தபால்வாழ்கமன்னே. (2)

சிவப்பிரகாசதேசிகர்திருவடிவாழ்க.

சாலிவாகன சகாப்தம் தூளுாஎச-ல் கரணு வைகாசிமீ
ஆகிவாரத்தில் வேதாந்த சித்தாந்த வீரசைவ சமயாசாரியரா
திய துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தரு
ளிய பிரபுதேவர் சரித்திரமாகிய இவ்வரிய நூலின் கவிகளின்
கருத்தை எளிதிலறிதற்பொருட்டு உறையூரில் வசிக்கும் தொ
ண்டைமண்டல வேளாளர் குலதிலகராகிய மதுநானாயக முத
லியாரவர்களுமார் சொக்கலிங்கமுதலியாரவர்கள் முன்னிலை
யில் திருப்பரங்குன்றம் அருணாசலசரணர் குமார் நாராயணசர
ணரால் எழுதப்பட்ட அவதாரிகையுடன் ஷை சகாப்தம்
தூஅாஉஉல்சார்வரினா சித்திராமீ உடுவசுக்கிலபகும் புதன்
வாரம் திரிதிசை-திதி யிருகசீரிட நகூத்திரம் அயிர்தயோகம்
இவைகூடியசுபதினத்தில் தஞ்சைமாநகரம் பூங்கிருஷ்ணவிலாச
அச்சியந்திரசாலையில் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இப்புத்தகத்தின் ஊ
திபம் ஷை திருப்பரங்குன்றம் சுப்பிரமணியசுவாமி கோவிலில்
ஷையூர்இராமலிங்கசரணரவர்களால் நடத்திவரும் கமலபாத்தி
ரக்கட்டளைக்கி உபயோகிக்கப்படும்.

வேணும், பெரியநாயகிதுணை.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
சு	சு	க	மெய்யாகிற்	மெய்யாக
நு	நக	உ	முங்குது	முகந்து
கக	உக	ங	கவினீர்	கவினீர்
சஅ	எடு	ச	கசனி	காசனி
சை	எசு	ங	தனையை	தனையை [டு
அடு	நக	ங	வண்டினைகொடு	வண்டினைக்கொ
அஎ	நசு	ங	வாய்தலின்று	வாய்தலினின்று
அக	உடு	உ	மன்னான்	மன்னனான்
கஉ	சஅ	சு	மாதேயம்மை	மாதேவியம்மை
சை	சஅ	ச	னுவிடை	னுவைவிடை
சை	நுடு	உ	அடக்கி	அடங்கி
ராச	உடு	உ	மொரு	மொழி
ராஅ	நுக	ச	மாலமுண்ட	மாலமுண்ட
ராயக	எ	ங	இனங்குரு	யினங்குரு
ராக	நடு	உ	பாதமும்	பாதகமும்
ராடுஎ	சுஉ	உ	யிணைவிரு	யிணைவிழி
ராகு		டு	ளுள்ள	லுள்ள

உ
சிவமயம்.

திருக்காளத்திப்புராணம்.

கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள்
சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்
வேலையசுவாமிகள்
அருளிச்செய்தது.

இஃது

உறையூர்

தி.ம. சொக்கலிங்க முதலியாரவர்களால்
பார்வையிடப்பட்டு

தந்தை

இரத்தினவியாபாரம்

சபாபதி பிள்ளை அவர்கள்
வேண்டுகோளால்

திருப்பரங்குன்றம்

அ. நாராயணசரணரால்

தஞ்சை

“ஸ்ரீ கிருஷ்ணவிலாச அச்சியந்திரசாலையில்”
பதிப்பிக்கப்பட்டது.
சோபகிருது-வரு

உ

இப்புத்தகத்தின் ஊதிபம் திருப்பரங்குன்றம்
சுப்பிரமணியசுவாமி கமலபாததிர நினைநன்
ததிற்குடையோகிக்கப்படும்.

உ

சிவமயம்

சிறப்புப்பாயிரம்.

இஃது

திருக்கையிலாயபரம்பரைத்

திருவாவதுறை

ஆகினைத்து

அடியார்குழாத் தொருவராகிய

ஆறுமுகச்சுவாமிகளால்

இயற்றப்பட்டது.

வீங்குகரையெறிந்துவருபுனலெதிருநெடுவாளீனம்வான்பாய்ந்த
தாங்குநிகழ்மீனமினமென்றளவளாவலிதலமையத்தோய்ந்தோர்
பாங்குபெறுமெம்போல்வான்படருவொன்றறிவுறுத்தும்பரிசுகா
ட்டிச், தேங்குபுகழ்ப்பாலினதிகோலிவளர்தொண்டைவளத்திரு
நாடோங்கும். (க)

அத்திருநாடதனினதிபொதிசடிலநம்மான்போலன்புவாய்ந்த
பத்திலடிகியநங்கண்ணப்பாதிருப்பதந்தோய்பரிசுபெற்றோ
மெத்தியசீரநம்போலெககிரிபடைத்தசெனச்செருக்குமேன்மை
போல்விண், குத்தியெழுந்தப்பாற்செல்சிகரமுடைகளத்திக்கு
ன்றொன்றுண்டால். (உ)

கைலவரையுறுந்தொண்டர்வாகீசர்போல்வருதல்காணுமற்றெ
ன், கைலயெனுமத்திருக்காளத்திவரையெளிதுறுவான்கருதிரீல,
ஹைலநிகரஞ்சாயல்ஞானப்பூங்கோதையொடுமருவியார்க்கு
மையிலையெனச்செய்தருள்நம்பெருமாஞர்மனமகிழ்ந்துவடித்த
தேன்போல். (ங)

முன்னந்தித்திக்கப்பாடும்மூவருந்தமிழ்போலிம்மூவர்பாட்டு
மின்னந்தித்திக்குமெனத்திருச்செவிகேட்டருள்வவெழுநிற்பு
ரணங், கன்னலெனுந்தமிழின்மொழிபெயர்த்தணிகன்பலசெறி
த்துக்கணிப்பில்பன்னூற், பன்னலமுந்தெரிந்தோருநன்னலமெ
ன்றதெயப்பப்பாடல்செய்தார். (சு)

அப்பெருஞ்சீருடையவனாயானறையுந்தாமுள்ளே தாவகிலமெல்
லா, மெப்பொருளுமோந்தவராலெடுத்துனாயாந்ரோட்டகத்தை
யெளிதுசெய்தோன், துப்புறுசெஞ்சடைப்பெருமான் றிருவடிக்
கேபாமாலே துலங்கச்செய்தோன், ஒப்பறுநற்றுறவொழுககமோ
மட்சிவப்பிரகாசனெனுமொப்பில்லோன். (௫)

அன்னவன்பிற்றேறூன்றலெனும் கேலையன்கலைபுலவுமறிந்தோ
னன்னான், பின்னவனாமிளகசுருணைப்பிரகாசக்கலைவல்லோன்பிற
வ்குடிமூவர், முன்னவனசெய்யருளனைத்துமொருங்கடைந்தார
வர்பெருமைமொழிதற்பாற்றே, சொன்னவப்புராணமசையச்சி
யற்றியெங்கெங்குந் துலங்கச்செய்தான். (௬)

மற்றவன்செவ்வேற்காத்தெங்கொற்றவன் வாழ்பரங்கிரியின்வாழ்
வான் பன்னூல், மற்றவன்வீரசைவமுற்றவன் பெற்றவன்செவ்வ
ங்கதிக்குஞ்சீர்ததி, முற்றவம்போலீட்டருணைசுலசரணனிரதய
மெய்மொழியாற்செய்த, மற்றவம்போலுதித்தபெருஞ்சீர்நாரா
யணசரணநாமத்தோனே. (௭)

திருக்குருகூர்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ

ஞானசித்த சுவாமிகளால்

இயற்றப்பட்டது

சீர்கொண்டவுமைபூசைசெய்துகணவனாவனேசேர்செங்கையா
வார்கொண்டமுலைமார்பினபூந்தக்கட்டித்தழுவலளரண்போடு
மேர்கொண்டதவஞ்செயமுனைபெபெரியதவஞ்செய்ததெந்தநாடு
கூர்கொண்டநாமன்றியெனநனைக்குந்தொறுமகிழுந்தொண்டை
நாட்டில் (௮)

திருந்தியபொன்னாடுமுதலெந்நாடுமிந்நகர்நந்திசையினந்தோ
விருந்ததான்றொண்டைநாட்டுக்குத்தாழ்வோமோவெவர்தா
நம்மை, வருநதவழிந்தனவென்பாரெனக்கவலைப்படவளவில்வள
ஞ்சரங்கீர்ததி, பொருந்தியதெனகையெனுங்காளத்தித்திருத
தலர்தின்புராணந்தனை (௯)

உலகுண்டநாரணனாகியவையுணவெழும்விடத்தையுண்டுகொத்த
வலகிலாப்பெருங்கருணையாளனடியாக்கமுதமனையானன்பு
குலவியமெஞ்ஞானப்பூங்கோதையொருபாலுடையகோமான்
செங்கைத், தலமருவுமழுப்படையான்றந்தையுமாயெவ்வயிர்க்கு
ந்தாயுமானேன். (௩)

சுன்றுபசியோடிநீர்தாய்யான்சகியேன்சகியனெனக்கண்ணப்ப
னறான், அன்றுமதுரக்கனிவாயாற்சுவைபார்த்தாட்டியவனுமுத
மபேபால், நன்றுநமக்கிமமுவர்பாடலுந்தித்திக்கின்றனவென்று
மேன்மை,யொன்றுபெருங்கருணையொமையன்காணுச்சிந்துளக்
கியுலகைசெய்ய (௪)

வாய்ந்தபுகழிளங்கருணைப்பிரகாசனெவர்க்குங்கண்மணியேபோ
லவான, ஆய்ந்தபுகழ்க்கல்வியினுலநயகுணத்தான்பேரறிவோ
னவனுமுற்றேன்றி, எய்ந்தபுகழ்ப்பெற்றசிவப்பிரகாசமாதவன்
வானிவ்வமெய்யிற், றேய்ந்தபொழிலுஞ்நுதறமங்கலப்பதியி
லமாந்தருளுந்நாயமேலோன். (௫)

திருமலியுமில்க்கியமுமில்க்கணமுங்கனாகண்டசீர்த்திமிக்கோ
ன, ஒருநொடிக்குளெண்ணுதுகவிபாடுங்கனிவாயானேங்குமே
ன்மை, கருகாதவீரசைவசித்தாந்தகுலதீபன்கருணைசான்றேன்,
பருகாதவிடதுகாந்தபரமனுக்குப்பாமாலைபலவுஞ்செய்தோன். (6)

திரிந்தகைக்குமைவரெனுமைந்துகளிற்றையுமடக்கிச்செலுத்து
ந்தீரீன், விரிந்தகைக்குங்காமாதியாறுசிக்நெற்றையுங்கொன்ற
வெற்றியாளன், புரிந்தபுகழ்நெடுமாலுமலர்த்தவிசுப்புத்தேளும்
பொய்யாமியாங்கள், பரிந்தவுடற்சுமையகற்றியாங்கவெனத்து
திக்கவார்பாற்செல்லாது. (௭)

அளவிலாப்பேரன்பினிட்டலிங்கப்பிரானமர்ந்தவகலத்தான்மெய்
யுளமலியுந்துறவொழுக்கந்தவராதுகாத்தோமபுமுரவோனீற்றி
ன், வளமலிமெய்யோன்ஞானச்செல்வனவன்பிறேறென்றுமாண்
புமியாரும், விளம்பரியவிதையுஞ்சேர்வேலையசிகாமணிபன்
மேன்மைபூண்டோன். (௮)

இன்னபெருந்தகையோர்மூவருஞ்சாலமகிழ்ந்தையோவெளியநா
முன், என்னதவஞ்செய்தோமோவிதுவுநமபாக்கியந்தானென்றி
னிமையாகச்,சொன்னயமும்பொருணயமுந்தோன்றவடமொழி
நின்றுதாயகோற்றேன், அன்னசெழுஞ்செந்தமிழின்மொழிபெ
யர்த்துப்பாடினாந்தெள்ளமுதுநாண். (௯)

அத்தகையபுராணத்தையறிவுடையோரகங்களிப்பவளவில்சீர்த்
தி, மெத்தியசீருறைதலொடுதாக்கணங்குநாக்கணங்குமேன்மே
லோங்கிப், பத்திபுரியடியவர்களுழந்துறையுமுறையுரிற்பண்
பாய்வாழ்வோன், முத்தலமும்புகழ்படைத்தமதுரைநாயகஞ்சுரி
கில்முன்செய்பேற்றால். (௮)

வந்துதித்துமலைமகள் தன்மணவாளனடிமறவாவாய்மையோ
டுமுந்துதித்தவேதமொழிவழிநூலும்புடைநூலுமுற்றுமாய்ந்து
இந்துதுதற்றிருவொடுநன்ஞமகளையிருவிழிபோலெண்ணிநா
ளும், வந்தவர்க்குப்பதங்கல்வியளித்துவளர்சொக்கலிங்கவள்ள
ல்நோக்கி. (௮௧)

மைப்படியும்வியுடையநாமகள் தன்மாமியுடன்வளரன்போ,
டுமெப்பொழுதுநடம்புரிந்துவிலகுதஞ்சைநகர்வாழ்வோனெவர்
க்குமேலா, யொப்பரியபுகழ்படைத்தசந்திரவள்ளல்செய்தவத்
தாலுதித்தசீலன், தப்பறுநான்மறைமொழிபொய்த்தாலுந்தநா
த்தவராத்தகைமைபூண்டு. (௮௨)

பெருவுடையார்முடிமுதனல்லடிவரையுஞ்சந்தணிந்துபெரு
மைவாய்ந்து, திருவுடையநவமணியின்றார்தெரிந்துபொருளீட்
டுந்தொழிலிற்தோந்து, பொருவறுநல்லடியவரட்கண்ணப்பன்
னமறவாப்புகழ்பெற்றோங்கித், தருகிருங்காமுடையசபாபதி
வேளிந்துலைத்தயவின்வேண்ட. (௮௩)

பருப்பதத்தின்முகடண்டப்பருமுகட்டைத்தடவியெங்கும்பரவி
நிற்குந், திருப்பரங்கிரியினகரிஞன்பரமகுருகருணைத்தீம்பாலுண்
டோன், தருப்படியுந்தலத்தமர்புகழருணைசலசரணன் நந்தமைந்
தன், விருப்பமெவரோதன்பாலவர்க்காயுள்பெருகவெனவிரத
நோற்போன். (௮௪)

அன்னவன்றன்றமிழருமையறிந்தவர்க்குமடியவர்க்குமன்புமிக்
கான், நன்னலமார்புகியொடுகண்டிகையும்பொருளெனவேநயந்
துகொள்வோன், பன்னலமார்திருமுருகாற்றுப்படைபாராயணத்
திற்பழகுநாவோன், மன்னுறுநல்லலகிலுளார்மகிழ்ச்சியுறவச்சி
யற்றிவழங்கிஞானல் (௮௫)

முற்றிற்று.

திருக்காளத்திப்புரணம்.

கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

பாயிரம்

விநாயகர் துதி.

தருமஞ்சந்திகழ்தாமரையோன்பதங்
கருமஞ்சந்திகடுப்பவர்தாழ்பதந்
துருமஞ்சந்திரற்றேரய்திருக்காளத்தி
வருமஞ்சந்திமழைமதயானையே.

காளத்திநாதர்.

நீர்கொண்டபொலம்பூங்கொன்றைநெடுஞ்சடைவனத்துடித்த
சீர்கொண்டபுலித்தோற்கஞ்சிசென்றுபுக்கொளிப்பத்தாவு
டீமர்கொண்டபுழையிளங்கன்றிலங்கியதிருக்கரத்துக்
கார்கொண்டபொழிற்காளத்திக்கடவுளேமனத்துள்ளைப்பாம்.

ஞானப்பூங்கோதையம்மை.

பூமகளிறைஞ்சநெற்றிப்புதுமணித்திலகந்தோயந்து
தாமரைநகுமுகத்தேர்தான்பெறப்பணிகளங்க
மாமதிபுரையும்ங்கேழ்வயங்குகிராமலர்த்தாட்டுன்றக்
கோமகளருண்ஞானப்பூங்கோதையவணக்கஞ்செய்வாம். (உ)

விநாயகக்கடவுள்.

தாய்குறங்கேறித்தந்தைசடையிடையிடுகேதுப்பேர்க்
காய்சினவரவென்றஞ்சிக்கடுக்கையுட்புரக்கைநீட்டிப்
பாய்புனன்முகந்தூன்றிப்பழிச்சுநர்வாயிலீனேரூர்
வாய்க்கைதழைப்பவீசுமழைமதக்களிற்றைத்தாழ்வாம். (ங)

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

பன்னிருகமலக்கையும்பற்பலதொழில்விளைப்பத்
தன்னமர்தாய்முலைப்பாறாண்கவாளினிருந்துணைஹங்கான்
மூட்டினவனகலந்தாழ்ந்தமொய்தலைத்தொடைபுரட்டும
பொன்னடியினையசேசெயமபுந்தியிலுலவுமன்றே. (ச)

வளர்செழுங்குருதிச்சூட்டுவாரணம்வலனுயர்ச்சுத
சொளிகெழுபரிதிவைவேலொருபெருகருணைமூர்த்தி
களிமகிழ்சிறந்துதான்வாழ்கற்களினொருகலலென்றே
வளியவென்மனத்தினுள்ளுமகன்றிவனிருக்குமனனே (நி)

வீரபத்திரக்கடவுள்.

அருவரைக்குலங்கள்பந்தினடிபெயர்ந்துருளவார்க்கும்
விரிதினைக்கடல்புண்ணிலியனிலமுழுதுமபோப்பக
சூருமலண்ணலண்டவகுலங்கிடச்சிறையடிகொள்ள
சரபமயநரமடங்கறனையடர்த்தவனைத்தாழ்வாரம். (சு)

திருநந்திதேவர்.

செம்பொருளாகமத்திறந்தெரித்தரு
நம்பவமறுத்தநன்னந்திவானவ
னுமபர்தமணிமுடியுரிஞ்சக்கன்றிய
வம்பவிழ்மலரடிமனத்திருத்தவாரம். (ஞ)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

மேவரும்பரமானந்தவீட்டினுட்
டாவின்மணங்காணியசாரந்தவர்
யாவருமபுகுவித்தருள்செந்தமிழ்ப்
பாவவன்மலர்த்தாணமுதலபற்றுவாரம். (அ)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

வேற்றுருக்கொள்வியறியாவரன்
கீற்றுவெண்பிறைக்கேழ்கினாசெஞ்சடை
யாற்றுணச்சுமையேற்றுமருந்தமிழ்
மாற்றருந்தவத்தோனைவழுத்துவாரம். (ஈ)

பாயிரம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

மாசரிந்கண் மழுவலத்தேந்திய
வாதியைததிருமாலுமறிகலாப்
பாதமுற்றுஞ்சிவந்திடப்பண்டோர்நா
தேவிட்டபுலவற்றொழுவமால். (க௦)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

வஞ்சி நுண்ணிடைமால்வரைமங்கைபுண்
டுஞ்சுவெமமுலைத்தொய்யிலெழுதுகைக்
கஞ்சநோவககடவுளெழுதுமச்
செஞ்சுவைத்தமிழோனடிசேர்குவாம். (க௧)

காணாக்காலம்மையூர்.

தோற்றமில்பரஞ்சேர்திதன்வாய்திறந்
தாற்றவன்புடனம்மையேயென்னுமோர்
பேற்றைமுன்பெறப்பேயுருவெய்திய
சாற்றருமபுகழ்த்தாயைவணங்குவாம். (க௨)

சேரமான்பெருமானாயனார், காடவர் கோனாயனார்.

வெள்ளியங்குன்றத்துச்சிவீற்றிருந்தருள்வோன்கேட்பத்
தெள்ளமுதலையதீஞ்சொற்றிருவுலாசசெய்யுள்செய்தோன்
றள்ளாடம்பிழித்துமுன்னேன்றலந்தொறும்புனைவெண்பாட்டு
வள்ளவென்றிவர்கள்செம்பொன்மலரடிவணக்கஞ்செய்வாம். ()

தமிழ்த்தெய்வம்.

மறைமுதற்கிளந்தவாயான்மதிமுகிழ்முடித்தவேணி
யிறைவார்தமபெயரைநாட்டியிலக்கணஞ்செய்யப்பெற்றே
யறைகடல்வரைப்பிற்பாடையனைத்தும்வென்றாரியததொ
டுமுறதருதமிழ்த் தெய்வத்தைபுண்ணினைந்தேததல்செய்வாம்.)

பொய்யடிமையில்தபுலவர்.

தடவரைமுனிவனீன்றதமிழ்க்கொழுங்குழவிதன்னைப்
படர்வெயிலுமிழுஞ்சங்கப்பலகையாந்தொட்டிலேற்றி
நடைவலவளர்த்துஞாலநனந்தலைமறுகில்வட்ட
மடனறுபுலமையோரைமனத்துயாநீனத்துமன்றே. (க௫)

குருதேவர்.

புனிற்றிளந்திங்கள்வேயந்தபுரிவளர்சடையுநெற்றிக்
கனற்றிருவிழியுமானுங்காந்துவந்தென்னைப்பாச
மனைததையுமறுத்தாட்கொண்டெருட்குருதேவனென்னுந்
தனிப்பெருங்கருணைவள்ளல்தன்னடிமனததுள்வைப்பாம். (1)

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்.

புனையெழில்வடிவினோளாபொதுமகட்கண்டமைந்தர்
மனமெனப்புலவர்கெஞ்சமருளுமின்றமிழ்ப்பாமாலை
சினலிடையவற்கேசாற்றுஞ்சிவப்பிரகாசனென்னு
முனைவனெம்மடிகள்பாதமுளரிகள்செனனிசேர்ப்பாம். (கௌ)

எவ்வெருநொடியிலெண்ணிசைத்தேதார்செய்யுள்மற்றைக்
கவிகளபன்றாணினைந்தகாப்பியங்கட்குமேலா
மெவ்விதைமுதநாமத்தோடியுதருவிளக்கப்பேரோ
னவ்வெடுபிறப்பெமக்கீண்டளித்தபால்வாழ்கமன்றோ. (கஅ)

அலையடக்கம்.

தூற்றிறையின்றிபெற்றதுண்ணுணர்வுடையனல்வேன்
சாற்றுமிப்போலிச்செய்யுள்சான்றவரிகழ்தல்செய்யார்
மேற்படுமுணர்வின்முதேதார்மென்னடைச்சிறுவர்செவ்வாய்ப்
பாற்கடிகமழுமின்சொற்பழிப்பவருலகிலுண்டோ. (கஆ)

முரிதினாக்கங்கைநீத்தமுனையினஞ்சுமிழையிற்று
நெருவருசினத்தபாமபைவெண்டலைமுழையிற்சேர்க்கும்
புரிசடைக்கடவுள்வாழும்பொருவிநென்கயிலாயத்தின்
பெருமையிற்சிறிதறிந்தபெற்றிசெந்தமிழாற்சொல்வேன். (1)

பாயிரமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ௨௧.

சிறப்புப்பாயிரம்.

பொன்றிகழ்சடிலப்புனிதனெம்பெருமான்புலமலர்க்கோதை
யோடமர்ந்த, தென்றிருக்கயிலைப்புகழமுததனைத்தீங்கவித்தா
ரைபெய்ததுவாற், குன்றவிலிசையார்சிவப்பிரகாசக்கோதிலாத்
தமிழ்க்கடன்முகந்தே, யென்றுநின்றுறவேபொழிதருகருணை
விளக்கமென்றியம்புமாமுகிலே.

விடசங்கமச்சருக்கம்.

கடலுடைப்பெருமாலிலமடந்நைதக்கவின்ற
சுடர்விழிக்கருமணியினுட்பாவையாய்த் தோலா
விடையுயர்த்தவற்குட்புறமாகியவியன்சீ
ரோடிவில்காளத்திநகரணியறிந்தவாறுரைப்பாம். (க)

இதுமுதல் ௩௨ செய்யுள். நகரச்சிறப்பு.

மகரமைக்கடனிலவலயத்திடைவளங்கடர்
துகளில்சீர்த்திருநாட்டினுட்டொண்டைநாடென்னத்
திகழ்மணிக்கணங்குயின்றொளிர்செய்பொனீண் மாட
நகரெவற்றினுஞ்சிறந்ததுகாளத்திநகரம். (உ)

ஒருவில்போகமும்வீடுமென்றிரண்டையுமொருங்கு
தருபெரும்புகழ்க்காளத்திமாநகர்தனக்குப்
பொருவில்வீட்டொழித்துறழ்வுடைப்போகமொன்றுதவும்
விரிகடுஞ்சுடர்ப்பொனனகரொக்குமோவிளம்பில். (ங)

அகழுமிஞ்சியுமண்டத்தினடிமுடிகாறும்
புகுதுமென்றுதம்மாற்றலான்முடினுபுகுதா
விகலுமவெஞ்சினச்சேடனோடி ராகுவென்றுரைக்கு
நிகரில்பாமபுகளெறியிடைக்காண்டலுநின்ற. (ச)

அரசவன்னங்கள் கமலநின்றஞ்சிறைப்பெடையோ
டிரியவெந்திறற்கரம்பகுவாயின்வந்தெழ்தப்
புரிசையுள்ளினின்றெழுமுடததாழைமுப்புடைக்காய்
களைபெரும்புனறுளுமபவீழ்கம்பலததகழி. (ரு)

இருநிலத்தவர்கவார்தனம்பொருளெல்லா
மொருமதிற்சிறையகத்துவந்துற்றனயாம்போய்த்
தருதுமற்றுமென்றறைகடல்வநதுவிண்டடவும்
புரிசைமுற்றியதொக்குமாற்பொருதிரையகழி. (ஈ)

வெங்களிக்களிறுழக்கவின்விரிதிராயகழிப்
பங்கயத்தமரோதிமம்வெரீஇயிசைப்பறந்து
மங்குலிற்புகுமணிமதினஞாயின்மேல்வகிவ
பொங்கொளித்தரளக்குடைந்நைத்தனபோலும். (ஏ)

தவழ்திரைப்புனலகழியிற்சிலதியர்தம்ம
குவிமுலைதடந்தாமரைமுகிழொடுகுலங்க
வவிரொளிப்பொலங்குடங்களினலைததுநீர்முகவாச்
சுவன்மிசைக்கொளக்கழன்றுவீழ்பொலங்குழைசுடரும் (அ)

புலவர்மன்னவன்வச்சிரப்படைவெரீஇப்பொருப்பின்
குலமடங்கலுமாரெயில்புகுந்தெனக்குளிராவெண்
சலைநிரம்பியமதிமுகக்கொடிகளாற்கவின்ற
நிலையபொன்னெடுமாடங்கொண்ணிலநிலவும். (ஆ)

மாதர்மேனிலைக்கலவியின்வருந்தியவருத்த
மோதுவெண்டிரையகல்விசும்பியாற்றபொன்முளநரித்
தாத்நோந்துதுண்டொரியொடுசாளரதுழையுரு
சீதமென்னடைத்தென்றல்வாண்முகத்தலாயத்தீர்க்கும். (க)

பரவைவெண்டிரைக்கருங்கடல்குறைபடப்பருகி
யிருவிசும்பெழுந்தெங்கணும்பரந்துநின்றெழிலி
சொரிதரும்பெயற்பருவத்தினமுனையின்வான்றோயும்
பொருவில்செம்பொனீண்மாடத்தின்மேனிலைபுகுவார். (கக)

முட்டிவிண்ணுயர்மாடமேற்புலவியின்முனிந்த
மட்டுநின்றிழிகோதையர்மகிழ்நர்மேற்புழுகால்
விட்டெறிந்திடப்பிழைத்ததுவிரிகதிர்மதிமேற்
பட்டதன்றுகொல்களங்கமென்றுரைப்பதுபகரின். (கஉ)

மாந்தர்யாவருமறைமினென்றினையவாவாய்விட்
டேந்துகாழினரோடமுன்றொடர்கலினெனவான்
றோய்ந்தறித்திலத்தோரணந்துளைக்கையாற்பரிந்து
காந்துவெஞ்சினக்களிறுலாய்த்தெருமதங்கமழும். (கங)

மறையவர்வீதி.

புலனடர்ந்தறநூல்வழியொழுமுப்புரிநூ
லலைதருந்திருமார்பினரருமறைமுதனூற்
பலவுநின்றகலாதவெண்மாளிகைப்பரப்பு
கலைமழ்ந்தைவெண்டாமரைமலரெனக்கவினும். (கச)

வசையறுமறைநிரமபிமந்திரவேள்விமுற்றிப்
பசவுடலழித்ததுமுககட்பதியுடலாகிநின்ற
விசைபடுமந்தனாளொழுந்லைமாடமெல்லா
மிசைநிலையுலகினுள்ளோர்விருந்துணுமிடயதனாமல், (௧௬)

நறைவிரிகமலத்தோனிரங்கர்மறையவர்போளுஞ்
மறைநுநவியுலுறறேறன்வரன்முறைதமரிவியின்ற
லுறைபகல்வரைமுற்றுவெனேறாந்துணாநதொருங்குநான்ருங்
குறைபறநவிறற்றனனேரகொண்டனனாஞ்செய்வாய், (௧௭)

மன்னவர்வீதி.

ஐங்களைக்கிழவற்கன்றியருவணாபகவெறிந்த
பொங்கொளிரவேலினுற்குமுடிநக்கொடைபெறுதலாகா
வெங்கொலைமடங்கலாற்றலவேநதாதமயீதியனனே
தங்குமெல்லியின்முந்நீததடங்கடனிகாக்குமன்றே. (௧௮)

முழவுறழ்தோளிராமன்முதலியசிலைலாரிம்
மறைதவழெயிலுதிதவளநகர்மனனாக்கண்டு
குழைசிலைநகநன்றாகொண்டுகற்றாறுஞாட்பில்
வியிரியமையாதமிக்கவீரமெவ்வாறுகற்பாரா. (௧௯)

வணிகர்வீதி.

பிறவுந்தம்பொருளேபோலப்பேணிவாணிகஞ்செய்நாய்க்
மறநன்றமனையின்முற்றததாமபேதையாகொழிகு
மறுவினறிவிளங்குமுததமவடதிசைக்கிறைவனகாத
பிறைகொண்டமகளிரகொம்மையெழின்முலைதததத்துமின்றே

வேளாளர்வீதி.

அகலிராவிசும்பியங்குமலகிராணையுங்கோளு
முகுதலையடையாவண்ணமொருபெருந்துருவன்றங்குந்
தையெனவுலகில்வாழ்நர்த்தாங்குநலலுழவர்மாடம்
வகைபடுபல்லுணவும்வருநர்க்குவழங்குமன்றே. (௨௦)

பரத்தையர்வீதி.

பகிகடலுலகமேத்தும்பைங்கிளிப்பெயரினாணங்
கடைதயிர்போலநெஞ்சவகலங்குபுதொடருநோக்கின்
வடுவகிரனையவுண்கணவருமுலைபகர்நர்சேரி
யடுசுறையுரியோனறனணிரகரனையதன்றே. (௨௧)

இந்நகரின்மடந்தையர்

முற்றுபொன்மதிலிம்மூதூர்முழுமடந்தையராம்வாட்கட்
சுற்றிடைமகளிர்ச்சட்டித்தெரிந்தரைமகளிரென்று
சொற்றனர்பெயரறிந்தோர்சுடர்செய்விண்மாநூராக் கு
மற்றதுமீஇயதன்றோவழங்கரமகளிரென்பேர். (௨௭)

யானைகள்.

அடலயிராவதப்பேரடுகளிறுதியெட்டுக்
கடவுள்வாரணமுமிவஞர்க்கண்ணதோர்பிடியினோடேற்
றுடைதலினோடத்திக்கீற்றொளித்துநன்றனவவற்றைத்
தொடுகடலுலகிலுள்ளோர்சொல்பதிக்கயங்களென்றே. (௨௮)

குதிரைகள்.

கொண்டரோய்மணிசெய்மாடக்கோநகரிதனிடத்த
வண்டமாறாகச்செல்வவருவிலைப்பரிகடம்பாற்
கண்டவேகத்திற்காற்கூறுடைமையைக்கருதியன்றோ
பண்டையோர்காற்றினுக்குப்பகர்நனாகாலெனுப்பேர் (௨௯)

இதுமுதல் கூ செய்புள் ஆவணவீதி.

வேறு.

மலையினுள்ளனவார்கடலுள்ளன
நிலவுநால்வகைநீணிலசதுள்ளன
பலவுநன்குவிளக்கலிற்பார்புகழ்
புலவர்காப்பியப்போலுமவ்வாணம், (௩௦)

வேறு.

ஒலிதிரைக்கடலினோடுறமுமாவணங்
கொலைமதக்களிறுகந்தடர்த்துக்கூற்றென
மலைபெனப்பிளிறுபுவரினுமன்பதை
நிலபெயர்ந்தடியிடானெருக்கிற்தென்பவே. (௩௧)

தரளமிங்கிதன்விலைசாற்றமின்களென்
றரிவையர்வினாபவர்க்கவரெயிற்றெழின்
புருள்படமணத்தினையயக்கவாணிகர்
கூரிகலையெனமருண்டிருப்பரால். (௩௨)

வேறு,

அரவுரியனைய நுண்ணூலந் துகின் மறைத்திருந்த
வினா விரிகமலச்செவகேழ்மென்ருகிழ்விலைவனாந்து
சருகினொன்றைத்தடைந்தாதைக்கலந்தொடுக்குநல்லார்
பொருவிலவிவைநாமவிண்மேற்பூத்தனவிலையென்பார். (1)

தேந்தருசெய்யவீரம்பற்றிருடலரொன்றுமீண்டி
யாந்தருமவிலைகொண்டொல்லையெமக்களித்திடமினென்ன
வேந்தெழிலுடையதேதார்மெல்லீங்கமலத்தோடல்லா
ஞந்தனிபகரோமென்றுநன்னுதன்மகளிர்சொல்வார். (கூ0)

இனையனபலதிறத்தாலெறுழ்வலித்தடந்தோண்மைந்தர்
புனைநறுமலர்மெல்லைத்துப்புதநருமுன்னற்கேற்பக்
கனைகடலமுதமன்னகட்டுனாயெதிற்கொடுக்கும்
வனைகுழன்மகளிர்கூலுறுகிற்குவிளக்கமாவார். (கூக)

இது முவல் 2 செய்யுள் கொடிகள்.

மழைகிடந்துகண்படுநெடுஞ்சுடர்செய்பொன்மாடத்
தெழில்செய்பூங்கொடிநுடங்குதவிருந்லங்குளிரப்
பொழிதரும்பனிநிலாமதிமண்டலமபுகுதாங்
கழிபெருநகுளிர்கொண்டிடனடிக்குதல்கடக்கும். (கூஉ)

தினீகள்வாணுதற்றிருவனார்பயிறலிற்சிறந்த
வங்கண்மாடத்தினெடுங்கொடிவான்முகட்டசைதல்
செங்கையானிலமடந்தைசெவ்வாய்ப்பெயர்ச்சிறுவன்
பொங்குமாரழலுடம்பினைத்தைவரல்போலும். (கூங)

கதை

இனையபல்வளங்கெழுதிருக்காளத்தியென்னும்
வினையிறுன்னகருமையொடுவீற்றிருந்தருளி
முனிவில்பேரருட்டிதத்தினுன்முத்தொழிலியற்றும்
புனையிளமபிறைக்கண்ணியஞ்சடைமுடிப்புத்தேன். (கூச)

முன்னோர்ஞான்றைகடற்படைமுழுமதிக்கவிகை
மன்னுமாபுகழ்யாதவனெனுபெயர்மன்னன்
றன்னையாட்கொளத்திருவுளங்கொண்டமென்றடந்தோட்
பொன்னவாஞ்சுணங்கிளமுலைப்புகொடிபுலம்ப. (கூடு)

நீற்றுவெண்டிரிபுண்டரீகரில்சண்மணிகண்
மாற்றரும்பரசிவலிங்கத்தன்னுருவங்கச்
சாற்றரும்விடசங்கமனாகியததடந்தோ
ளாற்றன்மன்னரூராயணாளநகரடைந்தான்.

(௩௬)

அடைந்தபேரருட்குன்றனானகலிருவிசம்பு
தொடர்ந்தமாமணிமாடத்தேரணத்தெருவி
னுடங்குறுண்ணிடைமகளிர்நாணருங்கடிநாறி
மடங்கலெறெனச்சென்றனன்கண்டவார்மருள்

(௩௭)

இலங்குபன்மணிமேகலைவளையுடனிழந்து
பொலஞ்சுணங்கலர்கொம்மையம்புணர்முலைபசந்த
கலங்கொள்கொம்பரஞ்சுனக்கண்மலர்பரப்பிச்
சிலம்பினெண்மணிபொருதுகக்கடைதொறுஞ்செறிந்தார். ()

வேறு.

தன்றிருவுருவந்திரிந்துமாரீலத்திற்றனிவிளையாடியகுன்றங்,
கொன்றவைநுதிவேற்புத்தலைச் சேலற்கொடிவலனுயர்த்தசெ
வ்வேளோ, வன்றினல்லன்பர்க்கருளியகடல்சூழகனிலத்தடைந்
தசிற்பரிளமான், கன்றெருகெணிச்சிக்குடர்மபடையெடுத்தகண்ணு
தற்கடவுளோவென்பார்.

(௩௮)

விரிசுடர்ச்செக்கர்வானிறஞ்சமழ்ப்பவிளங்குகற்றேய்த்தபூந்
பினை, சுரிவளைத்தடக்கைத்திரும்புமாற்பன்றுகிலினைக்கடர்கு
மாலென்பார், பொருமதக்களிற்பிற்பிறைமருப்பீர்துபுனைந்த
செந்துகிர்த்திரங்குமிழின், நிருவடிநிலைதொட்டறைகழலார்ப்
பச்செல்லுதனமர்ககரிதென்பார்.

(௪௦)

வினையடர்நீறுபூத்தவொண்ணுதலும் விரிசடைக்கடவுள்கண்
டந்த, புனைமணிதாளமிடையேஉக்கோத்துப்பொலிவடந்துயல்
வருமாற்புஞ், சினைமலாதொடுத்தகண்ணிருழந்தியாத்துச்செவி
மிசைதாழ்த்தகுஞ்சியுநங் கனவினுளேனுயின்னுமார்நாளிற்
காண்டரப்பெறுவமோவென்பார்.

(௪௧)

மெல்லிளம்பினையிசைவியெழில்கடந்த வெள்ளியையடுக்கி
டக்கையும், வில்லுமிழ்பசும்பொற்றகடுகொண்டியாத்துவிளங்
குபொற்கொடிப்பிரம்பேனை, யல்லியங்கமலக்கையினிற்பிடித்த
வழகுயீத்துகில்கிடந்தசையும், கல்லுறழ்தடந்தோளழகுநங்கண்
ளஞ்சூர்த்தொகெவந்தனவென்பார்.

(௪௨)

ஊரலொடிப்பக்கிலையொடுபொலஞ்செயொளிவளைநவர்த்துமா
முலைக்கட், பீரலர்விக்குமாணிநெடுந்தெருவிற்பெயர்ந்தெமதுளத்
செயிந் செல்லுமீரமின்மனததுந்மாயசங்கடையெதிர்ப்படினெ
றிபெருந்திரைய, வாராகலியுலகமேததைதயுமயக்குமனங்கடைய
ங்குமறறென்பார், (சுந)

வேறு.

இன்னன்கிளந்துகாமத்தெரியகமகனிர்நிற்ப
முன்னவன்செல்லுமங்கண்முழவுதேதாய்தவற்குப்
பொன்னியல்கலந்திருத்துப்பொற்கொடியிறைவன்னுளின்
மன்னுமன்புருவமாயமடவரலெதிர்ப்பட்டாளால், (சுச)

எதிர்சருமடந்தையையனிணையடிக்கமலப்போதின்
மதியிளம்பிள்விலுக்குவண்ணத்தினுமொப்பப்
புதையிருண்மலகற்றும்பொடியணிதுசலுரிஞ்சத்
தைதமலாக்கொடிநிலத்திற்குழ்தெனவிறைஞ்சிநின்றான், ()

எரிபடுமிழுதின்நன்னைபெய்தியமனத்தினேடு
திருமுகமினிதலாந்துசெறிதொடிக்காந்தன்கடப்பி
யருவினைத்தொடாறுத்தலாடகணும்மடிகள்கண்டு
பெரிதுமிவ்வுடம்பெடுத்ததுப்பெறுபயன்பெற்றேனென்றான், ()

ஐயந்கருணைதன்னாலடிச்சியென்பொருட்டிரங்கிச்
செய்யதாமரைமருட்டுந்திருவடித்தலந்தனோப்
பையலென்மனைக்கட்போந்துபரிகலச்சேடமீந்தென்
வெய்யவல்வினையறுத்துவிடுகெனமறித்தூந்தாழ்த்தாள், (சுஎ)

அண்ணலுமருளினேடுகியன்பொருட்டிவெடுத்த
நண்ணியதென்னந்நகாமேவற்றடங்கணல்லாய்
கண்ணுதலாடார்க்கண்பார்க்காண்டிணின்னொப்பாரின்
னொண்ணுதனின்குணப்பதொன்றுளதெனறுசொன்னான், ()

மற்றதையயசெவ்வாய்மவர்த்தருள்செய்கவென்னப்
பொற்றொடமயிலேகாமன்போரினுக்குடைந்தயானின்
சிற்றிடைமெலியவீங்குந்திரண்முலையரணஞ்சார்ந்து
சற்றமஞ்சாதிருப்பத்தருதியெல்லாவுலென்றான், (சுஊ)

என்றலுமுவகமீ தூர்ந்திளந்லாவெறிப்பநக்குப்
பொன்றுதலியல்பிற்றாமிப்பொள்ளல்யாக்கையினத்தோய்தந்
குன்றிருவுளத்திற்கொண்டதுகம்பலகழியயான்செய்
குன்றலிறவப்பேறன்றோகுறித்தவாறுகவென்றான். (௫௦)

இசைந்தவண்முனைவன்றன்னையில்வயிற்கொணடிபுக்குப்
பசும்பொனின்சேகநீரிற்பாதபங்கயம்விளக்கி
யொசின்சதுண்ணிடைமடந்தையுயர்தவிசிருத்திநெஞ்சம்
உசின்துநல்லமுதுபொன்னங்கலத்தினுளருத்தினுளால். (௫௧)

ஆருத்தியபின்செஞ்சாந்தமாகமுற்றணிந்துபாகும்
சுருப்புரச்சண்ணந்தீற்றுக்காமர்வெள்ளிலேபுஞ்செந்தா
மரைத்திருமுகத்தினல்கமாசிலான்கவுளபித்து
விருப்புடனிருந்துகாமம்வெளிப்படுகுறிகள்செய்தான். (௫௨)

பெண்ணமுதினுக்குக்காமம்பெருகியகுறிப்புஞெக்கிக்
கண்ணுதல்கரந்தகன்வன்கடித்திறுமாந்துவம்மி
மண்ணியமணிப்பூண்டாங்கும்வனமுலைஞெழுங்கப்புல்லி
யெண்ணருக்காமவெள்ளத்திடையவட்படிவித்தானால் (௫௩)

மாதர்மென்கொம்பரன்னாண்மாயசங்கமன்வலைப்பட்ட
டியாதவன்கடிநகர்க்குற்றேவலைமறந்திருப்பத்
திதிவ்செங்கோனடாத்துந்திங்கள்வெண்கலிகைவேந்தன்
கோதிவின்னமுதமுண்ணக்குளிர்புனலாடிப்புக்கான். (௫௪)

புனிதவெண்ணீரசாத்திப்புரந்தரன்றிக்குநோக்கி
மனனமர்ந்திருந்துதாலம்வைப்பவளின்மைகேட்டுக்
கனல்படக்கண்சிவந்துகையினைத்தருகுன்றோர்க்
கணையவட்டாருகிரென்றாறாழற்கடவுளொத்தான். (௫௫)

வெந்திறந்தியமன்னாண்வெருவருமாற்றங்கேட்டோர்
சின்னையிற்கடிதுசென்றுசினத்தொடுகழறிக்கூவக்
கொந்தமுலுருமுவிழ்தருநாணிச்சுடிகைப்பாம்பிற்
பைந்தொடிமனந்துண்ணென்றுபனித்துடலுடனெழுந்தாள் ()

வானிறக்கலிங்கமற்றவரைக்குமாத்திரையுடுத்த
நீனிற்புயன்மென்கூந்தன்னொருவெண்ச்செருகிச்செவ்வாய்
தானையிற்றுடைத்திட்டையதணத்தலென்றிறைக்குரைத்து
மீனெனப்பிறமுங்கண்ணாள்விரைவினிற்புறத்தபுப்போந்து(௫௭)

வெளிப்படுவெளிப்பட்டுவெருவாமுகெந்ந்ந்
விளிப்பவர்தாழ்த்தற்கொத்தமென்மொழிபலவுந்ந்ந்ந்
களத்திருண்மறைத்துவந்தகள்வன்மாட்டெழுந்தவன்பு
ரளப்பருஞ்செல்வன்நன்மாட்டச்சமுமனத்தையீர்ப்ப. (௫௮)

செயலையந்தளிர்க்கவற்றுஞ்செறடிச்சிலம்பற்ற
வுயவுதுண்ணிடைநடுங்கவொளியுமிழொருகாழ்முத்தந்
தயில்லருகுவுக்கொங்கைதுளுமபவாணுதல்வியர்ப்பக்
கயல்பொருகண்டுளிப்பக்கடிதடிபெயர்ததுச்சென்றான். (௫௯)

ராமினிதிருந்துவாமுமிருங்குழல்களையப்பட்டுப்
போமினியென்றுநெஞ்சமபுமுங்குபுகலுழ்தல்போலக்
காமரம்பயில்சூர்புகதுப்பெழுந்தார்ப்பப்போகிப்
பூமகணிலையெகோயிற்புக்குமன்னவன்முன்னின்றான். (௬௦)

நற்றலுமரசர்கோமானெருப்பெழவிழித்துநோக்கிச்
செற்றிவடன்னையின்னேதேவலரொடுமுடித்த
கற்றையங்குழலேவீரர்களேவித்துவிடுகென்றேவ
மற்றருதடந்தோண்மைந்தர்வார்குழல்களேவிததாரால். (௬௧)

கடைகுழைத்திருண்டுநெய்த்துக்கார்க்கரும்புயலேலச்
சுடர்கெழுமணியைத்தேன்வாய்த்தும்பியைச்சைவலத்தை
மடிதிரையறலேவென்றுமலரொடுபழகிநீண்டு
மினாடகுழலிழந்தூபீலிவீழ்ததியமஞ்ஞையொத்தான். (௬௨).

வேறு.

கண்ணீரொழுக்கிக்கதிர்மாமுலைமலைக்குத்
தெண்ணீரருவியாசசெவ்வாய்மலாதிருந்து
பெண்ணாரமுதம்பெரிதழுதுகோஹுகிற்
பண்ணாமொழிபார்பலரிங்கச்சென்றனால். (௬௩)

கண்டார்களந்தோகலந்திருத்தாத்தப்பினுக்கே
யொண்டாதவிழ்மலாததாரேதிமழிப்பித்தான்
விண்டார்புருங்குததவேல்வேந்தன்தேறமிகை
யுண்டாயினெவ்வாரொறுக்குமோவெனபாரும். (௬௪)

பூந்துகிலாற்பொன்றொற்பொதியின்மலைப்பிற்த
சாந்தத்தாற்பன்மணியாற்சாலபுனைந்தாலு
மேந்திழைபார்தங்கொழிலெலாநெய்த்திருண்ட
கூந்தருனின்றேற்குறையுங்காணென்பாரும். (௬௫)

திருக்காளத்திப்புராணம்.

உலகமெல்லாமுடையாய்க்கிருப்பவோ
ரிலகு கோயிலெடுப்பவரில்லையோ
தலைவனென்றவன்றாண்முதலேந்தியிந்
நிலைமரின் பாணி கழ்த்தியவந்தனம். (அஉ)

நீயலாமனிமிர்சடையெம்பிரான்
கோயில்செய்பவரில்லெனக்கறிஞன்
நீயபாம்படணியுஞ்சிறுதினகளுந்
தூயநீர்ச்சடையுந்துறந்தெய்தினான். (அங)

சொன்னவாசகங்கேட்டுச்சுடர்செய்வேன்
மன்னர்கோமகன்வார்குழல்பெற்றவப்
பொன்னுலாவும்புணாமூலப்பூங்கொடி
யென்னமாமகிழ்வுத்தினன்கூறுவான். (அச)

தியனேனைத்திருவுளத்தெண்ணிநீ
வாய்மலர்ந்ததென்மாதவமாதலாற்
தூயநீன்ருட்சொல்லழிநிற்பதே
நாயினேற்குநலமெனக்கூறியே. (அரு)

கொன்றையஞ்சடைக்கூத்தப்பிரானவர்
தென்றிசைக்கயிலாயச்சிறப்பெலா
யின்றெனக்குடனங்கொளவெம்பிரான்
மன்றநனறுவகுததனாயென்றனன். (அக)

என்றசொல்லினக்கேட்டலுமீறிலான்
பொன்றலில்கயிலாயப்புராணத்தை
வென்றிலேவவவேட்டினையாயிடி
னன்றுசொல்லுதுநாமெனச்சொல்லுவான். (அஎ)

மாசில்காட்சிவசிட்டனகத்தியன்
வாசமாமலர்வந்தோன்சிலந்திபாம்
பாசிலயர்னைபுளிந்தனருட்சிவ
கோசன்கீரனகுவினைக்கருங்குணர். (அஆ)

ஆதியாகவளவிலருண்டவன்
உதுதிரத்தவரவ்வத்திருக்கதை
பேரதவேண்டிலுக்கம்பலசெல்லுமக்
காழையுட்சிலகாவலகூறுவேம். (அஈ)

என்றுசங்கமவேடத்தினெம்பிரா
 னன்றுகூறினன்னவனசொற்படி
 யின்றியானுமிசைக்கலுற்றேன்வினை
 கொன்றநல்லவர்கொள்பவென்றெண்ணியே (௬௦)

விடசங்கமச்சுருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௧௧௧.

தென்னைகலாயச்சுருக்கம்.

இதுமுதல்-௨௧-செய்யுள் தலவிசேடம்.

சிக்களங்கண்ணிலேயந்தசெஞ்சடைச்சுருமிடற்றுச்
 சங்கரன்றேவந்தமமுட்டிலவனாறுபோல
 வம்ணமாஞாலதண்ணலருட்பெறல்வீடளிப்பத்
 தங்கியதலமகடமமுட்காளத்திலைமைத்தாமல். (௧)

சுருமிடற்றிறைவன்வாழும்காளத்திபிறவியென்னும்
 பெருமதக்களிற்றினுக்குப்பிறையெயிற்றறிமானேறு
 பொருவறுமுத்தியென்னுபுணர்முலைத்திருமகட்டு
 லென்றவிரிகமலச்செங்கேழ்மெனடலாககோயிலாமால். (௨)

மதிதலழிலக்குன்றும்வான்றெடுத்தர்க்கைவெற்புங்
 கதிர்முலையாங்கவின்றகாளத்தியணங்கைச்செய்பொற்
 றிதலையங்குவவுக்கொங்கைச்சேயிழைபுமையிற்ச. லப்
 புதுமதிமிலைந்தசென்னிப்புங்கவன்வேட்குமன்றே. (௩)

அருமறைவின்றநாவினந்தணரினாஞர்முத்தேதோ
 கிருநுதன்மகளிரதீமபாற்செருதசுலான்படிமத்தோர்க
 ளிருமுதுகுரவாநீத்தோரென்றிவாமுதலினோரை
 வெருவார்க்கொன்றவர்க்குமலீட்டுலகளிக்குமம்மா. (௪)

தலழ்நனடப்பநிற்பதத்துவபறப்பரோலாழ்
 விவையெலாமங்கண்முககண்ணிறை னாருருவமாகு
 மவலுறுபுனல்களெல்லாமகவிருவிசுப்பிற்றீர்த்தஞ்
 சிவபுரமுலகின்மற்றத்திருத்தலமாகுமாதோ. (௫)

பிறந்தவர்க்காளுர்காணப்பெற்றவர்தமக்குத்தில்லை
யிறந்தவர்தமக்குக்காசியெவ்விடத்தேனுந்நறு
மறந்திலர்நனைத்தவர்க்குவான்றொடுமருணையாகுஞ்
சிறத்திறைவீற்றுருகுநதெனதுபொற்கயிலைககுன்றே. (௧௪)

ஏனையதலங்கடோறுமிருபிறப்பாளர்கொள்ள
வானுயாபசுமபொற்குபபைவழங்கலுந் திருக்காள் த்தி
மீனுயாகவருந்தூண்டில்வேடடுவனநனக்கோருசி
தானுதலுதலுமொப்பாச்சாற்றுவரநிந்தகலலோர். (௧௫)

கருமிடற்றிறைவன்வாழுங்காளந்தியின்போகொண்ட
வொருவனைவிரிக்குங்காலவ்வொப்பிலபேர்செப்புவொரு
பரிதிவெங்குகிடோய்துண்பனியெனப்பாவகோடி
யிரிதரத்தூர்ப்பொன்றொலெததலமதற்கொப்பமமா.

வேறு.

யாவொருவன்வினையாட்டினிடத்தாய்னுந்தென்கயிலைக்குப்
போவனென்றோரடியிடுவானவனறன்கழற்காற்பூங்கமலந
தேவாமகுடந்நையுரிஞ்சத்திகழ்வனென்றான்மனமொத்ததுத
தாவில்கயிலைக்கேருவார்தம்பேறியாவாசாற்றுவார் (௧௬)

வேறு.

மற்றொருதலத்திற்பன்னாண்மரபுளினோற்றுகெஞ்சஞ்
செற்றுறைதலுங்காளத்தித்திருநகரதனுளோநாட்
பொற்றொடிகளிர்தென்றோள்புணாந்துறைதலுமொப்பென்ப
கற்றவரிதுபட்டாங்கு கட்டிநையன்றுவேந்தே. (௧௭)

கடவுண்மாதிருக்காளத்திகயாரணியப்பேர்க்காடாய்
நெடுநிலவணாப்பின்மிக்கநெமியங்கடறித்தி
யொடுபெயரியகாடாதியொப்புமைககுடையேவாங்கு
மடலரிமாளோடொப்பாயாரதனசிறப்புச்சொல்வார்.

இதுமுதல்-கள-செய்யுள் மலைச்சிறப்பு.

ஒளிர்மலரசோகந்தேமாவயர்சினைத்தமாலங்கோளி
சுனையகமுட்புறக்காய்தூங்குகோட்டியர்வருக்கை
உளரகிவ்சண்பகயாமணங்கமழாரந்தேக்கு
கிளைமுதலியதுவன்றிக்கெடலருங்குளிர்கொண்டன்றே. (௧௮)

முடங்குளையரிமானெண்கான்முழுவலிச்சரபமாமான்
கடம்பதிகவுட்கூர்ங்கோட்டுக்களிறுவல்லுளியகுகேழல்
கொடுஞ்சினப்பிறைபுகித்தாட்கொடுவரிவேங்கையாதி
மிடைந்துவல்லுழந்துணவாழ்ககைவேட்டுவக்குடியுடைத்தே.

பூநின்றுபுவனமாக்குமபுங்கவன்புகழிக்காட்டிற்
நீர்ந்துசுடவெடித்தசேண்டொடுநெடியவேயின்
வளய்நின்றுதெறித்தமுததமவான்பதிந்தவறறையன்றே
மீனின்றுவிளங்குமீனென்றுலகெலாமவிளம்புமன்றே. (கச)

திங்கடன்னருகுமீக்கட்சென்றிடப்பிறையெயிற்று
மங்குலினிந்ததுப்பன்றியண்கிளைத்தடியினிற்பப்
பொங்கொளிவிரிக்குஞ்சோதிப்புதுமரணிற்றன்மாலும்
புதுததவனுந்தேடப்படுதழற்பிழம்பையொகும். (கரு)

வேறு.

மழைகுழ்சோதிமரந்தனதுமருங்கின்விலகியடைவிட்ட,
தழைகுழ்கொம்பொன்றையபுனைத்தடங்கொம்பொன்றன்மி
சைக்கிடப்பக்,கழைகுழ்பொதுமபரிடைநிற்றல்களிற்றினுரிபோ
ராதவன்றிருமா, விழைகுழ்கையின்மிசைத்தன்கையேற்றிரின்
றற்போலுமால். (ககா)

வேறு.

இருள்படத்தழைந்தவேயினிடைப்படர்சோதிவல்லி
பொருவளிச்சகைசந்துமெல்லென்புதுததழைபெயருந்தோறும்
விரிகதிர்பரப்பித்தோன்றியிடைதழைமறையுந்தோற்றம்
பெருகொளியினனுமின்னிப்பெயன்மழைமறைதல்போலும். (க)

கோணின்றநிலையமுட்டிக்குனிந்தொருபசியவேய்தன்
ருணின்றநிலையத்தொட்டுத்தலையிற்றேறொழுகநிற்றல்
சேணின்றவல்லெடுத்தத்தேவர்கோனரிதுபெற்ற
நாடுணன்றுகொளீஇநிலத்தினட்டுவைத்தனையதமமா. (கஅ)

வேறு.

முருகுவிரிமலர்க்கொடிகண்மூங்கின்மிசைப்பதிந்துபோய்ப்
பொருவரியதுறக்கத்துப்புருந்துவளர்கற்பகமா
மரமுழுதும்படர்நதுவடிவவளர்மதியின்மேலாய
பெரியவனாயடைந்தொழுகப்பெறிற்றுறக்கட்புகலரிதோ. (கக)

மரசதநன்மணிக்கதிரின்வளர்பசும்புற்கொடிமேய்ந்து
தினாபொருநீர்க்கான்யாற்றுத்தீம்புனலுண்டாமாக்க
ளரிமணல்பாயிளம்புன்கினணிநீழற்கீழ்வாய்குதட்டிப்
பொரியனையபூவுதிர்ந்துபுறம்புதையக்கிடக்குமால். (௨௦)

மணிமலர்கொள்பலகாயாமருங்குடுத்துச்சினைமுழுது
மணிமலர்கொடுணர்சுமந்தவசோகமொன்றுநடுநீற்றல்
பிணியவிழுநறியசெச்சைப்பிணையருழ்தோண்முருகன்
பணியடருநெடுந்தோகைப்பறவைமிசையிருந்தற்றே. (௨௧)

ஆறுபதவண் டினங்குறுகியறியாதசண்பகங்க
ணறவொழுகவிதழ்விரியுநறுமலர்பூத்துறுதோற்றங்
குறைபெறுநாடைந்தறியாக்குறையிவறன்மாலையான்
பெறலரியபெருஞ்செல்வம்பெற்றிருத்தல்போலுமால். (௨௨)

வேறு.

பற்பலவகிலழல்படவெழுந்தவிப்
பொற்பமைவனத்திடைப்புணையுண்டன்றுகொல்
கற்பகப்பொலமலர்கமழ்வதன்றெனி
லெற்படுபொன்னிடத்தியாதுநாற்றமே. (௨௩)

வேறு.

தொக்கநன்மரச்சுழலுணிற்சுமாற்
றக்கமேலவர் தம்முனெவற்றினு
மிக்ககல்விவெறுக்கையுனொன்றுமின்
மக்கள்போன்மெனவற்றன்மரங்கனே. (௨௪)

வேறு.

வளர்கரிநெடுங்கையால்வானந்தோய்சினை
தளர்வொடுள்குளந்திடுந்தகைமென்கொம்புகள்
களிதருகரிகரலீலையாற்கடி
தெளிதினுட்குழைந்திடலியற்கையன்றுகொல்.

விரிசிறைப்புட்குலவிருந்துசெய்கலா
துருள்பழங்கரிபொரவுதிர்க்குய்வெள்ளில்ச
ளிரவலர்க்கீந்திடாவீகைகொண்டுகொல்
லரசர்கள்பெறச்சொரியறிவிலார்கள்போல்.

மக்வுடலொடுக்கியவயிற்றுமந்திக
ஞண்மலர்க்கொம்பினின்றொழுநுந்தேறல்வான்
றிகழ்தருகங்கையுட்டெய்வத்தாமரை
நிகரறுபொலங்கலநிறைக்குமென்பவே.

(௨௭)

வேய்த்தலைவானரம்பேழம்பக்குலக்
கூத்தரினாடியகூத்தரம்பையர்
பார்த்தவைவற்றின்மேற்பரிசின்வீசிய
தூத்திரண்மணிவடஞ்சடருமெங்குமே.

(௨௮)

வேறு. கதை.

இன்னவாரணவனத்திடையெம்பிராற்கண்டு
முன்னமைந்தடர்வசிட்டமாமுனிவினையறுத்து
மன்னுநன்கதியடைந்தமைவகுப்பவென்றெறிநீர்ச்
சென்னியந்தணன்வேந்தனுக்கொருகதைதெரிப்பான்.

(௨௯)

முந்துமாமறைமுழுதுணர்வசிட்டமாமுனிதான்
றந்தமைந்தர்களுற்றுவந்தாவில்சீர்க்காதி
மையந்தனலுயிர் துறத்தலின்மனத்தையுள்ளமுத்தி
புந்துவெந்துயர்க்கடலகத்துணர்வெலா முகுத்தே.

(௩௦)

மருளுஞ்சமுந்தானுமோர்வான்றொடுகுடுமி
வளையிலேறிநின்றொய்யெனவிழுந்தனன்மண்ணி
லரிதுபெற்றதம்முடம்பின்மேல்வெறுப்புடையவரு
மொருவவல்லரோமக்கண்மேலுற்றதோர்வேட்கை.

(௩௧)

வீழும்வேலையின்மணிகொழித்தெறிதினாவேலை
குழுமாநிலமடந்தைதன் றுணைக்கையாலேந்தி
யாமுமாரஞர்க்கடலினின்றகற்றுகற்கேள்வித்
தாமுமவார்சடைமுனிவரநினக்கிதுதகவோ.

(௩௨)

மலையிலேறிமண்வீழ்தரின்மாளுமோதுன்பங்
கலைகுறைந்தவெண்மதிமுடிக்கடுக்கையங்கண்ணித்
தலைவனாரூள்பெறுதியேற்றுன்பமுந்தண்ப்பை
தொலைவின்முத்தியும்பெறுகுறையாதலாற்றாயோய்

(௩௩)

அடியர்வேண்டியவேண்டியாங்கருளிருண்மிடற்றுக்
கடிகொள்கொன்றையஞ்செஞ்சடைக்கடவுளைநோக்கி
யொடியின்மாதவஞ்செய்தியென்றுரைத்தணன்முனிவ.
னெடியவெந்துயரளக்காரினீந்திரன்றென்றான்.

(௩௪)

கண்ணகன் கடலுடைப்பெருந் திடைக்கவன்ற
புண்ணியத்திருவனத்தினுண்மேலெனப்புகன்றே
தண்ணென்மென்புனவ்வேட்டெழுக்கையெனத்தரியா
நெண்ணலங்களிற்றடவியையடைந்தனனன்றே.

(௩௫)

அடைந்தமாமுனிசிறந்துழியகனமார்திருந்து
கடிகுபுலப்பகையைந்தையுங்கொன்றுபூங்கடுகைத்
மிடைந்தசெஞ்சுடையந்தணன்றிருவடிவிடாது
தொடர்ந்தநெஞ்சினனாகியுண்யாவதுந்தறந்தி.

(௩௬)

கனலிவெங்கிதிர்பெருமழைகுளிர்பனிகடுங்கால்
சினவிலங்கெனவிவற்றினால்வருந்துயர்சிறிது
நினைதவின்றிமூச்சுவித்தசைவகன்றுபன்னெடுநாள்
வினைகெடுத்தவமுழந்தன்னயாவருமவியப்ப.

(௩௭)

வேறு.

சென்னவ்வகையிடுறற்குந்துயவற்குளவ்வேண்டி
முன்னவன்பனைப்பருந்தேதாணமுத்துறழ்முறுவற்செவ்வா
யன்னமுதுகுடவயிற்றினைந்துகைக்களிற்றுக்கன்றும
பன்னிருதடந்தோட்சேயும்பரிசனகணமுமினறி

(௩௮)

அருமணிச்சுடிகையைவாயாடாவுருவத்தோடு
பாசிவலிங்கமாகிப்படுபுணலிறைநனறிக்குத
திருமுகமாயகத்துத்திரமுதுகெடவள்ளங்கி
விரிசுடர்க்கனலிதன்முன்மின்மினியாகநன்றான்.

(௩௯)

கண்ணுதலண்ணனிற்பக்காண்டாரேலாடுநெஞ்சந்
துண்ணென்னநடுநடுங்கித்தொகுமயர்சிவிர்க்கெழுந்து
மண்ணிடைவளிபெயர்த்தமரமெனத்தாழ்ந்துமுக்கட்
பண்ணவெழுக்கவென்னப்பயமொர்இயெழுந்துநின்று.

(௪௦)

கையிணையுச்சிகூப்பிக்கண்களினருவியாய்
வெய்யசெந்தழலிற்பட்டுமெழுகெனவுருகநெஞ்சம்
பொய்யில்வாய்குழிற்கொன்றைப்பொலமலர்க்கண்ணிவெய்த
செய்யவாரசடிவமுக்கட்செல்லனைப்பழிச்சலுற்றான்.

(௪௧)

வேறு. இதுமுதல்-ஈ-செய்யுள் தோத்திரம்.

இம்மாநிலத்தோர்நின்னொடுவைத்தெண்ணப்பட்டதிருமாலுஞ்
செம்மாமலரினாசிருஞ்சுந்தேவுமறியப்படாயென்ற
லமொபிறவிநெடுங்கடல்ராபலமந்தறிவுகெடுத்ததுலு
மெமமாலறிதற்கெளியாயோவெரியோடாமிடபெரியோயே. (1)

எல்லாக்கலைக்குமுதலாகியாவுந்தரிக்குமபொய்ப்பொருண்மை,
புல்லாப்பொருளினுந் திறைக்குமபுகழ்த்தற்கெளியையல்லையென்
றார், கல்லாக்கழிமாமடனுடையெங்கண்டாங்குரைக்குஞ்சிறு
புணமைச், சொல்லாற்புகழ்த்தற்கெளியாயோதுறந்தோருளத்திற
சிறந்தோயே. (சுரு)

உடம்புமுதலாந்தொடர்பனைத்துமொழித்துப்புலன்கள்காந்து
மன, மடங்கியருநோன்புகழந்தவர்க்குமடைத்தற்கரியையென்றக்
கா,வொடுகணிலலாவாககடலுளய்க்குமபுலததுக்காட்டிட்டே
ந,தொடர்த்துபெறுதற்கெளியாயோதொலையாக்கயிலைமலையோ
யே. (சச)

வேறு.

எனப்பழிசசவிறைவன்கருணைகூர்ந்
துனக்குவேண்டிற்றுதவுதுஞ்சொல்கென
மனத்தடக்கருமாமகிழ்வெய்தினுன்
சினக்களிற்றுரிசசெமமற்குணாசெய்வான். (சரு)

பத்திராறரும்பாறைமனத்தென்மேன்
வைத்தபேராளாலெளிவந்தலிவ்
வித்தகத்திருமேனியொடென்றநீ
யித்தலத்திலிருப்பதுவேண்டினேன். (சசு)

தேங்குபேரூட்செலவவதான்றுநீ
யோங்குத்ததுவமுள்ளவெலாங்கடந்
தங்குநின்றவசைவினிலைமைகாண்
வீங்குஞானமுமவேட்டனனென்றனன். (சஎ)

அண்ணலவ்வுகாக்கட்டலுரன்பீ
யெண்ணியாங்காகென்றங்கிருந்துபின்
வின்னுயர்ந்தவியனசிலையாலடித்
தெண்ணிலாச்சடைத்தென்றிசைமூர்த்தியாய. (சஅ)

வீற்றிருந்துவினாமலர் தாயடி
போற்றிநின்றபுனிதமாணக்கனை
யேற்றஞாங்கிருத்திமனங்கொளச்
சாற்றருமபொருள்சாற்றுதன்மேயினான். (௪௬)

இதுமுதல்-நு-செய்யுள் ஞானோபதேசம்.

பிறத்தல்சாதல்பெருகல்கருங்கலே
துறத்தல்கூடறுயர்தல்களித்தலே
வெறுத்தல்வேண்டல்வெகுளலுவத்தலே
மறத்தலுள்ளன்மயங்கறளித்தலே. (௫^௧)

இனையபல்குணமின்றியியற்கையாய்
வினையினீங்கிவிளங்கியஞானமாய்
நனைவரும்பரமானந்தநீத்தமாய்த்
தனையறிந்தவர்தங்கட்கபேதமாய். (௫^௨)

பூவினுண்மணம்போலுலகெங்கணு
மேவிந்ற்பினும்வேறாயுயிர்த்தொகைக்
கோவின்மெய்யுமொழிந்தவுந்தக்கவா
நீவதாயொருங்கியாவுமுணர்வதாய் (௫^௩)

ஆகிவேதமுஞ்சொல்லற்கரியதோர்
சோதியாய்மனமுந்தொடராததாய்
மீதுயர்ந்ததன்றன்மையுமெய்தனக்
கேதந்தீர்தனதிச்சையினாய்தும். (௫^௪)

மாயைமூன்றினுமாயிருஞாலமுன்
னையதத்துவமெல்லாமமைத்தலுந்
தாயசத்திவிளங்கியதொல்லுயிர்க்
கேயுமுத்தியளிக்குமியற்கையும்த். (௫^௫)

வீரித்துநன்குவிளம்பினன்செஞ்சடைக்
கருத்தனவ்வெலாங்காசின்முனிவனுட்
டரித்துஞானந்தலைப்பட்டஞாலா
புமிரித்தெழுந்தபேரின்பத்தமுந்தினான். (௫^௬)

தஞ்சைதாண்மலர் தாழ்ந்துவிடைபெற்றிச்
சின்னையெண்ணியதேயத்தடைந்தன
னந்திவானிறத்தண்ணலுமவ்வுழி
வந்தவன்னவடிவொடுநன்றன.

(௧௬)

வேறு.

அப்பொழுதுமைப்பெயரரிக்கருநெடுங்கட்
செப்பிளமுலைக்கொடிசிவன்பிரிவுதந்த
வெப்பவிரகத்தழல்வெதுப்புதல்பொறாநா
யொப்பிலியிருந்தருளுமொண்கடறடைந்தான்.

(௧௭)

ஆங்கோதைநீர்விடமயின்றருள்கடுக்கைத்
தெங்கோதைமார்பொடுசோந்தினிதிருந்தே
சீங்கோதைநுன்கழைசெறுத்தொளிராநாப
பூங்கோதையென்றுதிசைபோம்பெயர்படைத்தான்.

(௧௮)

மழைமதமுடக்குடவயிற்றுமகன்வெளுநா
வழியறவறுத்தவருண்மைந்தடைவீர
னழிவில்வடுக்கடவுளையன்விடையண்ணல்
குழுமியவுருத்திரர்கள்கோதில்கணநாதர்.

(௧௯)

என்றிவர்களாதுயர்கன்யாவருமெழுந்து
துன்றியுமையம்மையொடுசோதியுறைகின்ற
மன்றன்மதயானைவனமவல்லிரைவினெய்திக்
கொன்றைமுடியண்ணலருள்கொண்டினிதிருந்தார்.

(௨௦)

வேறு.

விளங்கொளிக்கயிலைக்குன்றம்விரிசடையிறைவன்றன்னைத்
துளங்கலில்குடும்பத்தோடுதுறத்தலிற்பயந்தோர்நீத்த
விளஞ்சிறுரெனக்கலங்கியகையங்குன்றத்தோடு
வளங்கெழுகளிரல்யானைவனம்புகவெழுந்ததன்றே.

(௨௧)

இருணிவருவிசும்பினெழுந்துதென்றிக்கிற்செல்லும்
பெருகொளிக்கயிலைவெற்பும்பிறங்கியசெம்பொற்குன்றம்
நிளையெறிகடராங்காற்றின்சேயையுமண்டகோடி
விரல்கொடுதெறிக்குமாற்றல்வீரவாகுவையுமொத்த.

(௨௨)

கூற்றாழ்வொருளிலேழங்கொண்டவிண்படருமூழிக்
காற்றெறிசிறைப்பேராற்றற்கண்டபேரண்டப்புட்கள்
போற்றியாயுவிரிசூழ்ப்பூம்பொழிலெலாமருளவிண்போயச்
சாற்றருமலையிரண்டிந்தானமாவனத்தடைந்த. (௬௬)

தோடலிழ்க்கெகையெந்தசுடர்மணிச்சுடிகையையவா
யாடரவுருவத்தண்ணற்கயிந்திரதிசையினவெள்ளிக்
கோடியாவனாரின்றன்ருருமணியருவிசூடி
நீடியகுமியிமேருநின்றதங்கதன்வடககே. (௬௭)

ஆன்றுதொட்டுலகமேத்துமண்ணலங்களிற்றுக்காடு
மன்றென்கயிலையென்னுமவான்பெயாபெற்றதம்ம
பொன்றலிலதன்சிறப்புப்பொருபுலனரவவேந்து
நின்றதன்னாயுள்காறுந்கழ்த்தினுமலத்தற்பாற்றே (௬௮)

வியனிலம்போலவிண்ணுடிவெள்ளத்துளமுந்தமஞ்ஞான்
றுயர்தருமண்டகோளத்தாறநீமிர்கயிலையென்னும
பெயருடைப்பரமானந்தப்பெறலருமுத்திலைப்பா
மயவெறிதிருத்தலக்குயறறையதலங்கொப்போ. (௬௯)

ஒவ்வீசர்தென்தொதுவெள்ளியோங்கலின்குதிக்குங்
காவதவளவுப்பட்டகன்மரமுதலாயுள்ள
தாவரமக்களாதிசங்கமமெல்லாமுக்கட்
சேவுயர்கொடியினின்றன்றிருவுருவாகுமன்றே. (௭௦)

புலிபுலியதருங்குமபொருகரிகரித்தோல்போர்க்கும்
வலியவாளுனேறையமொளராவரகம்பூணு
மெலியியனமான்மானேந்தாமவெந்திறறசியஞ்சயத்
தலைபுனைதருந்தெனவெள்ளிச்சயிலத்தினிறககின்மன்னே ()

வேறு.

என்றுதென்கயிலப்பொருப்பினதியல்பனைத்தையுமெம்பிரா
னன்றுகூறலுநெஞ்சவந்தொளிராமவெள்ளிலவேவெனடுங்
குன்றிநெறழ்சிறைமருப்புயர்குஞ்சரப்படையாதவன்
மன்றநன்கதையின்னுமொன்றுவழங்குகென்றுவணங்கினான். ()

வேறு.

ஆத்யந்தயிலையினடைவு கூறினார்
தீதில்பொன்முகரியின்செய்திகூறுதும்
யூதவமனனமர்ந்தினி துகேளேன
மாதவீடிவருளவள்ளல்கூறுவான்

(௭)

தென்கைலாயச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௧௮௧.

பொன்முகரிச்சருக்கம்.

வேறு.

மணிமிடற்றிறைவன்முன்னம்வான்றொடுபனிக்குன்றத்தி
னணிநகைப்பணைபபெருந்தோளம்பலத்தரிபரந்த
பீனையெழிற்கருககட்செவ்வாய்ப்பிணை.அதற்சுணங்குபூத்த
புணர்முலைக்கருமென்கூந்தற்புனிதையைவேட்பவந்தான். (௧)

கருடர்கந்தருவார்தாராகணந்தயித்தியர்கள்விச்சா
தாரிராக்கதோசித்தார்தாபதரகரோகிம்
புருடாகின்னரரியககர்பூதர்வேதாளாதேவ
ருரூராகாசவாசரோடுபோகபுவிபுளாரே

(௨)

விரிசடைமுனிவரீட்டம்வெந்திறற்கணைசுவெள்ளந்
திருமறுயாபததண்ணிறைசமுகத்தலைவனின்னோ
ரொருருமொழிந்திராமலொருதனிக்கடவுளோடும்
ரவினாவந்துவிண்டோய்பனிவரைமருகிறுத்தார்.

(௩)

தயவதவெள்ளமெல்லாந்திரண்டவட்குழீஇயவாற்றால்
வையகந்தெற்குயர்ந்துவடதலைதாழ்த்ததாக
மையொளிர்மணிமிடற்றுவானவன்கடத்துயந்த
வையனையருகுவாவென்றழைத்தருணைக்களித்தே.

(௪)

மாநிலஞ்செம்மைத்தாகாமாதவீதெற்கேகி
மேனியிர்மலயவெற்பின்மேவுதல்வேண்டிமன்றே
ஹானவில்புலவநாமெனாடிசெலத்தக்கதென்றான்
வானுயர்புகழினுனும்வணங்கிவாய்புதைத்ததுநின்று.

(௫)

திருமறுவணிந்தமார்பன்றிசைமுகன்முதலோர்நிப்பக்
கருணையங்கடலேநாயிற்கடையனேன்றன்பால்வைத்த
வருளிஞற்பணித்தவேவலாற்றுவலருளினைன்று
விராமலடியிறழுந் துவிடைபெறீ இவ்வரைந்துசென்றான். (1)

வேறு.

ஆதாரமெய்ப்பொருளறிந்தசிவயோகி
மாதாரவெம்முலைவடுககொளகண்மார்பன்
ரூதாடிவுண்டளிகன்சாதாரிபாடுங்
கேதாரமென்றுபுகழ்கேடிவ்வணாகண்டான். (௭)

வேறு.

அருந்திறப்பிறவிமாவினூவியுண்டெளிககோல்சிந்தும்
பெருஞ்சிலையாகிமுத்திப்பிறைதுதற்றிருமகட்கு
மருங்குநின்றிரட்டிமெவெண்சாமரைகளாய்விளங்காநிற்குந்
தரிங்கவான்கங்கைகுழிபோந்தனியவிமுத்தங்கண்டான். (௮)

இயலியமொன்றனமத்தியாறுகுழமுண்விழிப்பேர்
வியனகர்வடவெழுத்துமெய்களுணடுவுயீறு
முயிர்களுண்முதலயற்றேருடையித்தமுன்னின்றராமப்
பெயர்நகருமுவாயானபெரும்பெயர்ப்பதிகள்கண்டான்.

(இதன்பொருள்.) இயல்இயம்ஒன்றன்நாமத்துயாறுகுழி-அழகுபொருந்திய பலவகைவாத்தியங்களுள் ஒர்வாத்தியத்தினபெயரையுடைய ஆற்றி னாற் குழிப்பட்ட, -முரண் விழிப்பேர் வியன்நகர்-மாறுபட்டகண்ணின்பெயரைக்கொண்டபெரியபட்டணமும், -உடவெழுத்துமெய்களுள்-கீர்வாணபாஷையிலுள்ள முப்பத்தைந்துமெய்களுள், -நடுவும்சுறும். (முதற்ககரமுதல்இரண்டாவதுதகரம்வரையுமுள்ளமுன்பதினேழுமெய்களும், நான்காவதுதகரமுதல்கூதகரம்வரையுமுள்ள பின்பதினேழு மெய்களுநிற்க) நடுநிற்பதாகியமூன்றாவதுதகரமெய்யும், ஈற்றெழுத்தாகியகூதகரமெய்யும், -உயிர்களுள்முதல்அயற்றேருடையித்த-உயிரொழுத்துக்களுள்முதலெழுத்தாகியஅகாரத்தினதுபக்கத்திருக்கின்றஆகாரவுயிரோடுசேரது, -முன்னின்றராமப்பெயர்நகர்-முன்னேநிற்கப்பெற்றராமவெண்ணுமபெயரையுடையபட்டணமும், -எழுவாய் ஆனபெரும்பெயர்பதிகள்கண்டான்-முதலான கீர்த்திபெற்ற அனேகந் திவ்வியதலங்களை அகத்தியமகாமுனிவர் தரிசித்தனர் என்றவாறு.

ஓர் வாத்திய மென்றது ஈண்டுப் பம்பை யென்னும் வாத்தியம்; அப்பெயர்கொண்ட யாறு பம்மையாறு: முரண் என்றது வீரபம், விழியென்றது அகும்; இப்பெயர் கொண்டபுரம் விருபாக்ஷபுரம்: எனவே, பம்பையாற்றினுற் சூழப்பட்ட விருபாக்ஷபுரமெனப் பெறுளுள்கொள்க. விருபாக்ஷம் மேனோக்கின்கண்.

வடவெழுத்துமெய்களுள் நடுநிற்பதாகிய தகர வொற்றும் ஈற்றெழுத்தாகிய க்ஷகரவொற்றும் ஆகாரவுயிருடன் சேர்ந்து முன்னே நிற்கப்பெற்ற ராமவென்னும பெயரையுடைய நகரெனவே, தாக்ஷாராமபுரமெனப் பொருரைத்துக் கொள்க. (க)

தனதுயர்முடியைக்கண்டோர் தாமரைமுடியைக்கண்ட, வினையிலர்பெறுமபேரெய்தவேழம்பாய்தேத்திறுல்கண், டனையதற்கொத்ததிங்களஞ்சுபுநடக்கும்வெற்பாய்ச், சினவிடையுயர்த்தோற்றங்குஞ்சிலாதரன்புதல்வற்கண்டான்.

அறக்கடலிறைவன்றங்குமகனகர்பலவுங்கண்டு, உறப்படைமறவியாசைவருமுனிக்கெதிர்தோன்றிற்றுப் பிறப்பு வன்றொடரறுத்துப்பெறவருங்கதியைக்கண்டோர், பெறத்தருதெனதுவெள்ளிப்பெருவனாக்குமிதாடேன. (கக)

காண்டலுந்தொழுதிறைஞ்சிக்கண்டுளிரொரியமெய்யிலீண்டியமயிர்பொடிப்பவேத்துபுவடமீன்வென்ற மாண்டருகடவுட்கற்பின்மனையொடுகயிலக்குன்றின் சேண்டிகழ்சிறப்புக்கூறத்திருநகரெல்லுபுக்கான். (கஉ)

புக்கவனாப்பாலோடும்புனிற்றிளங்கன்றுபோலச் செக்கரஞ்சுடையினுன்றன்றிருமுன்னர்வினாவினெய்தி நெக்குநெஞ்சருகக்கண்கணீரறுதொழுகவுச்சிக்குகக்கமலங்கன்கூப்பிக்கரணங்களடங்கிநின்றான். (கங)

நெடும்பொழுதுடறம்பித்துநின்றுபின்னவசீங்கிக் கடுங்கதிராழியேந்துங்கரியவன்முதலோர்மெனவி மிடைந்தொளிர்மணித்தழும்புவிளங்கியகழற்கூற்றெய்வ மடங்கிலகாததழும்பவழுத்தியதொடங்கினானே. (கச)

இச்செய்யுள்-க-தோத்திரம்.

அம்போதரங்கவொத்தாழிசைநகலிப்பா.

உலகெலாமபடைத்துக்காதொழித்துமறைத்தருள்செய்யு
மலகிலாத்திவினையாட்டாடுவான்குறிகுணமற
நிலகுநிலையதுநிற்பவீநிலருருருவெடுத்துக
கொலகெழுவேலரிநெடுங்கட்குமுதவாய்க்குவிமுலையம
புலியனையமுகஞானப்பூங்கோதையொடுகயிலை
மலையிலவீற்றிருந்தருளுமதிமுகிழீர்ப்பெருஞ்சடையோய்.

அலங்குலையபரிமாளேவமுதனைபதிருமொழியோ
விலங்குபுகழ்பலவுமெடுத்தேத்துமிகல்வந்திகேரோ
நலங்கொளருமறைநான்குநாடரியநிலையங்ககே.

தரியலராருயிருண் ணுந்தனிச்சுணையோகூர்ங்கோட்டு
வரையனையமழவிடையோமலர்சாத்துமடியாளே
விரிகதிர்மாமணிவண்ணன்வியனுலகமுடையாய்க்கே.

சுடர்வழியோவெழி லுடம்போதுச்சிறையோதிமமுடர்த்த
கடிமலரோன்செலுத்துநிலக்கண்ணகன்றருளுளையோ
படரொளியாயிரங்கதிசோன்பல்லுயிரும்படைத்தாய்க்கே.

வெருவருங்கூற்றம்வீழ்தாச்சிறிது
விரளிமிர்ந்தன்றுநின்மென்மலர்த்திருடி.
முரணிநமரணமூன்றுமெந்தவிய
வெரிதழுவமிழந்தன்றிறைவரினனிளநகை.

கனல்படவழித்துக்காமற்காய்ந்தனை,
மனைவிவேண்டலின்மறித்தவற்றந்தனை,
யருவரைபெயர்த்தவரக்கனைநெரித்தனை,
புரிநரம்பின்னிசைபுகன்றவற்கருளினே,
அழித்தனைசிறுவீதியாக, மசைத்தனைபுடையெனமாக,
முரித்தனைபுகர்முகநாக, முயர்த்தனைமழவிடைமேகம.

புண்ணியமூர்த்தியை, புகலருஞ்சீர்த்தியை,
யெண்ணருஞ்சிறப்பினை, யில்லாப்பிறப்பினை,
யவாவிலாமனத்தினை, யடற்கரிவனத்தினை,
தவாத்திருவருளினே, தலைமறைப்பொருளினே-எனவாங்கு,
அரும்பெறலொருநின்றிருந்தடிவணங்குது
மைமபுலவிலங்குவெம்படருறுத்து
மானுப்பிறவிக்கானங்கடந்து

கருதருமின்பமுத்திப்

பொருவின்மாதகரம்புகுதரற்பொருட்டே.

(கரு)

வேறு

இன்னணநாகலிங்கமேத்தியபின்னராலின்
மன்னியகடவுட்போற்றிவாரணமுகத்தேதாற்றாழ்ந்து
பன்னிருதடந்தோட்சாமிபணிமலரடிபழிச்சி
யன்னைஞானபுத்திங்கோதையடிபணிஇவலம்வந்தானால். (கக)

பலமுறைவலஞ்செய்தையற்பணிந்துபின்னரிதனீங்கி
வ்லிகெழுமகிடற்காய்ந்தவருமுலைபணங்குவாழு
மலைமிசையேறியன்னாண்மணியரிச்சிலம்பற்று
மில்விதழெழில்கடந்தவினையடிதொழுதுமீண்டான். (கஎ)

அவ்வயின்விளங்கித்தேதான்றும்திசயம்பலவுங்கண்டு
செவ்வியமனததன்றெண்ணீர்த்திருநதியினமைகாணாஉ
லிவ்வயினதியொன்றின்மைகுறைவெனுவெண்ணியாமோர்
கவவைகொளிருரீரயாறுகடிதிவூட்டருதுமென்று. (கஅ)

ஐந்தவித்தாண்டுவைகுமருந்தவமுலரிவர்பாற்போய்
வெந்துயாப்பிறவிகொன்றமெய்யுணரடிகள்யாறென்
றிர்தநற்றலத்தழைப்பவெனக்கருளுதினொன்றன்றார்
நந்தமுற்றருள்பூண்டெள்ளந்தடந்திமுயற்சியுந்த. (கக)

ஐபதென்கயிலீங்கியதற்குகான்கியோசனைத்தில்
வெய்யவாணிருதிதிகிலில்விளங்கொருபொருப்பிலேறிச்
செய்யதாணுவின்மனத்தைச்சிக்கயாததைத்துஞ்செற்று
மெய்தசைகெடவூண்யாதுமவிட்டருநோன்புழந்தான். (உ௦)

முல்லைசான்மனையுலோபாமுத்தியாயருகுநீங்கா
தெல்லியும்பகலுநின்றேறேற்றனபணிகள்செய்ய
நல்லியற்புலவர்கோமானதிபெறுதவமுழந்து
செல்லுநாணவ்விதிப்போன்றிருகோட்டெளிற்சென்றான். (உ௧)

இதுமுதல்-௨௨-செய்யுள்.

இளவேனிற்பருவம். முதுவேனிற்பருவம்.

நனந்தலையுலகமெல்லாநலிபணிப்பகையிரிந்து
பொனங்குவட்டியமயத்தேறப்பொருத்துதன்றுணைவரைய
வனங்கலேளாக்கமெய்தவஞ்சிறைக்குயிற்பாண்வாழ
மனங்கவர்வேனில்வேந்துமாநிலத்திறுத்ததன்றே. (௨௨)

முள்ளரைமுருக்குமந்திமுளையினந்திங்கள் காட்டும்
கள்ளகமுகிழ்ப்பலாசங்கடிமலரவிழ்த்ததோற்றந்
தள்ளவில்லிற் பின்வேணி றண்பணிப்பகையிருந்த
வொள்ளெழினகரமெல்லாமொருங்கெரியூட்டிற்றொக்கும். (௨௩)

மருமலர்வாளிவேந்தன்வருமுலையரித்தடங்கட்
டிருதுதலணங்கோடாடத்தென்றலந்துதன்முன்னி
விராமலர்த்துணர்களானுமெல்லினந்தளிரகளானும
பொருகடல்வணாப்பினுள்ளபொழிலெலாமணிவித்தானால். (௨௪)

மாதர்மென்பொதும்பொல்லாமணவணிமகளிரொத்த
காதலங்கொழுநர்தம்மைக்கலந்தமாமதிமுகத்துப்
போதரிநெடுகணல்லார்பூஞ்சிறைக்குயில்களொத்தார்
கோதையர்துணைதுறந்தார்மடமயிற் குழித்தையொத்தார். (௨௫)

இந்நிலவணாப்பினுள்ளோர்யாவர்க்குங்கேள்வியின்புந்
தன்னொடுபிறந்தவந்தீர்தமிழ்கொடுத்தாங்கு வின்னோர்
பொன்னகரணவுகோட்டுப்பொதியமீன்குழவித்தெனறன்
மன்னியவுயிர்கட்கூற்றின்வருமினபமவினே தததனறே. (௨௬)

மாந்தளிர்க்கவசம்புக்குமணங்கமழ்கைதையந்தோட்
டேந்தெழிலுடைவாள்வீக்கியிர்மமலர்க்கண்பெய்ப்பிண்டிப்
பூந்தளிர்வந்தாங்கிப்பொருகழைச்சிலையெடுத்துச
சேந்தவாய்க்கிளிமான்பூண்டதென்றலந்திருத்தேரேறி. (௨௭)

கருங்குயிற்றொழுதியென்னுங்காகளமிரங்கவண்டு
சுரும்புதென்ஞீமிநென்றெண்ணுந்தொலைவிறற்படையுஞ்சூழ
வருந்துணைவசந்தன்றன்னோடனங்கவேடாதுதுண்டுள்
விரிந்திருவிசம்புபோர்ப்பவிரகர்மேற்படையெழுந்தான். (௨௮)

இன்னிலவேனில்செல்லவிருங்கடல்சுவறவிண்டோய்
சென்னியங்குன்றமெல்லாந்திசைமுகமழற்றச்செங்கேழ்ப்
பன்னிருசுடருமொன்றாய்ப்பகற்கதிர் பரப்பியாங்கு
மன்னுயிர்த்தொகைவெதுமபலந்ததுமுதியேவனில். (௨௯)

உருகெழுகாலச்செந்தீயுருத்திரன்றலையெடுத்து
வெருவரவிழித்துநோக்கவெந்தழல்கொழந்தவட்டிப்
பரவைமாரிலத்திலவந்துபற்றியதென்னவெய்யோ
னெரிபுகதிர் பரப்பவிருந்லங்கொதித்ததன்றே. (௩௦)

வெந்தழனிவத்துலெண்டேர்மென்புனலெனமடங்க
விந்திரசாலஞ்செய்ததெறிவளிமரமுநதீய
நந்தலின்பெருஞ்சிறப்புநல்குண்ணேட்டமில்லாச்
சின்னையர்கடுஞ்சொல்லென்னததீமுகநதிறைத்ததனறே. (௧௧)

நீடழல்வெஞ்சுரத்துநீரின்றிநாவலர்ந்து
வாடிபுநீழலபெறுதுவருந்துபுதியுமான்கள்
கோடியகோலனாக்குடிக்கெடவலைக்குங்கல்லார்க்
கூடியவறனில்வேந்தன்குடைபெறுக்குடிகளொத்த. (௧௨)

நெடுநெறிமரங்களெல்லாநீணிதியோடுசுற்றத்
தொடர்புடையவர்போன்மக்கட்டொகுதியாற்குழப்பட்ட.
தொடுகழல்கிழிக்குங்கூர்ங்கற்சுபெரலொடுவிராய
வெதழற்சுரங்களெல்லாமாள்வழக்கற்றலுன்றே. (௧௩)

வேறு.

இனையவாயவீருவகைவேனிலு
மனல்செய்நாள்களிஞரழிலந்தினுட்
புனலெனுஞ்சொலுமபோக்கித்தளர்விலா
முனிவோறுமுழுத்தவமாற்றினுன. (௧௪)

வேறு,

இதுமுதல்-௨௧-செய்யுள் கார்ப்பருவம். கூதிர்ப்பருவம்.
குயினெலாமன்னமென்னக்குகைகடனாடிச்சென்று
வயினிருபுடையும்விம்மவாய்மடுத்தாணடுதோகை
மயில்கள்போற்குன்றநாடிவந்துநீள்சியமுற்றி
வியனிருவிசும்பெழுந்துவிரிகடலுமிழ்தமனனே. (௧௫)

அருவரைக்குலங்களெல்லாமருவியந்தும்பைகுடிச்
கருவிமாமழைத்தோலேந்திக்கடுமின்வாள்விதிர்த்துத்தங்கள்
விரிசிறையறவெறிந்தவிண்ணவன்றன்னோடேற்றுப்
பொருதரமுயலவன்னுன்பூஞ்சிலைவளைத்தானன்றே. (௧௬)

தடங்கடல்குறையவுண்டதழங்குரற்கொண்டல்வான,
மடங்கலுங்கவிந்துவிண்டோயடுககல்கள் புனையநின்று [யோன்
குடங்கொடுசொரிவதென்னக்குளங்கள்கோகிடையவெய்
சுடுங்கதிரலகம்பேட்பச்சோவெனச்சொரிந்ததன்றே. ௨(௧௭)

கொடி தூதங்கொளியெய்மின்னுக்கூத்தியர்வானரங்கத்
 திடிமுழாமுழக்கம்விம்மவெழில்படவாடியாடிப்
 படுகடல்குறையவுண் பொய்புயலெழினியுள்ளாக்
 கடிதுபுக்கொளிததன்மௌவலகண்டிளமுறுவல்கூத்த. (௩௮)

கருமுகிற்பட்டுத்துக்கடுக்கைமாமலர்ப்பொன்பூண்டு
 குருதிமெய்க்கோபச்செய்யகுருமணியணிந்துமுல்லைத்
 திருநகைக்காந்தளங்கைத்தீமபுனற்குமிழிக்கொங்கைப்
 பொருவினற்கார்ப்புடைதபுவிக்கொருசெவ்வியானான். (௩௯)

வரையிசைமேகம்போலமனைகண்மேற்றாமஞ்சூழந்த
 வருவியங்குன்றமென்னவானைகண்ணைந்தூநின்ற
 பரிதியம்பறவைபோலப்பற்றுடைத்துணைபிரிந்த
 குருமலர்நெடுங்கணல்லார்குவிழுலைசுகமிழந்த. (௪௦)

வேறு.

சீததுண்டெளியெனுந்தீயதண்டமும்
 பாதகவடந்தைவன்பாடிமுங்கொடு
 காதலந்துணையொர்இக்கலங்குவோர்கண்மேற்
 கூதினொன்றொருபெயர்க்கூற்றிறுத்ததே. (௪௧)

வருமுலைகளிரும்வரைகொண்மார்பரும்
 பிரிவெனவுரைத்தற்கும்பெரிதுமுள்ளஞ்சிப்
 புரைபடாமுயக்கொடுபொழுதுபொலகொன்ற
 விரிசிறையன்றிலின்மிதுனமென்னவே. (௪௨)

உடலலைகுளிரினுக்குடைந்தவில்லவர்
 தடவினுணெருப்பினைத்தணத்தலஞ்சினார்
 கடவுளர்பசிப்பிணிகளையுமவெள்வியிற்
 சுடரழல்பிரிகலாதொழுதுலத்தர்போல். (௪௩)

தண்டையஞ்சீறடித்தருணைமந்தரும்
 வெண்டயிர்வெண்ணைமோர்வெறுத்துவேட்டன
 ருண்டொறும்பெய்யெனவுணவுநீரிடங்
 கொண்டனவுயிர்களுங்குளிர்க்குடைந்தவே. (௪௪)

எரிசுடர்நெருப்பைநீரென்னவேட்டனர்
 தருகுளிரீரினைத்தழலினஞ்சினா
 ரிருசெவிகளுந்துகிலிறுகச்சுற்றுபு
 விரனிரைமறைபடமெய்ப்பைபுக்கனர். (௪௫)

வேறு.

இன்னவாகியகாலமிரண்டினு
நன்னர்நீழனளிர்சுனையுட்புகா
மன்னுமாதவன்வாயளவும்புன
றுன்னநன்று துளங்கலேஔற்றனன்.

(சுக)

வேறு.

இதுமுதல்-ஈ-செய்யுள் முன்பணிப்பருவம், பின்பணிப்பருவம்

திருமலர்முதலியதிகைப்ப்புன்புலம்
வருவனபயிர்சிலமகிழ்வந்தன
விருபனியிருதுவுமயாவர்யாவர்க்கு
மொருநீகர்நடையினருலகிறேறிரினே.

(சுஎ)

கண்ணகனுலகெலாங்கவைஇயதண்பனி
விண்ணுபர்வரைகளும்கேலேனாலமு
மண்ணனீடிமயமுமதனைச்சூழ்சரு
மண்ணுமாயினவெனமருளச்செய்ததே.

(சுஅ)

வளர்பசும்புற்செறிவயின்றொறும்பனித்
துளிகடரிளங்கதிர்தொடவிளங்குவ
வொளிர்மரகத்ததகநிறவழுத்திய
நளிகொளசெமமணிகளைநகுதல்செய்யுமே.

(சுக)

வேறு.

இவ்வகையபணிப்பருவமிரண்டினுந்தண்பனிக்குளிர்மெய்
வவ்வுபொழுதலைபுரட்டுமவானபுனலினின்றுமெல்லின்
வெவ்வெயில்சூரமயத்துவெந்தழலினிடைநன்றுஞ் [ஸ்
செவ்வியமெய்ப்பொருளுணாந்தேதான்றிருந்தியமாதவம்புரிந்தா

வேறு.

இன்னவாற்றந்தவஞ்செயவிந்திரன்முதலோ
கொன்னதோமுனிகருத்தெனத்தெருமரலெய்தி
யன்னஆர்தியையடைந்தனரவனவரோடுஞ்
சென்னிவான்றொடுங்கயிலைமால்வரையிடஞ்சேர்ந்தான். (ருக)

நந்திவானவனருள்பெநீஇக்கோயிலினடவா
வந்திவானிறத்தண்ணறன்பேரவையணுகிச்
சந்தமாமலர்த்திருவடிபலமுறைதாழ்ந்து
மூந்துமாரணமொழிகளாற்பழிச்சுதன்முடித்தே. (௫௨)

ஐயவென்கொலோகருதியதினைத்தெனவறியேன்
செய்யவார்சடைக்குறுமுனிரெகிம்பகல்செல்ல
வெய்யநோன்புசெய்கின்றனன்மழைமதர்வேற்கட்
டையல்பாகமற்றவற்கருளெனவுரைத்தான். (௫௩)

தோடலர்ந்ததாமரையினோன்சொல்லுதல்கேட்டுக்
தோடல்வெண்பிறைக்கண்ணியோன்கூறுமற்றொன்று
நாடினானைகத்தியனமதுதென்கயிலைக்
கோடுநீநதிவேண்டினனருந்தவமுழக்கும்
வேறு. (௫௪)

விண்பயில்கடவுட்கங்கைவிடிக் குதுமவன்பானீபோய்க்
கண்களிகொள்ளநின்றுகருதியாங்கதனையீதி
தண்கமலததோயென்றுசாற்றினான்விடைகொள்வேதா
வண்சிறையன்னமூர்ந்துவந்தனன்முனிமுன்னினருன். (௫௫)

நின்றலுமெழுந்திறைஞ்சிரீள்சடைமுனிவனைத்தப்
பொற்றடமளரினானீபுகல்பொருளுரைத்தியென்ன
விற்றினாகதியொன்றையவேண்டினன்கயிலைக்கென்றான்
சொற்றளிரியறன்கேள்வன்சுடர்பயில்விசும்பைப்பார்த்தான். (௫௬)

பொலநகர்முனிதவத்துப்பொங்குழல்சுடக்கரைந்து
மலைமிசையொழுகிறென்னமணிமிடற்றிறைவன்சென்னி
யலைபுனவிதழிப்பொற்றாநனைந்திழிந்தென்னப்பொன்மை
குலவியரீர்விண்ணின்குன்றின்மேற்குதித்ததாங்கே (௫௭)

ஒலிகெழுநீத்தங்கண்டவுறுதவக்கிழவன்பன்னாண்
மலடிருந்தரிதுநோற்றுமணிமகப்பெற்றதாய்போ
லலகில்பேருவக்கயாணாதற்கயன்பொன்மையோடு
கலியுடைமையிற்பேர்பொன்முகரியெனவுரைத்துப்போனான்.

மலைபிளந்தகிறேக்காஈம்வழைகழைதிலகம்வேங்கை
பலவுசண்பகமாரஞ்சேப்பனைமுதலியபெயர்த்துக்
கொலைகெழுவிவந்தினீட்டங்கொன்றுபன்மணிவரன்றி
யொலிபட்டிழிந்துநீத்தமொழுகியதிருநிலத்தே. (௫௮)

வேறு.

மன்றன்மெய்ப்பொருள் புணர்மனத்தேற்றவி
 னன்றுதொட்டவ்வாயகத்தியாசல
 மென்றொருபெரும்பெயரெய்திற்பென்பவாற்
 குன்றுறழ்புகர்முகக்கொலைவல்யானையோய் (சு ௦)

வேறு. இதுமுதல்-௩-செய்யுள் நதி சமுத்திரசங்கமமாதல்.
 துடிவயிர் தொண்டகம்வேறொடுகணைவரிவில்லாவந்
 கடியுடைப்பார்வைப்பண்மகளிற்று வெண்மருப்புலகை
 யிடிபடுகறுங்காழாரத்தெழிலுரன்முதலவெளவி
 வடிமுனைப்பகழிவேடர்வாழிடழித்ததன்றே. (சு ௧)

அரிதொருவகையினுயந்தவாய்ச்சியர்சலவின்ன்று
 வடிவேளக்காந்தளக்கைவருமுலைபுடைத்திரங்க
 வெரும்லிமறுகினண்டரிடம்படுமணிமிடற்று
 னிணையொடுகவரந்துகாட்டுநிலமெலாம்பரந்ததன்றே. (சு ௨)

விரிதலைநிலங்கடந்தோன்வேங்கடத்தருகடைந்து
 பரசுராபேச்சுரத்தின்பாலடைந்தெழிற்காளத்தித
 திருமகட்காரமென்னச்சிறந்துதித்திசைதிரும்பிப்
 பொருவிலோங்காரமுதூர்புகுந்துபோய்க்கடல்புக்கன்றே. (சு ௩)

வேறு

இதுமுதல்-௪-செய்யுள் அகத்தியமுனிவரை அங்குள்ள
 முனிவர்கள் புகழ்தல்.

குறுங்குடமுனிவரன்குன்றிழிந்துநீள
 கறங்கலைமாநதிக்களையிலண்ணறன
 சிறந்தநல்லூருவமாஞ்சிவலிங்கமபல
 நிறைந்தபேரன்போடுநெறியிற்றாபித்தான். (சு ௪)

வீழ்துணையொடுநதிவேந்தின்றாயநீர்
 மூழ்குபுகயிலையின்முக்கணைடி
 தாழ்பவனொருசிலாதலத்திருந்தனன்
 குழ்சடைமுனிவர்துவன்றியேததுவார். (சு ௫)

ஐந்தழனடுவணின்றரிதுநோற்றிவட
 சிந்தருமபிறவியேநாய்தெறுபுருந்துநீ
 தந்தனையுயந்தனந்தமியமாதலா
 வெந்தைநன்னருளினுக்கெல்லையுண்டுகொல். (சு ௬)

இருசுடர்வழக்கறவெழுந்தவிந்தமான்
சருவனாபுழுதிமேற்கழலினுத்தினை
முரிதிரைப்பெருங்கடன்முழுதுமுண்டனை
பெருமநின்னாற்றல்யாம்பேசவல்லமோ.

(௬௭)

கண்ணுதறனகருந்தன்கணுதிபர்க்குமற்
றெண்ணரும்யாவர்க்குமினையென்றுன்கணை
மண்ணிலேநிறுத்துதல்வைத்திட்டானெனி
லண்ணனின்பெருமையாமளக்கற்பாலமோ.

(௬௮)

கனவிலுநின்னலாற்கைதொழாதுநின்
னினைவினிலொழுகுமிந்கரிக்கற்பினா
டனைமனையாப்பெற்றதாவில்சீர்ததியோய்
யனையறநினதலானமற்றொன்றுண்டுகொல்.

(௬௯)

இற்றைநாள்வனாயிவணிருந்தநன்மையாற்
பெற்றனங்காண்டாப்பெருமினினடி
யுற்றனமுடம்பினாலுறுதியென்றனர்
சொற்றமிழ்முனியவர்த்துதித்தன்மேயினான்

(௭௦)

இதுமுதல்-௩-செய்யுள் அகத்தியர் முனிவரைப்புக்கத்தல்.

மறைமுடிப்பொருளதுவரம்புகண்டநல்
லறிவுடையடிகணும்மருளினன்றுகொல்
பெறலருந்தியிதுபெற்றதன்றெனிற
சிறியனேறகிதுபெறுதிறமுண்டுகொல்.

(௭௧)

முடிச்சடைமுனிவீரீர்முன்னினாகொரு
கடிப்பகையாயினுங்கடவுட்குன்றமா
மடுக்கலுமையவியாகுமன்னதூம
மிடத்தடைந்தகரியனுமிறப்பமேம்பட்டேன்.

(௭௨)

கொன்றையஞ்சடையருட்குன்றந்செய்வமாத்
தென்றிருக்கயிலவாழ்தேயமாப்பெற்ற
மின்றிகழ்சடையீர்தூமமேன்மைபல்லுகஞ்
சென்றிடவேத்தினுந்தீர்தற்பாலதோ.

(௭௩)

இதுமுதல்-நு-செய்யுள் அகத்தியர் நதியின் பெருமை கூறல்.

எனவவர்ப்புகழ்ந்துபினிந்தமாநதிப்
புனலினுட்படிந்தவர்புனிதமுத்தியங்
கனைகடலமுந்துவர்கண் ணுதற்பிரான்
நனதருளொழுக்கமேதரங்கமாநதி (எசு)

பரம்பொருள்யோகியைப்பசுமையீருயிர்க்
கருங்குழன்மகளினைக்கடவுளேற்றினைப்
பெருங்கொலைபுரிந்தவரே னும்பேனியிவ
விருமபுனற்றோய்வரேலிருப்பர்தேவராய். (எடு)

சிறந்தவிந்நதித்துறைசென்றுமூழ்குந
ரிநீழ்தபிற்றலையினீரேற்றங்கொளபவிப்
பிரங்குநீர்தோய்ந்தபுட்பெறுமெல்லோதிம
மறங்கெழுந்நுழைவாகனங்களே. (எசு)

வேறு.

தன்னிடைமீன்களைத்தலையகன்றவான்
மன்னுமீனாகுமில்வயநகுமாநதி
நன்னர்நீர்விடாதுதோய்நலம்பெற்றீர்கணீ
ரன்னதுபாவியேனடைந்திலெனென்றான் (எஎ)

இன்னணமதன்சிறப்பெடுத்துக்கூறியம்
மின்னுறழ்சடையாபால்விடைபெற்றாரமு
தன்னதீநதமிழ்வனரடுக்கலெய்தினுன்
கன்னன்மென்மொழியொடுகலசடியோனியே. (எஅ)

ஆடகமுகரிதாணணவப்பெயர்
நீடியவழுக்கநீக்குநீரதாய்ப்
பாடிமிழ்பனிக்கடற்பரவைமாநிலத்
தோடைமாகளிற்றினொழுமென்பவே. (எக)

கடவுணற்பதிகளுட்களிற்றுக்காடென
வுடைகிறைக்கடனிலத்தொழுகும்பாற்றினுண்
முடிவில்சீர்க்காஞ்சனமுகரிமிக்கதா
லடையலர்த்தேய்த்தகூரலங்கல்வேலினாய். (அ௦)

இதுமுதல்-மக-செய்யுள் நதியின் வருணனை.

வேழவெண்மருப்பாதியபுறப்பொருண்மேலிக்
கேழ்கொடாமரைமுதலியவகப்பொருள்கெழுமித்
தாழ்வில்சோபுணர்ந்தின்னொலிபடநடைதந்து
வாழிநாவவன்செய்யுளிற்றிகழுமம்மாநீர். (அக)

தரளம்பொன்மணிசந்தனமலரிவைதாங்கி
வரைநறுங்கடல்வயிற்படர்கவெசைவாலீர்
பெரிதுமபொற்புறவணிந்துதாம்பிறந்துழிநன்று
மருவுங்காதலர்பாற்புகுமகளினாமானும, (அஉ)

சவரிவெண்மயிர்சுமத்தலினெறிநினைக்கங்கை
யவழிநறுந்துணர்சோகலர்விரித்தலினரவத்
தவழ்பெருந்தினைச்சோணைமென்பலிகடரலாற்
குவலயமபுகழ்யமுனையோததொழுமக்குளிரீர். (அங)

தினாகொண்மெல்லுருவளைந்துதன்வாய்துணைசிந்துப்
பெரிதலைத்திருமுதலைபும்வயின்வயிற்பெருக்கி
வரவுகண்டவர்மிகநகமலர்தலையுலகிற்
பொருவில்பொன்முகரிப்பெயர்முதியவள்போந்தாள். (அச)

செய்யகுங்குமத்தான்முலைநீலமெழில்செய்து
வெய்யநித்திலதேதாடிருமருங்கினுமிளிர
வையபொற்குருகிரங்கமாதரங்கங்களசையத்
தையலாடகமுகரிதானடக்குமித்தலத்து (அரு)

நிறையுடைப்பொலமுகரிதான்செலவினினீங்கா
துறுமுவர்ப்பொடுசிலைத்தலைதன்பதியுடனோ
ரிநறவெறுப்புமின்னொழுமாளிலையெயாவல்லாச்
செறிகுலத்துதித்தார்க்கதுபுதுமையோதெரியின். (அசு)

முதிர்கலைப்பெருமதியவெண்குடையுடைமுடியிற்
றதைபசுந்தழைவேய்க்கொடிதழங்கும்வெள்ளருவிப்
புதியநீள்பெருஞ்சாமரையகத்தியப்பொருப்பாஞ்
சுதைவிதோர்க்கொருவடமெனத்திகழும்பொன்முகரி (அஎ)

தத்துவங்கடந்தொளிர்கின்றமுகச்சுணன்றன்னோ
டொத்தசெந்தமிழ்முனிவரன்பற்பகலுழந்த
மெய்ததலந்தரவந்தவிவ்வாற்றொடோராவேந்த
னுற்றநோன்பிவட்டந்ததோர்க்கங்கையோவொக்கும். (அஅ)

குடதினாக்கடலுடைந்தொருவழிக்கொடுகுணது
கடல்வயிற்றுபுகவெழுந்தெனவெழுந்தவிக்கடுநீ
ருடனெருததனுண்டஞ்செவியொழுககியநீருங்
கொடிகவிழ்த்தசெந்நீருமோந்கர்ப்பனகூறில்

(அக)

இதுமுதல்-உ-செய்யுள் இந்நதியின் மகத்துவம்.

இடனகன்றவிலீவாறுதன்கட்படாவிற்றந்த
முடிவில்வெஞ்சினக்குஞ்சரமுதலியவவற்றி
னுடலைவெண்டிரைக்கருங்கடலுய்ததுமன்னுயினாக்
கடவுள்வெள்ளியங்குநறின்மேலேறறிடுங்கடிது

(கூ)

உலகிலெங்கனுமில்லதோரதிசயமொன்றித்
தலைமைகொண்டபொனமுகரியுட்டாழ்ந்தவார்யாருந்
தொலைவிறுன்புகள் பலதருஞ்சூழ்வினைப்பிறப்பா
மலைநெடுங்கடற்கணாமிசையேறுவூரன்றே.

(கூக)

இன்னவாறுபொன்முகரியின்சிற் பட்டினையிசைத்துக்
கன்னல்வாசிலைமதற்றெறகனல்விழிகரந்தோ
னென்னலா தமக்கசனியேறனையலெலுரலோய்
மனனுதிரத்தமிதனறியுமுளவெனவகுப்பான்.

(கூஉ)

வேறு.

இதுமுதல்-கூ-செய்யுள் முன்னுள்ள தீர்த்தவிசேடம்.

இருவினைமலைதொலைக்குமிந்திரதீர்த்தம்பாவ
வெவடர்மயூரதீர்த்தமாரஞர்ப்பிறவியென்னு
முருகெழுபரந்தீயூட்டுமுருத்திரதீர்த்தமபேழ்வாய்
வெருகுருதழற்கட்கூற்றமவெல்லுமார்க்கண்டதீர்த்தம்.

(கூங)

அசுரதீர்த்தம்யாருமவாவுமோகினிதீர்த்தம்வெண்
டிமையெறிதருமாகாளதீர்த்தமென்றிவைமுன்னாய்
பரமபுண்ணியதீர்த்தங்கள் பலபடிந்தவரைவிண்ணோ
ந்நைரதொழவிருத்தல்செய்துநிலவுமாற்புலவுவேலோய்.

(கூச)

இனையதீர்த்தங்கடம்மில்லையங்கலுழிதன்னிற்
கனலியைமதியைப்பாம்புகவருநாணமுதலாயுள்ள
தினவிசேடத்தின்மூழ்கல்செய்தவர்பெறுபவாலைந்
தனலிடைநெடுநாணோற்றமடைதரப்படாதவீன்பம்.

(கூரு)

என்றுபொன்முகரியாற்றினியல்பொடுமற்றுமுள்ள
மன்றன்மாமலர்த்திர்த்தங்கள்வகுத்தனனிறைவன்கூற
வென்றிலேற்குரிசிலுள்ளமிகமகிழ்ந்தையவின்னு
மொன்றுநன்கதைதொழுமபற்குரைத்தருளென்னத்தாழ்தான்.

வேறு.

திதில்பொன்முகரியின்செய்திகூறினும்
வேதியன்கதையினிவிளமபலுற்றனம்
யாதலமனனமர்ந்தினிதுகேளென
மாதவவடிவருள்வள்ளல்கூறுவான்.

(சுஎ)

பொன்முகரிச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-உஎஅ.

நான்முகசசருக்கம்.

——

இதுமுதல்-ச-செய்யுள் பிரமன் அரசுசெய்தல்
உலகெலாம்படைக்கும்புகதேளொருபகற்றனதுலோகத
திலகொளிவிரிக்குஞ்செமபொனெரிமணிகேகாயிலுள்ளா
லலர்தருமாயிரந்தோட்டாடகடலர்ப்பொகுட்டிற்
பலர்புகழ்நாரதாதிபடிமத்தர்மருங்குமுழ.

(க)

அடல்கெழுகுலிசவைவாளாயிரக்கண்ணன்முன்னாங்
கடவுளரிருமருங்குங்கைகட்டிந்நாந்துநிற்ப
வடிவுடையியக்கர்விஞ்சைமன்னரீரிருகற்றும்பர்
சுடர்மணியுரசர்சித்தர்சற்றினர்நெருங்கிநிற்ப

(உ)

ஏழிசையுருக்கொண்டன்னவெழில்கொள்கந்தருவவேந்தர்
யாழிசையமுதமுற்றவீர்க்கிடைபுகாதகொங்கைத்
தாழிருங்குந்தற்செவ்வாய்த்தளிரியன்மகளிர்தீம்பா
லாழிவெண்டினாமருட்டிமலங்குவெண்கவரிவீச.

(ங)

மின்னுறழ்பொற்பிரம்புவிளங்கியகையர்முன்னின்
றின்னென்றுணாத்துக்காட்டவிறைஞ்சல்செய்குணக்காணத்
தன்னருளவரவர்க்குத்தக்கவாறீந்துநான்கு
சென்னியம்பொற்குண்டுறென்னச்சிறந்தினிதரசிருந்தான்.

(ச)

இது முதல்-உ-செய்யுள் சரஸ்வதி தன்னாயகனைச் சார்தல்
அவ்வமையத்தினுக்குமலைவிரிகடற்பிறந்த
திவ்வியவமுதந்திங்கட்செல்வனென்கலைபுங்கூடி
யெவ்வயிலுருக்கொண்டன்னவெழில்கனிந்தொழுகுமேனிக்
கொவ்வையங்கனீவாய்வாட்குவிமுலைப்பனுவலாட்டி: (இ)
இழையிளவெயிலெறிப்பவ்ணையடிக்கலன்களார்ப்ப
மழைவளமைப்பாற்செய்யவாயராகளிர்குழ
விழைதருகணவனூராதுவெள்குமென்னடையால்வந்து
கொழுநனோடிருந்தாள்செம்பொற்குருமலர்த்தவிசினமீதே. (சு)

இது முதல்-உ-செய்யுள் பிரமன் தன்கருத்தறிவித்தல்.

இருந்தவளவயவத்தினெழினலங்கண்களார
வருந்திநெருசடங்காக்காதற்களைகடலுறவழுந்தி
மீட்குநிறைவனையெல்லாம்வல்விரைந்தொருங்குநீக்கிக்
கருங்குழல்வெள்ளைமேனிக்கலைமகட்கோனறுணர்ப்பான். (எ)
எனதுநாவமுதேநின்மேலெழுபெருவெட்கைதீர்த்த
லுனதுருவொன்றின்முற்றதுயிருவையோவமேசெவ்
கனியிதழன்னமேயெனகணமணிப்பாவாய்ப்புவாய்
வனமுலையிலேதுறுவயங்குருக்கொள்ளாயென்றான். (அ)

சரஸ்வதி நாயன ஏண்ணமுடித்தல்.

பாமகன்கணவனேட்டபடிமெழுதினதேறென்னந்
தாமமைமலாமுகத்தத்தளிரியலபொற்குன்றன்ன
மாமுலைபரித்தடங்கணமழையொடுமுரணுமைம்பால்
வாயமேகலையணங்குவடிவொருநூறெடுத்தாள். (க)

இது முதல்-ஐ-செய்யுள் பிரமன் லீலாவினோதம் புரிதல்.
பாரதிபதிற்றுப்பத்துப்படிவமுநாலிரண்டு
கூர்விழிகொடுநோக்கிப்பொற்குடத்தினைவறுமையுற்றோன்
யாருயிறனியிடத்திலெதிர்த்தெனக்களிசிந்து
தாரமலிகுழலினாத்தனித்தனித்தழுவிகொண்டான். (ஐ)

ஆலிங்கனம்.

ஒருத்திபான்முலையாலிங்கனங்கொள்ளுமொருத்திபாற்றொ
டைத்தழாலடையு, மொருத்திப்பாற்சகனாலிங்கனமேவுமொரு
த்திபாணுதன்முயக்கெய்து. மொருத்திபாற்றிலதண்டெலமெனக்
கலக்குமொருத்திபாற்பாலினீர்செய்யு, மொருத்திபான்மாஞ்சு
ழ்வல்லியிற்புல்லுமொருத்திபாற்குணியேற்றுறுமால். (கச)

சும்பனம்.

ஒருகொடியிதழ்மற்றேரூர்கொம்பொளிதுதலோர்மான்கண்ட,
 னொருகிளிநாவோர்மஞ்ஞையொண்கவுளோர்மின்கண்ட
 மொருபிடிமார்போரன்னங்கையடியோர்பொன்கொங்கை
 யொருநரும்பல்குலோர்தேனுந்தித்தளிர்க்கவுண்ணும். (கஉ)

இதுமுதல்-உ-செய்யுள் நகக்குறி.

விளங்கிழையொருத்திபொம்மல்வெம்முலையினுமிடற்று
 மிளமபிழைபுலிநகத்தோடிருத்துமோர்பொன்னம்பாவை
 வளர்ந்துயர்ந்திதழ்திண்கணமண்டலநிறுத்துமோர்மா
 துளங்கவர்முலைப்பொருப்பினுருத்தமானமயூரபாதம். (கங)

ஒருகிளிமழலைபாடன்னொளிர்சுணங்கணிந்தகொம்மைத்
 திருமுலைமுகட்டிற்றீட்டிஞ்சிறுமுயலடிபொருத்தி
 பெருமுலையினுமொருநதிலிப்பிற்புறத்தினுமொருநதி
 யுருவளர்கடிதடத்துமுற்பலதளமபூப்பிக்கும். (கச)

இதுமுதல்-ங-செய்யுள் பற்குறி.

இலங்கிழையொருத்திசெய்யவீதழின்மூடகமுமற்றேர்
 பொலங்கொடிக்கவுளிலுற்குணகமுமோர்பூங்கொம்பன்னு
 ளலங்கொழிற்கபொலததங்கணந்துகிர்மணியுமேவெரூர்
 சிலம்படிமயிலிதழ்க்கட்சிறந்தவிந்துவுஞ்செய்கிற்கும. (கரு)

பண்ணமர்மொழியினுளோர்பாவைதன்கைமூலதது
 துண்ணிடையொருத்திதிங்கணுதலினுமொருவடிக்க
 னெண்ணுதறுடையின்கண்ணுமொருமணிவிளக்கினெஞ்சின்
 கணனுநகணியுமிக்ககவினமணிமாலேதானே. (கசு)

இருடுன்னியகருமென்குழலைவன்னகட்கனிவா
 யொருபைந்தொடிதுடிதுண்ணிடையொடியப்புடைவீம்முந்
 தாளந்துயல்வருபொன்னுரைதனையொத்தொளிர்திதலை
 வருகொமமைவெம்முலையிற்கருமாவின்கடிசெய்யும். (கஏ)

கரணபேதமும் புட்குரல் எட்டும்.

ஒருவர்கட்செய்ததொன்றையொருவர்கண்மீதுசெய்யா
 துரைதருகரணபேதமுள்ளனவெல்லாஞ்செய்யு
 மரிசுயின்மஞ்ஞையெமபோத்தனம்புறக்காடைகொழித்
 குரிலென்வொலிசெய்விததுக்கட்டுமுள்ளின்பமோங்க. (கஅ)

அமுதநிலையறிதல் தொயிலெழுதல்.

அமுதங்கொண்டிருக்குமங்கமறிந்ததன்றெழிலியற்றுங்
குமுதங்கொள்வாய்க் துப்புக்குவலையங்கண்கண்முத்த
வமைவென்றதோள்கபோலமணிமுலையிவற்றிற்கன்னல்
கமலஞ்செங்கயல்கள் போலக்கவின்பெறத்தொய்யிறீட்டும். (௧௬)

அலங்கரித்தல்.

அஞ்சனமெழுதுங்கண்கட்கலவொடு குழன்முடிக்கும்
பஞ்சிமெல்லடிகட்கூட்டிக்கிண்கிண்பாடகம்பொற்
செஞ்சிலம்பணியுமம்பொற்றிருமணிக்கலாபஞ்சூழும்
பிஞ்சிளமதிதுதற்குப்பிறங்கெழிற்றிலகந்தீட்டும். (௨௦)

வேறு.

இதுமுதல்-அ-செய்யுள் உளடித்தமுவுதல்.

தன்னுடனொழித்தன்னலாதொரு
பொன்னனையாணமுகம்புகன்றுநோக்கலிற்
கொன்னவில்படைவிழிசிவந்திகொவ்வைவாய்
யின்னிசைமொழிகொடாதிருக்கின்றனையும் (௨௧)

உற்றதென்னினக்கெனவுறவிலாதுநெஞ்
சிறுறைகின்றனமெமைத்தொடேலெனப்
பற்றியமலர்க்கையைப்பறித்துப்பேரொலி
சிறுடியணிதரச்செல்கின்றனையும். (௨௨)

தொண்டையங்கனியிதழ்சுவைப்பலுக்கலுந்
தண்டளிர்க்கையினுன்முகத்தைத்தளளிரின்
நெண்டொடியாருனயானொருத்தியல்லனப்
பெண்டிர்பாற்செல்கெனப்பெயாகின்றனையும் (௨௩)

ஆடமைத்தோளியோரணங்கின்பெம்முலைக்
கோடுமுதழியுரக்குங்குமததொடுங்
கூடியவினழந்துதற்குறுகநெஞ்சமுன்
-ரிநெடுங்கண்முத்துகுக்கின்றனையும். (௨௪)

இழைவளர்தன்முலைக்கெழுதுதொய்யிலிற்
குழன்மொழியொருத்திதன்குவவுக்கொங்கைமே
லெழுதியதழகுலாய்ததிலங்கக்கண்டுதண்
ணழகுசெய்தொய்யிலெழி-கின்றனையும். (௨௫)

புலந்தனனாடகப்பொன்செய்முததரிச்
சிலம்பொடுதவளைவாய்ச்செய்பொற்கிண்கிணி
கலந்தொலியெழுவடிக்கமலங்கனறநீ
ஞாலம்பொருதடம்புயத்துதைக்கினரூளையும். (௨௬)

கூரயில்கவற்றியகுவளைக்கண்சிவந்
நார்கலிமுகந்தகாரணுக்குமீங்குழந்
ரூபலசிதறுபுதனாவில்கொண்கமுத்
தேர்கிளர்வடம்பரித்தெறிகின்றூளையும். (௨௭)

இளந்தளிர்ச்சீறடியிறைஞ்சித்தைவந்திட்
கிளங்கொளப்பொய்ததிறமுரைததுக்குள்பல
கிளந்தினிதுணர்த்தினனகிளைமென்றோடழீஇ
வினம்பருமபேரின்பவெள்ளத்தாழ்ந்தனன். (௨௮)

பொலமலர்த்தலிசிகேனான்பொன்னம்பாலைபோ
லிலங்கிழைநூற்றுவரிடத்துஞ்சொற்படாத்
தொலைவறுமருமபெறவின்பந்துய்த்தனன்
மலர்பலவற்றினுமணக்கொள்வணடுபோல் (௨௯)

காலமுந்ருதிலன்காண்டற்கொத்ததோர்
வேலையின்றமருமவெய்தயிர்ப்பொடு
கோலநீள்கடைத்தலைக்குழீஇயுணங்கத்தன்
வாலிழைமடந்தையர்வலைப்பட்டானோ (௩௦)

ஒருமுதற்கடவுளென்றலகமேததுமப்
பெருகறிவார்மலாப்பிராற்குமபெணமய
லொருவல்கூடாதெனினுலகர்யாவாரே
யரிமதாடுகெனாரைசமாற்றுவார். (௩௧)

வஞ்சிததுறை.

இவ்வாறயன்வே, ரெவ்வாவின்பந்
துவ்வாவினையா, டவ்வேலையினே. (௩௨)

வேறு

இதுமுதல்-௨-செய்யுள் அகாலப்புணர்ச்சி யாற்றோன்றும்
புதல்வர்களியல்பு.

வாளொடுபலகையேந்திமலைகிளைத்தன்னகையர்
நீளொரியினரினன்னெறித்தருஞ்சியர்புலிங்கக்
கேன்பயில்சுழல்செங்கண்ணர்கிளர்பிறைக்கொடுக்கடும்பல்லர்
மூள்சினமுருக்கொண்டனஞர்முடியிருவிசும்புதோய்வரா. ()

உருமிடிக்குரலராயியுண்டெழுபருவக்கொண்மூப்,
புரைகருநீறத்தாசெமபொற்பொருப்பினையெககுமாற்றல்
வெருவருமரக்கர்முப்பானாயிராவெய்யகூற்றும்
பெரிதுடனடிக்ககொள்ளப்பிறந்தனரொருங்குமன்னே. (௬௪)

இதுமுதல்-௫-செய்யுள் பிதாவினிடத்துத்தன் குணம்
வெளிப்படுத்தல்.

பிறந்ததீயர்பெருந்தகைதாண்மல
ரிறைஞ்சியையமற்றேழ்பெருந்தீவமுஞ்
சிறந்ததீப்பசிதீர்தாவுண்குமோ
சுறங்குமோமோழ்கடலுங்குடித்துமோ. (௬௫)

முருவாதியவெற்பம்மனைகளா
வாழ்வாரத்தொடாடிதுமோசுடர்த்
தாரகைக்குவமெல்லாந்தடக்கைகூல்
வாரிவாரியெய்வாயிடைப்பெய்துமோ. (௬௬)

காலநாகங்குளெட்டொடிகாமூரற்
காலநாகங்கலக்கிமுதற்றிசா
பாலனாகமபாழ்செய்துமோவிழிப்
பாலனாகமவெண்பந்தெனக்கோடிமோ. (௬௭)

ஆரிதனைமலைத்துமோவழறொலைத்துமோ
தருமனையொறுத்துமோதருவாககோறுமோ
வருணனைப்படித்துமோவளிக்குடித்துமோ
விருந்திதேய்த்துமோவீசற்சாய்த்துமோ. (௬௮)

இதுமுதல்-௨செய்யுள் பிதாபுத்திரரால் மனநொந்து
விடைகொடுத்தல்.

எந்தைகுற்றேவலொன்றெமக்குச்சொல்கெனக்
கந்தநாண்மலரினோனகாலமன்றியிக்
கொந்தலேராதியாக்கூடலாலிவர்
வந்தனரிவெண்ணமனத்திலெண்ணினான். (௬௯)

எண்ணியகமலயோனியெறுழ்வலிவணத்தடந்தோட்,
கண்ணழற்புதல்வர் தம்மைக்கண்மலர்பரப்பினோக்கி,
விண்ணகடணவுகோட்டிவிந்தத்திவிருமிண்ணுறன்,
புண்ணுறுவாட்கையார்பொருப்பின்மேற்றொக்கிருந்தார். (௭௦)

இதுமுதல்-எ-செய்யுள் அசுரர்கள் அரசாட்சி கூறல்.

விண்முழுதளிக்குநூறுவேள்வியங்கடவுளாதி,
யெண்மருமிரியப்போரினேற்றவர்பணிந்துதந்த,
வொண்மணிக்குப்பைசெய்பொணுறுசினக்களிற்றுவாமான்,
றிண்மணிப்பொலந்தேர்முனாந்திறைகள்பெற்றினித்ருந்தார்.

தடையிலாதுலகமெல்லாந்தமதுபேராணைசெல்லக்
கடவுளரியக்காபூதர்கருடர்கந்தருவர்காகர்
மிடலுடையசுராசித்தர்விஞ்சையர்கின்னனோச
மடிதொழுதேவல்கேட்பவரக்கராண்டரசிருந்தார். (சஉ)

புடர்சடைமுனிவர்கோன்பைப்பல்லுக்கவுள்புடைத்தார்
மடவரன்மகளிர்கற்பின்வாயிடைமண்ணடித்தார்
வடுவிலந்தணர்யாகத்தைமரபொழிந்திடவுதைத்தார்
கடவுளர்சிறப்பையெல்லாங்காட்டிடைபுகத்தூர்தார். (சக)

கடிகையொன்றினிலோர்வைகற்கடனெலாங்கடிகியற்றிச்
சடைகுலைந்தாடவோடித்தனித்தனியரக்காபாற்போய்க்
கெடலருஞ்செல்வமேனமேற்கினர்கெனவாயின்வாழ்த்தி
மடனறுங்காட்சியையர்வைகலுந்திரிபவன்றே. (சச)

அவரவர்செவ்வினோக்கியவரவர்வயிற்போய்வேந்தன்
சிவனடிவணங்குமாபோற்சேணிடைவணங்கியென
தவறிவணேற்றிரம்மைத்தழல்படச்சிவப்பேராவென்
றுவமனிலவெருக்கொடுத்திபுள்கடவொடுகநிற்பான். (சரு)

தனித்தனியரக்கர்கேட்டுத்தமைவிடுமளவுமயாமும்
வென்பமைமிடறுமொன்றாய்மனங்கொள்பாடிபாடி
கனைத்துவண்டிமிர்தார்ச்சேடிகாவலரயர்வயிரக்கத்
தினைத்துணைப்பொழுதுமின்றித்திரிபவான்மிடறுகம்மி (ஃ)

பூத்தொசிபொலங்கொம்பன்னபோதாரிநெடுங்கட்டெய்வக்
கூத்தியர்பாட்டினுங்கூத்தினுய்புணர்ச்சியானுந்
தித்தொழிலவர்கைபட்டுத்தீர்ப்பருமவருத்தக்கொண்டார்
காத்திரிசிறுகுருங்கினைகப்பட்டமாலைபோல, (சஎ)

இந்திரன் அசுரரிடுக்கம் அபனுக்குரைத்தல்,

இவ்வகையும்பாந்துன்பமெய்தவாளர்க்கர்வாழத்
தெவ்வடுகுவிசவைவேற்றேவர்கோனெருநாட்கஞ்சச
செவ்வலரமர்ந்தபுத்தேடிருவடியடைந்துபோற்றி
வெவ்வலியரக்கரத்தந்தமிகுதுயரனைத்துஞ்சொன்னான். (சஅ)

இது முதல்-உ-செய்யுள் அசுரரைக் கொல்ல அனுமதி கொடுத்தல்
கேட்ட லுங்கமலத்தண்ணல்கிளர்ந்தெழு வடவையென்ன
வாட்டி றற்பு தல்வர் தம்மேன் மாற்றருஞ்சீற்றங்கொண்டான்
சீரூட்ட லரயங் விண்ணோர் துயர்கெடவுக்கிரப்போர்ச்
சேட்டி ளஞ்சி றுகவேறசசீற்றத்தினை முந்ததன்றே. (௨௧)

அன்னவன் றன்னே நோக்கியருந்திறலரக்கர் தம்மை
முன்னவனொன்று நெஞ்சின் முன்னலையுனை விற்போந்து
மன்னுயிரவரைவெளிவிவானவர்க்காத்தியென்று
துன்னரிமான் றேர்தெய்வசகடாப்படைகொடுத்தது விட்டான். ()

இது முதல்-ச-செய்யுள் உக்கிரன் அமுருக்கேகல்.

தந்தை தாய்மரைமலர்த்தாடலையினால்வணங்கிப்பூததூ
யிந்திரா தியாகளே ததவீர்ஞ்சடைமுனிவர்வாழ்த்த
வெந்திறலரிமான் றேரில்விண்ணொடுமுதய்த்தகுசசி
வந்தெழுபரி தியென்னவேறினனவ்வனுயத்தான். (௨௧)

தன்னிடை யிருக்குந்தேவர் தமக்கிடர்பலவியற்றங்
கொன்ன வில்படையரக்காருழவினுக்கிடங்கொடுத்த
'மின்னுடை முகிரோயகோட்டுவிந்ததே தோடமர் குறித்துப்
பொன்னகமவருதலபோலப்பொருப்பினையடுத்தததேர் (௨௨)

தூற்றி தழக்கமலக்கோயினூண்மக்கணவன்மைந்த
ஞறறல்சால்பொலந்தேரீககுமலங்குளையரியொழுங்கு [ம்
தோற்றமிக் குயர்ந்தசெமபொற்சுடாசெய்மால்வரையீர்தெய்து
பாற்றி னாயெறியுந்தெய்வப்படுபுனற்கங்கைபோலும். (௨௩)

ஆயிரமரிமான் பூண்டவரவத்தேர்க்காலிற்றேரன்றி
மீயுயருலகமெல்லாமவிழுங்கியதுகளினீட்டம
பாயொளிமணிசெய்மாடப்பசுமபொனீஞ்ஞலகமெல்லா
மாயிருநெடுநீரூழ்ந்தமண்ணுலகாக்கிறதன்றே. (௨௪)

வேறு.

இது முதல்-ச-செய்யுள் ஒற்றர்கள் தூதுரைத்தல்.

சுரும்பியிர் தும்பையந்தொடையலுக்கிரன்
வருந்திறமனைத்தையுமவழாமவொற்றிய
வருஞ்செய்வொற்றர்களாடல்வாட்படைக்
கருங்கழலரக்கர்பாற்காலினோடினார். (௨௫)

கடிதடிவணங்கினூர்கறைகொள்வேலினீர்
முடியுடையமரர்போய்முறையிட்டார்களாற்
றடமலர்துந்தையோர்தனயற்றந்தனை
மிடலுடையவனேதும்மேல்விட்டானரோ. (௫௬)

பீடுடையவன்பெயர்பேசிலுக்கிர
ஞடகவணாயுறவாடுந்தோளின
னீடியசினமெனுநெருப்புநெஞ்சினன்
பாடிமிழ்கழலினன்பரிதிவேலினான். (௫௭)

கந்தபுசர்முகக்களிற்றின்வெம்பகைப்
பந்தியுண்டர்க்குமோர்பைமபொற்றேரின
னந்தரத்தவாகுழாமனைததுஞ்சுழ்தர
வந்தனனிவனெனவகுத்ததுகூறினார். (௫௮)

வேறு.

இதுமுதல்-எ-செய்யுள் அசுரர்கள் பரக்கிரமமுனை
சேனையும கூறல்.

சொல்லியவொற்றர்மாற்றஞ்செலிப்புலந்துன்னுமுன்ன
மெல்லையில்சினததீயுண்ணினநெழுந்தெனக்கணசிவந்த
வில்லுறழ்புருவநெற்றிமேற்சென்றவிதழ்துடித்த
பல்லிதழ்கறித்தவானோர்பகைஞாகட்குடறுத்தது. (௫௯)

இனையவனொருவனமமேலெழுந்தனனமருக்கென்று
லெளியவநாமலாதிவ்விருந்லத்தியாவென்று
துளிமுகிலுருமினக்குத்தொடியுடைமுன்கைகளவித்
குளிறுறுங்கடலினார்த்ததுக்கொமமெனவெழுந்தாரன்றே. (௬௦)

மணங்கமழ்தும்பைவேய்ந்துமருங்குடைவாளசைத்திட்
டிணங்கியகோதைகட்டியெறுழ்விரற்புட்டிவிட்டு
வணங்கியவரிவில்லேந்திவடிக்கணைததுணிதாங்கிக்
கணவகொணற்படையினோடுங்கதுமெனந்லத்திழிந்தார். (௬௧)

வேறு.

வின்னுரிஞ்சுயர்விந்தமால்வணவேந்துதன்கணரக்கர்பா
னண்ணுமவன்றுணையாகவிட்டநடக்குமால்வணபோல்வன
கண்ணகன்றினாபாழியொத்தகறங்குமாழியசாரதி
யெண்ணமேயுருவாயமாவின்வெங்குமோடுவதேர்களை. (௬௨)

பிள்ளொழியியடியாப்பெருமதமழையாப்பிறைக்கோட்டி
 னெனெரி நணிமினலாவுய்ததிடுபாகேயுறுகாலாத
 தளிதருபுயலாயினநீழலுகளிவதற்கணை
 வளாபனைபுணாகையினகறையடியமதயானை.

(௬௩)

மண்ணாமழல்வானின்றியோர்வங்குழுகொடுகமலத்
 தண்ணாமலனோனறந்தனதனாயிற்செலன்முனிவ
 கண்ணாடரும்வேகத்தினகதியைந்தினசெம்பொற்
 பண்ணார்ந்தனதுவாய்ப்படைகவென்றனகுதினா.

(௬௪)

அசிபிளந்தவடுவிளங்குமாரமாயமாப்பர்செந்
 தசைப்பொதிந்தவுடன்முனிந்துதாவில்கோத்தியாக்கைமே
 னசைபுரிந்தகுமாரநெஞ்சுளுட்புவேணடியவாடிஞர்
 விசயமங்கைகுடியிருந்தவேலர்கோலர்வீரோ.

(௬௫)

இதுமுதல்-௫-செய்யுள் அசுரர்களுள் உக்கிரனை
 வளைந்து கௌளஸ்

இனையவாகியநாற்பெரும்படையினோடெரிகால்
 சினவுவேற்படையுருமிடித்தன்னசொற்றீயோர்
 புனையும்வார்கழலுக்கிரன்றனக்கெதிர்புருந்தார்
 கனலிவானபதமுதலியதுளியாற்கரப்ப.

(௬௬)

அண்டரண்டாதம்படைத்துகட்படலமவிண்ணளவு
 மண்டிமேலெழுந்தமருலகனைததையுமறைத்துக்
 கொண்டபேரொளிகெடுத்ததோராகுடிவழியவர்க்கவ்
 வெண்டகுறுகுடிக்குணமவரவபுதுமையோவெண்ணின்.

(௬௭)

பிடுகனார்த்தனவார்த்தனபிறைமருப்பொருத்தல்
 கொடிகனார்த்தனவார்த்தனகொய்யுளைப்புரவி
 துடிகனார்த்தனவார்த்தனதுளைபடுவளைக
 ளிடுகனார்த்தனவார்த்தனபல்லியமெனாகும்.

(௬௮)

*ஆழியேழுமொன்றையெழுந்தன்னவாளர்க்கர்ச்
 சூழும்வெம்படைதொகுதியுமெரிவிழிச்சுடர்வேற்
 பாழியுக்கிரன்றனிமையுட்பார்த்துளம்பதைத்தா
 ரோழியின்னவரென்கொலோவிளைவதென்றெண்ணி.

(௬௯)

தோமரம்பரசெழுவுமுற்கத்தொகசுடர்வா
 னாமமுத்தலைபிண்டிபாலங்கைதகைகவே
 னேமிவசசிரமுதலியபடைகொடுந்ருதர்
 மாமலர்த்தவிசுறையிறைபுதல்வனைவளைந்தார்.

௭௦

இதுமுதல்-க-செய்யுள் உக்கிரன வலிமையும் அசுரர்கள்
அழிவுகாலமுந் கூறல்.

வளைதல்கண்டிருக்குக்கிரனவரிசிலைவணக்கித்
தளாவிலொண்குணமொலிபடத்தெறித்தனன்சமரம்
விளையின்றதாரவ்வொலிக்குடைந்ததுவிசுமபிற்
குளிறுதியுருமேற்றினுககுடையராககுழப்போல். (எக)

அலகையீட்டக்களுணவுபெற்றனமெனவாட
வ்லகுவாட்படையரக்காராய்ருணவேககற்
றலையுநாமவேறகூற்றத்தினடுவணவாொழியப்
பலசிலீழுகமெய்தனனொருதொடைப்படுததி. (எஉ)

எய்தவம்பினிற்சுடுதலாற்றேனினமிரியஞ்
செய்தியாமெனவிரிந்ததுதூசியச்செய்தி
கையங்குவிற்றிவார்த்தகனெனபலனகண்டி
மொய்தழைந்ததோளுக்கிரற்கெதிரந்தனன்மொழிவான். (எக)

அசுரர்கள் தங்கள் வலிமையை உக்கிரனுக்குரைத்தல்.
அண்டகோடிகளெக்குபேராற்றலம்பலர்யாக
கொண்டதோள்வலியில்லைதமியையெங்குற்றாய்
தொண்டர் தமபொருட்டெடமொடிவ்வாறமர்தொடுத்தே
பண்டையுழிவழியிறக்கவந்தாயெனப்பகர்ந்தான். (எச)

உக்கிரன் மறு மொழிகூறல்.

மாற்றாக் துகேட்டலுமுககிரனமடலோ
யாற்றலிப்புலியொனறினுக்காற்றன்மான்கணங்க
டோற்றலகண்டிலேபோலுநீயிதூற்றுகதுனைவி
னேற்றருஞ்சமருழத்திவல்லேயேலெனறான். (எடு)

இதுமுதல்-கக-செய்யுள் போர்ச்சிறப்பு
என்றவாசககேட்டவனெரிபடக்கொதித்துத்
தனறவாவலிவிலளைஇச்சரம்பலதொடுத்தான்
குணறவாம்புய்த்துக்கிரனெய்தவைகுறைத்துத்
துன்றவாயிரகொறொடுததவனுடறுளைத்தான். (எசு)

குருதிபாய்ந்திழியுடம்பினனையன்மேற்கோல்கள்
வரையின்றோற்சொரிமழையெனச்சொரிந்தனன்மற்றப்
பொருகணைக்குலமபட்டகாலையுமேதேபோன்ற
பரிஜிடுவலவனவனசிலையிருதுணிபடுத்தான். (எஎ)

மற்றுடோர்சிலைவளைத்தவனொர்க்கணைதொடுப்ப
 வெற்றிவேளசிலைகுழையவீரத்தொருகணைவிடுத்தான்
 கொற்றவாட்படைநீருதனாருயிரையக்கொடுங்குகோ
 லற்றநோககுடுவெங்கூற்றினுகருத்தியதன்றே.

(௭௮)

அவனிறத்தலுஞ்சயோத்துங்கனென்னுமோரரசர்கள்
 கனவாமபரிதேதர்கடாய்ப்போமுகங்கலந்து
 தவீலருஞ்சிலைவளைத்தனைசரமபரமபனாயாப்
 புவனமயாவையுமபடைத்தவனபுதல்வனமேற்றொடுத்தான். (௭)

ஐயனங்கவையறுத்தவனடற்சிலைபிடித்த
 கையறுமபடியுமிகணைவிடுத்தனைகயவன
 மொயகொடிண்கதையாலெறிந்தானதைமுருக்கிச்
 செப்புகொற்றெடுத்தண்ணலங்கவனுயிரசெகுத்தான்.

(௮௦)

அக்கணத்துலோகனாமிதிற்றலர்கள்
 னுககிரத்தனிவீரேனாடெதிர்த்தனனுருத்துத்
 தொக்கவெங்கணைமுறைமுறைதொடுத்தவைதொலைத்துச்
 சக்கரப்படையொன்றுவிட்டாணுளந்தருக்கி.

(௮௧)

நீண்டதண்டினாலாழியைநெடுந்தகையடித்தான்
 மீண்டுசென்றான்சென்னிவீழ்த்தியதுவிசையாண்
 மாண்டுபோருமுமுற்றதேதனபருவலாபடைகள்
 வேண்டுமோதனத்திபடையடாதுகொல்வினாவின்.

(௮௨)

அலகைபூண்டதேதர்ச்சமரகேசரியெனுமரக்கன்
 மலரினோனாகனறையொருகடிகையிலவானோர்
 குலமனுங்கவெலகுநெனசகுளபலகூறிப்
 புலவுநாறுவெங்கணைமழைபொழிந்தெதிர்புகுந்தான்.

(௮௩)

வீரனவ்வெலாநிலப்படவீழ்த்தினன்வினாபோன
 மாரியிற்பலசொரிந்தனனவனவைமாற்றிக்
 கூாமுகக்கணைபலதொடுத்தக்கிரகொடிஞ்சித்
 தேருண்டிரண்டியோசனையின்னிடச்செய்தான்.

(௮௪)

சேவகன்றடந்தேரினைமுன்னுறச்செலுத்தி
 மேவலன்கொள்பேய்ததேரதுவேனில்வாய்ப்பேய்த்தேர்
 வீவதாமெனவீதரக்கணைபலதொடுத்தான்
 நேவார்த்தனரரசர்கரோடினர்கொண்டிசையும்

(௮௫)

தேரழிந்தெனக்கனஸ்படச்சீறுபுசண்ட
மாருதமபுகுந்தெனப்புகுந்தாளி,ததோவாவிப்
போசெயுககிரின்னோணமிசைத்தண்டினாற்புடைத்தான்
வீரணக்கணமரக்களைவெட்டிமண்வீழ்த்தான். (அசு)

ஆபவேலையிலெரிசினந்தலைக்கொளாவழற்கடீ
சீயமன்னவன்முடங்குளைமடங்கலந்திணடேர்
காயழற்படையரக்கரத்தநானையுட்கடலிப்
போயதிரத்தனன்மாண்குழாத்தகவயிற்புலிபோல். (அஎ)

அதிர்த்தவவ்வொலியாலுருமேற்றிலுக்கரவம்
பதைக்குமாறெனநல்லத்திடைப்பற்பலர்பதைத்தார்
சினைக்குமுழிவெங்காலின்முற்பூளையந்திரளபோ
லெதிரத்தநின்றவாசிலாதிசைதொறும்பலரிரிந்தார். (அஃ)

வேறு.

பாழித்திரள்புயலெற்றிசெய்ப்பீடையுக்கிரவுரவோ
ஒழிப்பொலிதேரிற்செறியாளித்திரளகாணத்
தாழ்கைப்புக்ரமுகமிக்கிழிதானக்கவுணெடுநல்
பேழககணமிரிவுற்றனொருவித்திசைதோறும். (அசு)

தூரகம்பலமிதிபட்டனதொடையென்புகளொடிய
வீரதம்பலசிறைபட்டனவெரிசிந்துறுகணிசா
சரூரம்பலாதுகள்பட்டனாதழல்வெம்படையுடனே
கரடம்பொழிமதகுஞ்சரகணமோடியவழியில் (அஃ)

அக்காலயொரடல்வேலெனரினுண்டவனென்பான்
புக்கான்மலரினைவன்றருபதல்வன்முனமவினாவிற
கைக்கார்முகம்வளைத்தேயகிணைமாரிசொரிந்தான்
மைக்கார்கடைநாளிறபொழிமழைபோன்மெனவன்றே. (அசு)

அரவக்கழலடலுக்கிரனைவமுற்றையுமுழியா
வினாமைக்குழல்விசயத்திருவிழையப்பினம்விட்டா
னுரவுத்திரையவரிக்கடலுருவத்தவனுருடேர்
தூரகதொடுதுவசத்தொடுதுகள்பட்டதுதுனைவில் (அஉ)

தேரிற்றலுமவன்மற்றொருதேர்புககொருகோடி
வார்வைத்தலையம்புக்கிரன்னவயத்தரிபலவுஞ்
சோரக்கடிதேய்தான்றுதுவற்கணைபலதுய்த்
தார்புறையனம்போடியர்சாபத்தையொடித்தான். (அங)

சிலையிறறலுமவன்மிக்கெழுதீற்றத்தினனாகிக்
கொலையிறகொடுங்குற்றன்னதொகூவாட்படைகொண்டு
ல்லனுற்றெதிர்வரவுககிரெனெடுத்தேர்விடுதெதரிகால்
புலவுச்சுடர்வாள் கொண்டுதிர்புலிப்போத்தெனப்புருந்தான்.

பலகைதண்டோளோலிபடப்புடைத்தன
ரிலகுமின்வான்விதிர்த்திருவர்வீரரும்
லிகெழுமிறுதிநாள்வளியிற்கொட்புறு
மலையினவட்டணைமுறைவருதன்மேயினார். (கூடு)

உறுவலிப்பலகையுருருவொங்கிநின்
றெறிபடைதடுதெதிநொறிவர்குளபல
வடைருவருருமெனவதிர்ப்பாதம்முளே
முறைமுறைவியப்பர்கண்முடிவிலாற்றலார். (கூசு)

இன்னணம்பொலங்கழவிலகுகுடையடைத்
தன்னிகாசாமியுந்தகுவாவேந்தன
மென்னவாளசெமரியற்றினாரோ
மின்னுராள்போழந்தபுண்மிடைந்தமெய்யினார் (கூஎ)

ஒருவரினொருவர்மிக்குடற்றும்போர்வயி
னெரிசினாதலைக்கொளீஇயிலங்குவாளினாற்
கரியவனசெய்பவன்செயிற்கேடக
மிருதுணிபடுததினெனங்கவிண்ணுளோர். (கூஅ)

அககணத்துழிநாளானலிற்றின
ணுக்கிரன்வெய்வனுடலமெம்பிரான்
மிக்கொளிரவேலினுள்வெற்புபோழ்ந்தெனக்
கைக்கதிர்வாளினாற்கடிதுபோழ்திட்டான். (கூக)

போழ்ந்தவவவேலையிற்புலவர்புமழை
வீழ்ந்ததுந்சிசரவெள்ளமோடிற்றாற
ரூழ்ந்தனரையினுந்தானைநாவவர்
சூழ்ந்ததம்மானததாற்றொக்குமுன்னின்றார். (கூ௦)

நிறறலுமுக்கிரனிருதர்தங்குல
மிற்றிடமுடித்துமென்றெண்ணித்தந்தைபுந்
பெற்றவதகிரத்தினைப்பெணிவிட்டனன்
மற்றதவ்வரக்கவைதத்தன்மேயிற்தே. (கூ௧)

கொட்டும்பதலைகள் கோடுகளு தஞ்சிலபேய்கள்
கட்டும்புண்ணிரோரிகளிற்றூற்சிலபேய்கண்
முட்டும்பானைமொய்தலையூடேசிலபேய்க
னெட்டுக்கையாலிரதமுருட்டுஞ்சிலபேய்கள்.

(கக௮)

பொங்குதீப்பசிபோக்கியபேய்க்கண்
மங்கைகொட்டியுமாடியும்பாடியுந்
தங்களுக்கினமாய்த்தமைச்சுழ்தர
வெங்குமாடினவெண்ணில்கவந்தமே.

(கக௯)

நிறைசெழுங்குருதிப்புனைண்டகைப்
பிறையிகழ்ந்தகொட்டியானைப்பிணமெலா
மெறிதரங்கத்திருங்கடலுய்த்ததா
லுறுதியிங்கிலமுண்டுகளிக்கவே.

(க௨௦)

காமர் தாமரைகாம்பிலபெரிற்ருடை
யாமைதோற்பரமைங்குதிமாக்களின்
சாமரைகருவஞ்சைவல்லமாக்கறை
நாமநீண்திரன்றுசிறந்ததே.

(க௨௧)

சிறைவிரித்தகல்சேணினெருங்கிய
பறவைலாய்க்கொள்பசுகுடர்நால்வது
விறன்மகட்டுவிதானம்விரித்துமே
னறுமலர்த்தொடைநாற்றியதொத்ததே.

(க௨௨)

காகநாய்நரிபாறுகழுகினம்
பேய்களென்றிவற்றூர்புப்பெருகியே
வேகவேழமிடைந்தபறந்தலை
பாகசாதனற்கும்பயஞ்செய்யுமே.

(க௨௩)

இதுமுதல் ௩௩-செய்யுள் கதை.

இன்னசெக்களத்தெல்லையிகந்துபோய்த்
துன்னும்வானவோத்திணர்சூழ்வரப்
பொன்னினுடுபுகுந்தடலுக்கிரன்
றன்னேசேவடித்தாமரைதாழ்ந்தெழுத.

(க௨௪)

என்னைநீபணித்தாங்கவர்யாராயு
நத்துவித்தனென்னவங்கான்முகன்
மைந்தர்மாண்டதுயரான்மணக்கொதித்
துத்துதேற்றத்தினுக்கிரப்பார்த்தனன்.

(க௨௫)

பார்த்தநாலப்பரிதிவெலுக்கிரன்
போர்த்தநால்வாய்ப்பொருளிறற்றிரித்
தீர்த்தவாரசடைச்செம்மலவழித்தநாட்
பூத்ததடைபுகணையானெனப்பொன்றினான்.

(கஉ௭)

பொன்றல்நண்டவன்புத்திரியானாயுந்
கொன்றுவென்றகொடுமையுமன்றியிந்
நின்றமைந்தனையும்முயிர்நீக்கினே
னென்றுநெஞ்சத்தெழுந்துயரொய்தினான்.

(கஉ௮)

அக்கடுந்தயரோர்வகையாறிய
செககர்மென்மலரோனுளந்தேறுபு
மக்களின்மையுமக்கட்கொலையின
மிக்கபாவமுநதீர்த்திடல்வேண்டியே.

(கஉ௯)

அண்ணாநாமனைத்தினுமேலதா
வெண்ணுதென்கயிலப்பொருப்பெய்துயே
புண்ணியப்புனலாடிப்புரிசடைந்
கண்ணுதற்பிராற்கண்மெனங்கினான்.

(கஉ௯)

பின்புதென்கயிலாயப்பெருவரை
பொன்பரந்தொளிபொக்குயர்நீலவெற்
பென்பவற்றினிடையிருந்தேவினைத்
தூனபரீக்ருநன்னென்புதுடங்கினான்.

(க௩௦)

பொறிகளைந்தையுட்புல்லாதுளத்தினைக்
கறைமிடற்றிறைகாலிலடக்கிவாக்
கிறைவிநோன்பினுக்கேற்றனசெய்துதன்
குறியழிப்படக்கூர்வாமாற்றினான்.

(க௩௧)

அரியநோன்பிற்கருள்செயல்வேண்டினன்
கருணையேயுருவாயனங்கண்ஊதல்
உதனவ்வுழிமால்விடையூர்திமேற்
சுரிகருங்குழலோடெதிர்த்தோன்றினான்.

(க௩௨)

தோன்றல்காண்டலுந்துண்ணெனவேயெழுந்
தான்றமெய்ப்புளகத்தனருவிநீர்
கான்றகண்ணன்கரைந்துருளுந்நினான்
தேன்றயங்கலர்ச்சேவடிதாழ்த்திட்டான்.

(க௩௩)

எழுந்தகைதலையேற்றி முகிழ்த்துநாத
தழும்பேவததினன்றண்ணிலவேண்மதிசு
கொழுந்தணிந்தவிற்றுகுன்றினனென்றே
விலழந்ததென்னவிரிஞ்சிவிளம்புவான்.

(௩௩௪)

கருணைவள்ளல்யான்காலம்விசாரியா
தரிமதர்க்கணரிவைதோடோய்தலான்
முரணுமாற்றலர்முப்பதினாயிர
நருதருழிநெருப்பெனத்தோன்றினார்.

(௩௩௫)

அன்னர்யாவரும்விந்தத்தடைந்திருந்
துன்னல்செய்தனரிவ்வுலகுக்கெலா
மன்னும்வானவர்மற்றசெயலெலாந்
துன்னியென்னொடுசொல்லியிரங்கினார்.

(௩௩௬)

அந்தவேலையழல்படுவெஞ்சினம்
வந்ததென்வயின்மற்றதனாடொரு
மைந்தனுக்கிரனென்பவன்வந்தியான
றந்தவேவறலைக்கொடுபொகியே.

(௩௩௭)

விந்தமால்வனாவெய்யனாக்கொன்றவன்
வந்துநின்றன்னமக்களிற்றத்தலா
னெந்தசிற்தையினோக்கினன்பாலியேன்
வெந்தொழிந்தனன்மற்றவ்விடலையே.

(௩௩௮)

மூக்கணல்லறழார்த்திமற்றதலான்
மக்களின்மையுமக்கட்கொலையுமா
மிக்கபாவம்வினாந்தனவுற்றவை
செக்கர்வேணியதீர்த்திடல்வேண்டினேன்.

(௩௩௯)

என்றுவேதனியம்பலுமெம்பிரான்
நென்றிருக்கையிலாயச்சிகரநீ
நன்றுகண்டனையாதலினான்முக
கொன்றபாதகங்கொன்றனைமன்றவே.

(௩௪௦)

நமதுதென்கயிலாயநகத்துயர்
சிமயம்யாவர்கண்டாரவர்தீவினை
சமலனாதன்கனைக்கிரகாண்டருந்
இமிடமென்னச்சிதையுஞ்சிதையுமே.

(௩௪௧)

நானவீசத்துமற்றெந்தைபிணஞ்சொல்லுந்
தனையன்வேணடுதியாயிற்சராசரம்
வனையுநான்முகமாசிமகத்துநாட்
கனலிகீழ்பாகடற்படுகாலயில்.

(௧௯௨)

அந்தண்பொன்முகரிப்புனலாடியிந்
நந்தொளிச்சிவிலிங்கத்தைநண்ணியே
முந்துநூற்றொடெட்டாகுமுறைவலம்
வந்திறைஞ்சலுமற்றத்துணைசெயா.

(௧௯௩)

ஐந்தெழுததையுமத்துணையோதியே
மைந்தநீமறுமாசிமகத்தினகா
சிந்தநல்விரதத்தையயற்றினாற்
சிந்துமவல்வினைசேசையைப்பெறுதியால்.

(௧௯௪)

பிரமநின்னளவன்றிதிப்பெற்றியே
திரிதலின்றிவணசெயதவர்பாரொ
மருமகப்பேறடைவனொனசொலிக
கருணைவள்ளல்கரந்தனென்பவே.

(௧௯௫)

விரதமவ்வகைவேதியனாற்றலும்
பொருவின்ஞானயோகத்திப்புராரிதன்
னருளினாற்பேரறிவுடையோர்மகன்
வரிசெடுங்கனாமங்கைகட்டோன்றினாள்.

(௧௯௬)

மல்லன்மைந்தனைவாணியு
மல்லிமென்மலனாயனா
மெல்லெனுச்சிவிருமபிமோந்
தெல்லையின்மகிழ்வெய்தினாள்.

(௧௯௭)

அரிவைபாகனுமவ்வுழித்
தெரியவந்துசிறந்ததா
மனையினான்பெறுமைந்தனுக்
கிரிபுவென்பெயரிட்டனன.

(௧௯௮)

அணியுமாடரவானவந்
கிணையின்மாமறையீறுசொல்
புணர்தனாதொருபூரண
முணருமெய்புணர்வுதவினாள்.

(௧௯௯)

எந்தையெனினின்றுவன
நடைததாயடிதாழ்ந்தன
சின்னையின்மகிழ்செய்தவா
தத்கிழிவீடைதான்பெரு. (கரு ௧)

வனமும்யாறுநல்வனாயுமாம்
புனிதநல்லிடம்போயிராச
சனகஞ்சியர்நங்களுக
சனகமெய்யுணர்வருளிஞன். (கரு ௨)

மணங்கொடாமனாவானவி
னணங்கராவணியண்ணருள்
வணங்கிண்ணிடைவாணியே
டிணங்குதன் னுலகெய்தினான். (கரு ௩)

பகவன்வாழ்மிப்பதிமிகப்
புகழும்புண்ணிய்பூமியுண்
மிகவுயர்ந்ததால்வேந்திது
முகமனென்றுநீமுன்னில. (கரு ௪)

என்றுருக்கரந்தெய்திறை
கன்றுகூறலுநாமவேற்
குன்றனென்மகிழ்கொண்டவன்
றன்றுணைக்கழருழ்ந்தனன். (கரு ௫)

ஐயவின்னுநின்னருளிஞன்
மையில்வாரணவனத்திறை
செய்யகாதைகன்செப்பென
வெய்யவேலவன்வேண்டினான். (கரு ௬)

ஆகிநான்முகன்கதையறைந்திட்டோமினி
யோதுஞ்சிலந்திபாம்பொருத்தலின்கதை
யாதவமனமார்ந்தினிதுகேளென
மாதவவடிவருள்வள்ளல்கூறுவான். (கரு ௭)

நான்முகச்சருக்க முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம்-௪௩௪.

சீகாளத்திச்சருக்கம்.

இதுமுதல் கூ-செய்யுள் சிலந்திப்பூச்சியின் கதை..

மணியிமைக்குமார்பவெழுவாயுகத்திலொருசிலம்பி
புணருமுதற்பிற்ப்புணர்வாற்பொன்முகரிப்புணன்முழங்கி
யினையிறுக்கயலாயத்திறைவையழிபடவெண்ணித்
தணிவிலன்பிற்கோயிறன்வாய்த்தந்துவினாற்சமைத்தன்றே.

மாமதிலுங்கோபுரமுமண்டபமுமானிகையுந்
தோமில்சருப்பெயர்ததலமுஞ்சுளிகையுமுசலாய
காமர்திருக்கோயிலெலாங்கனிச்சுரும்புவிளையாடுந்
தேமலாததாரகன்மார்பசெய்ததாற்சிறுசிலந்தி. (௨)

இருந்தொர்தினையளவேனுமிளைப்பாற்பொழுதின்றிப்
பரிந்தொழிந்தவிடமெல்லாம்பண்டுபோனாலிழைத்து
வருந்திரெனொளாகவழுவாதுபயிலுநாட்
சுருங்கலிலாவதனன்புசோதித்தற்கெம்பெருமான். (௩)

முன்னெரியுந்திருவிளக்கைமுழங்கிமெலெழச்செய்தான்
மென்னாலின்றிருக்கோயில்வெந்தொழிந்ததொருநோடியிற்
பொன்னோடைமால்யாளைப்புசுழ்வேந்தவதுகண்டு
தன்னாவியிழந்ததுபோற்றணாப்பட்டதச்சிலந்தி. (௪)

அன்னோவித்திருக்கோயிலழல்பற்றியவீந்ததுதான்
முன்னாளில்யாணாற்றுமுடிவிரீயினைச்செயலோ
வென்னாவிக்கொருதுணையாமெம்பிரான்றனக்கிந்த
புன்னாலின்றிருக்கோயில்பொருந்தாமையோவறியேன். (௫)

ஆயிரநாளுடல்வருந்தியனாயிருளுந்துயிலாது
வாயினால்வயிற்றிருந்துவளர்நூல்கன்பலவிழைத்துத்
தியினாழிந்திடற்கோசெய்தேனித்திருக்கோயி
ருயனையான்நிருவருளுந்தமியேன்பாலிவ்வளவோ. (௬)

என்றபலதவவிரங்கியெம்பெருமானமர்கோயில்
பொன்றியதுகண்டுமுயிர்போக்காமையொல்லாதென்
றென்றியவன்புடைச்சிலந்தியொளிவீளக்கின்வீழ்ந்திற்ப்
லென்றெழுந்ததிதுகண்டானடியர்துயர்பொறுக்கறியான். (௭)

வெளிரின்று திருக்கையால்விளங்கில்விழாவகைவிலங்கி
யளவின்றியெழுதம்பாலன்புடையசிலந்திரீ
யுளமொன்றுவேட்கையினைபுனா தருதுநாமென்ற
ஞெளிரின்றநன்னடிக்ஃமுறுவிப்பாயென்றதே.

(அ)

மறைபீறுநன்குணர்ந்துமாதவத்தின்றுறைநின்ற
கறைதீர்த்தபெரியவர்க்குநகிடையாதகாற்கடலத்
தறவாழியந்தணன்றானமர்வித்தான்மற்றவன்றன்
குறையாதவருட்பெருமையாவகோகூறவல்லார்.

(ஆ)

நூலாசிரியர். இதுசிலந்தியின்
கதைகடும்பணி
மதவெறுமபியின்
கதைவிளம்புதும்.

(இ)

இதுமுதல் கூ-செய்யுள்'யானையும் பாம்பும் பூசித்துவருந்துதல்.
அரவொன்றிரண்டாமுகத்தீற்றிலருமாமணிகளகொடுவந்து
விரியும்புகழ்த்தென்கயிலே னாவமலற்பூசித்தொழுகிடவவ்
வரதன்றன்னைப்பூசிப்பவனாபோனெடுங்கைப்பிறைக்கோட்டு
முரண்வெங்களிற்றென்றடைந்ததவண்மூன்றாமுகத்தின்றொடக்
கததே.

(கக)

முழங்குதிரைப்பொன்முகரிநீர்முழ்கிக்கையாற்புனன்முகந்து
குழங்கைமதியமுடித்தபிராற்குறுகிப்பாம்புபுனைந்தமணி
விழந்துசிதறத்தள்ளியநீர்விழைவினாட்டிக் கூவிளத்தின்
செழுமபல்லவங்கள்கொடுவந்துசென்னிமேலிட்டேகின்றால்.

()

மறுநாளிரவியெழும்பொழுதுவந்துபாம்புகிருமுடியி, [ரி
னுறுகூவிளத்தின்பசுந்தழைகண்டொளிகான்மணிகள்விழச்சித
யிறையோன்முடியினிலக்குப்பையேற்றினார்மற்றியார்தொல்
வறியேனன்னேவெனவிளங்கியமலற்பூசித்தகன்றதுவே. [லோ

பின்னெடுங்கைக்களிறடைந்துபெருமான்முடியிற்பன்மணி
டென்னொருயிரின்றிருமுடிமேலிட்டபசுமென்றளிரகற்றிக் [கண்
கொன்னேபலகல்லிட்டவைத்தகொடியார்யாரோவறிகிலே
னன்னேவன்னேவெனவிளங்கியனகற்பூசித்தகன்றதுவே. (கச)

மற்றைஞான்றுபாம்புலந்துவரதன்முடிமேற்பசுந்தழைக
ஞற்றவாறுகாண்டலுமேயுருமேறுண்டதெனக்கலங்கிச்
சற்றுமெண்ணொதொளிர்மணிகடள்ளிப்பெருமான்முடிமேலென்
பற்றலாரோயிதுசெய்தார்பாவியேன்மேற்பகைமையினால். (கரு)

இதுசெய்தகனறூர்தமைக்காணினிலங்குகடுமுள்ளெயிறமுந்தக்
கதழ்வெஞ்சினததாலுறக்கவ்விக்கவ்வியாவிசுடியேனோ
வதுவன்றனகிப்பிழைசெய்துமாவாய்ந்துபோயினோ
முதல்வன்றனக்கீதுடம்பாடோவெனப்பற்பலவுமொழிந்திரங்கி.

நாளையெல்லாங்காண்டிமெனம்பிராணப்பூசித்துக்
காளமகன்றதொருத்தல்வந்துகடவுண்முடிமேற்கற்கள்கண்டு
நீளஞ்சனவெற்பெனவீழ்ந்தூர்லத்துநெடுங்கையுறவடித்து
மூளுந்துயராலுபுரட்டுமுநீனொன்னவற்றியதே (௧௭)

எந்தாய்நனக்குத்திருவுளமோவிதுபன்னிறத்தகற்கடமைச்
செந்தாமையுங்குவளையுமென்செழுங்கூவிலத்தின்றளிரும்
நந்தாச்சுடோகொண்டனையோநறுமாமலுஞ்செழுந்தளிரு
மந்தோவகற்றிக்கற்கடமையையாயாந்நனபொறுத்திருந்தாய். (1)

ஆவாவிறையும்பைகவர்பாலாநூற்றுணையாரினியெனக்கு
மேவார்தமையுங்காண்கிலைவினையெனென்றுபலவிரங்கித்
தாவாப்பகையைநாளேநான்சாய்த்தலோன்றுசாதலொன்றென்
றோவாவன்பிற்பிராற்பூசித்துவாப்போயிறுற்றன்னுழையே. (1)

இதுமுதல்-எ-செய்யுள் இரவுக்குறி.

பிறங்குசெங்கதிர்மண்டலமத்தமாம்பெயரிற்
சிறந்தமால்வனாமருங்கடைதரலினச்சிலம்பிற்
கெறிந்தசெம்மணிசசையொளிபாய்ந்தெனச்சிலந்து
கறங்கலைக்குடகடற்குளித்தனனொளிகரப்ப (20)

வீரவுமேற்கடல்செங்கடலாகவெற்பேறிப்
பரிதிவானவன்விழுதலுந்துளும்பிமேற்பரந்த
குருதியேயிதுவெனக்குடகடல்கிழித்தெழுந்த
வெரிமடங்கலந்தியெனவெழுந்ததுசெக்கா. (௨௧)

துணைவரைப்பிரித்துறையினந்தோகையர்முகமு
மணம்விரிந்தசெந்தாமரைமலர்களுமொத்த
கணவரைப்புணர்மடந்தையர்கருநெடுங்கண்ணு
மணிமலர்ச்செழுங்குவளையுமொத்தனவன்றே. (௨௨)

இரவிராயகனிறத்தலுஞ்செய்யமெல்லிதழிற்
கருமைகூரரிதிகழ்மழைக்கட்செழுங்கடல
வரிவையன்னமுதீத்தணிவண்டினமகற்றி
புருவொடுங்கினள்கட்புனலிடையருதொழுக்கி. (௨௩)

அண்டர்நாடுதோய்செக்கர்மால்யானையினழகு
கொண்டவொற்றைவெண்மருப்பெனவெழுபிறைக்கொழுந்தை
வெண்டினாத்தடங்குறையெண்மலர்விழித்தக
கண்வெப்பொடுமுகிழ்த்தனதாமணாக்கைகள். (௨௪)

மீனினத்திகழ்வேனிற்வானமில்விநிரீர்
நாளிலத்தினுந்தனதுபேரானையெகடத்தும்
வேனில்வேந்தனுக்கிரவெனுமொருவன்மேலவிநித்த
நீனிற்றத்தவெண்முத்தணிமேற்கட்டிநிகர்க்கும். (௨௫)

சாலுநல்லருட்சங்கரன்றிருவடிதரியா
மாலுநெஞ்செனவிருண்டதுமலர்தலைவான
மாலுமன்புடைத்துணைபிரிந்தவருமாகுலத்த
தோலுநாகமுமன்றிமற்றுயிரெலாந்துயின்ற. (௨௬)

யானையும் பாம்பும் இரவில் நித்திரையின்றி உறந்துதல்.

உண்ணுமுணுமாருயிரினுறகாதலித்தொழும்
பெண்ணின்போகமுமற்றந்தூநம்பெரும்பகைபெயர்க்கும்
வண்ணமில்விருள்புலர்வதெப்போதெனமனத்தி
னெண்ணியெண்ணிகொந்திரந்தவவ்விடத்திலவ்விரண்டும். (௨௭)

இதுமுதல் ச-செய்யுள் பதற்குறி.

உலகமெங்குமோர்திகிரியையுருட்டுபுலிளக்கு
மிலகுசேயொளிமன்னவன்வருதலையெழிற்சூத்
தலையவாரணவொற்றராலுணர்ந்துளநதருக்கு
நிலைகுலைந்ததுகருமைகூர்நீடிருட்குறுமபு. (௨௮)

அடர்திணாக்கடற்றலைமகன்சென்றியிலணிந்த
சுடர்விரிங்கொளிரசெமமணிமுடியெனத்தொன்னீர்க
கடலெலாஞ்செழுந்முடிர்க்கொடிபடர்ந்தெனக்கதிர்களை
படரவந்தெழுந்தனறுசேயொளியிளம்பரிதி. (௨௯)

வலைக்குலர்சுருமுத்தெறிமறிதிணாக்கடலின்
முளைத்தசேயொளிஞாயிறுமனிறமுருந்த
னிளைத்தநுண்ணிடைத்திருமகளிளபுலைக்கட்
டினைக்குமார்பிடைக்கவுத்துவமணியினைச்சிவனும். (௩௦)

ஐங்குபேரரசைமாறுவறுசுடர்த்தலைவன்றன்னை
கீதகலின்வாட்டமுற்றுகின்றசெங்கமலவல்லி
வீமகெழில்சிறந்துவாட்டம்வீடிபுன்னலர்ந்துவாழப்
புங்கதிர்க்கைகளாப்புல்லிமெல்லெனத்தைதவந்தான். (௩௧)

பாம்பு தனது பகைவனாக்காணச் சிவலிங்கத்தின்
முடியில் ஒளிந்திருந்தமை.

இன்னமச்செஞ்ஞாயிறெழுவதன்முன்னமெய்தித்
தன்னமர்சுடவுட்பூசைதனக்கிலசெய்வார்க்காண
வுன்னியோசிற்றருக்கொண்டொபதிமுடிமேலிட்ட
மென்னறுத்துணரிறபுக்குவெவ்வரவொளித்ததன்றே. (௬௨)

யானை தான் பூசித்த நீர்மாலியம் அவ்வாறிருக்கக்களிப்படைந்து
பூசைக்கு ஆரம்பித்தமை.

ஒருத்தலுமவாவாறெண்ணியாய்ப்பெனவெய்தியண்ண
றிருத்தகுமுடிமேலிட்டதேமலாதவிரகவிட்டாங்
கருத்தல்கண்டிள்ளத்தன்னெண்ணெறாபிரானென்பூசைக்குக்
கருத்துவந்தானகொலென்ற கரையிலேபருவகைமுழங்கி. (௬௩)

இதுமுதல்-௭-செய்யுள் பாம்புநயானையும் முத்தியடைந்தமை.
பின்னருச்சினைசெய்வான் போய்ப்பிறநகுபொன்முகரியென்னு
நன்னதிப்புனன்முக்கநுனவிவினாந்தெய்தியையன்
றன்னெழின்முடியிற்போதுத்தனிருத்தனையாற்றள்ளப்
பன்னகவேந்துசீறிப்பினைக்கையினபுழைபுக்கன்றே. (௬௪)

விடமொடுங்கெயிற்றுவெய்யவியாளமத்தகம்புருந்து
குடையுமமத்தகுநால்வாய்க்குஞ்சுரமுழிறாளி
விடியெனப் பிளியோடியின்புன்னமொண்டமொண்டு
கடுவிசைவீசிவீசிக்கையாந்ததனபின்மாதோ. (௬௫)

நிலத்திடைக்கையடிதகுநிறைநெழுநகுருகிசோர
வுலத்தெ மெத்தகத்தையுரிஞ்சியுமலானிராய்கோட்டிப்
பிலத்துறுவேர்மரங்களபெயர்த்திடதலையிற்பாய்ந்துங்
குலக்கடுகுளிராகக்குடைதநீரானமதன்னால். (௬௬)

நம்முடைப்பகையுங்கொன்றநாமுமிங்கிறததுமென்று
மும்மதக்களிரல்யானைமுனைபுடுகுளிரொங்கிக்
கொமொனெப்பின்பெயர்ந்துகுழனெடுகைமுடக்கி
யம்மெடுநீர்மொடுஞாலமதிர்ந்தரபாய்ந்ததன்றே. (௬௭)

பாய்ச்சுமழக்ககேட்டுப்பண்ணவர்மனந்துண்ணென்றார்
தாதுபூவங்காயுமுருத்தனதருக்களெல்லாங்
சீதகீரவியெல்லாஞ்சித்தறினபறையிட்ட
மீதெழுந்தும்பர்தாருவியன்சினைபுக்கவன்றே. (௬௮)

முழையிடையிருந்துநோற்குமுனிவருநனிமருண்டார்
குழன்மொழிமடவாரஞ்சிக்கொண்டதம்புலவீங்கி
யிழைபுனாதுசுப்புவாட்டுமிளமுலைமுகடமுந்தத்
தமுவுநல்விஞ்சைவேந்தர்தணிப்பருமகிழ்ச்சிகொண்டார். (௩௬)

தரளவொண்மணிகள்சிந்தத்தலைபிளந்தும்பல்வீழ்த்த
தரவுமெய்துறுகுகின்றங்ணைமுறிரித்தன்னவேணிப்
பெரியவன்றேவியோடுமபெருந்திறல்விடைமேற்றோன்றிப்
பொருவிறன்னுருவநல்கிப்புரிநதுடன்மொண்டிசென்றான். (௪௦)

இத்தலத்திற்கு சீகாளத்தியென்னும் பேர்பெற்ற காரணம்.

பாயிலெடுநீர்வேணிப்பண்ண வன்கயிலாயக்குச
சீயொடுகாளமத்தியெனையபெயர்ச்சிலந்திபாம்பு
மாயிருங்களிறிம்முன்றும்பரகதிபெற்றவாற்றா
வாயதுசீகாளத்தியெனையபெயர்ந்துதொட்டே. (௪௧)

வேறு.

ஒன்னமதியங்குலவுமீர்ஞ்சடைமறைத்தோன்
சொன்னவகைகேட்டுமகிழ்துங்கியடல்வெள்ளென்
மன்னவனருட்கடலின்மாணடிபணிந்தா
ளின்னுமொருநன்குதையிசைத்தருள்கடுவன்விற. (௪௨)

வேறு

முதினஞ்சிலந்திபாம்பொருத்தலின்கதை
சரதுவில'வீட்டுவன்கதைவிலம்புதும்
பாதலமன்னமர்ந்தினிதுகேளென
மாதவவயவருள்வள்பல்கூறுவான். (௪௩)

இச்சருக்கம் கூ-ய் கருணைப்பிரகாசகவாமிகள் அருளிச்செய்தது.

சீகாளத்திச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆச்சருக்கம் கூ-க்கு கூடிய திருவிருத்தம் -௪௪௪.

உ

சிவசண்முகன் றுணை.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

கண்ணப்பச்சருக்கம்.

நாட்டுச்சிறப்பு.

மதியின்மானிளங்கன்றினைவரிசிலைக்குறவர்க்
குதலைமென்மொழிபபேதையாபச்சிளங்கொடிப்புல்
ப்துமமென்கையானீட்டுபுபரிவுடனழைக்கும்
புதுமைகொண்டவெற்புடுதததுபோத்தப்பிநாடு. (க)

இதுமுதல் டு-செய்யுள் நகரச்சிறப்பு.

தாவிலத்திருநாட்டீறார்களிறற்றலைம
மேவிலீணறுஞ்சந்தனங்காத்துவெண்கவரி
மாவின்மென்மயிர்ககற்றைவேய்சிறற்றில்கள்வயங்கி
யோவில்சீருதிப்பூனாக்குறிச்சியொன்றுண்டால். (உ)

வேடர்மங்கையர்முன்றிலினின்றபூவேங்கை
யாடுகொம்பரிற்றொழிததபூந்தொட்டிலினமர்ந்த
தேடரும்பசுக்குழவிதாலாட்டுசெவ்மழியின்
பாடல்சேட்டுமாமயிலுறங்குவமலைப்பக்கம். (ங)

இரும்பிற்செய்சனதிண்புயத்திறவுளர்மைந்தர்
விரும்பப்பின்னிரிந்திளம்புலிகற்குமால்வீரம்
பெருங்கைச்செம்புநர்முகத்திளம்படியினம்பிணைபோற்
கருங்கட்டெய்யவாய்க்குறத்தியாரிடைகற்கும். (ச)

வென்றிக்குஞ்சரமத்தகமுத்தமுடவேயிற்
பன்றிக்கோட்டிடைவருமொளிமுத்தமும்பரப்பி
முன்றிற்பலகிற்றில்கன்செய்யுமானமுனியாக்
குன்றிச்செம்மணியணியுடைப்பேதையர்குலமே. (ஞ)

நெடியசந்தனக்காந்நரிமருப்பிதணின்று
கடிகொன்பைந்சினைகவர்பசங்கிளியினக்கடியு
மடநல்லாரிசைசேட்டலுமாடநல்லாழ்
தடவல்விட்டுவிச்சாதார்செவித்துணைதாழ்ப்பார். (ட)

இது முதல் சு-செய்யுள்-நாகனுந்தத்தையும் மகவின்மையால்
உருந்துதல்.

இனையபற்பலபெருவளமெய்துமவ்வூரிற்
குனியுநோன்சிலைக்குறவர்தங்குஞ்சிதோய்கழற்கால்
வனச் சரா திபனாகனென்பானிகல்வாட்கண்
மனைவி தத்தையென்பாளொடுவாழ்ந்தினி திருந்தான். (௭)

வாழாநாளின்மென்மழலையஞ்சொன்மகவின்மைத்
தாழ்வினாணனிமனங்கவனநிறவுளர்தலைவன்
வீழிவாய்க்கயலரிமதர்நெடுங்கணலேய்மென்றோ
ளேழைதுண்ணிடைமனைவியோடின்னணமெண்ணும். (௮)

கண்ணில்யாக்கையுந்திங்களில்கங்குலங்கண்போ
லண்ணன்மந்திரியில்லரசாட்சியுயருளி
றிண்ணெனெஞ்சமும்புள்வரிலவையுமொண்டிப்பால்
வண்ணவாயினமக்களில்வாழ்வுமொப்பாமால். (௯)

சேறனைந்தமென்சேறடித்தளிர்வாடுதீம்பாற்
சோறனைந்தகைத்தாமனாயோடுசெந்துகிர்வா
யுறுநீர்நனைமாற்பிடுனாடிளமகாருந்தி
யேறுமின்பமுள்ளதனையேயுடம்பெனவிசைப்பார். (௧௦)

அரிகொள்பொன்புனைகிண்கிணிதண்டையோடணிந்த
தருணமென்றளிர்ச்சிற்றடித்தளர்நடைச்சிறுவர்
மருவாறுதசெவ்வாம்பல்வாய்மழலையா ரமுதம்
பருகிலாச்செவிபாவையின்செவியெனப்படுமால். (௧௧)

இம்மையின்பொடுமறுமையினின்பமென்றிரண்டு
மம்மென்மைந்தனாயில்லவர்க்கில்லைமற்றதனா
லெம்மையாளுடைமுருகவேளடிமலரிறைஞ்சிச்
செம்மைநன்மகற்பெறுகுடமெனச்சிந்தைசெய்தான். (௧௨)

இது முதல் சு-செய்யுள் முருகக்கடவுளுக்குச் சிறப்புச்செய்து
குழந்தைக்கு வரம்பெற்றமை.

சின்தைசெய்தவன்வண்பகவெறிசுடர்ச்செவ்வே
லெந்தைவாழ்வதற்கேற்றதோர்சினகரமியற்றி
நந்துபூசனைநடந்துபுநடிக்குமாமயிலும்
வெந்திறற்கொழுஞ்சூட்டுவாரணங்களுமவீடித்தான். (௧௩)

இரீலதொண்டகந்துடிமுதற்பறையொலியீண்டத்
திருவிழாவயர்ந்திலங்குசெங்காந்தளந்தெரிய
ஹருவிலேவனைக்கூயகன்களனணியுறுத்து
வெருவருந்தகைவெறியயர்விததனன்விழைவாள். (கச)

கடிகொளவ்வெறியாட்டிடையாவருங்காணச்
சுடர்செய்வேற்படைக்குரிசிலவ்வேலன்மேற்றேன்
யொடிவிலன்பொடுசெய்தவிச்சிறப்பினுக்குவந்தேம
படியெலாம்புகழ்மகற்றருகுவமெனப்பகார்தான். (கடு)

பகார்தசொல்லமுதந்தூணைச்செவிகளாற்பருகி
யுகந்தமாமகிழ்வெய்தியதத்தைபுமுவுகை
மிகுந்தநாகனுந்திருவாடிமலர்மிசைவீழ்து
புகழ்த் துநின்றனர்மறைந்தனனருட்கடற்புனிதன். (கசு)

தத்தை-கருப்பமடைந்தமை.

பின்னரவ்வெறியாட்டாளன்பெறும்பெருஞ்சிறப்புச்செய்து
துன்னிரின்றகலாச்சுற்றத்தொகைக்கெலாமகிழ்ச்சியெய்து
தன்னமர்மனையுந்தானுந்தளிர்ந்ததுளமினிதிருந்தா
ன்னன்னமன்னவள்சின்னொளிலருபெற்றங்கருப்பமுற்றாள். (கஎ)

இது முதல் ௨-செய்யுள் கருப்பங்கூறி.

உண்டுகொலென்னுமையமொழிந்ததுமருங்குல்கோங்கின்
வண்ணிறுமுகுளமென்னவனமுலைமுகங்கறுத்த
பண்டவமைக்குடைந்தபசியவேய்க்குலமுலப்பத்
துண்டவெண்மதிதுதற்குத்தோட்டுணைமெலிந்தவன்றே. (கஅ)

மகவுடன்வயிற்றிருந்துவளர்புகழ்பார்த்தென்ன
மிகவுடல்விளர்த்ததுண்டிவெறுப்புவந்ததுபுளிங்கு
ழகனமர்ந்துண்ணும்வேட்கையடைந்ததுநடையோய்ந்தன்று
தகைமலர்மென்பூங்கோதைதாபெருஞ்சுமையாயிற்றால் (கஆ)

புதல்வன் பிறந்தமை.

இன்னவாறுவயாநலிவெய்திய
கன்னலின்மொழிக்காரிகைபெற்றனன்
மன்னுதற்குலமாசுதுடைத்திடும்
பொன்னின்னப்புதல்வனையென்பவே. (௨௦)

தூலாசிரியர்.

பெறலருஞ்சேய்பிறந்தெனக்கானவ
 ரிறைமகிழ்ச்சியிருங்கடன்மூழ்கினான்
 பொறையுயிர்த்தவப்பொற்றொடியெய்திய
 வுறுமகிழ்ச்சியுணைப்பவராவோ. (௨௧)

நாகன் முருகக்கடவுளுக்கு சிறப்புசெய்து எண்ணெய்விழா
 நடாத்துதல்.

நண்ணுமோகையினாகன்பெருஞ்சிறப்
 பண்ணல்வேற்படையையணுகாற்றினான்
 பெண்ணுமாணுபெருமகிழ்கெய்தலா
 னெண்ணெயாட்டணிய்யகருங்கழந்தே. (௨௨)

குழந்தையை நீராட்டித் தொட்டிலேற்றதல்.

மணியினைமண் ஊறுத்தாங்குவாசவான்புனலாட்டிப்
 பண்கொள்குவிமுலைபிலிற்றும்பால்பெய்துநிலந்தேய்த்த
 வணிகிலகஞ்சிறுதுதலிலணிந்துமுலைப்பாலாட்டி
 மணியில்கரிஞ்ஞப்பினியலெழிற்றொட்டிலேற்றினார். (௨௩)

நாகன் குழந்தைக்கு நாமகரணஞ்செய்தமை.

பூங்குழல்வேனெடுங்கண்ணாள் புனலாட்டிப்புனைந்துதர
 வாங்குசிலைமறவர்கோன்மணிமகனைத்தடக்கையாற்
 றாககுபுதிண்ணென்றிருந்ததன்மையாற்றிண்ணெனத்
 தேங்கியபேருவகையொடுத்திருநாமஞ்சாததினான். (௨௪)

திண்ணனார் வளர்ச்சிகூறல்.

திண்வளருங்கரிமருப்பாற்செய்தசைபூந்தொட்டிலின்மேல்
 வின்வாரும்புனிற்றுநிலாவெண்மதியின்வளர்கையநன்
 றண்வளரும்பாலாழித்தரங்கமிசைநாகணையிற்
 கண்வளருந்துழாயலங்கற்கதிர்மணிவண்ணனைப்போலும். (௨௫)

இதுமுதல் ௩-செய்யுள் திண்ணனார் விளையாட்டயாதல்.

மலயமாருதம்புருந்தமடுக்கமலமெனநீரிற்
 கலைகெழுமாமதியமெனக்கவின்கொடிருமுகமசைய
 விலலிதழ்நாயமுதொழுகவெழின்மார்பயிசையெடுத்துச்
 சிலைமறவர்குலதிலகஞ்செங்கீனாயாடிற்றே. (௨௬)

தருணமதிநிலத்தினிடைத்தவழ்வதெனத்தவழ்தந்து
பொருதிவைவார்கடலாடைப்புவிமகள்செய்புண்ணியத்தாற்
றிருவடிமாமலர்சுமப்பச்சேர்த்திளமென்னடையின்றான்
குருதிவடியிலங்கிலைவேற்குகனருளாற்பெறுமைந்தன். (௨௭)

குன்றிவடமணாதயங்கக்கொடுவரிவள்ளுகிர்க்கோவை
நன்றுநழுத்தினிலிலங்கநனந்தலைச்சேறாழுழுது
மொன்றுசிறுரோடுசிறுதேருருட்டியுமபேதையரிழைத்த
துன்றுமணிசசிறிநிலநந்துடைததும்வினையாட்டபாந்தான். (௨௮)

ஆநாரின்நிண்கயிற்றலமைச்சிறுகோல்வளைத்தவிலுங்
கூர்வாய்முண்ணுணிபதித்தகோற்கோலுங்கைக்கொண்டு
கார்மேணிமைந்தரொடுகொண்புகுந்துகொடுவிலங்கி
னோர்வாய்மென்குருளாபலவெய்தல்செய்தான்வினையாட்டால்.

வாமிளமான்கன்றுகளும்வள்ளுகிர்க்கோன்றாட்டிலியின்
கோமளநற்குருளைகளுங்குடாவடியிங்குட்டிகளுந்
தாமிழைத்தமுற்றவததாற்சுவரர்குலாதிபண்பயந்த
மாமகனூர்கைப்பட்டுவளர்ந்தவற்றிற்களவில்லை. (௩௦)

இதுமுதல்-௨-செய்யுள் பிதாதிண்ணனாருக்கு வில்வித்தை
பழக்குதல்

இவ்வகையவினையாட்டோடிகளமைந்தனவளருநாட்
கைவவலியசிலவிஞ்சைசுற்பிக்குமபருவம்வரத்
தெவ்வடுதோட்டுன்றவர்கோன்றேயத்தமறவொலா
மவவழிவந்துறக்கூட்டியடர்சிலையின்விழாநடத்தி. (௩௧)

பின்புசிலையாசாற்குப்பெருஞ்சிறப்புச்செய்தடிசு
ளென்பழையகுடிநிறுத்திவவினையோற்குச்சிலைக்கல்வி
யன்பிடுகொடுக்கவென்றானதற்கிசைதொல்லாசிரிய
னன்பகலில்வரன்முறையேநற்சிலைகைப்பிடிப்பித்தான். (௩௨)

இதுமுதல் ௨-செய்யுள் திண்ணனான அச்சுணவென்று
பொருள்கொள்க.

முற்பிறப்பிறப்பெரும்பேநர்முடித்தசிலைவிஞ்சையெலா
மற்பழுத்தகுலவுத்தோள்வனசரர்தம்பெருமாற்கு
விற்பிடித்தகாலத்தேவிளங்கியதஞ்சனம்விழியிற்
பொற்பவிட்டபொழுதேகீழ்ப்பொருள்வைப்புக்காண்பதுமூல.

அயி

திருக்காளத்திப்புராணம்.

கொள்வலிச்சிலையின்விஞ்சைகுறைவநநிரம்பிக்களை
முள்ளெயிற்றரவுயர்த்தேதான்முரட்படைமுழுதுங்கொன்ற
வெள்வயப்புரவித்திண்டேர்விசயனவேட்டுவர்குலத்தி
னுள்ளவதரித்தான்கொல்லென்றுரைதரவொழுநாளில். (௩௪)

நாகன் குறிப்பறிந்து திண்ணஞர் வேடர்களோடு
வேட்டைக்குச் செல்லல்.

சேட்டினஞ்சிங்கமன்னசெம்மலைத்தந்தைதகன்னி
வேட்டமாடுவித்தலாற்றலிழைந்தனனதனைநன்கு
கூட்டிடவனதெய்வங்கள் கொள்பலிகொடுப்பவன்னிக்
கோட்டுவவரிவில்வேடர்குழுமொடுவனத்திற்புக்கான். (௩௫)

இதுமுதல் கூ-செய்யுள் புனலாடல்.

புக்கவன்குழைசிலைப்புளிநாயாராயு
மைக்கருங்கயல்புனைவரட்கண்ணாரொடு
தொக்கிருஞ்சுனைப்புனரோய்ந்துவம்மெனா
வக்கணந்தானுரோடப்போயினான். (௩௬)

குறாகடலின்னுமக்குறியமாதவன்
பருகினும்பருகுமென்றஞ்சிப்பாழிமால்
வரையரண்புகுந்தெனவயங்குபூஞ்சனை
தெரிவையசொடுமறசசெல்வொய்தினா. (௩௭)

ஒலிவளைக்கையினாற்றபோதிரி
பலவிதப்பறவையின்பறையின்காற்றினான்
மலிசுனைக்குவளைகளசைதன்மாதர்கண்
ணலிபகைக்குடனனிநடுக்கல்போலுமே. (௩௮)

மற்றவர்புகுதலின்மணங்கொள்பூவினுட்
கிற்றவண்டிரிதரூயரீர்ச்சுனை
யற்றைநாள்வனாயும்புக்காடுவார்ப்பெரு
துற்றீள்பழிவிடுத்தோடல்போலுமே. (௩௯)

வேறு.

செய்யதாமரைத்தேதமலரன்னலா
னாயவாண்முகத்தோடுறவாடின
மொய்யரும்புகண்முத்தந்தயலவரும்
வெய்யகொங்கைவிருந்தெதிர்கொண்டவே. (௪௦)

வேறு.

தாமரைமுகத்தர்குவீளையங்கண்ணர்சைவலக்கூந்தலர்வள்ளைக்
காமருகுழையரன்னமென்னடையர்கமலநீள்வீளையமென்றோளர்
நேமியம்பறவைக்குவிழுலைத்தடத்தர்நிறையிதழும்பலங்கூய
ராமடமகளிர்நீரைவிட்டகலாதகனமர்ந்தாடினரனறே. (௪௧)

இவ்வுழிமூழ்கிவேறிடத்தெழுவுவெண்ணீர்காண்டெனமூழ்கி,
யவ்வகையெழுந்தசிற்றிடைப்பெருந்தோளணியிழையளகவாண்
முகத்தைச், சைவலத்தருகுமலாந்தசெங்கமலத்தனிடலரென
மனத்தெண்ணிக், கொவ்வைவாய்மகளிரெழுந்திலளென்று குளிர்
புணற்பரப்பெலாம்பார்ப்பார். (௪௨)

வேறு.

மூரிதினாப்புனன்மூழ்கியெழுதரு
மரிமதர்க்கணுளங்கலுழ்வாண்முக
மினாதினாக்கடலின்கண்ணெழுதல்செய்
விரிகதிர்க்கலைவெண்மதியொத்தீதே. (௪௩)

அன்னமென்னவந்தீம்புனலாடிய
பொன்னினன்னபொறிசுணங்கம்முலைக்
கன்னலின்மொழியார்களையேறினார்
துன்னுபைந்தழைத்துசுடித்தாமரோ, (௪௪)

இதுமுதல் ௮-செய்யுள் பூக்கொய்தல்.

அங்குநின்றகலங்கயற்கண்ணினார்
பங்குல்கண்படுமாமலர்ச்சோலைபுட்
பொங்குமோகையிற்போய்க்கடவுட்கலர்
கொங்குநாண்மலர்கொய்யத்தொடங்கினார், (௪௫)

தம்மைமஞ்ஞைஞதழைசிறைமென்குயி
லம்மென்பூவைகிளியென்றறைந்திடன்
மெய்ம்மையாகவிளங்கிழைபார்விறா
விம்முபூந்தருமீயிசையேறினார், (௪௬)

கொங்குதங்கியகோங்கண்கொய்யுமோர்
மங்கைகொம்பின்மறைந்துநின்றளெழில்
பொங்குமெம்முலைபூமுகிழாமென
வங்கைகொண்டிதொட்டன்மையின்பென்கினார், (௪௭)

கிராதர்தங்குலக்கிஞ்சகவாய்மலர்
விராயவேவாதியாவேங்கைமேனின்நனர்
குராவலமற்குடைந்தளிபாடுபூம்
பராவைவேங்கையும்பாவைகளபூததென. (௪௮)

மையகண்ணியோர்மங்கையொராடவன்
கையடிக்கவின்காணியமாதூர்
செய்யவிச்சினைத்தேமலொட்டுபு
கொய்யவல்லெகொலென்றலுங்குசிஞாள். (௪௯)

வீவிலாற்றலோர்மீளியொருநடை
யோவமன்றாளுயர்சினைப்பூப்பெறத்
தாவல்கண்டதைத்தாழ்வித்தனனவ
னாவியன்னவளாய்மலாசிந்திஞாள். (௫௦)

மாதர்தம்மடிவைத்தலிற்பற்பல
வீததைத்தவிதமறிந்தால
ரீதசோகநாமேறியபின்மிகப்
போதுகொண்டபுதுமையென்னென்றனர். (௫௧)

உடுவகிர்க்கணற்றம்மொடுமாறுகொள்
படியினாலிடம்பார்த்துலளைந்தெனக்
கடிகொள்வண்டின்சுணங்கண்மணங்கமழ
துடிகொணுண்ணிடைத்தோகையர்ச்சூழ்ந்தவே. (௫௨)

இதுமுதல் ௫-செய்யுள் திண்ணன் தெய்வத்திற்கு
பூசை நடாத்துதல்.

தாதளைந்தளிதாழிசைபாடுதண்
போதுகொய்தபுதுத்தளிமேனியார்
காதலன்பிற்றணவொடுமய்திஞாள்
தீதுதீர்க்குமத்தெய்வநிலயமே. (௫௩)

கந்தமாறக்கடிமலர்ப்பைஞ்சுளை
யந்தணீர்படிந்தவ்வுழியெய்திஞான்
மந்தராசலமென்னவளர்ந்ததோ
ணந்துபேரிசைநாகன்கிராதர்கோன். (௫௪)

விரிமலர்த்தொடைகளானும்விளங்குவெண்கவரியானும்
வெருவருதெய்வம்வாமுமவீழுடைவிலங்குநீள்கோட்
டிருன்பட்டத்தழைந்தகோளியெழில்பெறவணித்துபூசை
புரியவற்கூவிப்பூசைபுரிவித்தான்வரிவீனாசன். (௫௫)

கானகமுழுதும்வாசங்கமழ்தரக்குக்குலத்தி
ளீனறுமபுகையெழுப்பினெடுநிலநகுருகிபாய
நானெடுஞ்செவியகோட்டநண்ணியதிரிமருப்பி
னூனமொன்றானுமில்லாவுயர்விடைபலபடுத்தான். (௫௬)

தேன்பழங்கிழங்குதொப்பிசெறியமையரிசியட்ட
வான்பதந்தினையின்மாவைவனததின்வாலரிசினம்மா
வான்பயம்பெய்தமைத்தால்சிடேதக்கிலையிறபெய்து
கான்பயில்கடவுட்கேற்றிக்களித்தனன்றேவராளன். (௫௭)

இதுமுதல் ௭-செய்யுள் கள்ளுண்டல்.

மறவமெல்லணங்கொருமவனதெய்வாம்பராய்வணங்கி
முறையறிதேவராளன்முழுவிடைக்குருகிதோய்செந
நீறமுறுசேடைசாதததெறையர்தெய்வமுண்ட
வுறுசுவையுண்டியெல்லாமுண்டினங்களித்தாரன்றே. (௫௮)

வெடிகுரந்திலைககச்செங்கண்வேடரும்பவளச்செவ்வாய்த
தடமலர்க்கருங்கொருந்தசுமபினுண்ணிறத்துவைத்த
வடிகொள்கட்டேறலங்கைமடகருபுநிறையவுண்டா
ருடைநடைசொற்கள்சொரவொருவர்மேலொருவர்வீழ்ந்தார். (௫௯)

சிறந்திடையொருத்திதைத்தேந்கிலத்தேறலேந்தி
மற்றதனகந்தோன்றுந்தனமதிமுககோக்கியுண்டாள
கற்றையுங்கிளவெண்டிங்கள்களொடென்வயிறுபுக்கின்
றிறந்தூலயுகம்முககினியிலையுணமையென்றாள். (௬௦)

களிதருதேறலுண்டுகளித்தியேற்பரிதிச்செல்வ
விளிவினின்வெம்மையாறிவெண்ணிலாத்திங்கள்போலக்
குளிர்க்கிளபெறுவையில்கொள்கெனப்பிழியலேந்தி
யிளிமொழியொருத்திவானத்தியல்கடாழைத்துநின்றாள் (௬௧)

செறிதொடியொருத்தியுண்டதேம்பிழியமயக்கந்தன்னாற்
பிறனொருவனைத்தன்காதற்பிரிவருங்கொழுநனென்றே
யிறுகிளமுலையமுந்தவிறகுறத்தழவினாள்
கறைகெழுவேலினாக்கள்ளினைப்பலபுகழ்ந்தான். (௬௨)

கூங்கனொளொருத்திதன்வாய்க்கடைவழிதுவாவெட்டெய்துஞ்
சுருமபினைவளைகளார்ப்பத்தோன்றியங்கையானோச்சி
விரும்புகின்பெண்டிப்பாற்போய்விம்மவாய்பருகென்றாடி
வருந்தலைமகனோடிவைவதல்போல்வைவாதின்றாள். (௬௩)

மணங்கமழ்மலர் துதைந்தவஞ்சியங்கொடியினைத்தன்
வணங்கிடையவளென்றுன்பூவாயைத்தேனொழுகலஞ்சி
யணங்குநீதிறந்திடாயேவளியனெனுய்வனெனவென
றுணங்கியமனத்தாற்றாழாவொருமகன்களிப்புமிக்கான். (௬௪)

ஊசலாடல்

உண்கடுங்கண்மயக்கமொழிந்தபிற்கணவராட்டப்
பண்படுகிளவிரல்லார்படாமுலைவடம்பிணங்கக்
கண்கொளலருதுசப்புக்கவன்றமுதுதல்வியர்ப்ப
விண்பொருசினையவாலினவீழ்சலாடினாரால். (௬௫)

மறவர்கள் மறத்தியரிடத்தில் இன்பதுகர்தல்
பொரிமலரனையபுன்கம்புதுநீழற்புளினந்தோறும்
விரிகதிர்ச்செஞ்ஞாயிற்றின்வெயில்புகாப்பொதும்பர்தோறும்
தருமிடையெக்கநதோறுமதமாலநீளரங்கந்தோறும்
வரிசிலைமறவர்செவ்வாய்மறத்தியர்போகமுண்டார். (௬௬)

சிரமபடிகாரஞ் செய்தல்.

மீமிசைநின்றசைந்துவிழுமணியருவிபார்த்துத்
காமருமணிக்கலாபக்களிமயிலாடல்கண்டுந்
தேமலர்வனத்துலாயுஞ்சிலம்பெதிர்கூயழைத்து
மாமதிமுகத்தினுர்தமமகிழ்நரோடாடினாரே. (௬௭)

திண்ணனார் தன்னுருக்கு வந்தமை.

இண்ணனமெங்குமாடியெய்தியசிலைவல்லாரு
யின்னரிடையழுதிரங்கவீங்கியருவவுக்கொங்கைப்
பொன்னனார்தாமுஞ்சூழ்ந்துபோதரவனத்தினீங்கித்
தன்னமருடுப்பூர்புக்கானறடக்கைமால்யானையன்னான். (௬௮)

இதுமுதல் உ-செய்யுள் நாகன் திண்ணனானை ஆசீர்வதித்து
வேட்டையாட ஆனுமதி கொடுத்தல்.

மற்றைஞான்றருகழைத்துமமந்தனையையகேட்டி
யிற்றைநாண்முதலாரீயேயிறவுளர்க்கிறவனாகிப்
பற்றலர்முனைமுருக்கிப்பகைப்புலங்கவாந்துகொற்றம்
பெற்றுமாவேட்டையாடிப்பெரிதுவாழ்த்திருத்தியென்றே. (௬௯)

வழிவழிவந்தவெற்றிவரிசிலைககொடுத்துக்
சுழிபெருங்காதறன்னொற்கண்ணவிரோண்டெழுங்கத்
தழுவிநங்கடவுட்செவ்வேடன்னருடுணையாச்சென்று
மழுவீடைகண்ணிவேட்டம்வாய்த்துடனவருகவென்றான். (௭௦)

திண்ணனார் பிதாவையும் தாயையும் வணங்க தாய்
மகிழ்ச்சியடைந்தமை.

என்றதன்றைதபொற்றாளிறைஞ்சபுவிடைகொண்டன்ன
தன்றிருவடிபணிந்தான்றபெண்பெற்றதாயே
மன்றலங்களிறேயிற்குவருகெனவெடுத்துப்புல்லிக்
குன்றுறழ்முலைப்பால்சோரக்குழைந்துநெஞ்சச்சிமோந்தான். (1)
தாய் திண்ணனாரை ஆசீர்வதித்து விபூதிசாத்தி வேட்டைக்கு
அனுப்புதல்.

போகுகானெறிகளெல்லாம்புதுமலர்த்தண்ணென்சோலை
யாகவேபுகுந்துவேட்டமாடிமுட்கிழியுமின்றிச்
சேருநோன்சிலையாரோடுநிற்கும்புகண்ணேறின்றி
மேகமேயனையாமென்றுவெண்பொடிசாத்தினூளால். (எஉ)

இதுமுதல்-உ-செய்யுள் வேட்டைக்குரியவடிவுகொள்ளல்.
தாயடிமறித்திறந்தாழ்த்துதரும்வீடைகொண்டிருந்த
மேயனீனிநங்கொள்கச்சைவிசித்துடைவாளுமயாத்திட்
டாயிளந்தளிர்நொடித்தவலங்கலங்கண்ணிவேயந்து
மாயவன்றொடுதோறொட்டுவரிசிலயெடுத்துக்கொண்டான்.

மலர்தலையுலகில்பார்க்கும்வணங்கிலாக்கொடுமரத்தைக்
குலவனையனையதோளான்குணங்கொளீஇவணங்குவித்தான்
வலிகெழுசிலைகுழைக்கும்வன்மைவான்குடிப்பிறந்தோர்
சிலர்கொடுமரமவணக்கஞ்செயலிறும்பூதுகொல்லோ. (எசு)

இதுமுதல் ஐச-செய்யுள் வேட்டைச்சிறப்பு.

இருமுதுகுரவர்கொளவீண்டியமயிர்பொடிப்பத்
தருமிசைப்பறவையெல்லாந்தனித்தனிவெருவியோட
வெருள்கொடுவிலங்குனீட்டமவேறுவேறிசிதல்செய்ய
வனாபொருதோளிணன்றைவந்துகாணெலிசெய்தானால். (எடு)

விலவின்ரம்பிணர்வெவ்வெடிபெருரலர்காலிற்
செல்பவர்பின்னுவாளர்செறிமழைமேகமன்னார்
கொல்லடிபிடிதுரத்துகுத்துவெட்டெறியெய்யென்னுஞ்
சொல்லினர் தனியாச்சீற்றத்துப்பினர்குழச்சென்றான். (எசு)

கணைபிறகொழியவோடுங்கடிப்பினகொடுங்குடும்பல்ல
தனிவருகினத்தவேட்டந்தனித்தனியாடவல்ல
வணியெயிற்றழுவெஞ்சீற்றத்தரியின்மேல்வீடினுஞ்செல்ல
பிணிதொடர்பாசத்தோடுபெருவலிநாய்கள்சென்ற. (எஃ)

வலத்தினுமிடத்துமுன்னும்பின்னருமாறிமாறிக்
கொலையெழுந்தருள்வானைக்கொடுஞ்செவிருமலிசெல்ல
வுலப்பில்பேரற்றவ்வேடரொடுவினாதுவிலக்கண்ணி
மிலேச்சியவேடர்வேந்தன்வேட்டயநகாடுபுக்கான். (௭௮)

பலபலவிலக்கினீட்டம்பயிலிடமறிந்துசுற்றும்
வலிவலகுழந்துசேணில்வழியொதுக்கியபின்வேடர்
கலிகெழுதுடிகள்பம்பைகடிக்ஞரலிலையாதி
மொலியெழுவித்துமாக்களுவலைபுகத்தாரந்தார். (௭௯)

புக்கபிற்றாமும்புக்குப்புகுவழியொடியெறிந்து
மிக்கவல்லுமுனைகேழன்மிடைமயிர்க்கரடிமுன்னுத்
தொக்கபல்லிலங்கின்பார்வைகுழுவலைப்பரப்புள்விட்டார்
மைக்கருஞ்சிலைக்கவேடர்வயின்வயின்மறைந்துநீன்றார். (௮௦)

விட்டபார்வையின்விளிவிலைவண்
கிட்டிவந்தமான்னையெலாமுடன்
பட்டுவீழ்தரப்பகழிதுவீனார்
மட்டிலாவலிவல்லில்வேடரோ. (௮௧)

காலிற்செல்லுநாய்க்கணந்தடுத்தலாற்
சாலச்சேறுபுதடையுட்பட்டமா
நீலக்குன்றொடுநீர்க்களிற்றினம்
வேலிற்சுத்தினாரசிலவர்வேடரோ. (௮௨)

மிடைசெடியிடைமறைமறவர்கள்விடுகணையுடலுருவப்
படுத்தலுமயலுறுகொடுவரிபாய்தந்ததென்றதனைச்
சுடுதழலடுவெகுளியினெடுதொடாகுடர்சரிதரவெண்
ட்டமுனைவளர்பிறையெயிறுறததாக்கியதொருகருமா. (௮௩)

பரியமைமரிமைமறைவரிபடுசிலமுரணுவோர்
பொருவினாசாமுருவியவுடல்பொருவருமொருகருமா
வெரிபுணாதருபெருவெகுளியொடெய்கணவழிபோயவ்
விருடருமாமுரிதரவுருமெனத்தாக்கியதன்றே. (௮௪)

எழுவுடனெழின்முழவிழிவுசெய்தெழுபெருவலிகெழுதோண்
முழுமறவரினெழுகியகணமுழுகியவுடலுமுனை
வழைகுழைகழைவிழைநீழலிடுமழைதவழ்மலையதிரத்
தழைசெவீமழவமுனைவகன்விழத்தாக்கியதுறுவிசையால். (௮௫)

வெய்யவர்குலமும்வகைவருமெய்யருள்பெறுதிண்ண
னையமிறுணைமொய்வலிவெழுமையவிலவலிவிலர்
மையொடுநிகர்மெய்யுருவியவையுறுமுனைமுள்ளை
யெய்யுதறினவொய்யெனவெதுரெய்யடுகணையென்ன. (அக)

கனைமாமழையிடிபோலதொகடுவாய்மனையாமா
வினையாவலியுடைமாகளிநெழுவாய்மனம்வாழ்மா
வனைவார்கழன்மதயானைகண்மலைவார்விடுவார்கோன்
முனைவாளிகளுடன்மூழ்கலின்முளவாயினமாதோ. (அஎ)

திண்ணனார்வேடர்களோடுதனதுருக்குவந்தமை.

இவ்வகைபலவிலங்கினீட்டமுநூழிலாட்டித்
தெவ்வடுவாரிசிலைக்கைத்திண்ணனமாவேட்டமுற்றிக்
கெளவைகொள்கானகிகடுந்திறன்மறவரோடு
மெவவமிறனதூர்புக்கானின்றவாககுவண்கொங்க. (அஅ)

இதுமுதல்(கஅ)செய்யுள்கதை.

பின்னரும்பலகால்வேட்டம்பெருவலுக்கானையாடி
யன்னையும்த்தனுங்கண்டகமகிழ்ப்புப்பவைகிக்
கொன்னுனைப்பகழிவேடர்குலத்தொடும்வாழ்த்தவோர்நாட்
டன்னுளம்வேட்டமூக்கச்சரிமபுகாலனம்புகுந்தான். (அக)

புகுந்தவன்கானமெங்கும்புக்குலாய்மிகவிளைத்து
மிருந்தழைமிடைமரத்தில்தென்னிழறனிதுயின்றான்
மூகுந்தனைவாளியாக்கிமுரணினரரணம்வேவ
நகுந்தனிமுதல்வனன்னுன்கனவிடைநண்ணினானே. (க0)

பூசியதிருவெண்ணீறம்புலியதளுடையஞ்செக்கர்
கூசுபொன்சடையுங்கொண்டகோலத்தோடெதிர்தின்றொன்று
மேசுதலிலாதமைந்தவிவ்வனாவடமூலத்திற்
காசில்பொன்முகரியாற்றங்கனாயிலோரிலிங்கமுண்டால். (கக)

அதுதுயரனைத்துமவீட்டியரும்பெறவின்பகல்கு
மதவலியதைநீசென்றுவணங்குதியென்றுரைத்திக்
கதுமெனமறைந்தானாளுங்கேகண்விழித்திறம்பூதெய்தி
யெதிரில்போற்றலானறிக்கெங்கணுநோக்கின்றான். (க2)

ஆயகாலையில்விலவேடரார்ப்பினுலெழுந்துகாங்குழ்
போயவல்வலைபரிந்துபொருகடுக்காவிற்பொங்கு
மாயிருக்கேழலொன்றுமலைபுகப்போதல்கண்டான்
காயழல்வெகுளியான்பின்கையில்விலலொடுதுரந்தான். (கக)

துரத்துபின்செல்லச்செல்லத்துணைவிற்போயெறுழியாற்கீ
ழிருந்தருளிலிங்கத்தின்பாலெய்தலுமறைந்ததண்ணல்
வரமபில்விம்மித்தத்தனாகிமற்றி துமறைந்ததெனனோ
தெரிந்திலமென்றுநின்றனனசிவலிங்கமிருத்தல்கண்டான். (௬௪)

காண்டலுங்கடவுளார் தங்கருணைநோக்கினி துபெற்று
மாண்டருமிரதந்தோய்ந்தவல்லீரும்புருவமாறி
யீண்டொளிகெழுபொன்றாவதென்னமுற்குணங்கண்மாறி
யாண்டகையிறைவன்றன்பாலன்பொருவடிவமானான். (௬௫)

நாள்பலபிரிந்திருந்துநண்ணியசிறுசதங்கைத்
தாளிளமகனைககண்டதாயெனத்தாழாதோடி
நீளெழுவனையதோள்கண்டுநெழுங்குறத்தழுவியோந்து
வானழலரக்கினன்னமனத்தினுன்முத்தங்கொண்டான். (௬௬)

செய்யகண்ணீரரும்பச்செறிமயீர்பொடிப்பவாதன்
கையகப்பட்டதெய்வக்கதிர்விடுமணியினாயேற்
கையன்வந்தகப்பட்டானென்றணியெயிறிலங்கநக்கு
மெய்யெலாமெய்யன்பாயவிடலெமற்றின்னசொல்வான் (௬௭)

யானையும்புலியுமெண்கும்யாளியுமுளவுங்கூங்கோட்
டேனமுந்திரிபுங்காட்டுளெந்நைநீதுணையுமின்றிக்
கூணல்லிற்றடக்கைவேடர்குலமெனவிருப்பதென்னே
யுனுணவுனக்கியாவருண்கெனத்தருவாரந்தோ. (௬௮)

தேனொடுதினையின்பிண்டிதீம்பழங்காய்கிழங்கு
மாறொடுமுயலெய்கேழல்வல்லுமீம்பழங்கிவற்றி
னூனுணவென்றிவ்வெல்லாமுதவுவல்யானேநல்ல
கானவாதுணையுண்டெம்மூர்க்காண்டிவாவென்றுநின்றான். (௬௯)

சாமிநீதனியேயிண்டுத்தங்குதறரித்தலாற்றே
னேமநல்லுமீப்பூர்க்கின்னெயென்னொடுவருதல்வேண்டும்
நீமனமிரங்காயெந்தாயெனப்பலநிகழ்த்தினுனக்
கார்மழையனயானற்புக்கடவினுக்கெல்லையுண்டோ. (௭௦)

மறுமொழியிறைவனென்றுமீழங்கலனிருப்பமீளி
யிறைதிருவுளத்தினெண்ணமீவ்வயினிருத்தல்போலுஞ்
சிறியனெனினியித்தெய்வசிகாமணிதன்னேநீங்கி
லுறுவனெனயிரினொடென்றுறைத்தனனின்றனனாகே. (௭௦௧)

அண்ணநன்முடியிற் றாய்நீராட்டுமுருகுவிம்மூத்
தண்ணுறுமலர்மாலூரத்தளிர்கூட்டியிருத்தல்காணாஉப்
பண்ணவன்றனக்கீதேற்றபணியெனத்தேறியுள்ள
மண்ணெழுநையதோளான்மற்றதுகடைப்பிடித்தான். (௧௦௨)

பின்புவேட்டுவர்தங்கோமான்பெரும்பகலாயிற்றன்றோ
வென்பெருந்துணையாய்நின்றவிறைவனார்மிகப்பசித்தா
ரின்குறையுன்கொணர்ந்திங்கிடல்வேண்டுமென்னநிகற்
கொன்சினவிலங்கினீட்டங்குறுகியென்செயுமோகெட்டேன், ()

என்றுசாலவுமிரங்கியெரிபசிமிகாதமுன்னஞ்
சென்றொருகணத்துட்கொண்டுதிரும்புவமெனத்துணிந்து
குன்றிடையெனக்குவாய்த்தகுலமணிவிளக்கேயெநதா
யுன்றழற்பசிதணிப்பவறுசுவையிறைச்சிகோண்டே. (௧௦௪)

முழுந்தருள்பொழுதினமீன்வேறொருகீணமேனுந்தாமேன்
வழங்குறுகொடுவிலங்குவருமெனவஞ்சேலைய
வெழுந்துமேல்வந்ததாயினென்னையொய்யெனக்கூவென்று
குழைந்தவிற்றடக்கைகூப்பிக்குறவர்கோனரிதினீங்கி. (௧௦௫)

கடிக்கடிமனையுணின்றகன்றகல்புனிற்றூப்போல
வடிக்கடிதிரும்பினினறையையர்நதநனிமைக்கேங்கி
வடிக்கடியமப்புட்டிமழைமுகிலெனக்கிடக்குங்
கூடிக்கடியேவட்டைக்கானகிளர்க்கிவகாலிறசென்றான். (௧௦௬)

கொழுந்தகைமோழலொன்றுகுறவர்கோன்றானேயெந்தி
முழங்கிலையெறியுநன்னீர்முகரியின்நீரஞ்சார்ந்தோர்
செழுந்தருள்முலினைவத்துததீயரணியினுலாக்கி
யெழுந்தறுமயிர்கடிந்தவ்வெறுழியைவாளினீர்ந்தான். (௧௦௭)

நாந்துசெந்தசையுட்சாலவின்சுவையுடையவெல்லாந்
தேர்ந்துவேறெடுத்தெடுத்துத்தேக்கிலையதனுட்பெய்து
கூர்ந்தவாயம்பிற்கோத்துக்கொந்தழல்பதத்திற்காய்ச்சி
யார்ந்தபேரன்பன்வாய்ப்பெய்தருளுகவைபார்க்கலுற்றான், ()

பல்லினான்மெல்லமெல்லப்பன்முறையதுக்கிப்பார்த்து
நல்வனவிறைச்சியெல்லநவையிறேக்கிலையிற்றைத்த
கல்லையுள்வாங்கிவைத்துக்கழிசுவையிலாதலெல்லாழ்
வல்லவெள்ளிடையுமிழ்ந்தான்வருபவக்கடலுமிழ்ந்தான். ()

பூந்தளிர்ரோடுகொய்தபுதுமலர் தலையிற்பெய்து
தாந்திரவியின்ருட்டுந்தண்புனல்வாய்முகந்து
தீந்தசையமுதுபெய்ததேதக்கிலத்தளிகையோர்கை [ன்.
யேந்தியம்பொடுவில்லோர்கையெடுத்துவல்வினாவிற்போந்தா

என்னுருயிர்க்குத்துணையாவாரொடுவெம்பசியாலினத்தாரோ
வன்னோகொடியவிலங்கினத்தாலச்சுற்றாரோடுவெனப்பதைத்துத்
தன்னுதரவிற்பார்ப்பருந்தத்தாழாதோடும்பறவையென
முன்னுமனமும்பின்னாகமுதலவன்றன்பாலோடினான். (௧௧௧)

சென்றுகுறுகியெம்பெருமான்நீயோன்வரவுதாழ்த்தலினை
கன்றுபசியால்வருந்தினையெயென்றுகணாந்துதிருமுடிமேற்
றுன்றுதளிர்ஞ்செழுமபோதுந்தொடுதொலடியான்மாற்றிவா
பொன்றுநீராற்பிரானுடலோடுஎள்ளங்குளிரவாட்டினான். (௧௧௨)

ஆட்டித்தலையிலிருந்தகம்ழலருந்தளிர்முடித்திறைஞ்சிச் [த
சூட்டித்திருமுன்னிலைக்கலத்திறுயலிறைச்சிப்போனகம்வை
தீட்டற்கரியபெரும்பொருளையெந்தாயுண்டென்றினியசொலி
யூட்டிப்பிரியாதருகுநின்றனுவகைக்கடற்குக்கணாகாணான். ()

காலமங்கதில்வேடர்தந்தலைவனைக்காணார்
சாலவச்சுநீஇக்காடுடலாந்தேடியத்தடங்கோட்
டாலமுலத்தினிருந்தருளண்ணறன்னருகு
நீலமால்வனாகின்றெனந்பவற்கண்டார். (௧௧௪)

அருகுசென்றடைந்தையீயெங்கையகன்றிப்
பெரியமால்வனாடைந்ததென்பிழைத்தனங்கொல்லோ
பரிதிவானவனண்பகல்கடந்தனன்பசித்தாய்
முருகவீவ்வுழிநிற்பதென்வருகெனமொழிந்தார். (௧௧௫)

கணாந்தசொற்கெலாமெதிர்மொழிகொடாமையிற்கவன்று
பெருந்தகாயுனக்கெங்கண்மேன்முனிலென்கொல்பெய்ய
வருந்திரீயிவணுவந்தமையறிந்திலம்வள்ளா
லிரங்குவார்கழுகின்னடியறியவென்றிசைத்தார். (௧௧௬)

மற்றதற்குமொன்றுணாத்திலனிற்பவம்மறவர்
கொற்றவில்லுடைச்சுரிசினீயுளத்திலென்கொண்டாய்
சற்றுமெம்மிடத்தன்பிலையாயினதலைவ
குற்றமெம்வயிற்கண்டதுண்டேற்பிறகூறாய். (௧௧௭)

என்று பற்பல திறத்தினு ளுணாக்கவு மிளையோ
 னென்றும் வாய்திறந்தான லேனெவியம்போலக்
 குன்றவில்லியைநோக்கி நின்றானவர்குறித்து
 மன்றலெஞ்சினமன்றி துவெனனென மருண்டார். (ககஅ)

இங்கு நன்றவிததெய்வதமிழ் னிடத்தேறித்
 தவகிநின்றதோடு வனகொலோவறிகிலநதமிழே
 மகருநமமொடு வருபவனவனிவனந்தோ
 நவகடொல்குலததலைவனாகநற்கென்னுணாப்போம் (ககஆ)

தத்தையாகிய தத்தையந்தே மொழி ததையன்
 மததயானே போலென்மகனெங்கெனின்மறுசொ
 லெத்திறத்தினுற் சொல்லுதுமெனப்பலவி ரங்கி
 யெய்ததுநின்றனாவகிககவோருபாயமுமில்லார். (ககஉ)

குழைக்குநேரென்சிலைநாகே னாடிச் செயல்கூறி
 யழைத்துவநதனமெனிலவெனத்திறத்தானும்
 பிழைக்குமாரியற்று வனெனத்துணிந்தனர்பெயர்த்தார்
 தழைத்தலைப்புலா னறும்வாய்ச்செய்யகட்சவர (ககக)

இது முதல் (உ) செய்யுள் இரவுக்குறி.

அன்னகாலையிலாயிரங்க திாச்சுடரரசன்
 மன்னுதிண்ணனென்ப்புறத்துலகெலாம்வழங்கப்
 பன்னுலேமெனப்போதல்போற்குடதிசைப்பராசை
 சென்னிவான்றொடுமலைமறைந்தானிருள்செறிய. (ககஉ)

அரவுமிழ்ந்தசெம்மணிக்கணமிமைத்தலினலரி
 யினாதினாக்கடன்மூழ்கியுங்கங்குலங்கில்லை
 யிருள்கெடச்சுடர்விரிதருவிலைவரம்பில்லா
 வருவமாமணிபலவுளவிடத்திரவுண்டோ. (ககக)

அண்ணலைக்கொடுக்கிலங்கினங்குறுகுதலஞ்சி
 லெண்ணுதிக்கணைதொடுத்தகடன்விலொடுமறந்துங்
 கண்ணிமைத்திலனாகியவைகறைகாறு
 மண்ணெழுப்புணாதோளனின்றானிறைமருங்கு. (ககஉ)

அன்பரன்பினுக்ககப்படுபேரருளாழிக்
 கின்பபூன்றிருவமுதமாக்கியவுனததெண்ணி
 வன்பெருஞ்சிலைத்தடக்கையான்வைகறைப்போது
 பொன்பரந்தொளிரமால்வணைச்சாசலிற்போந்தான. (ககரு)

சூரியனுதித்தல்.

வீட்டவாவுடையார்க்கருடருமொருவிமல
 னூட்டமாகியதான்கொளபுண்ணுற்றிடுநம்பி
 வேட்டமாடுதல்காணியவிரும்பிவந்தென்னக்
 கோட்டவார்தினாக்கடலெழுந்தான்சுடர்க்கோமான் (கஉசு)

இதுமுதல்(டு)செய்யுள்சிவகோசாரியார்மகிஷமகூதல,
 பொங்குவெஞ்சினப்புண்கமழ்வாளுகிச
 சிங்கமன்னானசெயனிர்கமற்றினிக
 கங்கைவாசடைக்கண்னுதமுத
 றங்குநெஞ்சத்தவன்செயல்சாற்றுவான். (கஉஎ)

அருளுமாறப்பொறையுமறிவொடு
 தெருளுநோனபுஞ்சிவனிடத்தன்பிளே
 டிருளிற்றீரவாவின்மைபுகல்வியு
 மருளின்மெய்ம்மையுமாணுருவாயினான். (கஉஅ)

வெறுப்பில்சந்தனமெய்யெலாய்ப்புகின்
 றிறப்பலின்பமியற்றுநர்தங்கணுங்
 கறுததெழுந்தெதிராகாயழற்பெயதுதுன்
 புறுத்துவார்கணுமொத்தவுளத்தினான். (கஉசு)

நீடுகார்க்குமுனீளறிவாள்விழி
 வாடுஞ்சிற்றிடைமாதர்கன்புல்லினு
 நாடுந்தன்னுளந்தாயெனநணனுவா
 னேயிம்பொன்னுமொருங்கானோக்குவான். (கஉ௦)

நசனூர்தம்மிணையடித்தாமரைப்
 பூசைசெய்தொழிலாப்பூண்டுசெய்திடு
 மாகைமேல்கொண்டராமனத்தான்சிவ
 கோசனென்னுங்குணப்பெருங்குன்றான். (கஉக)

இதுமுதல்(உ)செய்யுள்சிவகோசாரியார்பூசைக்குச்செல்லல்,
 இரவிகந்தெழுமுன்னமெழுந்துபோய்
 முரிதினாப்புணன்மூழ்கிவிதிமுறை
 வினாசெய்போதொடுமென்புனலுக்கொடு
 புரிசடைப்பிராற்பூசிப்பெய்தினான். (கஉஉ)

தலைமிசைத்திருமஞ்சனந்தாங்கு பு
மலாபெய்குடையுமேந்துபுலவயினை
விலகுமண்ணனனொமமவிளமப்பு
புலவனையன்றிருமுனபுபோயினான்.

(கநக)

இதுமுதல்(க)செய்யுள்சிவபெருமானுக்கு முன்சிந்தியவன்க
ளோக்கண்கிசிவகோசாரியாமனனொந்துவருந்துதல்.

தேன்குலதொடுசெவ்வழிவண்ணொர்
காங்கடுக்கையங்கண்ணியன்முன்பெலா
மூன்கிடத்தல்கண்ணொளநடுங்கியே
தான்குதிததயலோடினன்றழுவிலான்.

(கநச)

மேவார்வந்தடிபணியும்விண்ணோர்கண்முடிமணிக
ளோவாதுகிடந்தொளிருமுடையபிரான்றிருமுன்ன
ராவாலிக்கொகும்பாவமார்செய்தாதிதுசெய்யத
தேவாதிதேவனாதிருவுள்ளமிசைந்தாரோ.

(கநரு)

கொல்லாமையறியாமைக்குணமாகக்கொண்டொழுகும்
பொல்லாதசிலவேடப்புலனோயிதுசெய்வா
ரொல்லாதசெயலிதையன்புடையோர்களுக்கண்டக்கா
னில்லாமலிறந்திடுவாநிற்கினதென்கொடுவியேயேன்.

(கநசு)

இதுமுதல்(ச)செய்யுள்ஆலையத்தைக்காமயத்தால்குத்தி
செய்துபுசைமுடித்தல்.

என்றபலபலகறியினையிலானமுதிரங்கிக்
கன்றுமிடநிறைபூசாகாலமிகத்தாழ்க்கநா
னின்றதனாற்பயனென்னையெனநனைந்துபுலவெல்லாந்
துன்றமலகாலகலத்துடைத்தாப்பிரோதெளித்தான்.

(கநௌ)

பின்னரடைந்தலைபுரட்டும்பெருந்திர்த்தம்படிந்தாடிச்
சொன்னமறைமந்திரத்தாற்றாய்தன்மைகடிந்ததற்பின்
மன்னுமுருத்திரசமகநமகத்தால்வானவர்கோன்
சென்னிமிசைப்புனலாட்டித்திருமலாகொண்டருச்சித்தான்.

(கநௌ)

முன்னர்நின்றனகதலைமேன்முகிழ்த்திருகண்ணீர்பாயத்
துன்னியமெய்ம்மயிர்பொடிப்பச்சுடிசழல்வாய்ப்பட்டவடி
கென்னமனநனியுருகியிளகமிகநரத்தமும்ப
மன்னுமனனொடுசொமமறைக்கீதம்பாடினான்.

(கநகூ)

பற்பலகால்வலஞ்செய்துபணிந்தரிதுகீங்கிப்போய்ச்
சிப்பரனாடிமறவாச்சிந்தையன்றனனித்தடைந்தான்
முற்பகலேவெடர்களைற்றமுழுநேரனபாலவதரித்த
விற்படுகார்மழையனனவிடலேசெயல்விளம்புவாம். (சசு)

இதுமுதல்(உ)செய்யுள் திண்ணனார்வேட்டையாடிச்
சிவபெருமானைமுன்போற்பூசித்தநீங்காதுநின்றமை.

எழுவினங்கவற்றுதோளானேறுகாற்பன்றிசெல்லும்
வழியறிந்தொளிரின்றெய்துமான்றுயிலிடனறிந்து
குழைநெடுஞ்சிலையிப்பூட்டுகோலுடலுருவெய்து
முழுவலன்புடையானமுன்போலுறுசுவையமுதமைத்தான்.

பின்புகோற்றேனிரம்பப்பெய்துகொண்டிறைபசிக்கு
மென்பதாற்றான்றெடுத்தவேவெனவினாவிலேனடி
முன்புபோற்பூசைமுற்றிமுனீவிலின்னமுதருத்தி
பன்பினாற்கடலினன்னொருநீங்காதுநின்றான். (சசு 2)

திண்ணனார்செய்தியைநாகனுந்தத்தையுந்தெரிந்துவசப்படுத்த
தற்குமுடியாதுநீங்கினமை.

அந்தவேலையிலவிலோராலருட்பெற்றபுதல்கன்செய்தி
தந்தையந்தாயுக்கேட்டுத்தணிப்பருங்கலுழ்ச்சிகொண்டு
வந்துபற்பலதிறத்தால்வசிப்பவமவசமாகாஞ்ச்
சிந்தைநொக்தினியென்னென்றுசென்றனாமகனிற்றீர்ந்தே.

திண்ணனார்தாய்தந்தையர்வந்தமையறியாதுசிவபெருமா
னித்தத்தில்அன்புசெலுத்தியிருந்தமை.

அன்னவாடைந்தவாறுமகன்றதுமறியாதண்ண
றன்னொடுபிணித்தநெஞ்சிற்சுவரர்கோன்பகற்போதெல்லாங்
கொன்னவிலவில்கினீட்டங்கொன்றிறைக்கமுதருத்தித்
துன்னிருட்காலந்தஞ்சான்றொண்டிசெய்தொழுகாந்ற்ப (1)

சிவகோசாரியார்முன்போல்னைக்கண்டஞ்சிசுத்திசெய்து
பூசித்துத்துன்பத்திலாழ்ந்தமை

வழுவுறுமுனியும்வந்துவைகலுந்திருமுணுன்கண்
டமுதமுதிரங்கியேவெய்கற்றபுபுனிதஞ்செய்து
மழவிலையவற்பூசித்துமனந்துயர்க்கடலிழைத்தி
யொழுமிடமற்றவன்பாலுறுதுயரொழித்தல்வேண்டி. (சசு 3)

இதுமுதல்(அ)செய்யுள்சிவபெருமானுந்தாநாளீரவில்
சிவகோசாரியார்க்குத்திண்ணனாபெருமைகூறல.

கனகுலைந்தாவதன்கண்கனவிடைத்திருக்கானத்திச்
சமநானவந்துசொல்லுந்தவத்துறைபயின்றமேலோ
யிகுருநீநமமுன்கண்டதிறைச்சியெனறினையல்வாழி
யங்கதுநாமருந்துமருமபெறலமுதங்கண்டாய். (௧௪௬)

அதுநமக்கிடிலோன்செய்தியறைகுதுமம்மதெய்வ
நசிபலபடிந்துநோற்றுநவையிருனங்கனசெய்தும்
விதிபுறங்கண்டிபெற்றமெல்லெழின்மகன்மேறறாய்க்குப்
புதியவன்பெனைத்தனைத்தப்புண்ணியற்கென்மேலன்பு. (௧௪௭)

மற்றவன்செருப்புக்காலான்மணங்கமழ்நமதுசென்னி
யுற்றபூமாற்றுங்காலத்துடம்பெலாயாபொடிப்பச
சிற்றிளமகன்பூங்கையாற்றிருமுலைவருடப்பெற்ற
பெற்றதாயெனனெஞ்சமபெரிதுருகுதுமாலன்ப. (௧௪௮)

ஐந்தடர்முனிவநம்மேலவனுமிழ்கின்றதியாற்றுட்
டநதீராயினன்றேதாழ்சடைமுனிவராட்டி
நதுமந்திரநன்னீரினனியினிதெனலாமுண்ணின்
றுநதிமேலெழுந்துபொங்கியொழுகியபேரன்பாமால். (௧௪௯)

வள்ளுகிருமுலைகோன்றான்மாதவக்கிழவன்முன்னே
ரோளளியவாழ்த்துநாமமொராயிரமுரைத்துச்சாத்து
களளவீழ்மலரினனனாங்கழுத்துநவனைந்துருட்டி
மென்றொறுமயிர்க்குழந்தவீம்மலொமக்குநல்ல. (௧௫௦)

இந்திரன்முதலோர்செம்பொனெரிபணிங்கலத்திலேந்து
மந்தரவளையினாழிமதித்தவாரமுதமெல்லா
முந்துதன்வாய்ப்பெய்தாய்ந்தமுழுச்சுவைச்சூட்டிதைச்சி
வெந்திறற்றந்தபின்னரவேமபொடுகடுவுமான. (௧௫௧)

ஏசுதலிலாவறததோயெமங்கவனெமமுனின்று
மாசில்பேரன்பிடுனாடுவாய்திறந்துணைக்குஞ்சொற்போ
லாசகலறிவின்பிசகவைமபுலப்பவைவர்பாங்கு
காசறுசாமவேதகானமுமினியதன்றே. (௧௫௨)

அவன்மனநடக்குக்கோயிலகனுரைபலவுமோத்தா
மவன்முயறொழில்கனெல்லாமறத்தொழிலையமில்லை
யவனியில்காடிகின்றமன்பீரானையேவந்
தவனறியாதவண்ணமயலொளித்திருத்தியென்றான். (௧௫௩)

இதுமுதல்(௧௬)செய்யுள் ஆறாநாள்சிவபூசையின் கதை.
இன்னண்பலவுங்கூறியினித்துயரொழிதியென்று
பொன்னிறம்பழுத்தகொன்றைப்புதுநறுங்கண்ணிவேய்ந்த
சென்னியந்தணன்மறைந்தான்சிவகோசமுனியெழுந்து
முனைவன்கருணையாற்சொன்மொழிநீனைந்ததிகயிததே. (1)

ஞாயிறுகுணதுகுன்றநண்ணுதன்முன்னமேடோய்ப்
பாயிலுமுகரிநன்னீர்ப்படிந்துநீத்தியநரப்பி
யாயிரமபெயரினான்றனருசசனைமுடித்துமற்றத்
தூயநல்லிலங்கத்தின்பின்றோன்றிடாதொளித்திருந்தான். (2)

முனிவருமுன்னம்வேட்டமுன்னுபுசென்றவென்றிக்
குனிசிலமறவார்த்தாங்குங்கோமகண்வேட்டமாடிப்
புனிதனுக்கமுதங்கொணடுபொருககெனமீண்டானங்கட்
பனிதருதுன்பங்காட்டிமபற்பலநிமித்தங்கண்டான். (3)

வழியிடைநிமித்தமென்னமற்றியான்கண்டவெல்லாம்
பழிபடுநிமித்தமென்னையாங்குஞ்சோர்குருதிகாட்டி
கழிசுவையமுதமுததங்கண்மணியுயிரெனக்கா
மழுகனெம்பெருமானென்னுற்றனன்கொலோவறிததேற்றேன்.

எனமனங்கலங்கியொய்யென்றெறுழ்வலிக்கானைசெல்லச்
சினவிடைவலனுயர்த்தசெக்கிரஞ்சடைதுதற்கட்
புனிதன்மற்றவனன்பெல்லாம்புண்ணியமுனிக்குக்காட்ட
நீனைபுதன்வலக்கண்செம்புண்ணீருநரினாரன்கண்டான். (4)

காண்டலும்வாய்கீர்சிந்தக்கையிலூன்சிதறவம்புங்
கோண்டருசிலையுமீழக்குஞ்சிப்பூவிறையவாட்டி
நாண்டொடரற்றகாலையாடகப்பாவைபோலத்
தூண்டருதடந்தோட்கானைதுண்ணெனநிலத்துவீழ்தான். (5)

நெகிம்பொழுதுள்ளுயிர்ப்புநின்றயிருலந்தாரென்னக்
கிடந்துபின்கையாறெய்தக்கெடுநீனைவடைந்தெழுந்தே
யொடுங்கவிறயரானெஞ்சமுண்ணப்பட்டிருமேறுண்ட
மடங்கலேறென்னநமபிவாய்விட்டான்கண்ணீர்வார. (6)

முழுவலித்தடக்கையாற்றன்முகமெலாங்குருதிபொங்கி
யொழுதியவடித்துக்கொண்டாணுகண்ணீர்வெள்ளம்போர்த்த
வெழில்சுனிமார்புயிங்கவெற்றினான்றலையினக்கக்
கழிநுயர்க்கடலினுழந்தான்கல்லொடுமோதினாளுவ். (7)

இன்னணமுக்கலைவெள்ளத்திடையவனுலாவும்வேலை
முன்னவன்பின்னுமன்றான்முதிர்ந்தபேரன்புகாட்டச
செந்நிறக்குருகிமற்றைத்திருவிழியிலுஞ்சோலித்தா
னன்னதுமைந்தனாவவாகலிகுடித்ததன்றே. (௧௭௦)

எரிநிரயத்துணின்னுமேறுபுதுறக்கம்புக்கா
நெருவன்மற்றதனுட்பின்னுமவீழ்ந்தெனவுவதைமாறிக்
கரையிலாத்துன்பவெள்ளக்கடலினுளமுந்தியேங்கி
வரைபுணாதோளான்பின்னுமருந்துடைமையிறறெளிந்தான். ()

இன்னுமோர்கண்ணெனக்குண்டாதலினிதற்கஞ்செனென்
றன்னதுகளைந்தகாலையாயகண்ணறிதற்காகத
தன்னெருசெருப்புக்காலேத்தம்பிரான்கண்ணிலூன்றிப்
பின்னடிகளைகண்ணைத்தானபிரானதுபொருட்கலாற்றான். ()

திண்ணனார்க்குக்கண்ணப்பொன்னுநாமகரணமபெற்றமை.
மறைமொழிபிறந்ததம்வாய்மலர்திறந்தருட்பேராழி
யிறைவர்கண்ணப்பநிற்கெனமுக்கானமொழிந்துகொண்டே
கறையணற்கங்கணத்தகையினுற்பிடித்தாரசெய்கை
புறுநறைப்பொலம்பூமாரியுமபாமண்புனதயப்பெய்தார். (௧௭௩)
கண்ணப்பனாபுராசிவபெருமானைவணங்கசிவகோசாரியா
ருமவணங்கினமை.

சூன்றவர்பெருமான்கையிற்கூங்களைவிட்டெறிந்து
கன்றிளமடமானேந்துங்கண்ணுதலடிபழங்கஞ்சந
தன்றிலைபிசைபுனைந்தானசைவவைநிகளிறுமபூ
தொன்றியவுளத்தனாகியொருதனிமுதல்வறமுழந்தான். (௧௭௪)

சிவபெருமான்அவ்விருவனாயுந்திருவுருவிற்
கலந்துகொண்டமை
மைதுகழ்மணிமிடற்றுவார்சடையெம்பிரானந்
கைதவிலிராமிக்கருணைபங்கண்ணாடுகுகி
மெய்தழனவிவணின்னுவிரிவறமனமொடுக்கிச்
செய்தவர்தமக்குங்கிட்டாத்திருவுருக்கலந்துகொண்டான் ()
நூலாசிரியர்.

அற்றைநான்முதலாவையமண்ணல்கண்ணப்பவென்று
சொற்றதேதெயராச்சொல்லுஞ்சுடாமதிக்காந்தம்பேடர்
சிறிநிலைலார்முகத்தைத்திங்குளெனெருமுகஞ்ஞெண்ணீ
ருந்திருவிகளாய்த்தாமுமுயர்மலைகாலவற்கே. (௧௭௬)

என்னத்திங்ஙன்வேணிமறைத்தவிறைவான்றோய்
சென்னிக்குன்றவாழ்நர்களுக்கோமான்செயல்கூற
மன்னுட்களிகொண்டையவடித்தாமரைசூழிப்
பன்னற்கினியதோரகதையினனுமபர்க்கென்றான். (கஎஎ)

தீதறவுணாத்சனஞ்சிலைவல்கண்ணப்பன்
காதைநகர்நூர்கதைவீளமபுதும்
யாதவமனனமாந்தினிதுகேகலென
மாதவவடிவருள்வள்ளல்கூறுவான். (கஎஅ)

கண்ணப்பர்சரூக்க முற்றிற்று,
ஆததிருவிருத்தம-சுருடு.

நக்கீரர்சரூக்கம்.

இதுமுதல்(உ)செய்யுள் பாண்டநாட்டுச்சிறப்பு.

அமுதுறழ்தமிழொண்முத்தமைய்சந்தனமெல்வாசங்
கமழ்சுளிர்ந்தெனறலெனறுகரையருழ்பொருள்படாம [த்
லிமிழ்கடல்வளைப்பெலாந்தோனறென்பொருள்படுநாடெள்ளி
தமிழ்முதல்பிறக்குநாடாய்ததயங்குமாற்பாண்டிநாடு. (க)

மலை

தன்கால்சுமக்குமுறுப்பிலான்றனேவலரானிலைகலங்கிப்
பொன்காறிதலைமுலைமடவார்ப்பொருத்துதுணையாமாநிலத்து
வன்காறரியாதுழல்வாணாததலையாற்சுமக்குமலையைநகு
மின்கார்மழைதோய்முடிமலயவிலங்கலுடைத்தத்திருநாடு.

(இ-ள்) தன்காலினாற்சுமக்கப்பட்ட அனங்கனாகிய மன்மத
னது-பாணமாகியமலாகனாற்றமதுநிலைகலங்கியசந்தரமூர்த்திநா
யனா - பொன்னொளியைவீசுகின்றதேதமல்படர்ந்ததனங்களை
யுடைய பரவைநாச்சிபார் சங்கிலிநாச்சியானென்னுமிருவரிடத்
தும்-சேர்க்குந்தாநாக-பெரியபூமியின்கண்வலியகால்தங்காமலு
ழன்றவாகியசிவபெருமானை - முடியினாற்சுமக்கின்றகைலைமலை
யைப்பழிக்கும்-மின்னலையுடையகரியமேகக்கள்புகுகின்றசிகரத்
தையுடையபொதியமலையைஅப்பாண்டிநாடுடையது-ஏ-று. (உ)

நதி.

வானோமுதஞ்சாபத்தான்மண்ணிற்புனலாயொழுகியது
தானோநிலத்தினியல்பாற்றன்றன்மைதிரியாவரமபெற்ற
மானீரோமற்றிதுவென்னமதுரங்குடிக்கொண்டெஞ்ஞான்று
மாளுதொழுகும்பொருணையாற்றரசுமுடைத்தத்திருநாடு. (ஈ)

குறிஞ்சிநவசகிறப்பு.

கறங்குபன்மணியருவியைததுளியொடுகலந்து
ந்நககொண்மாணிசேணிடைச்சிதறிடநெடுநகைப்
பிறங்குவெண்பிறைகட்கோட்டிபாணைகண்மதப்டெருநீ
ரிநங்குமாழகத்தேதற்பனகுறிஞ்சியினிடங்கள். (சு)

இதுமுதல் (௭) செய்யுள்முலைநவசகிறப்பு.

கொன்றைபூததுழைதன்னிடங்கொண்டுகூர்ங்கோட்டு
வென்றியேறுபெற்றண்டனாத்தாங்குபுவியா
தென்றுமயாறுதன்றிலக்கொடுமுககணெம்மிறைபோற்
றுன்றுபல்பசுச்சேரிடமாய்முல்லைதோன்றும். (ரு)

குழலிளேசையுந்தயர்கடையொலியுநகொல்லேறு
தழுவுமாப்புமானிணாமணியரவமுநதண்ணென்
செழுமலர்க்கொன்றைபடுசுருமபிசையுமவெஞ்சினத்த
மழவிடைக்குலம்வாய்விடுமுக்குமாறு. (சு)

போர்விடைக்குலமுயர்ந்தெழுபற்றுமண்சிதற்க்
கூர்மருபிளற்குத்ததுபுதுகளைழக்குளமபா
லாரழறசினத்தொடர்நலநொட்டிமிலசைய
மழரிவாய்விடுமுக்கம்விண்ணேற்றெருடுமுரணும். (எ)

இதுமுதல் (௭) செய்யுள்மருதநவசகிறப்பு.

தாமனாகுவளையாம்பல்சக்குசைவலயின்ன
மாமைவண்டாரம்பகனெனல்கமுகமென்றவைந்நைந்து
காமருமருதமாதாகவினுற்ப்பமைப்போனவ்வத்
தோமினமாதிரிகையெல்லாந்தொகுத்ததோரிடத்தையொக்கும்.

அன்னமந்நலாரணிநடைகற்கவேட்டையார்
பின்னுழன்றுழன்றடிசிலந்தும்பெருமையினான்
மன்னுமெய்விளர்த்ததுபெறநதத்தினுட்பதம
மென்னுமாதனத்திடைந்நுந்திருந்தவமியற்றும். (சு)

கழனிபுட்புகுந்தறுவலிப்பகட்டினேர்கடவி
யுமுநரோசையால்வெரீஇயெழுந்தும்பரிந்பற்கு
மழகின்மென்சிறையோதிமத்தணிசிறையடித்த
வொழுதுவான்கண்கவெண்டினாயெறிந்திடலொக்கும். (சு)

சேல்களுண்டகடார்த்தியமென்சிறைச்செய்ய
காலவோதிமஞ்சிறுதிரையசைக்குமென்காலக்
கோலகாண்மலர்ச்சேக்கையிற்பெடைதழீஇக்கொண்டு
சாறுபூவண்டிசைகேட்டுநங்குவமலர்த்தடங்கள். (சு)

மாமலர்க்கணையோன்சிலையாயிர்வருத்து
நீமையின்பயனுறலெனமன்னாறசெய்ய
காமர்தீங்கருமபாலையாடப்படுகவ்வை
தாமயற்கணெற்போர்கடாவிடுமொலிதாழ்க்கும். (௩௨)

யாமுழுத்தியர்காற்கணையாயிழிபெய்தத்
தாமுலேதத்தமிடறறெடுந்காததுயர்சருகஞ்ச்
சாமுருக்குதுமேனத்தென்கினகாய்விழததாககிக்
காமாநாகினங்கமுல்கொடிப்பனவராற்கணக்கள். (௩௩)

வகாகளொப்பனபோரொழுக்கியபுரிவனாயி
னருவியொப்பனசுற்றுபாகடுபுனைபயனைசூழ்
கருமுகிற்சுலமொப்பனதீங்குழைகருமப்பின
றிளவற்றினைச்சூழ்தகாடொப்பனசெறிந்து. (௩௪)

நீரந்தமஞ்சள்கள்வாழையின்சூலெதொடுநெடிய
வரம்பைபாழைலாய்கச்சூடுகழிற்சூலையினையடுக்கு
முரிஞ்சுமற்றவைசெய்கின்றெனசூலையயவ்வுயாத
குருமபெட்டிலேததாழைதைவருமுகிற்குலத்தை. (௩௫)

கருந்தின்கோட்டனகுவிமுலேசெய்யகட்காரா
னிருந்தண்பன்மலரிலஞ்சிபுண்டேய்த்தகிடுமிளைஞர்
பெருந்தண்மாம்பழமெறிகருப்பின்சுணில்பிறகு
சுருப்புண்டாமணாததததுலீழ்த்தனக்குழாந்துரக்கும். (௩௬)

நெய்தனிலச்சிறப்பு.

குளிக்கொண்முத்தொடுமுகையிறசெய்சிற்றிலிற்குழிசி
வளையுமிப்பியுநகொண்டனத்தாவிமேல்வயங்கு
மொளிகொள்செந்துகிர்ப்பாவையையிருத்திமற்றுள்ளங்
களிகொள்பேதையராடுவபுன்னையகாளல். (௩௭)

இதுமுதல்(௩௮)செய்யுளதினையக்கம்.

ஒழுகுதீம்புனற்கொழுங்கயலொடுவரால்நொடுத்துக்
கழியுதுண்ணிடைக்கொடிச்சியர்கொடிச்சியர்கையிற்
பழுதிலின்சுலைக்குறிஞ்சித்தேன்குடர்கொழுகம்பொற்
குழைகடந்தகட்கடைச்சியர்கடைச்சியர்கொள்வார். (௩௮)

முருந்தெயிற்றியொயிற்றியர்கருகமுழன்முல்லை
யரும்புலிழந்தபூமுடிப்பர்கணணிமுலையாகும்
பெருங்குடத்தியர்குடத்தியர்பிறங்குகோங்கருப்பு
விரிந்தபூவினுட்பொற்றுக்கள்பூசுவர்மெய்யில். (௩௯)

கொம்பரொத்தசிற்றிடையுழத்தியர்கள் கட்கொண்டு
பம்பரத்தியலாடவர்மனம்படப்பரந்த
சம்பரத்தியமூலைப்பரத்தியர்தளர்மருங்கு
லம்பரத்தியர்பரத்தியர்விலைமுத்தமளப்பார். (௨௦)

இதுமுதல் (௮)செய்யுள்மதுரைமாநகரின்கிறப்பு.

இன்னதன்மையவளங்கெழுபாண்டிநாடுன்னு
மன்னமன்னவடிருமுகமண்டலமாகி
மன்னும்விண்ணவர்பொன்னகரத்தினைமறுக்கும்
பொன்னினன்மணிமாமதினமதுரையப்புரமே. (௨௧)

தேடிநான்முகன்செங்கண்மால்காண்கிலான்றிற்கள்
சூடினாடியார்மனத்தான்மறைத்தொகுதி
பாடினாளுளாறுபத்துநாலாட
லாடினாதினெனினதன்பெருமையாரறைவார். (௨௨)

வைகநதிரும்-திருடியாலேநதிரும்.

மொய்வம்பார்மலர்மிகநனிபேர்த்திசைமுழுதுஞ்
செய்வண்டார்த்திடவொழுதும்வகைவிண்செல்லு
மைவந்தாடொளிர்மணிசெய்பொன்மாடமாமதுரை
தெய்வஞ்சாத்தியபன்மலர்மாலையிற்றிகழும். (௨௩)

நிலைபெயர்ந்தயல்செல்கலாத்தாரகைநிரையி
னிலகிவம்பல்ரிவையங்காவகையென்னென்
றலகில்லிம்மிதமுறச்செயுமந்தரத்தகடு
தலையுரிஞ்சுயர்கோபுரத்துறுசுடர்ச்சாலம். (௨௪)

அங்கண்மாடத்தின்மேற்பயின்மடந்தையானம்வான்
கங்கையங்கமலத்திரள்வளையவூண்சுருதிப்
பொங்குமாசையிற்புகவதிஹுமனமிவைக
டங்கடொல்குலமன்மையிற்றனித்தனியிரியும். (௨௫)

மெலிதுசுப்பினூர்களிமயின்மாடத்தின்மேற்றந்
நலிபகைப்பெரும்பாம்புகள்வைகலுநடுங்க
வுலவலாலிருசுடர்களுநனியுளமுவந்து
மலிபொன்மாடத்திற்றமகதிரவேறுருவழங்கும். (௨௬)

விண்டொடர்ந்தவேரங்கடம்மேற்புறத்தாடும்
பண்டருங்குதலைப்பசுங்கிகடம்பனைத்தோட்
டொண்டைவாயினர்விழைதலிற்பிடித்திடத்தொடரும்
வண்டிபூங்கண்ணிவிஞ்சையர்குழ்தரவயங்கும். (௨௭)

விண்ணகட்டினைத்தொடுமுடியேறுதல்வேட்ட
வெண்ணிறப்புறப்பறந்தருகேசெலவிளங்கு
மண்ணுறுததியசெம்மமணிகேரமாமலரி
ஞெண்ணிறத்தனந்தேடழற்றாணுவையொக்கும். (௨௮)

நெடியவெண்சுதைமாடத்தின்விரிந்தவெண்ணிலவும்
கடவுள்வான்கங்கைவெள்ளமும்வேற்றுமைகாணப்
பகெலாமையிற்கங்கைவேட்டெய்தியபரிதி
வடிவமென்சிறைப்புட்களோடன்னங்கண்மருளும். (௨௯)

இருவிசம்புதோய்மாடமேற்சுருங்கையிலிருந்து
திருவிளங்குமாநகரணிபார்த்திடுஞ்செய்ய
வரிநெடுங்கணர்தோட்கிளிகொத்தலின்வளர்ந்த
வுருவிளங்கமுகிள்குலைசெழும்பழமுதிர்க்கும். (௩௦)

இதுமுதல்(௨௨)செய்யுள்வங்கியசூடாமணியென்னும்
டாண்டியராசன்சிறப்பு.

இனையவாம்பெருவளம்பலசிறந்தவ்வண்ணையி
லனகமாநகர்வெண்குடைச்செய்யகோலரசன்
புனிதவானவன்றலைக்கொளத்திங்களையுத்தே
டனதுதொல்குலவிளக்கமோர்வழுதிடைந்தாரான். (௩௧)

நடுக்குஞ்சரதனமாமுடிநாகத்திறைவனவாழ்
வெடுக்குஞ்சரவணமைந்தனெடினைவான்முகப்புக்கார
முடுக்குஞ்சரமலையான்மலையுறழ்தேர்பலவுடையான்
னெடுக்குஞ்சரமழையாற்பகைசுடுதீப்பலவவித்தான்.

(இ-ள்)கூட்டமாகியஅரதனங்களைப்பதித்தபெரியமுடியை
யுடையவிண்ணுலகத்திற்கிறைவனாகியஇந்திரனுடையவாழ்வுக
ளனைத்தையும்காத்தருளியமுருகக்கடவுளோடுஒப்பவன்-முகத்
திலே புள்ளிகளாகிய நகூத்திரங்களைப்பெற்ற யானைமலையையு
டையவன்-மலைகளையொத்தபற்பலவாகியதேர்களையுடையவன்-
பிரயோகிக்கப்படுகின்ற பாணங்களாகிய மழையினால் பலபகைக
ளாகியசுடுகின்றநெருப்பைத்தணித்தவன், என்று (௩௨)

வனாயாகத்தான்வளர்தோளான்செவ்
வனாயாகத்தான்மதிபோல்குடையா
னரிமானையாரணியேந்தல்பெறு
வரிமானையாரலர்மலையினான்,

(இ-ள்) மலையைப்போலும்வனரான்நற்புயங்களை யுடைய வன் - உத்தமவிலக்கணமாகியசிவந்தமூன்றுவரியையுடையமார பையுடையவன் - சிங்கவறுபோன்ற ஆரசாகளுக்கு அழகியதலை வன் - வண்டிகன்மயக்கத்தை விளைக்குமதேனைப்பெற்றுஉண்கி ன்றமலாகளாறறொடுக்கப்பட்டமாலையையுடையவன். எ-று. (௩௩)

மாமாலேவண் பெண்ணின்வகைபூம்நதுழாய்மலை
மாமாலேவண் பெண்ணிமதிக்கொருமூன்றுமெய்த
காமாரியீகைப்புங்முனமறவாக்கருத்தினனீங்
காமாரியீகைப்புங்கரதலத்தான்கடற்படையான்.

(இ-ள்) கரியவண்டிகன்ஒழுங்குபெற்றின்றுபண்ணின்விசற் பங்களைப்பாடுகின்றதுளசிமாலையையணிந்தபெருமைபொருந்திய விடிகுணுமூர்த்தியை அம்பாகசெய்துஒருமும்மதிக்களையும்அழி த்தசிவபெருமானது பொன்மயமாகியமலாபோலுந்திருவடிக்கோ மறவாதஉளளத்தையுடையவன் - (கைமாறுகருநாது) நீக்கமின் றிப்பொழிகின்றமேகத்தையொத்த கொடையையுடையபொலி வாகியகைததலத்தையுடையவன்-சமுத்திரமபோலுமசேனைகளை யுடையவன்-எ-று. (௩௪)

புயவலி-நாவு-மார்பு.

ஆடலத்திருவொடுந்லமகன் விளையாடு
நீய்செய்குணறமாந்தடந்தேளாளினுனிவவும்
பாடனங்கையாடரங்கமாநாவினன்பதும்
வீரடுதுண்ணிடைமடந்தையதாணியாமார்பன்.

மறையவர்க்குத்தானம்.

கலசயோனியாமுனிவரன்குடித்தவக்காரீகோ
ளிலபெரும்புனன்மறிந்தும்விட்டானென்பரதுபொய்
புலமையந்தணர்பெறத்தருபொருளொடப்பொன்மா
மலையனன்பொழிதானாரீநிறைந்தன்றுமன்தோ.

பொய்புகல்சல்-ஒருபொருளை ஏற்றல்

தினாநெடுங்கடற்றூனையவ் ரசாகோனசெந்நா
வரிநெடுங்கணர்புலவியாற்பொய்ம்மையும்றியும்
பெரியவந்தணர்மந்திரசேடையாற்பிறநகு
மெரிமணிப்பொலந்தொடிக்கைகளேற்றலுமறியும்.

கீர்த்தி

உலவிலண்டமாம்புதநுஆற்றிருந்தொழுகு
மலரினோன்வனைபொற்குடநிறைந்துமேல்வழியப்
புலவராமெகினக்குழாநனிதவப்புரியு
நிலவதன்பெரும்புகழெனும்பாலினுனிதைத்தான்.

பிரதாபம் ஆஃதாவது பிரகாசம்

தினையகன்கடலிடததுறந்துகிர்க்கொடிசேண்டோய்
வரைகளுக்கொளிரசெந்நத்தாதுமாதுமததெண்
கரிகளுக்கெழிற்சித்துமமாகுமங்குழற்கா
லரசாதபிராணநனதடற்றோன்றோளியன்றே

(௩௬)

கொலை

வெற்றிவேற்படையவன்பிரதாபமாம்வெய்யோ
னுற்றவார்திராப்பெரும்புனற்குவலயமுலப்ப
மற்றவன்றரியாவசையிருளொடுவயங்கும்
பற்றுதிக்கதிாச்சுடரொடுமறுதலைப்பட்டி

(௪௦)

தனதுஆளுகையின்எல்லை.

இத்தகைப்பெரும்பெயர்முடிவேந்தாகோனிலங்கு
ந்ததிலத்தனிகதுவிகையானிலமெலாநீற்றி
மெய்த்தசெய்யகோறடையறநடைய்த்திசைமேவு
மத்தவாரணமுகங்குளிற்கயற்பொறிவரைந்து.

(௪௧)

வேற்றரசர்திறையாளித்தல்.

குருமணிக் குவால்பொற்குவைவிலையிலபூண்குவவு
முரணமணிப்பொலந்தோத்திரணயனததினுமுந்தும்
பரியணிக் குழம்பிணறமருப்பாங்கவுட்பருடததா,
ளருவகைக்களிற்றினத்திறையரசர்களாகக.

(௪௨)

இதுமுதல்(௩)செய்யுள்மந்திரிகள்-சங்கப்புலவர்கள்கிறப்பு.

வெளிநினுண்புலமன்கிரிக்கிளை யொடுமேவி
யளவில்போகந்தய்த்தினிதுவீற்றிருந்தனனநா
ணெளிதிராக்கடலுலசெலாந்தமபுகழ்நீஇய
தளர்வில்சேள்விநக்கீரனாழ்வலியசான்றோர்.

(௪௩)

அன்பொண்ணியவெண்ணியாங்கநீலையளிக்கும்
பின்புதாழ்சடைப்பெருந்தகையருளிநாற்பெற்ற
பொன்பிறங்கியசெய்வதப்பலகைதாபுலமை
வன்பறிந்திடந்தரவதிலிருந்துளமகிழ்ந்து.

(௪௪)

யாக்கைபெற்றவர்க்குறுதியாமறம்பொருளினப்பம்
போக்கினுண்பொருளிலிறப்புதுமொழிபுணர்த்துத்
துக்கினம்பலபலபுணந்தெறிகொசுருட்டு
மாக்கருங்கடலுலகிடைத்தமிழினைஉளர்த்தே.

(௪௫)

சிவபெருமான்சங்கப்புலவருள் ஒருவராயமர்ந்தமை.

வெள்ளைத்தாமரைச்செல்விதன்பெண்மையைவிடுத்திட்
டெள்ளற்பாடிவாணுருவெடுத்தெனமுடியேந்தும்
பிள்ளைப்பாண்டியானறமிழொருநாப்பெருஞ்சீர்
வள்ளற்பாண்டியற்காருயிததூணைவராய்வாழ்ந்தார். (சக)

இதுமுதல்(ச)செய்யுள்கதை.

இன்னவாறவர்வாழுகாளார்பகலெரிகான்
மின்னுவாட்டடைச்சேல்வலையுயர்த்ததார்பேந்தன்
பொன்னின்மாடத்தின்மேனிலைக்குழையடர்நூக்க
ணன்னமன்னவளோடிகுனிதேறினனமர்ந்தான். (சஎ)

ஆயகாலையின்மந்தமாருதத்தொடுமரிக்கண்
வேயைவென்றதொளணங்கின்வார்குழன்மணம்வீசச்
சேயனாக்குவிழுமிழைசெய்யவாய்தேவி
மாயிருங்குழலின்மணமாமெனமதித்தான். (சஅ)

மதித்தகாவலனதுமனங்கொண்டுதன்மனத்திற்
றதைத்தநுண்பொருடரொருசெய்யுள்செய்யுலவ
ரிதைக்கொள்கென்றுபொன்னாயிரமொருகிழியியற்றி
யதைப்பொற்சங்கமண்டபத்தின்முற்றாககினனன்றே. (சக)

புலவரயாவருந்தாங்கண்டவாறுபாப்பினைந்து
தலைவன்முன்புபோய்ச்சாற்றியவனைததையுந்தண்டார்
மலைகொடோளினன்மறுத்தலின்வறிதகன்றனரவ்
விலகுபொற்கிழியிருந்ததங்கறுப்பவரின்று. (ரு)

இதுமுதல்(எ)செய்யுள்பஞ்சகாலச்சிறப்பு.

காலமங்கதிலுரோணியிற்கரியவன்புகுத
வாலவெவ்வரவெடுத்தலீருவாவினுமழன்று
கோலவெஞ்சுடர்தண்கடரிதண்டமவாய்க்கொள்ள
ஞாலமந்தனும்கெவள்ளியுமிகல்படநடந்தார். (ருக)

காலதண்பனிசொரிதலுநண்பகற்கால
லைவான்புதைமுகிலனபெய்வபோனின்ற
மாலேதான்றுமுன்பலர்தலைவான்புகுலியது
பொல்கீங்கலுநிகழ்த்தனமழைவளம்பொன்ற. (ருஉ)

பெயல்வறந்தபைங்குழெலாம்பீளொடுகரிந்த
பயம்வறந்தனமரங்களுமலைகளும்பணிநீர்க்
கயம்வறந்தனகளிளியுமபெண்ணைபுங்கதிரின்
வெயிலின்வெந்துதம்பகமைபோயுலர்ந்தனமிகவும். (௫௭)

உண்பதிற்பனநனிமிகக்குறைந்தனவொருங்கு
வெண்கலங்களுமவெள்ளியுஞ்செம்பொனும்விளங்கு
மண்கொளொனபதுவனையநன்மணிகளுமலிந்த
வெண்பதம்பெறலரியதாயிற்றுமன்யார்க்கும். (௫௮)

நீநீந்தீப்பசியாற்குடர்கொளுந்தியநிலத்தோ
ரோடுந்தின்கலவடகுதின்றனர்நிலனகழந்து
வாடும்பல்வனகக்கந்தமுந்தின்றனர்ம்கம்ள்
காடுங்குன்றமுநிரம்பினர்திண்பனகருதி. (௫௯)

சிறுவர்கையுண்தாயர்தாம்பறித்தனர்தின்றார்
முறுகுதீப்பசிபொறுக்கலாற்றம்ககளுமுதலா
வுறுபசந்தசையாவையுந்தினைனஞ்சலத்த
தறைபழஞ்சொலைப்புதுக்கினர்மானமாண்பற்றார். (௬௦)

வழியெங்கும்பிணமிடறுமிவவார்கடற்கப்பாற்
பொழிவினகணனுமுற்றலாயதுநாற்றநீள்போழ்வாய்
முறைவெங்குறையிருண்டறவெறுத்ததுமுள்வாய்க்
சுமுருங்காக்கையுஞ்மலியுநிகளுங்களித்த. (௬௧)

இதுமுதல்(௬௨)செய்யுள்கதை.

சிலர்பிழைத்தவவ்வற்கடத்திறையையர்ச்சிக்குந்
தலைமைபெற்றபன்றருமியென்பவனுடறளர்ந்திங்
கிலையுயிரக்கரணினிநடந்தெத்திசையேனு
மலிவிலைத்துநாடெய்துவமெனமனம்வலித்தான். (௬௨)

கோயில்சென்றடைந்தருட்பெருங்கடலினைக்குறுகித்
தாயிலன்புடையாயிவனுநிலினிச்சாவேன்
நேயமுய்வதற்கேற்றதுபுகுந்துநீஇச்செழுநை
யாயபின்பிவணடைகுவவெனத்தொழுதழுதான். (௬௩)

குழவியந்திங்களவேணிக்குரிசின்மற்றதனைக்கேளா
வழுதகங்குழையல்வாழியன்பவொன்றறைவல்கேட்டி
வழுதிதுக்கினனோர்பாத்தன்மனங்கொளவுரைத்தோர்க்கென்று
பியதாயிரம்பொன்சங்கக்கிளர்மணிமண்டபத்தே. (௬௪)

அங்கதையிப்பாவேந்தற்கறைந்தனைபெறுதியென்று
கொங்குதேர்வாழ்க்கையென்னுங்கொதிறாககீந்துவிட்டான்
பொங்கியகளிப்பினுனும்போய்ததொடாபமுதந்தன்னைத்
திங்களவெண்ணுடையினுன்றன்செவிப்புலத்தூற்றினுஞல். (1)

மற்றதுகேட்டுத்திங்கண்ருகன்றானினைந்தவண்ணஞ்
சொற்றலினினிதுநந்துதொகுசங்கத்தவாபாற்போயிப்
பொற்றபாட்டிசையென்றானபொருக்கெனததருமிசென்று
கற்றவரவைமுனசொனஞகவிகள்கேட்டலுமுவந்தார். (௨௨)

ஆங்கவந்தம்முட்கீரனருமபெற்றகல்விச்செல்வந்
தோங்கியதருக்கினுவிவ்வுரைத்தபாக்குற்றமென்றான்
ருகியவுகைசின்கிததருமிதானறனைவிற்போந்து
தேங்கமழ்க்கென்கவேணிசெவ்வவஞ்சுதனைச்சொன்னான். (2)

கேட்டலுமங்கையற்கட்கினியுழ்க்கினிபங்கன்
பாட்டியற்புலனாகிப்பாலர்தமபாற்போயெங்
கோட்டமில்லவிகசுக்கூர்நாகுறினரியாவொன்றா
னாட்டியபுழக்கூர்நானெனததருமிச்சொன்னான். (௩௩)

சொல்லலுங்குற்றயாதுசொல்லெனக்கென்கணல்லர்
சில்லிருக்குழற்குநாற்றஞ்செயற்கையனறிபாகையுண்டோ
யில்லதுகூறல்நன்றறிதுகுற்றமென்றானானன்
மல்லல்விண்மகளிர்கூந்தனமணமியல்புனரோவென்றான். (4)

என்றலுமரமபயர்க்குமிருங்குமுனறியநாற்ற
மின்றெனவுரைத்தனைபளிற்றையென்றலகமேத்துங்
குன்றிறையந்தசெவ்விகூந்தலெற்றெனருணகீரன்
நன்றனித்தருக்காலமைதனதுகூந்தலுமற்றென்றான். (௫௫)

ஏற்றினுனெற்றிககண்னுமெரிமருள்சடையுங்காட்ட
மாற்றருபுருட்சியாண்கண்டுவெலாங்காட்டினுஞ் [ண்டாங்
சாற்றியசெய்யுள்குற்றஞ்சடைகொண்டுவெருட்டல்வேவான்.
தோற்றிலனிதனுக்கெனருன்றோலெவ்வான்வெருண்டுகொல்

எம்மொடுமுரணிவானோரயிமயமால்வண்ப்பூங்கொம்பின்
மைம்மலிமறைசொல்லாளுமணங்கமழ்குழல்பழித்த
செம்மைகொளறிவிலாய்கீதீர்ப்பருங்குட்டகோட்கொண்
டிம்மைமயிலைவென்றானிப்பநக்கீரனஞ்சி. (௬௮)

நக்கீரச்சுருக்கம்.

முழுமெயும்பணித்திரங்கிமுருகலர்கமலம்வென்ற
கழலடிவீழ்ந்திறைஞ்சிககருணையுடையெயந்தா
யழிபுடைநாயினனேனிலங்கறிவிலாதுசெய்த
பிழைபொறுத்தருளிச்சாப்பப்பணிகெடவருளவாயென்றான். ()

என்றலுங்கருணைவள்ளலெரிசினந்தணிந்துகீர
சென்றநீயிணைகாணிற்றீருமிக்கொடுநாயென்று
குன்றுறழ்புரிசைவிண்டோய்கோயிலிற்புகுந்தொளித்தான்
மென்றலம்பொதியவெற்பிறமெனனனர்கோனத்சயித்தானா. ()

இதுமுதல் (௨௫) செய்யுள் பஞ்சகாலத்தெளிவும்
நக்கீரர்சங்கத்தினின்றுநீங்கிககைலைச்சேகுதல்.

பொற்குவைதருமியேற்றுப்பொலிந்தினிதிருந்தானவெய்ய
வறகடந்தீரெவையுமழைவளஞ்சுரந்ததிப்பாற
சிற்குணைநந்திசாபத்தீப்பிணியுடலம்போர்ப்ப
நற்கவினிகந்துகீரகாவலன்சின்தசெய்வான். (௭௧)

விரனினாயமுகினைத்துவீழ்ந்துகால்குறையாமுன்ன
மிருகையுமவீரல்குறைந்திட்டெரிபுகுதுபொவ்வாமு
னுருவினுண்புழக்கள்சொரவொழுகுசீநாறச்சேணில
வருதல்கண்டவருமிழ்துவழிவிவகினாசெல்லாமுன. (௭௨)

பலப்பலநாடிற்றதுபடரொளிக்கயிலையென்னு
முலப்பில்குனறெய்தியிந்தோயொழிக்குவமெனத்துணிந்தான்
விலக்கருகண்பிணைவிட்டகற்றுகருஞ்சுங்
கலக்கமுற்றமுதிருவகிக்ககாயிலபேரஞ்ஞளாழ்த்தான். (௭௩)

தடையில்பேரறிஞாதமமைத்தணித்தனிவிளித்ததுமமோ
டுடனுறைவாழ்வுநகுமொருபெருமபாவியேனை
மடனறுநமரகாணாமறவனமினென்றுதன்மெய்ப்
படுபிணினோககிமாபமபடததழுவாதுந்நான். (௭௪)

நாவலரதையறிநதுநண்ணிமாரபிறகப்புல்லி
யோவில்கண்ணருவிபாயவுளாகுழைந்தழநுநல்லோய்
மேவருநின்னைததுவெறுவியமிருப்பந்நற
வாவல்லவல்லினைமுளர்யாமல்லவிலவசத்தியாரோ. (௭௫)

என்றனிரங்கமேலோனெதிர்த்தழிஇச்சமுவியாறிக்
குன்றனாசிறியற்காகக்குழைந்தழறமியேனசெல்லல்
பொன்றலினட்பிணுக்குப்புணாபொடுபழக்கல்வேண்டா
நன்றகல்லுணர்ச்சிதானேந்நைக்குமென்றுணாதநல்லோ. (௭௬)

என்றபு. சிறத்தாற்கூறியீணையிலானரிதின்கிச்
சென்றனன்புலவர்கண் ணுஞ்சிந்தையுந்தொடர்ந்துசெல்லத்
தன்றினைக்கையான்மோதிததான்றியங்குலையுதிர்க்கு
மன்றலம்புதுநீர்வைவைகவடகடைகடந்துமன்றே. (௭௭)

என்றினிமதுகாகாண்பேமெம்பகல்சவுந்தோசன்
றன்றிருவடிகள்காண்பேந்தாயெயெஞ்ஞான்றுகாண்பேம்
வென்றிவேற்றருமேவந்தாவேந்தனையெனஞட்காண்பே [ம்.
மொன்றுயிர்த்துணையாஞ்சங்கததுறவையெப்பொழுதுகாண்பே

நுணங்குமாணறிவின்மிக்கநூல்வலார்மறப்பர்கொல்லோ
பாணங்குதேதர்த்தானைமன்னாமணிமுடியுழுகழற்கா
லணங்குடையரிமான்றுப்பினரசர்கோனினையான்கொல்லோ
விணங்குநூற்புலவர்நாற்பாநெழுமொன்றுணாக்குங்கொல்லோ.

இனித்தமிழினிமையாவர்க்கெடுத்திசைத்திடுவென்றே
வெண்ப்பலபலவுமெண்ணியினைந்துவெஞ்சுறமிற்றந்து
புன்றற்றிருநாடுபுக்குப்பொருத்திணைப்பெண்ணைநாடு
தனைக்கடந்தந்தண் பாலித்தண்ணைடைகண்டுசென்றான். (௮௦)

அரவணைச்செல்லன்வாமுமந்தமிழ்நலத்தினெல்லைத்
"திருமலைகண்டிகண்டோசெறிவினைததொடரறுகும்
புருவனாகண்டிறைஞ்சிப்பிறங்குவெள்ளருவிதாமும்
பொருவருமேமகூடப்பொருப்பினையினிதுகண்டான். (௮௧)

அருணெடுங்கடலாநந்தியடிகள்வந்தவதரித்து
முன்னுறசமணகுறம்புமுருக்குபுசைவமென்னுந்
திருந்லமுழுதுமாண்டிசெலவமோடினிதிருந்த
பொருவில்லகல்பாணமென்னுமபொன்மதினகரங்கண்டான். (௮௨)

உணாபெயர்பலதேயங்கனொருபொழுதிருந்தவ்யூர்பின்
னொருபொழுதிராமந்தென்றேறியொளிவனைமணிகொழிக்கு
மினைதினைக்கையையடியிறந்தவர்பிறவாவின்பந்
தருதிருக்கரிசைஞ்சித்தடவனாநாடுபுக்கான். (௮௩)

கண் ணுதறிருக்கேதாரங்கண்டுதண்பணிபுதைத்த
வண்ணகடணவகோட்கிவியனெடுங்குன்றத்தாறவ்
வண்ணநளருளாஞ்பேரற்றலாற்சென்றானனேற்ற
பண்ணுமாதமக்குஞ்சேறற்பாலவேபணிமாக்குன்றம். (௮௪)

மடங்கலென்கு முறைபன்றிவாரணமுளவுள்ளிட்ட
கொடுஞ்சினமாரமுன்குணைமுன்குசெறிமுட்காடு
முட்புறப்பணிநுத்தவுள்ளங்காலவெள்ளென்பாகந்
கடந்துசெல்லழிககண்டாளுற்கடல்புணாதடமொன்றம்பா. (1)

இதுமுதல்(௭)செய்யுள் தடாகத்தின்சிறப்பு.

இச்செய்யுள்(௭) முறையேநான்குருணத்தார்க்குஞ்சிலேடை
சிறந்தவாங்கலவினங்குததெளிநறுவொழுக்கச்செவ்வாய்ச்
செறிந்தசெந்தாமரைததண்டேடமலர்மலைதாங்கிப்
பிறந்தநாட்டொடங்கியானுப்பிறங்குநன்னீர்புணர்ந்திட
டறந்தவாமறைவலாளையததடந்தான்மன்றோ. (௮௬)

மண்டவாரணத்தோடசசியலோதிமந்திரிவளம்பெரிசமைந்
தே, யீண்டியேலெழுந்துவந்தமேவலர்நமயினர்லையாள்திடலா
லேத்தம், காண்டகவளங்கியுயிர்த்தொகைபுரந்துகளியளியுளாந்
றுந்தண்டார்ச், தூண்டருதடந்தோட்டிலவுறேற்றடக்கைச்சட
ர்முடிவேந்தாபோற்றோனறும். (௮௭)

வளரிளவளையவெள்ளியும்பொருட்டுமாசறுசெம்பொனூந்
தும்பி, யுளர்கமுற்பதும்பதுமராகமுந்தேனுறநறநீலநீலமும
டச, சிளவையொளியெய்யரசுதமணிபுமெகனிழற்காறகொழுந்
துகிரு, மொளிகிளாவளைவெண்டாமமையணிபுமுடைமையின்
வணிககொயொக்கும். (௮௮)

பூமிமங்கையைப்பொற்புறுத்திப்பல
வேமவன்னந்தருமோவளம்பெருந்
காய்ப்பூவிலைவித்தலினக்கயந்
தோமில்பின்னவர்போன்மெனததோன்றமே. (௮௯)

இரத்தினக்கம்பளத்திற்குந்தடாகத்திற்குஞ்சிலேடை.
வெளியசெய்யசரியவொள்வீபொருட்
மலையபாசடையென்றிவைதுன்னிய
தெளிபுனறறடஞ்செய்யவடானம
மொளிகொள்சித்திரக்கம்பலமொக்குமே. (௯௦)

சூலவடிவதன்பெடைமீன்கொளந்
காலுமொண்சிரல்வீழொலியச்சுற
மாலுமன்னமவ்வச்சமொவாயிலுந்
கோலமென்சிறகாற்றழிதூக்கொள்ளுமே.

மைத்தவண்டிசைவன்சிறைப்புள்ளிசை
தத்துபஹ்வைக்குரல்சங்கொலி
முத்தவெண்மருப்பியானைநீமொள்கலி
யித்திறத்தினூர்ப்பென்றுமுடைத்தேரா. (௯௨)

இதுமுதல்(௯)செய்யுள்ஆலவிருட்சத்தின்சிறப்பு.
பொருவிலாவகன்பூந்தடத்தின்கரை
மரகதக்குவடொப்பதுவான்றிசை
விரிவளக்குமலியன்சினைதூன்றும்வீழ்த்
திரளதோராற்றிருமானிகர்க்குமால். (௯௩)

காற்றழங்குமழற்கமலத்தினூற்
சாற்றுமீளோழ்தலமுமளந்தவல்
வாற்றன்மாயனறிதுயில்கொள்ளுதற்
கேற்றபைந்தளிரீட்டமுடைத்தேரா. (௯௪)

திசையினின்றதேறுசினவாரண
மசைதடக்கையினுன்முரித்தாராழற்
பசிகெடத்தினும்பாசிலமென்சினை
யொசிவினீள்பணைக்கோடியுடையதால் (௯௫)

தூங்குவீழ்துணித்தொத்திவருமுலை
வாங்குதுண்ணிடைச்சூரமாதார்தாந்
தாங்குமூசலிழைத்தடமுடி
யோங்குவெற்பிலுதைந்துதைந்தாடுவார். (௯௬)

வேட்டுமெய்குளிர்மென்னிழனின்றமாத்
தாட்டடக்கைத்தழைசெவியானைமேற்
கோட்டினமபொற்குடம்புணாசெங்கனி
கூட்டுணும்புட்குலங்களுதிரர்க்குமே. (௯௭)

இவ்விருட்சத்தின்பகிமை.

நீரில்வீழ்ந்தனநீர்பயின்மீன்களாம்
பாரில்வீழ்ந்தபறகைகளாகத்திர்த
தேரின்கேழ்செல்சினைப்பஹ்வையா
ஆரில்வேருன்றுயரால்லையெலாம். (௯௮)

இதுமுதல்(௧௦)செய்யுள்கதை.

அனையவாற்கீழருந்தமிழ்நாலன்
பனனமர்ந்துவந்தனனாங்கொரு
சினையிநீங்கிலபாதிதினாப்புன
னனையவீழ்ந்ததுநன்புனற்றீரேமே. (௯௯)

வீழ்ச்சுதுபறவைவயுமீனுமாகியங்
காழ்ச்சிபுனலினுமகன்கணக்கனூந்
சூழ்ச்சிமூலகினூச்சுறவீன்பாலினுந்
தாழ்ச்சிமெனமெனதத்மமலீர்ததவே. (௧௦௦)

அனையதோர்புதுமைகண்டதிசயத்தனூப்த்
தனியெருதானவண்டரித்துவைகினு
னினைவறுகுறுமுனியிலக்கணம்பெறப்
புனைதருமில்லகியப்புலவர்சிங்கமே. (௧௦௧)

இதுமுதல்(௩)செய்யுள்பூதத்தின்வலிமை.
பரிதியந்தகன்றனைப்பயந்தபின்னரால்
விருணுகார்தனையவனிலவலாமெனக்
கருவிருந்தீன்றனகாட்சித்தாகிய
வொருபெருமபூதமங்குடன்றுவந்தேத. (௧௦௨)

வாரியைவயிற்றுந்மவடையோடொரு
பாரியவுருவுசெய்தென்னப்பார்மிசைக்
காரினையிடியொடுகவர்துபங்கய
னோருருவமைததெனவுருவமிகுகதே. (௧௦௩)

இருளறியாதவல்லிரவியும்பெறு
தெருளறியாதவாணவமுந்தீர்தலின்
மருளறியாததோர்சிவமுமானவே
யருளறியாததனகமெஞ்ஞான்றுமே. (௧௦௪)

அதிதிறலுடையவப்பூதமாயிடை
வடநீழலமர்தரும்வளளற்கீரனை
நடைதளருழையினங்கன்றுநசசியோர்
கொடுவரிகவாந்தெனக்கொண்டென்றதே. (௧௦௫)

இதுமுதல்(௨)செய்யுள்குகையின்இருள்விசேடம்.
ஆங்கொருமலைமுழையவீர்சடைப்பிராள்
பூங்கழலடிநீழல்பொருந்தினோர்தமை
நீங்கியவாணவசத்திந்த்தமா
யீங்குறுமெனநனியிருளொடொன்றுமால். (௧௦௬)

பலிடைமெலிதலும்பரந்தவல்லிடை
மிசுதலுமீலையிருள்வெற்பினம்முழை
யகிழ்வுசெய்வாழ்வீனுமவறுமையின்கணூந்
தகுதியாமனமொருதன்மைததாதல்போல். (௧௦௭)

உண்ணிஹையிருண்முழையொன்றில்பத்தநூ
றெண்ணுறுதொகையராயிருந்துளோருட
னண்ணலையுள்புகவடைத்துப்பூதநீர்க்
கண்ணியவுளமொடுகயத்திற்போயிற்தே. (௧௦௮)

பேயினகாலையிற்புலகுளுடவண்
மேயினரினைவுநீஇவிளமபன்மேயினர்
நீயிவண்வருசலாற்குறைநீரம்பியே
மாயிரமெனுங்கணித்ததராயினேம். (௧௦௯)

இனியுயிர்செகுத்தநம்பாக்கையால்வயிற்
றனலிணையவிக்குமாங்கதுவென்றுள்ளுடை
நீனைவொடுமுறைத்தனநீரம்புதங்கணல்
வினைவழிபுலவன்வந்தமைவிளமகிலார். (௧௧௦)

சீரணங்கவர்மொழிகேட்டுமாழ்கில
ஞாளுமய்தலுமார்வமெய்தலு
மேருடலியற்கையென்றுள்ளியாங்குளார்
பேரிடமகற்றுமோர்பெற்றியெண்ணினான். (௧௧௧)
கேறு.

வரைபுணர்குறிஞ்சிமன்னன்வரைபகவெறிந்தசெவ்வேண் [த்
புருகலரலங்கூற்றிண்டோண்முருகனைன்றவன்பொற்றண்டை
திருவடிமலரிஹைஞ்சிற்றீவினைச்செல்லன்முற்றும்
பரிதியங்கடவுட்கண்டபனியெனவகன்றுபோமால். (௧௧௨)

ஆறிருதடந்தோளண்ணலாறெழுத்தினையுமோதில்
வேறொருபிணிபோமென்கைவியப்பதோபிறவ்யென்னு
மாறருமனுகினோயுமாறிவெதாகமங்கள்
கூற்றமினபவீட்டிற்குடிபுகுந்திருப்பரன்றே. (௧௧௩)

ஐம்பெருப்பூசவாயினகப்படுமுயினாமீட்டுச்
செம்பொனஞ்சிறுசதங்கைத்திருவடிநீழவில்லைக்கு
நம்பிகங்குமரவேட்கிந்நாளொருசிறுபூசத்தா
விம்பரிங்குறுநோய்தீர்த்தலெளிதலாலரியதன்றே. (௧)

இன்னனநீனைந்துகீரனிலங்கிலெடுமேற்செம்மல்
பன்னிருசெவியுமாரப்பருகமுதாகிபோதி
வண்ணியவுன்னியாங்கிங்குதவுவதாகிப்பாவுண்
மென்னவநகநீர்க்குமாரகாற்றுப்படைமொழிந்கான். (௧௧௪)

பொன்னவிரசணங்குபுத்தபுணர்முலைச்சுருங்கண்வள்ளி
கன்னலுமழுதுசேணுநகைக்குமின்றிஞ்சொன்மாற்றித
தன்னிகர்பலவாங்குந்தமிழ்செவிதாழ்த்துகதேசளா
வந்நிலைனகளிப்புற்றறுமுகமபடைததகோமான். (ககக)

அயன்மலிதிருமால்வீழ்ந்துதுணுக்கெனவெழுந்துநீற்ப
வெயன்மணியுணைமுடசுருமெய்நீர்மிந்நோடலாடு
மயிசுமிசையிலையிறேறான்மலவளரிளாபரிதிப்புததே
ளியன்மலியுருவநேதானறவிவாந்தறுமுகமிலக. (கக௭)

பண்ணிருகதிருந்தேதான்மும்பண்ணிருமலைகள்போலு
மின்னவிரகுமுழைடாழ்ந்தாவிளங்குறுகலவுத்திணைடோட்
பொன்னரிமலைதாழப்பொலகசுழல்புனைந்துவந்தென
சென்னியின்மலாந்தகஞ்சந்திகழ்தரவந்துதேதானறி. (கக௮)

புதநாதுணக்கங்காமப்புலவனைப்புதமுண்னுங்
காதலானனுருமபேதேதார்கதையினாலலகிலண்ட
மோதினானெனவேமாதமுடிதகாததனைவீட்டி
மேதையாமபுலவனெனவீட்டுத்தனைமுழையுளளா. (கக௯)

பாரிடம்வீழங்கப்பட்டபலையுமலாய்சிறந்திங்
கோரிடம்வீடுப்பந்ததொதவணிருந்தோவல்லாம்
போரிடமலேவீடுபற்றறுபுலவனையடுத்தவாறற்ற
காரிடமெனுமபாராககன்முழைநின்றமுபோந்தார. (க௭௦)

பெரியவரசங்கமெய்தப்பெற்றிமனைமையென்ன
வுனாசெயப்பட்டவற்றினொன்றமெய்தாததில்லை
புனாதருவீனைகடமமுட்பேயுகாவீனையாற்றே
வளையுறழ்துவதுததிண்டோண்மழைமதயானைவேந்தே (க௭௧)

மணிமுடியரசர்வாழ்வுமக்கட்பேறாதிவகிப்
பிணிமிடபகையிடுக்கண்பேயினுக்களவுகள்கர்
பணிவீடமொழிக்குமாற்றப்படைமொழிபுலவீர்சிங்க
மணிவிளரலங்கற்றிண்டோன்றுமுகற்றொழுதுசொல்வான். (க௭௨)

அடியேனென்செருக்காலயலாலவாயலனென்றன்
வமலேவலங்கலாமிந்நோய்வரப்புகன்றனையானஞ்சிக்
கொடியேனென்பிழம்பொறுத்தாட்கோமயெனெனனிதின்ருந
கடிவிலாக்கயிலகாணினைன்றனைகருணைவள்ளல் (க௭௩)

ஆதலாற்கயிலேகாண்பானடைந்திண்ணிருந்தகாலப்
பூதமாரஞரிழைப்பப்போற்றினாக்குதவிசெய்யும
வேதநாயகநீயென்பால்விழுமமிங்களைத்தூர்த்தாய்
சோதிமாயிலேகாட்டித்தொலைத்தருளபிணியுமென்றான். (1)

செந்தமிழாளியின்னசெப்பலுநகருணைகூர்ந்து
கந்தவேடிசைபுணர்த்திககயிலையெனருலகாயி
லென்னைகூடருமைமயானின்றிலங்குசெனகயிலையாணு
முத்துநோய்தீருமென்றமுன்னினனிதனைசெய்தான். (கஉரு)

கரைபொருதினாரீர்ப்பொய்கைகாட்டியொன்றிதன்கண்மூழ்கில
வினாபடுகொன்றைலெணிலெற்பினைக்காண்பையெனருள
வனாபகவெறிந்தனவவேன்மணிமருளகலாபமருளருக
குணாகழலறுமுகத்தென்குடிமுழுதாளுங்கோமான். (கஉசு)

தன்றலையானடந்தாய்க்கலாற்கயிலேக்குன்ற
மின்றிருதாளாலெய்தறனக்கெளிர்தோரல்யாலே
கன்றொடுபிறர்க்குககருணையாற்பணித்தவாறு
நன்றெனவுளங்கொண்டங்கண்லலிசைப்புலவெனென்பான். (1)

முருகனைத்தொழுதுசென்றுமூழ்கினுனத்தடத்தி
லிருவினைக்குறுமபுகொல்லுமிலங்குதென்கயிலேதோன்றப்
பொருதினாக்கங்கைநாணுமபொனமுகரியினெழுந்தான
சுரர்கண்மொய்த்தலர்பூமாரிசொரிந்தனர்விசுமபுபோர்ப்ப. (1)

அருந்தமிழ்ப்புலவன்பொன்னையாற்றிலிட்டொருகுளத்திற்
பொருந்துவித்தவன்பயங்கபுதல்வனோர்புலவனறன்றைத
திருந்துறக்குளத்தின்மூழ்கச்செய்தொருந்தியின்கந்து
வினாந்தெழப்பிரிந்ததன்மைவியந்திடப்பட்டதன்றே. (கஉக)

தாழ்த்தபொன்முகரிதன்னைச்சார்தலாற்றணத்தென்ன
வாழ்த்ததென்கயிலேதன்னைக்காண்கையான்மாயந்தென்னச்
சூழ்த்ததன்மேனிமாரோய்தொலைந்தெழுந்ததன்மேல்வேலை
வீழ்த்தவென்கதிர்குணதுவேலையுடெழுத்தென்ன. (கஉங)

மாசுறுமணியைமாசுதீர்தரமண்னரியாங்குத்
தேசறுமுருகனாகத்திருந்துபொன்முகரிமூழ்கி
யாசறுகவீதொடித்தவருமபொருளெதிர்த்தான்போற்கண்
கூசுறுமொளிகொணமேனிக் குமரன்றைதையெய்திர்த்தான். (1)

நெஞ்சக்குளமன்பெணும்புனலானிறைந்துகடைவீட்டெனவீழி
வஞ்சக்கரங்கடலைகூப்பிவிளங்குதிருக்காளத்தியிலை [நா
நஞ்சக்கரியமிடற்றமுதைஞானக்கொழுந்தைதொழுதிதைஞசி
யஞ்சக்கரமுமனத்தெண்ணியமையாவன்புமயமாகி. (கநஉ)

கயிலேவேறுகாளத்திலேவெற்றெண்ணுங்கருத்திலனாய்க்
கயிலேபாதுகாளத்திபாதுயாகக்கலந்துறழ்ந்து
மயிலில்கரும்பாமொழிபாகன்மகிழ்வெண்பாவந்தாதி
மயிலில்வருவோன்பேரருளால்வந்தபுலவன்பாடினான். (கநங)

பாடும்புலவன்றனக்கொருதான்பரிசுகொடுப்பத்திருவுளங்கொண்
டாமெபெருமானெதிர்நின்றேயறைத்திலேண்டிற்பெனவுடம்பு
கூடும்பிணியிங்கொழித்தவருட்குனையென்றும்பேரறிவை
மூடும்பிணியுங்களைந்துனதுமுளரித்தாட்கீழிருத்தென்றான். ()

நக்கீரர்முத்தியீடைந்தமை.

அந்தமாதியிலாக்கயிலையமர்ந்தபெருமானந்தாதிச்
சந்தமாலேப்புலவனதுசத்திபாதத்துயர்ச்சியாற்
பந்தபாசமறமாற்றிப்பனறியுருவாய்க்காண்பதற்கு
வந்தமாலுமறியாதமலர்த்தாணிழலிலிருத்தினான். (கநரு)

என்றுதிருக்காளத்தியிலையெழுந்தஞானச்செழுஞ்சுடரிற்
சேனறுபுருந்தகீரஞ்செய்தியனைத்தநக்கையினமான
கணறுகரந்தபரன்குறக்கழற்கால்வேந்தன்கதையினனு [தான்.
மொன்றுகருணைப்பெருங்கடலேயுரையாயடியேற்றெனத்தாழ்ந்

தீதறுகவிவன்செயலுணர்த்தனங்
கோனையர்கயிலேசொகொளகைகூறுதும்
யாதவையன்னமாந்தினிதுகேகென
மாதவையிலுருள்வள்ளல்கூறுவான். (கநரு)

நக்கீரச்சுருக்கம் முற்றிற்று-

ஆகத்திருவிருத்தம்-எகஉ.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் திருவடிவீழ்க.

உ
சிவசண்முகன்றணை.
வேலையசுவாமிகள்
அருளிச்செய்தது.

கன்னியர்ச் சருகம்.

காப்பு.

பின்னவனுமுன்னவனும்பேசுகதைநிரப்பத்
தன்னையிசைக்காளத்திதன்னில்வாழ் — முன்னவனென்
னெஞ்சந்தியங்காமனீடென்னுளத்திருத்தே
யஞ்சந்தியானையருள்.

இச்செய்யுள் — அவையடக்கம்.

கல்லியற்புலவராகுநவையறுகூட்சியுள்ளோர்
சொல்லியதொடாபிடுனென்சொற்குறைக்கவியுமேவுஞ்
செல்விதன்னிடத்தோகூராச்சேயிழைமடநல்லாரு
மெல்லிதழ்க்கமலப்போதின்மேவுபுல்லியுமேபோன்று: (உ)

திருவாலவாய்ச்சிறப்பு.

மல்லன்ஞாலமோர்முடிமிசைக்கிடத்தலைமறந்த
நொல்லநாகமொன்றழகியசொக்கஞரருளா
லெல்லநாணியசூழ்கிடந்தனையவிஞ்சியினமே
லல்லலாமதிதவழ்திருநாலவாயதன்கண். (உ)

இதுமுதல் எச்செய்யுள்பரத்தையர்வீதி.

திங்கள்வான்குடைக்கீழுலகானையிற்செலுத்துந்
துங்மோமதனறுறவெனும்பகைக்கடத்துரப்பான்
றங்குபாசறையெனவுலகையதசமய
மெங்களவாழ்பதெனக்கணிகையர்மறுகிலங்கும். (ச)

சிறற்றமுபுபேரரும்புநாண்மலரொடுசெயல்
பெற்றிடுந்தடமெனப்பருவங்களைற்பேத
முற்றிடுந்தெரிவையொடுபெறுகுண்ண
முற்றிடுங்களிவண்டிஞாடவர்குழாமொய்க்கும். (ரு)

வீதியாயிடையரசினங்குமரர்தம்மேழ்
மாதாரிளமுலையெழிலிரவலில்வாங்கக்
காதலானமனந்தளிர்ந்துசோம்பொதிலைக்கடைமுன்
சோதலாற்பெயர்நூங்கலென்றுலகுரைசெய்யும். (சு)

கரியநீலவொண்கட்பொதுமாதணாக்கண் ணுந்
நரியமாதவெடமவீட்டணைந்தவரேனக
நரியமாந்தியனைத்துமீந்திரபதற்குன்னிப்
பரியுமாதவெடமுற்றகன்றவர்பலவோ.

(எ)

பரிந்தவாடர்பொன்னெலாமொருங்ககப்படுக்கப்
பொருந்துபார்வைபோலுறுப்பெலாஞ்செய்யபொன்புனைந்துட்
கரந்துமான்விழிநோககுனர்பொற்படாங்கரக்குந்
குருமபைமாழுலமடந்தையர்குழாததினாசிறக்கும்.

(ஆ)

பொன்னுளார்பெறுகுவர்கழைக்கரும்பிடைப்பூந்தே
னென்னவாடகமிலாகலைத்தண்மதியேந்துந்
சென்னிமால்வணாவிடரசத்தமைந்தபைந்தேன்போ
லந்நலார்தமைப்பெறுகிலர்நோக்கிநெஞ்சழிவார்.

(ஈ)

தெளித்தவொண்கலைப்பொருளினைத்தெளிதரச்சிந்தை
களித்துவந்தவன்தியளவறைந்துழீமற்காட்டா
தொளித்திடுகருபரனைனவிளங்குமொள்ளினியுயா
ரளித்திடும்பொருளளவறிந்தன்புசெய்குவரால்.

(ஐ)

இதுமுதல்(ஈ)செய்யுளமாணிக்கவல்லிசிறப்பு.

உணர்த்தவதெருழுலவிலைமாதருளொருச்சி
ந்நாத்தமுத்தவெண்ணகைத்துவாலாய்க்கருநீலம்
வருத்ததுமைக்கண்மாணிக்கவல்லிப்பெயர்மாது
திருத்தமிக்கபெண்ணரசெனவுலகவாஞ்சிறப்பாள்

(கக)

கொங்கைமார்தியாசைபோன்றவளிடையொடுப்போர்
தங்கண்மீதுசெய்பன்புபோன்றவளினந்தளிர்க்கைக்
கங்குல்வார்குழற்கயன்மருட்டரிமழைக்கருங்கட்
டிககள்வாண்முகப்புளவாய்மடந்தையர்திலகம்.

(கஉ)

குனித்தவீற்றிநலரசிளங்குமசராங்குடத்தை
யனிச்சமெல்லடிசுருவியிளமுலையவழிகார்
தனிக்கயற்றினிறபுட்டிவிட்டனுதினந்தாழ்ந்த
மனைக்கிணற்றினிறபொருட்சலமவறந்திடமுகப்பாள்.

(கங)

மாணிக்கவல்லிகருப்பமடைந்தமை.

இனையளாகியமாணிக்கவல்லிபுண்ணியநல்
வினையினாலிளமுலமுகங்குறுப்பமெய்வளர்ப்ப
ந்நைவெலாமறதெழுநுநிலல்வனக்கழத
தனையவாலினியனையிலாக்கருப்பமுட்டரித்தாள்.

(கச)

நூலாசிரியர்.

திமைக்கொலையெய்வாளி ரதந்தீண்டச்செம்பொனாயதுபோற்
காமக்கிழத்திமெய்ஞ்ஞானக்கருப்பமடைந்ததன்மையாற்
நாய்கைக்குணத்தியாயினுடொல்லமரபோரொல்லோரு
மேமப்பதஞ்சென்றடைவொன்றிலிடானின்பம்பெறலரிதோ.()

இதுமுதல்(உ)செய்யுள் உயர்வுடையோர்களுக்குழந்தகளியல்பு
கண்டெனமகிழ்ந்தமை.

செல்லமாதுங்கலைமாதுஞ்சிவமெய்ஞ்ஞானமாதரா
யல்லநீரவிருநிலத்திலடைந்தாடொன்னமாணிக்க
கல்லிபூத்தவிரட்டைமணிமலரோயெனவேதாகமங்கள்
சொல்லுஞானமலையாமற்சொல்வானிவண்வந்தனவென்ன.()

உலகமூவப்பமதனவேருள்ளத்தருக்குநிலைகுறையக் [குந்
கலகவிழிச்செங்குமுதவாய்க்கழைமென்றோட்பைங்கொடிமருந்
திலகநுதற்பெண்மகவிரண்டுசெல்லநீரப்பயந்துவந்தான்
குலகமர்ப்பூத்தெதெவொருகொற்றவேந்தன்மனையவன்போல்

இதுமுதல்(உ)செய்யுள் குழந்தைகளையளர்த்தமை.

அழகின்முளைபோன்றோரியலாவமைந்துசமைவற்றொரு
குதவக், குழவியிரண்டபயந்தாண்முன்கொள்ளைத்தவத்தின்பய
னென, நிறையமுதிழ்மென்முலைபகர்வாரொல்லாம்வியப்பமணி
கொடிதான், விழைவினிருகணமணியுட்போல்விழுமந்துடை
த்துநனிபுர்த்தான். (க௮)

நாமங்குறியின்றியார்தசுவஞானமுடையோர்தமைக்கண்டு
காமமபுரிந்ததானுணிக்கவிழ்தல்போலச்சாய்ந்தமுலை
தாமங்கமழுங்குமுன்மடவாடமுலியூட்டிகளர்த்தனளாற்
புமங்கையுமாணவாவுமெழிற்புதுமென்முளைகளிரண்டையு.

பேதைப்பருவநீங்கிப்பெதும்பைப்பருவமடைந்தமை.

மெள்ளக்கவிழ்ந்துநிலத்திருந்துவிலங்கித்தவழ்ந்துகடந்தோடிப்
பின்னைப்பிறைபோல்வளருயிவர்பேதைப்பருவங்கடந்துமுதி
ழென்ததமைப்போலொன்றுபடுமிளமென்முலைகண்மார்பின்
முதல், கொள்ளப்பெதும்பைப்பருவமுநீஇக்குழலுமவிழமுடி
கண்கால்.

இதுமுதல் எ,செய்யுள்மாணிக்கவல்லிபெண்களபருவங்கண்டு
சபனக்கிரகமலங்கரித்தல்.

கண்டுசெம்மணிவல்லிகவிரிதழ்க்
கண்டுமெனமொழியார்கலவிதொழில்
கண்டுநொண்டதுகற்குமுபாயமுட
கண்டுநெஞ்சங்களித்திதுசெய்குவாள். (23)

அண்ணலைங்கணையம்புகக்குழிஇப்
பெண்ணின்லலவர் பெய்வளைமேகலை
வண்ணமெனறுகினமானங்கழன்றரு
பண்ணுகென்றுபணிபவராகவும். (24)

கலைகவார் திகெண்ணன்மரச்சினைத்
தலையிவாந்துறதையலாகையினு
மலையினுற்றுநசமயசதமறைத்துள்
நிலைதளநதவணிப்பவராகவும். (25)

செங்கையொன்றுசெழுந்தரளப்பெருவ
கொங்கையொன்றைக்குழைப்பவொருகையான்
மங்கைதன்புறம்புல்லினன்வாயமு
தங்கருந்துறுமாண்டகையாகவும். (26)

மாறில்காசலவந்திசைவண்டின
மேறுநாண்டலத்தாணமுனிறைஞ்சவும்
வேறுமாதவிநும்பினையென்றுளரு
சீரியேசுந்திருநிழையாகவும். (27)

இருந்துநின்றங்கிடந்துமெநிர்சுழிஇப்
பரத்தமென்மலர்ப்பஞ்சணைப்பள்ளியிற
குரும்பைமென்முலைக்கோதையர்தங்களைப்
பொருந்துமாறுபுணாபவராகவும். (28)

ஒவியங்கொளரிர்மணிமாளிகை
மேவுறும்படிதான்வரைவீத்தனன்
காவியங்கட்கதிர்மணிப்பூண்முலை
வாவியம்புயவாண்முகவல்லியே. (29)

இதுமுதல்(உ)செய்யுள்சங்கீதம்பயில்வித்தல்.

தோகைமாமயிறாசைப்பருமுதற்
போகலோசைபயிற்றுறுபுட்களும்
பாகவாமொழிப்பாசையர்கற்பன
வாகயாழ்முதலாயவுமீட்டினான். (30)

காமச்சல்வியுந் தானத்திறங்கனும்
லாமச்செம்மணிவல்லியயிற்றினு
ளீமத்தாடி யிடத்தெழுமண்பினைச்
செய்துள்ளநற்சிறைதமகளினை.

(உக)

நூலாசிரியர்.

இன்னவாறுபயிற்றினுமேந்திழைத்
தன்னியார்வறுங்காமமபயின்றிலர்
துன்னுபேரிருனோடுசுடரவன்
றன்னையாவர்பயிற்றிடத்தக்கவர்.

பெண்களுக்கு சிவபெருமான் ஞானநிலை
யுண்ணின்றுணர்ந்தியது.

சிறைதநின்றுசிவபெருமான்சிவ
தந்திரப்பெயர் தத்தக்கவபரமமும்
பந்தபாசம்பரியும்பரமமா
முந்துஞானமுழுதுமளித்தனன்.

(ருக)

இதுமுதல்(ரு)செய்யுள்பெண்களதுஇயற்கைக்குணம்.

கண்ணிற்காண்பனகேட்பக்கருத்தினி
லெண்ணப்பட்டனயாவஞ்சிவமென
நண்ணப்பட்டனர்நங்கையர்மாயையாற்
பண்ணப்பட்டபலவுமெதிர்ந்திலார்.

(ருஉ)

தேடித்தேடித்திசைதொறுமெய்ச்சிவ
வேடத்தார்தம்விழியெதிரப்பெறிற்
பாடிப்பாடிப்பரவிப்பதலர்
சூடிச்சூடித்தொழுஞ்செயன்மிக்குளார்.

(ருரு)

விழியறிந்திலவேட்கைக்குறிப்பினை
மொழியறிந்திலவஞ்சமொழியினைப்
பழியறிந்திலநெஞ்சம்பவநடை
வழியறிந்திலமற்றவர்கால்களே.

(ருச)

உண்மையாவருலகுணக்கங்கண
ஹமவாய்மையினுடகளாகுவர்
காமியாவர்கூடுணைக்கடலினுக்
காமையாகுவணந்துமடக்கலால்.

(ருரு)

பேதைபாவர்பெதும்பையராகிபு
மாதாரி ட்டுவவவழக்கினி
லாதியாடையறியுமறிவினி
லோதுபேரிளமபெண்ணெனவோங்குகார். (௩௬)

இதுமூலம் (அ)செய்யுள்ளனக்கீரதேவர்காளத்திக்குசென்றுகைலை
பாங்காளத்திபாநியந்தாதிசூறிமுத்தியடைந்தமையையுடி
யார்காளற்கேள்விபுற்றுத்தாங்களுங்காளத்தியைத்
தரிசிக்கக்கவலைபுற்றிருந்தமை.

மங்கைமாரிவர் தங்கள்வளநகர்ச்
சங்கமேவுதமிழ்ப்பெருநாவலன்
றிங்கள்வேணிதன்றென்கயிலாயமுற்
றங்குஞானவந்தாதுயறைந்ததும். (௯௭)

காதலாற்றி ருக்காளத்தி வாழ்பார்
சோதியோடு கலந்த தூண்டுண்டாற்
கீதவாய்மொழிக்கண்ணியர்கேட்டுளத்
தோடு தொண்தவ வணகயற் றுமரோ.

சென்றுவானுயர்தென்கயிலாயம்மா
மென்றுகாண்ஞவமென்னுங்கருத்தொடி
நின்றுஞானவந்தாதிநியமமா
மன்றநடொறுமங்கையரோதுவார்.

கண்ணிற் காணுமக்கண்ணப்பனான
வண்ணத்தோகையர்கானத்திமால்கொடங்
குண்ணப்பூசவுடுப்பநீனகலா
வெண்ணத்தாற்பித்தலாவற்றினுந்தனர். (சு௦)

இதுமுதல்(கரு)செய்யுள்தாய்புத்திபோதித்தல்.

சா திரீதி தணந்த துமா துமை
பா திபா லுறுபற்று மறிந்தனை
கா திமா தனாக் கள்ளுணிக் கள்ளுணர்ச்
கோ துமா நெனவோ துதன்மேய் னாள்.

(சக)

தாளுழுவர்கொல்லையொருதண்மழைபொழிந்த
 லேனையதுகண்டிவிதைவித்திதிதேலேபோற்
 காளையர்கள்வந்துகவிசாலைப்பொருள்கொள்ளீர்
 நாளைவருமோவிளமைநங்கையிர்நாமக்கே. (சஉ)

று

என்று வளர்வீர் முலைகளென்பெறுவீர்கீ
 னொன்றுபயில்வீர்கலைகளென நிறைசைகள் கற்பீ
 னொன்றுதவ்வொளவிருந்துகவல்வறநேற
 கென்றுதவ்வீருதவியவ்வளவதேயோ. (சக)

சீரிளைஞர்மாற்புபொருசெய்கையறியாதும்
 பாரமுலையிசையிலிபாணிலையபொன்னும்
 பேரணையையஞ்சுமொருபேதைபெறுதூலும்
 வீரமுபேடிகையில்லே லுந்கராமால். (சச)

காணி லுனைவாமுமுயிர்கண்டிலனெனிற்போ
 மாணையுனவதென்றுவிழியாறுறவொழுகக
 நீணிநீகொளாடவணானேயமவருவிகரு
 மாணறிவிவாநொருமரப்பொறிநிகர்ததீர். (சரு)

வந்துசருவுற்றெனதுவாபிடைமண்ணிட்டி
 முந்துறவுதிததழகுமுற்றையுமிழித்தீர்
 மைந்தனாமயநகியவர்மாந்திகவர்ந்து
 நந்துமையளித்ததுதனக்குறுதிசெய்யீர். (சசு)

மந்திரமருந்துமணிமற்றுமுளவாய
 வெந்திரமெனப்படுமிவறுளமடுத்து
 மைந்தர்பொருள்வவ்வில்வருமாதவர்தமக்குந்
 தந்தியதளாடையர்தமக்குமுதவாதோ. (சங்)

செல்வமுறுநாளுறவுசெல்லலுறவாமா
 நல்குரவின்வந்துகிளைநண்ணுமவனோபோ
 லொல்குறுமருங்குலுறவொண்முலைவிழுந்தாற்
 கல்விமடவீரிளைஞர்காமுறுவரோதான். (சங்)

ஓரழகிலாதவருமொள்ளணியணிந்து
 கூரழகுசெய்துசிலர்கொள்ளாமயல்செய்வார்
 பேரழகினாலுலகுபித்தளைதல்செய்து
 நீரழகிலார்களெனநற்பதறிவன்றே. (சக)

இல்லையிழையாயினுமியைத்தொர்பிழைதன்னைச்
 சொல்லியணையாதெனினுனித்தழுதுதைத்து
 மெல்லுணவொழிந்துசிலர்வேண்டிறவிருந்து
 நல்லிளைஞர்கொள்ளாமனம்மயர்களிப்பார். (ரு)

ஆடகர்முனையையவீழ்த்தனருதித்துங்
கூடுமுலையொடுகுலுக்குறநடந்து
நாடகநடித்துமிசைநல்லனபயின்றும்
வீடலரிதாயமயல்விலையுளமிழப்பார.

(௫௪)

மாளரியசெல்வமதமைந்தொனும்பேழ
நீளுமுகிர்க்குசமுறுத்தினாந்துத்தித
தோளொனுமிருந்தொடாதொடக்கிமொல்லா
நாளும்வளர்கொங்கையெனுநற்றறிபிணிப்பார.

(௫௫)

என்றினையதன்றருமமாய்ப்பலவீசைக்குங்
கன்றுமொழியாவுமொர்கவீழ்த்தகுடமீது
நின்றபொழிமைமருகிலினீனொனல்லாமற்
சென்றொழியமாசுதபுசிச்சையுநாரப்பார.

(௫௬)

இதுமுதல்கருசெய்யுள்பெண்கள்தாய்க்குப
மின்னினமாயுடம்பினவளர்த்தலேவெண்டியே
யன்னையீவிழுமகியண்ணுத்தல்செய்தலா
வினனல்கூர்வயம்புக்கிலைக்குந்தீவினை
தன்னையாஞ்செய்திடச்சாற்றலாகுமோ

புகூறல்,

(௫௭)

இப்பியற்பிறந்தமுத்திப்பிக்கென்செயு
மெய்ப்பெண்பவர்தம்மைமேவியே
யப்பரிசுன்றனக்கியாமுமாயினந்
துப்புறழ்சுடிமெய்ச்சோதிசேர்துமே.

(௫௮)

சந்திரமௌலியையனழத்துத்தந்தரு
ளந்திருவஞ்செழுத்ததையுமென்களவாய்
நந்தரும்வீனையுடைநரையுய்த்திடு
மந்திரமறைகிலமற்புற்றேனுமே.

(௫௯)

ஆயிரங்கலனுடம்பனைத்தந்தாம்கினு
மாயிருமபொறையலால்வருவதுணடுகொ
னபகனவிழிமணியொன்றொர்நாளுடன
மீயணிந்திடிவ்வீனையாவும்பியுமே.

(௬௦)

பழுஞ்செஞ்சாந்திலைபுனைந்துபுன்மல
மொழுஞ்செஞ்சாந்திலையுடமடையென
யழுஞ்செய்திடினமலமகலுமோபரன்
முழுஞ்செய்வண்ணீரிடினமுற்றமாயுமே.

(௬௧)

இளம்பிறைதவழ்முடியிறையிருக்குமெம்
முளம்புகுமோவுணர்வொழிக்குங்காமநோய்
துளங்கொளிகளர்செழுஞ்சுடரிலங்குறும்
வளங்செழுமனைபுகவல்லதோவிருள். (௩௯)

சத்துவமகன்றதோர் தனியிடத்தினிற்
பைத்தலைபரவணிபதியைப்புல்லிய
மெய்த் துறுமின்பினெம்விடயவின் பினை
பெய்த் தழிமனிதரைபுணர்ந்துகொள்வமே. (௪௦)

சங்கரதருமமேசார்ந்துளோமினி
யுந்குலதருமமுற்றொழுகுவெங்கொலோ
வெங்களியானையைவிருப்பியேறுந
ரிங்கொருகரமிவர்ந்திடநினைப்பேரா. (௪௧)

இம்மையுமறுமையுமின்பநல்கூறுந்
கொம்மைவெம்முலையொருகூற்றறபோற்றுவே
மும்மைவெந்துயர்பெறுமூட்டேந்தனைப்
பொய்ம்மையம்பொருளிற்றற்புகழ்வமோசொலாய். (௪௨)

உணுஞ்சுவையமுதைதுமுயர்வொழித்திடும்
பிணம்படுமுடும்பினைப்பேணித்தீதெதொழி
விணங்குபுகிரிதருமிழுதைதமாந்தனைப்
பணிந்திடினமக்களிற்புகழியெனபரில். (௪௩)

திருந்தறமிளமையிற்செயாமலாடல்
பொருந்தினநிலையறுபொருளையீட்டி
ருரங்கெனவுடலமுட்கூணாவினிற்
புரிந்திடுசெயலெதுபுகழியெங்கட்கே. (௪௪)

உள்ளுறவிலாவெளியுறவுசெய்துதான்
நெள்ளுறுயினோராதந்திருவேலரங்கவர்ந்
தெள்ளுறநாகினுமிடுதலால்வெறுங்
கள்ளரிற்கொடியவர்கணிகைமாதோ. (௪௫)

நடிக்குறுமுங்கள்பொய்நாடகத்தினை
வடிக்குறுமொழியினைமறத்தியுங்கள்வெங்
குடிக்குணமருவிலங்குடமபையொன்றில்வாழ்
கொடிக் துலையயிறுடோகோகிலங்கோ. (௪௬)

இதுமுதல்(௨)செய்யுள்பெண்களுரைக்குத்தாய் வருந்திச்சுறல்.
என்றினையனபலவிசுழ்த்துஊறுந்
தன்றளர்முலையெனத்தலைவனைந்துதாழ்
புன்றொழிலன்னைதன்புந்திவெந்துயா
தின்நிடமகளினைச்சிறிகூறுவாளா. (௬௭)

வந்தியுமாயிலென்மக்கட்பேற்றினாற்
சின்னதநன்மகிழ்வுறாஉந்திருவுமாயிலென்
முந்துநல்வினைப்பயன்முற்றினேரலாற்
றத்ததம்புதல்வராலுதவிசார்வரோ. (௬௮)

தாய்பெண்களைத்தீயவழியிற்புகுத்தமுயன்றமை.

மந்திரமருந்துநன்மணிகளாலிவர்
சின்னதையைததெளிவுறததெருட்டிக்காமமேற்
புந்தியைமீட்டபொருடராமலே
செந்திருவனையவர்க்கேர்கவென்றினள் (௬௯)

பெண்கள் தாய்கருத்தநிந்துசீவலைப்புற்றிருந்தமை.

அன்னைதன்கருத்தினையறிந்துஞானமாக்
கன்னியொன்றுசென்கயிலைகாணகுது
மென்னவவ்வுழியிருந்தெண்ணினந்தனர்
பன்னகவாயிடைப்பட்டதேதரைபோல். (௭௦)

இதுமுதல்(௭௧)செய்யுள்திருட்டுச்சந்தியாசிகள்பெண்களை

இதற்கூறிவீட்டினின்றும்வெளிப்படுத்தினமை.

அனைபதோர்காலத்தேதாதியரினையாதிருக்காளததி
நனைவொடுமீன்றாட்டப்பிநிங்குவானிருந்தவாறு
வினைமிகுமிருவாகள்வர்விளங்குறவறிநதிட்டன்னேஞர்
புனையிழைகவருஞ்சூழ்ச்சியிதுவெனப்புந்திசெய்து. (௭௧)

நான்மறைபரவுமீசனற்றவவேடம்புக்குப்
பான்மறைவிடமுமின்றீமபழமறைபுழுவுஞ்செய்ய
ஆன்மறைதுண்டிற்பொன்னுமவ்வகைமுயிரசெகுப்பான்
கான்மறைமறவருமபோற்கள்வர்தாமறைந்துசென்று. (௭௨)

கன்னியரமர்ந்தவில்லிநாளத்திகாக்கநுய்மை
யென்னுநன்மொழியோடெய்தவாய்மொழிகேட்டசெய்போற்
பன்னருமுலகைபூசுதுப்பசுமபொன்மாளிகையினுய்த்துத்
தன்னிகர்சிறப்புச்செய்துதையலர்சாற்றலுற்றார். (௭௩)

யாண்டுளீர்யாண்டுச்செல்வீரடிக்கணீரியம்புமென்ன
கேண்மெந்வேண்டியாங்குவீழைத்தருள்பரளிதங்கள்
காண்டாவுலகிற்குழுவோங்காளத்திகாணுடகை
பூண்டனஞ்செல்கின்றேமங்கென்றனாபொருளவீழைத்தார் (1)

என்றலுமடியில்லீழாயாங்களுங்கயிலைகாண்பா
னின்நனமெமைதும்மோடுவீர்கொண்டேருவீரோ
லொன்றொருகைம்மாறுண்டோவுமகெனவுணாப்பவன்றோ
நன்றெனவுளங்களித்தருணமென்கையர்க்குச்சொல்வார். (எரு)

கதிர்மணிவிளக்கலாமற்கனல்கெழுமொருவிளக்குப்
புதிதுறுயனையிற்சென்றுபுகினுமெய்வெதூப்கீருகு
மதிதுதன்மடவீர்புக்குவருந்துநர்வீழியினன்றி
யெதிர்முனலறுசுரததையெய்கனநகடககவலீர். (எசு)

அன்றியுமுலகங்கூறுமவமொழிதனையுருட்டமை
முன்றவயனைததுமாற்றிமுற்றியபயனாலின்றள்
கன்றினையிழந்ததாய்போற்கீலங்குமென்மதையுமருசு
நன்றனமினனுமொன்றுந்கழ்த்துவதுளதுகேண்மின். (எஎ)

காளத்திகாணப்பெற்றகண்களேகண்களென்றுங்
காளத்திகாரிந்தேருங்கால்களேகால்களென்றுங்
காளத்திபுகுங்கருத்தேதருத்தென்றங்கயிலைகாமக்
காளத்திபுகுநாவேநாவென்றுங்கற்றோர்சொல்வர். (எசு)

நரவடிவொடுசென்றெய்தநண்ணுதென்கயிலைப்போக்கை
யொருவர்தம்மாடலின்கணுணாப்பினுங்கயிலேசொவா
வீரவுதம்மாடலாலசெலவினைவிலக்கினோரு
மிரவியுமதியும்வாணாளிப்பாவெந்நரியமெய்தி. (எசு)

ஆதலாலனைமீர்றும்மணிகளர்திருக்காளத்திக்
காதல்கூர்செலவின்கெம்மாற்கடிந்திடப்படுவதன்றென்
றோதினோவார்மன்க்தோடுகாத்திலொணினுப்ச்சொன்
மாதாராதம்குநன்குவாய்மையாவாய்ததவன்றே. (அ0)

அனையவர்மொழிகேட்டம்பொனணியிழைமகளிர்மூக்கட்
கனியினையடைப்பெற்றற்குதிரிளமபரிதிமுன்னர்ப்
புனித்கருடல்யாதுபடினுமென்னுலககொல்லா
மினையொன்றிழிவென்மற்றிகழ்த்தவர்புகழ்த்தாலென்கொல். (1)

எம்மையெவ்வகையினுமின்றென்றென்கயிலேசர்ப்பா
 னும்கையின்றி ரகினேறெமென்றவாவொதிரிநைநஞ்சு
 வம்மறவர்கணன்றெனனாவையறியாமலல்லில்
 வமமினெயின்னொனறாமகிழ்ந்துளமிருவாதாமும். (அ௨)

இருவர் தந்திலுமேபோன்றவிருவர்குற்றேவன்மாதர்
 பொருவருமவுளஞ்சுமநதுபோதர்க்கள்வாதம்பா
 லணாயிருந்தாமதெய்தியதரிடையிருகாததத்திற்
 பரவையின்முகடடெழுந்தபரிதிவானவனைக்கண்டார். (அ௩)

இதுமுதல்(௧)செய்யுள்யாத்தினைபோதல்
 வெயின்முதிரளவுமேகிவியன்பதியொன்றிற்றங்கிங்
 கயன்மலிவிழியார்சின்னஞ்செலவொருசுரகநீரால்
 வயன்மலிசெந்நெலோங்கிவளர்வளநாடுகண்ணுற்
 றயன்மலிசலவகளிப்புக்கமலனைவணங்கியேகி. (அ௪)

காவிரியொழுகுவல்லிகாக்களெண்ணகிளையலற்றின்
 மேலியசிறுகால்காம்புவிளையவறவுள்கள்போன்ற
 பூவிரியளந்தண்ணோலைப்புக்குவளநாட்டினுக்கோர்
 கோவெனவிளங்காரின்றகுடந்தைமாநகரங்கண்டார். (அ௫)

பன்னிருபருவத்தோர்காற்பவந்தெறுகங்கையெய்துந்
 தன்னிகாதடங்கோற்றஞ்ச்சார்வினையிலோயாயும
 மொன்னனையவர் தாமுழ்கிப்புராரிபையிடக்கேடாறுஞ்
 சேன்னியின்வணங்கிவைகிச்சென்றனர்தில்லைநோக்கி. (அ௬)

பிறைதலும்மவுலியெம்மான்பிறபதிகளும்கணங்கி
 மறுவறுமதிமுகத்துமங்கைகல்லலரடைந்து
 குறைவறுபரமானந்தக்கோதில்செந்தேசனடிக்கப்
 பெறுநககொல்லையிற்றழ்ந்தெய்தினாபெரிதுவந்த. (அ௭)

கேலையிற்சுருதியார்க்குமவீதியைவலஞ்சுழந்தேகி
 யாலயதெதிரவணங்கிடணிலம்புரிவுற்றால
 மூலநற்பொருளையேதகிமும்முறைவணங்கிச்சென்று
 மாலயற்கரியானொடுமனதெதிர்சென்றுபுக்கா, (அ௮)
 லேறு.

சிதப்புலியுங்கோட்புலியுஞ்செழுமலர்தூயராச்சனையேசெய்
 யாநின்ற, வறப்புலியுநகண்டுகொளும்பெருமானைக்கண்டுமிரு
 மன்பாலோடி, மறப்புலியினதண்டருங்கினசைத்தருளும்பெருங்
 கருணைவள்ளாலயாகுந், பெறப்புலியூர்மன்றினடம்புரிந்தாயெ
 ன்நிறைஞ்சியுளமபெரிதுவந்தார். (அ௯)

பெண்படைத்த வொருபாகனைந்தொழிஞ டகவமுதம்பே
ணித்தானகன், நண்படைத்தபயன்பெறக்கண்டெந் துமீண்டந்நக
ரிப்பெளித்துச்சின்னொ ர, பண்படைத்தமொழிமடவாரிருந் துசிவ
கங்கையி டுபடிந்நான் றில், வண்படைத்தவரவணியோற்றொ
ழுதுடலிதெற்குவழிக்குணடாரால் (௧௦)

இத்திரனையொசிமுனம்புக்கொளித்துக்கிடந்தமலையிருஞ்ச
றாமீன், எந்தருகுமுட்புறையவடிப்பமகபதிவயிரவாட்டாக்கெ
னறு, சிந்தைகவலவுறவெழுந்துசெந்துகிரங்கென்திரமெனத்திய
கசிமூழ்கு, முந்துதினாவாரிதிகண்டதினமூழ்கிமகளிராகிழவுற்
றுமீண்டு. (௧௧)

தில்லைநகர்மணிமன்றத் தெம்பெருமான் றனைமறித்துஞ்செ
ன்றுதாழ்த்து, முல்லைநகைமடமாநாதென்கயிலைகாணுமவாமுந்
தவப்பாற், செல்லமிடைநருங்காட்டிலுடன்போதுகள்வரஞர்
செய்யாவண்ணந், தொல்லைமறைபுகழ்பரமனருளினுற்பலர்வந்
துகுழுவரன்றே. (௧௨)

இதுமுதல்(௨)செய்யுள்பெண்கள்சந்நியாசிகளின்இடையூறுக்கு
த்தப்பிசிவபெருமான்உதவியால்காளகிரியென்னுந்
தலத்தைச்சாந்தமை.

கங்குறொறுந்தங்குமிடங்களில்வந்துமாதவராய்க்கலந்துகுழ்
வன், சங்கரனின்னணமாதருட்பகைஞராதவராற்றப்பியேஜி,
மங்கையுமைதவப்புரிபுங்காஞ்சிமா நகரிறையவணங்கியேத்
தித, திங்கண்முடியமர்ந்ததிருக்காளகிரிசென்டுவந்துசென்றுசே
ரந்தார். (௧௩)

சுத்தமுடலுயிர்பெறச்செய்தருளுநதிப் புனன்மூழ்கித்துய
ரெஞ்சச், சித்தகணந்தொழுதேத்துபருட்சித்திகெனடிசென்று
சாழ்த்து, புத்தியொடுமுத்திசருசிவலிககந்தனைவணங்கிப்புறத்து
வந்து, மெய்த்தவொருபுராணிதனையத்தலத்தின்பெருமையெலா
ம்வினவிநின்றார். (௧௪)

இதுமுதல்(௨௪)-செய்யுட்களால் புராணிகர் பெண்களுக்குக்
காளகிரித்தலத்தின் வரலாறுகூறல்.

வினவிநின்றவிளங்கிழைசாசனா
மனமகிழ்த்துமறையவடிஞ்சுகியே
வனைசருமபுகழித்தலமானமியந்
நனையியம்புவயானெனச்சாற்றினான்.

(௧௫)

முன்னனைநதுமுழுஉலிவாவிதான்
றனனிவிங்கமிததண்கயதகின்னரை
மனனுறும்படிவைத்தருச்சிததனன்
பன்னருந்துதிபாடினனாடினன்.

(௬௬)

முடித்தருச்சினைமுன்பெனப்பெட்டகத
தெடுத்திருத்திடவெண்ணிபெரித்தன
னடுத்தவத்தனாசந்திலருதலாற
படித்தெடுத்தனன்போத்திருகையினும்.

(௬௭)

பின்னுமெந்தைபெயர்ந்திலன்றனாரு
டன்னையன்றித்தனிதத்தார்துருமபை
யனனிநின்றவளியுமசைக்கரி
தென்னினமபனையாவரசைப்பவா.

(௬௮)

கண்டுவலிகலங்குபுவாலினர்
றண்டநாண்மதிவேணியர்க்கநரி
கொண்டுகாலிறகுனித்துககைபுனறிநின்
றண்டகடடமளவுந்மிரித்தனன்.

(௬௯)

இன்னவாறியகெடுப்பவும்நதிலன்
முன்னமாதுமுலைதழும்புற்றருண்
மன்னனமேனியில்வாற்றமுமபுறந்து
பின்னர்வால்விட்டியாததிதுபேசினான்.

(௭௦)

நீயேகருணைநனைந்துவந்தாலன்பியுனைப்
பேயேனவலிதிறப்பறுத்தறசெளியையோ
தாயேநின்மேனிதழும்புபடத்தீங்கிழைத்தேன்
நீயேமென்செய்வேனெனசெய்வேனெனறுள்ளுடைந்து.

(௭௦௧)

ஆகாவிளமகவையன்னைகருங்காட்டுநடு
மேவாவருளால்வடித்ததகைபோலக்
காவாத்தடியேனைக்கைவிட்டிகணிருந்தாய்
தேவாதிதேவயான்செய்தபிழைபுளதோ.

(௭௦௨)

என்னுயிரீயென்றனைநீயென்னுடையவாழ்வுநீ
யனையுநீயத்தனுநீயாரிய்குறவெனககுப்
பொன்னையவேணிப்பொருப்பேயருட்கடலே
நின்னையலதாவ்நல்லாதூநல்லாதே.

(௭௦௩)

என்ற பலமுறைபுமேத்தியவனிரப்பச்
கொன்றைமலர்புனையுபகடதபபிரானெதிர்தா
னினறுமணிபுடையிர்தீர்த்தடததின் காட்டி ரூப்பை
நன்றுமனம்விழைந்தோநாமென்றிதுபுகனறான். (க௦௪)

உள்ளமதிலென்றுமூவந்திருந்தநின்புசை
கொள்ளுமியல்பேங்குழைந்திடேலென்றுரைத்துந்
துள்ளுமிளமான்சுமந்திருக்கையுடைய
தெள்ளமுதமனஞன்சிவலிககத்துற்றொளித்தான். (க௦௫)
வேறு.

கங்கையாறுதன்முடிமிசைக்கரந்துகொண்டதிலோ
ரங்கைநீர்சொரிபவாக்குமேலுலகினையளிக்கும்
பொங்குநீர்நசையாளிபாததடங்கணாபொருந்தி
யங்கேசுமூவுளமறிநதனைவாலியெனபவனே. (க௦௬)

ராசனொனைவிநித்தகணிநந்ததித்தடத்தி
ஞசையாலலநிலையிதையழிப்பவென்றதொத்து
மேதசுலாமதிசவழ்பெருநகுமீமிரஞ்சிலமபொன
தேசிலாமிருவீரனங்கெடுத்தெழிந்திட்டான். (க௦௭)

எடுத்தவாலியென்பவன்பெருவலியினுலிட்ட
ஒடுக்கல்லீழ்தலுந்தடத்தினிலெழந்தபேரரவம்
பிடிக்குமாறுபினொருடர்ந்தெனவெழுந்தொருபிரமன்
படைக்கும்வான்முடியளவுமுற்றனதுளிபலவும. (க௦௮)

சென்றுவான்மிசைநுண்டுளியுடம்பெலாந்தெறிப்ப
நன்றுவான்முகில்கீழுறநீசொற்கிணற
தனறிமேல்வரப்பெயவதுமுளதுகொலறியே
மென்றுவானவரியாவருமருண்டனரிருந்து. (க௦௯)

விலங்குலீழ்தனபுட்பறந்தோடினவிசும்பிற்
கலங்கவீணையர்நிசைதொறுமிரிந்தனாகடிதி
லிலங்குமாடனையருவிகள்சிதறினவெங்குரு
குலங்குபாதபமலருகிந்தனகுலேகுலைந்தே (க௧௦)

மருந்துமாமலையுள்ளனசிதர்ந்திடமண்ணி
வநகைநோயினர்புண்ணினாவடுவினநகைதீர்ந்
தொருங்குவாழ்தனார்மரித்தவருயிர்பெறீஇயுயந்தார்
உருந்துமூப்பினர்காவையராயினர்மன்தோ. (க௧௧)

இனையவாறதுவீழ்தலும்வாலிமுன்னெடுத்த
புனிதன்வாழ்வதினமெற்றகுமாதியதாய்ப்பொங்கி
யனைவராவெற்பிழைத்ததீங்கரசனுக்கறையு
சனைவினோடல்போலோடியதினைத் துழங்கீரில்.

(ககஉ)

வாலினூர்த்திடப்புகுந்தொராரியற்றினன்வாலி
பாவவபாதினன்றிவருளுற்றிடப்பட்டான்
மேவுதீத்தொழில்வழியினுநனமையாமலிலங்கி
ருவினற்றொழில்வழியினுந்தீமைசார்தருமால்.

(ககங)

மண்டீர்த்தடமாறதாய்முற்றியவண்ணங்
கண்டுவாலியெம்பீரானகருகதிதுவெனிற்கருதிங்
கொண்டிரான்செய்ததெனெனையனல்லைவுந்
றண்டர்காயகன்றனைப்பணிந்தேகினனன்றே.

(ககச)

இந்தகீர்முருகுநர்பலங்கடற்கணையேறி
வந்துவீடடைகுவருண்மையுண்டையவ்வாலி
தந்தமாநதியிதுபெருமறையெலாந்தளஞ்
நிந்தைமாவீனமயறகுநீவடிவமாநெருப்பு.

(ககநி)

வாலிநாதனைக்கண்டொருநாளடிவணங்கி
னூலினொழிவுடைத்திடப்படாதனநூறு
மூலமாகிப்பாதகமாயினுமுருக்கிச்
சூலபாணிதனுலகடைநதின்பமேதுய்ப்பார்.

(ககக)

கயிலேபோலவிம்மலைரிசைக்கண்னுதற்கடவுள்
சயிலமாதொடுகணங்களைத்தெடிப்பவாழ்தருவன்
பயிலுமாதவாசித்தர்விததியாதார்பலரு
மயலிலாவிதனமருங்குவிட்டகன்றிடார்மன்றே.

(ககஎ)

இத்தலதகியாப்பிதுவெனவர்கண்ணியம்ப
நீத்திலத்திருநகைகாமலாபானவெங்குக்
கைத்தலத்தலர்கொண்டடிவலங்கன்னர்கண்ணன்
முத்தலைப்படைபொருளினெப்தொந்தவர்முறைபோல்.

(ககஅ)

இதுமுதல் ௨ செய்யுள் இரவுக்குறி.

காலையங்கிறழ்ந்தையங்கடையகான்றமிழ்
மேவல்லமுந்துசெங்கின்றதோருடமெனமேலை
வேலைவெங்கதியமிழ்த்தறமுருங்கியிண்ணின்
பாலெழுந்ததுவிரிந்திருவெலாம்பரப்பி

(ககஆ)

குளிர்செய்கின்றசெவ்வநதிமாலையைத்தலைக்கொண்டு
களிசெய்கநகுலமபெண்வரவாலிமுன்கண்ட
வொளிசெய்நமபனையிறஞ்சினர்சென்றகமொன்றிற்
றெளிசெயநெஞ்சகமங்கையர்தவகினாசிறந்து. (கஉ௦)

சூரியனுதித்தல்.

திருந்துமாடகமுகரியென்கின்றகட்செவியின்
விரிந்தவேலையமபடத்திடையிருளெலாம்விழுங்கிப்
பொருந்துமாமணியென்னவந்தெழுந்ததுபுட்க
ளருந்துவாரிசமலர்முகமலர்ந்திடவலரி. (கஉ௧)

இதுமுதல்(௮)செய்யுள்கதை.

மாயையமாயிருள்கழிந்துநின்றிலகுகண்மாத
ராயகாலையிலெழுந்துகாளத்தியையடுக்கு
நேயமோடுசென்றனொருபதியிடைந்நறு
போயினார்மற்றைஞானுதெனகயிலையைப்பொருத்த. (கஉ௨)

இனிநகர்க்குறுகிற்றப்பாலிலைமக்கிடனிக்காட்டிற்
றனியதரிடையிமமாதர்தமையெலாமுயாசெகுத்துப்
புனையிழைகவர்துமென்றுபொதிருதுமுன்வைத்தபொல்லா
நினைவினைவெளிப்படுத்ததுநின்றனாதொடாந்தகள்வர். (கஉ௩)

கொடியவர்நிலைகண்டிள்ளங்குலைகுலைந்தினையாணம்மை
முடிவுசெய்வதனுக்கினேஞர்முயன்றனொன்னமுத்தாள
கடிகமழ்மலர்ததண்சோலைக்காளத்தியண்ணல்காப்பன
விடுபவனல்லவென்காய்வெருவனவெருவென்றாள். (கஉ௪)

துணையிலையென்றுதீயர்துணிந்துசெல்பொழுதிற்றேனென்றத
துணையெனுந்திருக்காளத்திதேதானறலைக்கண்டநல்லார
பணமலியரவினவாயிறபட்டமென்றேறனாபோலக
கணைபுரைகளவாகைபபட்டிருப்பினுங்கவனொரல்லர். (கஉ௫)

அரவின்வாய்ததேதனாதண்ணையகற்றிநின்றளிப்பான்போலக
கரவாரினிறநீக்கிசுன்னியாதமமைக்காக்கத்
திருவுளங்கொண்டமிக்கதென்கயிலாயத்தெமமான்
வ்வாவொடுமலாகொயதொண்டாவேடமுற்றடைந்தானன்றே.

கன்னியர்பொருளவீழைந்தகள்ளவேடத்தரந்த
கன்னியாதமைவிழைந்தகள்ளவேடத்தற்கண்டு
கன்னியர்தமமைவிட்டுக்கதுமெனவிரிந்துபோனார்
கன்னியரருகுவந்தான்கறைமிட்டுருளித்தூர்ன்றான். (கஉ௬)

மாதவலாடிவங்கொண்டுவந்தருள்வள்ளநன்னை
யாதுலர்நீதியவைப்பையெதிராதெனவெதிராதுபோற்றிப்
பாதபங்கயமிறைஞ்சிப்பரிவொடுநிற்பவையன
கோதையீடுவருவந்தீர்கூறுமினென்னச்சொல்வாரா. (௧௨௮)

தினகள்வெண்கண்ணிவேயந்தசெஞ்சடைச்சிவனமார்த்
மங்குளேய்மதினுததமதுணாமாகர்வந்தின்னோ
கங்கைக்குடிநைவன்வாழுகாளத்திற்கரிநசெனேற
புகழனைவிடுபொமெனனாவுறுதியாமொழிமொழிந்தார். (௧௨௯)

ஆதலினடிச்சியேமின்னவருடனடைந்தேதமிக்நன்
நீதிழைத்தெமைப்பொலங்கொண்டேகிடசசெறிந்தகாலேப்
பூதரவில்க்கன்புபொருந்துநீரிவண்வந்தெய்தப்
போதலுமவர்பயந்தேபோயினனாயவெனனாரா. (௧௩௦)

மாதர்சொல்லினவிகள்ளவடிவுடைவள்ளலாருங்
கோதையீருமைக்காளத்திகொணர்நதுபோய்விடுதுமென்றப்
பாதபங்கயமவருத்திப்பார்மகடவத்திஞலே
யேதமில்வகைக்கொண்டேயெகினொம்பிராஞர் (௧௩௧)

இதுமுதல் (௬)செய்யுள்சிவபெருமான்பெண்களோடுகாளத்திக்
கிச்செல்லுகையில்வழியிலுள்ளசோலைவளங்கூறல்.

அதரிடையவர்ந்தக்கவவ்வனத்தருக்களெல்லா
முதிருமன்புடையர்போவமுகிழ்பெறுநகையவாகித்
ததைமலர்க்கண்ணீர்மல்கத்தாழ்ந்துபூப்பதத்திற்பெய்து
மதகரிபுடைபுனைந்தவளளலபானின்றவன்றே. (௧௩௨)

புன்னைமாயவன்போன்றனபூததொளிர்
கன்னிகாரங்குததகமலனை
மன்னுபூவைமகபதியொத்தன
வெண்ணையாளிறைசெல்லுமிடத்தினே. (௧௩௩)

கரியவின்ருயில்காகளமார்த்தன
வரியநன்மயிலாடவரிக்கணம
பரியமோடிசைபெட்பவிசைத்தன
கரியதாடைக்கடவுளைக்கண்டேரா. (௧௩௪)

நாவலூர்வருநம்பியொர்நாரிபா
லேவவேகியவெந்தையிவணிநு
பூவைமாருடன்போந்தனன்காணெனா
தாவிலாக்கிளிதன்பெடைக்கோதுமால. (௧௩௫)

சோலைக்குப் பெண்ணுக்குஞ்சிலைடை

மாந்தளிர்மடியதாகமற்றதன்வகைகனையான
கேரெதழிற் கொங்கைகோங்கால் ணைக்கரங்காந்தள்காட்டப்
பூந்துகொணணவாடைபுனைந்துபொற்புடைக்காண்மாது
தேந்தளிசிதறிப்பு, ததுயச்சிறப்பொடுடணிந்தூர்னறாள். (௧௩௬)

வெள்ளிவீழ்ந் கொன்றையாததிவீரையர்வேங்கைசேவால்
வள்ளிலை, ருதிரத்திலாகைபுன னாகநாவல்
கள்ளவீழ், லாக்ருருந்துகாசபூமகடாபுகோளி
யுள்ளவவ்வனத்திறெசனதேறியொப்பற்றெனகயிலக்குற்றான். ()

இதுமுதல் (௧) செய்புண்கதை

புரத்தயலடைந்தெய்யொம்பொன்னஞர் தம்மைநோக்கி
வரக்கிரியிதுவேவெள்ளிமலையதுதாக்கைவெற்பு
பருத்தவமயலேதானீலப்பருப்பதணி ரோறு
தெரிததபொனமுகரியதுசிறந்திடுமயூரதீர்த்தம். (௧௩௭)

என்றுமற்றளவுக்கூறியிறைமறைந்தேதகர்ன்ற
பொன்றிசுழ்மனியாராயபொள்ளைத்திசைகடுணைக்கி
யினறிவணவிடுத்தச்செனருநிறையெனததெளிந்தசால
நன்றநன்றெறமக்கிரங்கிநணுகியதென்றுரைந்தார். (௧௩௮)

ஆமிழ்சினுமினியமூவரருந்தரிமூவந்தவெம்மான்
காழ்சலையரையைகுழிக்குளத்தக்கரினினறு
தமிழ்சுந்தமரயங்குந்தாமருட்பொருக்காலென்று
சூழிச்செறிதடங்கணவல்லார்குறைவிலாயப்பெற்றார். (௧௩௯)

மாமணிபெற்றிழந்தவறிஞனுமருதைக்கையாற்
பூரணைற்றவறிவீழ்த்தபுந்தியிலலவணுநதேனு
வேயாரர்கற்பகதைதெய்தியுப்பயனகொளாத
தினைகொள்பவருமொத்தோமெனறுபின்மனைந்தெளிந்தார். ()

அருட்பெருவாரியாயவண்ணலார்தாமிவ்வுநிற்
பொருட்பொருட்பெறவுணாத்திப்போயினர்நமக்கென்றழ்வென்
றிருட்டெறிமிடற்றேறான்றமருனெனய்தியதெண்ணியெண்ணி
மருட்கொடுமயிற்வநீக்குமாறிப்பொனமுகரியுற்றார். (௧௪௦)

தேநீர்மூழ்கிப்பின்னர்ச்சீருவெண்ணீறணிந்துகால
நாதாகண்டணிபுனைந்துநவிறிறைடருசெழுத்துங்
கோதுவந்தர்திதன்னைகொள்கையினாகிச்செனருர்
மாநெருபாகனறனபானறிவிழிமடநல்லாரே. (௧௪௧)

களிப்பொகிசைகயிலார்க்குக் களிப்பொடுகைகந்தெய்த
வுளதசிலானத்தமுற்றியுடலொளியுடன்விளங்கக்
கனத்தினஞ்சுடையமொனசந்திதிசெய்சடைந்தா
ரளப்பருமனபினாலேயாடினர்பாடினரால். (கசக)

அன்னவந்தமக்கவ்வண்ணலர்விலிங்கத்தின்கண்ணே
தனனொருபாகமுற்றசங்கரியுடன்விளங்கி
யுன்னருமொளியிரண்டாவொன்றுபட்டிருக்கக்கண்டு
கன்னியரடைந்தவனபையிற்றெனக்கழறலாமோ. (கசரு)

வையகமுழுதுமுள்ளமாமணியொளிக்கும்பச்சைத்
துய்யநன்மரகத்தகின்சொலுபுள்ளனவைகருமேலாம்
பொய்யில்காரணமார்தேதோன்றுமபுநலமுமவடிவைநோங்கிக்
கையலரிருவருந்தாழ்தெழுந்தொளிதன்முனனின்றா. (கசக)

சிவபெருமான்பெண்களைப்புகொண்டுமுத்தியளித்தமை.

நின்றிரொணங்கொணாநிருமலனருளினாலே
தனறனியொளியினூடேதயங்கிடத்தானுட்கொண்டான்
பொன்றிசுழ்மணிமாபுள்ளபுகவன்முதலோபொற்றிக்
கன்றனிகரத்தெமன்னைக்கன்மகண்ணவன்றே. (கசஎ)

பினவந்ததாதிமார்கள்பெண்களைத்தேடிதல்.

புறையொளியுருவடக்கியிலிங்கநல்லடிவாயுற்றான்
பிறைதுதந்நறையலார்தம்பின்வருந்தாதிமார்கள்
கறைமிடந்நிறையன்பாற்போகக்கன்னியர்வந்தாரில்லை
புறையிடமெங்கென்றெண்ணியாய்யெனத்தருவினரால். (கசஉ)

இதுமுதல்(உ)செய்யள்சொபெருமான்தாதியர்க்கு
அகாரியளித்தல்

ரசனாடமுநாடியெங்கெனநாடிநாடி
காசணியல்சுலானாக் கண்டலோபெனக்கலங்கத்
கேசரத்தொலியன்னோர் பங்கிடைத்தனர்முத்திரீவிர்
பாசமதகற்றிலிங்கம்பதிட்டிபுமவர்களபேரால். (கசக)

என்னவிண்ணாணிகூறலெழின்மடவார்போயுற்றுப்
பின்னிரண்டிலிங்கநாட்டிப்பெயர்ளையின்பேரிட்டார்
கன்னிலகேந்தலென்றுகவின்றுசங்கமரிருப்ப
வந்தலேபாதன்றானதிசயமுடன்களித்தான். (கரு)

ஒளிமணிப்பொலம்புண்மார்பொப்பில்சங்கமணாத் தாழ்த்திங்
களிபெறுமடிகளினனுமடியனேனுய்புமாற்றான்
முன்புதற்சிலந்திமுன்னமுற்பிறப்புணர்த்துகென்னக
களிபெறுமனத்தானெற்றிககண்கரந்தவனியம்பும. (கருக)

கோதையர்கதைநலங்கூறினாமினி
யேதமிலுலண்டன்முறகதையியம்புதம
யாதவமனனமாந்தினிதுகேளென
மாதவவடிவருளவளளல்கூறுவான். (கருஉ)

கன்னியர்ச்சருக்கம் முற்றிறறு.

ஆகததிருவிருத்தம் - கூசும.

சிலந்திமுதலியருற்கதைச்சருக்கம்.

திதுமுதல்(சு)செய்யுள்சிலந்திப்புச்சியின்,ர்வகதை.

சண்ணந்தாமனாசார்நதுறைநான்முக
னணனாநேதோற்றநவற்றியிருக்கவும்
விண்ணினமேவகிலத்தொழில்வீறுளான
கண்ணில்வந்திகாதல்செய்கான்முனா. (க)

சுற்றமாதவவூற்றனைன்பெயர்
பெற்றவன்னயனோடுமுரணுபு
சற்றுமெண்ணிலையச்சகந்தந்திடச்
செற்றமோடயன்சின்தையிலெண்ணினான். (உ)

அன்னவூர்தியழைத்ததறிந்தவன்
முன்னாவந்தாற்றமுற்றவெருணமீநீ
சின்னநூல்செய்சிலந்தியதாகென
வினனலெய்தினனேத்தியிறைஞ்சினான். (கூ)

கமலநான்முகன்கண்டிவெருவனீ
விமலன்மேவியகேழவனத்திடை
யமலமவிலவனத்திலடைந்ததி
லைமவிலாவுலண்டாயவண்ணைகியே. (சு)

தேவதேவனைத்தென்கயிலாயனை
யாவலோமருசசித்தருவகதி
மேவுவாயெனவெண்ணிறவாணியை
நாவின்வைத்திடுநான்முகன்கூற்றினான். (டு)

அனையபான்மையினன்றோன்சிலம்பியாய்த
தனைநிகாததிதற்பரனபூசையால்
வீனையகற்றறுபுயீட்டைநதானொன
வனைநகாகருமருந்தவனொதினான். (சு)

இதுமுதல்(௨௪)செய்யுள்திருக்கைகலாய்ச்சிறப்பு.
பாம்பின்முற்பிறப்போதுதும்பார்த்திப
வேமபலோடினிக்கேளென்றிறைசொல்வான்
கூம்பிலாதகொடுமுடிகொண்டயார்ந்
தோமபுத்தமுடைத்தவகயிலேயே. (எ)

வேறு.

பதியெனப்படுமிறைபண்டுகொண்டிடு
மதிசயசததுவமகனறுயர்ந்தொளி
கதுலிடீன்றிடுகொட்சியென்னவு
மதிபலகோடியோர்வடிவுற்றெனனவும். (அ)

எள்ளொளிறேதங்கியேவெரப்பிலாதொளிர்
ளெளரியதுருவெனவிளங்கித்தோனறுமா
லெள்ளலிலிரந்தவாரிதயத்தெய்தியே
வள்ளலோடிருந்திடும்வளங்கொளமமலே. (க)

ஆழியங்கிரியினையங்கையிட்டியர்
பாழிமாமேருவைப்பறித்துமார்பணிந்
துழியோகணமெனவுன்னுவெங்கணஞ்
சூழ்தருங்கயிலையைத்துன்னுகாவலாய். (க௦)

நதிபலகோடிகண்ணண்ணுண்ணுநர்
பதிபலகோடிகளபாங்கருற்றிடு
மதிசயவனங்கருமனந்தகோடியாய்
புதுமதிமிலைத்தவன்பொற்றைமீதேரே. (க௧)

கற்பகமரங்களுங்காமவல்லியும்
பொற்புறுபுதாகளும்புணர்ந்தடைந்தவ
ருற்பவமுதலியவோட்டிமென்றிடில்
வெற்பதுவளந்தனைவிளம்பவேண்டிமோ. (க௨)

கள்ளிடைச்சிவபுரந்நுகுமன்னதைத்
கள்ளவழங்கமலகற்கடவுளகடறிய
வெளஞ்ஞதவிவேயெனைப்போலுமேழைய
ருள்ளினுமவசையலாலுயர்வுண்டாகுமோ. (கந)

அப்பெருமபுரமதுவாதனத்தினு
லோப்பில்பொனவெளளியாலுருற்றமாடும்
மப்பியமதிவ்கள்செய்துன்றிகேபுர
மிப்படிதொகையளவினறியோங்குமால். (கச)

அன்னதினமெனெம்பிரந்நுங்காலய
மின்னதனமையதெனெவருங்குடொல
துன்னதவயர்ச்சியாயொப்பினமொபணி
தன்னொமிமையந்தொளிதங்கியோங்குமால். (கந)

அதினமறைமுடிநெனவுன்பருள்ளென
விதுவுருவிதுகுணமெனொணுதான
மதுமலாக்குமுலுமையொளவனனெழு
பதியெனவியம்பவும்பட்டிருப்பொல். (கச)

அவ்வுழியமாருமருங்கணங்களுந்
திவவியமுனிலருஞ்சிறந்தபூசரு
மெவ்வீமில்சருடருமியக்காநாகரும்
பவ்வமதாடுமனப்படர்ந்துபோற்றுகார். (கந)

இதுமுதல் (சு)செய்யுள்பாயினபூர்வகதை
ஒன்றொருதினந்தனிலொப்பிலாதவ
னன்றிகொளரியனைநணுவெண்ணியே
தன்றிருமேனியிற்சாததுமாதைகள்
குன்றலிலணிபெறப்புகைந்துகொண்டின். (கச)

ஆயிரமணிமுடியனந்தனெழு
மாயிருமபணிபணியாகவைகிடக்
காய்பெருநகாமேநாய்கனற்றநகாளே
பாயணிமகளிரபாலடைந்துவைகிஞை. (கச)

வாளணியாவையும்கனைந்துவள்ளுங்
காளனைக்காண்கிலன்சருதுடலேலையி
வீசுடெருபாமேநாய்கெஞ்சுக்கொண்டிபொ
பாளணிமகளிர்பாலடைந்ததன்மையை. (உச)

வேறு.

உயிர்த்தொனகையனைத்துமுற்றவொருவனுமுணர்ந்தழைத்துச்
செய்ததினனகாமநோயாநிநாநனைகலகிசெனெறைய
கயப்பெயரடவிமேல்க்காளீபாயபாடுகென்று
பெயததுமாரருளிஞ்செலியிறமுடிக்கடவுள்கூறும். (௨௧)

தென்கயிலாயந்தன்னிற்செயிந்தபாம்புருவாய்கீதான்
கொன்பயிலிலிகந்தனைகருறகியர்ச்சிக்குநாளி
லன்படைநசொருமல்யானையதுவுட்புகசெய்யது
முன்புமுயன்றுகொல்லமுடிந்துபின்முதநிசேவீர். (௨௨)

எனப்புகன்றிறைவனைநெறுழ்வலிப்பாந்தளேகி
வனத்தினுளையாந்தயானைநைதசுடைப்பாம்பாயிற்றான்
மனத்துயாகொடுகருகாமமாற்றிடவல்லார்க்கன்றி
யுனறகருமபிறவீததுடைமொழித்திடற்கெளிதுகொல்லோ ()

இதுமுதல் அ)செய்யள்ளானையின்பூர்வகதை.

ஆனைமுற்பிறப்புக்கடிலண்ணலார்கயிலாயத்தின்
பேனைதனமகளுந்தாமாவீற்றிருந்தருளவுள்ளி
லீனமில்கணத்தனத்திலும்பெயாததலைவனுற்றி
யானிறைதனபாலேகவிடுமெனவாயில்காப்போர. (௨௩)

வேறு.

பவளமேனியிற்பாவவிருடெறுந்
தவளமீறணிசங்கரணற்றப்பரின
றுவருதுணைண்டைதேதாயையுந்தாஹுமா
யுவளகந்தனிஹற்றிருந்தானேரா. (௨௪)

அருகணைகலடாதுனக்கையகீ
யிங்கணிலெனவின்மொழிகூறவுந்
துவகமேவகணைசன்றுஹுக்கெனச்
சங்கரணஹுதானடந்தனன். (௨௫)

நடந்தகாலேககமகன்சீறியந்
கடைநதவத்தியைததியாகென்றனன்
மிடைந்தவழைவிலக்குநருள்மிகொ
லுடமபுநானெனவுததமரனறியே. (௨௬)

ஆபகாலையருங்கணநாதனும்
பாயவெமபயமெய்திப்பரமேன
டாயைவந்தனையாற்றியருளிஞற்
பேயனைசெய்யிழைப்பொறுப்பொரு. (௨௭)

நொத்துவேண்ம ஸாலவிறைவனார்
தந்நிமாவனத்தந்நிபுருவெய்த
தந்நெவெல்லையமாதருநாளகளின்
முந்நியோபணிமுததிவினகத்தினை. (௨௯)

அன்புநொண்டருசசிததிமெவவயின்
புண்புநீபுமருச்சிததுபபேநியா
வின்பமாரகதியேருவிரோபோவென
மின்பிநங்கியவேணர்வியம்பினான். (௩௦)

ஆனதாலவ்ருங்கணநாதன
மானையாகியருசசிததடைதனன்
மானமுததியெனயகிழந்தோதினான்
வானநாடுவணங்குமடேகசனே. (௩௧)

இதுமுதல்(௩௪) செய்யுள்கண்ணப்பநாயனார் அசகனெனப்ப
துமசிவபெருமான் தனதானையால் மாமிசகீவே தனஞ்செய்து
பூசிததுமுத்திபடைவாயென்றதுமுணாக.

திண்ணனார்முற்பிறப்பினிச்செப்புதும
வண்ணவ்வுலகேகட்டிமகிழெனப்
பண்ணவாமொழிப்பாவையொப்பாகன
முண்ணிலாவருளொண்டவனோதுவான். (௩௨)

பாண்டிமெந்தருட்பார்த்தன்பகைஞர்மேற
றாண்டிவென்றிடச்சூரப்பகைத்தானையை
வேண்டியோர்களைவாங்குதுமவெய்தென
மாண்டவீந்திரநீலமலையினமேல். (௩௩)

உற்றொர்நல்லிடமொன்றில்வதிந்ததிவ்
வறறிலாப்புனலாடிமடியுதித
தெற்றைஞானறமிநிந்திருநீறமெய்
முற்றமேவப்புனைந்துமுடிவினே. (௩௪)

அக்கமாமணியன்பிறநரித்தபின்
முகதணன்முனுலோகிமுறைறயினின்
மிக்கவேறிடதெய்திவிழைந்ததிற
றக்கவாதனமொன்றிறநரித்ததோ. (௩௫)

இயங்கும்வாயுவிடம்வலமெய்திடா
துயங்கவேநடுநாடியுள்ளோட்டியே
வியங்கொளாறிடமேற்றலேமீச்செல
வயங்குமவ்வொளியினமனமாற்றினான்.

(௩௬)

இந்தவாறங்கிருந்துதனஞ்சய
னநிலுததவமாற்றிநணுகிட
முந்துநாளினமுகாசுரனெனபவன்
வந்துபன்றிவடிவொடுவைகினான்.

(௩௭)

அனையகாளிலருந்தவார்யாவரு
மினையலையவொறுழியியற்றலான்
மனநடுக்கிவதிந்தனரனைது
பினையுமோர்பகற்பேதுறவந்ததால்.

(௩௮)

நீலமாமலைந்ததவியாபெற்றிக்
காலனவவருக்கொண்டுகடத்திடைசு
சாலவேதிரிந்தெனனவருதகத்து.

(௩௯)

வெந்துரிஞ்சிமெவின்ணினமுகட்டினேத
துன்னுயிர்ப்பிறறுளங்குகிரியெலா
மின்னகேழலெறுழ்வலிமாற்றிடப்
பொன்னேநோசடைப்புங்கவனமுன்னினான்.

(௪௦)

அருட்பெருங்கடலாகியமந்தவ
னிருட்செறிந்தமிடற்றினுருவொடா
மருட்கொடுமபிணிமாற்றுமலாடி
பொருட்பெறுந்தொடுதொலொடுபொற்புற.

(௪௧)

அனாதனிற்றுகிலொன்றசைத்தன்னதிற்
புரையிலாமற்புலியதளவீக்கியோர்
சுரிகைதோன்றிடவாறதுததுகளிலா
மருமமீதுகவடியமாலையும.

(௪௨)

குன்றிலேயந்திடுகோதையுந்தோளள
வன்றிமேவவணிகதுகளயிசைத
துன்றுசங்கமணியநதுவங்கிட
நன்றிபெற்றசிகழிநலம்பெற.

(௪௩)

ஆத்திகொன்றையவையொருவாரமலே
சாத்தியோர்சதுரததுகிறுழந்திட
வேததுமண்ணலெழில்புனைந்தங்கையின்
மூத்தமூங்கினமுனியுடபிடித்தனன்.

(சு)

மண்டிஞாதமணிக்கணைமன்னிடம்
பண்டிலாவொருதூண்பரிததுவெந்
நண்டர்நாயகனமபுவலநகரம்
கொண்டு கோலமிவ்வாறுகொண்டானரோ,

(சு)

இமையமீன்றருளன்னையுமெம்பிரான
சமையுமேவடவடிவுதனக்குநே
ரமைவுபெற்றிட்டதற்கிறையாகவே
யிமைமொடுங்குமுனனெய்தினனென்பவே.

(சு)

இயன்றகோலமிருவருமெய்தியே
முயன்றுமுன்னன்முன்செலகாமமீன
வியன்றகாளிலவினைதுபின்போயினா
பயன்றருடபரமேசனபணிப்பவே.

(சு)

இத்திறத்தினிஹவனக்கேழலை
யதகிரத்தினகனிலஞசாயத்திடச்
சித்தமீதுனிச்சென்றடக்கண்டலம்
தத்தனொன்றிரத்தங்கடைந்ததே.

(சு)

மாலெடுத்தொறுழிவடிவன
கோலமுற்றிடக்கேகரபமிலாதரன்
சாலவாயகிலன்றொருருலீலையா
னெலவெயதனனினைனையொன்றொல்.

(சு)

வைகொளுங்கணைவந்துபடிதலும
பெய்யுமாழுகிலனனப்பெரிதுகூ
பையனாவெனீஇயாரஞாப்பனறிதா
னெய்யெனாநிந்தோடியொளித்ததே.

(ரு)

ஒப்பிலாதலுனையக்கேழலைத் -
தப்புறமற்றொடாகரச்சயந்தது
வெய்ப்பிலீதொனியரிடத்தெயத
வெவரப்பேயாடினவொய்யெனயாருமே.

(ரு)

சிலந்திமுதலியமுற்கதைச்சாருக்கம். ௩௪௮

மெய்வெயர்த்துவீசயனிருக் கழி
யையயர்யாருமடையவ ரெனெழீ யுக்
கைவில்லேகதிக்கனென்கொடுபாயினான்
சையமாமெனச்சார்த்தவெறுழிமேல (௮௨)

மெய்யகோலம்விழிகள்சிவந்திட
மெய்யிலவானமயிவொருந்மிநதூற
வையமீதிமவந்தெனவந்திட
மெயில்வீரன்வடவையினேர்த்தனன். (௮௩)

காங்கில்லினைவல்லகனைதொடுத்த
தோங்கிவீழ்தவெய்தனெனெனலா
கோங்கியோடலிருஞ்சமாமுற்றிடுக
திங்கிலாதவீசயனறிற்றலினான். (௮௪)

பன்றிவீழ்ப்பரமனும்வந்தான்
கோன்றனன்சினதெனெனாசுற்றி
முன்றன்வாளியுருவவதோவீசை
நன்றுகூறினேனன்றியிலவேடனே. (௮௫)

நான்விடுத்திமெப்புநனுநவம்
கானகிதககிநதொழில்வேட்டுவ
வூனமுற்றிடுமுன்னையாமனை
கூனல்விறகொடுபோவனதுறிச்சியில். (௮௬)

என்றமாதவமபுரிந்திமவீசயனுமின்றெனமிக்கலெங்கி
நன்றுவீரமாகிநுநதிசெனுவீனகாரியினகொள்கைசிச் [காலைக்
சென்றமோகினரிருவருஞ்செருச்செய்த்தனஞ்சயனது | ன. ()
குன்றவில்லிதனமுடிமிசைத்தாக்கினனகுழகனு மதுகொண்டா

லகனைத்தையுமாக்கிடுமொருவனுமோதிமமமவெய்தி
யலகிறததுநகாளெலாநதேடியுமறிவதற்கரிதாதி
யிலகுற்றநதிருமுடியினிலேற்றனன்விறழும்வீனையென்று
னலமுறுமமடியவர்களுக்கெளியவனவிற்பிலம்முகன்றானே. ()

மீண்மெற்றொழில்வீனைய்தனர்விமலனும்வீசயனும்வீனையாட்
டாற், பாண்டிமைந்தனும்பாலனைக்கிரீடியைப்பரிவொடுவொ
கத், தீண்டியாடினனசிவனருட்செயலிவையாரேரதெரிகிற்பா,
மாணகிதன்னுருககாட்டினனமரருமககவெனமாதோ. (௮௭)

மூக்கணம்பிரான்முதல்வியுந்தானுமாய்முரிவென் விடையேறி
சககரததரிமுதலியதேவர்கடனிததனிபுகழ்ந்தேதத [ச
மிக்கபேரருட்டலைமையினிற்பபைதவிசயனுமிக்ககண்டா
னாககணத்திலவன்செயலிதுவெனவறைந்திடவார்வல்லார் (௬௦)

மெய்கடுங்கினன்வெயர்த்தனனயர்த்தனன் மிக்கவன்புளிகிங்கிச,
செய்யகண்வழிபாய்த்தனவானந்தச்செழுமபுனலாறெக்க, வை
யமேல்விழுந தெழுந்தனன் மயங்கின னுயங்கினன்மனந்தேறி,
ஸயயனேயடியேனபிழைபொறுப்பதுன்னருளிணுக்கணியென்
னன். (௧)

கார்புகவுழுவன்சொன்னகட்டுரையனைத்தூங்கேட்டுக்
கூடமுதலியல்வேற்பிள்ளைகூறியதொத்ததஞ்சேல்
பாரமுதவரசவேண்டுமபரிசுசொற்றருதுமென்ற
வார்மிசுகொன்றைவேய்ந்தவண்ணலாரருளிச்செய்தார். (௧)

வேறு.

பத்தியிற்பணிந்துபின்பாண்டிமைந்தனு
மெத்தவெம்பவததினான்:பிகவுநொந்தன
னததநின்னருளிஞலடியனேனுய்ய
முததியையருனெனமுதல்வன்கூறிமம். (௬௩)

லாங்குவிற்றடக்கையாய்வாரிகுழநிலத்
தோங்கியபுனைஞனையொறுக்குமாற்றினாற்
றிங்கறுகணைபெறசசிக்கைதெய்துநீ
யோங்கியதவமிகவுஞற்றிவைகினாய். (௬௪)

முன்னியபநழிசீகோடிமுன்னெனத்
தன்னி எச்சங்கரன்னுனளித்தெமை
யின்னல்செய்வேடனென்றிகழ்ந்துகூறின
யன்னதால்வேட்டுவவரசனாகியே. (௬௫)

தென்றிசைக்கயிலையைச்சென்றுசேர்ந்துசீ
குன்றலிலன்புருக்கொண்டிரம்மய
நன்றிகொளிலிங்கபூசனைநற்பத்தியா
லொன்றையுமுணர்ந்திடாதுவந்துசெய்தரோ. (௬௬)

கோலமேமுதலியலிலங்குகொன்றுநீ
சாலவேதனைசயமுதருத்திச்சாருநா
ளேலவேமுத்தியுமீதாமபோவேஞ்
நீலமாங்குத்தினைறிகிணுனரோ. (௬௭)

அன்னதன்மையினருச்சுன்னும்வேட னாய்
முன்னவன்பூசனைமுயன்றசெய்சூபன்
கன்னிபங்குடையகாளத்திநா தனா
தன்னருளா லுயா முத்திசார்ந்தனை (௬௨)

இப்புராணத்துள்ளகதைகையவிடசுகமர்சொல்லயாதவரர்சன்
மனதிறகொண்டமை.

கட்செவிப்பணிகொள்காளத்திநா தனா
ருட்செறிகருணையாலொப்பில்சுகமம்
கட்செறிவடிவொடுகழறும்ககதை
புட்செறிவேலிறைபுநதிதாங்கினான். (௬௩)

இதுமுதல் ௨-செய்யுள்-யாதவராசன் விடசங்கமணா உணங்க
அவர் காளத்தியில் ஆலையங்ககட்டுவிகரும்படி
அதுங்கிரகிதது மறைந்தமை.

என்னையோர்பொருளெனவெண்ணியெம்பிரா
னன்னையோலருளினாலருளிச்செய்தனை
முன்னையான்முயறவமுளவென்றிறை
பொன்னையோசேவடிபுனைந்துசென்னிமேல். (௬௪)

கைபிணைததெதிருநின்றகாலையின்
மைமிடற்றிறையமர்மாசில்காளத்தி
யெய்தியப்பிறைமுடிக்கியன்றேகாயின்முன்
செய்வியென்றியமபியததேவணபோயினான். (௬௫)

நூலாசிரியர்.

மறைந்திடமன்னவன்மண்ணிற்றூழ்ச்செழுந்
தறைந்திடவரியவாமதிசயத்துடன்
பிறந்திடுபயன்மிகப்பேசியினபமே
நிறைந்தனைவன்செயனிகழ்த்தற்பாலதோ (௬௬)

இதுமுதல்-௨-செய்யுள் யாதவராசன்தனக்குகீதலந்திருத்துத்
தொழிலையுடையபெண்ணை தாயாக உணங்கிப் பெருகுசெலவத
தைநல்கிபணிவிடையையீக்கினமை.

தென்பெருங்கயிலைற்றேவனேயிவண்
மன்பெருஞ்சுகமவடிவந்தாங்கின
னென்பதையுணர்ந்திடுமிறைவன்சாலவுந்
கொன்புனைதவமுளகொம்பைக்கும்பிடா. (௬௭)

ஆடையுமணிசுரபனைத் துநல்கினான்
 றேடருமன்னைச் செல்வமோடுநீ இ
 நீடியபணியினை நீக்கென்றே நின்ற
 னாடகமலைபனவருந்தவததினான்.

(எச)

துதுமுதல்-ம-செய்யுள் அரசனநால்வகைச்சேனைகளுடன
 சென்றுகோயிலும பட்டினமுட செயவிததமை

எல்லையில்களிப்புடனெழுந்துமறறைநாளா
 வல்லையிறசேனைகள் வருகவென்றன
 விலலயிறேமரமவிரைவற்றாங்கியே
 பல்லியமுழங்கிடப்பரந்தசேனையே.

(எடு)

சிவிகையிலேறினன் செல்வமன்னவன்
 கவிகையுட்பிச்சமுங்கதலிவாங்கமுந்
 சவிகைமுதலவனறையேமறைததன
 புவியுயிராமன்னவன்போதுமெல்லையில்.

(எச)

வேறு.

மேருவொத்துவிளங்கிடேதர்களுங்
 காளையொத்தகடுநதிறலையானையும
 பாணமுற்றிடுமவாசிப்பரிகளும்
 வீரர்யாவருமவேலைசென்றாலென.

(எஎ)

எழுந்துசென்றிடேந்தலுமேகிவான்
 குழைந்தவெண்பிறைகுடுங்குழகன
 ரொழுங்கினனானவருமையோடுவாழ்
 தழைந்தசோலைத்தனிகர்ச்சாரந்தனன்.

(எஅ)

பாசவேளையறக்கும்பராபரன்
 வாசமாமிடமவந்துவணங்கின
 னேசனெஞ்சனிகரிநலத்திடை
 யேசிலாவிடத்தெய்தியிருந்தனன்.

(எஈ)

பொன்பெய்மாரியனையபுரவலன்
 மின்செய்செஞ்சடைவேதியன்மேவீடக்
 மன்செயுங்கருவிற்கணாமண்டப
 முன்செய்மண்டபமுற்றியிறநினான்.

(எஊ)

அருளுமமபிகைக்கோயிலுமைக்கரத்
 தொருபரஞ்சுடருற்றிடுமாலயன்
 குருபரஞ்சுடனசெவ்வேள்குமரன்றன்
 னாரிவைமாரொடமருந்லயமும்.

(எஃ)

வேறு.

மாலமணி ரவியிந்துவயிரவன்றுர்க்கைசண்டி
கோலமாநந்தியின்னோகோயில்களபிறவுமாற்றிப்
பாலினோங்கெயிலேகமபமபவியிமமீடஞ்செய்து
தூலமாயிலிங்கமெனனுநதுகளில்கோபுரமுமாகி: (௮௨)
வையகவையங்கொண்டவானவன்றனக்குத்தேருநு
சையமாமீகருக்கேற்றசயந்தனம்பிள்ளையார்த்து
மையறுமிரதமெனகள்வளளிநாயகற்குசசீர்சால்
செய்யபொற்சகடஞ்சண்டிசேர்சிறுதேருஞ்செய்தான்." (௮)
உநதியையொதுக்கியுருமொப்பிலதெனவியற்றிச
செநதிருவமரங்காடித்தெருவொடுதேருலாவு
மநதமில்வனமுடைததாமவீதியுமணியினுக்கி
யிந்திரநகருநாணவியற்றினனிணையிலாதான். (௮௪)
சிவபெருமானுக்குநீத்தியம்நைமித்தியம்-விசேஷம்என
முன்றுபபுகுறைவறந்ததி அரக செலுத்தி
முத்தியடைந்தமை.

நீத்தியநைமித்தயத்தானிகழ்தருபூசையாற்றி
யத்தனுககணிவீழாவும்புடனியற்றிமிக்க
பத்திசெய்யாதவனருபரிவொடுமுலகமாண்டு
முத்தியங்கயிலயிற்போய்முதலுடன்வீற்றிநூந்தான். (௮௫).

தூற்பயன்.

பூனையதாகியதென்கயிலாயமவாழிறைபெரும்புராணத்தை
மனமகிழ்நதுநன்றேருதினர்கேட்டவர்மாவில்வண்பொருள்சொன்
மனைபுமைந்தருமாந்திவளத்தொடுமாந்லநதனில்வாழ்ந்து [னோ
தனைநிகர்த்திடுமிறைவனவாழ்கயிலயிற்சார்ந்தினிதிருப்பாரால்
வாழ்த்து.

வையகமுழுதும்வாழ்கமாதமும்மாரிபெய்க
செய்யகோலரசன்செய்கதிருவறஞ்செய்வோரோங்க
தையலேர்பாகனபர்தரணியினமிகவுமோகக்
வையனாகமநூல்கூறுமருந்தவாவாழ்கமிக்கே. (௮௭)

சிலந்திமுதலியமுற்கதைச்சுருக்கமுற்றிற்று.

ஆகச்சுருக்கம்-௨, கூடியதிருவிருத்தம்-௧௮௩.

வேலையசுவாமிகள் திருவடி வாழ்க.

முதலாவதுவிடசங்கமச்சருக்கம்(ச-வது செய்யுள்)

இவைஅச்சில் தவறிவிட்டது.

பொருபெருந்திணையகழிசூழ்பொன்னெயில்வட்டம்

யிரிகருகடலுலகினில்விழைபொருளைத் தும்

பெரிதுதுன்றியவொருபருமாக்கலம்பெயரா

தொருகயத்திலுணிற்பதுண்டேலதையொங்கும்.

(ச)

யாதமவன்னவாவணக்கம்.

கதியிலிபொற்கல்லாலின்கீழ்வதிந்தகண்ணுதற்கு

மதிதலம்பொற்கோபுரமுமணிமதிலுமண்டபமு

முதுசுடாமாமாளிகையுமுதலாயமறறெவையும்

விதிமுறையேயமைத்தளித்தயாதவவேந்தினைப்பணிவாம்.

இப்புராணத்தள் நக்கீரச்சருக்கம் (சுக)-வது செய்யுளிற் சுட்

டியகொங்குதேர் வாழ்க்கையென்னுஞ்பாசுரமாவன

கொங்குதேர்வாழ்க்கையஞ்சிறைத்துமபி

காமஞ்செப்பாதுகண்டதுமொழிமோ

பயிலியதுகெழீஇயநட்பின்

மயிலியறசெறிவொயிற்றரிவைகூந்தலி

னறியவுமுளவோநீயறியும்பூவே.

(௩௦௫)-வது செய்யுளிற் சுட்டிய முருகாற்றுப்படையென்

றது திருமுருகாற்றுப்படையேயாம். இப்பிரபந்தம் திருப்பரந்

ருணரத்தில் செய்தது முடித்திருந்ததை இங்ஙனம் பாராயண

ஞ்செய்தனரென்று பொருள்கொள்க இவ்வரலாற்றை இதனடி

யிற்கண்டிருக்கூர். நிரம்பவழிதியதேசிகரால் அருளிச்செய்த

திருப்பரங்கிரிப்புராணம். ஒன்பதாவதுநக்கீரச்சருக்கத்தில் கண்

மிகொள்க, (நக்கீரச்சருக்கம்)

பற்பலதமிழ்களில்வழங்கும்பான்மையும்

பொற்பரங்கிரிக்குகன்புரிந்தலீலையு

நற்புவிவழங்கியநலமுங்கொண்டியா

மற்புதமெழுங்கதையறைகுவாமரோ.

(க)

ஊற்றிருந்தேனருவியொழுகியபூந்துணர்ச்சோலையுடுத்தகூட

ல,வீற்றிருந்தோறாற்பதுடனென்பதெனும்புலவருக்குள்விமல

னசேர, வாற்றல்பெறுநக்கீரன்றமிழ்க்கடலையளந்து கொண்டவ

றிவின்மிக்கான், கீற்றெழுந்தமிச்சடையானுடனவாதுகூறிய

நுங்கீர்த்திகொண்டான்.

(உ)

பின்னமலனுபதேசஞ்செவிபுகட்டியநிலமிகப்பெருகிச்சீர்த்தி
பன்னியிறைக்கண்புபுரிசீலமுனான்பாங்கிரியிற்படர்ந்துநீத்தந்
தன்னிகரிலெழுந்ததொருசரவணப்பூந்தடங்குடைந்துதனதுநீதி
மன்னியமக் கடன்கழித்தேயஞ்செழுத்தையேற்றியபின்மதுரை
சோவான். (க)

புங்கவர்களிருள்கிழித்தமணிபதிந்தகோபுங்கன்பொலிந்த
கூட, லங்ககூற்றகண்பாகனன்றிமானிடரில்மாறனன்றியகிலந்தன்
னுட், மிக்கமெழுந்தமிழ்மால்தொடுப்பதில்லையென்றுகொண்டா
னதுயரேனும், வெங்கொடுமைவருங்காலமறிசுவரோருமரனரு
ன்மேவிலார்கள். (ச)

இத்தகைய கீரணிசைத் தமிழ்மாலே செய்திலனென்றிதய்த்
தெண்ணிக், கொதநிருந்தகடம்பணிந்தோன்பக்கமுறைநாரத
னைக்குறித்துநோக்க, வததகைமையறிந்தவனுநக்கீரன்வருசமை
யமறையச்செவ்வேள், மொய்த்தவிநலுக்கிரணண்டாபரணன்ற
னையழைத்துமொழிவதானான். (ரு)

நம்படையாமெழுங்குருதிகொப்பளிக்கும்காடிவேலைநாமே
பூன்றி, யம்புவியிலமைத்தசரவணப்பொய்கைகலியுசத்திலவானி
காணச், செம்பதும் மாயிரந்தோடுத்திலகுமபுனிதநீசேர்வான்
கீரன், வெம்புமொரு குறையேற்றிமாமலையிற்சிறைபுகுத்திமே
வுகென்றான். (சு)

அப்பணிதஞ்சிரத்தேந்தியப்பணிவோனருள் குமரனருகை
யெண்ணச், செப்பரியநக்கீரன்சரவணப்பூந்தடங்குடைந்துநிரு
நீரிட்டுக், கப்பெழுந்ததிருவரசினீழிலேமருவுபஞ்சாக்காவெண்
பாறை, யொப்பரியதலனிருந்தே யஞ்செழுத்தை யுருவியற்றியு
றைந்தகாலே. (எ)

திருவரசினிலைச்சருகுதெண்ணீரில்விழுப்பொழுதுசேல
தாகும், பொருகையில்விழுப்பொழுதுபறவையாமென்றகரும்
பூதாதோந்து, மரமுடியிற் சருகதனைககிள்ளியிடவங்குமிக்கும
ருவிவீழ்ப், பரியகயலொருபுறமும்பறவையுருவொருபுறமும்ப
தைப்பக்கண்டான். (அ)

அன்றசிறிதஃறிணைகள் பட்டபெரும்பாகெண்டேயகதது
ண்முன்னிக், கன்றியிகரைந்திரங்கிக்கையுகிராற்கிள்ளியிடக்க
யலுமபுள்ளுங், குன்றியுடல் புரண்டபுரண்டங்காந்துவாய்பிளந்
துருருதிக்ககிப், பொன்றிடுங்காற் கண்முடித்துடித்தயார்துகுப்
புறவேபுலாந்ததம்மா. (ஆ)

அக்கணத்திலுக்கிரணண்டாபரணப்பற்குத் தேயழன்றுசிறி
க், கக்குறறுவருவீதவழ்கடமபனுறைபரங்கிரியிற்கடியபால
மிக்கொலையாமபாதகஞ்செய்தனைபென்றவென்னறைநதுரு
வப்பற்றிப், புக்கபெருமலையின்மேற்குகையடைத்துப்பாறைகொ
ண்டபுதைத்தாராமனே (16)

அந்தாளரியதமிட்டெரிபுலவனெட்டியித்தேயயர்ந்துவிம்மிச
ிந்நைதரிகனைந்துரைந்துமுகஞ்சுழித்தக்கண்பனித்ததுதேதம்பி
த்தேம்பி, வந்துசிலகாங்கழியமனத்தறுதிபடர்னைத்தான்மயிலே
லேறங், கந்தனுக்குத் தமிழ்கூட்டாக்காரணமீதென்றுமனக்கரு
த்துக்கொண்டான். (கக)

சுவையூறத் தமிழ்மாலையுலகமெனவெடுத்தோதித்தொன்
னூலீறறி, னுவலியதுகிழவோனெனெனக்கூறகெடுங்காலனோ
னபுகோடி, புவியிலிளைத்தறிவரியகுமரேவன்வனகனவுபொரு
த்தத்தோறறி, யவனிதனிற்கிழவனெனவரச்சிறிதுநாளாமென்ற
றைந்துபோனான். (கஉ)

அப்பொழுதுநக்கிரன்றமிழ்மாலையிளையோனென்றறைந்து
கூட்டச், செப்பரியகுடமுனீவாக் குபதேசஞ்செலுத்துமாரு
செஞ்சொலாளி, யிப்பொருப்பிலடையாளங்கலியுத்தேசார்கண்டி
டலேலெறியப்பாறை, யொப்பறநேரேகிழித்தவகிருபிளவாய்ப்
பிளந்திடவேயுவப்பின்வந்தான். (கங)

அந்தரதுந்துமியொலிக்கமன்றலம்பூமழைபாழியலயனே
ளோர்கள், வந்துவந்துகரங்கூப்பியிருபாலுமவளைந்துடுப்பமகிழ்ந்
துதெய்வத் தக்கியொருபாலிருப்பவுக்கிரணண்டாபரணசாந்
துலாவத், கொந்தவிழ்தாரபெறுவீரர்குழந்துவரமயிலில்லருங்
கோலங்கண்டான். (கச)

குதலைமொழியினித்தினித்துப்புறப்படுத்தக்குறமூரல்
கொண்டவாயு, மதியமெனவமுதொழுமுமலர்முகமுமருளொ
ழுகிவழிந்தகண்ணுஞ், சத்தளமொத்திமையவர்கண்முடியுமுத
தமுமபிருந்ததண்டைக்காலும், பதியவருவடிவழகையிருவிழிக்
குவிருந்தளித்துப்பணிந்துநின்றான். (கரு)

அக்கணத்துக்கிரணதிரயித்துத்தலைதளங்கியருளானந்தம்,
கக்கியகண்பனிக்குவடல்மயர்க்கூச்சுப்புளகமொடுகம்பஞ்சேர,
மிக்ககதிர்கோடியர்களுளிலிரித்தமதித், குளிர்மெய்விளங்கு
ஞ்செவ்வேள், தக்கவிருபதம்பணிந்துமும்மைவலஞ்சூழ்த்தபுக
ழ்சாற்றுவானால் (கக)

வேறு.

பனிவரையின்மகளுதவவுண்டருளுஞ் செங்கனிவாய்ப்பா
லாபோற்றி, குனிசிலேவேள்மிகாணவடிவெழுகொண்டருளு
மதுமராபோற்றி, வினையமெழுஞ்சினையைவரறுக்கவுளத்தில
வைத்தவிருத்தாபோற்றி, முனிவருளங்கனியமிகவர்குலவு
பரங்கிரியினமுருகாபோற்றி (௧௭)

கருதரியவாறு முகங்கொண்டருள நிறைந்தவருட்கடலே
போற்றி, திணைமுருவுந்லவங்களுசேரவுயிர்ச்சரகையிடுஞ்செட்
டிபோற்றி, விரிதருவானகுஞ்சரத்தைக்கண்ணியிட்டுபிடித்த
வெழில்வேடாபோற்றி, குருதியெழும்வேலேநதிவரகுலவுபா
வகிரியிற்குமராபோற்றி. (௧௮)

வேறு.

நஞ்சுபோலெழுநமன்வருமந்தநாளுன்றன்
கஞ்சுமாம்பதமிரண்டுமூன்றியகருத்தேனா
லஞ்சுமாறுசெயயாவகையேழையையளிப்பாய்
மஞ்சுமெட்டிடவளர்பரங்கிரிக்குகபோற்றி. (௧௯)

வேறு.

அப்பொழுதுகூறமிரும்பனுவலுக்குமகிழ்த்தனமென்றருளிச
செவவேள, செப்புநரவகேணமதியென்றனாததிடவேயஞ்சலி
த்துத்திருந்துஞால, மொப்பிலினையோனெனவேயுனையுனாக்க
வேண்டுமியானுணாத் தமாலே, தப்பறவேதுதித்திடுவொவிருப்
புதவவேண்டுமெனத்தாழ்த்துநின்றான். (௨௦)

அவ்வரந்தந்தருளியபின்வெள்ளடிவலேகொழித்ததியாயதி
ருங்கைகை, யுய்வகையானபோய்மூழ்கவிடைசருதியெனக்குமா
னுவப்பிடுகைப், யிவ்வலசககொடுமுடித்தென்பாற்கைகைய
ழைப்பொனையியபிடுகைகிற், செவ்வியலற்புதம்வினாக்கப்பஞ்ச
வனனத்தேளியுலாத்திரியுமெனான் (௨௧)

அக்காலையெனையாண்டவண்ணன்மறைந்திடலுமெனானு
முன்னி, மிக்காயவனாக்குமியிடத்தொருசாரகங்கைவரவினா
ந்ததெண்ணி, மெககாலுக்கலியுத்ததுமற்புதமாததேளியுலாமெழி
லேநோக்கிப், பொய்க்கானபவந்தெறுநீருடைத்துமுருகனைப்போ
ற்றிப்புலவன்போனான். (௨௨)

இத்தகையபுலவனென்றுஞ்சரவணப்பூர்த்தடங்குடைந்து
மெழிற்செவவேளாம், விததகனபாதமபணிநதுகூடல்வதிந்திற
றிலேவீடுபெற்றா, னததகைமைமருள்வரததாற்குமரணினையோ
னெனவேயறையுஞாலம், புத்தமுதமெனப்பழிச்சுமபுலவனீரு
நதகைமையெமமாறபுகலற்பாற்றே. (௨௩)

வேறு

மட்டுவீரியுங்குழலுமையைவள்ளன்மணக்கவருவித்துப்
குட்டிவிதியைச்சிறைபுகுத்தியகிலம்பயக்ககோலுவிததும்
பிட்டமதிபோலெயிறுடையபெருஞருருடன்கேளவிந்துவிட
ட்டவினமபோறகலதவுணருணமைபலவுண்குரைததும். ()

கட்டுக்கடமபனமனக்குறிப்பைக்களிக்கமுயன்றுவருவித்
துஞ், சிட்டர்பரவும்பரக்கிரியினசிறப்புமொழிந்தெணடிசைவி
ரிதது, மெட்டமகதவிசையமுதமிட்டிசெசெவ்யைக்குளிர்திதது
ம, வட்டவுலகிற்கனத்தவர்பான்மகிழுந்தொண்டிபலவினே ததும்.

இனையபலவாஞ்செயன்முடிததோனிருதாண்மலொன்மு
டிசுமக்கப், புனையுந்திருநாரசுனைமகிழ்பொங்கிவழியின்சுருணைத
ந்து, தனதுபக்கத்திருக்கவரந்தந்தானடியாககெளியசெவவே,
ணினையுந்தொருமற்புதமெனக்கேநிறைக்குமுலகோர்க்கெதுவா
மோ. (௨௪)

நக்கீரர்சருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

(௩௩௩௩)-வது செய்யுளிற் சுட்டியகைலைபாதி காளத்திபாதி
யந்தாதிபுமமதுணாயில்சங்கத்திலிருக்கும் பொழுதேபாடியதெ
னறபொருள்கொள்க இதனை இதனடியிற்கண்டிருக்கும் (திரு
வினையாடற்புராணம்) ஐம்பத்துரன்றாது கீரனைக்களையேற்
றியபடலம் (௩௩) (௩௪) செய்யுட்களாலுணர்க,

போதையாருலகமீன்றபுனிதையார்பாருணப்பூந்
கோதையாருழற்குத்திக்குகறியகொடியநாவின
திதைபாபொறுப்போயோவ வரன்றிததிருக்காளத்தித்
காதையாரூழையினாக்காளத்திகைலையென்ற. (௩௫)

எடுத்தசொன்மாறிமாரியிசையநேரிசைவெண்பாவாற்
றெடுத்தவந்தாதிசாத்ததுணைசெவிமடுததுநோவந்
தடுததவன்னையைப்பற்றியகனககையேற்றினாநாள்

கொடுத்ததெழுபிறவிவேலைக்கொடுக்ககையேற்றவலலார் ()
மேற்கூறிய அந்தாதியை பதினோரந்திருமுறையிற் கண்டு
கொள்க.

சாலியவர்களுள் சகாப்தம் கஅஉசு-க்கு குரோதிஸ் ஆவணியீ ௨ அவ சோமவாரம் திதி-திருதிகை நகைத் திரம்-சித்தினை-யோகம்-சித்தயோகம் இவைகள் கூடிய சுபதினத்தில், துறைமங்கலம், கருணைபிரகாசசுவாமிகள், சிவப்பிரகாசசுவாமிகள், வேலையசுவாமிகள், இம் மூவர்களாலும் திருவாய்மலாந்தருளிய திருக்காளத்திப் புராணத்தை திருப்பரங்குன்றம் அ. ரு. நாராயணசரணால தஞ்சை ஸ்ரீகிருஷ்ணவிலாசபிரவீல்பதிப்பிகைப் பட்டது. இப்புத்தகத்தின் ஊதிபம் திருப்பரங்குன்றம் சுபபிரமணிய சுவாமிக்கு ஷெயூர் இராமலிங்கசரணரால் நடத்திவரும் கமலபாததிர நிவேதனத்திற்கு உபயோகிக்கப்படும்.

பெரியநாயகியம்மை துணை.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	பாட்டு	வரி.	பிழை	திருத்தம்.
1				
உஅ	சக	உ	பட்டு	பட்ட
நக	கடு	கக	திருடி	திருவடி
சச	எக	ச	கோல்	கொல்
சஅ	கக	ச	தாழ்தான்	தாழ்த்தான்
நு	கந	ச	உருத்து	உறுத்து
நு	சக	க	தோட்டா	தோட்டலாலங்
எஉ	உஎ	க	தொழும்	தொழுகும்
அடு	எஎ	ந	யெயிற்றழ	யெயிற்றழல்
கஉ	நகஉ	க	நீயேன்	நீயேன்
கஅ	நஎஉ	ச	பொருக்க	பொறுக்க
நடு	சஉ	க	மணி	மணி

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

